

PhD-DOLGOZAT

ANJOU-KORI OKLEVÉLTÁR

XXXIV.

1350

KÉSZÍTETTE:

TEISZLER ÉVA

TÉMAVEZETŐ: DR. ALMÁSI TIBOR

SZEGED

2013

ELŐSZÓ

I. A kutatási feladat jelentősége, a munka célkitűzése

A disszertáció témája és célkitűzése az 1350. év oklevéltermésének az Anjou-kori oklevéltár¹ sorozat kereteibe illeszkedő feldolgozása, így a munka célja és a feladat jelentősége önmagán túlmutatóan elsősorban e jelentős kiadványsorozat teljesebbé tétele szempontjából értékelhető.

1. Általános alapvetés

A középkori magyar történelem kutatása alapvetően három pilléren nyugszik: az elbeszélő források, a dekretális kútfők és az archivisztikai anyag vizsgálatán. E három, együttesen alkalmazandó forráscsoportból a levéltárakban őrzött iratanyagnak mennyiségénél és jellegénél fogva különös jelentősége van. Elbeszélő forrásaink nagy része kimutathatóan a későbbi korok befolyásolása céljából készült utólagos feljegyzések sora, az emlékezet halványulása következtében nemegyszer hibás információkat tartalmaznak, s elsősorban a politikatörténet szempontjából hasznosíthatók. Szükség van tehát arra, hogy mellettük kiegészítő- és kontrollanyagot is felhasználjunk a reális kép megalkotásához, a politikatörténeten túlmutató történeti feldolgozásokhoz pedig egyéb forrásokat is kell alkalmazni. A dekretális kútfők hitelesség szempontjából teljes mértékben megbízhatók, ugyanakkor a korszak egészéhez mérten terjedelemben meglehetősen kis mennyiséget jelentenek, jellegükből adódóan pedig számos kérdéskör tárgyalására alkalmatlanok. Ennél fogva az archivisztikai kútfők jelentősége a korszak kutatása szempontjából meglehetősen magas, hiszen mennyiségük az előző két csoportéhoz mérten jelentős, tartalmukból

¹ Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. (A továbbiakban: Anjou-oklt.) I. (1301–1305). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 1990.; II. (1306–1310). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 1992.; III. (1311–1314). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 1994.; IV. (1315–1317). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 1996.; V. (1318–1320). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 1998.; VI. (1321–1322). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 2000.; VII. (1323). Szerkesztette: Blazovich László–Géczi Lajos. Budapest–Szeged, 1991.; VIII. (1324). Szerkesztette: Blazovich László. Budapest–Szeged, 1993.; IX. (1325). Szerkesztette: Géczi Lajos. Budapest–Szeged, 1997.; X. (1326). Szerkesztette: Blazovich László–Géczi Lajos. Budapest–Szeged, 2000.; XI. (1327). Szerkesztette: Almási Tibor. Budapest–Szeged, 1997.; XII. (1328). Szerkesztette: Almási Tibor. Budapest–Szeged, 2001.; XIII. (1329). Szerkesztette: Almási Tibor. Budapest–Szeged, 2003.; XIV. (1330). Szerkesztette: Almási Tibor–Kőfalvi Tamás. Budapest–Szeged, 2004.; XV. (1331). Szerkesztette: Tóth Ildikó. Budapest–Szeged, 2004.; XVII. (1333). Szerkesztette: Kristó Gyula. Budapest–Szeged, 2002.; XIX. (1335). Szerkesztette: Kristó Gyula–Makk Ferenc. Budapest–Szeged, 2004.; XX. (1336). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2004.; XXI. (1337). Szerkesztette: Blazovich László–Géczi Lajos. Budapest–Szeged, 2005.; XXII. (1338). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2012.; XXIII. (1339). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 1999.; XXIV. (1340). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2001.; XXV. (1341). Szerkesztette: Sebők Ferenc. Budapest–Szeged, 2004.; XXVI. (1342). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2007.; XXVII. (1343). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2007.; XXVIII. (1344). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2010.; XXIX. (1345). Szerkesztette: Piti Ferenc. Budapest–Szeged, 2013.; XXXI. (1347). Szerkesztette: Sebők Ferenc. Budapest–Szeged, 2007.; XXXIV. (1350). Szerkesztette: Teiszler Éva. Budapest–Szeged, 2013.; XXXVIII. (1354). Szerkesztette: B. Halász Éva. Budapest–Szeged, 2013.

következően több szempontú elemzést tesznek lehetővé, hitelességükkel kapcsolatban saját korukra nézve nincs ok kételkedni, ráadásul nemcsak a másik két említett forrástípusra nézve jelenthetnek általában kontrollt, hanem önmagukra nézve is, hiszen információik egybevethetők.

2. A forráskiadás történetének rövid áttekintése²

A történetírás meglehetősen korán felismerte az archivális kútfők jelentőségét, de e forráscsoport alkalmazása a feltáratlanság és a hozzáférés nehézsége miatt problematikus volt. Ezen akadályok leküzdése érdekében már korán elkezdődött az okleveles anyag feltérképezése, összegyűjtése és publikálása.

A források rendszeres felkutatása, gyűjtése és másolása hazánkban az 1700-as években kezdődött és a 18. század második felében terebélyesedett ki. A gyűjtés elindítói a jezsuita történetírók, az első forrásgyűjtési szabályzatot összeállító Hevensi Gábor, valamint Cseles Márton és Kaprinai István, majd a század harmincas éveitől a protestáns Bél Mátyás, Bod Péter, Wagner Károly és az erdélyi Benkő Sámuel voltak.³ Tevékenységük ma főként a kritikai történetírás és a történeti forráskritika megalapozása szempontjából értékelhető.⁴ Az általuk összeállított „kiadások” színvonala és jellege még eltérő, kezdetben csak egyháztörténeti érdeklődésű, de gyűjtési körük egyre tágul, s a 19. század elejére, a magyar történet egészére kiterjed.⁵

A 19. század közepéig a forráskiadási tevékenység nem csoportosult semmiféle központ köré, a történeti forrásfeltárás és kiadás tevékenységének irányítását és összefogását az 1828-ban létrejött Magyar Tudományos Akadémia Történeti Bizottsága csak az 1850-es években igyekezett megvalósítani. Ennek érdekében indították meg 1855-ben a „közhelyeken és magánosoknál elszórva lévő kisebb történelmi emlékek s okiratok kiadására” szánt magyar Történelmi Tárat, a nagyobb terjedelmű kútfők publikálására pedig a Monumenta Hungariae Historica sorozatot, amelynek egyik alsorozata, a Diplomataria okleveleket tett közzé.⁶ E nagy sorozatok mellett számos kiadvány látott még napvilágot a Bizottság munkájának eredményeképpen, de átfogó, módszeres és legfőképpen módszertanilag következetes forráskiadást a Bizottságnak nem sikerült megvalósítania.⁷

² E rövid fejezet csupán a disszertáció jelentőségének és a munka céljának megalapozása szempontjából készült, ezért nem törekszik másra, mint az előttem e témában már több alkalommal mások által készített történeti áttekintések rövid összefoglalására. Nem célja tehát egy új szempontú áttekintő elemzés elkészítése, illetőleg az egyes korokban folyamatosan felmerülő módszertani problémák boncolgatása.

³ Benda Kálmán: A magyar történeti forráskiadás múltja és mai helyzete I. In: Levéltári Közlemények 50. (1979) 2. (A továbbiakban Benda 1979.) 163. A jezsuita történetírók munkásságáról I. Szabados György: A XVIII. századi magyar történetírás jezsuita megújítói. In: Szolnoki Tudományos Közlemények X. Szolnok, 2006. (CD-ROM); Bizantinológiai jezsuita kezdetei. Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica. CVII (1998) 53–61.

⁴ Tringli István fogalmazza meg, hogy mai értelemben a kiadásnak nemcsak a valamiféle sokszorosító eljárással (nyomtatás, digitális adathordozókon történő terjesztés) készült közzététele alapfeltétel, hanem a kritikai forrásfeldolgozás is, így például Hevenesi Gábor és Kaprinai István kéziratok forrásgyűjteményét nem tekinti kiadásnak. L. Tringli István: Középkori oklevelek kiadásának problémái. In: Fons 7. (2000) 1. 7.

⁵ Benda 1979. 163–164.

⁶ Benda 1979. 166.

⁷ Benda 1979. 167–168.

Az akadémiai kiadványok módszertelenségével kapcsolatban már az 1870-es években fogalmazódtak meg kritikák, legfőképpen az 1867-ben alakult Magyar Történelmi Társulat tagjai részéről. A Társulat erőteljes fellépése a szövegkiadási elvek és a forráskiadási politika meghatározásának terén Ipolyi Arnold társulati elnökké történt kinevezéséhez köthető (1880).

A Társulat közlönyének, az 1867-től megjelenő Századok című folyóiratnak első száma közli Horváth Mihály és Mikó Imre elnök beszédét, amelyben helyet kap az Akadémia oklevélkiadó tevékenységének méltatása mellett a *modern* forráskiadás művelésének igénye. A magyar okmánygyűjtemények rendszertelenségére és bizonyos értelemben vett igénytelenségére Ipolyi Arnold is figyelmeztetett, s – immár elnökként – a Társulat 1885. évi közgyűlése központi kérdésévé a források gyűjtésének, kiadásának és kritikájának problémakörét tette. Itt Thallóczy Lajos a hazai és külföldi levéltárak átnézése, a tervszerűség, a teljesség és az egységesség szükségességét hangsúlyozta, Fejérfataky László pedig megfogalmazta a szövegkiadás szabályait. A Társulat nagy lendülettel fogott hozzá az országban található magán-, köz- és egyházi levéltárak, valamint a külföldi levéltárak magyar vonatkozású anyagainak összegyűjtéséhez. 1868 és 1909 között 17 megyét jártak be. A Társulat nagy lendülettel fogott hozzá az országban található magán-, köz- és egyházi levéltárak, valamint a külföldi levéltárak magyar vonatkozású anyagainak összegyűjtéséhez. 1868 és 1909 között 17 megyét jártak be, s számos kiadványt tettek közzé. Tagjai magánutakon és a társulat vándorgyűlései alkalmával, illetve vidéki társulatainak segítségével hatalmas forrásgyűjteményeket alapoztak meg, amelyről a Századok hasábjain egyenetlen jelentésekben ugyan, de rendszeresen beszámoltak, az összegyűjtött iratok közzétételére pedig anyagi támogatásokat szerezve útjára indították többek között a Hazai Oklevéltár, a Zichy-okmánytár és a Teleki oklevéltár kötetét. A hazai oklevélkiadás egységét azonban határozott elképzeléseik ellenére nekik sem sikerült megteremteni, forráspublikáló tevékenységük lendülete csak az 1930-as évekig tartott.⁸

A kronológiai megalapozottságú, a nagy korszakok kutatása tekintetében valamiféle kiegyenlítettségre törekvő forráskiadás már az 1920-as években törést szenvedett. Ennek megvalósítása a 20. század első évtizedeiben többször tudománypolitikai célokba ütközött, anyagi támogatásban mindig az éppen előtérbe helyezett korszakok kutatása részesült. A világháború és következményei anyagi értelemben is gátat vetettek a forráskiadási tevékenység burjánzásának, ráadásul a két világháború között virágzó szellemi történelmi irányzat a forrásfeltáró munkát nem ösztönözte, az ebből következő hiányosságokat pedig később a korai marxista történetírás ugyancsak mélyítette.⁹ Noha időközben több ma is fontos munka jelent meg, ezek semmiféle átfogó forráskiadási politikába nem illeszkedtek, inkább egyéni teljesítménynek tekinthetők. 1945 után a forráskiadás háttérbe szorult, s ki nem mondottan az Országos Levéltár kizárólagos feladatává vált. Az 1948-tól érvényesülő tudománypolitika a publikációs tevékenységükben korábban önálló intézményeket a Magyar Tudományos Akadémia keretébe illesztette, de ez nem jelentette azt, hogy egységes elképzelés, vagy központilag irányított kutatómunka, forráskiadás lett volna. A

⁸ Benda 1979. 168–173.; Teiszler Éva: Oklevélkiadás egykor és ma. In: Tiszatáj 61. (2007) 12. 75–76.

⁹ A korszak forrásfeltárással és forráskiadással kapcsolatos kérdéseit részletesen elemzi Almási Tibor: Anjou-kori oklevéltár XI. (1327). PhD-dolgozat. Szeged, 1995. I–VIII., valamint rövidebb és más szempontú áttekintést ad minderről Piti Ferenc: Anjou-kori oklevéltár XXIV. (1340) PhD-dolgozat tézisei. Szeged, 2000. I–II. és Tóth Ildikó: Anjou-kori oklevéltár XV. (1331) PhD-dolgozat tézisei. Szeged, 2006. I–IV.

Történettudományi Intézet, az Országos Levéltár és a Magyar Történelmi Társulat kiadványai az Akadémiai Kiadónál jelentek meg, de az Akadémia ezekben csak névleg volt jelen, sőt, az 1950-es évektől forráskiadvány-ellenes álláspontot képviselt, amennyiben több félkész forráskiadvány megjelentetését mellőzte. Az 1950-es évektől kezdve a Történettudományi Intézet is egyre inkább elzárkózott a forráskiadványok publikálásától, így ezek csak a Történelmi Társulat és az Országos Levéltár tervében kaptak helyet.¹⁰

A második világháborút követően az Országos Levéltár új kiadványprogramot dolgozott ki, amelyben négy sorozat (I. Levéltári leltárak, II. Forráskiadványok, III. Hatóság- és Hivataltörténet, IV. Levéltártörténet, történeti segédtudományok) megindítását tervezték.¹¹ A kiadványprogram II. sorozatának első terméke, a Zsigmondkori oklevéltár¹² első kötete Mályusz Elemér szerkesztésében 1951-ben jelent meg. Ugyanezen évben indult útjára a levéltár második folyóirata, a Levéltári Szemle, amely egyúttal lehetővé tette a már 1923 óta megjelenő Levéltári Közlemények profiljának megváltoztatását,¹³ így az 1947–1953 között szünetelő Közlemények 1954-től új szerkezetet kapott, amelyben helyet kapott a Forrásközlések című új állandó rovat.

A Magyar Történelmi Társulat 1960-ban rendezett vitát a történeti forráskiadásról, amelynek hozzászólásai a Századok hasábjain jelentek meg.¹⁴ A Társulat alapvető célja a korszerű forráskiadások újraindítása volt. Az 1960-70-es évek törekvései az 1970-es évek végére, 1980-as évek elejére értek be.¹⁵ Számos gyűjteményes forráskiadványban, szövegyűjteményben, monográfiában, tanulmányban, helytörténeti műben, olvasókönyvben, a legkülönbözőbb tematikájú folyóiratokban jelentek meg forráspublikációk,¹⁶ amelyek mellett három, ma is jelentős vállalkozásnak számító okmánytár sorozat indult útjára vagy folytatódott: a harmadik kötet 1958-ban ideiglenesen megtorpant Zsigmondkori oklevéltár köteteinek közzététele 1993 óta folytatódik, 1997-ben az Erdélyi okmánytár,¹⁷ 1990-ben pedig az Anjou-kori oklevéltár kiadása kezdődött el.¹⁸

¹⁰ Benda Kálmán: A magyar történeti forráskiadás múltja és mai helyzete. II. In: Levéltári Közlemények 53. (1982) 2. 201–202.; Kőfalvi Tamás: A diplomatikai források kiadásának kérdési és példái Magyarországon. Elektronikus publikáció. <http://www.staff.u-szeged.hu/~kofalvi/forraskiadas.pdf> [letöltés ideje: 2013. július 20.]

¹¹ Sashegyi Oszkár: Az Országos Levéltár kiadványkészítő tevékenységének száz éve (1874–1974). In: Levéltári Közlemények 50. (1979) 1. (A továbbiakban: Sashegyi 1979.) 13.

¹² Zsigmondkori oklevéltár. I–XII. (1387–1425). Összeállította: Mályusz Elemér, Borsa Iván, C. Tóth Norbert, Neumann Tibor, Lakatos Bálint. Budapest, 1951–2013.

¹³ Sashegyi 1979. 18.

¹⁴ Vita a magyar történeti forráskiadás helyzetéről és feladatairól. In: Századok 95. (1961) 1. 205–215.

¹⁵ A 20. századi magyar oklevélkiadás történetét más szempontból részletesebben elemzi Almási Tibor: Urkundenerbe im Karpatenbecken in der Anjou-Zeit. In: Kulturen der Vergangenheit. Ünnepi tanulmányok Olajos Terézia professzornő tiszteletére. Szerkesztette: Makk Ferenc. Szeged, 2002. (A továbbiakban: Almási 2002.) 14–16.

¹⁶ Az 1990-ig közzétett publikációk rendszerező összegyűjtésére vállalkozott Draskóczy István és Soós István (Draskóczy István–Soós István: Középkori oklevélpublikációk Magyarországon 1945–1990 között. Bibliográfia. In: Levéltári Közlemények 62. [1991] 1–2. 9–55.); majd munkájukat Horváth Richárd egészítette ki (Horváth Richárd: Középkori oklevelek publikálása Magyarországon 1991–2004 között [Szövegközlések és regeszták]. In: Levéltári Szemle 78. [2007] 2. 3–34.).

¹⁷ Erdélyi okmánytár I–III. Közzéteszi: Jakó Zsigmond, Hegyi Géza, W. Kovács András. Budapest, 1997–2008.

¹⁸ Almási 2002. 17.

3. Az Anjou-korból származó okleveles anyag publikálása, az Anjou-kori oklevéltár történetének áttekintése

Az Anjou-kor okleveles anyagának kiadása a 19. század végén kezdődött el. Kimondottan a korszakkal foglalkozó oklevéltáratállított össze Wenzel Gusztáv,¹⁹ aki azokat az okmányokat kívánta közzétenni három kötetben, „*melyek ujabban felfedezettek, vagy legalább eddig történelmi irodalmunkban nem használtattak*”.²⁰ Más célt fogalmazott meg az Anjoukori okmánytár,²¹ amelynek kötetei 1878 és 1920 között jelentek meg. A Nagy Imre és Tasnádi Nagy Gyula nevével fémjelzett sorozat az Anjou-kor kiadatlan okleveleinek közzétételét tűzte ki céljául,²² kiadása azonban a VII. kötet kiadásával 1920-ban leállt.²³ E két, kimondottan a magyarországi Anjou-dinasztia idejét felölelni szándékozó okmánytár mellett más régi, több korszakot magukban foglaló oklevéltárak, valamint – eltekintve immár a 19. század végi–20. század eleji időszak kizárólagosságától – egyéb tematikus, vagy a proveniencia elvét szem előtt tartó okmánytárak, továbbá különböző folyóiratok is tettek közzé más-más formában Anjou-korból származó okleveleket.²⁴ Szisztematikus, a korszak archivisztikai forrásait egységes módon feldolgozni szándékozó kiadvány azonban egészen 1990-ig nem jelent meg annak ellenére, hogy a környező országok a középkori források publikálására nagy hangsúlyt fektettek,²⁵ így érthető módon nagy igény mutatkozott egy ilyen jellegű munka elkészítésére, különösen amellet, hogy az Árpád-kor forrásanyaga akkor már meglehetősen jól feldolgozott volt, a Zsigmond-koré pedig a Zsigmondkori oklevéltár munkálatai révén elindult.

E körülmények hívták tehát életre az Anjou-kori oklevéltár létrehozásának szándékát. Az Anjou-kor egészét felölelő új, immár teljességre törekvő okmánytár-sorozat elindítására 1983-ban nyílt lehetőség. Ebben nagy szerepe volt Kristó Gyulának, a József Attila Tudományegyetem (ma Szegedi Tudományegyetem) egyetemi tanárának, a Középkori Magyar Történelmi Tanszék vezetőjének,²⁶ akit erre részben saját tapasztalatai,²⁷ részben a Zsigmondkori oklevéltárat útjára indító Mályusz Elemér ösztönöztek.²⁸

¹⁹ Wenzel Gusztáv: Magyar diplomacziái emlékek az Anjou-korból. I–III. Budapest, 1874–1876. (A továbbiakban: Wenzel, Dipl. Eml.)

²⁰ Wenzel, Dipl. Eml. I. VIII.

²¹ Anjoukori okmánytár. Codex diplomaticus Hungaricus Andegavensis. I–VII. Szerkesztette: Nagy Imre–Tasnádi Nagy Gyula. Budapest, 1878–1920. (A továbbiakban: AO.)

²² AO. I. I–IV.; Sz. 1879. 223–236; 320–335.

²³ Az oklevéltár következő tervezett köteteiből Tasnádi Nagy Gyula még összeállított és kiadásra előkészített kettőt. Ezekben 1359. április 1. és 1361. október 31. keletkezett oklevelek közzétételére került volna sor, az MTA Történettudományi Bizottsága azonban a húszas években elsősorban már az újkori forrásfeltárást és kiadást támogatta, így a sorozat sorsa megpecsételődött.

²⁴ Ezen oklevélpublikációk felsorolása itt a terjedelemből következően lehetetlen lenne, ehhez l. a dolgozatban szereplő *Rövidítések jegyzékét*.

²⁵ Almási 2002. 13–17.

²⁶ A szakma – különösen annak egy része – nagy hálával tartozik Kristó professzornak. Nemcsak azért, mert szinte ember feletti tempót diktálva maga is jelentős mértékben gyarapította az oklevéltár köteteinek számát (ő maga 7 kötetet szerkesztett, ezen felül egyet társszerzővel), s mert a sorozat elkészítéséhez haláláig viselt főszerkesztősége idején biztosította a szakmai feltételeket a munkálatok zavartalan végzéséhez, hanem azért is, mert az utánpótlás kinevelésében is jelentős szerepe volt. Számos tanítványa, akik ma is aktív középkorászok, hálával emlékeznek rá a nekik nyújtott emberi és szakmai segítségért. A professzor iskolateremtő szerepét joggal emeli ki valamennyi róla szóló megemlékezés, hiszen nemcsak egy jól meghatározható szellemi kör csoportosult személye köré, hanem az intézményben ténylegesen is iskola alakult: Makk Ferenc professzorral 1993-ban az egyetemisták számára medievisztika szakot, 1994-ben pedig a posztgraduális tanulmányokat folytatók számára

Az új oklevéltárral kapcsolatos első munkamegbeszélésre éppen az Anjoukori okmánytár I. kötete megjelenésének száz éves évfordulója évében (1978) került sor, de az előmunkálatok csak 1983-ban indulhattak meg a *Kulturális és történelmi emlékeink feltárása, nyilvántartása és kiadása* tárcaszintű kutatási főirány keretein belül.²⁹ A kezdet szerencsésen egybeesett az Országos Levéltár Középkori gyűjteményei rendezésének lezárásával, azaz a Diplomatikai Fényképgyűjtemény (Df.) kialakításának befejezésével,³⁰ valamint a levéltári digitalizálás megindulásával.³¹

Az előkészületeket és a vállalkozás beindítását a József Attila Tudományegyetem Középkori Magyar Történeti Tanszéke és az 1984-ben önállóvá lett Történeti Segédtudományok Tanszéke koordinálta. Az 1978 és 1983 közötti, nagyrészt a szándék megvalósítási lehetőségeinek keresésével eltöltött időszak után addigra, mire sikerült az előmunkálatokhoz megfelelő anyagi háttérrel biztosítani, már megfelelő tervzet is készen állt az 1301. és 1387. március 31. közötti időszak okleveleinek feldolgozására. A szerkesztőbizottság Blazovich László, Érszegi Géza, Kristó Gyula és Makk Ferenc részvételével ekkor már felállt, a főszerkesztő Kristó Gyula lett.³² Az akkori feltételezések szerint mindegy 40–50 ezerre becsült iratot összesen 22 kötetben szándékoztak közzétenni, úgy, hogy abból 7 a Károly Róbert-kori, 13 a Nagy Lajos korabeli, 1 a Mária-kori okleveleket dolgozta volna fel, 1 önálló kötetben pedig a fakszimilék (pecsétek, iratok) kaptak volna helyet. Ugyanekkor felmerült egy eredeti nyelvű arengagyűjtemény összeállításának terve is. 1985-ben még úgy gondolták, hogy a kötetek összeállítását Blazovich László, Draskóczy István, Érszegi Géza, Géczy Lajos, Geccsényi Lajos, Jánosi Mónika, Kordé Zoltán, Körmendy

medievalisztikai PhD-képzést indítottak (minderre l. bővebben: Makk Ferenc: Kristó professzor nyomdokain. A műhely él és dolgozik. In: Szeged 18. [2006] 2. 9–10.)

²⁷ Almási Tibor Kristó Gyulára emlékezve a következőket írja erről: „Kristó Gyula intenzív és szisztematikus levéltári kutatásokat végzett. Mintaszerűen dokumentálják ezt Csák Mátéval kapcsolatos munkái: mind az ennek kapcsán készített oklevéltár, mind a Csák Máté tartományúri hatalmát feldolgozó monográfia. [...] Bizonyára e kutatásai alapozták meg benne az Anjou-kori Oklevéltár ideáját.” (Almási Tibor: In memoriam Kristó Gyula. In: Levéltári Szemle 54. (2004) 1. 95.)

²⁸ Ezt fogalmazta meg többek között Blazovich László is: „Mályusz Elemér nemcsak a Zsigmond-kori oklevéltár folytatását tartotta fontos célként szembe előtt, hanem a Thuróczy-krónika kritikai kiadásában együtt dolgozván Kristó Gyulával, felvetette az Anjou-kori oklevéltár elkészítésének gondolatát, miután megismerte szerzőtársa kitűnő képességeit és hallatlan munkabírását. [...] Együttáll hangoztatta, hogy Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke és a Zsigmond-kori oklevéltár által felölelt időszak közötti kort is fel kéne dolgozni, azaz a magyar középkor-történeti alapkutatások e két nagy pillére mellé a középsőt is meg kéne építeni.” Blazovich László: A forrásfeltáró és oklevéltár-készítő Mályusz Elemér. In: Levéltári Közlemények 70. (1999) 1–2. (A továbbiakban: Blazovich 1999.) 199. Mályusz Elemér ötletadó szerepére l. még Almási Tibor: Az oklevéltárkutatások időszerezése. In: Tiszatáj 55. (2001) November. (A továbbiakban: Almási 2001.) 99.

²⁹ Blazovich László: Elindultak az Anjou-kori oklevéltár munkálatai. In: Levéltári Szemle 35. (1985) 2. (A továbbiakban: Blazovich 1985.) 104.

³⁰ A MOL Diplomatikai Fényképgyűjteményének kialakítása 1983-ban fejeződött be. L. Borsa Iván: A Magyar Országos Levéltár Mohács előtti gyűjteményei 1882–1982. In: Levéltári Közlemények 53. (1982) 1. (A továbbiakban: Borsa 1982.) 8–18.; Borsa Iván: Középkori oklevelek egyes adatainak gépi feldolgozása a Magyar Országos Levéltárban. In: Levéltári Szemle 42. (1992) 2. (A továbbiakban: Borsa 1992.) 27.

³¹ A Magyar Országos Levéltárban őrzött, 1526 előtti levéltári anyag adatbázisának számítógépes feldolgozása 1983-ban kezdődött el. L. erre Borsa 1992. 29.

³² Blazovich 1985. 104. A szerkesztőbizottság egészen Kristó Gyula 2004-ben bekövetkezett haláláig változatlan formában működött. A sorozat főszerkesztője ezt követően Almási Tibor lett, a bizottság tagjainak sora pedig Piti Ferencsel bővült. Blazovich László, Érszegi Géza és Makk Ferenc azóta is tevékenyen részt vesznek a bizottsági munkában.

Adrienne, Kristó Gyula, Kubinyi András, Makk Ferenc, Petrovics István, Püspöki Nagy Péter, Rokay Péter, Solymosi László és Szegfű László fogják majd végezni.³³

Az előmunkálatok megkezdéséhez pontosan meg kellett határozni a leendő oklevéltár profilját, gyűjtőkörét és főbb szerkesztési elveit. Megfogalmazódott, hogy „Az Anjou-kori oklevéltár a Zsigmond-kori oklevéltárat tekinti mintájának. Ezáltal 137 év „oklevéltermése” jobbára hasonló módon lesz közzétéve.”³⁴ E kijelentés mögött azonban a szerkesztőknek pusztán az a szándéka tükröződött, hogy oklevéltárunkban a Zsigmond-koriéhoz hasonlóan a teljes szövegközlést mellőzve – ám attól teljesen el nem zárkozva – egyfajta tartalmi kivonatot kívánnak adni, hiszen szerkesztési elveik Mályuszétól már a korai időszakban több lényeges ponton eltértek. Az Anjou-kori oklevéltár iratfeldolgozási módszerét az 1980-as években a következőképpen határozták meg. „A terv szerint az oklevéltár az 1301. és 1387. március 31. közötti időszak okleveleit tartalmazza. Az összegyűjtendő oklevelek területi illetőségét pedig a korabeli magyar állam határai adják. Dalmácia tekintetében csak a magyar vonatkozású oklevelek szerepelnek majd az oklevéltárban, ám a magyarságra és államára utaló, bárhol külföldön megjelent oklevelek az oklevéltár gyűjtőkörébe tartoznak kivéve a magyar pénzekre vonatkozó adatokat. [...] A megjelenő kötetek tehát az egyes oklevelek magyar nyelvű regesztáit tartalmazzák, a már megjelenteket és a kiadatlanokat is azonos terjedelemben, tipográfiaiilag egységes formában. A regeszta a protokollumot (eredeti nyelven és rövidített formában), az arengát, a narratiót, a dispositiót, a méltóságnévsort, eredeti nyelven és rövidítve a keltezést, a kancelláriai jelzeteket és az oklevél hátoldalának feljegyzéseit tartalmazza. A feldolgozók arra törekednek, hogy az illető oklevél minden lényeges adata helyet kapjon a regesztában, amelyet az oklevél külső leírása (az oklevél anyaga, a pecsételés módja), a régi és új őrzési jelek és az esetleges kiadások helyének felsorolása zár le. A regeszta az eredeti nyelven foglalja magában az esetleges határjárásokat, és ha a szerkesztő fontosságából következően úgy ítéli meg, egyéb oklevélrész vagy részeket is tartalmazhat, így indokolt esetben az *in extenso* közlés is lehetséges.”³⁵

1983-ban elkezdődött a már kiadott és a levéltárakban őrzött oklevelek felmérése, valamint a hazai és külföldi kiadványokban valamilyen formában közzétett oklevelek kigyűjtése. Ez utóbbiakról három példányban kivonatokat készítettek, amelyek tartalmazták az irat kiadási idejét és helyét, régi és új levéltári jelzetét, esetleges egyéb kiadási helyét valamint egyéb utólagos megjegyzéseket.³⁶ E hárompéldányos, gépírással előállított előzetes gyűjtést a fent említett személyeken kívül Almási Tibor, Almásiné Hévízi Natália, Berta Tibor, Farkas Csaba, Sz. Galántai Erzsébet, G. Tóth Ilona, Koszta László, Körtvélyessy László, Lévay Béla, Tordai György és Kruzslicz István végezték, majd évekre bontva rendezték.³⁷ Ez a segédlet a mai napig rendelkezésre áll az Anjou-kori oklevéltár szerkesztői

³³ Blazovich 1985. 105.

³⁴ Blazovich 1985. 104.

³⁵ Blazovich 1985. 104. A szerző munkáját Kristó Gyula: A készülő Anjou-kori oklevéltárról című, végül nyomtatásba nem került írásának felhasználásával készítette el. Hasonló címmel az Aetas hasábjain jelent meg beszélgetés Kristó Gyulával 1987-ben, amely jellegéből adódóan elsősorban a vállalkozás hiánypótló voltát és célkitűzéseit emeli ki: A magyarországi forráskiadás hiánypótló vállalkozása. (A készülő Anjou-kori oklevéltárról.) Interjú Kristó Gyulával. Készítette: Pribelszki János. In: Aetas 7. (1987) 3. 108–113.

³⁶ Blazovich 1985. 105.

³⁷ Az előzetes gyűjtésben részt vettek névsorát az általuk készített kéziratok alapján állítottam össze.

számára, a Lajos-kor vonatkozásában azonban már időszerűvé vált a könyvtári gyűjtések felfrissítése és újrakezdése.³⁸

1985-re elkészült a kiadványok bibliográfiája, 1986-ban pedig megindult az oklevelek regesztázása.³⁹ A kutatás egyéb alapfeltételeit az Országos Levéltár Dl. állományáról készült mikrofilmek, valamint a Df. állományról készített xerox-felvételek beszerzésével igyekeztek megteremteni. Ezek különösebb rendezés nélkül, dobozokba ömlesztve az Egyetemi Könyvtár különgyűjteményében kaptak elhelyezést, de a másolatok csak alig vagy nehezen voltak használhatók, így a szerkesztők a fénykép-kölcsönzések mellett döntöttek. A Csongrád Megyei Levéltár munkatársai jelentősen hozzájárultak a vállalkozás ütemszerű teljesítéséhez, hiszen annak érdekében, hogy a helybeli kutatók megfelelően végezhesék munkájukat, illetőleg hozzáférhessenek a nagyszámú kölcsönzött anyaghoz, szorosabb együttműködést alakítottak ki az Országos Levéltárral.

A hosszas előkészületek után 1990-ben napvilágot látott az I., majd gyors egymásutánban a többi kötet is. A közzététel végleges szempontjait az I. sorszámot viselő oklevéltár előszavában rögzítették a következő módon. *„Sorozatunk kötetekben mindazon levéltári források helyet kapnak jobbra regeszta formájában, amelyek 1301. január 1. és 1387. március 30. között keletkeztek, s az Anjou-kori Magyarország területére vonatkoznak. Nem vettük számításba azokat a forrásokat, amelyek az időnként Magyarországhoz tartozó dalmát tengerparti városok belső ügyeiről szólnak, valamint nem gyűjtöttük össze azokat a forrásokat sem, amelyek magyar pénzek külföldi előfordulásairól tanúskodnak. [...] Célunk az volt, hogy olyan okmánytárat adjunk, amelyekben helyet kap minden Anjou-kori okmány függetlenül attól, hogy már megjelent nyomtatásban vagy sem. [...] Okmánytárunk – a megbízó oklevelektől eltekintve – magában foglalja az oklevelek említését is. [...] A regeszta az irat minden fontos információjára tekintettel van, a formulás részeket azonban – a szavatossági formulára történő utalást kivéve – nem közli. Az arenga meglétére a regeszta végén található A. utal. A pápai és a szerepeltetett dalmát okleveleket leszámítva a regeszta az iratban előforduló minden egyes személy- és helynevet tartalmazza. A regeszta nyelve magyar, bizonyos szakkifejezéseket és a keltezésre vonatkozó részt eredeti nyelven közli. Az iratok eredeti nyelve – ha ezt az apparátus külön nem közli – a latin. A regeszta szövegét a sorszám, a keltezési idő és hely feltüntetése előzi meg, valamint az apparátus követi. Az apparátus ad felvilágosítást az oklevél fennmaradásának milyenségéről, őrzési helyeiről, jelenlegi (illetve régi) jelzeteiről. [...] Röviden utalunk a hátoldal szövegeire, továbbá a pecsételési módjára. Szakszerű pecsételést csak a Dl-ben őrzött eredeti oklevelekről lehetett készíteni, a Df-ben található oklevelek pecsételéséről a fényképek, az időrendi mutatócédulák és a szakirodalom alapján nyílt mód nyilatkozni. Nem ad az apparátus információt az oklevél anyagáról. A F. megjelenése (1829–1844) előtti időben közzétett oklevelekre csak különlegesen indokolt esetben van tekintettel. [...] Minden kötet végén névmutató foglal*

³⁸ L. erre Almási Tibor: Az Anjou-kori oklevéltár. é. n. (2007) Kézirat. A könyvészeti gyűjtés felfrissítése érdekében Rábai Krisztina és Horogszegi Zoltán 2009 februárja és 2012 januárja között államközi ösztöndíjakkal tartózkodott Ausztriában, Csehországban, Lengyelországban, Litvániában és Olaszországban. Teiszler Éva 2008-ban ugyancsak államközi ösztöndíjjal kutatott Ausztriában. Tevékenységük a Bécsi Egyetemi Könyvtár, a Brnoi Városi Levéltár, a Nápolyi Állami Levéltár, a Nápolyi Nemzeti Könyvtár, az Olomuci Levéltár, az Osztrák Nemzeti Könyvtár, a Prágai Állami Levéltár, a Prágai Múzeumi Levéltár, a Prágai Nemzeti Könyvtára Varsói Állami Levéltár és Varsói Nemzeti Könyvtár, valamint a Vilniusi Egyetemi Könyvtár intézményeire terjedt ki.

³⁹ Blazovich 1985. 105.

*helyet, amely a tulajdonneveket (személy- és helyneveket) öleli fel, a tárgymutató feladatkörének nem tesz eleget. A bármilyen okból kimaradt, ám utóbb tudomásunkra jutott oklevelekről pótkötet(ek)et adunk majd ki.*⁴⁰ A szerkesztőbizottság e tömör összefoglalóval véglegesen meghatározta a főbb kereteket, ugyanakkor nem zárkózott el a majdani szerkesztők rendelkezésre álló anyag jellegéből és a felhalmozódott tapasztalatokból következő esetleges módosításoktól sem. A feldolgozás gyakorlati irányait az imént említett két szempont mellett napjaink történettudományának elvárásai és a technikai fejlődés befolyásolták/befolyásolják.

Új elemek bevezetésére a sorozaton belül jó alkalmat adott az 1342. év okleveleinek publikálása, azaz a Lajos-kor feldolgozásának kezdete. Egyöntetű álláspontja volt ugyanis a szerkesztőbizottságnak ate tekintetben, hogy az oklevéltár egészének egységes megjelenésre kell törekednie.⁴¹ Az I. Lajos időszakát felölelő kiadványok két szembevető változást hoztak. Az egyik a valamennyi kötet elején egységesen és teljes terjedelmében hozott bibliográfiai mutató, a másik a korábbi névmutató tárgymutatóval való kiegészítése. Utóbbiban az Anjou-kori oklevéltár a Zsigmondkori oklevéltár gyakorlatára kíván alapozni, ugyanakkor attól tipográfiai megjelenítését és szerkesztési elveit tekintve eltérő megoldásokat alkalmaz. A szerkesztőbizottságban több más, egyéb módosításokra irányuló észrevételek is hangot kaptak, ezek alkalmazásában azonban eleddig nem alakult ki egységes gyakorlat.⁴²

A levéltári anyag Magyar Országos Levéltárban (MOL) végzett digitalizálásának előnyeit az Anjou-kori oklevéltár szerkesztői a kezdetektől igyekeztek hasznosítani, ugyanis az Országos Levéltár Mohács előtti okleveles anyagának (Dl.) Anjou-kori részéről elkészült számítógépes időrendi listáját már az 1980-as években használták.⁴³ Az első, az Anjou-kort magában foglaló ilyen levéltári segédlet (számítógépes lista) 1984-re készült el.⁴⁴ A Diplomatikai Fényképtár (Df.) adatsorainak felvétele 1988-ban kezdődött meg⁴⁵ és 1994-re fejeződött be.⁴⁶ Az 1990-es évek végén felmerült az adatbázis CD-Romon történő forgalomba

⁴⁰ Anjou-oklt. I. 8–10.

⁴¹ L. ehhez Anjou-kori Oklevéltár, XXVI. (1342). Szerk.: Piti Ferenc. Budapest-Szeged, 2007. 622 o.; Anjou-kori Oklevéltár, XXVII. (1343). Szerk.: Piti Ferenc. Budapest-Szeged, 2007. 708 o. Ismerteti: Papp Róbert. In: Levéltári Közlemények 79. (2008) 310.

⁴² E kérdéseket és problémákat a szerkesztők több konferencián nyilvánosságra hozták. Almási Tibor: Diplomatika és névtan az Anjou-kori oklevéltár tanulságai alapján. Elhangzott 1995. augusztus 30-án Miskolcon az V. Magyar Névtudományi Konferencián; Almási Tibor: Megjegyzések középkori okleveleink elkészítendő regesztázási szabályzatához. Elhangzott 2000. november 9-én a Magyar Tudományos Akadémián a Bolyai-ösztöndíjasoknak a Magyar Tudomány Napja alkalmából rendezett felolvasóülésén; Almási Tibor: Archeográfiai megjegyzések az Anjou-kori oklevéltár feldolgozási elveihez és gyakorlatához. Elhangzott: 2009. december 5-én az MTA PAB Székház konferenciatermében, Kristó Gyula a PTE díszdoktora emlékére születésének 70. évfordulóján rendezett konferencián.

⁴³ Blazovich László–Géczi Lajos: Kiadatlan oklevelek az egri egyházak levéltáraiból. In: Levéltári Közlemények 58. (1987) 1–2. 27.

⁴⁴ Borsa 1992. 38.

⁴⁵ Borsa 1992. 39.

⁴⁶ Rácz György: A Magyar Országos Levéltárban őrzött 1526 előtti levéltári anyag épülő adatbázisa. Beszámoló és javaslat. In: Tanulmányok Borsa Iván tiszteletére. Szerkesztette: Csukovits Enikő. Budapest, 1998. (A továbbiakban: Rácz 1998.) 183. A MOL-ban folyó digitalizálási tevékenység 1992–1998 közötti fázisait ismerteti Rácz 1998. 183–190.; a 2008-ig végzett tevékenységről tájékoztat Orosz Katalin–Rácz György–Reisz T. Csaba–Vajk Ádám–Véber János: Középkori oklevelek tömeges digitalizálása. Magyar Országos Levéltár, 2008., az adatbázis interneten történő közzétételéről számos sajtóorgánium tudósított, ezek listája megtalálható: <http://mnl.gov.hu/leveltar/rolunk/mediatukor.html>.

hozásának ötlete,⁴⁷ amely hamarosan meg is valósult, majd több továbbfejlesztett formában került piacra, végül a MOL (napjainkban Magyar Nemzeti Levéltár – MNL) honlapján internetes adatbázis formájában ingyenesen is hozzáférhetővé vált.⁴⁸ E fejlődést az oklevéltár szerkesztői tevékenységük során mindvégig kamatoztatni tudták és tudják a munkafolyamatok gyorsítása (könnyebb és gyorsabb hozzáférés) és a feldolgozás minőségének javítása (bővebb adattartalomhoz jutás) terén. A folyamatosan bővülő adatbázis egyúttal a teljességre törekvő igényét tekintve – ha lehet – még magasabbra emelte a mércét, hiszen az oklevelek egyszerű és gyors visszakereshetősége, az adatok több szempontú gyors vizsgálatának lehetősége újabb elvárásokat támaszt(hat) a felhasználók részéről.

Az informatikai megoldások alkalmazásának gyors elterjedése a történettudományban⁴⁹ az Anjou-kori oklevéltárat is újabb feladatok elé állította. A papír alapú közzététel mellett mind a szerkesztők, mind a felhasználók részéről egyre erőteljesebben megfogalmazódott a digitális megjelenés igénye, ezért a 2000-es évek elején elkezdődött az addig elkészült oklevéltárak digitalizálása. E tevékenységet Hunyadi Zsolt és Kőfalvi Tamás végezte. A projekt koordinátorai először az XML alapon történő feldolgozás mellett döntöttek, később azonban előtérbe helyezték a hasonló kiadványok – többek között a Zsigmondkori oklevéltár – által is alkalmazott, meglehetősen elterjedt és így a felhasználók által is megszokott Folio használatát. Hamarosan szóba került az is, hogy a MOL elektronikus oklevél-adatbázisa a kéziratok mellé rendelné a készülő okmánytárak – köztük az Anjou-kori oklevéltár – regesztáit is, de végül 2007-ben arról született megegyezés, hogy a levéltár e szövegeket nem építi be a *Collectio Diplomatica Hungarica (A középkori Magyarország levéltári forrásainak adatbázisa – MOL DLDF)* adatbázisába, hanem korábbi formájában meghagyva azt külön, az elektronikusan hozzáférhető forráskiadványokat egybegyűjtő *A középkori Magyarország digitális könyvtára* adatbázisban kapna helyet. Ez nagyrészt meg is valósult, mára a 2007-ig megjelent kötetek elérhetők az interneten.⁵⁰

Időközben az okmánytár tervezett kötetszámát, valamint a kiegészítő és pótköteteinek kérdését is újra kellett gondolni. A I.–VI. *tomus* a fennmaradt iratmennyiségből következően még összevontan tartalmazta az első két évtized (1301–1322) oklevéltermését, ám az 1991-ben napvilágot látott, 1323. évet feldolgozó VII. kötet nyilvánvalóvá tette, hogy a későbbiekben önálló kiadványokat kell szánni az egy-egy évből ránk maradt okmányok publikálására. A sorozat gyarapodásával egyre inkább egyértelművé vált, hogy az eredetileg összesen 22 kötetre tervezett vállalkozás e mennyiséget jóval túl fogja lépni, az 1990-es évek végén, a 2000-es évek elején már mintegy 70 kötetben látták megvalósíthatónak a több mint

⁴⁷ Rácz 1998. 190–192.

⁴⁸ Az 1998 után megvalósult fejlesztések: Mohács előtti oklevelek (CD-Rom), A középkori Magyarország levéltári forrásainak adatbázisa 2000; A középkori Magyarország levéltári forrásainak adatbázisa 2003; A középkori Magyarország digitális levéltára 2008; A középkori Magyarország levéltári forrásainak adatbázisa. 2010. (Internetes kiadás). A digitalizációs eredményeket 2008-ig bezáróan összefoglalja Rácz György: Előszó helyett. In: A középkori Magyarország digitális levéltára 2008.

⁴⁹ Néhány példa a teljesség igénye nélkül: Collectio Diplomatica Hungarica program (ennek átfogó ismertetését l. http://mnl.gov.hu/?akt_menu=1131); Collectio Diplomatica Benedictina. A Pannonhalmi Bencés Főapátsági Levéltár középkori oklevelei. Szerkesztette: Dreska Gábor. 2001. CD-Rom.; Engel Pál: Magyar középkori adattár. Arcanum digitéka, 2001. CD-Rom.; Magyarország középkori digitális okmánytára. Arcanum, 2009. CD-Rom.

⁵⁰ http://mol.arcanum.hu/medieval/opt/a101101.htm?v=pdf&a=start_f

50 ezer dokumentumot feldolgozni szándékozó sorozat vállalását.⁵¹ A szerkesztőbizottság a fakszimilék közzétételére és az eredeti nyelvű arengagyűjteményre tervezett kiadványok ügyét elnapolta, s alighanem azokról le is tett, mivel az elsődleges cél, a magát terjedelmesre kinövő oklevéltár sorozat záró időpontjának elérése önmagában is meglehetősen nagy terhet jelent az anyagi és emberi erőforrások előteremtése tekintetében, ugyanakkor újabb szándékok is megfogalmazódtak. Mivel a levéltári anyag szisztematikus áttekintése révén lehetőség nyílik a keltezetlen oklevelek kiadási idejének eltérő pontosságú meghatározására – az egyes kötet szerkesztők erre több tanulmányban felhívták már a figyelmet⁵² –, kiformalódott a Károly Róbert-kori, valamint a Nagy Lajos-kori keltezetlen oklevelek egy-egy kötetben való megjelentetésének terve.

A kiadványsorozat hosszabb távú érdeke újabb szakemberek bevonását és kinevelését kívánta meg. Az évek múlásával a kezdeti lépéseket koordináló tanszékek munkatársai, valamint a Csongrád Megyei Levéltárnak a projekt korai szakaszában is részt vevő kutatói mellől különböző okoknál fogva szinte mindenki kilépett, esetleg a munka érdemi részéhez hozzá sem kezdett. A szakma eredetileg szélesebb körét összefogó vállalkozás tehát elsősorban szegedivé lett. Az oklevéltár szerkesztői gárdáját mindenekelőtt a Történeti Segédtudományok Tanszék kutatóinak köréből sikerült kiegészíteni. Így került a kiadványok készítői közé elsőként Almási Tibor, később Kőfalvi Tamás, majd Sebők Ferenc. Az ifjabb generáció lehetőséghez juttatásának érdekében 1999-ben létrejött az MTA-SzTE Magyar Medievisztikai Kutatócsoport,⁵³ amelynek keretein belül munkálkodott Piti Ferenc és Tóth

⁵¹ Az 1342. év okleveles anyagát magában foglaló, 2007-ben kiadott kötet a XXVI. sorszámot viseli, s ezzel a vállalkozás még a tervezett időszak feléig sem jutott el. L. még ezzel kapcsolatban Almási Tibor: Az Anjou-kori oklevéltár célja, helyzete és távlatai. Elhangzott 1999. okt. 15-én a Miskolcon megrendezett "Források és történetírás" című konferencián.; Almási 2001.; Piti Ferenc: Az Anjou-kori Oklevéltár-sorozat és szerepe a történeti kutatások megújulásában. In: Szolnoki Tudományos Közlemények X. Szolnok, 2006. (CD-Rom).

⁵² Almási Tibor: A vasvári káptalan 1328-ban átírt oklevelei. In: Magyaroknak eleiről. Ünnepi tanulmányok a hatvan esztendő Makk Ferenc tiszteletére. Szerkesztette: Piti Ferenc, Szabados György. Szeged, 2000. 19–38., Almási Tibor: Az 1329. évi residentia exercitus regis. Acta Universitatis Szegediensis. Acta Historica. Tomus 119. (2004.) 47–56., Piti Ferenc: Egy Károly Róbert-kori oklevél keltezése és a dévai csata időpontja. In: Studia professoris – professor studiorum. Tanulmányok Érszegi Géza hatvanadik születésnapjára. Szerk. Almási Tibor, Draskóczy István, Jancsó Éva. Bp. 2005. 281–284., Piti Ferenc: Kiegészítések az Anjou-kori Oklevéltár XXIII. kötetéhez (1339). In: Acta Universitatis Szegediensis. Acta Historica. Tomus CXXII. Szeged, 2005. 43–53., Piti Ferenc: Kiegészítések az Anjou-kori Oklevéltár XXIV. kötetéhez (1340). In: Acta Universitatis Szegediensis. Acta Historica. Tomus CXXVII. Szeged, 2007. 47–57., Piti Ferenc: Kiegészítések az Anjou-kori Oklevéltár XX. kötetéhez (1336). In: Acta Universitatis Szegediensis. Acta Historica. Tomus CXXX. Szeged, 2009. 55–68., Piti Ferenc: Néhány Károly Róbert-kori oklevél keltezéséről. In: Aktualitások a magyar középkorkutatásban. Szerk. Font Márta–Fedele Tamás–Kiss Gergely. Pécs, 2010. 241–243.

⁵³ A Szegedi Tudományegyetemen létrehozott kutatócsoport megalakulása óta jelentős átalakuláson ment keresztül. A Magyar Tudományos Akadémia Támogatott Kutatóhelyek (később Kutatócsoportok) Irodájához tartozó csoport 1999. január 1-jén indult Kristó Gyula akadémikus vezetésével, MTA-SZTE Magyar Medievisztikai Kutatócsoport néven. A kutatóhely irányítását 2004-ben Makk Ferenc professzor vette át, s az ő irányítása alatt állt 2010 decemberéig. Ezen időszak alatt, 2007. január 1-jén a Medievisztikai Kutatócsoport fuzionált a Magyar Országos Levéltárban Borsa Iván által életre hívott MTA-MOL Zsigmondkori Oklevéltár Kutatócsoporttal, ezáltal az egyesített kutatóhely neve MTA-SZTE-MOL Magyar Medievisztikai Kutatócsoportra változott. Az immár két oklevéltár-sorozat kiadását felvállaló kutatói gárda vezetését 2011 januárja és decembere között Blazovich László professzor vállalta, majd az irányítás 2012. január 1-jétől Veszprémy Lászlóhoz, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum professzorához került, amely emiatt újabb névváltozáson ment át. Jelenlegi megnevezése MTA-HIM-SZTE-MOL Magyar Medievisztikai Kutatócsoport. Minderről további tájékoztatás olvasható a kutatóhely honlapján (medievalia.hu). A csoport 2007-ig folytatott tevékenységét részletesen l. Szabados György: A szegedi Magyar Medievisztikai Kutatócsoportról. In: Tiszatáj 61. (2007). 12. 55–63.

Ildikó is, előbbi napjainkban is itt végzi tevékenységét. A csoport Anjou-kori részlege 2008-ban B. Halász Évával bővült.⁵⁴ A legutóbbi években (ugyancsak 2008-tól) OTKA-pályázatok⁵⁵ igénybevételével nyílt lehetőség a legifjabbak: Rábai Krisztina, Horogszegi Zoltán és Papp Róbert alkalmazására.⁵⁶ Az 1990 óta eltelt évtizedekben rajtuk kívül több alkalmasnak tartott szakembert is igyekeztek megnyerni vagy éppen kinevelni az Anjou-oklevéltár számára, ők azonban többnyire a jobb vagy biztosabb megélhetés reményében más pályát választottak. Mindezek ellenére körvonalazódni látszik az a kör, amelynek közreműködésével az 1990-ben útjára indult vállalat jövője – legalábbis személyi téren – egyelőre biztosítottak látszik. Az egyes kötetek elkészítésén párhuzamosan több szerkesztő dolgozott és dolgozik, munkájuk hazai és külföldi szakemberek körében egyaránt használt és elismert.

4. Összefoglalás

A feladat jelentősége és a munka célkitűzése röviden a következőképpen foglalható össze. A középkori magyar történelem kutatásában igen jelentős szerepe van az archivisztikai kútfőknek. A József Attila Tudományegyetemen az 1980-as években hiánypótló vállalkozás indult az Anjou-kor okleveleinek feldolgozása céljából. A munka, amelyben több generáció képviselteti magát, immár 30 éve folyik, s a szakmában nagy elismertségre tett szert. A dolgozat ahhoz kíván hozzájárulni, hogy a jelenleg éppen 30 megjelent kötettel büszkélkedő sorozat távlati céljait elérhesse.

⁵⁴ Halász Éva az 1354. év okleveles anyagát dolgozta fel: Anjou-oklt. XXXVIII. Budapest–Szeged 2013.

⁵⁵ OTKA K 72406 és OTKA K 105610 számú pályázatok.

⁵⁶ Rábai Krisztina az Anjou-oklt. 1356. évet magában foglaló kötetével (XL – jelenleg doktori disszertáció formájába érhető el: <http://doktori.bibl.u-szeged.hu/1774/>) már PhD-fokozatot is szerzett. Horogszegi Zoltán az 1355. és 1359., Papp Róbert pedig az 1358. év oklevéltárát készíti.

II. A feldolgozás főbb elvei és technikája

A disszertációként benyújtott munka – az eddig PhD-dolgozatként beadott oklevéltáraktól⁵⁷ eltérően – az Anjou-kori oklevéltár teljes kötetét tartalmazza, azaz a *Documenta* és az *Index nominum et rerum* egységet egyaránt. A disszertáció szerkesztési elveit tekintve minden tekintetben az Anjou-kori oklevéltár sorozatához kíván alkalmazkodni, ebből következően a *Documenta* részt megelőzi az ahhoz szervesen tartozó *Rövidítések jegyzéke*. A dolgozathoz készült Előszó, amely lényegében egyfajta kísérőelem szerepét tölti be, a felhasznált irodalomról külön jegyzéket nem tartalmaz, a hivatkozott irodalmat lábjegyzetekben hozza.

1. A munka szerkezeti felépítése

A disszertáció felépítése és szerkezete az Anjou-kori oklevéltár sorozatában megjelent kötetekével azonos, azaz alapvetően három fő egységre tagolódik: *Rövidítések jegyzéke (Index abbreviationum)*, *Documenta*, *Név- és tárgymutató (Index nominum et rerum)*.

A sorozat okmánytárainak felépítését az 1990-ben napvilágot látott I. kötet alapozta meg, ám annak megjelenése óta a fent megnevezett szerkezeti elemek mindegyike különböző okoknál fogva kisebb-nagyobb változáson ment keresztül, amiből következően az egyes kiadványok bizonyos pontokon különböznek egymástól. Tekintettel arra, hogy az I. kötet kivételével nem került előszó az oklevéltárakba,⁵⁸ a változások menetét követve célszerű azokat számba venni, illetőleg meghatározni, hogy a dolgozat mely kérdésekben ragaszkodik eredeti megoldásokhoz, vagy adott esetben mennyiben tér el tőlük.

Sorrendben haladva a *Rövidítések jegyzékével* kell kezdenünk. Ez a tétel három kisebb elemre oszlik. Az elsőben a *Levéltárak, könyvek, folyóiratok (Archivia, libri, periodica)*, a másodikban a *Köz- és tulajdonnevek (Nomina communia et propria)*, a harmadikban a felhasznált *Jelek (Signa)* feloldásai kaptak helyet. Az I. kötet előszava e tagoltságot a sorozat egészére nézve meghatározó érvennyel a következőképpen fogalmazta meg. „Az alkalmazott rövidítésekről a rövidítések jegyzéke három tételben ad tájékoztatást; levéltárak, könyvtárak, folyóiratok; köz- és tulajdonnevek; jelek. Az Anjou-kori oklevéltár további kötetei folyamatosan tartalmazzák az itt nem szereplő rövidítések feloldását.”⁵⁹ A terjedelem feleslegesnek látszó növelésének elkerülése érdekében tehát az 1992-ben megjelent második kötetben található *Rövidítésjegyzék (Index abbreviationum)* sokkal rövidebb lett. Összevonva tartalmazta azokat a második kötetben újólga alkalmazott utalókat, amelyeket az eredetileg *Levéltárak, könyvek, folyóiratok*, illetve *Köz- és tulajdonnevek* címszó alatt elkülönített

⁵⁷ Anjou-kori oklevéltár XI. (1327). PhD-dolgozat. Készítette: Almási Tibor. Szeged, 1995.; Anjou-kori oklevéltár XXIV. (1340). PhD-dolgozat. Szerkesztette: Piti Ferenc. Szeged, 2000.; Anjou-kori oklevéltár IX. (1325). PhD-dolgozat. Készítette: Géczi Lajos. Szeged, 2002.; Anjou-kori oklevéltár XXV. (1341). PhD-dolgozat. Készítette: Sebők Ferenc. Szeged, 2005.; Anjou-kori oklevéltár XV. (1331). PhD-dolgozat. Készítette: Tóth Ildikó. Szeged, 2006.; Anjou-kori oklevéltár XL. (1356). PhD-dolgozat. Készítette: Rábai Krisztina. Szeged, 2012.

⁵⁸ A doktori disszertációként elkészült kötetekhez szerzőik írtak előszót vagy bevezetést, amelyek más kérdések mellett értelemeszerűen a feldolgozás módját is tárgyalták, e preambulumok azonban a megjelent kiadványoknak már nem képezték részét, és többnyire egyéb nyomtatott formában sem láttak napvilágot.

⁵⁹ Anjou-oklt. I. 9.

egységek bővítésére szánt (a Jelek csoportja napjainkig nem változott), a jegyzék végén pedig az ott nem szereplő, régebbi rövidítések feloldásához az első kötethez irányította az olvasót (*Ceterae abbreviationes in tomo primo huius seriei inveniuntur. – A többi rövidítést e sorozat első kötete tartalmazza.*). E gyakorlatot a II.–XXV. sorszámot viselő okmánytárak szerkesztői következetesen alkalmazták. Az általuk összeállított *Index abbreviationum* egyrészt tehát mindig csak az újonnan felvett könyvészeti adatokat vette számba, másrészt – tekintettel az időközben végbement politikai változásokra – az új ország- és gyűjteményneveket tüntette fel, minden más esetben a sorozat előbbi köteteihez utasítva a felhasználót (*Ceterae abbreviationes in tomis huius seriei prius editis inveniuntur. – A többi rövidítést e sorozat korábban megjelent kötetei tartalmazzák./Ceterae abbreviationes in tomis praecedentibus huius seriei inveniuntur. – A többi rövidítést e sorozat megelőző kötetei tartalmazzák*). A *Rövidítések jegyzékében* a sorozat korábbi oklevéltáaira történő utalás azzal az évvel (1341. – XXV. kötet) zárul véglegesen, amelyben még végig I. Károly volt a király. A kerek sorszámmal bíró kiadványok (X. és XX. kötet) ugyanis a *Rövidítések jegyzéke* (*Index abbreviationum*) eredeti hármas tagolásának (*Levéltárak, könyvek, folyóiratok – Archivia, libri, periodica; Köz- és tulajdonnevek – Nomina communia et propria; Jelek – Signa*) megfelelően egybefoglalták az addigi kötetekben felgyülemlett utalásokat, a *Levéltárak, könyvek, folyóiratok*, illetve a *Köz- és tulajdonnevek* részben a sorozat korábban alkalmazott valamennyi rövidítését – az előbbi kategóriában a megváltozott gyűjteménynevek, az utóbbiban a volt szovjet blokk eredeti országneveinek kivételével – egybefoglalták és a vonatkozó kötet friss könyvészeti adataival kiegészítve közölték. E gyakorlat a részben még I. Károly, részben már I. Lajos uralkodása idejét felölelő, 1342. évet tartalmazó oklevéltárral (XXVI. kötet) változott meg. Az 1342. évet feldolgozó kötet után kiadott, úgynevezett Lajos-kori kiadványok már mind ezzel a módszerrel készültek/készülnek. A változtatás oka nyilvánvaló. A sorozatban 1990–2005 között napvilágot látott 25 okmánytár már olyan mennyiségű könyvészeti anyagot tartalmazott, hogy annak visszakereséssel történő áttekintése a jelentős darabszámúra növekedett sorozatban mind a felhasználók, mind a szerkesztők számára meglehetősen nehézkessé vált. Dolgozatomban a rövidítésjegyzék összeállításánál magam is a XXVI. kötetben megkezdett, a Lajos-kori anyag feldolgozásánál immár bevett gyakorlattá vált módszert alkalmaztam, s annak megfelelően igyekeztem a munkának ezt a részét összeállítani.

A *Documenta* rész szerkezeti felépítésére vonatkozóan a sorozatot megalapozó I. kötet előszavában a következő alapvető, általános érvényű megállapítást tette az akkori szerkesztőbizottság: „*A regeszta szövegét a sorszám, a keltezési idő és hely feltüntetése előzi meg, valamint az apparátus követi.*”⁶⁰ Ide kívánczik az a megjegyzés, hogy az I–VI. sorszámú kiadványok az okleveles anyag viszonylag csekély voltára való tekintettel több év anyagát egy-egy kötetbe szerkesztve összevontan tették közzé, oklevéltáranként újrakezdődő folyamatos sorszámozással. A VII. kötet és az utána megjelent okmánytárak az iratmennyiségből következően már csak egy-egy év termését dolgozták fel, ugyancsak kötetenként újrakezdődő sorszámozással. A disszertáció is ez utóbbiak számát növeli. A sorszámozott tételek mellett ugyanakkor valamennyi Anjou-kori oklevéltár tartalmaz sorszám nélküli, kisebb betűmérettel szedett regesztákat is, amelyek megjelenésükkel igyekeznek

⁶⁰ Anjou-okl. I. 9.

felhívni a figyelmet arra, hogy keltezésük korrigálásra került. Az 1350. év esetében 6 darab ilyen típusú regeszta elkészítésére került sor.

A dolgozat harmadik és egyben utolsó nagyobb egysége a *Név- és tárgymutató*. „Minden kötet végén névmutató foglal helyet, amely a tulajdonneveket (személy- és helyneveket) öleli fel, a tárgymutató feladatkörének nem tesz eleget.” – írja az I. kötet előszava.⁶¹ Az I. Károly vagy másképpen Károly Róbert korát feldolgozó kiadványok szándékoltan ennek a sokat vitatott gyakorlatnak tettek eleget. A tárgymutató beillesztésére mutatóerős igényből adódóan a szerkesztőbizottság úgy látta, hogy a mutatórendszert mindenképpen ki kell egészíteni, ugyanakkor lényegesebb módosítások bevezetését csak az I. Lajos-kori köteteknél látta célszerűnek, hiszen az oklevéltár egységes megjelenése is fontos szempont (volt). Így került az 1342. évtől kezdődően tárgymutató is az okmánytárba, az addig is használatos személy- és helynévmutatóval összefűsülve. A Név- és tárgymutató összeállításának jelen munkában alkalmazott részleteit a későbbiekben foglalom össze.

2. A *Documenta* részben alkalmazott általános (szerkezeti-formai) szerkesztési elvek

A sorozatot megalapozó I. kötet előszavában a gyűjtőkörbe tartozó, feldolgozásra kerülő okmányok formai-szerkezeti jellemzőire a *Documenta* részre vonatkozóan a következő alapvető, általános érvényű megállapításokat tette a szerkesztőbizottság. 1.: A kötetekben a levéltári források jobbára regeszta formájában kapnak helyet.⁶² A sorozat szerkesztői valóban csak kifejezetten indokolt esetben adnak teljes szövegközlést, az 1350. év okleveleinek feldolgozásakor erre nem került sor. Noha az Előszó erre nem tér ki, a sorszám, valamint a keltezés helye és ideje félkövérrel, a regeszta szövege normál betűtípussal, az apparátus elemeinek megjelölése félkövérrel, az abban szereplő tartalmi elemek normál betűtípussal szedettek. A regeszta szövegét tartalmazó bekezdés behúzással kezdődik. Tapasztalatom szerint a sorozat kötetei mindettől lényegében nem térnek el. Egyes kötetekben látható, hogy az apparátus elemeinek megjelölése már nem félkövér, illetőleg a regeszta szövegét tartalmazó bekezdés első sorában nincs behúzás. (E módosításokat Piti Ferenc vezette be.) A félkövérrel jelölendő elemek esetében nem láttam okát a változtatásnak, így ebben a tekintetben az eredeti gyakorlat alkalmazásához ragaszkodtam, a főszöveget azonban – noha esztétikai szempontok ezt indokolnák – magam sem kezdtem behúzással, mert úgy tapasztaltam, hogy az az amúgy is sok kis egységre tagolt oldalak tördelését tovább nehezítette.

Részben még a formai-szerkezeti megjelenés, részben már a tartalom megjelenítésének kérdéskörébe tartozik az említésben fennmaradt oklevelek szerepeltetése. 2.: „Okmánytárunk – a megbízó oklevelektől eltekintve – magában foglalja az oklevelek említését is.”⁶³ – írja az I. kötet immár többször idézett előszava. E mondat értelmezésében sokáig egységes álláspont mutatkozott abban a tekintetben, hogy a szerkesztők a csupán említésből ismert okleveleket az eredeti szövegéből kiemelték, s () -ben meghatározott keletkezési idővel önálló sorszám alatt vették számba. Az Anjou-kori oklevéltár köteteinek

⁶¹ Anjou-oklt. I. 10.

⁶² Anjou-okl. I. 8.

⁶³ Anjou-okl. I. 9.

túlnyomó többsége eddig ezt a módszert alkalmazta, az utóbbi időszakban azonban már több szerkesztő (elsőként Piti Ferenc, majd B. Halász Éva) köteteiben megfigyelhető, hogy ezen okleveleket nem szerepeltették önállóan, hanem benne hagyták az említő szövegben. Nem állítható, hogy e változtatás csupán a Lajos-kori kötetekre jellemző, hiszen a 2012-ben megjelent, 1338. évet feldolgozó XXII. sorszámot viselő kiadványban is ez tapasztalható. Az említett oklevelek kiemelésének/kiemelhetőségének kérdése sokat vitatott kérdés, a szakmai közélet többször megkérdőjelezte annak jogosságát. Mindkét megoldás mellett lehet érveket felsorakoztatni, s amint látható, mindkettőre találunk példát is. Mivel a sorozat megalapítójának eredeti szándéka az volt, hogy az oklevéltár összessége képes legyen megjeleníteni az Anjou-kori irattermés mennyiségét, illetve annak évenkénti hullámzását is, s ennek megvalósítási lehetőségét az említésben maradt oklevelek kiemelésében látta, magam a disszertáció elkészítése során – követni kívánva a hagyományt – ugyanezt a módszert választottam.

Ugyancsak a formai-szerkezeti felépítés és a tartalom-megjelenítés kérdéskörének határán mozog a sorozat utalórendszerének kérdése. Ezt két szintre lehet bontani. Az egyik az egyes köteteken belüli kereszthivatkozás, amely arra szolgál, hogy az oklevelek egyazon kötetben belüli viszonyát meghatározza, azaz ha valamely iratot egy ugyanabban az évben keltezett okmány említi, tartalmilag vagy teljes szövegében átírja, akkor az átíró oklevélről készült regeszta a szövegében (l. ... szám), az említett (amennyiben az ki lett emelve), átírt vagy tartalmilag átírt oklevélről készült pedig az apparátusban (Á., Tá.) utal a másik sorszáma. A kereszthivatkozások alkalmazása a sorozat egészén belül egységes, abban nem történt változás. Az utalórendszer második szintjét a más, korábban már megjelent Anjou-kori, illetve egyéb oklevéltárakra történő hivatkozások alkotják. A mostani megközelítésnek csupán a belső utalók elvével megegyező hivatkozási mód tárgya, vagyis az az eset, amikor egy, a vonatkozó évkörbe tartozó irat egy korábbi évre keltezettnek másik oklevéltárban történt feldolgozottságára utal. Eleddig az Anjou-kori oklevéltár sorozatban megjelent legtöbb kiadvány az apparátus Megj. (= megjegyzés) sorában irányította a felhasználót a korábbi Anjou-kori oklevéltár vonatkozó kötetének regesztáihoz, vagy éppen az Árpád-kori okleveleket magukban foglaló korpuszok megfelelő sorszámahoz, e gyakorlat azonban néhány legutóbbi kiadványban úgy jelenítődött meg, hogy az utalás () -ben közvetlenül az említést adó oklevélről készült regeszta szövegébe került. E változtatást ugyancsak Piti Ferenc vezette be, gyakorlatát B. Halász Éva és Rábai Krisztina követte. Véleményem szerint az, hogy ez utóbbi megoldás a felhasználhatóságot könnyíti, illetőleg javítja-e, elsősorban a felhasználó személyétől függ, ugyanakkor az ilyen jellegű utalás Megj. (= megjegyzés) rovatból történő áthelyezése leszűkíti annak lehetőségét, hogy az adott hivatkozáshoz valamiféle kiegészítő megjegyzést, észrevételt lehessen fűzni. A korábbiakhoz képest megnehezíti továbbá azoknak a felhasználóknak a dolgát, akik nem a vonatkozó év okleveleire kíváncsiak, hanem a korábbi Anjou-, vagy éppen Árpád-kori oklevelek előfordulására kívánnak rákeresni, hiszen számukra már nem lesz elegendő az apparátus éttekintése, végig kell olvasniuk a teljes oklevéltárat. E megfontolásokból a disszertáció a korábbi gyakorlathoz igazodik.

Külön ki kell térnünk arra, hogy az Anjou-kori oklevéltár sorozat néhány kötetéhez egy kiegészítő „fejezet”, *Appendix (Függelék)* is készült, amely a *Documenta* részt követően és az *Index nominum*ot megelőzően helyezkedett el, s a királyi oklevelek méltóságsorainak

adatait foglalta össze táblázatos formában. E táblázatok az adott évben főméltóságot viselt személyekről és címeikről nyújtottak átfogó képet. *Appendix* a sorozat VII–XIV. köteteiben található, bevezetése Blazovich László és Géczi Lajos nevéhez fűződik, de Almási Tibor és Kőfalvi Tamás is alkalmazta e gyakorlatot. A XV. kötettől kezdődően a szerkesztők nem éltek az *Appendix* összeállításának lehetőségével, így az a későbbi kötetekből hiányzik. *Függelék* a jelen munkában sem kapott helyet.

3. A *Documenta* részben alkalmazott különös szerkesztési elvek

A. Az oklevéltár gyűjtőköre, az 1350. évi okleveles anyag feltárása

Az 1350. év forrásanyagának feldolgozása alapvetően három pilléren nyugszik: a Magyar Nemzeti Levéltár (MNL, korábban Magyar Országos Levéltár – MOL) Diplomatikai Levéltárában (DL) és Diplomatikai Fényképtárában (Df.) őrzött, továbbá a nyomtatásban fennmaradt, illetőleg nyomtatásból ismert iratok körén. Az oklevéltár 774 sorszámmal ellátott, ezen felül 6 sorszám nélküli, azaz összesen 780 regesztát tartalmaz.

A MNL interneten hozzáférhető adatbázisa (*Collectio Diplomatica Hungarica*⁶⁴) jelenleg 707 rekordot tárol az 1350. évben kiadott (részben csak évre datált, részben pontos vagy megközelítőleg pontos keletkezési idővel rendelkező) oklevelekről, ezen felül közel 500 olyat, amelynek a keletkezési ideje *terminus post quem* és *terminus ante quem* közé van szorítva, évszerű datálása nem ismert, ám bizonyos hányaduk a hozzájuk rendelt időintervallumból adódóan akár az 1350. évben is keletkezhetett. A feldolgozás során értelem szerűen ezen iratok körére is tekintettel kellett lenni. Mivel a *Collectio Diplomatica Hungarica* a tartalmilag átírt és átírt okleveleket önálló tételként regisztrálja, a megjelenített rekordok száma nem azonos az oklevelekével.

A levéltárakban őrzött iratanyagot a nyomtatásban megjelentekkel is össze kellett vetni. Számos okmánytár tartott fenn olyan okleveleket, amelyek mára elvesztek vagy megsemmisültek. A könyvészeti áttekintés tehát nemcsak az apparátus összeállítása, hanem az adott év okleveles anyagának feltárása szempontjából is fontos. A nyomtatásban lévő forrásanyag feldolgozásakor azonban azokra a cikkekben, tanulmányokban szinte regesztaszerűen megfogalmazott tartalmi kivonatokra, amelyek nem kizárólagosan oklevélpublikáció céljából készültek, hanem egy téma feldolgozására irányultak, még hivatkozás szintjén sem voltam tekintettel. Ezek tehát nem kerültek be az oklevéltárba. Az átnézett irodalomról a *Rövidítések jegyzéke* tájékoztat. Emellett tekintetbe kellett venni az (e jegyzékében tételként természetesen szereplő) Anjou-kori oklevéltár korábbi kiadványainak *eredményeit*. Ez azt jelenti, hogy amennyiben egy korábbi kötetben valamilyen oknál fogva 1350. évi okleveles anyagról regeszta készült, arra figyelemmel kellett lenni.

A fentiek során összeállt forrásbázis kialakítása még nem teljesen azonos az iratanyag feltárásával. Számos oklevelünk magában foglalja korábbi iratok említését, tartalmi átírását és átírását, amelyeket a vonatkozó és a megelőző évek levéltári forrásaival össze kellett vetni, hogy az 1350. év tényleges okleveles anyagának feltárása megvalósuljon. A későbbi iratban

⁶⁴ <http://mol.arcanum.hu/dldf/opt/a110505htm?v=pdf&a=start>

fennmaradt formát ki kellett emelni, s amennyiben az nem volt hozzárendelhető eredetiben is meglévő változathoz, külön tételként kellett felvenni. A csak átírás(ok)ból, tartalmi átírás(ok)ból ismert oklevelek adatait értelem szerűen össze kellett fűsülni. Az említésben maradt oklevelek különös bánásmódban részesültek. Őket a tartalmilag átiraktól a kekezés hiánya különbözteti meg. Amennyiben ezeket nem sikerült konkrét kekezésesi idővel rendelkező (eredetiben, átírásban, tartalmi átírásban ismert) oklevélhez kötni, külön kellett regisztrálni. A duplumok gyártása mindenképpen elkerülendő, így év eleji említések esetén – amelyek nagy valószínűséggel visszanyúlhatnak a megelőző évre –, s akkor, ha egy hosszas perfolymatból nem sikerült nagy biztonsággal kikövetkeztetni az említett oklevél kekezésének feltételezett időpontját, óvatosan igyekeztem eljárni, s a kiemelés lehetőségét mellőztem.

A keresés eredményeképpen kapott találatok áttekintésekor további önállóan meg nem jelenített tartalmi átírások és átírások kerültek felszínre, ugyanakkor az anyagot szelektálni is kellett. Vagy azért, mert egy adott iratot tévesen soroltak az 1350. évhez, vagy azért, mert – s ez különösen a pápai regisztrumkötetek tételeire igaz – nem tartalmazott Hungarica-anyagot, tehát nem tartozott az oklevéltár gyűjtőkörébe.

Az oklevéltár kizárólag a biztosan 1350-ben keletkezett iratokat veszi számba, tehát a bizonytalannak tekinthető keltűeket nem. Két regeszta esetében tettem csupán kivételt, ezek az okmánytár végén szerepelnek. A 773. számú regeszta (szövege: *A Dalka cs. nevében tiltakoznak az ellen, hogy a Beel-i apát megszerezzen az Agyaglikhoz tartozó birtokokból 2 malmot, s Odocskához tartozó bizonyos földrészt.*) Reizner korábban közzétett tartalmi kivonatára épül, és semmilyen – bármely formában fennmaradt – irattal nem volt kontrollálható. Az eredeti kivonat készítője tekintettel arra, hogy korára a kiadása alapjául szolgáló oklevelek megsemmisültek, csupán elenchus alapján dolgozott. Itt kétszeres tévesztési lehetőség is felmerül, ugyanakkor kontrollanyag híján különösebben nincs okunk kételkedni az eredeti irat kiállítási idejét illetően. A regisztrálás mellett az évszám kérdőjellel való megjelenítése azért tűnt szükségesnek, mert a helyi viszonyokat tükröző, korabeli okleveles anyag szerint a bakonybéli apát az ugodiakkal volt peres viszonyban több alkalommal is két tapolcai malmot illetően, e szóban forgó malmok pedig az ugodi Csenik fia Pétertől csak 1359-ben kerültek a Dalkai család birtokába zálog címén.⁶⁵ Nem zárható ki ugyanakkor az sem, hogy az egyébként a korabeli Pápa déli részén birtokló Dalkai család ettől független érdekből nyújtotta be tiltakozását, ez esetben pedig a fenti időkorlátot nem kellene figyelembe venni. A kérdést további vizsgálatok tudják csak eldönteni, ami azonban az oklevéltár készítésének keretein túlmutat. A másik, ugyancsak kérdőjelesen számba vehető, 774. számú regeszta (szövege: *Tóth János és Bulgar László megalapítják a Szentkirály vagy köznyelven Székelyháza falu melletti Boldogságos Szűz pálos kolostort; a. d. 1350.*) kapcsán éppen fordított esettel van dolgunk. A megbízhatónak tartható Documenta Artis Paulinorum⁶⁶ az irat kiállítási idejét 1370-re tette, a témával foglalkozó szakirodalom egy része azonban mégis – függetlenül attól, hogy Fejér György regesztájára hivatkozik-e vagy közvetlenül a pálos rend okleveleire – az 1350. évi datálás mellett foglal állást. Úgy vélem, e kérdésben

⁶⁵ L. ehhez Kubinyi András: A középkori Pápa. In: Tanulmányok Pápa város történetéből. A kezdetektől 1970-ig. Pápa, 1994. 84.

⁶⁶ Documenta Artis Paulinorum. A magyar rendtartomány monostorai. I–III. Bp., 1975–1978.

ugyancsak további vizsgálat segítségével lehetne döntésre jutni, az oklevéltárban tehát a problémát érzékeltetni kell.

B. A rendelkezésre álló anyag feldolgozása

a. Az iratok sorrendjének meghatározása

Az oklevéltár gyűjtőkörébe tartozó, fenti módon feltárt forrásanyag időrendi besorolást kapott. Az időrenden belüli sorrendi elhelyezésre vonatkozóan leírt és általánosan követett eljárás az Anjou-kori oklevéltár sorozatán belül nincsen, magam a következő szempontokat tartottam szem előtt. Az azonos hierarchiai szinten elhelyezkedő személyek esetében az egyházi mindig megelőzi a világit, azaz az egyazon napon kelt oklevelek esetében elsőként a pápa, majd a világi uralkodók, azután a királyné és a dinasztia tagjainak oklevelei kaptak helyet. Ezután a különböző egyházi hatalmasságok, a királyi tanács világi méltóságviselői, a királyné udvarának tisztségviselői, azután a hiteles helyek, apátok, szerzetesrendi vezetők, vikáriusok, a megyék, ispánok, alispánok, szolgabírák, végül a települési iratkiadók, plébánosok, egyszerű papok, a városok, mezővárosok, egyes világi személyek, magánosok oklevelei szerepelnek. Amennyiben egy adott kategórián belül további rendezés volt szükséges – például több hiteles helyi kiadványunk van ugyanarról a napról – a további sorrendet a betűrend határozta meg. Az átírt és tartalmilag átírt oklevelek konkrét keltezést (ritkább esetben csak éves datálást) tartalmaznak, így besorolásuk – amennyiben önálló regesztát kellett készíteni róluk, és nem eredetijük apparátusában kaptak helyet – problémamentesnek mondható. A kiemelt említések kiadásának idejét azonban – mivel dátumsoruk nincs feltüntetve – csak hozzávetőlegesen lehet megadni. Amennyiben az említő oklevél az ügy több részfolyamatát is tartalmazza, az irat keletkezési idejére vonatkozóan *terminus ante quem*et és *terminus post quem*et is meg lehet határozni, ebben az esetben a besorolás alapját a korábbi időpont, tehát a *terminus post quem* adja. Amennyiben nem lehet az irat keltét két időpont közé szorítani, mert csak az említő oklevél adataiból kikövetkeztethető *terminus ante quem*et ismerjük, a besorolás értelem szerűen ehhez igazodik. Annak érdekében, hogy e bizonytalan kiállítási idejű iratok első látásra megkülönböztethetők legyenek, fejrészükből a sorszám után megadott keletkezési idő () között szerepel, az apparátusban pedig magyarázat található arra, hogy a kikövetkeztetett időpont milyen adatokra vezethető vissza. Az említettként kiemelt oklevelek regesztáinak elkészítése után ismételt ellenőrzésre kellett sort keríteni, nehogy egy adott irat ugyanabban az évben kétszeresen is regisztrálásra kerüljön. Azok az oklevelek, amelyek dátumsorukban nem hiányosak, ugyanakkor valamilyen oknál fogva tévesen tartalmazzák a keltezési időt, az iratban foglalt eredeti időpont figyelembe vételével soroltattak be.

b. A regeszta „fejrésze”

A regeszta „fejrésze” az időrendi besorolást követően kialakult rendnek megfelelő sorszámot, ezt követően az iratba foglalt keletkezési időt és az esetleges korrigált dátumot,

majd a kiállítás helyét tartalmazza, amennyiben az az oklevélben fel volt tüntetve. Azok a helyesbített dátumú oklevelek, amelyek nem az 1350. évben keletkeztek és csökkentett betűmérettel szerepelnek, nem kaptak sorszámot, ettől eltekintve azonban fejrészüket mindenben azonos a sorszámozott oklevelekével. A keletkezési idő a fejrészben feloldva szerepel mai alakban, a kiállítás helye ugyancsak. A regeszta teljes fejrésze félkövérrel szedett.

A fejrészben alkalmazott jelek feloldása az oklevéltár elején található a *Signa (Jelek)* címszó alatt. Ezek kitétele általában nem szorul különösebb magyarázatra, azonban a zárójelek használata – amely a sorozaton belül eléggé ingadozó – igen. A *Rövidítésjegyzék*ben nem szereplő, ezáltal meglehetősen tág felhasználásra alkalmat adó, a fejrészben is gyakran látható () alkalmazására került sor, ha az irat keletkezési ideje és/helye kikövetkeztetett, vagy ha ismert, de az iratban nincs kiírva, csak utalás található rá. Tipikusan ide tartoznak a *Datum ut supra* megjelölésű, vagy az *annus pontificatus*t tartalmazó pápai oklevelek, egyéb kibocsátók esetében pedig az *anno ut supra* vagy *anno prenotato* fordulattal élők. A korrigálásra került, helyesbített időpontok ugyancsak () között kerültek megjelenítésre. Minden egyéb esetben a *Signa (Jelek)* alatt feltüntetett jelöléseket alkalmaztam.

c. A tartalmi kivonat elkészítése

A sorrendbe állított oklevelek a fennmaradás módjától és a korábbi feldolgozottság szintjétől függetlenül egységes szerkezetben jelennek meg. A regesztázás oklevelenként történik, azaz a más oklevélbe foglalt átírt, tartalmilag átírt és említett okleveleket az átíró/említő oklevélből kiemelve a kronologikus sorrendben a megfelelő helyen helyeztem el, amelyre az átíró/említő oklevél megfelelő helyén utalás történik. Az azonos évben kelt megerősítő záradékok ugyancsak külön regesztába kerültek, hiszen azok minden esetben tartalmaznak valamiféle önálló rendelkezést is. A megerősített oklevélről készített kivonat apparátusa figyelmeztet a záradékról készült kivonat helyére, utóbbi pedig a regeszta szövegében utal az iratnak megfelelő sorszáma.

Az irat rövid tartalmi kivonatával kapcsolatban a sorozat I. kötetének előszava az általam is követett, alábbi iránymutatást adta: „A regeszta az irat minden fontos információjára tekintettel van, a formulás részeket azonban – a szavatossági formulára történő utalást kivéve – nem közli. Az arenga meglétére a regeszta végén található A. utal. A pápai és a szerepeltetett dalmát okleveleket leszámítva a regeszta az iratban előforduló minden egyes személy- és helynevet tartalmazza. A regeszta nyelve a magyar, bizonyos szakkifejezéseket és a keltezésre vonatkozó részt eredeti nyelven közli.”⁶⁷ E meghatározáson túl az oklevéltár-sorozat egészére nézve nincs olyan, a feldolgozás apró részleteit taglaló, általánosan elfogadott szabályzat, amely mindenre kitérne, így a nem szabályozott kérdésekben elsősorban a korábbi kötetekben már alkalmazott módszerek követésére volt lehetőség.

A regesztákban az iratokba foglalt események, cselekmények minden lényeges mozzanata és adatszerű információja helyet kap, lehetőleg az oklevél eredeti felépítésének

⁶⁷ Anjou-oklt. I. 9.

követésével. A formulás részek közül a *protocollum intitulationis* és *inscriptio*, a *contextus narratio*, *dispositio*, a *clausulae* és a *sanctio*, valamint a *corroboratio*, az *eschatocollum*-ból pedig a *datatio* és a *series dignitatum* vagy a *series testimonium* adatai szerepelnek a regesztákban, amennyiben ezek az oklevélben – jellegéből adódóan – benne voltak. A felsorolásból szándékosan maradt ki az *arenga*, hiszen annak meglétét a regeszta csak jelöli (A.), méghozzá nem eredeti helyén, hanem a kivonat legutoljára. A regeszta végén elhelyezkedő *datatio* az ellenőrizhetőség érdekében a fejrészben feloldott keltezés az irat eredeti nyelvén adja meg, rövidített formában. A keltezés évszámának megadása ehelyütt is arab számmal történik. A kiadás helye a regesztában az oklevélben szereplő vulgáris vagy latin formában szerepel. E szerkezettől a tartalmi átírástól és említésből ismert oklevelekről készített tartalmi kivonat az irat jellegéből következően értelemszerűen eltér.

A regeszta az oklevél valamennyi személy- és helynevet tartalmazza. Az Anjou-kori oklevéltár sorozatának egészen megfigyelhető az az igény, hogy a személy- és helynevek tekintetében törekszik az eredeti alak megtartására. Amennyiben a személynév valamely tagja az oklevélben vulgáris alakot ölt, a regeszta azt betű szerint adja vissza. A korai kötetekben az az elv érvényesült, hogy amennyiben megvan és olvasható az eredeti példány, csak annak névalakformái és azok változatai kapnak helyet a regesztákban, s ha nincs meg az irat eredetije, a legkorábbi olvasható alakot kell *forma regnans*-nak tekinteni, a többi példány névalakjai () között szerepelnek. E gyakorlaton Almási Tibor változtatott, aki szerint „*Mivel a felsorolt névalakvariánsok rögzítésén túl célszerű az egyes kéziratok névváltozatainak kéziratankénti azonosítására is módot adni a felhasználóknak, ha két példánynál többnek a kézbe vételével készült a regeszta, a zárójeleken belül az egyes alakváltozatok előtt a kéziratok apparátusbeli azonosítójele – és nem a levéltári jelzet – biztosítja az azonosítást. Két meglévő példánynál értelemszerűen fölösleges az olvasást zavaró azonosítójelek feltüntetése, hiszen a forma regnans mellett ilyenkor önmagában a zárójel elegendő az elkülönítéshez.*”⁶⁸ A dolgozatban ebben a tekintetben az Almási Tibor által megfogalmazott módszert alkalmaztam. A névalakok megjelenítésénél minden egyéb tekintetben az általános gyakorlatot vettem irányadónak, azaz a szövegben latin formában előforduló, magyarul egyértelműen visszaadható személy- és helynevek latin alakját különösebb jelzés nélkül magyarra fordítottam (pl. Stephanus – István, Quinqueecclesie – Pécs), ha pedig latinosított névalak fordult elő a szövegben, akkor a latinosított alakot () -ben a magyar megfelelő mellett közöltem (pl. Farkas – Farkasius). Amennyiben a magyar névalak után zárójelben feltüntettem az iratba foglalt eredeti alakot is, függetlenül attól, hogy az milyen esetben szerepelt, igyekeztem nominativusban megjeleníteni. Amennyiben a személynév valamely tagja az oklevélben vulgáris alakot ölt, a regeszta azt betű szerint adja vissza. A vulgáris alakok megtartása a közszavak esetében is lényeges szempont az oklevéltárban. Ezek előfordulása a határjárások leírásában tipikus (például: egurfa, feneufa, bykfa, berch, pathak, stb.). Az oklevelekben szereplő határjárások szövege egyébként a regesztákban a lehető legrövidebb.

Az Anjou korban a személynevek használata meglehetősen ingadozó. Ez azt jelenti, hogy a családnevek még nem rögzültek, a személyek azonosításának módja alapvetően négy típusba sorolható. Gyakori, hogy a keresztnév mellé valamilyen jelzőt tesznek, például

⁶⁸ Almási 2005. X–XI.

Magnus, Parvus, stb. Ilyen esetekben a latinul megadott jelző fordításra került, amely mögött zárójelben szerepel az eredeti alak, például: Nagy (Magnus) Kelemen, Kis (Parvus) Boda. Másik lehetőség a *dictus* szóval való jelölés, azaz valaminek, valamilyennek, valahonnaninak mondott az illető. Ilyenkor a névalak visszaadása úgy történik, hogy a *dictus* előtt álló szó változatlan formában kerül megjelenítésre (amennyiben az ilyen névforma de+helynevet tartalmaz, akkor helynév eredeti alakja+-i), e mögött szerepel a *dictus* kifejezés zárójelben és rövidítve, majd a keresztnév. Például: Cantor (dict.) János, Fudur (dict.) János, Nog (dict.) Pál, Paharus (dict.) Péter, Sydou (dict.) János, Tyzai (dict.) Pál, Twruch-i (dict.) Pál, stb. A harmadik eset a személy származási vagy birtoklási helyéről történő megkülönböztetése de+helynév formában. Ez nagyobb (például megye vagy más terjedelmesebb terület) vagy kisebb (birtoknév), különböző forrásokban egyazon személy esetében akár más-más földrajzi objektumot is jelölhet. Ekkor az iratban megadott földrajzi név a regesztában az eredeti alak nominativusában szerepel -i képzővel ellátva, esetleg helynév+ból/ből való kifejezéssel jelölve, majd ezt követi – az esettől függően – a vulgáris vagy lefordított személynév. Például: Kysthopolchan-i András, Zyman-i Izath, Malah-i András, Kupa-i Fertes fia: Péter – ugyanazon Kupa-ból való Domokos, stb. A negyedik és utolsó változat a leszármazás megadása a nemzetség megnevezésével (például Keer nemzetségből való György) vagy a felmenők felsorolásával. Utóbbi esetben gyakori, hogy nemcsak a szülő (például András fia: András), hanem a nagyapa (például Mihály fia János fia: Miklós), vagy távolabbi ős is felsorolásra kerül. Minél hosszabb a leszármazási lánc, annál nehezkesebbé válik a megértés, ezért az ilyen típusú személynévjelölésben annak a neve elé, akiről az oklevélben szó van, kettőspont került. A fenti megoldások természetesen vegyesen is előfordulhatnak okleveleinkben {például Olazy-i Chyne (dict.) Péter fia: László, Chorba (dict.) Pál fia: Vörös (Rufus) Miklós, Rathold nb. László fia: László, stb.}. A személynévek egyes tagjai (a dict. kivételével) nagybetűvel kezdődnek.

A személynévalakok feltüntetésének kérdéséhez szorosan kapcsolódik a rokonsági fokot kifejező szavak fordításáé. A pater, mater, filius megjelölések egyértelműek, ezért ezek különösebb jelölés nélkül lefordíthatók, a rokonságot, vérrokonságot általánosságban jelölő proximus és consanguineus kifejezések ugyancsak. Nehezebb dolgunk van a soror, frater, gener, sponsus, frater uterinus, frater carnalis, frater patruelis, nepos, stb. visszaadásával, hiszen ezek több jelentéssel is bírhatnak, s használatuk a magyarországi középlatinságban ingadozó. Az adott szövegkörnyezetből nemegyszer kideríthető, hogy pontosan mire gondolt az oklevél írója, de igen gyakori az is, hogy nem. Éppen ezért az ilyen rokonsági fokokat jelölő kifejezések visszaadásakor igyekeztem genealógiákkal összevetni a forrást, s a biztonság kedvéért a Piti Ferenc által megkezdett gyakorlat szerint a fordításra került szavak mögött () -ben megjeleníteni a rokonságra vonatkozó kifejezést.

Ugyanezzel a problémával szembesülünk, ha az ingatlanokra vonatkozó fogalmakat kell visszaadni. Az egyértelműen fordítható possessio (birtok), villa (falu), sessio (telek), domus (ház), locus/fundus curie (házhely), locus sessionalis (telki hely) kifejezések mellett gyakran találkozhatunk többjelentésűekkel (curia, fundus, mansio, palatium, stb.), amelyek megfejtését legtöbb esetben a szövegkörnyezet nem segíti. A regesztakészítőnek e kifejezéseket azonban le kell fordítania, a visszaellenőrizhetőséget a rokonsági fokokat bizonytalanul jelző kifejezések esetéhez hasonlóan az oklevélben szereplő szó vagy szavak () -ben való megjelenítése teszi lehetővé.

A regeszták számos egyéb kifejezést, szófordulatot tartalmazhatnak eredeti nyelven, elsősorban a visszaellenőrizhetőség vagy a pontos szóhasználat érdekében. Ezek egy része közvetlenül a szövegben található, mint például az uruknak valamiféle szolgálattételt végző személyek meghatározása (például: famulus, officialis, stb.), más részük pedig zárójelben. Néhány esetben az is előfordulhat, hogy a zárójelbe tett szövegrész valamilyen többletinformációt ad.

Az egyes oklevelek szövege nemcsak a keltezésben, hanem egyéb helyeken is tartalmazhat különböző dátumokat (perbeli határidők, egyéb időpontok). Ezek a mai formában kerülnek megjelenítésre, mögöttük zárójelben szerepel rövidítve az eredeti forma. Kivételt ez alól csupán a hadoszlás idejéhez kötődő időpontok visszaadása képez.

Külön meg kell említeni, hogy a munkálatok során feldolgozott oklevelek nyelve nagyjából latin volt, de időközben elhanyagolható mennyiségű, összesen 4 darab német nyelvű oklevél is felszínre került. Sajnos nem sikerült felkutatnom olyan hozzáértő személyt, aki e néhány oklevél regesztázását vállalta volna, így ezen iratokról magam készítettem rövid kivonatokat. E regeszták a hibák elkerülése érdekében a többihez mérten nem kellően részletezők, csak a legfontosabb információkat foglalják magukban, szerepük elsősorban az irat regisztrálása volt.

d. Az apparátus

A regeszta apparátusát a kivonat szövegétől bekezdés választja el. Az I. kötet meghatározása szerint *„Az apparátus ad felvilágosítást az oklevél fennmaradásának milyenségéről, őrzési helyeiről, jelenlegi (illetve régi) jelzetéről, közzététele helyeiről. A régi jelzetekben alkalmazott rövidítéseket általában nem oldjuk fel. Röviden utalunk a hátoldal szövegeire, továbbá a pecsételési módjára. Szakszerű pecsétleírást csak a Dl-ben őrzött eredeti oklevelekről lehetett készíteni, a Df-ben található oklevelek pecsételéséről a fényképek, az időrendi mutatócédulák és a szakirodalom alapján nyílt mód nyilatkozni. Nem ad az apparátus információt az oklevél anyagáról. A F. megjelenése (1829–1844) előtti időben közzétett oklevelekre csak különlegesen indokolt esetben van tekintettel. A publikált oklevelekre oldalszám megadásával utal, kivéve a pápai (pl. Potthast) és a magyar királyi oklevél-registrumokat (Reg. Arp.), ezekre nem oldalszám, hanem a regeszta száma szerint hivatkozik.”*⁶⁹

Az apparátus több, önálló bekezdést alkotó rovatra tagolódik. A rovatokat jelölő rövidítés félkövér, a rovat tartalma normál betűtípussal, a forrásból származó, esetlegesen eredeti nyelven közölt részek dőlt betűtípussal szedettek. Az oklevél fennmaradási módját/módjait (eredeti, átírás, tartalmi átírás, említés, másolat) az apparátus első helyen adja meg. Amennyiben az oklevél egy vagy több eredetivel rendelkezik, az az apparátus **E.** (=eredeti) rovatában sorszámozva jelenik meg. Ezt követi az **Á.** (=átírás), majd a **Tá.** (=tartalmi átírás), az **Eml.** (=említés) és a **Má.** (=másolat) rovat, amelyekben több példány esetén ugyancsak sorszámozva jelennek meg az egyes iratok. Regisztrumkötetek esetén a fennmaradási forma jelölése **Reg.** E rovatok első helyén az őrzési hely szerepel, azaz

⁶⁹ Anjou-oklt. I. 9–10.

amennyiben az oklevél a D1. csoportba tartozik, a D1. szám, amennyiben a Df. csoportba, úgy az őrzési helynek megfelelő levéltári jelzet, majd ezt követően () -ben a Df. szám került feltüntetésre. Az irat fennmaradási formáját megadó rovatok közül a fenti sorrendnek megfelelően mindig az áll legelöl, amelyhez adatokat lehet rendelni. Amennyiben tehát az iratnak nincs eredetije, az **E.** rovat hiányzik. Az egyéb rovatok hiánya ugyancsak a neki megfelelő fennmaradási forma hiányát mutatja. Amennyiben a regeszta kiadás alapján készült, s a közzetevő megadta az irat eredetijének fellelhetőségét, az az **E.** rovatban kerül közlésre. Ha az eredeti megsemmisült és csak fényképen tanulmányozható (például a Vay család berkeszi levéltárában volt iratok), az **E.** rovat ezt ugyancsak jelzi.

Az **E.** rovatba a lelőhely megadását követően az oklevél elülső oldalán és a hátlapján esetleg szereplő feljegyzések kerülnek. Az olvasható kancelláriai jegyzeteket teljes szövegükben feltünteti, és megadja, hogy az egyes jegyzetek hol (pecsét alatt, hátlapon, stb.) helyezkednek el. Az iraton szereplő tartalmi összefoglalók esetében az apparátus szelektál. A későbbi kézzel írott tárgymegjelöléseket csupán jelzi, az egykorú és az azonos kézzel írottakat azonban feltünteti. Amennyiben a külzeten lévő tartalmi összefoglaló nem ad plusz információt (például egyes személyek konkrétabb meghatározása), az ismétlés elkerülése végett nem szerepel teljes terjedelmében, a rovat ebben az esetben csak meglétére utal, a tárgymegjelölésben szereplő eltérő névalakokat azonban ilyen esetben is feltünteti. Ha az eltérő névalakok száma a feljegyzés egészéhez képest olyan magas, hogy az lényegében a teljes tárgymegjelölést adja, akkor a jegyzet teljes egészében feltüntetésre kerül. Ezután az irat leírása következik, amely kiterjed az oklevél épségére, jelenlegi állapotára, olvashatóságára, az esetleges chirographumra (annak megadásával, hogy milyen betűkből áll és hol helyezkedik el), a pecsételési módjára (függő, záró, hátlapra nyomott, stb.) és jelzi, ha az íráshordozó anyaga papír. Amennyiben az irat olvasható és állapota jónak mondható, arra nem történik külön utalás. A pecsétek leírását a sorozat köteteinek nagy részében levéltáros szakember végezte, amire a jelen munka elkészítésénél anyagi okok miatt nem volt lehetőség, ezért ezek rövid ismertetését magam végeztem el. A rovat az oklevél anyagára is utal. Mivel a regeszták elkészítésére eredeti oklevelek esetében is fénykép, mikrofilm vagy digitalizált változat alapján volt lehetőség, az íráshordozó anyagára vonatkozóan a levéltári nyilvántartásra voltam kénytelen szorítkozni.

Az **Á.**, **Tá.**, **Eml.** és **Má.** rovatok a lelőhelyet adják meg a fent említett módon. Ha az ilyen formában fennmaradt iratról az átíró, említő vagy másoló valamilyen többletinformációt ad, például a pecsételési módjára, az irat anyagára vagy a kiállítási formára vonatkozóan, azt az apparátus **Megj.** (= megjegyzés) rovata közli. Amennyiben az iratnak másolata (is) van, a másolatkészítés hozzávetőleges vagy pontos ideje és esetleg jellege (hiteles, egyszerű) kerül a **Má.** rovatba. Modern kori másolatok esetében a készítő nevét nem tüntettem fel. Több átírás, tartalmi átírás, említés és másolat esetén a vonatkozó rovatban valamennyi rögzítésre kerül, sorszámmal ellátva. Ezek rendezési elve a rovaton belül alapvetően időrendi. Az apparátus – amennyiben az megállapítható volt – azt is jelzi, hogy – amennyiben több is volt – az irat melyik eredetijéről készült átírás, említés vagy másolat, illetve azt is, hogy ez utóbbiak milyen korrelációban állnak egymással.

Az irat közzétételére, publikálására vonatkozóan a **K.** (= kiadás) és a **R.** (= regeszta) rovatok adnak tájékoztatást. A **K.** rovat akkor is szerepel, ha tartalmat nem tudunk megjeleníteni benne, azaz ha az oklevélnek kiadása nincs, vagy nem sikerült fellelni.

Amennyiben az apparátusnak ez az első rovata, a regeszta kiadásban fennmaradt oklevélről készült. A publikálásra vonatkozóan mindkét rovat a *Rövidítések jegyzékében* fellelhető irodalom tételeinek megfelelően adja meg a közzététel adatait. Az I. kötetben meghatározottakkal szemben azonban a dolgozat a sorozatban elterjedt megoldást követve nemcsak az oldalszámra/oldalszámokra, hanem az oldalszámra/oldalszámokra és ha a kiadványban sorszámmok is szerepelnek, az oldalszámok után zárójelben az irat kiadványban szereplő sorszáma is hivatkozik. Ha az oldalszám megadása után zárójelben nincs feltüntetve sorszám, azt jelenti, hogy az a kiadványban sem szerepelt. Kivételt képeznek ez alól a Reg. Arp.,⁷⁰ a DHA.⁷¹ és az Anjou-kori oklevéltár kötetei. A pápai regisztrumköteteket feldolgozó kiadványok esetében az apparátus az oldalszámot és a sorszámot is jelzi. Abban az esetben, ha eldönthető, az apparátus e két rovata azt is tartalmazza, hogy a kiadás vagy a regeszta az irat mely fennmaradási formájáról, s azon belül is melyik változatról történt. Az átírásról, tartalmi átírásról, említésről készített regeszták esetében a **K.** és **R.** adatokat akkor is feltüntetjük, ha önálló publikálásra nem kerültek, de a fenntartó oklevél valamilyen formában már megjelent. Ilyenkor nem a teljes, hanem csak a vonatkozó oldalszámok jelennek meg a rovatban, ezt követően a zárójelbe pedig értelem szerűen a fenntartó oklevél sorszáma kerül. Utóbbi esetekben a rovat mindig jelzi azt is, hogy átírásban, tartalmi átírásban vagy említésben tették-e közzé az iratot. E rovatok a publikálásra vonatkozóan megjegyzéseket is tartalmazhatnak, ha az szükséges, például arra vonatkozóan, hogy a kiadás kihagyásokkal vagy sok hibával rendelkezik. Ugyancsak a közzétételre vonatkozó adatokat tartalmaz a **Ford.** (=fordítás) rovat, amelynek szerkezete az előző kettőével azonos, s azt is megadja, hogy a fordítás milyen nyelvre történt.

Az apparátus utolsó rovata a **Megj.** (=megjegyzés), amelyben minden olyan, az irattal vagy publikálásával kapcsolatos értelmezés, hozzáfűzni való vagy magyarázat helyet kaphat, amely az előző rovatokban nem szerepelt. Itt van helye a kétes, korrigált vagy időpontok közé szorított keltezés magyarázatának, a korábbi kiadványokra való hivatkozásnak, átírt, tartalmilag átírt és említett, illetőleg nyomtatásból ismert oklevelek esetében a fenntartó oklevélben vagy kiadványban szereplő plusz információk megjelenítésének, az oklevélben belüli összevetésekre való felhívásnak és egyéb magyarázatoknak, megjegyzéseknek.

4. Az *Index nominum et rerum* felépítése és szerkesztési elvei

A dolgozat harmadik nagy szerkezeti egysége a mutató vagy index, amely személy- és helynév, valamint tárgymutatóból áll. A sorozat Károly Róbert-kori kötetei csupán a névmutató (személynevek és helynevek) kívánalmainak tettek eleget, tárgymutató csak a Nagy Lajos-kori kiadványokban kapott helyet. Az index a név- és tárgymutatót egységes szerkezetben jeleníti meg, alapvető besorolási elve a betűrend.

A tárgymutatót még nem tartalmazó kötetekben a besorolási rend ugyancsak az ábécé sorrendet követte, de az azonos hangértékeket más-más (tipikusan az I, J, Y és U, V, W) betűvel jelölő vulgáris alakok besorolásánál a hangértéket vette figyelembe. Ezáltal számos

⁷⁰ Szentpétery Imre–Borsa Iván: Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. *Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica*. I–II. Bp., 1923–1987.

⁷¹ Györffy György: *Diplomata Hungariae antiquissima*. I. Bp., 1992.

eltérő írásmóddal rendelkező vulgáris nevet közelített egymáshoz a mutatóban, de a szélsőséges írásmódnak köszönhetően a nevek szóródása még így is nagy volt. A szerkesztők ilyen esetekben gyakorta kiválasztották az adott név *forma regnans*-át a vulgáris alakok közül, majd a többit ehhez utalózták. A későbbi – elsősorban a Piti Ferenc által készített – kötetekben az index racionalizálása érdekében az azonos, de többféle írásmóddal feljegyzett, gyakran előforduló nevek (például Ábrahám, Iván, Ivánka, stb.) modern mai alakjukban szerepelnek, amely mögött zárójelbe írva található az eredeti névalakok. Utóbbiaknál utaló mutat a *forma regnans*-ra. Az adott kötetben ritkábban előforduló nevek azonban továbbra is megtartják a vulgáris formát a mutatóban is. További változtatás érhető tetten abban, hogy az azonos hangértékkel bíró betűk megjelenítése egyre kevésbé felel meg a hangértéknek, ez a gyakorlat mindinkább kikopni látszik a kötetekből, helyette egyre inkább uralkodóvá válik az ábécé szerinti sorrendi meghatározás. Tapasztalatom szerint az index sajátosságai a névalakok megjelenítése és az azonos hangértékek feltüntetésének helye tekintetében továbbra sem rögzültek, a végleges gyakorlat kialakulóban van.

A dolgozathoz a mutató készítése során a személy- és helynévmutató, valamint a tárgymutató külön-külön készült el, majd egyesítésre került. A névmutató kimerítően tartalmazza a regesztákban és az apparátus **E.** rovatában található személy- és helyneveket, azaz valamennyi ott feltüntetett névalakot számba veszi.

Személynevek esetében az alapvető besorolást a keresztnév adja. Amennyiben egy személy valamilyen jellemző vezetéknevvel rendelkezik, az adott keresztnév első helyén utalás található arra, hogy az illető a vezetékeve alapján található meg a mutatóban (például: László I. Potroh (dict.) László). Ezután következik a puszta személynévvel jelöltek, majd a helynévhez köthető, viselt tisztségük vagy egyéb minőségük alapján megkülönböztethető, rangjelző névvel ellátott, illetve rokonaikkal körülírható személyek köre. A kötetben gyakrabban előforduló keresztnévek modern alakú *forma regnans*, míg a ritkábban szereplők eredeti formájukban maradtak a mutatóban is (például Demianus–Demyan, Dosa–Dousa–Dowsa), ügyelve arra, hogy az azonos nevek lehetőleg egymás mellé vagy közelébe kerüljenek. Ebben a tekintetben tehát a sorozat legutóbbi köteteinek gyakorlatát igyekeztem követni. A legújabb kötetekben tetten érhető elvekhez igazodtam akkor is, amikor a korábbi gyakorlattal ellentétben az azonos hangértékkel bíró I, J, Y és U, V, W betűk besorolásakor nem a hangértéket, hanem a mai ábécérendet tekintettem mérvadónak.

A helynevek főalakja a régebbi kötetekben a modern mai alaknak, vagy az 1913. évi helységnévtárban fellelhető formának felelt meg, amelyet () -ben követett a forrásban előforduló névalakok felsorolása, feltételezve, hogy a felhasználó az oklevéltárban ezekre a településekre fog adatokat keresni. Az utóbbi kötetekben azonban Piti Ferenc újítása nyomán többen is a középkori településnevet vették főalaknak, amely után szerepel a modern név. Ez a változtatás egyúttal a felhasználói kör jellegének átgondolását is feltételezi. A jelen munka a mutatóban az utóbbi kötetek gyakorlatának megfelelően a középkori településnevet tünteti fel. Ha nem sikerült a helységet azonosítani, neve vulgáris alakban maradt. A főalak mellett zárójelben szerepelnek az eredeti névalakok, majd a mai névalak, s ha az adott település a jelenlegi országhatárokon kívül esik, az ország neve. A személy- és helyneveket a mutató tipográfiai módszerekkel is megkülönbözteti. A helynevek főalakjai vastagítottak, a személynevek főalakjai normál betűtípussal, az utalóként felvett személy- és helynevek csökkentett betűmérettel szerepelnek.

Tárgymutató a Károly Róbert-kori kötetekben még nem szerepelt, csak a Nagy Lajos-kori kiadványokhoz készül. A tárgymutatóban kigyűjtött tárgyak és fogalmak köre egyre bővebb. A tárgymutató a regesztákban szereplő tényleges tárgyakat és fogalmakat gyűjti ki, elemei az indexben kurziválva szerepelnek. A tárgymutató esetenként tartalmaz bokrosításokat, azaz a fogalmi szószerkezetek általában a konkrétumhoz közel álló névszó (például birtok, oklevél, pecsét) alá rendezettek, de a mutató az önkényes fogalomképzést kerüli. A tárgyszavak és fogalmak között az eligazodást utalások segítik.

III. A feldolgozás főbb eredményei

A dolgozat célja az Anjou-kori oklevéltár sorozat XXXIV. kötetének elkészítése volt. Az okleveles anyag feldolgozásának szűkítő szempontjai tehát nem tematikus, hanem kronológiai jellegűek, ezért a feldolgozás eredménye elsősorban abban a tekintetben értékelhető, hogy szándékaim szerint az oklevéltár sorozat alapelveinek megfelelően tartalmaz minden olyan érdeklődésre számot tartó adatszerű információt, amely az 1350. évben keletkezett, bármely formában fennmaradt oklevelekből nyerhető, s az Anjou-kori Magyarország területére vonatkozik. Ilyen értelemben a munka egy sorozat egészének részeként értékelhető, vagyis a tágabb időintervallumban vizsgálható politika-, gazdaság-, társadalom-, település-, jog- és egyháztörténeti események változásának feltérképezése érdekében más Anjou-kori oklevéltárakkal együtt használható. A dolgozat a genealógiai és archontológiai, valamint egyéb társadalomtudományi (például nyelvészeti) kutatások számára hasonlóképpen részinformációkkal szolgál.

Részen a sorozat egésze, részben a dolgozat önálló eredménye szempontjából fogható fel a munka archivisztikai jelentősége. A vonatkozó időszak levéltári állományának és könyvészeti anyagának együttes szisztematikus áttekintése lehetővé tette a levéltári mutatók korrigálását, és a Hungarica anyag kiszűrését. A pápai regisztrumköteteket a levéltári időrendi mutató tételenként dolgozza fel, azaz az azonos napon kelt, különböző ügyekben kiadott okleveleket önállóan szerepelteti. E tételek közül az okmánytárba számos azért nem került be, mert nem tartalmazott Hungarica-anyagot. Másrészt azonban a regisztrumkötetek alapos átnézésekor több olyan, a mutatóba (önálló) tételként fel nem vett oklevél került felszínre, amely Hungarica-anyagot tartalmaz. A feldolgozás során a kiadásbeli régi jelzetek felkutatása hozzájárult a meglévő, de a mutatóban rossz helyre került oklevelek helyes besorolásához. A feltárt példányok szövegeinek összevetése, egymáshoz való viszonyuk tisztázása nem egy esetben segítette az ismeretlen, hiányos, vagy a mutatóban csak tágabb időhatárok közé szorított keltezésű, esetleg csonka iratok azonosítását. A korábbi kötetek hasonló eredményei a jelen munka elkészítéséhez is sok esetben nagy segítséget adtak. Az oklevéltár jelenlegi formájában 774 sorszámozott és 6 sorszám nélküli (azaz valójában nem az 1350. évben keletkezett) iratot tartalmaz, amelyből – nem számolva az említett okleveleket – 219 kiadatlan, még regesztá szintjén sincsen feldolgozva.

Diplomatikai értelemben hozadéknak számíthat annak a három Árpád-kori királyi oklevélnek a regisztrálása, amelyeket Reg. Arp. nem tart nyilván.

Az 1350. év elsősorban külpolitikai eseményekkel teli, hiszen ez a második nápolyi hadjárat esztendeje. Az oklevéltárból számos adat nyerhető a hadjárat előkészületeire és résztvevőire, de az előző itáliai hadjárat eseményeire is, főként az adománylevelek kapcsán. Az oklevelek segítségével felfejthető Anjou István herceg és Erzsébet királyné tevékenysége a király távollétében, de találhatók olyan érdekes oklevelek is az okmánytárban, amelyek a pápai-magyar, a bajor-magyar vagy a lengyel-magyar kapcsolatokat világítják meg.

INDEX ABBREVIATIONUM
RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

1. Archiva, libri, periodica **Levéltárak, könyvek, folyóiratok**

- Abaffy–Dancs–Hanvay = Ila Bálint–Borsa Iván: Az Abaffy család levéltára 1247–1515. A Dancs család levéltára 1232–1525. A Hanvay család levéltára 1216–1525. Bp., 1993.
- Abraham, Stanowisko = W. Abraham: Stanowisko Kurii papieskiej wobec koronacji Łokietka. Księga pamiątkowa Uniwersytetu Lwowskiego. 1900.
- Acta Albaniae = L. Thallóczy–Const. Jireček–Emil Šufflay: Acta et diplomata res Albaniae mediae aetatis illustrantia. I–II. Vindobonae, 1913–1918.
- Acta Arch. = Acta Archaeologica Academiae Scientiarum Hungaricae. Bp., 1952–.
- Acta Bosnae = Eusebius Fermendžin: Acta Bosnae, potissimum ecclesiastica cum insertis editorum documentorum regestis ab anno 925 usque ad annum 1752. Zagrabiae, 1892.
- Acta Clementis VI. = Aloysius L. Täutu: Acta Clementis PP. VI. Vatican, 1960.
- Acta Gent. = Acta legationis cardinalis Gentilis. Gentilis bíbornok magyarországi követségének okiratai. 1307–1311. Budapestini, 1885.
- Acta Kegl. = Acta Keglevichiana. Zagrabiae, 1917.
- Adatok = Kandra Kabos–Leskó József (szerk.): Adatok az egri egyházmegye történelméhez. I–IV. Eger, 1885–1908.
- Adler = Jarbuch der Kais. Kön. Heraldischen Gesellschaft Adler. Wien, 1871–1916.
- AECO = Archivum Europae Centro Orientalis. Bp., 1935–1944.
- AH. = Archiv Hrvatske. Zagreb.
- AHA. = Acta Historiae Artium. Bp., 1953–.
- A. HAZU. = Archiv Hrvatske Akademije Znanosti i Umjetnosti. Zagreb (Zágráb).
- AIR. = Arhiva Istoričã a României. I. Bucuresti, 2004.
- AJ. = Arhivã județeanã.
- Akad. Ért. = Akadémiai Értesítő
- AKÖG. = Archiv zur Kunde österreichischer Geschichtsquellen. Wien, 1848–1865.
- AL. = Akadémiai Levéltár. Cluj-Napoca (Kolozsvár).
- Alapi = Alapi Gyula: Regeszták Komárom város levéltárából. Nemzeti Kultúra 1934.
- Áldásy = Áldásy Antal: Regeszták a vatikáni levéltárból. Bp., 1895.
- Áldásy, Czimereslevelek = Áldásy Antal: A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának czimereslevelei. I–II. Bp., 1904–1923.
- Almási, Vasvár = Almási Tibor: A vasvári káptalan 1328-ban átírt oklevelei. In: “Magyaroknak eleiről”. Ünnepi tanulmányok a hatvan esztendő s Makk Ferenc tiszteletére. Szerk. Piti Ferenc-Szabados György. Szeged, 2000. 19–38.
- Alsó-fehér vm. Évk. = Az Alsó-Fehér vármegyei Történelmi, Régészeti és Természettudományi Egylet Évkönyve. Gyulafehérvár, 1888–1908.
- Alsószlavónia = Thallóczy Lajos–Horváth Sándor: Alsó-Szlavóniai okmánytár (Dubicza, Orbász és Szana vármegyék). Codex diplomaticus partium regno Hungariae adnexarum (Comitatuum Dubicza, Orbász et Szana). 1244–1718. Bp., 1912.
- AM. = Archiv mesta.
- AMB. Inventár = Archiv mesta Bratislavy. Inventár stredovekých listín, listov a iných pribuzných písomností. Praha, 1956.
- Amlacher = A. Amlacher: Urkundenbuch zur Geschichte der Stadt und des Stuhles Broos bis zum Übergang Siebenbürgens unter Erbfürsten aus dem Hause Österreich. Hermannstadt, 1879.
- AMP. = Acta Mvsei Porolissensis.
- AN. = Arhiv nadbiskupije. Zagreb (Zágráb).
- Anjou-oklt. = Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia. Bp.–Szeged, 1990–.

Antal, Szolnok = Antal Árpád: Olvasókönyv Szolnok megye történetéhez. Szolnok, 1969.
 AO. = Nagy Imre–Tasnádi Nagy Gyula: Anjoukori Okmánytár. Codex diplom. Hungaricus Andegavensis. I–VII. Bp., 1878–1920.
 AÖG. = Archiv für Österreichische Geschichte. Wien, 1865–.
 AP. = Acta Paulinorum. Magyar Országos Levéltár. Bp., Kamarai Levéltár. E. 153.
 Apponyi = A Pécz nemzetség Apponyi ágának az Apponyi grófok családi levéltárában őrizett oklevelei. I. 1241–1526. Bp., 1906.
 Arch. Ért. = Archaeologiai Értesítő. Pest–Bp., 1869–
 Arch. Közl. = Archaeologiai Közlemények. Pest–Bp., 1859–1899.
 Archiv = Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt–Kronstadt 1843–1852; Neue Folge: Kronstadt–Hermannstadt–Bistritz, 1853–1944.
 Archivum = Archivum. A Heves Megyei Levéltár Közleményei. Eger, 1973–.
 Arkiv = Arkiv za povestnicu Jugoslavensku. Zagreb, 1851–1898.
 Árpádia = Kovácsóczy Mihály: Árpádia. Honi történetek zsebkönyve. Kassa, 1833–1838.
 ASV. = Archivio Segreto Vaticano. Roma.
 Auner = Auner Mihály: Az erdélyi szászok oklevelei a XV. század kezdetéig. Beszterce, 1912.
 AUSZ. AH. = Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica. Szeged, 1957–.
 AV. = Archivio Vaticano. Roma.
 AVPT. = Adalékok a veszprémi püspökség történetéhez. I–II. Veszprém, 1901–1903.
 AZ = Archivalische Zeitschrift. Stuttgart–München. Alte Folge: 1876–1888.; Neue Folge: 1890–1914.; Dritte Folge: 1915–.
 AZVM. = Adalékok Zemplén-vármegye történetéhez. I–XXII. Sátoraljaújhely, 1895–1917.
 Ba. = Batthyaneum. Alba Iulia (Gyulafehérvár).
 Bács-Bodrog vm. Évk. = A Bács-Bodrog vármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. Zombor, 1885–1917.
 Bakács, Pest megye = Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez. Oklevélregeszták 1002–1437. Bp., 1982.
 Balassa = Fekete Nagy Antal–Borsa Iván: A Balassa család levéltára. 1193–1526. Bp., 1990.
 Balássy, Heves vm. = Balássy Ferencz–Szederkényi Nándor: Heves vármegye története. I. Eger, 1897.
 Balla, Nagykörös = Balla Gergely: Nagykörösi krónika. Jegyzetekkel és oklevéltárral ellátva kiadták Szabó Károly és Szilágyi Sándor. Kecskemét, 1856.
 Balogh, Középk. okl. = Középkori oklevelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban. Összegyűjtötte, átirta Balogh István. Szerk.: Érszegi Géza. Nyíregyháza, 2000.
 Balogh, Varadinum = Balogh Jolán: Varadinum. Várad vára. II. Művészettörténeti füzetek. 13/2. Bp., 1982.
 Balogh–Németh, Szabolcs-Szatmár = Szabolcs-Szatmár megyei történelmi olvasókönyv. Nyíregyháza, 1970.
 Bánffy = Varjú Elemér–Iványi Béla: Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczi Bánffy család történetéhez. I–II. Bp., 1908–1928.
 Bar. ht. = Baranyai helytörténetírás. Pécs, 1967–.
 Bar. tí. = Baranyai történetírás. Pécs.
 Bárány, Torontál vm. = Bárány Ágoston: Torontál vármegye' hajdana. II. Oklevelek. Buda, 1845.
 Bárdosy, Moldav. = Joannes Bárdosy: Moldavensis vel Szepsiensis decimae indagatio et huic innexarum sacroprofanarum iurisdictionum evolutio. Posonii, 1802.
 Bárdosy, Suppl. = Joannes Bárdosy: Supplementum analectorum terrae Scepusiensis I. Leutschoviae, 1802.

- Bars = Botka Tivadar: Bars vármegye hajdan és most. I. Regesták és okmányok. II. osztály. Latin okmányok. Pest, 1868.
- Bartal = Bartal Aurél: A beleházi és ethekarchai Bartal család. Karcag, 1937.
- Bartal, Comment. = Georgius Bartal de Beleháza: Commentariorum ad historiam status jurisque publici Hungariae aevi medii libri XV. I–III. Posonii, 1847.
- Bartal, Karcsaiak = Bartal Aurél: A csallóközi Karcsák és Karcsaiak a középkorban. 1941.
- Bártfai Szabó, Óbuda = Bártfai Szabó László: Óbuda egyházi intézményei a középkorban. Bp., 1935.
- Bártfai Szabó, Széchényi = Bártfai Szabó László: A sárvár-felsővidéki gróf Széchényi család története. I. Bp., 1911.
- Bátorfy, AZMT. = Bátorfy Lajos: Adatok Zala megye történetéhez. I–V. N.-Kanizsa, 1876–1878.
- Batthyány, Leges eccl. = Ignatius de Batthyán: Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium. I–III. Albae Carolinae–Claudiopoli, 1785–1827.
- BAZML. = Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár. Miskolc.
- Ber. Wr. Akad. = Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-historische Klasse. Sitzungsberichte. Wien, I-, 1848-.
- Bedy = Bedy Vincze: A győri székeskáptalan története. 1938.
- Beke = Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt. Bp., 1896.
- Beke, Címjegyzék = Beke Antal: A gyulafehérvári káptalani levéltárnak címjegyzéke. Bp., 1884.
- Beke, Kolozsmonostor = Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára. Bp., 1898.
- Békefi, Balaton = Békefi Remig: A Balaton környékének egyházai és várai a középkorban. Bp., 1907.
- Békefi, Czikádor = Békefi Remig: A czikádori apátság története. Pécs, 1894.
- Békefi, Kápt. Iskolák = Békefi Remig: A káptalani iskolák története Magyarországon 1540-ig. Bp., 1910.
- Békefi, Népoktatás = Békefi Remig: A népoktatás története Magyarországon 1540-ig. Bp., 1906.
- Békefi, Pásztó = Békefi Remig: A pásztói apátság története [I–II.]. A pásztói apátság oklevéltára [III.]. Bp., 1898–1902.
- Békés I. = Lud. Aug. Haan: Diplomatarium Békessienae. Békés vármegye hajdana II. Pestini, 1870.
- Békés II. = Haan Lajos–Zsilinszky Mihály: Békésmegyei oklevéltár számos, hazánk beltörténetére vonatkozó adatokkal. Bp., 1877.
- Békés vm. Évk. = A Békésvármegyei Régészeti és Művelődéstörténeti Társulat Évkönyve. Gyula, 1874–1897.
- Békeszerződések = Köblös József–Süttő Szilárd–Szende Katalin: Magyar békeszerződések 1000–1526. Pápa, 2000.
- Bél M., Not. = Bél, M.: Notitia Hungariae novae historico-geographica. I–V. Vindobonae, 1735–1742.
- Benedek–Zádorné = Benedek Gyula–Zádorné Zsoldos Mária: Jász-Nagykun-Szolnok megyei oklevelek 1075–1526. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár Közleményei 3. Szolnok, 1998.
- Beniczky Album = Dugovich Titus: Beniczky Album. Beniczky Kálmán Turócz vármegye alispánjának huszonöt éves alispáni jubileuma alkalmából. Turócszentmárton, 1913.
- Benkó, Farkas cs. = Benkó Imre: Az inárcsi Farkas család története. Nagyörös, 1903.
- Ber. U. Mitt. Wr. Altertums Ver. = Berichte und Mitteilungen des Altertums-Vereines zu Wien. Wien, 1856–1918.

- Berger–Wagner = Albert Berger–Ernst Wagner: Urkunden-Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen 1203–1570. I. Köln–Wien, 1986.
- Bertényi = Bertényi Iván (szerk.): Magyar történeti szöveggyűjtemény 1000-1526.
- Bessenyei = Széll Farkas: A nagybesenyői Bessenyei-család története. Bp., 1890.
- BFL. = Bencés Főapátsági Levéltár. Pannonhalma.
- Bgl. = Hans Wagner–Irmtraut Lindeck-Pozza et alii: Urkundenbuch des Burgenlandes und der angrenzenden Gebiete der Komitate Wieselburg, Ödenburg und Eisenburg. I–V. Graz–Köln–Wien, 1955–1999.
- Bibl. Acad. = Biblioteca Academiei. București.
- Bl. f. Ldeske. V. Ndöst. = Blätter des Vereins für Landeskunde von Niederösterreich.
- Blagay = Thallóczy Lajos–Barabás Samu: A Blagay-család oklevéltára. Codex diplomaticus comitum de Blagay. Bevezető tanulmánnyal a család történetéhez. Bp., 1897.
- Blazovich, Csongrád = Blazovich László (szerk.): Csongrád megye évszázadai. Történelmi olvasókönyv I. Szeged, 1985.
- BLÉ. = Borsodi Levéltári Évkönyv 1977–.
- Bodócs, Hetényegyháza = Bodócs Gyula: Történelmi okmányok Hetényegyháza nevének és helyének megállapításához (1341–1512). Kecskemét, 1960.
- Bogdan = I. Bogdan: Documente privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul. București, 1905.
- Bolla–Rottler = Bolla Ilona és Rottler Ferenc: Szemelvények az 1526 előtti magyar történelem forrásaiból. I. Bp., 1974.
- Bónis–Balogh (= Bónis, SZR) = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok az egyházi bíráskodás történetéhez a középkori Magyarországon. A szerző hátrahagyott kéziratát gondozta és szerkesztette: Balogh Elemér. Szeged, 1997.
- Borovszky, Borsod = Borovszky Samu: Borsod vármegye története a legrégibb időktől a jelenkorig. I. Bp., 1909.
- Borovszky, Csanád vm. tört. = Borovszky Samu: Csanád vármegye története 1715-ig. I. Budapest, 1896.
- Bors, Kunszentmiklós = Bors Károly: Kunszentmiklós város történelmi adatai. Kunszentmiklós, 1892.
- Bory = Gregorich Mária: A bori és borfői Bory család és levéltára. Családtörténeti és levéltári tanulmány. Szeged, 1935.
- Botka, Chák Máté = Botka Tivadar: Trentsini Chák Máté és kortársai. Ért. Tört. Tud. III. 4. Bp., 1873.
- Böhmer = Johann Friedrich Böhmer: Regesta chronologico-diplomatica regum atque imperatorum Romanorum inde a Conrado I. usque ad Heinricum VII. Frankfurt, 1831.
- Böhmer, Reg. Imp. = Johann Friedrich Böhmer: Regesta Imperii inde ab anno MCCCXIII usque ad annum MCCCXLVII. [Reg. Imp. VII.] Francofurti, 1839. [Additamentum I–III. 1841–1865.]
- Böhmer, Wittelsbach. Reg. = Böhmer, Johann Friedrik: Wittelsbachische Regesten von der Erwerbung des Herzogtums Baiern 1180 bis zu dessen erster Wiedereinigung 1340. In Oberbaiern bis auf Fudolfs I. Tod 1319 und Ludwigs des Baiern Königswahl 1314, in Niederbaiern bis auf erlöschen der ersten niederbaierischen Linie 1340. Stuttgart, 1854. Bp., 2000.
- Bp., I. = Budapest történetének okleveles emlékei. Monumenta diplomatica civitatis Budapest. I. Csánky [!] Dezső gyűjtését kiegészítette és sajtó alá rendezte Gárdonyi Albert. Bp., 1936.

- Bp. III. = Kumorovitz L. Bernát: Budapest történetének okleveles emlékei. III. (1382–1439) Bp., 1987.
- Brüstle = Josephus Brüstle: Recensio universi cleri dioecesis Quinqueecclesiensis. I–IV. Quinque-Ecclesiis, 1874–1880.
- Bucko = V. Bucko: Reformné hnutie v arcibiskupstve ostrihomskom do r. 1564. Bratislava, 1939.
- Bud. rég. = Budapest régiségei. Bp., 1889–1945., 1955–.
- Buday, 1912. = Buday Károly: A magyar művelődés a XIV. század első felében. Bp., 1912.
- Bull. Pol. = Irena Sulkowska-Kuraś–Stanisław Kuraś: Bullarium Poloniae. I. 1000–1342. Romae, 1982.; II. (1342–1378.) Romae, 1985.
- Buny. = Bunyitai Vincze: A váradi püspökség története alapításától a jelenkorig. I–III. Nagy-Várad, 1883–1884.
- BV. = Bibliotheca Vaticana. Roma.
- Capitulum = Capitulum I. Tanulmányok a középkori magyar egyház történetéből. Szerk. Koszta László. Szeged, 1998.
- CD. Boh. = Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae. I–. Pragae, 1904–.
- CD. Mor. = Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. I–XV. Olomucii–Brunae, (Brünn) 1836–1903.
- CD. Sil. = Codex diplomaticus Silesiae. I–XXXVI. Breslau, 1857–1933.
- CDES. = Richard Marsina: Codex diplomaticus et epistolaris Slovaciae. I–II. Bratislavae, 1970–1987.
- Cesca = G. Cesca: La sollevazione di Capodistria nel 1348. Padova, 1882.
- Chaloupecký = Václav Chaloupecký: Kniha Žilinská. Bratislava, 1934.
- Chmel = Joseph Chmel: Der oesterreichische Geschichtsforscher. II. Wien, 1841.
- Chorényi, Illava = Chorényi József: Illava okmánytára 1339–1526. Trencsén, 1896.
- Cicogna, Memorie = Emmanuele Antonio Cicogna: Memorie tratte della Cronaca detta Berbo che data de 421 25. Marzo al 1547. Delle iscrizioni Veneziane raccolte ed illustrate. VI. Venezia, 1853.
- Codex Strig. = Knauz Nándor: Az esztergomi főegyháznak okmánytára. I–II. Esztergom, 1863–1866.
- C. Tóth N., Ugocsa m. = C. Tóth Norbert: Ugocsa megye hatóságának oklevelei (1290–1526). Bp., 2006.
- Czeplédy, Diósgyőr = Czeplédy Ilona: A diósgyőri vár. Bp., 1988.
- Csáky = Oklevéltár a gróf Csáky család történetéhez. I. 1. rész. Bp., 1919.
- Csánki = Csánki Dezső: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában. I–III., V. Bp., 1890–1913.
- CSML. = Csongrád Megyei Levéltár. Szeged.
- Csomor = Csomor Lajos: A kolozsmonostori benczés apátság és birtokai (1556-ig). Kolozsvár, 1912.
- Csöre, Erdőgazdálkodás = Csöre Pál: A magyar erdőgazdálkodás története. Középkor. Bp., 1980.
- Deák–Gyimesi, Borsod = Deák Gábor–Gyimesi Sándor: Olvasókönyv Borsod-Abaúj-Zemplén megye és Miskolc város történetéhez. Miskolc, 1965.
- Decr. Hung. = Franciscus Döry–Georgius Bónis–Vera Bácskai: Decreta regni Hungariae. Gesetze und Verordnungen Ungarns. 1301–1457. Bp., 1976.
- Degré, Zala = Degré Alajos: Olvasókönyv Zala megye történetéhez. Zalaegerszeg, 1961.
- Densușianu = Nic. Densușianu-Eudoxiu de Hurmuzaki: Documente privitoare la istoria Românilor. I/1–2. București, 1887–1890.
- Densușianu, Făgăraș = Nic. Densușianu: Monumente pentru istoria țerei Făgărașului. București, 1885.

- Déprez-Mollat, VI. Kelemen A. = E. Déprez-G. Mollat: Clément VI. (1342–1352) Lettres closes, patentes et curiales rapportant a la France. I–III. Paris, 1901–1959.
- Déprez-Mollat, VI. Kelemen B. = E. Déprez-G. Mollat: Clément VI. (1342–1352) Lettres closes, patentes et curiales intéressant les pays autres que la France. Paris, 1960.
- Df. = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Fényképgyűjtemény. Bp.,
- DHA = Györffy György: Diplomata Hungariae antiquissima. I. Bp., 1992.
- DI. = Magyar Országos Levéltár. Diplomatikai Levéltár. Bp.,
- Doc. Art. Paulin. = Documenta Artis Paulinorum. A magyar rendtartomány monostorai. I–III. Bp., 1975–1978.
- Doc. Rom. Hist. = Documenta Romaniae Historica. C. Transilvania. Vol. X–XIV. (1351–1375.) București, 1977–2002.
- Doc. Trans. = Documente privind istoria României. Documenta Romaniae historica. Veacul XIV. C. Transilvania. I–XII. București, 1953–1985.
- Doc. Val. = Antonius Fekete Nagy–Ladislaus Makkai: Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia usque ad annum 1400 p. Christum. Bp., 1941.
- Dogiel = Mathias Dogiel: Codex diplomaticus regni Poloniae et magni ducatus Lituaniae. I., III–V. Vilnae, 1758–1759.
- Domanovszky, Szepesi városok = Domanovszky Sándor: A szepesi városok árumegállító joga. Lőcse és Késmárk küzdelme az árumegállításért. 1358–1570. Bp., 1922.
- Dreska G., Pannonhalmi konvent I. = Dreska Gábor: A pannonhalmi konvent hiteleshelyi működésének oklevéltára I. (1244–1398) Győr, 2007.
- Dudik, Iter Rom. = Dudik B.: Iter Romanum I–II. Wien, 1855.
- Eder, Observationes = Josephus Eder: Observationes criticae et pragmaticae ad historiam Transsilvaniae sub regibus Arpadianae et mixtae propaginis. Cibinii, 1803.
- Egyh. ért. = Egyházi értekezések, és tudósítások. II. Veszprém, 1820.
- Elenchus = Elenchus summarius archivi almae Provinciae Hungariae Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae. Kézirat, 1750. Magyar Országos Levéltár. Bp., E 153. 101.
- Elenchus Andrassianae = Elenchus literalium documentorum familiae Andrassianae. OSZK. Fol. Lat. 4396.
- ELTE. Kvt. = Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára. Bp.
- ELTE. TSTsz. = Eötvös Loránd Tudományegyetem. Történelem Segédtudományai Tanszék. Oklevélgyűjtemény. Bp.,
- Enchiridion = Marczali Henrik: Enchiridion fontium historiae Hungarorum. A magyar történet kútfőinek kézikönyve. Bp., 1902.
- Endlicher = Stephanus Ladislaus Endlicher: Rerum Hungaricarum monumenta Arpadiana. Sangalli 1849.
- Engel, Archontológia = Engel Pál: Magyarország világi arcontológiája. 1301–1457. I–II. História könyvtár. Kronológiák, adattárak 5. Bp., 1996.
- Engel P., MKA = Engel Pál: Magyar középkori adattár. CD-ROM. Budapest, 2001.
- EPL. = Esztergomi Prímási Levéltár.
- Erd. kápt. jegyz. = Bogdánfi Zsolt–Gálfi Emőke: Az erdélyi káptalan jegyzőkönyvei 1222–1599. Kolozsvár, 2006.
- Erd. Múz. = Erdélyi Múzeum. Kolozsvár, 1874–1946., 1991–.
- Erdélyi Okm. = Jakó Zsigmond–W. Kovács András–Hegyi Géza: Erdélyi okmánytár. Oklevelek, levelek és más írásos emlékek Erdély történelméhez. I–III. Bp., 1997–2009.
- Erdészeti Okl. = Tagányi Károly: Magyar erdészeti oklevéltár. I–III. Bp., 1896.
- Érdy, Croy = Érdy János: Magyarországi Croy nemzetségnek története, nemzedékrendje és oklevéltára. Pest, 1848.
- Érszegi = Érszegi Géza: Eredeti pápai oklevelek Magyarországon. Bp., 1989. (kézirat az MTA Kvt.-ban).

- Érszegi, Tolna = K. Balog János (szerk.): Évszázadokon át. Tolna megye történetének olvasókönyve I. Szekszárd, 1978.
- Ért. Tört. Tud. = Értekezések a Történettudományi Osztály (később: a történeti ~ történelmi tudományok) köréből. Bp., 1870–.
- Eszterházi főkap. okmt. = Az esztergomi főkap. fekvő, s egyéb birtokaira vonatkozó okmányok tára. Pest, 1871.
- Eszterházi = Gr. Eszterházi János: Az Eszterházi család és oldalágainak leírásához tartozó oklevéltár. Bp., 1901.
- Eubel, Bull. Francisc. = C. Eubel: Bullarium Franciscanum. V–VII. Quaracchi, 1898–1907.
- Eubel, Bull. Francisc. = C. Eubel: Bullarium Franciscanum. V–VII. Quaracchi, 1898., 1902., 1907.
- F. = Georgius Fejér: Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. I–XI. Budae, 1829–1844.
- Fabre = Paul Fabre: e Liber Censuum de l'église Romaine. I. Paris, 1905.
- Fabritius = Karl Fabritius: Urkundenbuch zur Geschichte des Kisder Kapitels vor der Reformation und der auf dem Gebiete desselben ehemals befindlichen Orden. Hermannstadt, 1875.
- Farkas–Móra, Fejér = Farkas Gábor–Móra Magda: Fejér megye múltja írott emlékekben. Székesfehérvár, 1962.
- Farlati = Daniel Farlati: Illyrici sacri tomi VIII. Venetiis, 1751–1819.
- FE. = Föld és Ember. Bp. – Szeged, 1921–1930.
- Fejér m. Évk. = Fejér megyei történeti évkönyv. A Fejér megyei Levéltár Évkönyve. Székesfehérvár, 1968–.
- Fejér, Croatia = Georgius Fejér: Croatiae ac Slavoniae cum regno Hungariae nexus et relationes. Budae, 1839.
- Fejér, Jurium = Georgius Fejér: Jurium ac libertatum religionis et ecclesiae catholicae in regno Hungariae partibusque adnexis codicillis diplomaticis. Buda, 1847.
- Fejérm. Szfv. Évk. = A Fejérmegyei és Székesfehérvár Városi Történelmi s Régészeti Egylet Évkönyve. Székesfehérvár, 1885–1893.
- Fejérpataky Ek. = Emlékkönyv Fejérpataky László életének hatvanadik évfordulója ünnepére. Bp., 1917.
- Fekete Nagy = Fekete Nagy Antal: A Szepesség területi és társadalmi kialakulása. Bp., 1934.
- Fekete Nagy A., Temesi Bánság = Fekete Nagy Antal: Temesi bánság okmánytára. Kézirat. Magyar Országos Levéltár P. 1732. (Fekete Nagy Antal-hagyaték. 1. csomó.)
- Felsőm. Évk. = A Felsőmagyarországi Múzeum Egylet Évkönyve. Kassa, 1872–1902.
- Feňarová = Magda Feňarová: Spišské prepoštstvo. Stredoveké listiny 1248–1526. Bratislava, 1964.
- Fenyvesi, Tolna = Fenyvesi László: Tolna megye középkori történetéhez kapcsolódó oklevelek regesztái. Tolna Megyei Levéltári Füzetek. Tanulmányok. Szekszárd, 2000.
- FHKA. = Finanz- und Hofhammerarchiv. Wien.
- Fierens, XII. Benedek = Alphonse Fierens: Lettres de Benoit XII. (1334–1342) Textes et analyses. Rome–Bruxelles–Paris, 1910.
- Finke = H. Finke: Acta Aragonensia. I–III. Berlin–Leipzig, 1908–1923.
- Finke, Papsttum = Heinrich Finke: Papsttum und Untergang des Templerordens. II. Quellen. Münster i. W. 1907.
- FK. = Filológiai Közlöny. Bp., 1955–.
- Florek = Pavol Florek: Turčiansky Sv. Martin v stredoveku. Stredoveký vývin slovenského mesta. Turčiansky Sv. Martin 1941.
- Fodor = Fodor Zoltán: Oklevéltár Mezőtúr város történetéhez. Mezőtúr, 1968.
- Fodor, Marosvásárhely = Fodor István: Marosvásárhely oklevéltára. Marosvásárhely, 1938.

- Foltin, Zázty = Foltin János: A zázty-i apátság. XI. századi alapító oklevelének taglalata s ismeretlen helyének meghatározása. Eger, 1883.
- Forgách = Bártfai Szabó László: A Hunt-Paznan nemzetségbeli Forgách család története. Esztergom, 1910.
- Fraknói, Oklevéltár = Fraknói Vilmos: Oklevéltár a magyar királyi kegyúri jog történetéhez. Bp., 1899.
- Fraknói, Szekszárd = Fraknói Vilmos: A szekszárdi apátság története. Bp., 1879.
- Frangepán = Thallóczy Lajos–Barabás Samu: Codex diplomaticus comitum de Frangepanibus. A Frangepán család oklevéltára. I–II. 1135–1527. Bp., 1910–1913.
- GA. = Grande Archivio. Napoli (Nápoly).
- Gábor, Megye = Gábor Gyula: A megyei intézmény alakulása és működése Nagy Lajos alatt. Bp., 1908.
- Ganoczi, Ep. Varad = Antonius Ganoczi: Episcopi Varadiensis. I–II. Vindobonae, 1776.
- Gelchich, Ragusa = Gelchich József: Ragusa és Magyarország összeköttetéseinek oklevéltára. Diplomatarium relationum rei publicae Ragusanae cum regno Hungariae. Bp., 1887.
- Georgisch, Reg. chron.-dipl. = P. Georgisch: Regesta chronologico-diplomatica, in quibus recensuntur omnis generis monumenta et documenta publica. I–IV. Frankofurti et Lipsiae, 1740–1744.
- Gerbertus = Martinus Gerbertus: Taphographia Principum Austriae. Typis Sanblasianis 1772.
- Gercken = Ph. W. Gercken: Codex diplomaticus Brandenburgensis. I–VIII. Salzwedel, 1769–1785.
- Golubovich = Girolamo Golubovich: Biblioteca bio-bibliografica della Terra Santa e dell' Oriente francescano. I–V. Quaracchi–Firenze, 1906–1927.
- Görgey = Görgey Albert: A toporci és görgői Görgey nemzetség történetéből. Igló, 1908.
- Grandjean = Ch. Grandjean: Le registre de Benoît XI. Paris, 1883–1905.
- Gutheil, Veszprém = Gutheil Jenő: Az Árpád-kori Veszprém. Veszprém, 1977.
- Güssinger = Die Güssinger. Hg. H. Dienst–I. Lindek-Pozza. Eisenstadt, 1989.
- Gy. = Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza. I–IV. Bp., 1963–1998.
- Gyárfás = Gyárfás István: A Jász-kunok története. I–IV. Kecskemét–Szolnok–Bp., 1870–1885.
- GYMSML. = Győr-Moson-Sopron Megyei Levéltár.
- Györffy, Keleti elemei = Györffy György: A magyarság keleti elemei. Bp., 1990.
- Győri Füz. = Győri történelmi és régészeti füzetek. I–IV. Győr, 1861–1865.
- Gyulafv. Füz. = Gyulafejevári Füzetek. I–II. Kolozsvár, 1861–1862.
- Gyurgyik, Körömbánya = Gyurgyik Gyula: Körömbánya szab. Kir. Főbányaváros és a magyar kir. Bányakincstár között a város területi és stubna uradalmi erdők kezelése és használata iránt fennforgó viszály, tekintettel a hazai bányajogra. Eredeti kútfők után. Bp., 1879.
- Hadtört. Közl. = Hadtörténelmi Közlemények. Bp., 1888–1943. Új folyam: 1954–.
- Hajdú-Bihar m. Évk. = A Hajdú-Bihar megyei Levéltár Évkönyve. Debrecen, 1974–.
- Hajdú-bihari tört. olv. = Hajdú-bihari történelmi olvasókönyv. Debrecen 1973.
- Hajnóci = Hajnóci R. József: Lőcse szabad királyi város levéltárának tartalomjegyzéke. Lőcse, 1904.
- Halaga = Ondrej Halaga, Archiv mesta Košíc. Praha, 1957.
- Halász É., Szlavón = Halász Éva: A szlavón hercegek és bánok 14. századi oklevéladó tevékenysége (1323–1381). PhD-értekezés. Bp., 2008.
- Házi = Házi Jenő: Sopron szabad királyi város története. I. rész 1–7, II. rész 1–6., Oklevelek. Sopron, 1921–1943.
- HBML. = Hajdú-Bihar Megyei Levéltár. Debrecen.

- HDA. = Hrvatski Državni Archiv. Zagreb (Zágráb).
- Héderváry = Br. Radvánszky Béla-Závodszy Levente: A Héderváry család oklevéltára. I–II. Bp., 1909–1922.
- Hermann Zs., 1983. = Hermann Zsuzsanna: Az Egyetemi Könyvtár Werbőczy-kéziratai és az “*Analecta saeculi XVI. Hungarica.*” Bp., 1983.
- Herpay = Herpay Gábor: Debrecen szab. kir. város levéltára diplomagyűjteményének regesztái. Debrecen, 1916.
- Hervay, Rep. Cist. Hung. = Hervay L. Ferenc: Repertorium historicum Ordinis Cisterciensis in Hungaria. Roma, 1984.
- Hessisches UB. = Artur Wyss–Heinrich Reimer: Hessisches Urkundenbuch. 1. Urkundenbuch der Deutschordens-Ballei Hessen. I–III. Leipzig, 1879–1899.
- Heumann, Com. De re dipl. = Heumann von Teutschenbrunn, Johann: Commentarii de re diplomatica imperatricum augustarum ac reginarum Germaniae ex probis literarum monumentis ad temporum seriem adornati... Accedunt appendices II. in quibus de diplomatibus nonnullis cum augustarum et reginarum Italiae tum imperatricum Constantinopol. disseritur. Norimbergae, 1749.
- HHStA. = Haus-, Hof- und Staatsarchiv. Wien (Bécs).
- Hilibi Gál, Értekeződés = Hilibi Gál László: Értekeződés az Erdélyi ns. Szász nemzet eredetéről és némely törzsökös polgári jogairól. Nagy-Enyeden 1846.
- Historické Sbornik. = Bratislava 1943–.
- Historické Štúdie. Bratislava 1955–.
- Historijski Zbornik. Zagreb 1948–.
- HML. = Heves Megyei Levéltár. Eger.
- HO. = Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius. I–VIII. Győr–Bp., 1865–1891.
- HOKl. = Hazai oklevéltár 1234–1536. Bp., 1879.
- Hóman, A magyar királyság pénzügyei = Hóman Bálint: A magyar királyság pénzügyei és gazdaságpolitikája Károly Róbert korában. Bp., 1921.
- Hornyik = Hornyik János: Kecskemét város története oklevéltárral. I–IV. Kecskemét, 1860–1866.
- Horvát Á., Bevezetés = Horvát Árpád: Bevezetés a magyar oklevéltanba. Bp., 1880.
- Horvát Á., Dipl. írástan = Horvát Árpád: A diplomatikai írástan alapvonalai. Bp., 1883.
- Horvát Á., Oklevélhasonmások = Horvát Árpád: Oklevélhasonmások gyűjteménye. Bp., 1883.
- Horváth I. = Horváth István: Werbőczy István emlékezete. II.
- Horváth J. = Horváth Jenő: Magyarország államszerződéseinek jegyzéke. Catalogue des traités de la Hongrie 973–1526. Bp., 1921.
- Horváth, Galgamente = Horváth Lajos: A Galgamente történetének írott forrásai 1526-ig. Aszód, 1980.
- Horváth, Gödöllő = Horváth Lajos: Gödöllő történetének írott forrásai.
- Horváth, Sopron = Horváth Zoltán: Sopron és a megye múltja egykori iratok tükrében. Sopron, 1964.
- Horváth, Zirc = Horváth K.: Zirc története. Veszprém, 1930.
- Horváth–Kiss, Vas = Horváth Ferenc–Kiss Mária: Vas megye helytörténeti olvasókönyve. Szombathely, 1975.
- Houdek = Fedor Houdek: 600 rokov z minulosti býv. výsadného mesta Ružomberka. Ružomberok, 1934.
- Hunyadi, Hospitallars = Zsolt Hunyadi: The Hospitallars in the Medieval Kingdom of Hungary c. 1150–1387. Bp., 2010.
- Hunyadm. Évk. = A hunyadmegyei történelmi és régészeti társulat évkönyve. Bp. – Déva, 1882–1913.

- Hurmuzaki =Eudozin Hurmuzaki–N. Jorga: Documente privitoare la istoria Românilor, XIV–XV. București, 1910–1911.
- Húščava, Ján literát = Alexander Húščava: Ján literát a liptovské falzá. Bratislava, 1936.
- Húščava, Trnava = Alexander Húščava: Najstaršie výsady mesta Trnavy. Bratislava, 1939.
- Illés, Bevezetés = Illés József: Bevezetés a magyar jog történetébe. A források története. Függelékül válogatott forráshelyek gyűjteménye. Bp., 1910.
- Illéssy = Illéssy János: Igló kir. korona- és bányaváros levéltára. Bp., 1899.
- Implom, Gyula = Implom József: Gyula város története szemelvényekben. 1. 1313–1659. Gyula, 1961.
- Inventarium = Inventarium privilegiorum omnium et singularum domorum Ordinis Heremitarum Sancti Pauli Primi Heremitaie. Kézirat 1522. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár. Ab 115.
- Irinyi = Irinyi István: Az irinyi Irinyi család levéltára. Szatmár, 1902.
- Ivánka = Ivánka Zsigmond: Hat okmány a draskóczi és jordánföldi Ivánka család levéltárából. Bp., 1895.
- Iványi, Bártfa = Iványi Béla: Bártfa szabad királyi város levéltára. I. 1319–1526. Bp., 1910.
- Iványi, Dom. lev. = Iványi Béla: Dominikánus levelek és oklevelek a körmendi levéltárban. 1318–1672. Körmend, 1942.
- Iványi, Eperjes = Iványi Béla: Eperjes szabad királyi város levéltára. Archivum liberae regiaeque civitatis perjes. 1245–1526. Szeged, 1931.
- Iványi, Körmend = Iványi Béla: A körmendi levéltár Memorabiliái. Körmend, 1942.
- Iványi, Teleki = Iványi Béla: A római szent birodalmi széki gróf Teleki család gyömrői levéltára. Archivum Gyömröense gentis comitum Teleki de Szék. Szeged, 1931.
- Jahrbch. Kunstsammlgen. d. a. h. Kaiserhauses. = Jahrbuch der Kunsthistorischen Sammlungen des Allerhöchsten Kaiserhauses. Wien. I-XXXVI. 1883-1918.
- Jakab, Bicske = Jakab István László: Bicske története. Bicske, 1969.
- Jakó, Kolozsmonostor = Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei (1289–1556). I–II. Bp., 1990.
- Jakó–Manolescu = Jakó Zs.–R. Manolescu: A latin írás története. Bp., 1987.
- JAL. = Jugoszláv Akadémia Levéltára. Arhiv Jugoslavenske Akademije. Zagreb (Zágráb).
- JAMÉ = A Jósa András Múzeum Évkönyve. Nyíregyháza.
- Janota, Bardyjów = Eugeniusz Janota: Bardyjów. Kraków, 1862.
- Jászberény = Jászberény rt. város levéltárában levő kiváltság- és oklevelek gyűjteménye. Jászberény, 1910.
- Jékey = Baán Kálmán: A bulyi és jékei Jékey család oklevéltára 1271–1660. Regeszták. Bp., 1937.
- Jeršová = Mária Jeršová: Rod Ivanka z Jordánu a Dražkoviec (Príspevok k dejinám Turca). Turčiansky Sv. Martin, 1937.
- JNSZ = Benedek Gyula–Zádorné Zsoldos Mária: Jász-Nagykun-Szolnok megyei oklevelek 1075–1526. Szolnok, 1998.
- Juck = L'ubomir Juck: Výsady miest a mestechiek na Slovensku I. 1238–1350. Bratislava, 1984.
- Juhász, Aradi reg. = Juhász Kálmán: Egy dél-alföldi hiteleshely kiadványai. Aradi regeszták 1229–1552. Gyula, 1962.
- Juhász, Csanádi székeskápt. = Juhász Kálmán: A csanádi székeskáptalan a középkorban 1030–1552. Makó, 1941.
- Juhász, Stifte = Koloman Juhász: Die Stifte der Tschanader Diözese im Mittelalter. Ein Beitrag zur Frühgeschichte und Kulturgeschichte des Banats. Münster in Westfalen, 1927.
- Justh = Borsa Iván: Justh család levéltára 1274–1525. Bp., 1991.

- Kállay = A nagykállói Kállay-család levéltára. (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai.) I–II. Bp., 1943.
- Kanyar J., Somogy = 30 nemzedék Somogyról. Szerk. Kanyar József. Kaposvár, 1989.²
- Kapocs, Szeremle = Kapocs Nándor: Szeremle középkori oklevelei a Zichy okmánytárban. Baja, 1980.
- Kapocs–Kőhegyi = Kapocs Nándor–Kőhegyi Mihály: Katymár és környékének középkori oklevelei a Zichy okmánytárban. Bajai dolgozatok 5. Baja, 1983.
- Kar., HH. = Karácsonyi János: A hamis, hibáskeltű és keltezetlen oklevelek jegyzéke 1400-ig. Bp., 1902.
- Karácsonyi, Die ersten Lónyay = Karácsonyi János: Die ersten Lónyay. Pozsony, 1912.
- Karácsonyi, Nemz. = Karácsinyi János: A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. I–III. Bp., 1900–1901. (Reprint: Bp., 1995.)
- Karcsú, Vác = Karcsú Antal Arzen: Vác város története. I–VI. Vác, 1880–1886.
- Károly, Fejér vm. = Károly János: Fejér vármegye története. I–V. Székesfehérvár, 1896–1904.
- Károly, Nádasdy = Károly János: Oklevelek gr. Nádasdy Ferencz nádasdladányi levéltárából. Bp., 1889.
- Károlyi = Géresi Kálmán: A nagy-károlyi gróf Károlyi család oklevéltára. Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly. I–V. Bp., 1882–1897.
- Katalog = Kazimierz Kaczmarczyk: Katalog archiwum aktów dawnych miasta Krakowa – Zbiory Rusieckich I. Diplomaty pergaminowe. Kraków, 1911.
- Kath. Szle = Katholikus Szemle Bp., 1887–1944.
- Katona, Hist. crit. = Stephanus Katona: Historia critica regum Hungariae. Pestini–Budae, 1779–1817.
- KCsA. = Kőrösi Csoma-Archivum. I–III., I. kieg. kötet. Bp., 1921–1941.
- Kemény, Notitia = Josephus Kemény: Notitia historico-diplomatica archivi et literalium capituli Albensis Transsilvaniae. I–II. Cibinii, 1836.
- Kercselich, Hist. eccl. Zagrab. = Balthasar Adamus Kercselich de Corbavia: Historiarum cathedralis ecclesiae Zagrabienensis partis primae tomus I. Zagrabiae, [1760.].
- Kercselich, Not. praelim. = Balthasar Adamus Kercselich de Corbavia: De regnis Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae notitiae praeliminares. Zagrabiae, é. n.
- Kirsch = Joh. Peter Kirsch: Die päpstlichen Kollektorien in Deutschland während des XIV. Jahrhunderts. Paderborn, 1894.
- Kisbán, 1938. = Kisbán Emil: A magyar pálosrend története. I. Bp., 1938.
- Klicman = L. Klicman: Monumenta Vaticana res gestas Bohemiae illustrantia. I–V. Pragae, 1903–1905.
- KML. = Komárom-Esztergom Megyei Levéltár. Esztergom
- Knauz, Garamszentbenedek = Knauz Nándor: A Garam-melletti Szent-Benedeki apátság. Bp., 1890.
- Kodeks Krakowa = Franciszek Piekosiński: Kodeks dyplomatyczny miasta Krakowa. I. Kraków, 1879.
- Kodeks Małop. = Franciszek Piekosiński: =Kodeks dyplomatyczny Małopolski. I–IV. Kraków, 1876–1905.
- Kodeks Mazow. = Kodeks dyplomatyczny księstwa Mazowieckiego. Warszawa, 1863.
- Kodeks Wacł. = Franciszek Piekosiński: Kodeks dyplomatyczny katedry krakowskiej sw. Wacława. I. Kraków, 1874.
- Kodeks Wielkop. = Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski. II. Poznań, 1878.
- Kollányi = Kollányi Ferencz: Regesták a római és parmai levéltárakból. Bp., 1905.
- Koller = Josephus Koller: Historia episcopatus Quinqueecclesiarum. I–VII. Posonii–Pesthini, 1782–1812.

- Kolozsvár = Jakab Elek: Oklevéltár Kolozsvár története I., II., III. kötetéhez. Buda, 1870–1888.
- Komárom = Komárom megyei helytörténeti olvasókönyv. Válogatta és szerkesztette: Ortutay András. Tatabánya, 1988.
- Komárom vm. = Alapi Gyula: Komárom vármegye levéltárának középkori oklevelei. Komárom, 1917.
- Kordé Z., Székelység = A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. A szövegeket válogatta, a kísérő tanulmányokat és a jegyzeteket írta Kordé Zoltán. Csíkszereda, 2001.
- Kormos, Kenderes = Kormos László: Kenderes története. II. Oklevéltár 1728-ig. Szolnok, 1979.
- Korponay, Abaúj vm. = Korponay János: Abaúj vármegye monographiája. I–II. Kassa, 1866–1878.
- Korrespondenzblatt = Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt 1878–1930. Siebenbürgische Vierteljahrschrift. Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Hermannstadt, 1931–1941.
- Kóta = Kóta Péter: Regeszták a vasvári káptalan levéltárának okleveleiről (1130) 1212–1526. Középkori oklevelek Vas megyei levéltárakban I. Vas megyei levéltári füzetek 8. Szombathely, 1997.
- Kovachich, Formulae = Martinus Georgius Kovachich: Formulae solennes styli in cancellaria, curiaque regum, foris minoribus, ac locis credibilibus, authenticisque regni Hungariae olim usitati. Pesthini, 1799.
- Kovachich, Mon. vet. Legisl. = Josephus Nicolaus Kovachich: Monumenta veteris legislationis Hungaricae, quae nunc primum detecta. Claudiopoli, 1815.
- Kovachich, Supplementum = Martinus Georgius Kovachich: Supplementum ad vestigia comitiorum apud Hungaros ab exordio regni eorum in Pannonia usque ad hodiernum diem celebratorum. I. Budae, 1798.
- Kovachich, Sylloge decr. = Josephus Nic. Kovachich: Sylloge decretorum comitialium inclyti regni Hungariae. I–II. Pesthini, 1818.
- Kovachich, Vestigia = Martinus Georgius Kovachich: Vestigia comitiorum apud Hungaros. Budae, 1790.
- Kovács, Borsmonostor = Kovács Ignác: A borsmonostori apátság története. Sopron, 1910.
- Kovács, Túrje = Kovács Imre: A türjei Premontrei Prépostság története. Zalai Gyűjtemény. 32. Szerk.: Gyimesi Endre. Zalaegerszeg, 1991.
- Köblös, DREL = Köblös József: A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának magyar vonatkozású oklevelei. 1265–1525.
- Kőfalvi T., Pécsvárad = Kőfalvi Tamás: A pécsváradai konvent hiteleshelyi oklevéltára 1254–1526. PhD-értekezés, kézirat. Szeged, 2000.
- Kőfalvi T., Pécsváradai konvent = A pécsváradai konvent hiteleshelyi oklevéltára 1254–1526. Szerkesztette és a bevezető tanulmányt írta Kőfalvi Tamás. Szeged, 2006.
- Középk. hist. = Középkori históriák oklevelekben (1002–1410). A szövegeket válogatta, az előszót és a jegyzeteket írta Kristó Gyula. Szegedi Középkortörténeti Könyvtár. 1. Szeged, 1992.
- Közl. Miskolc Borsod = Történelmi és régészeti közlemények Miskolc város és Borsod vármegye múltjából. Miskolc thjf. város Hivatalos Értesítőjének melléklete. Miskolc, 1926–1928.
- Közl. Szepes vm. = Közlemények Szepes vármegye múltjából. I–XV. Lőcse, 1909–1932.
- Krassó = Pesty Frigyes: Krassó vármegye története. III–IV. Oklevéltár. Bp., 1882–1883.
- KRE. = Kristó Gyula–Makk Ferenc: Károly Róbert emlékezete. Bp., 1988.

- Kristó, Békés = Kristó Gyula: Békés megye a honfoglalástól a törökvilág végéig. Békéscsaba, 1981.
- Kristó, Olvasókönyv = Kristó Gyula: Olvasókönyv Békés megye történetéhez. I. A honfoglalástól 1705-ig. Forráskiadványok a Békés Megyei Levéltárból. 1. Békéscsaba, 1967.
- Kristó, Rozgony = Kristó Gyula: A rozgonyi csata. Sorsdöntő történelmi napok. 3. Bp., 1978.
- Kronstadt = Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt in Siebenbürgen. I–VII. Brassó, 1886.
- Kub. = Kubínyi Ferencz: Oklevelek hontvármegyei magánlevéltárakból. Diplomatarium Hontense. I. Bp., 1888.
- Kubínyi = ifj. Kubínyi Ferencz: Árpádkori oklevelek. 1095–1301.
- Kukuljević, Jura = Johannes Kukuljević: Jura regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Zagrabiae, 1862.
- Kurz, Friedr. d. Sch = Kurz, Franz: Österreich unter Kaiser dem Schönen. Linz, 1818.
- Kutrzeba = Stanisław Kutrzeba: Katalog krajowego archiwu aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie. III. Kraków, 1909.
- Lapedatu, Braşov = A. Lapedatu: Documetele istorice din archivele Braşovului. Bucureşti, 1903.
- Laszowski = Emilius Laszowski: Monumenta historica nob. Communitatis Turopolje olim “Campus Zagrabienensis” dictae. I. 1225–1466. Zagrabiae, 1904.
- Lasztókay, Eperjes = Lasztókay László: Eperjes szab. kir. város levéltárában található nevezetesebb okiratok ismertetése. Eperjes, 1881.
- Lederer = Lederer Emma (szerk.): Szöveggyűjtemény Magyarország történetének tanulmányozásához. I. Bp., 1964.
- Lengyel, Győr = Lengyel Alfréd: Győr megye történetének írásos emlékei. Győr, 1965.
- LEO. = Litterae et epistolae originales. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár.
- Letopis = Letopis Matice Slovenskej. Bystrica-Turč. Sv. Martin, 1866–1875., 1921.
- Letopis Srp. = Letopis Matice Srpske. Novi Sad, 1851–.
- Levéltártört. Kron. = A magyar levéltártörténet kronológiája. 1000–2000. Bp., 2000.
- Libenau = Libenau, H. v.: Lebens-Geschichte der Königin Agnes von Ungarn, der Letzer Habsburgerin des erlauchten Stammhauses aus dem Aargone. Regensburg, 1868.
- Libenau, Hundert Urkunden = Libenau, H. v.: Hundert Urkunden zu der Geschichte der Königin Agnes, Wittwe von Ungarn. 1288–1364. Regensburg, 1869.
- Lichnowsky = E. M. Lichnowsky: Geschichte des Hauses Habsburg. I–VIII. Wien, 1836–1844.
- Lipt. Reg. = Horváth Sándor: A lipthói és turóczi registrum. Bp., 1902.
- Ljubić = S. Ljubić: Listine o odnosajih izmedju južnoga slavenstva i mletačke republike. I–V. 960–1527. Zagreb, 1868–1875.
- LK. = Levéltári Közlemények. Bp., 1923–.
- Lombardini, Žlinia = Alexander Lombardini: Stručný dejepis slobodného mesta Žliny. Turčanský Svätý Martin, 1874.
- Lónyay = Karácsonyi János: Az első Lónyayak. Családtörténeti tanulmány. Nagyvárad, 1904.
- LSz. = Levéltári Szemle. Bp., 1961–.
- LTR. = Horváth Sándor: Regesták a lipthói és turóczi registrumhoz. Bp., 1904.
- Lucio, Trau = Giovanni Lucio: Memorie istoriche di Tragurio ora detto Trau. Venezia, 1673.
- Lucius = J. Lucius: De regno Dalmatiae et Croatiae libri sex. Amsterdami, 1676.
- Ludewig = Ludewig, J. P. de: Reliquiae manuscriptorum omnis aevi diplomatum ac monumentorum ineditorum adhuc I–XII. Francofurti et Lipsiae, 1720–1741.
- Lukcsics, Vásárhelyi apácák = Lukcsics Pál: A vásárhelyi apácák története. Veszprém, 1923.

- Lünig, Cod. Germ. dipl. = Lünig, J. Ch.: Codex Germaniae diplomaticus. I–II. Francofurti et Lipsiae, 1732–1734.
- M. Ak. Ért. = Magyar Akadémiai Értesítő. Pest 1860–1865. A Magyar Tudományos Akadémia Értesítője. Pest–Bp., 1867–1889.
- M. Családtört. Szle = Magyar Családtörténeti Szemle. Bp., 1935–1944.
- M. Gazdaságtört. Szle = Magyar Gazdaságtörténelmi Szemle. Bp., 1894–1906.
- M. Nemz. Tört. = Szilágyi Sándor (szerk.): A magyar nemzet története. I–X. Bp., 1895–1898.
- Magdics = Magdics István Diplomatarium Ráczeviense. Ráczevei okmánytár. Székesfehérvár, 1888.
- Magy. lltört. kron. = A magyar levéltártörténet kronológiája. Szerk. Dóka Klára, Müller Veronika, Réfi Oszkó Magdolna. Budapest, Magyar Országos Levéltár. 2000.
- Magyar-zsidó oklt. = Magyar-zsidó oklevéltár. Bp., 1903–.
- Makay, Kisvárdai = Makay László: Kisvárdai fejlődése 1486-ig. A Kisvárdai Vármúzeum Kiadványai. 6. Kisvárdai, 1975.
- Makkai, Kolozsvár = Makkai László: Kiadatlan oklevelek Kolozsvár középkori történetéhez. Kolozsvár, 1947.
- Makkai–Mezey = Makkai László–Mezey László: Árpád-kori és Anjou-kori levelek, XI–XIV. század. Bp., 1960.
- Makusev = Vinc. Makusev: Monumenta historica Slavorum meridionalium vicinorumque popularum. Varsaviae–Belgradi, 1874–1882.
- Mályusz, Turóc = Mályusz Elemér: Turóc megye kialakulása. Bp., 1922.
- Magyar középkor = Magyar középkor 997–1526. Összeállította Nagy Gábor. é. n.
- Máramaros = Apsai Mihályi János: Máramarosi diplomák a XIV. és XV. századból. Máramaros-Sziget, 1900.
- Máriássy = Iványi Béla: A márkusfalvi Máriássy-család levéltára 1243–1803. I. Lőcse, 1917.
- Matunák = Matunák, Michel: Zdejín slobodného a hlavného banského mestza Kremnice. Kremnica, 1928.
- Méhes = Nyéki Méhes Mózes: A Nyéki Méhes család és a rokon családok. II. Bp., 1937.
- Melczer = Kellemesi Melczer István: Okmányok a kellemesi Melczer család levéltárából. XIII., XIV., XV. század. Bp., 1890.
- Meskó = Meskó Márton: A felső-kubini Meskó család leszármazása és történeti emlékei. A család okmányai alapján és iglói Szontágh Dániel munkája segítségével. Mezőberény, 1894.
- Mezey, Szöveggyűjt. = Mezey Barna (szerk.): A magyar állam- és jogtörténet forrásai. Szöveggyűjtemény. Bp., 1998.
- Migne, PL. = Jacques Paul Migne: Patrologiae cursus completus. Series Latina. I–CCXXI. Parisiis, 1841–1864.
- Mihnea = Mihnea istoria unui cnezat ardelean. Revistă de istorie românească. Director: I. Mihnea. Anul X–XII (1934–1936) nr 1. p. 3–61. Iasi, 1936.
- MIÖG. = Mitteilungen des Instituts für österreichische Geschichtsforschung. Innsbruck 1880–1922.; Mitteilungen des Österreichischen Instituts für Geschichtsforschung. Wien, 1922–1925. Innsbruck, 1926–.
- Miskolci Múz. Közl. = A Herman Ottó Múzeum Közleményei. Miskolc, 1955–.
- Mitt. hist. Ver. Stmk. = Mitteilungen des historischen Vereins für Steiermark. I–L. Graz, 1850–1903.
- MKA. = Magyar Kamara Archivuma.
- MKszl. = Magyar Könyvszemle. Bp., 1876–.
- MNL = Magyar Nemzeti Levéltár. Bp.
- MNM. = Magyar Nemzeti Múzeum. Bp.
- MNy. = Magyar Nyelv. Bp., 1905–.

- MOL. Jegyzék = A Magyar Királyi Országos Levéltárban közszemlére kitett okleveleknek jegyzéke. Bp., 1882.
- MOL. Pecsét mut. = A Magyar Királyi Országos Levéltár Diplomatikai osztályában őrzött pecsétek mutatója. Bp., 1889.
- Mollat = G. Mollat–G. de Lesquen: = Jean XXII. (1316–1334). Lettres communes. I–XVI. Paris, 1904–1947.
- Mon. Pol. Vat. = Monumenta Poloniae Vaticana. I–IV. Cracoviae, 1913–1914.
- Mon. Rag. = Monumenta Ragusina. I–V. Zagrabiae, 1879–1897.
- Mon. Vat. Slov. III/2. = Monumenta Vaticana Slovacie. Tomus III. Registra Vaticana ex actis Clementis papae VI. res gestas Slovacas illustrantia. Vol. 2. (1342–1352) Ad edendum praeparavit Miloš Marek. Trnavae–Romae, 2010.
- Mons Sacer = Mons Sacer 996–1996. Pannonhalma 1000 éve. I. Szerk.: Takács Imre. Pannonhalma, 1996.
- Mooyer = Mooyer E. F.: Oklevéli adalékok Magyarország régibb történetéhez. Pest, 1859.
- Mosheim = Johann Lorenz Mosheim: Historia Tartarorum ecclesiastica. Helmstedt, 1741.
- MS. = Magyar Sion. Esztergom, 1863–1869.
- MTA. Kvt. = Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára. Kézirattár. Bp.,
- MTT. = Magyar Történelmi Tár. Pest–Bp., 1855–1934.
- Műv. Tört. Ért. = Művészettörténeti Értesítő. Bp., 1952–.
- Nagy I., Pécz nemzetség = Nagy Imre: A Pécz nemzetség örökösödési pere. 1425–1433. Budapest, 1892. (Ért. Tört. Tud. XV. 10. szám.)
- Nagy Szeder, Kiskunhalas = Nagy Szeder István: Kiskunhalas város története oklevéltárral. I–IV. Kiskunhalas, 1924–1926.
- Nagy, Liphay = Nagy Iván: F.-győri Lubellei és Kisfaludi Liphay család nemzedékrendje és oklevelei. Pest, 1858.
- Nedeczky = Nedeczky Gáspár: A Nedeczky-család. Bp., 1891.
- Nemzeti Társalkodó = Nemzeti Társalkodó. Kolozsvár, 1830–1844.
- Neumann T., Bereg m. = Neumann Tibor: Bereg megye hatóságának oklevelei (1299–1526). Nyíregyháza, 2006.
- NI. = Nagy Iván. Családtörténeti értesítő.
- Niederöst. Urk. = Niederösterreichisches Urkundenbuch. I–II. Wien, 1891–1901.
- NK. = Numizmatikai Közlöny. Bp., 1902–.
- Nógrádi évsz. = Nógrádi évszázadok. Olvasókönyv a megye történetéhez. Salgótarján, 1976.
- Nyíry, Szathmári = Nyíri Dániel: A Szathmáry Királyi Levéltár Árpád-kori oklevelei. In: Történelmi és Régészeti közlemények. II. 1927.
- OA. = Štátny okresný archiv.
- Okolicsányi = Alexander Húščava: Archiv zemianskeho rodu z Okoličného. Litterae e tabulario Okolicsányiorum gentis nobilis prolatae. Bratislava, 1943.
- OL-adatbázis = Collectio Diplomatica Hungarica. A középkori Magyarország digitális levéltára. Szerk. Rácz György. Bp., 2008.
- Oltvai, Szeged = Oltvai Ferenc: Szeged múltja írott emlékekben. Szeged, 1968.
- ÓMO. = Jakubovich Emil–Pais Dezső: Ó-magyar olvasókönyv. Pécs, 1929.
- Opočenská = M. Opočenská: Slovenika uherských listín v domácím dvorním a štátním archivu ve Vidni. Praha, 1927.
- Opočenská = M. Opočenská: Slovenika uherských listín v domácím dvorním a štátním archivu ve Vidni. Praha, 1927.
- Opočenská-Jeršová = Mária Opočenská-Jeršová: Inventár archivu Slovenského národného múzea v Turčianskom Sv. Martine. I. Turčiansky Sv. Martin, 1938.
- Orbán = Orbán Balázs: A Székelyföld leírása történelmi, régészeti, természetrajzi s népismeii szempontból. I–VI. Pest–Bp., 1868–1873.

- Ortvay, Földleírás = Ortvay Tivadar: Magyarország egyházi földleírása a XIV. század elején a pápai tizedjegyzék alapján feltüntetve. I-II. Bp., 1982.
- Ortvay, Pozsony = Ortvay Tivadar: Pozsony város története. I–III. Pozsony, 1892–1894.
- Osváth, Kassa = Osváth Gyula: Adalékok Kassa város közjogi helyzetéhez és közigazgatási szervezetéhez I. Lipót koráig. Kassa, 1918.
- OSZK. = Országos Széchényi Könyvtár. Kézirattár. Bp.
- Óváry = Óváry Lipót: A Magyar Tud. Akadémia Történelmi Bizottságának oklevélmásolatai. Bp., 1890.
- Öbst. UB. = Urkundenbuch des Landes ob der Enns. I-XI. 1856-1956.
- P. = Erdélyi László–Sörös Pongrácz (szerk.): A pannonhalmi Szent-Benedek-rend története. I–XII/B. Bp., 1902–1916.
- Palacky = Franz Palacky: Ueber Formelbücher, zunächst in Bezug auf böhmische Geschichte. I-II. Prag, 1842–1847.
- Palásthy = Palásthy Pál: A Palásthyak. I–III. Bp., 1890–1891.
- Pataki, Anjou = Pataki József: Anjou királyaink és a két román vajdaság. Kolozsvár, 1944.
- Péchy = Gárdonyi Albert: A péchújfalusi Péchy-család levéltári lajstroma. Bp., 1909.
- Pécsi Múz. Évk. = A Janus Pannonius Múzeum Évkönyve. Pécs, 1955–.
- Pest m. = Bártfai Szabó László: Pest megye történetének okleveles emlékei 1002–1599-ig. Függelékül az inárcsi Farkas, az irsai Irsay, valamint a szilasi és pilisi Szilassy családok története. Bp., 1938.
- Pesty, Oláh kerületek = Pesty Frigyes: A Szörény vármegyei hajdani oláh kerületek. Ért. Tört. Tud. V. 3. Bp., 1876.
- Pesty, Szörény = Pesty Frigyes: A szörényi bánság és Szörény vármegye története. III. Oklevéltár. Bp., 1878.
- Péterffy = Carolus Péterffy: Sacra concilia ecclesiae Romano-Catholicae in regno Hungariae celebrata ab anno Christi 1016 usque ad annum 1715. I–II. Posonii, 1741–1742.
- Petrichevich = Petrichevich-Horváth Emil: A Petrichevich család általános története. I. rész 1–2. Bp.-Pécs, 1934–1942.
- Pettenegg = Gaston Graf von Pöttlich-Pettenegg: Die Urkunden des Deutsch-Ordens-archiv zu Wien. Prag und Leipzig, 1887.
- Pez, Codex dipl. hist. epist. = Pez, Bernhard: Thesaurus enecdotorum novissimus: seu Veterum monumentorum, praecipue ecclesiasticorum ex germanicis potissimumbibliothecis adornata collectio recentissima. I-VI., 1721-1729. [vol. VI.: Codex diplomatico-historico-epistolaris... Proderunt nunc omnia primum tunc iunctim reliquis Thesauri anecdotorum novissimi tomis, quorum his sextus est, tum etiam separatim ex diversarum bibliathecarum mss. Codd. Et archivorum membranis, opera et studio RR. PP. Bernardi Pez... et Philberti Huber. 1729.]
- Pfeiffer, Ung. Dom. = Nicolaus Pfeiffer: Die ungarische Dominikanerordens-provinz von ihrer Gründung 1221 bis zur Tatarenverwüstung 1241–1242. Zürich, 1913.
- Pilis = Békefi Remig: A pilisi apátság története. I–II. 1184–1814. Pécs, 1891–1892.
- Piti F., Bodrog m. = Piti Ferenc: Bodrog megye hatóságának I. Lajos-kori oklevelei. In: Fons, skepsis, lex. Ünnepi tanulmányok a 70 esztendő Makk Ferenc tiszteletére. Szerk. Almási Tibor–Révész Éva–Szabados György. Szeged, 2010. 331–340.
- Piti F., Szabolcs m. = Piti Ferenc: Szabolcs megye hatóságának oklevelei (1284–1386). Szeged–Nyíregyháza, 2004.
- PML. = Pest Megyei Levéltár. Bp.,
- Podhradczky, Béla király = Podhradczky József: Béla király névtelen jegyzőjének idejekora és hitelessége. Budán, 1861.
- Podmaniczky = Lukinich Imre: A podmanini Podmaniczky-család oklevéltára. I–V. Bp., 1937–1943.

- Pór, Csák Máté = Pór Antal: Trencsényi Csák Máté, 1260–1321. Bp., 1888.
- Potthast = Augustus Potthast: *Regesta pontificum Romanorum inde ab anno post Christum natum MCXCVIII. ad annum MCCCIV.* I–II. Berolini, 1874–1875.
- Pray, Annales = Georgius Pray: *Annales regum Hungariae ab anno Chr. 997. usque ad a. 1564. deducti.* I–II. Vindobonae, 1763–1764.
- Pray, Hier. = Georgius Pray: *Specimen hierarchiae Hungaricae complectens seriem chronologicam archiepiscoporum et episcoporum Hungariae cum rudi dioecesium delineatione.* I–II. Posonii–Cassoviae, 1776–1779.
- Pușcariu, Fragmente = Ioan Pușcariu: *Fragmente istorice despre boerii din țara Făgărașului. Sibiu, 1907.*
- Püspöki Nagy, Boldogfa = Püspöki Nagy Péter: *Boldogfa.* Bratislava, 1981.
- Quellen z. Wien = *Quellen zur Geschichte der Stadt Wien.* Wien, 1895–1919.
- RA = *Registra Avenionensia*
- Rábik, Diplomatarium = Vladimír Rábik: *Diplomatarium Sancto-Albertinum. Stredovinské listiny v literárom archíve Spolku Sv. Vojtecha (1181) 1214–1543.* H.n., 2008.
- Rábik, Oklevelek = Vladimír Rábik: *Középkori oklevelek a Nagyszombati Szent Adalbert Egyesület Levéltárában (1181) 1214–1543. Capitulum VII.* Szeged, 2010.
- Rábik, Reg. Suppl. = *Monumenta Vaticana Slovaciae II. Registra supplicationum ex actis pontificum Romanorum res gestas Slovacas illustrantia. Volumen 1. (1342–1415) Ad edendum praeparavit Vladimír Rábik.* Trnavae–Romae, 2009.
- Rad = *Rad Jugoslavenske Akademije Znanosti i Umjetnosti.* I–CCLXXX. Zagreb, 1867–1945.
- Raynaldus = Raynaldi Annales ecclesiastici ab a. 1198. I–XV. Lucae, 1747–1756.
- RD = Zsoldos Attila: *Az Árpád-házi hercegek, hercegnők és királynék okleveleinek kritikai jegyzéke.* Bp., 2008.
- Reg. Arp. = Szentpétery Imre–Borsa Iván: *Az Árpád-házi királyok okleveleinek kritikai jegyzéke. Regesta regum stirpis Arpadianae critico-diplomatica.* I–II. Bp., 1923–1987.
- Reg. Boh. Mor. = *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae.* Pragae, 1855–.
- Reg. Clem. = *Regestum Clementis papae V. ex Vaticanis archetypis.* Romae, 1885.
- Reg. Habsb. = *Regesta Habsburgica. Abt. III. Die Regesten der Herzoge von Österreich sowie Friedrichs des Schönen als deutschen Königs von 1314–1330.* Bearb. von L. Gross. Innsbruck, 1924.
- Reg. Slov. = Vincent Sedlák: *Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae.* I–II. Bratislava, 1980–1987.
- Reg. Suppl. = Bossányi Árpád: *Regesta supplicationum.* I–II. 1342–1394. Bp., 1916–1918.
- Régi okm. Bátfá = Rhody Alajos: *Régi érdekes okmányok sz. kir. Bátfá városa levéltárából.* Bátfá, 1899.
- Regnum = *Regnum. Egyháztörténeti Évkönyv.* I–VI. Bp., 1936–1946.
- Reichert = Benedictus Maria Reichert: *Acta capitulorum generalium Ordinis Praedicatorum.* I–II. Romae, 1898–1899.
- Reizner, Szeged = Reizner János: *Szeged története.* IV. Szeged, 1900.
- Reviczky = Reviczky Sándor: *A revisnyei Reviczky-család okmánytára. 1272–1623.* Bp., 1878.
- Reviczky, Vágújhely = Reviczky Bertalan: *A boldogságos Szűzről címzett vágújhelyi prépostság története.* Trencsén, 1897.
- Revista Arhivelor = *Revista Arhivelor.* I–. București, 1924–.
- Riceputi–Pavlovich–Lucich, Memorie = *Memorie di cose dalmatiche nella storia della vita di San Giorgio Orsini vescovo di Trau. Scritta del Padre Filippo Riceputi e pubblicata del canonico Stefano Pavlovich-Lucich.* Zara, 1864.

- Riedel = Adolph Friedrich Riedel: *Codex diplomaticus Brandenburgensis*. Berlin, 1838–1865.
- Riezler, Vat. Akt. = Vatikanische Akten in der Zeit Ludwigs des Bayern (1315–1350). Ed. S. Riezler. Innsbruck, 1891.
- Rimely = Carolus Rimely: *Capitulum insignis ecclesiae collegiatae Posoniensis*. Posonii, 1880.
- Roka, Vitae Vespr. praes. = Joannes Roka: *Vitae Vesprimiensium praesulum*. Posonii, 1779.
- Roskovány, Monumenta = Augustinus de Roskovány: *Monumenta Catholica pro Independentia Potestatis Ecclesiasticae ab Imperio Civili*. I. Quinque-ecclesiis, 1847.
- Roskovány, Supplementa = Augustinus de Roskovány: *Supplementa ad collectiones Monumentorum et literaturae*. V. Nitriae, 1889.
- RV = Registrata Vaticana.
- Rymer = Thomas Rymer: *Foedera, conventiones, litterae et cujuscunque generis acta publica inter reges Angliae et alios quosvis imperatores, reges, pontifices, principes vel communitates ab ... anno 1101 ad nostra usque tempora habita et tractata*. Tomus V. Londini, 1708.
- ŠA. = Štátny oblastný archiv.
- ŠA. v Bytči = Štátny archív v Bytči. *Sprievodca po archívnych fondoch*. I. Bratislava, 1959.
- Salzer, Birthälm = Johann Michael Salzer: *Der königl. freie Markt Birthälm in Siebenbürgen*. Wien, 1881.
- Schier, Mem. prov. Aug. = Paulus Xystus Schier: *Memoria provinciae Hungaricae Augustiniana antiquae*. Grecii, 1778.
- Schmauk, Suppl. Michael Schmauk: *Supplementum analektorum terrae Scepusiensis*. Pars II. Szepesváraljae, 1889.
- Schmitth, Archi-episc. Strig. = Nicolaus Schmitth: *Archi-episcopi Strigonienses compendio dati*. Tyrnaviae, 1752.
- Schmitth, Ep. Agr. = Nicolaus Schmitth: *Episcopi Agrienses fide diplomatum concinnati*. I. Jaurini, 1763.
- Schuller, Archiv = Schuller: *Archiv für die Kenntniss von Siebenbürgen*. Vorzeit und Gegenwart. I. Hermannstadt, 1841.
- Schuller, Umrise = J. K. Schuller: *Umrise und kritische Studien zur Geschichte Siebenbürgen*. I. Urkundenbuch. Hermannstadt, 1840.
- Schuller, Umrise II. = J. K. Schuller: *Umrise und kritische Studien zur Geschichte Siebenbürgen* II. Hermannstadt, 1851.
- Schünemann = Konrad Schünemann: *Die Entstehung des Städtewesens in Südosteuropa*. Südosteuropäische Bibliothek. 1. Breslau–Oppeln, é. n.
- Schwandtner =/ Ioannes Georgivs Schwandtners: *Scriptores rerum Hvngaricarvm veteres ac genvini*. I–III. Bibliopolae Vindobonensis, 1746–1748.
- Schwartner, De scultetiis = Martinus Schwartner: *De scultetiis per Hungariam quondam obviis*. Budae, 1815.
- Schwartner, Introductio = Martinus Schwartner: *Introductio in artem diplomaticam praecipue Hungaricam*. Pestini, 1790.
- Semkowich, Orawa = W. Semkowich: *Materjaly zrodlówe do dziejowe osadnictwa górnej Orawy*. Zakopane, 1932.
- Simon, Supplementum = Matheus Simon: *Supplementum ad dissertationem historico-criticam clar. Georgii Pray de Dextra S. Stephani primi Hungariae regis cum historia monasterii Sz. Jog, ubi olim sacra haec Dextra asservabatur*. Vacii, 1797.
- Sindelár, Adatok = Sindelár József: *Adatok a marturina történeti fejlődéséhez az oklevelek alapján*. Esztergom, 1900.
- Smič, Oslobod. = T. Smičklas: *Dvijestogodišnjica oslobodjenja Slavonije*. II. Zagreb, 1891.

Smič. = Marko Kostrenčić–T. Smičiklas: Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae ac Slavoniae. Diplomatički zbornik kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije. I–XVII. Zagrabiae, 1904–1981.
 SMK. = Somogyi Múzeumok Közleményei.
 SML. = Somogy Megyei Levéltár. Kaposvár.
 SNA. = Slovensky Národný Archív. Bratislava (Pozsony).
 Solymosi L., Földesúri járadékok = Solymosi László: A földesúri járadékok új rendszere a 13. századi Magyarországon. Bp., 1998.
 Somogy m. lt. Évk. = Somogy megye múltjából. Levéltári Évkönyv. Kaposvár, 1970–.
 Sopr. Szle = Soproni Szemle. Sopron, 1937–1944.; 1955–.
 Sopron vm. = Nagy Imre: Sopron vármegye története. Oklevéltár. I–II. Sopron, 1889–1891.
 Spiess, Aufklärgen. i. d. Gesch. u. Diplomatik = Spiess, Philipp Ernst: Aufklärungen in der Geschichte und Diplomatik als eine Fortsetzung der Archivischen Nebenarbeiten. Bayreuth, 1791.
 Sprawozdanie = Sprawozdanie z poszukiwań na Węgrzech. Kraków, 1919.
 Sprievodca = Sprievodca po výstavke listín župného múzea v Bardiove. V Bardiove, 1926.
 Sroka, Doc. Pol. = Documenta ad res Poloniae pertinentia, quae in archivis veteris Regni Hungariae asservantur. Edidit, Praefatione notisque instruxit Stanislaus A. Sroka. Tom. I. (usque ad a. 1450.) Cracoviae, 1998. Tom. II. (documenta ex annis 1451–1480.) Cracoviae, 2000.
 StA. = Stadtarchiv.
 Starine = Starine Jugoslavske Akademije Znanosti i Umjetnosti. I–XL. Zagreb, 1869–1939.
 St. Gallen = Chartularium Sangallense. Band VI. (1327–1347) Bearbeitet von Otto P. Clavadetscher. St. Gallen, 1990.
 Str. = Ferdinandus Knauz–Ludovicus Crescens Dedek: Monumenta ecclesiae Strigoniensis. I–III. Strigonii, 1874–1924.
 Strehlke, Tabulae = Ernestus Strehlke: Tabulae ordinis Theutonici ex tabularii regii Berolinensis codice potissimum. Berolini, 1869.
 ŠÚA. = Štátny ústredný archív. Bratislava (Pozsony).
 Sugár = Sugár István: Borsodi oklevelek a Heves megyei Levéltárban (1245–1521). Miskolc, 1980.
 Sümeghy = Sümeghy Dezső: Sopron vármegye levéltárának oklevélgyűjteménye. I. Középkori oklevelek (1236–1526). Sopron, 1928.
 Szabó K., Erd. Múz. okl. = Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata (1232–1540). Bp., 1889.
 Szabolcsvm. okl. = Karlovsky Endre–Pettkó Béla: Szabolcsvármegye levéltárának mohácsi vész előtti oklevelei. 1335–1500. Nyíregyháza, 1901.
 Szádeczky, Iparfejlődés = Szádeczky Lajos: Iparfejlődés és a czéhek története Magyarországon okirattárral (1307–1848). I–II. Bp., 1913.
 Szatmár m. = Piti Ferenc–C. Tóth Norbert–Neumann Tibor: Szatmár megye hatóságának oklevelei (1284–1524). Nyíregyháza, 2010.
 Száz. = Századok. Pest–Bp., 1867–.
 Székely okl. = Szabó Károly–Szádeczky Lajos–Barabás Samu Székely oklevéltár. I–VIII. Kolozsvár–Bp., 1872–1934.
 Szendrei, Miskolc = Szendrei János: Oklevéltár Miskolcz város történetéhez. 1225–1843. Miskolc, 1890.
 Szent-Ivány = Mályusz Elemér–Borsa Iván: A Szent-Ivány család levéltára. 1230–1525. Bp., 1988.
 Szentpétery, Középkori okl. = Szentpétery Imre: Középkori oklevélszövegek. Bp., 1927.
 Szepesvm. Évk. = A Szepesvármegyei Történelmi Társulat Évkönyve. Lőcse, 1885–1914.

- Szerbia = Thallóczy Lajos–Áldásy Antal: A Magyarország és Szerbia közti összeköttetések oklevéltára. 1198–1526. Bp., 1907.
- Szeredai = Antonius Szeredai: *Series antiquorum et recentiorum episcoporum Transilvaniae. Albae Carolinae*, 1790.
- Szeredai, Not. capit. Alb. Trans. = Antonius Szeredai: *Notitia veteris et novi capituli ecclesiae Albensis Transilvaniae ex antiquis ac recentioribus litterarum monumentis eruta. Albae Carolinae*, 1791.
- Szerémi, Draskovich = Szerémi: A Draskovichok trokostyáni levéltárából. Bp., 1893.
- Szerémi–Ernyey = Szerémi és Ernyey József: A Majthényiak és a Felvidék. Történelmi és genealogiai tanulmány. I. Bp., 1912.
- Szirmay, Not. topogr. Zemplén. = Ant. Szirmay de Szirma: *Notitia topographica, politica inclyti comitatus Zempléniensis. Budae*, 1803.
- Szirmay, Szatmár = Szirmai Szirmay Antal: Szathmár vármegye fekvése, története, és polgári esmérete. I–II. Budán, 1809–1810.
- Szirmay, Ugocsa = Ant. Szirmay de Szirma: *Notitia politica, historica, topographica incliti comitatus Ugochiensis. Pestini*, 1805.
- Szirmay, Zemplén = Szirmay Antal: *Notitia historica comitatus Zempléniensis. Buda*, 1804.
- Szontagh = Szontagh Dániel: Az iglói és zabari Szontagh-nemzetség . és oklevelei. Pest, 1864.
- Szontagh, Meskó = Szontagh Dániel: Felső-kubini Meskó család. Pest, 1861.
- SZR. = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok az egyházi bíráskodás történetéhez a középkori Magyarországon. Szerk. Balogh Elemér. AUSz. *Acta Juridica et Politica*. LI/1. Szeged, 1997.
- SZSZBML. = Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár. Nyíregyháza.
- SzSBSz = Szabolcs-Szatmár-Bereg Szemle. Nyíregyháza.
- SzTA. TTI. = Szlovák Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete. *Historický Ústav SAV. Bratislava (Pozsony)*.
- Sztáray = Nagy Gyula: A nagymihályi és sztárai gróf Sztáray család oklevéltára. I–II. Bp., 1887–1889.
- Szücs, Debreczen tört. = Szücs I.: Szabad királyi Debreczen város történelme I. Debrecen, 1870.
- T. = Turul. Bp., 1883–1950.
- Tabódy, Munkács = Tabódy József: Munkács múltja és jelene Magyarország történetében. Pest, 1861.
- Tanodi = Zlatko Tanodi: *Monumenta historica liberae regiae civitatis Varasдини. I. Varasдини*, 1942.
- Tanulm. Csongrád m. = Tanulmányok Csongrád megye történetéből. Szeged, 1977–.
- Tanulm. Tolna m. = Tanulmányok Tolna megye történetéből. Szekszárd, 1968–.
- TBM. = Tanulmányok Budapest múltjából. Bp., 1932–.
- TCST. = Tanulmányok Csongrád megye Történetéből.
- Telegdi = Blazovich László–Géczi Lajos: A Telegdiek pere 1568–1572. Dél-Alföldi Évszázadok. 6. Szeged, 1995.
- Teleki = Barabás Samu: A római szent birodalmi gróf széki Teleki család oklevéltára. *Codex diplomaticus sacri Romani imperii comitum familiae Teleki de Szék. I–II. Bp.*, 1895.
- Teleki, Huny. = Teleki József gróf: Hunyadiak kora Magyarországon. I–VI/1., X–XII. Pest 1852–1863.
- Temes = Pesty Frigyes–Ortvay Tivadar: Oklevelek Temesvármegye és Temesvár város történetéhez. I. 1183–1430. Pozsony, 1896.
- TF. = G. D. Teutsch–Fr. Firnhaber: *Urkundenbuch zur Geschichte Siebenbürgens. I. Fontes rerum Austriacarum. 2. XV. Wien*, 1857.

- Thallóczy = Thallóczy Lajos: Tanulmányok a bosnyák bánság kezdetéről főtekintettel a körmendi levéltár okleveleire. Ért. Tört. Tud. XX. 5. Bp., 1905.
- Thallóczy, Kamara haszna = Thallóczy Lajos: A kamara haszna (*lucrum camerae*) története kapcsolatban a magyar adó- és pénzügy fejlődésével. Bp., 1879.
- Thallóczy, Mantova = Thallóczy Lajos: Mantovai követjárás Budán, 1395. Ért. Tört. Tud. XX. 4. Bp., 1905.
- Theil–Werner = Rudolf Theil–Karl Werner: Urkundenbuch des Mediascher Kapitels bis zur Reformation. Hermannstadt, 1870.
- Theiner = Augustinus Theiner: Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia. I–II. Romae, 1859–1860.
- Theiner, Mon. Pol. = Augustinus Theiner: Vetera monumenta Poloniae et Lithuaniae gentiumque finitimarum historiam illustrantia. I. Romae, 1860.
- Theiner, Mon. Slav. = Augustinus Theiner: Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia. I–II. Romae–Zagrabiae, 1863–1875.
- Thorotzkay = Jakó Zsigmond–Valentiny Antal: A torockószentgyörgyi Thorotzkay család levéltára. Kolozsvár, 1944.
- Thuránszky = Thuránszky László: A thuriki (recte thurapataki) és komjathnai Thuránszky család története és leszármazása. Sátoraljaújhely, 1938.
- Tkalčić, Mon. civ. Zagr. = Joannes Bapt. Tkalčić: Monumenta historica liberae regiae civitatis Zagrabiae, metropolis regni Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae. Povjestni spomenici slob. kralj. grada Zagreba. I–XIV. Zagrabiae, 1889–1932.
- Tkalčić, Mon. ep. Zagr. = Joannes Bapt. Tkalčić: Monumenta historica episcopatus Zagradiensis. I–II. Zagrabiae, 1873–1874.
- TML. = Tolna Megyei Levéltár. Szekszárd.
- Tooth–Szilágyi, Kiskunhalas = Tooth János: Kis-Kun-Halas város története. Oklevéltárral ellátva kiadta Szilágyi Sándor. N.-Kőrös, 1861.
- Tóth = Tóth Péter: A Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Levéltár Miskolcon őrzött középkori oklevelei. Borsod–Abaúj–Zemplén Megyei Levéltári Füzetek. 28. Miskolc, 1990.
- Tóth I., Boszniai kápt. = Tóth Ildikó: A boszniai káptalan hiteleshelyi oklevelei 1353-ig. Kézirat. Szeged, 1997.
- Tóth K., Palásthy = Tóth Krisztina: A Palásthy család levéltára 1256–1847. Esztergom, 2001.
- Török, Mo. primása = Török János: Magyarország primása. Közjogi és történeti vázlat. Második rész. Oklevelek. Pest, 1859.
- Tört. Adattár Csanád egyhm. = Történelmi adattár Csanád egyházmegye hajdانا s jelenéhez. I–IV. Temesvár– Bp., 1871–1874.
- Tört. Ért. = Történelmi és Régészeti Értesítő. új folyam. Temesvár, 1885–1917.
- Tört. Közl. Abaúj Kassa = Történelmi közlemények Abaúj-Torna vármegye és Kassa múltjából. I–VI. Kassa, 1910–1918.
- Tört. Lapok = Történeti Lapok. I–III. Kolozsvár, 1874–1876.
- Tört. Szle. = Történelmi Szemle Bp., 1958–.
- Transilvani'a = Transilvani'a. Foi'a Asociatiunei Transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu. Brasiovu.
- TRÉ. = Történelmi és Régészeti Értesítő. A Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Múzeumtársulat Közlönye. Temesvár, 1875–1901.
- Truhelka = Ciro Truhelka: Die Slavonische Banalderaren. Wien, 1899.
- TSz. = Történeti Szemle. Bp., 1912–1930;
- TT. = Történelmi Tár. Bp., 1878–1911.
- Tud. Gyűjt. = Tudományos Gyűjtemény. I–XXV. Pest, 1817–1841.
- Tudománytár = Tudománytár. Új folyam. Értekezések. Pest, 1837–1845.
- Tur. Reg. = Horváth Sándor: A lipthói és turóczi registrum. Bp., 1902.

- Tutkó, Kassa = Tutkó József: Szabad királyi Kassa városának történelmi évkönyve. Kassa, 1861.
- UB. Enns = Urkunden-Buch des Landes ob der Enns. I–. Wien–Linz, 1852–.
- ÚBA. = Ústredný Banský Archív. Banská Štiavnica (Selmecebánya).
- Udvardy, Kalocsa = Udvardy József: A kalocsai főszékeskáptalan története a középkorban. Bp., 1992.
- Új M. Múz. = Új Magyar Múzeum. I–X. Pest, 1850–1860.
- UJb. = Ungarische Jahrbücher. Berlin, 1923–1944.
- Ujházy = Ujházy László: Monumenta historiae hungaricae diplomatica. Magyar Történelmi Emlékek. Oklevelek. Bp., 1914.
- ÚMS. = Új Magyar Sion. Esztergom, 1870–1886.
- Vagner, Nyitrai k. = Vagner József: Adalékok a nyitrai székeskáptalan történetéhez. Nyitra, 1896.
- VAML. = Vas Megyei Levéltár. Szombathely.
- Vámosy = Vámosy István: A pozsonyi katolikus polgári ápoló intézet. Pozsony, 1898.
- Vár. Kápt. Stat. = Bunyitay Vincze: A váradi káptalan legrégibb statútumai. Nagy-Várad, 1886.
- Vasi Szle = Vasi Szemle. Szombathely 1934–1939., 1958–.
- Vat. = Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Series I. Tom. I–IV. Bp., 1885–1891.
- Vay berkeszi = Piti Ferenc: A Vay család berkeszi levéltárának 1342–1382 közötti oklevelei. In: A nyíregyházi Jósza András Múzeum Évkönyve. LII. Nyíregyháza, 2010. 387–606.
- Végh, Buda = Végh András: Buda város középkori helyrajza 2. Bp., 2008.
- VEML. = Veszprém Megyei Levéltár. Veszprém.
- Veress, Gyula = Veress Endre: Gyula város oklevéltára (1313–1800). Bp., 1938.
- Veress, Olasz egyetemek = Veress Endre: Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve és iratai 1221–1864. Bp., 1941.
- Vespr. = Monumenta Romana episcopatus Vesprimiensis. A veszprémi püspökség római oklevéltára. I–IV. Bp., 1896–1908.
- Veszp. Reg. = Kumorovitz L. Bernát: Veszprémi regeszták (1301–1387). Bp., 1953.
- Veszprém pótkötet = Érszegi Géza–Solymosi László: Veszprém város okmánytára. Pótkötet. Veszprém, 2010.
- Veszprém város = Gutheil Jenő: Veszprém város okmánytára 1002–1523. Veszprém, 2007.
- Vidal = Vidal, J.-M.: Benoît XII. (1334–1342) Lettres communes. I–III. Paris 1902–1911.
- Vidal–Mollat = Vidal, J.-M.–Mollat, G.: Lettres des papes d’ Avignon. Benoît XII. (1334–1342). Lettres closes et patentes intéressant le pays autres que la France. I–II. Paris, 1935–1950.
- Vitae fratrum = Vitae fratrum. Ordinis Fratrum Heremitarum Sancti Pauli Primi Heremitaie. Kézirat. 1526. Egyetemi Könyvtár. Bp., Kézirattár. Ab 151 a. 151 c.
- Vjesnik = Vjesnik kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinskog zemaljskog arkiva. Zagreb, 1899–1920.
- VMMK = A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei.
- Voigt = Johannes Voigt: Codex diplomaticus Prussicus. Königsberg, 1836–1861.
- W. = Wenzel Gusztáv: Árpádkori új okmánytár. Codex diplomaticus Arpadianus continuatus. I–XII. Pest–Bp., 1860–1874.
- Wadding, Ann. Min. = I. Wadding: Annales Ordinis Minorum. I–VIII. Lyon 1625–1664.; IX–XXV. Ed. J. R. da Fonseca. Romae, 1731–1986.
- Wadding, Ann. Min. = L. Wadding L.: Annales Ordinis Minorum I–VIII. Lyon 1625–1664. I–XXV. Romae, 1731–1862. Ed. Fonseca, J. R. da.

- Wagner = Carolus Wagner: *Analecta Scepusii sacri et profani*. I–IV. Posonii–Cassoviae 1774–1778.
- Wagner, Quellen = Ernst Wagner: *Quellen zur geschichte der Siebenbürger Sachsen*. 1191–1975. *Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens*. 1. Köln–Wien, 1976.
- Wagner, Sáros = Carolus Wagner: *Diplomatarium comitatus Sarosiensis*. Posonii–Cassoviae, 1780.
- Weber, Podolin = Weber Samu: *Podolin város története*. Bp., 1891.
- Weber, Suppl. = Samuel Weber: *Supplementum III. analectorum terrae Scepusiensis*. Lőcse, 1908.
- Weis = Johann Nepomuk Weis: *Urkunden des Cistercienser-Stiftes Heiligenkreuz im Wiener Walde*. II. *Fontes rerum Austriacarum*. 2. XVI. Wien, 1859.
- Wenzel, Bányászat =/ Wenzel Gusztáv: *Magyarország bányászatának kritikai története*. Bp., 1880.
- Wenzel, Diósgyőr = Wenzel Gusztáv: *Diósgyőr egykori történelmi jelentősége*. Ért. Tört. Tud. II.. Pest, 1872.
- Wenzel, Dipl. Eml. = Wenzel Gusztáv: *Magyar diplomáciai emlékek az Anjou-korból*. *Acta extera Andegavensia*. I–III. Bp., 1874–1876.
- Wertner, Grafen von Mattersdorf = Moriz Wertner: *Die Grafen von Mattersdorf-Foilitenstein (Nagymarton und Fraknó)*. Wien, 1889.
- Wertner, Nemzetségek = Wertner Mór: *A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig*. I–II. Temesvár, 1891–1892.
- Werunsky = E. Werunsky: *Excerpta ex registris Clementis VI. et Innocentii VI.* Innsbruck, 1885.
- Wien. Alte Folge I–II. 1865–66.; Neue Folge I–XXXV. 1867–1901.
- Z. = A zichi és vásonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára. *Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy de Zich et Vásonkeő*. I–XII. Pest–Bp., 1871–1931.
- Zahn, UB = J. v. Zahn: *Urkundenbuch des Herzogthums Steiermark*. I–III. Graz, 1875–1903.
- Zala = Nagy Imre–Véghely Dezső–Nagy Gyula: *Zala vármegye története*. *Oklevéltár*. I–II. Bp., 1886–1890.
- Zalai Gyűjt. = Zalai Gyűjtemény. Zalaegerszeg, 1974–
- Zapiski = Zapiski imperatorskoj akademii nauk. Petersburg.
- Zbiór = Stanisław Kuraś–Irena Sułkowska-Kuraś: *Zbiór dokumentów Małopolskich*. IV. 1211–1400. Wrocław–Warszawa–Kraków, 1969.
- Zimmermann, Texte = F. Zimmermann: *Texte von Urkunden aus siebenbürgisch-sächsischen Archiven*. Hermannstadt, 1888.
- Ziridava = Ziridava. Muzeul Regional Arad. I–. Arad, 1967–.
- ZML. = Zala Megyei Levéltár. Zalaegerszeg.
- Zounuk = Zounuk. A Szolnok (Jász-Nagykun-Szolnok) Megyei Levéltár Évkönyve. Szolnok, 1986–
- ZW. = *Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen*. I–VI. Hermannstadt–Köln–Wien–Bukarest, 1892–1981.
- ZsO. = Zsigmondkori oklevéltár. I. (1387–1399) Összeáll.: Mályusz Elemér. Bp., 1951.; II/1. (1400–1406) Bp., 1956.; II/2. (1407–1410) Bp., 1958.; III. (1411–1412). Mályusz Elemér kéziratát kiegészítette és szerkesztette: Borsa Iván. Bp., 1993.; IV. (1413–1414) Bp., 1994.; V. (1415–1416) Bp., 1998.; VI. (1417–1418) Bp., 1999.; VII. (1419–1420.) Bp., 2001; Borsa Iván–C. Tóth Norbert: VIII. (1421.) Bp., 2003.; IX. (1422.) Bp., 2004; C. Tóth Norbert: X. (1423.) Bp., 2007.; Neumann Tibor–C. Tóth Norbert: XI. (1424.) Bp., 2009.

2. Nomina communia et propria Köz- és tulajdonnevek

a. = annus
A. = arenga
Á = átírás
abb. = abbas
abl. = ablativus
acc. = accusativus
alesp. = alesperes
an. = ante
Ann. = Annuntiatio Mariae
ap. = apostolus
Apr., ápr. = Aprilis, április
arch. = archangelus
Asc. = Ascensio
Ass. = Assumptio
Au. = Ausztria
B. = beatus
Bapt. = Baptista
BB. = beati
BH. = Bosznia-Hercegovina
Bo = Bohemia
Bp. = Budapest
Bu = Bulgária
c. = comes
C = Croatia
Circ. = Circumcisio
Circumd. = Circumdederunt
Co = Comania
Conc. = Conceptio
conf. = confessor
Conv. = Conversio
cs. = család, családi
Cseho. = Csehország
Cu = Cumania
d. = dominus
D. = datum
Da = Dalmatia
dat. = dativus
Dé = dél, déli
Dec., dec. = December, december
Decoll. = Decollatio
Depos. = Depositio
dict. = dictus
domin. = dominicus
e. = előtt, előtti
E. = eredeti
É = észak, északi

é. n. = év nélkül
 Elev. = Elevatio
 Eml. = említés
 Epiph., Epif. = Epiphaniae
 ev., ewang. = evangelista
 Exalt. = Exaltatio
 f. = feria
 Facs. = facsimile, hasonmás
 fe. = festum
 Febr., febr. = Februarius, február
 Fk. = fénykép
 Ford. = fordítás
 főesp. = főesperes
 fr. = frater
 Fro. = Franciaország
 ft. = forint
 G = Galícia
 gen. = genitivus
 glor. = gloriosus
 H = Hungaria, Magyarország
 hh. = hiteleshely, hiteleshelyi
 hn. = helynév
 Ho. = Horvátország
 id. = idősebb
 Id., Yd. = Idus, Ydus
 ifj. = ifjabb
 ill. = illetve
 Incarn. = Incarnatio
 ind. = indictio
 Inv. = Inventio
 Jan., jan. = Januarius, január
 Je. = Jeruzsálem, Hierosolitanum
 jegyz. = jegyzet
 Ju. = Jugoszlávia
 Jun., jún. = Junius, június
 Jul., júl. = Július, júl.
 K. = kiadás, kiadva
 Kal. = Kalendae
 kb. = körülbelül
 kápt. = káptalan
 Ke = kelet, keleti
 konv. = konvent
 köv. = következő
 l. = lásd
 L = Lodoméria
 Lo. = Lengyelország
 lt. = levéltár, levéltára
 m. = megye
 M. = marca, márka
 m. lt., mlt. = magánlevéltár

Má. = másolat
 Mad. = Madius, május
 Marc., márc. = Marcius, Martius, március
 mart. = martyr
 Mai, May, máj. = Maius, május
 Megj.: = megjegyzés
 mem. = memoria
 Mo. = Magyarország
 mont. S. Angeli. dom. ~ d. = montis S. Angeli dominus
 mr. = magister, mester
 N. F. = Neue Folge
 Nat. = Nativitas
 nb. = nembeli
 No. = Németország
 nom. = nominativus
 Non. = Nonae
 Nov., nov. = November, november
 Ny = nyugat, nyugati
 o. = ország
 O. = Olaszország
 o. lt. = országos levéltár
 oct. = octava
 Oct., okt. = October, október
 old. = oldal
 OO. SS. = omnes sancti
 p. = post
 P = Polonia
 Pent., Penth. = Pent(h)ecostes
 princ. = princeps
 prox. = proximus
 Purif. = Purificatio
 Quadr. = Quadragesima
 quind. = quindena
 R. = regesta
 Ra = Rama
 Reg. = registrum
 Remin. = Reminiscere
 Resurr. = Resurrectio
 Ro. = Románia
 S. = sanctus
 s. k. = saját kezével
 sabb. = sabbatum
 Sal. = Salernitanus
 sc. = scilicet
 Se = Serbia, Szerbia
 Sept., szept. = September, szeptember
 Septuag. = Septuagesima
 Si = Sicilia, Szicília
 Spo. = Spanyolország
 sz. = század

Sz. = Szlovákia
 szb. = szolgabíró
 Sze = Szerbia
 Szl. = Szlovénia
 szn. = személynév
 Szt. = szent
 Tá. = tartalmi átírás
 ti. = tudniillik
 u. = után, utáni
 U = Ungaria, Magyarország
 ua. = ugyanaz(on)
 ue. = ugyanez(en)
 Ukr. = Ukrajna
 Uo., uo. = ugyanott, ugyanoda
 v. = vagy
 V = Vngaria, Magyarország
 v. lt. = város levéltára, városi levéltár
 vig. = vigilia
 virg. = virgo
 vö. = vesd össze
 Ze = Zervia, Szerbia

3. Signa Jelek

[] additamentum, pótlás
 ~ alia forma correctionis, névváltozat
 ð: correctio, helyesbítés
 (?) datum incertum, bizonytalan keltezés
 lacuna, szöveghiány
 [?] lectio incerta, bizonytalan olvasat
 + falsae litterae, hamis oklevél
 < > pars superflua, felesleges rész
 [!] sic, így
 [[]] textus discrepans exemplarum, példányok közti eltérő szöveg

1. 1350. jan. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) udvari lovagja, Jakch mr. – aki előtte testvérének, István herceg udvari apródjának, Miklósnak a képviselőjét is ellátta – kérésére és oklevél-bemutatása alapján nyílt oklevélben átírja és megerősíti a váradi kápt. 1349. júl. 4-én kelt zárt oklevelét, amelyben a király által a nevezetteknek adott Zonuk és Kraznya m.-i Isowcreuaya és Farkmyhalhaza birtokok hj.-áról és iktatásáról tesznek jelentést. A király ezen oklevélről annak újbóli bemutatása esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, in die Circ. d., a. eiusdem 1350.

E.:–. Fk. E-ről: Dl. 96 308. (Vay cs. berkeszi lt. 302.) Az elülső oldal jobb felső részében *Relatio magistri Alberthi specialis notarii domini regis per Mathe notarium* feljegyzés látható.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 214–215. (553. szám); Vay berkeszi 427. (106. szám).

Megj.: A váradi kápt. itt átírt, 1349. júl. 4-én kelt jelentését, amely átírja I. Lajos király 1349. jún. 11-én kelt ebbéli utasítását is, l. Erdélyi Okm. III. 201. (511. szám.) és Vay berkeszi 425–426. (102. szám) alatt.

2. 1350. jan. 5. Buda

[I.] Lajos király (H) Thutus királyi ajtónállómr. és testvére, Wezeus zólyomi c. abbéli kérésére, hogy törvényesen beléphessenek Bars m.-i Zeles és Wdal, valamint Hont m.-i Martund birtokaikba, amelyeket a király korábbi nyílt oklevele szerint teljes Beche és Pereg birtokaikért cseréltek el, meghagyja az esztergomi kápt.-nak, hogy Sorlou-i Pál fia: István, Demyan-i Herbordus fia: András, vagy Gyua-i Demyanus fia: Imre királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút az említett birtokokra, ott az összehívott szomszédok jelenlétében a birtokok régi határai mentén tartsanak hj.-t, a határokat újítsák meg, ahol szükséges, majd iktassák a birtokokat Thutus és Wezeus mr.-ek számára csere címén. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a történekekről és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in vig. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 140. számú oklevélben.

K.: Z. II. 417–418. (294. szám).

3. 1350. jan. 5.

Az esztergomi kápt. az esztergomi Szt. György-egyház prépostja, László kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevelében átírja Csanád (Chanadinus) esztergomi érsek 1337. ápr. 23-án kelt privilégiumát. D. in vig. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

Á.: Esztergomi kápt., 1361. jún. 20. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia 52. 1. 2. (Df. 238 016.)

K.: Str. IV. 37. (1. szám).

Megj.: Á. szerint E.-je privilégium volt. Csanád esztergomi érsek itt átírt, 1337. ápr. 23-án kelt privilégiumát l. Anjou-oklt. XXI. 197. szám alatt.

4. 1350. jan. 6. Buda

[I.] Lajos király (H) e. egyik részről Beche-i Imre fiai: Tuteus ajtónállómr. és Wezzeus mr. zólyomi c., a másik részről a néhai Gwnya mr. özvegye és fia: István az alábbi bevallást teszik: Beche-i Imre fiai az általuk már rég elhagyott, a másik fél szomszédságában fekvő Tolna m.-i Nook ~ Nok birtokukat haszonvételeivel és tartozékaival – ti. szántóföldekkel, juhokkal, marhákkal, termőföldekkel és minden ott található jövedelemmel – együtt az özvegynek és fiának adják örökös birtoklásra azokért a Baranya m.-i Barkfalua és Neguen birtokaikért, s a hozzájuk kapcsolódó haszonvételekért és tartozékokért cserébe, amelyek egy korábbi csereügylet során Tuteus és Wezzeus mr.-ektől kerültek kezükre. D. Bude, in fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 76 958. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. 52.) Hátlapján azonos kézzel írott *Confessio ipsius domine relicte Gunya facta est in nostra persona Ladizlao filio Symonis et Mathe notario* feljegyzés, valamint más kézzel írott tárgymegjelölés és kerek pecsét nyoma látható.

K.: Z. II. 412–413. (289. szám).

5. 1350. jan. 6.

Az egri kápt. e. egyik részről Olmera-i Mihály fia János fia: Miklós Abbawyuar m.-ből, a másik részről pedig a testvérei: Miklós, Péter és Domokos nevében is eljáró néhai Sywne-i Merse fia Benedek fia: Merse mr. Sarus m.-ből megjelenvén, bemutatták a néhai [I.] Károly király Nogzylua Sarus m.-i birtokkal kapcsolatos, korábbi megegyezésükről szóló 2 azonos tartalmú, itt átírt, 1320. ápr. 6-án kelt, a király korábbi és hiteles pecsétjével ellátott nyílt oklevelét, s elmondták, hogy a bemutatott oklevélben foglalt korábbi egyezségüket János fia: Miklós megsértette, emiatt pert indítottak Sarus m. ez évi közgyűlésén, amelyet István herceg, Szepes és Sarus ura Sarus városban tartott (in congregatione generali serenissimi principis Stephani ducis et domini terre Scepusiensi et de Sarus, a. in presenti universitati nobilium preallegati comitatus Sarus in civitate Sarus celebrata), de időközben fogott bírák segítségével úgy egyeztek meg egymással, hogy Miklós az általa és apja által jogtalanul elfoglalt birtokrészt a maga és utódai nevében átadja Benedek fiainak és utódainak örökös birtoklásra minden hasznával és tartozékával együtt a korábban megállapított határok között. A kápt. minderről pecsétjével megerősített, chirographált privilégiumot ad ki Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabolch-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankatha-i, Syxtus Hung-h-i főesp. jelenlétében. D. in fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350. [I.] Lajos lévén a király (H), a csanádi [! ɔ: kalocsai] és az esztergomi érseki székek üresedésben, N. [Miklós] az egri püspök.

E.: Dl. 70 171. (Szinyei Merse cs. lt. 44.) Az oklevél alján ABCD chirographum, a D betűben emberarcot ábrázoló rajzzal. Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók. Kék színű, sodrott zsinóron függő pecséttel.

K.: –

Megj.: I. Károly király itt átírt, 1320. ápr. 6-án kelt oklevelét l. Anjou-oklt. V. 746. szám alatt.

6. 1350. jan. 6.

Az egri kápt. a testvérei: Miklós, Péter és Domokos nevében is megjelent Scynnye-i Benedek fia: Merse mr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján hiteles pecsétjével megerősített nyílt oklevelében átírja a Scepus-i kápt. 1349. dec. 19-én kelt oklevelét, amely tartalmilag átírja [I.] Károly király 1320. ápr. 6-án kelt oklevelét, s egyúttal bizonyítja, hogy Mihály fia János fia: Miklós Nogzylua birtok egészével kapcsolatban ismét kinyilvánította előttük: a Benedek

fiaitól átvett 200 M. fejében Zylua birtokot átadja Benedek fiainak. D. in fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 42. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A szepesi kápt. 1349. dec. 19-én kelt oklevelét l. AO. V. 345–346. (199. szám), I. Károly király 1320. ápr. 6-án kelt oklevelét pedig Anjou-oklt. V. 746. szám alatt.

7. 1350. jan. 7. Majtény

Ábrahám (Abraam) fia: László mr. Zothmar m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja bizonyítják, hogy Chohol-i Péter fia: János mr. eltiltotta Chahol, Ghebe és más birtokainak szomszédait, különösen Cantor (dict.) Mihályt, Cantor (dict.) Jánost és Cantor (dict.) Briccius-t, valamint jobbágyaikat birtokai hozamainak elvételétől és használatától, továbbá a m. hatósága János kérésére kiküldte Voya-i Jolad fia: Andrást, aki – a visszatérte u. előttük tett beszámolója szerint – a fent nevezett Cantor-okat saját birtokaikon és falvaikban eltiltotta János jövedelmeinek elvételétől és használatától. D. in Mohten, f. V. prox. p. fe. Epiph., a. d. 1350.

E.: Dl. 41 128. (Múz. Ta. 1910. 55.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján 3 kitöredezett pecsétel.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt modern kori Má.

K.: –

R.: Szatmár m. 70. (114. szám).

8. 1350. jan. 7.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja tudatja, hogy Miklós nádor (H), a kunok bírása korábbi oklevelében elrendelte: jan. 7-én (in crastino fe. Epiph. d.) egyrészt Bosafolua-i Péter fia: Lack Scepus m.-ből, másrészt Iep-i János fia: Mátyás és Barcza-i Miklós fia: János jelenjenek meg a szepesi kápt. e., s Lack mutassa be az összes nála lévő oklevelet, amely a

Mátyást és Jánost anyai jogon megillető Bosafalua-i birtokrész igénylésével kapcsolatos, beleértve azokat az okleveleket is, amelyek kiadatásáról gondoskodott, a kápt. pedig ezek megtekintése u. fogott bírákkal állapítsa meg az említett birtokrész tárgyában Lack által viselt költségek Mátyásra és Jánosra eső részét, s fizettesse meg velük olyan feltétellel, hogy ha Mátyás és János a király vagy a nádor emberével az említett birtokrészbe törvényesen be akarnának menni, annak Lack ne mondhasson ellent. A nádor oklevelében foglaltak szerint jan. 7-én (in crastino fe. Epiph. d. prox. preteriti) személyesen megjelent a kápt. e. egyik részről Lack, a másik részről pedig János fia: Mátyás képviselőjében a nádor ügyvédvalló levelével meghatalmazott Iwan fia: Lukács, továbbá Miklós fia: János képviselőjében a testvére (fr. uterinus), ugyanezen Miklós fia: Mikow, a kápt. azonban egyházának más elfoglaltságai miatt a kifizetendő összeg megállapítását és a tárgyalás következő időpontját a felek akaratának megfelelően júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. prox. venturas) halasztja azzal, hogy a kitűzött időpontban a nádor említett levelében foglaltaknak akkor mind a felek, mind a kápt. kötelesek lesznek minden tekintetben eleget tenni. Amennyiben Mátyás vagy János ezen időpont e. vagy u. (infra oct. predict. vel p.) birtokukba törvényesen be akarnának menni, annak Lack nem mondhat ellent, ha pedig a kápt. vagy valamelyik fél nem tesz eleget a nádor rendelkezéseinek, 10 szepesi M. büntetést kell fizetnie. Lack hajlandó volt elfogadni, hogy ha ő vagy fiai Mátyásnak vagy Jánosnak a birtokbalépés során ellentmondanak, őket is 10 M.-val sújtsák Mátyás és János ellenében. D. in crastino prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 60 260. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 120.) Papír, hátlapján kitöredezett zárópecsét maradványaival.

K.: AO. V. 348–350. (201. szám, kihagyásokkal).

9. 1350. jan. 8. Buda

Erzsébet királyné (H) figyelmezteti az ország főpapjait, báróit, c.-eit, várnagyait, officialis-ait, és bármiféle helyzetű embert, akiknek vámjaik vannak, s ezeknek mind a szárazföldön, mind a Duna folyón lévő vámszedőit, hogy férje, a néhai [I.] Károly király (H), valamint fia, a mostani király és ő maga is különös kegyből teljesítve Pozsony város polgárainak és hospeseinek kérését, megengedték, hogy az általuk előállított borok és bármiféle élelmiszer u. – Budára vagy az országban bárhová, bármilyen mennyiségben szállítsák is – vámot ne fizessenek, ezért a címzettek ne merészeljenek ezzel szembeszegülni. D. Bude, f. VI. prox. p. fe. Ephiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: AMB. Pozsony város tanácsa. Középkori oklevelek és levelek 101. (Df. 238 727.) Hátlapjának Fk.-én egykori zárópecsét bevágásai látszanak.

K.: F. IX/7. 100. (49. szám).

R.: AMB. Inventár 23. (107. szám).

10. 1350. jan. 8.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je pecsétjükkel megerősített privilégiumukban bizonyítják, hogy a Sarus m.-i Komlous-ból való nemesek, ti. Arnold fia: László az egyik részről, a másik részről pedig Adorján fiai: Jakab és Albert, ezen Jakab fiai: György és Benedek, Zoltan fia: Simon, valamint fiai: Miklós és János, György fiai: Imre, Balázs és Péter, Mark fiai: István és János, továbbá Domokos fiai: János és Miklós úgy egyeztek meg a közöttük Arnold fia: László Komlous-ban lévő részbirtoka körül fennforgó perben, hogy Adorján fiai: Jakab és Albert 4 hold szántóföldet kapnak Komlous birtok 2 részében, továbbá Komlous-t a hozzá tartozó hasznokkal és tartozékokkal – szántóföldekkel, erdőkkel és ligetekkel – együtt 5 egyenlő részre osztják az alábbiak szerint: az első részt Arnold fia: László, a másodikat Adorján fiai: Jakab és Albert, továbbá Jakab fiai: György és Benedek, a harmadikat Zoltan fia: Simon a fiaival: Miklóssal és Jánossal, valamint György fiaival: Imrével, Balázssal és Péterrel együtt, a negyedik részt Mark fiai: István és János, az ötödik részt pedig Domokos fiai: János és Miklós kapják örökös birtoklásra. D. in oct. Circ. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 75 259. (Bánó cs. lt. 1.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók. Zöld és vörös színekből álló sodraton függő ép pecséttel.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1415. febr. 21. > Perényi Péter országbíró, 1420. szept. 15. Dl. 75 280. (Bánó cs. lt. 22.)

Má.: 1–3. Dl. 69 144. (Kolosy cs. lt. 4.) Három 19. sz.-i egyszerű Má. E.-ről.

4–5. Dl. 69 157. (Kolosy cs. lt. 18.) Két 19. sz.-i egyszerű Má. Tá.-ról. Először az 5. old.-on, másodszor a 16. old.-on

6. Dl. 71 757. (Sulyovszky-Pottornyai cs. lt. 23. 3. old.) 18–19. sz.-i egyszerű Má. Tá.-ról.

K.: –

11. 1350. jan. 8.

Péter az Egech-i, András a Zemerred-i és János a Moroth-i egyházak rector-ai jelentik uruknak: Lászlónak, a Szt. György-egyház prépostjának, Tamás nyitrai főesp., kánonjogi doktor, az esztergomi kápt. által az esztergomi szék üresedése idején kinevezett vikárius helyettesének, hogy hozzájuk intézett, 1349-ben kelt, itt átírt parancsának engedelmeskedve [jan. 8-án (in oct. Strennarum prox. affuturis)] Thezer birtokra mentek, s a szomszédok és nemes határtársak jelenlétében a néhai Tobias részbirtokából lányainak: Annának és Osanna ~ Ossanna-nak leánynegyed u. járó részt számukra iktatták, de mivel János és fia: Mihály, ill. Gergely fia: Péter a fennmaradó háromnegyed részből nem fizették meg Annának és Osanna-nak az anyjuk hitbére és jegyajándéka címén járó 3 M.-t, jan. 15-re (oct. oct. Strennarum) a prépost elé idézték őket. D. in oct. Strennarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 129. (Múz. Ta. Berger.) Hátlapján egykorú kézzel írott latin nyelvű tárgymegjelölés, későbbi kézzel írott magyar nyelvű feljegyzés (*ez is nem szukseges*), és zárópecsét helye látható.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt modern kori Má.

R.: Bónis–Balogh 123. (1112. szám).

K.: –

Megj.: A [] között olvasható kiegészítés a vikárius helyettesének itt átírt parancslevélből származik.

12. 1350. jan. 9. Kapos

[Miklós fia: István] mr., János egykori nádor fiának: Miklós mr.-nek Vngh m.-i alispánja és a m. 4 szb.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy engedelmeskedve hozzájuk intézett, itt átírt, 1349. nov. 16-án kelt parancsának, 2 személyt küldtek ki maguk közül vizsgálatra, akik a következőkről számoltak be: a helyszínen idősektől, nemeseketől, közemberektől és egyházi személyektől megtudták, hogy György Tiba birtoknak azon a helyén, ahol soha nem volt malom, hatalmas munkával malmot épített abból a 20 M.-ből, amelynek házasságkötésükkor felesége révén került a birtokába. D. in Copus, sabb. prox. p. fe. Epiph. d., a. d. 1350.

E.: Dl. 85 286. (Sztáray cs. lt. 74.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Szakadt, hiányos. 4 pecsét maradványaival és 1 pecsét helyével.

K.: Sztáray 220. (119. szám). Az akkor már csak maradványokban látható többi pecsét mellett egyetlen épen maradt pecsét képével.

13. (1350.) jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Miklós választott zágrábi (Czagrabiensis ~ Zgrabiensis) püspököt, hogy választott nyitrai püspöki tisztségéből a Dénes zágrábi püspök kalocsai érseki székbe történő áthelyezésével megüresedett zágrábi püspökség élére helyezi. D. Avinione, III. Id. Jan. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.] A.

Reg.: ASV. RA. tom. 105. fol. 105v–107v. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 775–776. (1179. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. III. p. 1. fol. 58. alapján); Tkalčić, Mon. civ. Zagr. I. 196–197. (218. szám, Theiner alapján); Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 7. (Theiner alapján).

14. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a zágrábi kápt.-nal. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

15. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja Zágráb város és a zágrábi egyházmegye papságával. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

16. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a zágrábi egyházmegye népével. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

17. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a zágrábi egyház vasallus-aival. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

18. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a kalocsai érsekkel. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

19. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 13. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja [I.] Lajos királlyal (U). D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 13. számú oklevélével.

20. (1350.) jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Miklós választott esztergomi érseket, hogy kalocsai érseki székéből a Csanád (Chanadinus) esztergomi érsek halálával megüresedett esztergomi érseki székbe áthelyezi. D. Avinione, III. Id. Jan. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.] A.

Reg.: ASV. RA. tom. 105. fol. 109r–v. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 775. (1178. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. III. p. 1. f. 60. alapján).

21. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 20. számú levelében foglalt intézkedését tudatja az esztergomi kápt.-nal. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 20. számú oklevélével.

22. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 20. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja Esztergom város és az esztergomi egyházmegye papságával. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 20. számú oklevélével.

23. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 20. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja Esztergom város és az esztergomi egyházmegye népével. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 20. számú oklevélével.

24. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 20. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az esztergomi egyházmegye vasallus-aival. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 20. számú oklevélével.

25. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 20. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja [I.] Lajos királlyal (V). D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.) A.]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 20. számú oklevélével.

26. (1350.) jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Dénes választott kalocsai érseket, hogy zágrábi püspöki tisztségéből a Miklós kalocsai érsek esztergomi érsekké történő kinevezése által megüresedett kalocsai érseki székbe helyezi. D. Avinione, III. Id. Jan., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 105. vol. 230v–231v. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 777–778. (1181. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. I. p. 1. f. 82. alapján).

R.: F. IX/6. 53. (56. szám).

27. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 26. számú oklevélbe foglalt intézkedését tudatja a kalocsai (Calocensis) egyház kápt.-jával. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 26. számú oklevélével.

28. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 26. számú oklevélbe foglalt intézkedését tudatja Kalocsa város és a kalocsai egyházmegye papságával. D. Auenione ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 26. számú oklevélével.

29. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 26. számú oklevélbe foglalt intézkedését tudatja a kalocsai egyház vasallus-aival. D. Auenione ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 26. számú oklevélével.

30. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 26. számú oklevélbe foglalt intézkedését tudatja a kalocsai egyház suffraganeus-aival. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 26. számú oklevélével.

31. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 26. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja [I.] Lajos királlyal (U). D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 26. számú oklevélével.

32. (1350.) jan. 11. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Szigeti (de Insula) István választott nyitrai püspököt, a teológia tanárát, Ágoston-rendi szerzetest, hogy érdemeire való tekintettel a Miklós nyitrai püspök

felmentésével és zágrábi püspöki székbe történő áthelyezésével megüresedett nyitrai püspöki székbe helyezi. D. Avinione, III. Id. Jan., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 105. fol. 233v–234v. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 776–777. (1180. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. III. p. 1. fol. 84. alapján); Mon. Vat. Slov. III/2. 280–281. (256. szám, ASV. RV. tom. 192. fol. 84v–85r. 232. alapján).

33. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a nyitrai egyház kápt.-jával. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 32. számú oklevélével.

34. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja Nyitra város és a nyitrai egyházmegye papságával. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 32. számú oklevélével.

35. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja Nyitra város és a nyitrai egyházmegye népével. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 32. számú oklevélével.

36. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a nyitrai egyház vasallus-aival. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 32. számú oklevélével.

37. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja N. [Miklós] esztergomi érsekkel. D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 32. számú oklevélével.

38. (1350. jan. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 32. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja [I.] Lajos királlyal (U). D. ut supra. [D. Avinione, III. Id. Jan., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 32. számú oklevélével.

39. 1350. jan. 11.

A Goron melletti Szt. Benedek-monostor konv.-je emlékezetül adja, hogy Miklós esztergomi prépost, kápolnaispán és a király titkos kancellárja memoriális oklevelében fogott bírák ítéletére bízta a Bayka birtokon található földrész ügyében Kysthopolchan-i András fia: András, valamint Begze fia: István és Zyman-i Izath fia: Benedek között folyó pert, és utasította a konv.-et, hogy mindkét peres fél mellé küldjön tanút. A konv. Miklós oklevelének megfelelően Kysthopolchan-i András fia: András oldalán tanúul küldte Echardus pap-testvért, Begze fia: István és Zyman-i Izath fia: Benedek oldalán pedig Jakab pap-testvért, akik visszatérve elmondták, hogy jan. 8-án (in oct. diei Strennarum) mindkét fél 2 nemes fogott bírát vezetett elő Bayka birtokra, akik a konv. emberei e. ítélethozatalra összeültek, s miután a felek panaszát meghallgatva és az okleveleket megtekintve nem tudtak ítéletet hozni, a pert a felek terhelése nélkül visszaküldték az ügy rendes bírájához. D. f. II. prox. p. prenotatas oct. diei Strennarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 4106. (NRA. 1537. 36.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kerek pecsét nyoma látható.

K.: AO. V. 350–351. (202. szám, kihagyásokkal).

40. (1350. jan. 13. e.)

Miklós esztergomi prépost, kápolnaispán, a király titkos kancellárja utasítja a boszniai kápt.-t, hogy a Baranya m.-i Zenthlazlou, Luka és Jagodna birtokok hj.-ához küldjön tanúkat egyrészt

a Nehche-i Denk mr., másrészt a Korog-i Lőrinc fia: Phylpus mr. mellé rendelt királyi emberek mellé.

Eml.: a 64. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a hj. kápt.-i jelentésben foglalt napjából adódik.

41. 1350. jan. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) utasítja a pécsi kápt.-t, hogy Malah-i András fia: László, Valh-i János fia: Dénes, Fyles-i Arteus fia: István, vagy Derche-i István fia: Tamás királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s derítsék ki, majd írásban jelentsék a megtudott igazságot Puthnuk-i Vece (dict.) Miklós fiainak: Lászlónak és Renoldus-nak előtte tett, azon panaszával kapcsolatban, miszerint testvérük (fr.), János nov. 25-én (f. IV. prox. an. fe. S. Andree ap. prox. preterita) a közösen birtokolt Patha-n, Zenthgyurg-ön és tartozékaikon akaratuk ellenére 15 M. értékben javakat (res) szedett be a jobbágyoktól. D. Bude, in oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 63. számú oklevélben.

K.: –

42. 1350. jan. 13. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása, miután színe e. egyik részről Olmera-i Mihály fia János fia: Miklós, a másik részről pedig a testvérei: Miklós, Péter és Domokos nevében is eljáró Scynnye-i (E. 2. Scinnye-i) Benedek fia: Merse mr. megjelentek, kérésükre és együttes oklevél-bemutatásuk alapján függőpecsétjével megerősített privilégiumában átírja az egri kápt. jan. 6-án kiadott oklevelét (l. 6. szám), amely egyrészt átírja a Scepus-i kápt. 1349. dec. 19-i oklevelét, másrészt pedig bizonyította azt, hogy az abba belefoglalt – először [I.] Károly király (H) 1320. ápr. 6-i oklevelében rögzített – megegyezés tartalma szerint nevezett felek

Zylua birtokkal kapcsolatban ismét megegyeztek egymással. A nádor egyúttal bizonyítja, hogy János fia: Miklós és Merse mr. ismételten kinyilvánították: a szepesi kápt. oklevelében hivatkozott korábbi megegyezésnek megfelelően János fia: Miklós Benedek fiaitól átvette a 200 M.-t, a Sarus m.-i Zylua birtokot pedig átadta Benedek fiainak. D. Bude, in oct. predict. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: 1. Dl. 4102. (MKA. NRA. 688. 55.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Zöld színű zsinóron függő, kissé letörött szélű pecséttel.

2. Dl. 70 172. (Szinyei Merse cs. lt. 45.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Zöld színű zsinóron függő, kissé letörött szélű pecséttel.

K.: –

Megj.: A szepesi kápt. szóban forgó, az egri kápt. által 1350. jan. 6-án átírt, 1349. dec. 19-én kelt oklevelét l. AO. V. 345–346. (199. szám), I. Károly király 1320. ápr. 6-án kelt oklevelét pedig Anjou-oklt. V. 746. szám alatt.

43. 1350. jan. 13. Pozsony

Lőrinc fia: Miklós mr., Pozsony és Nyitra m.-k c.-e tudatja: a király és az anyakirályné színe e. a pozsonyi egyház kápt.-ja azt panaszolta, hogy Hosszú (Longus) János kanonok, a pozsonyi Szt. Lőrinc-egyház plébánosa végrendelet nélkül hunyt el, mire Miklós mr. a király és anyja parancsára elrendelte, hogy Pozsony város bírója, esküdtjei és tehetősebb polgárai (iudex et iurati et potiores cives) tartsanak vizsgálatot, s derítsék ki: János plébános valóban végrendelet nélkül halt-e meg. A vizsgálat megerősítette, hogy Hosszú János betegágyán végrendelkezett, halála esetére pedig végrendeleti segítőket jelölt ki: rokonait (consanguineus), és azokat, akik a kápt.-ból a házban (domus) akkor jelen voltak, vagyis a prépost helyettesét: Péter örkanonokot, a Szt. Márton-egyház plébánosát: Márton kanonokot, továbbá György és Jakab esküdt polgárokat. A végrendeletnek számtalan hitelesítő tanúja volt, ti. a Szt. Mihály-egyház plébánosa: Miklós, János káplán, Jakab volt pozsonyi bíró, Miklós, Jakab és Péter polgárok. A végrendelet szerint a végrendelkező kérte, hogy lelki üdvéért a Szt. Márton- és a Szt. Lőrinc-egyházba helyezzenek egy-egy állandó káplánt, akiket birtokaiból javadalmazzanak. A végrendeleti végrehajtók ezt elvégezték. Birtokairól és hátrahagyott javairól Hosszú János az alábbiak szerint rendelkezett. Több mint 40 libra dénárt hagyott a pozsonyi kápt.-nak, a Szt. Márton-egyház építésére (pro constructione) 12 hordó (tunella) bort, minden más vagyontárgyat (res) pedig a Szt. Lőrinc-egyháznak és a szegényeknek való kiosztásra rendelt. A végrendelet segítői és tanúi mindezt megerősítették, s azt vallották, hogy Hosszú János fenti rendelkezéseit – amint arra akkor megeskette őket –

végrehajtották. Miklós mr. mindezek bizonyítására függőpecsétjével megerősített oklevelet ad ki. D. Posonii, in oct. Epyph. d., a. Nat. eiusdem 1350. in a. jubileo.

E.: AMB. Pozsony város lt. Középkori oklevelek és levelek 102. (Df. 238 728.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Fk.-én szalagon függő ép pecsét látszik.

K.: –

R.: AMB. Inventár 23. (108. szám).

44. (1350. jan. 13.–márc. 10. között)

Miklós nádor korábbi oklevelének megfelelően [1350.] jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. a. in presente preteritis) megjelent előtte Wezzeus ~ Vezzeus mr. Zolyum m.-i c. képviselőjében Walkowch-i ~ Wolkouch-i Pál mr. a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével, s bemutatta az esztergomi kápt. [1349.] okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch. a. iam elapsis) kelt, királyhoz szóló jelentését, amely többek között azt tartalmazta, hogy a királyi ember mellé kiküldték tanújukat, s [1349.] okt. 6-án (in predict. oct. fe. B. Michaelis arch.) hj.-t tartottak a Bars m.-i Vezekyn birtokon a szomszédok jelenlétében, de amikor a birtokot csere címén Vezzeus mr.-nek akarták iktatni, Farkas (Farkasius) fia Péter fiai: Tamás és Farkas (Farkasius) a maguk és testvérük (fr. uterinus): István nevében ettől eltiltották őket, ezért az ellentmondókat a nádor elé idézték. A nádor e. Péter fia: Farkas, ill. a testvérei, Tamás és István nevében a váci kápt. ügyvédvalló levelével megjelent Nyerges (Selliperius ~ Selliper) Balázs elmondták, hogy az iktatásnak azért mondtak ellent, mert a kérdéses birtok az ő Vezekyn birtokukkal határos, ezért őket illeti, ugyanis oklevelük van arról, hogy a birtokot másnak semmilyen formában nem lehet elidegeníteni. A nádor elrendeli, hogy márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) mindkét fél jelenjen meg előtte, s mutassa be a birtokkal kapcsolatos okleveleit.

Eml.: a 287. és 339. számú oklevelekben.

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je a nádor előtti megjelenés, *terminus ante quem*je a következő megjelenés időpontjából adódik.

45. 1350. jan. 14. Haram

Chyre (dict.) Péter és György fia: István Karassow m.-i szb.-k tudatják, hogy Heym fia: Péter c. Karassow m.-i alispán személyesen panaszt tett előttük Jank-i Tamás fia: Miklós mr. és társai ellen, s egyben kérte, hogy tartsanak vizsgálatot az alábbi ügyben: Jank-i Tamás fia: Miklós mr. és társai jan. 13-án (IV. f. prox. p. oct. Epiph. d. prox. preterita) hatalmaskodva a király Och nevű birtokára törtek, s 22 marhát és 2 lovat elhajtottak onnan. A tanúvallatásra kiküldött Chyre (dict.) Péter szb. vizsgálata megerősítette a Jank-i Tamás fia: Miklós mr. ellen tett panaszt. D. in Haram, V. f. prox. an. fe. BB. Fabiani et Sabastiani mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 411. (Festetics cs. lt. Krassó 19.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Papír, 3 zárópecsét helyével.

K.:–

46. 1350. jan. 15. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az egri kápt.-nal, hogy Horuati-i Angelus fia Domokos fia: Sandur kérte tőle annak az egri kápt. őrzőhelyén (camara) elhelyezett, néhai [IV.] László király által kiállított privilégiumnak az átírását, amely bizonyítja, hogy ő, testvére és rokonai nem tartoznak a várjobbágyok közé. A király ezért megparancsolja az egri kápt.-nak, hogy az említett privilégiumot egyházának mondott sekrestyéjében (sacristia) keresse meg és írja át. D. Bude, f. VI. prox. p. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 103. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: IV. László király itt említett privilégiumára vonatkozóan l. az átíró oklevélnél található Megj.-t.

47. 1350. jan. 15.

Tamás, Tamás mr. Liptó m.-i c. alispánja és a m. 4 szb.-ja abban a perben, amelyet Benček fia: Hank egy bizonyos részbirtokkal kapcsolatban indított András fia: Miklós ellen Tamás mr. e. az általa István herceg rendeletére [1349.] aug. 26-án (IV. f. prox. p. fe. B. Bartholomei ap.) Bodugazunfolua falu mellett tartott közgyűlésen (congregatio generalis), és amelyet akkor [1350.] jan. 15-re (ad II. f. prox. p. oct. fe. Epiph. d. prox. preteritas) halasztottak, a következő ítéletet hozzák. A felek a fenti napon megjelentek, s a szóban forgó részbirtokról Hank azt állította, hogy azt ő birtokolja rokonság okán (ratione generacionis) abból a birtokból, amelyet [IV.] Béla király adott ősenek (avus), Donk-nak. Ezzel szemben András azt állította, hogy e részbirtokot Hank apja: Benček minden hasznával és tartozékával, ti. házhellyel (locus residencie), réttel, kaszálóval, erdővel együtt eladta apjának, Steephk fia: Miklósnak 4 M. ezüstért, s ezt az adásvételt a Turuch-i konv. privilégiumával bizonyítani tudja. András Tamás alispán kérésére az említett oklevelet bemutatta, amelynek tartalma szerint Benček teljes részbirtokát eladta Miklósnak 4 M. finom ezüstért. Mivel Hank a neki jog szerint feltett kérdésre a bemutatott privilégium jogszerű kiállítását illetően nem élt kifogással, a részbirtokot az ország szokásjogának megfelelően Andrásnak ítélik örök birtoklásra. D. in termino supradict., a. d. 1350.

E.: Magyar Mezőgazdasági Múzeum. Oklevélgyűjtemény 3. 5527. 6. (Df. 274 553.)
Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá 1 nagyobb és 4 kisebb rányomott kerek pecsét nyomai látszanak.

K.: –

48. 1350. jan. 15.

Az egri kápt. – 1350. jan. 15-én (f. VI. prox. p. oct. Epiph. d., a. eiusdem 1350.) kelt zárt oklevele szerint – színe e. a rokonai, Kupa-i Fertes fia Péter fia: András és János fia: Péter képviselőjében megjelent [Zuh]tha-i Lőrinc fia Miklós fia: János tiltakozik amiatt, hogy az ugyanazon Kupa-ból való Domokos fia: Péter litteratus, Benedek, Barnabás és András sűrű idézésekkel és perbehívásokkal folyamatosan zaklatják Fertes fia: Lukácsot (Lucasius), hogy így kényszerítsék ki tőle saját, ill. a mondott kiskorúak részbirtokainak maguk számára történő eladását, emiatt eltiltja Lukácsot a szóban forgó Torna és Abauyuar m.-i Kupa és Komyathy birtokokban lévő részbirtokok eladásától és bármely módon történő elidegenítésétől, mindenki mást, különösen Domokos említett fiait pedig attól, hogy e birtokrészeket megszerezzék, ill. elfoglalják.

Tá.: Perényi Péter országbíró, 1415. nov. 16. Dl. 1162. (MKA. NRA. 1692. 4.)

K.: –

49. 1350. jan. 15.

A várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-jének – 1350. jan. 15-én (f. VI. prox. p. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.) kelt privilégiuma szerint – színe e. egyik részről Nogmyhal-i Lőrinc fia: György és fiai: Leukus, Twrul, György, Gergely, István és Simon, a másik részről pedig a maga és testvére (fr. uterinus): Marouth mr. képviselőjében eljáró Olazy-i Chyne (dict.) Péter fia: László mr. váradi kanonok, Hwmruk-i főesp. megjelenvén, kinyilvánították, hogy egymás között az alábbi egyezséget és rokoni megegyezést kötötték. György mr. nemes lányát, Margitot Marouth mr.-hez adja feleségül, s fiaival egyetértésben Margitnak, általa pedig a férjének, Marouth-nak és utódaiknak adja leánynegyed és adomány (donatio) címén azokat a Bihar m.-i Apaty és Tarcha nevű birtokokat – minden hasznukkal és tartozéukkal együtt, régi határaik között –, amelyek korábban Marouth-nak voltak elzálogosítva. Ha Margit utódok nélkül halna meg, a birtokok visszaszállnak Györgyre, fiaira és utódaikra, miután megfizették azt az összeget, amelyért korábban Marouth-nak elzálogosították őket. A testvére nevében megjelent László mr. kötelezte magát, hogy ha Marouth épségben hazatérve a tengeren túli részekről – ahová urával, István erdélyi vajdával a király szolgálatában utazott – visszakozna a fenti egyezségtől, László mr. 100 M.-t fizet ft.-ban Györgynek és fiainak.

Tá.: Szécsényi Tamás országbíró, 1351. máj. 15. Dl. 51 585. (Kállay cs. lt. 52.)

K.: –

50. 1350. jan. 15.

Pál prépost és a Thurch-i Szt. Szűz-egyház konv.-je jelentik [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átirat, 1349. dec. 29-én, Budán kelt parancslevelének engedelmeskedve kiküldték tanújukat István fia: János királyi ember mellé, akik intézkedésükről az alábbi egybehangzó jelentést tették a konv. e. Jan. 7-én (f. V. prox. p. Epiph. d. nunc preteritum) Neczpal birtokra menvén

a helyszínen eltiltották a mondott személyeket [ti. Gula fia: Jánost, Mykow fiait: Istvánt és Pált, ill. Kelemen fiait] a panaszosok [ti. Neczpal-i János fiai: Imre és János] Neczpal-i birtokai haszonvételeinek elvételétől, hozzátéve, hogy nem azon haszonvételek elvételéről van szó, amelyeket a néhai [IV.] László király (H) oklevele említ. D. f. VI. prox. p. oct. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 63 066. (Justh cs. lt. 10.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, és nagy kerek zárópecsét darabkái látszanak. Papír, szakadt, foltos, hiányos.

K.: –

R.: Justh 17. (20. szám.)

Megj.: A [] között említett nevek a hátlapon szereplő tartalmi összefoglalóból származnak. IV. László király itt hivatkozott oklevelét l. Reg. Arp. 3447. szám alatt.

51. 1350. jan. 15.

A zágrábi kápt. tudatja, hogy a színük e. megjelent Glaunycha-i Paris fia Paris c. fia: Pasa kérte tőlük az apja nevében, aki gyengesége és öregsége miatt személyesen eljönni nem tudott, hogy küldjenek hozzá hites személyt, akinek a jelenlétében végrendeletet tehet. A kápt. Lukács olvasókanonokot küldte Paris-hoz, aki visszatérve Pasa jelenlétében arról számolt be, hogy Paris teljes ítélőképességgel és ép elmével rendelkezett birtokairól és javairól az alábbiak szerint. Mindenekelőtt saját lelki üdvéért elrendelte, hogy pegh színű lova, amellyel a temetése helyéül kijelölt zágrábi Szt. Ferenc-egyházba viszik, az ottani testvéreké legyen. Pasa-ra hagyja minden állatát ökrökben, tehenekben, borjakban, sertésekben, amelyek curiáján vannak, kivéve egy 3 éves csikót, amelyet fiának, Fülöpnek hagy. Azokat a szolgálait (condicionales seu servos), amelyek a már említett fiaival történt korábbi osztozkodás során neki jutottak, szintén Pasa-nak adja, hasonlóképpen azt a Chutka nevű szolgálónőt (ancilla) a 2 fiával, akit felesége, Cecília a halála idején végrendeletileg rá hagyott. Pasa-ra hagyja Wyoduor és Kenegench birtokokban lévő részbirtokait, Glaunycha birtokban lévő részbirtokát, a Zelne, Chehtelke és Trebench birtokokban lévő, a Jazuynnak folyóig terjedő, a Je-i Szt. János keresztes lovagok rendjének és perjelének birtokaitól elkülönített részbirtokait, és a Casina és Berisafeulde birtokokban lévő harmadrészét úgy, hogy azokból lelki üdvéért minél többször tartsanak istentiszteletet. Az Wyoduor és Kenegech birtokokkal kapcsolatos privilégiumokról, amelyek Fülöpnél vannak, és minden más nála lévő oklevélről úgy rendelkezik, hogy Fülöp adja azokat közkézre (ad manus communes), hogy ha valamelyiküknek, vagy mindkettőjüknek fel kellene azokat mutatni, meg tudják ezt tenni. Meghagyja továbbá, hogy amennyiben Fülöp a Körös m.-i Gyanfeulde és a Zágráb m.-i

Obroua nevű birtokait, amelyeket közös pénzükből vásárolt, vagy bármely más részbirtokát fel akarná osztani Pasa-val, akkor Pasa is ossza meg minden birtokát és részbirtokát – beleértve az apja által neki juttatott részbirtokokat is – Fülöppel a szokásoknak megfelelően. Ha viszont Fülöp nem akarna osztózni, akkor Paris részbirtokait halála u. adják át Pasa-nak. Paris végrendeletének végrehajtójául fiát, Pasa-t és Arlandus fia: Miklóst nevezte meg az olvasókanonok e. 1350. jan. 13-án (in oct. fe. Ephiph. d. prox. preteritis, a. eiusdem 1350.). D. f. VI. prox. p. predict. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem prenotato.

E.: IAV. Grad Varaždin. Radikalni Arhiv. 15. 195. (Df. 288 072.) Hátlapján egykori kerek pecsét darabjai láthatók.

K.: Smič. XI. 563–565. (429. szám).

52. 1350. jan. 15.

Az aradi kápt. e. Heym fia Pál fia: János mr. a Temes m.-i Sadan és Harumaruk nevű birtokokat bizonyos feltételek mellett 20 évre zálogba adja Berekszői Dezső fia: Miklósnak 36 M.-ért, remethei részét pedig átengedi testvérének kiváltásra Bede mr.-tól.

E.: –. R. szerint Batthyány cs. körmendi lt. Misc. Heimiana nr. 19. alatt.

R.: Juhász, Aradi reg. 11. (69. szám); Tört. Ért. 1903/3–4. 86.

53. 1350. jan. 16.

A Goron folyó melletti Szt. Benedek-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy a neki címzett, Teuteus ajtónállómr. és testvére: Wezzeus ~ Wezeus Zolyum m.-i c. perével kapcsolatos általános királyi oklevelet Wezeus mr. officialis-a, Noog (dict.) Pál átadta, s az abban foglaltak szerint a konv. Baluan-i Mykch királyi ember mellé tanúul küldték Echardus pap-testvért, akik Bars és Hont m. nemeseit felkeresve megtudták, hogy az előző év okt. 30-án (f. VI. prox. an. fe. OO. SS. a. prox. preterito) Leker-i Farkas (Farkasius) fia Péter fia: Farkas (Farkasius) a közúton vele szembejövő Beder-t, Wezzeus mr. Zelys-i officialis-át előre megfontoltan az arcán minden ok nélkül életveszélyesen megsebesítette, pedig per van függőben közöttük. D. sabb. prox. p. oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 76 959. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 347.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Teuteus* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, valamint kerek zárópecsét darabkái láthatók.

K.: Z. II. 413–414. (290. szám).

1350.(? 1360. ?) jan. 17. Visegrád

[I.] Lajos király (H) meghagyja a Lelez-i konv.-nek: Tholchua-i Loránd fia: István, Moscha-i Gergely fia: János, vagy az ugyanezen Tholchua-ból való Demeter fia: János királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s az Vgrin fia: Miklós c. országbíró 2 oklevelében foglalt rendelkezésnek megfelelően Checer-i Domokos fia: Jánossal szemben febr. 24-re (ad quind. diei Cynerum nunc venturas) idézzék színe elé Beke fiait: László és Bertalan Zelez-i nemeseket, valamint Dénes fia: Imre és Péter fia: Jakab Cheby-i nemeseket személyes – és nem képviselő útján történő – válaszadásra, ill. a bírónak és a peres ellenfélnek járó, a nevezett oklevelekben szereplő bírságok megfizetésére. A király egyúttal meghagyja a konv.-nek, hogy az idézés lefolytatásáról küldjenek írásos jelentést. D. in Wysegrad, in fe. B. Antonii conf., a. d. 1350.

Á.: a 134–135. számú oklevelek között.

K.:–

R.: Kármff Ö., TT. 1900. 405. (1350. jan. 17.-i keltezéssel).

Megj.: Az oklevél datálásával kapcsolatos megjegyzéseket l. az átíró oklevélnél.

54. 1350. jan. 17. Eger

János mr. borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa tudatja: meghagyta Domokos mr. Borsua-i főesp.-nek, egri kanonoknak, hogy Monustor-i Apay lánya leánynegyedével kapcsolatban segítse egyezsége Orus-i Egyed fia Simon fiait: Imre mr.-t és Pétert mint felpereseket Anarch-i Keled fia István fiaival: Domokossal és Lászlóval, vagy a vikárius embereként legyen jelen István fiainak azon birtokai becslésében, amelyekből a leánynegyedet igényelték. Domokos mr.-nek a főesp.-hez eljutott jelentése szerint a felek úgy egyeztek meg, hogy István fia az egri egyházmegyében lévő Anarch, Benk és Monyarous, ill. a váradi egyházmegyében lévő Zolathmonustora nevű birtokaik u. 40 kassai M.-t adnak úgy,

hogy 10 M.-t márc. 10-én (in oct. diei medii Quadr. iam venturis) garasokban, 30 M.-t pedig – ebből 10-et garasokban, 20-at becsértékben – máj. 23-án (in oct. fe. Pent. subsequentibus) fizetnek Simon fiainak. Ezenfelül Keled fia István fia a leánynegyed teljes kielégítésére Simon fiainak és örököseiknek adnak egy földrészt Apayteleke birtokban, amely a váradi kápt. – Bachka-i András fiaival: Miklóssal, Lászlóval és Andrással történt birtokfelosztásukról szóló – privilégiuma szerint Apagy, Seneu és Napkor birtokok között van. János mr. a Domokos mr. jelentésében foglaltakat jelen oklevelében megerősíti, és elrendeli: ha Domokos és László valamelyik fenti időpontban nem fizetnének, azután már kétszeres összeget tartozzanak fizetni, ha pedig a mondott földrészt nem adják át Simon fiainak, a per kezdete e. fizetendő és bírói rész nélkül értendő 10 M. bírságra ítélik őket, a korábban megfizetett összeget pedig ebben az esetben elveszítettnek kell tekinteni. D. Agrie, 5. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: 1. Dl. 51 551. (Kállay cs. lt. 1300. 956.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, ill. mandorla alakú zárópecsét darabjai láthatók. Papír.

2. –. Fk.: Dl. 96 309. (Vay cs. berkeszi lt. 308.)

Eml.: a 211. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 233. (1013. szám); Piti F., SzSzBSz 2007. 53–54.; Vay berkeszi 427. (107. szám); Bónis–Balogh 123. (1113. szám).

55. 1350. jan. 18.

Péter fia: Tamás mr. körösi c. tudatja, hogy Kozma fia: Dénesnek Egyed fia: Tamás ellenében a korábbi oklevele értelmében jan. 18-án (f. II. prox. p. oct. Epiph. d.) esedékes perét – miután Dénes bejelentette, hogy azt lopás és károkozás tárgyában indította, s mert a határnap is túl közel volt – jan. 25-re (ad f. II. prox., videlicet ad oct. datarum presencium) elhalasztja. D. die predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 41 130. (Múz. Ta. Véghely) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, kitöredezett kerek zárópecsét darabjaival.

K.: Smič. XI. 568. (431. szám).

56. 1350. jan. 18.

Péter fia: Tamás liptói és körösi c. tudatja, hogy korábbi oklevele értelmében jan. 18-án (f. II. prox. p. fe. B. Anthoni) megjelent előtte Tohna (gen.: Tohne) fia: Dénes, aki Egyed fia: Dénes ellen indított pert, utóbbi azonban nem jelent meg és nem is küldött maga helyett senkit, ezért Péter fia: Tamás a köztük folyó pert febr. 1-jére (ad quind. datarum presencium) elhalasztja. D. in termino predict., a. d. 1350.

E.: ELTE Lt. Történeti Intézet iratgyűjteménye 6. (Df. 250 419.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és nagy kerek zárópecsét nyoma látszik.

K.:–

R.: Sölch 10. (6. szám).

57. 1350. jan. 20. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a nyitrai kápt.-nal, hogy Lukács (Luca) fiai: János és Mihály, valamint Miklós fiai: Demeter és István Pozsony m.-i Scenth Jacob birtokuk bejárását és határainak megújítását kérték, ennél fogva a király utasítja a kápt.-t, hogy Máté fia: Lukács (Lucasius), Beke fia Miklós fia: Beke vagy ennek testvére (fr.): János, György fia: Jakab, vagy Ábrahám (Abram) testvére: János királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, az összehívott szomszédok jelenlétében a helyszínen végezzék el a hj.-t és a határok megújítását, ahol szükséges, majd iktassák a birtokot a hozzá tartozó jogokkal együtt Jánosnak, Mihálynak, Demeternek és Istvánnak, az esetleges ellentmondókat megfelelő határidőre idézzék jelenléte elé, s minderről küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in fe. BB. Fabyani et Sebastiani mart., a. d. 1350.

Á.: a 101. számú oklevélben.

K.:–

58. 1350. jan. 20.

A váradi kápt. e. egyik részről Nagy (Magnus) Bene váradi polgár fia: Péter budai olvasókanonok a kápt. ügyvédvalló levelének birtokában apja és testvérei: János és Benedek képviselét is ellátva, a másik részről pedig ennek a Péternek a sógora (sponsus), Debrechen-i (dict.) Péter megjelenvén, előbbi kinyilvánította: Debrechen-i (dict.) Pétert véglegesítik azon javak tulajdonában, amelyeket leánytestvérük (soror) vele kötött házasságakor odaadtak neki, azonfelül ugyancsak neki adják a Warad határában, a Szűz Mária-kápolna mellett lévő Potkan Jacab-nak nevezett szőlőt és háromkerekű malmuk jövedelmének nyolcad részét örök birtoklásra. A kápt. minderről pecsétjével megerősített nyílt oklevelet ad ki. D. in fe. BB. Fabiani et Sebastiani mart. a. d. 1350.

E.: Dl. 4107. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson. 61. 16.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és mandorla alakú pecsét apró darabkái láthatók.

K.: AO. V. 351. (203. szám).

59. 1350. jan. 20.

Az egri kápt. a maga és rokonai képviselében eljáró Keeth-i Dedbor fia: Mihály – valamennyien Keeth-i nemesek –, ill. a maga, apja, és a testvérei képviselét is ellátó Rikolphus ~ Rykolphus mr. fia: Miklós mr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján autentikus függőpecsétjével megerősített, chirographált privilégiumában átírja a néhai [IV.] László király (H) 1285. júl. 18-án kelt, [Veresalma birtok eladományozásáról rendelkező] privilégiumát, Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Dávid Zabouch-i, Péter Heves-i, Domokos Borsua-i és András Pankata-i főesp. jelenlétében. D. in quind. fe. Epiph. d., a. eiusdem d. 1350. [I.] Lajos király (H) uralkodása idején, az esztergomi és a kalocsai székek üresedésben, N. az egri püspök.

E.: Dl. 64 668. (Péchy cs. lt. 24.) Az oklevél alján díszes ABCD chirographum látható. A szöveg felső sorainak egy része elmosódott, foltos. Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, alján függőpecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: F. IX./1. 785–787. (415. szám).

Megj.: IV. László király privilégiumának [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül; IV. László oklevelét l. Reg. Arp. 3370. szám alatt.

60. 1350. jan. 20.

Az esztergomi kápt. e. egyik részről Zelys-i ~ Zelis-i János fia: Jakab, a másik részről pedig Beche-i Imre fia: Wezeus mr. zólyomi (Zolium) c. megjelenvén, előbbi kinyilvánította: Bars m.-i Zelis, Mortund, Kysfolud és Wodach birtokokban lévő öröklött birtokrészeit minden hasznukkal és tartozékukkal együtt szükségből eladta Wezeus mr.-nek és testvérének: Thutus mr.-nek a tőlük átvett 80 M.-ért. Ugyanekkor a kápt. iktatásra kiküldött embere tanúsította, hogy az iktatás Wezeus és Thutus mr.-ek részére megtörtént. Jakab a birtokokkal kapcsolatos okleveleit átadta Wezeus mr.-nek a kápt. e., az esetlegesen nála maradókat pedig hatálytalanoknak nyilvánította. A kápt. minderről chirographált, pecsétjével megerősített oklevelet ad ki. Kelt Demeter mr. olvasókanonok keze által, in quind. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 87 243. (Esterházy cs. hg.-i ágának lt. Rep. 32. G. 501.) Az oklevél felső szélén ABC chirographum, hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Zöld zsinóron függő sérült pecséttel.

K.: –

61. (1350.) jan. 21. Avignon

[VI.] Kelemen pápa az alábbiakról értesíti Johanna királynőt (Si). Amint azt már korábban tudatta vele, [I.] Lajos királyhoz (U) küldte Guido pápai legátust, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisát annak érdekében, hogy meggyőzze: a Nápolyi Királyságban (Si) elfoglalt városokat, várakat, falvakat, erősségeket és egyéb helyeket helyezze a római egyház kezébe. A követet tájékoztatta arról, hogy korábban Johanna is megírta neki: férjével, Lajossal egyetértésben maga is hajlandó erre, csak hogy országukat megszabadítsák a magyarok állandó fenyegetésétől, s az országot leromboló magyaroktól, németektől és más idegenektől megszabaduljanak. A pápai követ válaszlevelében arról tájékoztatta a pápát, hogy a magyar király kész a kezébe helyezni minden általa elfoglalt területet, ezért a pápa újra arra kéri Johannát: férjével együtt fontolja meg ugyanezt, s küldjön róla írásos választ. Johanna a pápa hozzá küldött követétől, Arpaione-i Hugo rodezi kanonoktól minderről többet is megtudhat, akiben – kéri – bízson meg. D. Auinione, XII. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. 143. 131v–132v. (Df. 291 918.)

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 51. (4373. szám, Reg. alapján).

62. (1350.) jan. 21. Avignon

[VI.] Kelemen pápa előzővel azonos tartalmú levele Tarentum-i Lajoshoz. D. Auinione, XII. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. 143. 132v–133r. (Df. 291 918.)

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 52. (4374. szám, Reg. alapján).

63. (1350.) jan. 22.

A pécsi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, gyűrűspecstjével megerősített jan. 13-i parancsának (l. 41. szám) engedelmeskedve Malah-i András fia: László királyi ember mellé tanúul küldték a Pécs várbeli (de castro Quinqueecclesiensi) Szt. János-egyház kanonokát, Domokos mr.-t, aki a királyi emberrel egybehangzóan jelentette: az általuk jan. 20-án (f. IV. prox. an. fe. B. Vincencii mart.) elvégzett vizsgálat során megtudták, hogy János nov. 25-én (f. IV. prox. an. fe. B. Andree ap. prox. preteritum) a testvérei (fr.), Miklós fiai: László és Renoldus akarata ellenére az általuk közösen birtokolt Patha-n, Zenthgyurg-ön és tartozékaikon valóban javakat (res) szedett be 15 M. értékben a jobbágyoktól. D. fe. B. Vincencii mart., a. prenotato. [1350.]

E.: Dl. 89 305. (Radvánszky cs. sajkázai lt. 3. 9.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés, valamint mandorla alakú, részben lepergett pecsét látható. Papír.

K.:–

R.: F. IX/6. 52. (54. szám).

64. 1350. jan. 22.

A boszniai kápt. emlékezetül adja, hogy Miklós esztergomi prépost, kápolnaispán és a király titkos kancellárja korábbi oklevelének (l. 40. szám) megfelelően egyik részről a Nehche-i Denk mr. oldalára királyi emberként kijelölt Potroh (dict.) László fia: László mellé tanúul küldték János mr. kanonoktársukat, a másik részről pedig a Korog-i Lőrinc fia: Phylpus mr.

oldalára királyi emberként kijelölt Miklós fia: Leukus mellé István mr. kanonoktársukat, hogy a Baranya m.-ben lévő Zentlazlou, Luka és Jagodna birtokok hj.-át elvégezzék. A Denk mr. mellé kijelölt királyi ember és a kápt. tanújának elmondása szerint jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. nunc prox. preteritis) a királyi emberek és a kápt. tanúi az említett birtokokra menvén a felek jelenlétében elvégezték a hj.-t, s a Denk mr. által bemutatott határjelek között bejártak másik 3 falut: Prelacha ~ Prelachan, Ledenyk és Lychaan ~ Lychan nevűeket, valamint nagy erdőket (silvas in magna quantitate) is, amelyekről Denk mr. azt vallotta, hogy az ő Zentlazlou, Luka és Jagodna nevű birtokainak részei, Phylpus mr. azonban kijelentette, hogy ugyanezek az ő örökségei, Zombathhel nevű birtokához tartoznak, és soha nem pereskedett velük kapcsolatban sem Denk mr.-rel, sem mással. Ezután Phylpus mr. és fiainak képviselője eltiltotta Denk mr.-t a foglalástól, a királyi embereket és a kápt. tanút pedig az iktatástól, arra hivatkozva, hogy ezek a falvak és erdők Phylpus mr. birtokainak felosztása idején a fiaihoz kerültek, Denk mr. azonban Zentlazou, Luka és Jagodna nevű birtokain még ezen a napon egymaga földesküt tett, s az említett falvakat és erdőket örökjogon őt illetőknek mondta. A Phylpus mr. mellé kirendelt királyi ember és kápt.-i tanú elmondása szerint viszont azt a határjelet, amelynél Denk mr. gödröt ásatott esküje letételéhez, Phylpus mr. olyan közös határjelnek nyilvánította, amely az ő birtokait Ke-ről Ny felé haladva Denk mr. Pogorach nevű birtokától választja el, ezért őt a vitás birtokokra akarta hívni, hogy ott is tegyen esküt, de az nem akarván vele menni, egy vetésben tett esküt. Ezt az esküt Phylpus mr. érvénytelennek nyilvánította, mondván, hogy Denk mr. az eskü szövegét – amelyet a Phylpus mr. mellé rendelt királyi ember és kápt.-i tanú így hallott: sic deus eum adjuvet et terra eius ossa sic assumat, ac semen suum semini suo sic relinquere possit, quod predictae terre, quas reambulando circuisset, pertinerent ad possessiones prenotatas – elvétette. D. f. VI. videlicet in fe. B. Vincencii mart., a. d. 1350.

E.: DL. 4108. (MKA. NRA. 1509. 5.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Zenthlazlou* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, ill. kerek zárópecsét darabjai láthatók.

K.: AO. V. 352–354. (204. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 568–570. (432. szám).

R.: Acta Bosnae II. 30. (168. szám).

65. 1350. jan. 23. Kálló

Vyd fia: Loránd mr., a néhai Dawsa nádor fiainak: Jakab mr. és Pál mr. Zaboch m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja tudatják, hogy Komorowd-i Tamás fia: János a mellé kirendelt emberükkel, Lukács (Luchasius) Thusyr-i nemessel, Scempmarthon-i Dénes fia: Tamás mr. officialis-ával jan. 23-ra (ad sabb. prox. p. fe. BB. Sebastiani et Fabiani mart.) színük elé idézte Escen-i László fia: Mihályt, meghagyva, hogy állítsa elő 2 serviens-ét, Nemut (dict.) Miklóst és Szabó (Sartor) Miklóst, valamint 2 – az egyik reuth, a másik ordas színű – ökrét. A mondott időpontban egyik részről személyesen megjelent Komorowd-i János, a másik részről pedig László fia: Mihály ügyvivője, Péter fia: János, aki vállalta, hogy Mihály febr. 6-án (in quind. datarum presencium) előáll, de mivel azt mondta, hogy az említett személyek és ökrök előállításával kapcsolatban is ura ad majd választ, Péter fia: Jánost távolmaradása esetén 1 M. nyelvváltság terheli. D. in Kallow, die et termino prenotato, a. d. 1350.

E.: 76 960. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. C. 38.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá 1 nagyobb és 1 kisebb zárópecsét maradványai és hártyaszalagja látható. Papír.

K.: Z. II. 414–415. (291. szám).

R.: Piti F., Szabolcs m. 118. (455. szám).

66. 1350. jan. 24.

A nyitrai kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, 1349. nov. 19-én kelt parancsát megkapták, s annak engedemeskedve udvari lovagja, Bonch fia: János mr. (E. 2.-ben alatta áthúzva: Paska fia: Jakab mr.) királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársaikat, Péter és Mátyás mr.-eket, akik jelentették nekik: először jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) a Nyitra m.-i Uduornuk birtokra, majd innen a következő napokon a szintén Nyitra m.-i Galgouch, Saagh, Dyuch és Wylak birtokokra mentek, s az összehívott szomszédok jelenlétében bejárták a nevezett birtokok határait, a régi határjeleket megújították, végül ellentmondás nélkül királyi adomány címén a birtokokba iktatták a néhai Lőrinc mr. fiait: Miklós, Leukus és Bertalan mr.-eket. D. in vig. fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1350.

E.: 1. Dl. 4167/1. (MKA. NRA. 178. 27.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Kisebb kerek pecsét nyomával.

2. Dl. 4167/2. (MKA. NRA. 215. 5.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Kerek pecsét darabjaival.

Á.: I. Lajos király 1353. nov. 18. > I. Lajos király 1364. dec. 28. Dl. 4089. (MKA. NRA. 215. 14.)

K.:–

67. 1350. jan. 24.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je e. megjelent Benedek mr. pap, a Scepus-i egyház kápt.-jának scolasticus-a, aki kápt.-jának nevében tiltakozott az ellen,

hogy – amint arról a kápt. szavahihető beszámolóból értesült – Markolph ~ Markalph fia: Tamás és Cheunekfeu-i János fia: Miklós Cheunekfeu-ben és Thomasy-ban lévő részbirtokait, amelyeket a kápt. Tamás végrendelete alapján birtokol, ugyanezen Tamásnak a testvére (fr.): Miklós, valamint Pahar (dict.) Miklós és fiaik alattomos csalárdsággal úgy próbálják eladni a kápt. súlyos kárára Leuche-i Hedricus fia: Churke-nek, hogy Markalph fia: Tamás és János fia: Miklós személyében idegeneket léptetnek fel, ezért – minthogy a szóban forgó birtokrészek végrendeleti úton köztudomásúan a Scepus-i kápt. birtokába kerültek – Benedek mr. a kápt. nevében eltiltja Markolph fia: Miklóst, Pahar (dict.) Miklóst és fiaikat attól, hogy másokat Tamás, ill. János fia: Miklós személyének kiadva az ország bármely jogszolgáltatója vagy hiteleshelye e. a mondott részbirtokokat bármilyen módon elidegenítsék vagy eladják, mindenki mást, különösen Churke-t pedig attól, hogy megvegye azokat. D. in domin. Septuag., a. d. 1350.

E.: ŠA. Levoči. Szepesi kápt. mlt. I. rész 2. 6. 12. (Df. 272 271.) Hátlapján azonos kézzel írott tágymegjelölés és kerek zárópecsét látható.

K.: –

68. 1350. jan. 25.

A Tykon-i Szt. Ányos-monostor konv.-je e. egyik részről Wrs-i Myske fiai: Jakab és Pál a maguk, valamint ugyanezen Myske fia Pál fiai: Reynoldus és János nevében, a másik részről pedig a Rathold nb. (de genere) László fia: Lászlót képviselő Kezw-i Gergely fia: Jakab és Wrs-i István fia: László megjelenvén előbbieket kinyilvánították, hogy Lovs-ban lévő teljes öröklött részbirtokukat minden hasznukkal és tartozékukkal együtt – ti. 6 jobbágytelekkel, az e birtok határai közé eső 33 hold szántófölddel, amelyből 2 hold kaszálónak van meghagyva – , továbbá az Wrs birtokuk határai között lévő 41 holdnyi szántót a közönségesen Zylwakuz-nek mondott helyen zálogba adják 2 évre (a data presencium usque duorum annorum continue seu immediate sequencium plenariam revolucionem) 60 M.-ért – a M.-t 10 pensa-val számolva – László fia: Lászlónak, úgy, hogy ha László e 2 év alatt zálogba adja a fenti javakat, azokat Myske fiai nem válthatják vissza 2 éven belül, a 2 év eltelte és a teljes összeg megfizetése u. azonban László köteles visszaadni őket. Amennyiben Myske fiai a kitűzött határidőben nem fizetnek, a határidő elteltével kétszeres áron válthatják vissza birtokaikat. D. die Conv. B. Pauli [ap.] a. d. 1350.

E.: Dl. 106 782. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Őrs 11.) Erősen romlott, elhalványult szöveg. Papír, szakadozott, több helyen lyukas. Hátlapjára nyomott kerek pecsét töredékeivel.

K.: Zala I. 495–496. (310. szám, teljes szöveggel).

69. 1350. jan. 25.

A csanádi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H): megtekintve országbírója, Tamás bírói határozatát tartalmazó oklevelét, tanúul küldték kanonoktársaikat, a felperes oldalára kijelölt Arachteluk-i Péter királyi ember mellé Pál mr. Karassow-i főesp.-t, az alperes oldalára kijelölt Fyues-i András fia: Miklós királyi ember mellé pedig Péter mr.-t, akik visszatérve a következőkről számoltak be. Chulnuk mr.-rel és a Posa fia: János mr. képviselőt az aradi kápt. ügyvédvalló levelével ellátó famulus-ával, Máté fia: Andrással jan. 8-án (in oct. dieii Strennarum prox. preteritis) Chatar birtokra mentek, s ott András az összehívott szomszédok jelenlétében a birtok Dé-i részén lévő Narad ~ Narag folyótól elindult, s egy, a Bara nevű szántóföldön lévő árkon keresztül jó távolságban haladt Ke felé. Itt a néhai András bán fia: Mihálytól, aki Chatar birtokot Chulnuk mr.-nek eladta, megkérdezték: Bara Chulnuk mr. Chatar birtokának, vagy János mr. szintén Chatar-nak nevezett birtokának határa-e. Mihály erre azt válaszolta, hogy Bara Narag folyó felé eső részét Posa fia: Jánosnak, a másik részét pedig Chulnuk mr.-nek adta el, s Bara-n keresztül a nagy útig vezetve őket megmutatott 2 földjelet, amelyekről azt állította, hogy egyikük Posa fia: János mr.-é, a másik Chulnuk mr.-é. Ugyanitt megkérdezték a szomszédokat és határtársakat is, hogy Posa fia: János e birtok szomszéda-e vagy sem, akik azt felelték, hogy minderről a nádor közgyűlésén már válaszoltak. János mr. képviselője a Narag folyótól az ő ura birtoka és Rugas fia: András Chatar nevű birtoka között Ny felé 1 földhantot mutatott. Ny felé a másik Bara mellett, amelynek egyik részéről azt állította, hogy Posa fia: János mr.-é, a másik fele Rugas fia: Andrásé, nagy útnál 4 földjel, az egyik a vitás Chatar faluhoz tartozik, a másik Rugas fia: Andrásé, a harmadik Posa fia: Jánosé, a negyedik Farkasfolua falué, de mint megtudták, Rugas fia: András Chatar nevű birtoka a 2 Chatar birtok közé esik, s azokat elhatárolja. D. in fe. Conv. B. Pauli ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 412. (Festetics cs. lt. Krassó 20.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és 2 pecsét maradványai láthatók. Papír.

K.:—

70. 1350. jan. 25.

Péter fia: Tamás mr. körösi c. tudatja, hogy korábbi oklevele szerint Kozma fia: Dénes pert indított előtte Egyed fia: Tamással szemben, amit most Dénes kérésére jan. 25-ről (f. II. prox. in fe. [Con]v. B. Pauli ap.) febr. 1-jére (ad f. II. an. fe. Purif. B. Marie) halaszt. D. die prenotato, [a.] d. 1350.

E.: Dl. 103 278. (Batthyány cs. lt. Jelzet nélküli oklevelek). Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, restaurált, zárlatán kerek pecsét nyoma.

K.:–

Megj.: Az oklevél rongáltsága miatt a benne szereplő dátumok egy része a főszöveg és a hátlapon lévő tárgymegjelölés együttes olvasatából deríthető ki.

71. (1350.) jan. 25. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja Guido pápai legátussal, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisával, hogy korábbi levelét – amelyhez csatolta [I.] Lajos király (U) hozzá intézett levelének másolatát arról, hogy a Nápolyi Királyságban (Si) általa elfoglalt városokat, várakat, erősségeket, földeket, falvakat, és más helyeket a római egyház kezébe ajánlja – megkapta. Ugyanakkor – amint azt Guido is tudja – Johanna királynő (Si) is többször megírta a pápának titokban: ő is kész ugyanerre, s Tarentum-i Lajos követei szerint mindezzel Lajos is egyetért. Miután a pápa Guido levelét megkapta, Johannához és férjéhez küldte Arpaione-i Hugo rodezi kanonokot bizonyos eligazításokkal, meghagyva neki: előbb menjen Guido-hoz, hogy az ügy elintézéséhez szükséges utasításait meghallgathassa. A pápa ugyanakkor felhívja Guido figyelmét, hogy sem az ő leveléből, sem az általa küldött másolatból nem derül ki világosan: a magyar király milyen feltételek mellett hajlandó a kérdéses területek pápai kézbe helyezésére, ezért ezzel kapcsolatban válaszát várja. A pápa tudatja Guido-val azt is, hogy szerinte Lajos nem fogadja majd el Anibaldus tusculumi püspököt közvetítőként, rokoni kapcsolataik miatt talán sokkal inkább bízna Guido-ban, mindenesetre meg kellene várni, amíg Johanna és férje egyértelművé teszi, hajlandók-e az általuk birtokolt területek pápai kézbe ajánlására. A pápa arra kéri Guido-t, továbbra is folytassa eddigi békítő tevékenységét, de ha ez túlságosan hosszúra nyúlna, térjen vissza hozzá. D. Auinione, VIII. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. 143. fol. 145v–146v. (Df. 291 919.)

K.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 53–54. (4384. szám, Reg. alapján); Theiner I. 778–779. (1182. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. secr. fol. 145. alapján); Wenzel, Dipl. eml. II. 372–374. (303. szám).

72. 1350. jan. 26. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-jével: udvari lovagja, Jakch mr. kérte tőle, hogy vezessék be a Zonuk m.-i Mon birtok felébe, amelyet Kusal-i Domokos fia: Jakab feleségétől vásárolt. A király ennél fogva megparancsolja a konv.-nek, hogy Moyad-i Albert fia: Tamás, Sarmasagh-i Konya vagy Od-i István fia: János királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s Mon birtokon az összehívott szomszédok jelenlétében tartsanak hj.-t, a régi határokat újítsák meg, ahol szükséges, majd iktassák a birtokot Jakch mr. számára, az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a történetekről és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. Conv. Pauli ap., a. d. 1350.

Á.: a 185. számú oklevélben.

K.:–

R.: Erdélyi Okm. III. 215. (554. szám); Vay berkeszi 427–428. (108. szám).

73. 1350. jan. 26.

A pécsi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy nagypecsétje alatt kiadott, itt átírt, 1349. okt. 5-én kelt, hj.-t és a határok megújítását elrendelő parancsát megkapták, s annak engedelmeskedve embere, Filgewart-i András fia: János mellé tanúul küldték Sarkan (dict.) Mihály mr.-t, a Pécs várbeli Szt. János-egyház kanonokát, akiknek jelentése szerint [1349.] dec. 5-én (sabb. prox. p. fe. B. Andree ap. nunc preteritum) a Miklós fia: Domokos mr. Kukulleu-i várnagy [! ɔ: alvárnagy] és rokonai, Gergely fia István testvérei: Lőrinc és Miklós, Kurnel fia: Beke, Péter fia: Domokos, és Marcell fia: János kezén lévő Baranya m.-i Leus ~ Lews birtokra mentek, ahol összehívva a szomszédokat, a fent nevezett nemesek jelenlétében hj.-t tartottak, majd a birtokot ellentmondás nélkül iktatták számukra. A birtok határa 4 szöglet-határ-jelnél kezdődik, az egyik Lews birtoké Ny, egy másik az Iwan-i nemesek földjéé É, a harmadik Bengh birtoké Ke felől. Dé felé jó távolságban zylbukur cserjék között 2 régi

határjel, az egyik Lews-t Ny, a másik Bengh-et Ke felé különíti el, Dé felé 1 hold távolság, keresztül Ymolaseug völgyön, ahol 2 régi határjel van, az egyik Leus birtoké Ny, a másik Bengh birtoké Ke felől, a mondott irányban 3 zylfa-nál 3 földjel, az egyik Lews birtoké Ny, a másik Beresfolua birtoké Dé, a harmadik Bengh birtoké Ke felől, Dé felé, egy vízben bővelkedő völgyben 2 földjel, az egyik Lews birtoké Ny, a másik Beresfolua birtoké Dé felől, ugyanebben az irányban, folyohatar-nak mondott thulfa fa a Lews faluból Bengh faluba vezető út mellett, Dé felé, másik theul fa alatt régi földjel, amely Beresfolua birtoktól határol, Ke felé, Bodmer birtok határainak kezdete, 2 régi földjel a Chudum tó mellett, amelyek Bodmer birtokot D, Leus birtokot É felé határolják. D. 2. die Conv. B. Pauli ap., a. d. 1350.

Á.: a 254. számú oklevélben.

K.:–

74. 1350. jan. 26.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja a néhai Crig-i Gyank fia: Ewginus c. nevében megjelent Slauk-i Pál fia: Arach kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétje alatt átírja saját, 1330. jún. 25-én kelt [egy Crig-i részbirtok Ewginus által történő megvétele tárgyában kiadott] privilégiumát. D. in Conv. B. Pauli ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 41 131. (Múz. Ta. 1897. 49.) Hátlapján 2 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, ill. kerek pecsét maradványai látszanak.

Má.: 1. SNA. Zay cs. ugróci lt. Krasznecz László elenchusa szerint rendezett iratok. 59. T. 14b–15a. (Df. 265 947.) 18. sz.-i.

2. E.-vel azonos jelzet alatt 20. sz.-i Má.

K.:–

Megj.: A szepesi kápt. átírt oklevelének [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül. Az átírt oklevelet l. Anjou-oklt. XIV. 365. szám alatt.

75. 1350. jan. 26.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja e. megjelent Lucifer (dict.) Hylbrandus elmondta, hogy Crig birtok Ewnginus c. curia-jától Meldur birtok határáig terjedő negyedrészt, amelyet a szepesi kápt. korábbi oklevele szerint Ewnginus 4 évre zálogba adott neki 12 M. garasért, Crig-i Gyank fia: Ewnginus c. képviselője, Slauikfalua-i Péter fia: Arach a János hunfalvai (villa Canis) plébános, a [szepesi] prépost főesp.-e ítéletlevelében foglaltaknak megfelelően minden hasznával és tartozékával együtt visszaváltotta tőle. Hylbrandus a teljes zálogösszeg birtokában az ezen birtokvisszaváltás és zálog miatt közte és Ewnginus között eddig fennforgó perekben Ewnginus-t és leszármazottait nyugtatta. D. f. III. prox. an. domin. Exurge, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 132. (Múz. Ta. 1897. 49.) Hátlapján kerek pecsét maradványaival.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt 20. sz.-i egyszerű Má.

K.:—

76. (1350. jan. 27. e.)

I. Lajos király tudatja a vasvári kápt.-nal: a Vasvár m.-i Nadasd-i László fia: János nevében arról tájékoztatták őt, hogy nevezettnek Vasvár m.-i Kurchycha öröklött birtoka határainak megújítására szorul, ezért megparancsolja a kápt.-nak, hogy embere, Sal-i István fia: Miklós, vagy Halasto-i Markalf fia: István, vagy ugyanazon Sal-i István fia: Jakab királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, végezzék el a hj.-t, a régi határokat újítsák meg ahol szükséges, elválasztva a birtokot másokétól, s ha nem lesz ellentmondás, iktassák a birtokot László fia: Jánosnak. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a hj. megtörténtéről, a határok elhelyezkedéséről és megújításáról pedig küldjenek számára írásos jelentést.

Eml.: a 170. számú oklevélben.

K.: —

77. 1350. jan. 27.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja Bertalan fia: Donch kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevelében átírja Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-jének pecsétje alatt 1349. szept. 5-én kiállított, Swm birtokkal kapcsolatos nyílt oklevelét. D. f. VI. prox. an. domin. Exurge, a. d. 1350.

E.: HDA. Depositum. Obitelj Hrabovszky-Petrovsky-Prileszky 1. (Df. 277 931.) Hátlapjának Fk.-én nagy kerek rányomott pecsét helye látszik.

K.:—

78. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja [I.] Lajos király (H) abbéli kérését, hogy a király káplánja és kápolnaispánja, Jeghendorp-i Pál olmützi (Olmussensis) egyházmegyei jogtudós elnyerje az esztergomi kanonoki javadalmat (canonicatus et prebenda) és a nyitrai főesperességet, amelyek megüresedtek azáltal, hogy a pápa Tamásnak az esztergomi egyház prépostságát biztosította. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 208. (428. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 134v. alapján, kihagyásokkal); Rábik, Reg. Suppl. 131. (193. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 134r. alapján).

79. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Tamás nyitrai főesp., esztergomi és győri kanonok abbéli kérését, hogy a Mo. királyának szorgalmazására a közelmúltban megválasztott nyitrai püspök által még birtokolt esztergomi prépostságot rezerválja számára. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 209. (429. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 134. alapján, kihagyásokkal); Rábik, Reg. Suppl. 132. (194. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 134v. alapján).

80. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Miklósnak, a Mo.-i királyi udvar lovagjának abbéli kérését, hogy azokat a jogokat (omnia et singula iura in dicto lectoratu), amelyek Vörös (Rufus) Péter csanádi olvasókanonokot illették – utóbbi a pápai curia-ban hunyt el, miközben a zágrábi egyházmegyéhez tartozó csázmai egyház örkanonokával [3: olvasókanonok], Gerardus fia: Konráddal (Conradus) pereskedett bizonyos olvasókanonoki birtokok miatt – Márk fia: Miklós kalocsai egyházmegyei pap elnyerje. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 209–210. (430. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 134v. alapján); Juhász, Csanádi székeskápt. 104.

R.: Rábik, Reg. Suppl. 132. (195. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 134v. alapján).

81. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Vilmosnak (Guillelmus), a S. Maria in Cosmedin [templom] kardinális diakónusának abbéli kérését, hogy a zágrábi egyház Miklós esztergomi prépost, választott nyitrai püspök (electus) kezén lévő kanonoki javadalmát (canonicatus et prebenda) rezerválja Vilmos magyarországi familiaris-a és procurator-a, Pelvos János, az Albi [?] egyházmegye (Albiensis diocesis) kötelékébe tartozó clericus számára a boroszlói (Wratislaviensis) egyházban korábban neki adományozott kanonoki javadalom megtartása mellett. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 210–211. (431. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 135. alapján, kihagyásokkal); Smič. XI. 573–574. (434. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol.

135. alapján, kihagyásokkal); Rábik, Reg. Suppl. 132–133. (196. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 135r alapján).

R.: Bull. Pol. II. 78. (468. szám).

82. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja István magyarországi Ágoston-rendi szerzetes, a teológia mr.-e abbéli kérését, hogy a Boniohannes boszniai püspök felszentelésével megüresedő pécsi kanonoki javadalmat, ill. az erdélyi egyházmegyében lévő Solos plébániát, amelyet Apát (cognomine Abbatis) Miklós nyitrai püspök (electus) birtokol, adja rokonának (germanus), Antal fia: János pécsi egyházmegyei papnak. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 211. (432. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 136. alapján, kihagyásokkal); Rábik, Reg. Suppl. 133–134. (197. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 136r. alapján).

R.: Erdélyi Okm. III. 215. (555. szám); Doc. Trans IV. 527.; Juhász, Csanádi székeskápt. 104.

Meg.: Vö. a 95. számú oklevéllel, amely Solos-t az egri egyházmegyéhez tartozónak mondja. A kérvénykönyvek alapján készült kiadványok Solos plébániát egyöntetűen az erdélyi egyházmegye területére helyezik, ezért a supplicatio-k alapján dolgozó Erdélyi Okm. a Kolozs m.-i Kolozsaknával azonosította a helységet. Az avignoni és a vatikáni regisztrumkötetekben fennmaradt, a szóban forgó plébánia rezerválásáról szóló pápai oklevelek (l. 96. szám) azonban egyértelműen az egri egyházmegye területén lévő Solos plébániáról beszélnek, így a vatikáni regisztrumköteteket feldolgozó Mon. Vat. Slov. III/2. az Ugocsa m.-ben lévő Nagyszőlős (Vinogradiv) helységben látta a Solos névalak feloldásának lehetőségét. Miután Jánosnak a rezervált tisztségbe való bevezetésére a garamszentbenedeki apátot (l. 96. szám) és a budai prépostot (l. 97. szám) kérte fel a pápa, a kérdéses plébánia minden bizonnyal az egri egyházmegye területén feküdt, ebből pedig az következik, hogy a helység Nagyszőlőssel való megfeleltetését kell elfogadnunk.

83. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Márk (Marchus) fia: Miklós electus-t a kalocsai egyházmegyében, hogy Miklós közbenjárására különös kegyből neki juttatja azokat a csanádi (Cenad) olvasókanonoki javakat és jogokat, amelyeket Vörös (Rufus) Péter – aki a pápai curia-ban Gerardus fia: Konráddal (Conradus) ezen olvasókanonoki javak miatt folytatott pere közben hunyt el – birtokolt, meghagyva, hogy az ottani olvasókanonoki teendőket lássa el. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 106. 369v.–370r. (Df. 292 751.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 283. (257. szám, ASV. RV. 193. fol. 122v.–123r. 953. alapján).

84. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 83. számú oklevelében foglaltakat tudatja István választott nyitrai püspökkel, s egyúttal felszólítja, hogy működjön közre Miklós elnyert tisztségébe való bevezetésében, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 83. számú oklevelével.

85. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 83. számú oklevelében foglaltakról értesíti az avignoni sekrestyést, s egyúttal felszólítja, hogy működjön közre Miklós elnyert tisztségébe való bevezetésében, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év[é]ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 83. számú oklevelével.

86. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 83. számú oklevelében foglaltakat tudatja Perles János zágrábi kanonokkal, s egyúttal felszólítja, hogy működjön közre Miklós elnyert tisztségébe való bevezetésében, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 83. számú oklevélével.

87. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Antal fia: János pécsi kanonokot, hogy megerősíti pécsi kanonoki javadalmában (canonicatus et prebenda), amely Boniohannes boszniai püspökké (episcopus Bossonensis) emelésével üresedett meg. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 106. 477v.–478v. (Df. 292 751.)

K.: –

88. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 87. számú oklevelében foglaltakat tudatja az egri (mellette áthúzva: esztergomi) egyház prépostjával, akinek meghagyja, hogy Jánost vezesse az említett kanonoki javadalomba, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 87. számú oklevélével.

89. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 87. számú oklevelében foglaltakat tudatja a veszprémi egyházmegyében lévő fehérvári egyház prépostjával, akinek meghagyja, hogy Jánost vezesse az említett kanonoki javadalomba, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 87. számú oklevélével.

90. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 87. számú oklevelében foglaltakról értesíti az avignoni sekrestyést, akinek meghagyja, hogy Jánost vezesse az említett kanonoki javadalomba, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 87. számú oklevélével.

91. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Pancracius fia: Tamás kánonjogi doktort, nyitrai főesp.-t, hogy a nyitrai püspökké előléptetett Miklós által eddig betöltött, rövidesen megüresedő esztergomi prépostságot minden jogával és tartozékával együtt rezerválja számára. A pápa egyúttal engedélyezi Tamásnak, hogy korábban is birtokolt győri és más egyházi kanonoki javadalmát (canonicatus et prebenda) megtarthatja. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 109. fol. 211r–211v. (Df. 292 752.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 283–285. (258. szám, ASV. RV. tom. 195. fol. 156r–v. 17. alapján).

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. p. 1. f. 156. alapján).

92. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 91. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az egri püspökkel, akinek maghagyja, hogy Tamást vezesse be tisztségébe, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 91. számú oklevélével.

93. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 91. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az esztergomi egyházmegye területén lévő, Gron folyó melletti Szt. Benedek-monostor apátjával, akinek maghagyja, hogy Tamást vezesse be tisztségébe, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 91. számú oklevélével.

94. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 91. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, akinek maghagyja, hogy Tamást vezesse be tisztségébe, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 91. számú oklevélével.

95. (1350.) jan. 28. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Antal fia: János pécsi kanonokot, hogy korábbi érdemeinek elismerésül rezerválja számára az egri egyházmegyében lévő Solos plébániáját (plebanatus plebis de Solos Agriensis dioecesis), amely Miklós jelenleg zágrábi, korábban nyitrai püspök nyitrai püspöki székbe emelésével üresedett meg. A pápa egyúttal ígéri, hogy a napokban megüresedett pécsi kanonoki javadalommal (canonicatus et prebenda) kapcsolatos leveleit küldeni fogja János számára. D. Avinione, V. Kal. Febr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 102. fol. 211v–212r. (Df. 292 752.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 285–286. (259. szám, ASV. RV. 195. fol. 156r–157v. 18. alapján).

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. p. 1. f. 156. alapján).

Megj.: Solos plébániájával kapcsolatban l. a 82. számú oklevélnél olvasható Megj.-t.

96. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 95. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az esztergomi [egyházmegye területén lévő] Szt. Benedek-monostor apátjával, akinek meghagyja, hogy a rezervált tisztségbe Jánost vagy procurator-át vezesse be, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 95. számú oklevélével.

97. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 95. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a veszprémi egyházmegyéhez tartozó budai préposttal, akinek meghagyja, hogy a rezervált tisztségbe Jánost vagy procurator-át vezesse be, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 95. számú oklevélével.

98. (1350. jan. 28. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 95. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, akinek meghagyja, hogy a rezervált tisztségbe Jánost vagy procurator-át vezesse be, s jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, V. Kal. Febr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 95. számú oklevélével.

99. 1350. jan. 29. Buda

Erzsébet királyné (H) pecsétjével megerősített oklevelébe foglalja az előtte megjelent Magyar (dict.) Pál mr. élő szóval előadott rendelkezését, amely szerint mielőtt Rómába zarándokol, Erzsébet nevű lánya javára a következő végrendeletet (testamentum) teszi. Az Esztergom m.-i Dag és Saras, a Zathmar m.-i Bach, a Zobolch m.-i Deuecher és a Budrug m.-i Fulseu Adryan és Olsou Adryan nevű birtokait, a Buda-i Szentjakab falu (villa S. Jacobi) területén lévő vásárolt szőlőjét, és az említett Adryan birtokon lévő lovaiból 40-et Erzsébetre hagy. Kiköti azonban, hogy ha Erzsébet az ő zarándoklata ideje alatt férjhez menne, a fenti javakból semmit ne vigyen magával. A királyné a jelen oklevél ismételt bemutatása esetén minderről privilegium kiadását ígéri. D. Bude, f. VI. prox. an. fe. Purif. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 4109. (MKA. NRA. 1537. 35.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók.

K.: F. IX/1. 781–782. (311. szám).

100. 1350. jan. 29. Szentvid

Miklós mr. pozsonyi és nyitrai c. tudatja: amikor Zenthwyd faluban a m. nemeseivel különböző ügyekben ítélezett, megjelent előttük Myko, Tretul ~ Treutul (dict.) Miklós mr. officialis-ának, Vrdug (dict.) István mr.-nek a famulus-a, s ura nevében elmondta, hogy az említett Treutul (dict.) Miklós mr. serviens-ének, Garmanus-nak a famulus-a: Rudas (dict.) Miklós Vrdug (dict.) Istvánt és feleségét (nobilis domina) megsebesítette, ezért kérte Rudas (dict.) Miklós elítélését, ám amikor Miklós mr. tisztéből adódó kötelezettsége szerint el akarta fogni a bepanaszoltat tettéért, az megfutamodott. D. in villa Zenthwyd, VI. f. prox. an. fe. Purif. B. virg., a. d. 1350.

E.: ŠA. Prešov. Úsz cs. úszfalvi lt. FAM 282. (Df. 268 673.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, Fk.-én kerek zárópecsét látható.

K.:–

101. (1350.) jan. 30.

A nyitrai kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 57. szám) engedelmeskedve Máté fia: Lukács (Lucasius) királyi ember mellé tanúul küldték István karpapot, akinek jelentése szerint jan. 29-én (f. VI. prox. p. fe. Conv. B. Pauli ap. prox. elapsum) Scenth Jakab birtokon az összehívott szomszédok jelenlétében el akarták végezni a hj.-t, a határok megújítását és a birtok Lukács (Luca) fiai: Mihály és János, ill. Miklós fiai: Demeter és István részére történő iktatását, de András Kezey-i officialis, famulus, urának, Simon fia Lőrinc fia: Miklósnak a nevében mindezekről eltiltotta őket, ezért Lőrinc fia: Miklóst márc. 10-re (ad oct. diei Quadr. nunc venturas) a helyszínen a királyi jelenlét elé idézték Lukács fia: Mihállyal szemben. D. sabb. prox. an. fe. Purif. virg. glor., a. d. supradict. [1350.]

E.: Dl. 48 565. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 5. 1. 56.) Elülső oldalának bal alsó sarkában *relacio vicecomitis Stephani Posoniensis, 4 solvit et 2 grossorum Viennensium et* Viennensium kancelláriai jegyzet, hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés *Lucasius de Karcha* névalakkal. Restaurált papír, zárópecsét apró darabkáival.

K.:–

102. (1350. jan. 31. e.)

I. Lajos király utasítja a pécsi kápt.-t, hogy a Miklós nádor és Soklous-i Pál fia: Gyula ügyében kijelölt királyi emberek valamelyike mellé küldjenek ki tanút.

Eml.: a 120. számú oklevélben.

K.: AO. V. 255. (206. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a helyszíni vizsgálat napjából adódik.

103. 1350. jan. 31.

Az egri kápt. engedelmeskedve [I.] Lajos király (H) Horuati-i Angelus fia Domokos fia: Sandur által bemutatott parancsának (l. 46. szám), pecsétjével megerősített, chirographált privilégiumában átírja [IV.] László király 1273-ban kelt, egyházuk említett sekrestyéjében (sacristia) őrzött [– a kérelmező Sandur őseinek, Angelus-nak mások mellett a királyi nemes serviens-ek sorába emeléséről rendelkező –] privilégiumát, az eredetit visszahelyezve ugyanarra az őrzőhelyre (camara), ahol eddig őrizték. Miklós prépost, János olvasó-, Sándor éneklő-, János örkanonok, János Borsod-i, Péter Heues-i, Domokos Borsua-i, András Pankata-i és György Tarcha-i főesp.-ek. D. in domin. Exurge, a. d. 1350. [I.] Lajos lévén a király (H), az esztergomi és kalocsai székek üresedésben, N. [Miklós] egri püspök idején.

E.: Dl. 16 088. (Keglevich cs. lt. AM. 11.) Az oklevél alján ABCD chirographum, hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Vörös színű, sodrott zsinóron függő ép pecséttel.

K.:–

Megj.: Az átírt oklevél [] között megadott tárgyat az átíró oklevél nem adja meg közvetlenül; IV. László király szóban forgó, 1273. december végén kelt privilégiumát l. Reg. Arp. 2430. szám alatt.

104. (1350.) febr. 1. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja, hogy Arnaldus de la Caucina, Mo. és Lo. pápai adószedője (collector) a Cahors-i (Caturicensis) egyházmegyei Lentillac-i (de Lentilhaco) parókiát megkapja. D. Avinione, Kal. Febr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 211–212. (433. szám, kihagyásokkal, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 148. alapján).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 134. (198. szám); Bull. Pol. II. 78. (469. szám). Mindkettő ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 136r. alapján.

105. 1350. febr. 1. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása Miklós testvérnek, a Zala-i Szt. Adorján-monostor apátjának a kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített privilégiumában átírja az esztergomi kápt. 1339. okt. 22-én kelt privilégiumát, amelyben a kápt. átírta Szt. István király 1024-ben kelt, a Zala-i monostor megadományozásáról szóló oklevelét. D. in vig. Purif. B. virg., a. d. 1350.

E.: 1. BFL. 394. konv. lt. Capsarium 13. D. (Df. 207 200.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölésekkel. Fk.-én függőpecsét zsinórja látszik.

2. ZML. Mohács előtti oklevelek gyűjt. 7. Zalai konv. mlt. 1. 1. 6. (Df. 253 834.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölések láthatók.

Má.: 1. ZML. Mohács előtti oklevelek gyűjt. 408. Zalai konv. mlt. 1. 1. 5. (Df. 285 220.) 17. sz.-i. egyszerű Má.

2. ZML. Mohács előtti oklevelek gyűjt. 409. Zalai konv. mlt. 1. 1. 7. (Df. 285 220.) 17. sz.-i. egyszerű Má.

K.: P. VII. 477. (E. 1. alapján); Zala I. 496–497. (311. szám, E. 2. alapján).

R.: P. VII. 525. (26. szám).

Megj.: Az esztergomi kápt. 1339-ben kelt (hamis) oklevelét és a benne foglalt (hamis) 1024. évi oklevéllel kapcsolatos észrevételeket l. Anjou-oklt. XXIII. 650. szám alatt. Szt. István király zalavári adománylevelét l. DHA. I. 98–102. (17. szám).

106. 1350. febr. 1.

Az erdélyi kápt. e. megjelent Sumkerek-i András fia: Domokos nemes tiltakozva előadta, hogy Welkun fia János fiai: János és László Kayla-i nemesek, akik a kápt. korábbi oklevele szerint Doboka m.-i Zenthandryas birtokukat annak minden hasznával együtt 26 M. ezüstért elzálogosították neki, a mondott birtokot és hasznait vonakodnak átadni. D. in vig. fe. Purif. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 73 663. (Teleki cs. marosvásárhelyi lt. 102.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Sumkerek* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, ill. zárópecsét nyoma látható.

K.: Teleki I. 91–92. (53. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 215. (556. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 527–528. (román nyelvű).

107. 1350. febr. 1. Görbő

Jakab Tolna m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja jelentik [I.] Lajos királynak (H), hogy hozzájuk intézett parancsának megfelelően kiküldték maguk közül Dada-i Péter mr.-t, aki beszámolója szerint jan. 31-én (f. V. prox. an. domin. Exurge) Merse faluban eltiltotta az ugyanezen Merse-ből való Miklós fia: Miklóst attól, hogy Gyurke fia: Péter Scylagh nevű birtoka erdejét, szántóföldjeit és más haszonvételeit használja. D. in Kurbeu, f. II. prox. domin. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 51 552. (Kállay cs. lt. 1300. 981.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, valamint 1 nagyobb és 2 kisebb zárópecsét darabja látható. Papír. Foltos, szakadt.

K.: –

R.: Kállay I. 233–234. (1014. szám); Szakály, Tolna 103. (17. szám).

108. 1350. febr. 1.

Péter fia: Tamás mr. körösi c. azt a pert, amelyet korábbi oklevele szerint Péter fia: Salamon indított előtte Egyed fia: Gergely ellen, a felek akaratából febr. 1-jéről (II. f. prox. an. fe. Purif. B. virg.) febr. 15-re (ad quind. datarum presencium, videlicet ad II. f. prox. p. diei Cinerum) elhalasztja, hacsak a felek addig nem tudnak kiegyezni egymással. D. die prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 101 902. (Batthyány cs. lt. Miscellanea. Németújvár 2. 41. 195. 2.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és természetes színű pecsét maradványai láthatók. Papír.

K.: –

109. 1350. febr. 2.

A fehérvári kápt. az előtte 1350. febr. 2-án (in fe. Purif. B. virg.) megjelent Nagy (Magnus) Péter fia: Tamás mr. nemes, Chokakw-i várnagy, Liptó m.-i c., a királyi udvar lovagja és fiai (filii carnales): János és Péter kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecsétjével megerősített privilégiumban átírja 3 korábbi, pecsétjével ellátott, 1341-ből származó[, Zala fia: János Benedicta nevű özvegye által Tamás mr.-nek elzálogosított fehérvári ingatlanokkal kapcsolatos] nyílt oklevelét. D. a. d. Incarn. supradict., IV. Non. Febr., Thatamerius prépost, a királyi udvar alkancellárja, János mr. éneklő-, Demeter őr- és Donk dékánkanonok jelenlétében.

E.: Dl. 102 946. (Batthyány lt., Illésházy cs. 16. 1. 1.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Függőpecsét vörös és zöld színekből sodrott zsinórával.

K.: –

Megj.: Az átírt oklevelek [] között megadott tartalmát az átíró privilégium nem tartalmazza közvetlenül. A székesfehérvári kápt 1341. febr. 10-én kelt oklevelét l. Anjou-oklt. XXV.

109. szám, 1341. máj. 8-án kiadott oklevelét uo. 295. szám, 1341. máj. 16-án kelt oklevelét pedig uo. 325. szám alatt.

110. 1350. febr. 3.

A nyitrai kápt. bizonyítja: az előttük megjelent Nyitra m.-i Solgow-beli Chorba (dict.) Pál fia: Vörös (Rufus) Miklós eltiltotta Cont (dict.) Miklós mr.-t, Pozsony és Nyitra m.-k c.-ét attól, hogy elfoglalja Solgow nevű öröklött birtokát, amely Miklós mr. Oduornuk nevű birtokával határos, s tiltakozott az ellen is, hogy – miként azt a kápt. tanújának jelenlétében a királyi ember e. is megtette – Oduornuk birtokot Cont (dict.) Miklós mr.-nek iktassák. D. 2. die fe. Purif. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Df. 243 762. (MTA Kvt. Kézirattár. Oklevélgyűjtemény. 117.) Hátlapján 1 azonos és több későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható.

K.: AO. V. 354. (205. szám).

111. (1350. febr. 4.)

Lőrinc [fia: Pál] Posaga m.-i c. és Péter fia: Magas c. terrestris tudatja, hogy febr. 4-én ([fe. V. prox. p. fe. Purif.] virg. gloriose nunc preteritum) [Péter fia: Leukus mr.] képviselőjében megjelent előtte Gergely fia: Mihály a törvényesen megidézett Zuuyinna-i János fia: Mathe-val szemben, [aki nem jelent meg, és maga helyett sem küldött mást, ezért] Mathe-t bírságban elmarasztalják. D. fe. V. supradicta, a. [d. 1350].

E.: Dl. 33 964. (MKA. NRA. 1598. 7.) Csonka, jobb fele hiányzik. A hátlapján az alábbi, azonos kézzel írott tárgymegjelölés olvasható: *Pro magistro Leukus filio Petri contra Mathe filium Johannis de Zuuyinna Judicialis.*

K.: Smič. XI. 613. (469. szám, 1350. júl. 8. keltezéssel).

Megj.: A fenti jelzetszám (Dl. 33 964.) alatt a MNL adatbázisában két össze nem tartozó oklevél egy-egy darabja található, még hozzá a két össze nem illő darab hátlapja szerint a Dl. 33 964. és a Dl. 33 963. jelzetű iratoké. Mindkét oklevelet azonos tárgyban állították ki ugyanazon felek között, ám a Dl. 33 964. jelzetű szerint Péter fia Leukus mr.

képviselőjében Gergely fia: Mihály jelent meg, a Dl. 33 963. jelzetű szerint pedig László fia: Tamás. Az említett jelzetek alatt fellelhető oklevéldarabok mindegyikének hiányos a dátumsora. A fenti, Dl. 33 964. jelzettel azonosítható iraton a felek megjelenésének időpontja a következőképpen látszik:*ficationis* (.....*sitationis*?) *virg. gloriose nunc preteritum*, a dátumsor pedig így: *D. fe. V. supradicta, a.o*. Mivel az év során a felek között e tárgyban több oklevél is született, s a pontosan nem látható évszám végződése kerek, minden bizonnyal 1350-ben állították ki az oklevelet, egy Mária-ünnepet követő csütörtökön. Nehéz eldönteni, hogy a még nem csonkult oklevélben Purificationis vagy Visitacionis állt-e a szövegben. Smič. úgy vélte, hogy az utóbbi, így az irat keltét júliusra helyezte. Mivel e tárgyban febr. 11-én és febr. 18-án, tehát 1-1 hét elteltével is állítottak ki oklevelet, továbbá ápr. 15-én, ápr. 22-én és feltehetően ápr. 29-én is, az tűnik valószínűbbnek, hogy a fenti iratot inkább a Nagyboldogasszony (Purificatio) ünnepét, és nem a Mária látogatása ünnepét (Visitatio) követően bocsátották ki. Mivel febr. 11-én, tehát 1 héttel később már újabb irat keletkezett e tárgyban, a febr. 2-ra eső legközelebbi csütörtököt, azaz febr. 4-ét tekinthetjük az oklevél kiállításának napjának. Az iratról készült regesztában a [] között lévő névalakok a hátlapról származnak, az elmarasztalás [] között megadott oka pedig a hasonló tárgyban kiállított elmarasztaló oklevelek analógiájára került pótlásra. Az itt említett, Dl. 33 963. számú oklevelet l. 343., a febr. 11.-én kiadott iratot 133., a febr. 18-án keletkezett 161., az ápr. 15.-én és 22.-én keltet pedig 308. és 326. számok alatt.

112. (1350.) febr. 5. Avignon

[VI.] Kelemen pápa a premontrei rend kötelékébe tartozó Jazou-i Keresztelő Szt. János [-monostor] konv.-jéhez és prépostjához. A jelen oklevéllel megerősíti a monostornak minden szabadságát és kiváltságát (libertates, immunitates), amelyeket elődeitől privilégium vagy egyéb engedély (indulgentia) révén kaptak, s azokat a kiváltságokat (libertates, exempciones) is, amelyeket a királyoktól, vagy más püspököktől kaptak pápai hozzájárulással. D. Avinione, Non. Febr., pápaságának 8. évében. [1350.]

E.: SNA. Jászói prépostság mlt. Oklevelek és iratok. 13. 59. (Df. 233 079.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelöléssel. Az irat előlapjáról készült Fk.-en függőpecsét szalagjai látszanak.

K.: –

113. 1350. febr. 5. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a váci kápt.-nal: jutalmazni akarván Tamás országbíró, Kewe m.-i c. érdemeit, valamint apjának, a néhai [I.] Károly királynak (H) és neki tett hűséges szolgálatait, Tamás kérésére és anyja, Erzsébet királyné (H), ill. a bárók egyetértésével új adományként Tamásnak és örököseinek adja az örökös nélkül elhunyt Loch-i Miklós fia: János összes királyi kézre háramlott birtokát, különösen a Nógrád m.-i Loch birtokot, minden tartozékával és hasznával együtt azokkal a határokkal, amelyekkel az korábbi birtokosai kezén volt. Nem ismerve azonban e birtok nagyságát és milyenségét, ill. hogy valóban adományozható-e, a király megparancsolja a váci kápt.-nak, hogy embere, Keer-i János fia: Mihály vagy az ugyanonnan való István fia: János mellé küldjenek tanút, az összehívott szomszédok jelenlétében tartsanak hj.-t, a régi határjelek mellett emeljenek újakat, elválasztva a birtokot más szomszédos birtokoktól, majd mások jogainak sérelme nélkül iktassák azt Tamás országbírónak új adomány címén. Amennyiben ellentmondók lennének, Tamás c. ellenében idézzék őket a király jelenléte elé, a történekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in fe. B. Agathe virg., a. d. 1350.

Á.: a 172. számú oklevélben.

K.: –

114. 1350. febr. 5. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja: korábbi oklevelének megfelelően jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d.) megjelent előtte a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével a Wezzeus ~ Vezzeus mr.-t képviselő Pál litteratus Vezekyn-i Desew ~ Deseu fiaival: Jánossal és Miklóssal szemben, akik az esztergomi kápt. itt bemutatott, hj.-ről szóló oklevele szerint ellentmondtak akkor, amikor Vezzeus mr. az esztergomi kápt. és a király emberének jelenlétében hj.-t akart tartani a más birtokaiért cserébe szerzett Bars m.-i Vezeken birtokán, s abba őt be akarták iktatni. Deseu fia: János, aki a nádor e. az esztergomi kápt. ügyvédvalló levelével a testvérét: Miklóst is képviselte, kijelentette, hogy Wezzeus mr. az ő öröklött Vezeken birtokukba akart belépni. Pál ugyanakkor bemutatta a budai kápt.-nak a jelen oklevélben tartalmilag átírt, 1348. nov. 7-én kiállított privilégiumát, amely szerint Deseu fiai és Nogh (dict.) Mihály Vezeken örökbirtokukat annak minden hasznával és tartozékával együtt elcserélték Wezzeus mr.-rel és testvérével, Teuteus mr.-rel 50 budai M.-ért. Mivel János nem tudott ezzel ellentétes értelmű iratot felmutatni, a nádor a vele ítélező bárókkal azt az ítéletet hozza, hogy a birtok a budai kápt. oklevelének értelmében Teuteus és Vezzeus mr.-

eket illeti, Desew fiait pedig hatalmaskodás bűne miatt fő- és birtokvesztésre ítéli, amelyek kétharmada a nádor mint bíró, egyharmada a peres ellenfél kezére háramlik. A nádor minderről hiteles pecsétjével megerősített privilégiumot ad ki Vezzeus mr. részére. D. Bude, 24. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 87 244. (Esterházy cs. hg.-i ágának lt. Rep. 32. M. 577.) Hátlapján azonos és több későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Függőpecsét vörös és zöld zsinórjával.

Eml.: a 286. számú oklevélben.

K.: Z. II. 423. (298. szám, Eml.-ben).

115. 1350. febr. 5. Aversa

Philippa nővér, az Aversa-i ~ Auersa-i Szt. Balázs-monostor apátnője és a monostor konv.-je 1350. febr. 5-én, Auersa-ban, [I.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. ab Incarn. eiusdem 1350., die 5. mensis Febr., 4. ind., regnante Lodoico, Dei gratia serenissimo V, Je et Si rege, regnorum eius V a. 9., Je et Si a. 4., Auerse) Miklós számára oklevelet bocsátanak ki.

E.: –. K. szerint a GA.-ban, a Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 374. (304/A. szám, csak a vonatkozó részlet).

116. 1350. febr. 5.

Az esztergomi kápt. egyházuk örkanonokának, Péternek a kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja a néhai Tamás esztergomi érsek 1314. okt. 27-én [az örkanonokság számára járó gyertya- és dénárszolgáltatást elmulasztó, bizonyos Esztergom városán kívül lévő egyházak és papjaik egyházi interdictum kilátásba helyezéséről szóló], ill. 1315. febr. 22-én [a Szt. Mária Magdolna-egyház debitum fizetésével kapcsolatban] kiállított, érseki pecséttel megerősített oklevelét. D. in fe. B. Agate virg., a. d. 1350.

E.: EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia. 51. 1. 25. (Df. 237 974.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, ill. pecsét nyoma és hártzaszalagja látható.

Á.: Esztergomi kápt., 1446. aug. 26. EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia. 51. 1. 26. (Df. 237 975.)

K.: Str. IV. 38. (2. szám); F. IX/7. 105. (51. szám).

R.: Reg. Slov. II. 27–28.

Megj.: Tamás esztergomi érsek fent átírt okleveleinek [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül. Tamás esztergomi érsek 1314. okt. 27-én kelt oklevelét l. Anjou-oklt. III. 843. szám, 1315. febr. 22-én kiadott oklevelét pedig Anjou-oklt. IV. 29. szám alatt.

117. 1350. febr. 5.

A pozsegi kápt. 1350. febr. 5-én (1350. f. VI. prox. p. fe. Purif. B. virg.) kelt oklevelének tanúsága szerint egyik részről Kamaricha-i Ambrosius fia: Miklós, a másik részről pedig nővére (soror), Ambrosius lánya: Katha nemes asszony megjelenvén előttük, előbbi kinyilvánította, hogy Kamaricha és Kaproncha birtokokban lévő részbirtokait azok minden hasznával együtt leánynegyed címén Katha-nak és utódainak adja.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1379. máj. 16. Dl. 34 299. (MKA. NRA. 647. 18.)

K.: –

118. 1350. febr. 5.

A pozsegi kápt. 1350. febr. 5-én ([a.] 1350. f. VI. prox. p. fe. Purif. B. virg.) kiállított oklevelének tanúsága szerint Katha asszony, Péter fia: János özvegye az Ambrosius fia: Miklóstól leánynegyedként kapott részbirtokokról úgy rendelkezett, hogy azokban bírt jogait egyenlő részben megosztja fiával, az ezen Jánostól született Péterrel.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1379. máj. 16. Dl. 34 299. (MKA. NRA. 647. 18.)

K.: –

119. 1350. febr. 6. Konstanz

Ulrik konstanzi (Constantiensis) püspök tudatja a konstanzi egyházmegyéhez tartozó feketeerdei (in Nigra Silva) Szt. Balázs Benedek-rendi monostor apátjával és konv.-jével, hogy Ágnes volt királyné (V) kérésére a monostor szüksége és a monostorra nehezedő terhek enyhítése végett kápt.-ja egyetértésével úgy határozott, hogy az egyházmegyéje kötelékébe, valamint az említett monostornak és apátjának kegyurasága alá tartozó, Wisenthal-beli Steina-ban lévő parochialis egyházat a monostorral egyesíti (ecclesiam parochialem in Steina in Wisental nostre dioecesis de patronatu vestro et vestri monasterii existentem cum omnibus iuribus et pertinenciis suis vobis et vestro monasterio cum consensu nostri capituli incorporare, unire et annectare dignaremur). Actum et D. Constantinae, a. d. 1350. die sabb. p. fe. Purif. glor. virg. Marie.

K.: F. IX/1. 802–803. (427. szám, Gebert Taphographia Principum Austriae. Pars posterior Auctario Diplomatum. 188. old. 13. szám alapján).

120. 1350. febr. 6.

A pécsi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy korábbi oklevelének (l. 102. szám) engedelmeskedve Voskapu-i János fia: Jakab királyi ember mellé tanúul küldték Miklós presbitert, egyházuk prebendáriusát, a Szt. Miklós-oltár mr.-ét, akik a m.-i nemesektől és más helyzetű emberektől jan. 31-én (sabb. prox. an. domin. Exurge prox. nunc preteritum) megtudták, hogy Chukma-i Pál fiai: János, Péter és Pál Chukma-i jobbágyaikkal, Beyke fia: Istvánval, Pál fia: Márkkal és Balázs kovács (faber) fiaival: Györggyel és Benedekkel együtt a múlt év okt. 31-én (sabb. prox. an. fe. OO. SS. a. prox. elapso preteritum) fegyveresen Soklous-ra törtek, s a Soklous falu végén lévő Fuenes nevű földön elrabolták a nádor és Soklous-i Pál fia: Gyula 2 jobbágynak, Oduardus fia: Péternek és János fia: Pálnak 3 ökrét, Mihályt a fején súlyosan megsebesítették, az említett Pált pedig hajánál fogva falujukba, Chukma-ba vonszolták. D. in crastino fe. B. Agathe virg. et mart., a. d. 1350.

E.: DL. 4110. (MKA. NRA. 1509. 6.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kitöredezett mandorla alakú zárópecsét látható.

K.: AO. V. 355. (206. szám, kihagyásokkal).

121. 1350. febr. 6. Kőrös

Péter fia: Tamás mr., liptói és kőrösi c., Chokaku-i várnagy e. egyik részről Chanouch-i Imre fia: Dénes, a másik részről pedig Taplan (dict.) János mr. famulus-a és képviselője, Fodor (Crispus dict.) Pál megjelenvén, előbbi elmondta, hogy szorultságában egy telket (sessionem seu possessionariam porcionem) – amely György fia: Jánoséval és Taplan (dict.) Jánoséval szomszédos, és a Bednie folyónál van – minden hasznával együtt elzálogosít Taplan (dict.) Jánosnak 10 ft.-ért olyan feltételek mellett, hogy ha ő vagy örökösei a telket megváltják, a visszaváltáskor eszközölt becsű szerint a rajta emelt épületek értékét is megfizetik. D. in Crisio, 2. die fe. B. Agate virg. et mart., a. d. 1350.

E.: DL. 4111. (MKA. NRA. 1590. 30.) Hátlapján kerek pecsét darabjai láthatók. Papír.

K.: AO. V. 356. (207. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 574. (435. szám).

122. 1350. febr. 8.

Symone-i Bertalan Aversa-i bíró és Corno-i Pál közjegyző 1350. febr. 8-án, [I.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. ab Incarn. eiusdem 1350., die 8. mensis Febr., 4. ind., regnante d. nostro Ludoyco serenissimo V, Je et Si rege, regnorum eius V a. 9., Je et Si a. 4.) oklevelet állítanak ki egy haszonbérleti szerződésről.

E.: –. **K.** szerint a GA.-ban, Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 374–375. (304/B. szám, csak a vonatkozó részlet).

123. 1350. febr. 8. Nagyfalu

Lőrinc fia: István, Domokos Machou-i bán és Barana m.-i c. alispánja, s a m. 4 szb.-ja e. egyik részről Seruusdey fia: Pál és Zoym fia: Beke felperesek – mindketten Dobouka-i nemesek –, a másik részről az ugyanonnan való Pousa fia: Benedek – aki a váradi konv. ügyvédvalló levelével jobbágyságot, Vida fiait: Pált és Pétert, továbbá Gundur (dict.) Istvánt és Mihály fia: Istvánt is képviselte – megjelenvén előadták, hogy azt a pert, amelyet a szb.-k és az alispán korábbi oklevele szerint febr. 8-án (f. II. prox. p. domin. Esto mihi nunc preteritam) egyrészt Pál és Beke indított Benedek, másrészt Pál indított az említett jobbágyságok ellen bíróságuk e., közös megegyezés alapján mindkét fél által elfogadott fogott nemes bírák ítéletére kívánják bízni, ezért az alispán és a szb.-k a következőket rendelik el. Egyrészt a felperesek mellé részükről kiküldött Chonko fia: Miklós, Inabor gener-e: Petheu, Gesche-i Bochka (dict.) Péter vagy Cichou-i Gergely, ill. a Benedek és jobbágyságai mellé szintén részükről kiküldött Ivan-i István fia: János, Custan-i Bakou, Egyed fia: Tamás Bozuk-i officialis vagy Vid fia: György, másrészt a váradi konv. által kiküldött 2 tanú – akiknek kiküldésére a jelen oklevéllel egyben a konv.-et megkérlik – jelenlétében márc. 31-én (f. IV. prox. p. fe. Pasce d. nunc ventura) a már említett Dobouka faluban a felek állításainak meghallgatása és az általuk ott bemutatott oklevelek megtekintése u. hozzanak ítéletet. A fogott bírák ítéletét mindkét fél köteles elfogadni, aki azt nem fogadja el, vagy a kitűzött határidőre nem jelenik meg, per kezdete e. 5 M.-t tartozik fizetni a másik fél javára. Aki a mondott határidőben a perrel kapcsolatos okleveleit nem mutatja be, csalás bűnében marasztalják el, okleveleit pedig tekintsék semmisnek. Aki az ítélezés helyszínéről az ítélet meghozatala e. távozik, a másik félnek 5 M.-t tartozik fizetni. Amennyiben a felek mégsem tudnak megegyezni, az alispán és a szb.-k korábbi oklevelében foglalt önkéntes kötelezettségvállalásuknak megfelelően ápr. 26-án (f. autem II. prox. p. fe. B. Georgii mart.) jelenjenek meg bíróságuk e. D. in Nogfalu, f. II. prenotata, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 961. (Zichy cs. zsélyi lt. 218. B. 53.) Hátlapján egykorú kézzel írott tartalmi összefoglaló, valamint 4 kisebb pecsét darabjai és 1 nagyobb pecsétre utaló bevágások láthatók. Papír.

K.: Z. II. 415–416. (292. szám).

124. 1350. febr. 9. Buda

Miklós nádor 1350. febr. 9-én Budán (Bude, 28. die oct. fe. Epiph. d., a. eiusdem 1350.) kelt, függőpecséttel ellátott privilégiumában átírja az egri kápt. előtte bemutatott 2, tartalmilag és

formailag azonos, 1323. szept. 18-án Cheb-i Pál fia: Lőrinc és Cheb-i Bwntwl (Tá. 2.: Bonthol) fia Miklós fia: János részére Cheb földön lévő öröklött birtokuk földrészeinek cseréjéről kiállított nyílt oklevelét.

Tá.: 1. Pálóci László országbíró, 1453. dec. 10. Dl. 2180. (MKA. NRA. 1534. 47.)

2. Garai László nádor, 1449. márc. 23. Dl. 66 920. (Dessewffy cs. margonyai lt. 146.)
1449–1469 között keletkezett Má.-ban.

K.: –

Megj.: Tá. 2.-ben az egri kápt. itt átírt oklevelének keltezéseként 1323. szept. 11. szerepel. Az egri kápt. 1323. szept. 18-án kelt oklevelét l. Anjou-oklt. VII. 462. szám alatt.

125. 1350. febr. 9.

Salamon mr. Thorda-i főesp., András erdélyi püspök ideiglenes bírója tudatja, hogy Bezther fia Domokos lánya: Anych színe elé idézte Haranglab-i Pál fia: Mihály nemest Sarus birtok ügyében, de a felek időközben a főesp. engedélyével fogott bírák segítségével arra a megegyezésre jutottak, hogy ha Sarus birtok felét Pál fia: Mihály, a másik felét pedig Anych váltja meg, akkor Anych a birtok felét megkapja Mihálytól. Amennyiben a birtokkal kapcsolatban később per támadna, annak költségeit egyenlő részben viselik. D. in oct. fe. Purif. virg. glor., a. 1350.

Á.: Szentgyörgyi Péter országbíró, 1505. jan. 27. Dl. 36 385. (Gyulafehérvári kápt. orsz. lt. Lymbus).

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 215. (557. szám).

126. 1350. febr. 9.

Az esztergomi kápt. e. egyik részről Veyzeus ~ Veyzes ~ Vezeus zólyomi c., a király udvari lovagja, a másik részről Pál fia: Miklós megjelenvén, előadták, hogy Pál fia: Mihály Bars m.-i

Pell és Zek birtokokban lévő 2 földrészét, amelyeket korábban elcserélt Veyzes mr. Vezekyn birtokban lévő harmadrészére, most eladja Vezeus mr.-nek 23 M.-ért, de mivel Vezeus mr. Mihálynak a teljes összeget nem fizette meg, Mihály megtartja Vezekyn birtok harmadrészét addig, ameddig Vezeus a teljes összeget a kápt. tanúja e. meg nem fizeti neki. Amikor Vezeus a teljes összeget megfizeti, Mihály a kápt. tanújának jelenlétében békésen átadja neki a birtokot minden hasznával együtt. D. in oct. Purif. B. virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 87 245. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Repositorium. 32. C. 114.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá kitöredezett pecsét látható.

K.: –

127. 1350. febr. 9.

A Lelez-i konv. 1350. febr. 9-én (in oct. fe. Purif. B. virg. in a. d. 1350.) kelt nyílt oklevele szerint István fiai: Miklós és István személyesen eltiltották előttük Tamás fia: János mr.-t és fiait: Tamást, Mihályt és Lászlót Chazlou birtok eladásától és elzálogosításától, Lachk fia: András mr.-t pedig a birtok megvételeitől.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1378. máj. 12. Dl. 77 699. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 50.)

K.: Z. IV. 638. (497. szám, Tá.-ban).

128. (1350. febr. 9.–febr. 16. között)

A pozsonyi kápt. jelenti Tamás országbírónak, hogy korábbi oklevelének megfelelően Ogya-i Andych és Kapulna-i Mátyás királyi emberek mellé tanúul küldte Pál mr. kanonokot és Miklós káplánt, s febr. 9-én (in dicto termino [oct. Purif. B. virg.]) a szomszédok jelenlétében megtörtént a hj. és a becsű. Először azon a birtokon, amelyet Mátyás fia: Miklós Moytuh birtokához tartozónak mondott. Erről megállapították, hogy királyi mértékkel mérve 12 öl széles, 72 öl hosszú, 80 hold szántóföldet foglal magában és Moytuh birtok határai között fekszik, úgy, hogy 7 határjellel Moytuh falu földjéhez lett csatolva. Ezután arra a birtokra mentek, amelyről Miklós azt állította, hogy zálog címén birtokolja. Ez a föld 65 hold a hozzá tartozó hasznokkal és tartozékokkal együtt. Miután kellő rendben mindezt elvégezték, a

mondott 3 földrészt fel akarták becsülni, de mivel az országbíró oklevele azt tartalmazta, hogy az ország szokásjoga szerint becsüljék fel ezeket, látták, hogy ezt nem tudják megtenni, mert igen termékenyek, s mivel közel vannak a városhoz, értékesebbek a várostól távolabb fekvő földeknél, így az országbíró döntésére bízták a becslést.

Eml.: a 372. számú oklevélben.

K.: AO. V. 377–378. (225. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je a hj. időpontjából, *terminus ante quem*je a jelentés elküldése (ad 8. diem) és egyúttal a felek nádor előtti megjelenése napjából adódik.

129. 1350. febr. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az esztergomi kápt.-nal: Tamás c. országbíró kérte tőle Heueswiuar m.-i Laxow birtoka hj.-ának elvégzését és a birtok régi határainak megújítását, ezért megparancsolja a kápt.-nak, hogy a kirendelt királyi emberek egyike, Péter fia: Bálint, Márk fia: Domokos vagy Zacalus (dict.) János mellett küldjön tanút, végezzék el a hj.-t és a régi határjelek megújítását, s ha nem lesz ellentmondás, Tamás c.-t iktassák a birtokba, az esetleges ellentmondókat Tamás c. ellenében idézzék jelenléte elé, a hj. elvégzéséről és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in die Cinerum, a. d. 1350.

Á.: a 258. számú oklevélben.

K.: –

130. 1350. febr. 10.

Az egri kápt. Kyspalugia-i András fia: Fülöp mr. litteratusnak a maga és testvérei: Márk, András és Pál nevében előadott kérésére közhitelű pecsétjével megerősített nyílt oklevelében átírja a néhai [III.] András király (H) hiteles pecsétje alatt 1299-ben kiállított, Fülöp mr. által eredetiben bemutatott privilégiumából a kérelmezők Liptó m.-i Kyspalugya birtokához

tartozó egyik részbirtok határaitól szóló részt, mert azzal kapcsolatban most az ugyanonnan való Boda fia: Miklóssal perben állnak, s arra tiltakozás miatt szükségük van. [A Palugya falu földjéhez tartozó részbirtok határai]: Ke felől egy egurfá alatt 2 határjel a Palugya folyó mellett, Ny felé a nagy sar mellett, keurus fá alatt 2 határjel, a Palugya folyótól ásott régi árokmeder melletti gyümölcsfa alatt 2 határjel, belép az árokba, az árokban Dé felé, túl az árokba torkolló pathak-on, rövid ideig az árok közepe az erdő mellett, 1 kereszttel megjelölt feneufa és zylfa, Ny felé, nadastsar, a sar mellett 2 keresztekkel megjelölt feneufa, ugyanabban az irányban 1 földjel közepében álló kereszttel megjelölt zylfa, pathak, amelyben nyáranta alig van víz, Dé felé kereszttel jelölt jauvrfá, a hegyek irányában egy köznyelven aynak mondott kis völgyben kereszttel megjelölt feneufa, feljebb kereszttel jelölt bykfa, ay közepe, az kezdete, fel a barlangos vagy üreges hegyre, amelynek hatalmas és csodálatosan mély hasadéakai vannak tele forrásokkal, erről a hegyről vagy kőről (de quo monte sive lapide) különböző hegyeken és köveken át felfelé és lefelé haladva leszáll a Palugya folyó forrásáig, ahol a vízbe lépve abban eléri az első határjelet. A kápt. mindehhez hozzáteszi, hogy a birtok határainak bejárásakor jelen lévő szomszédok, Kis (Parvus) Boda, Pazman fia: Demianus, Mysal a fiaival, Péter fiai: Kozma, Miklós, Demianus, Péter és más testvéreik (fr.) nem mondtak ellent. D. in die Cynerum, a. d. 1350.

E.: Dl. 90 439. (Palugyay cs. lt.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Alján függőpecsétre utaló bevágásokkal.

K.: –

R.: Iványi B., Száz. 1909. 892. (10. szám).

Megj.: A részbirtok [] között megadott elhelyezkedését az átíró oklevél nem tartalmazza. Az esztergomi kápt. 1299. dec. 6-án kelt, Kispalugya birtok hj.-ről szóló jelentésében, amely alapjául szolgált III. András király 1299. dec. 6. u. kiállított, az egri kápt. e. bemutatott privilégiumának, két részbirtok határait írja le. Az egyik András mr. Palugya falujának földjéé, a másik – amelyet az egri kápt. fenti oklevelében átír – Palugya falu földjéé. III. András király 1299. dec. 6. u. kiadott privilégiumát és vele összefüggésben az esztergomi kápt. 1299. dec. 6-án kelt oklevelét l. Reg. Arp. 4283. szám, az esztergomi kápt. 1299. dec. 6-án kelt oklevelét l. HO. VIII. 394–397. (329. szám), a hj. vonatkozó részletét l. uo. 396–397. old.-ak között.

131. (1350. febr. 11. e.)

I. Lajos király meghagyja az országbírónak, hogy Kurung-i Simon fia: Miklós perét halassza el.

Eml.: a 149. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az Eml.-t adó oklevél szerint a feleknek febr. 11-én kellett megjelenüik az országbíró e., ebből adódik a királyi perhalasztó parancs keletkezésének *terminus ante quem*je. A keltezésre vonatkozóan l. még a 151. számú oklevélnél írott Megj.-t.

132. 1350. febr. 11. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. Tuteus királyi ajtónállómr. kérésére elengedi annak a békebírságnak a Tuteus mr.-re és testvérére, Vezzeus mr.-re jutó részét, amelyet jan. 8-án (in oct. diei Strennarum) részben a nevezettek, részben a Zendemeter birtok ügyében velük perben álló János Volkou-i főesp., ill. Tamás fiai: János, Domokos és Jakab tartoztak neki megfizetni, mivel a perben kiegyeztek egymással. D. Bude, 35. die oct. predictarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 962. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 346.) Hátlapján nagy kerek, kitöredezett pecsét látható. Papír.

K.: Z. II. 417. (293. szám).

133. 1350. febr. 11.

Lőrinc fia: Pál mr. Posaga m.-i c. és Péter fia: Magas c. terrestris bizonyítja, hogy febr. 11-én (f. V. prox. p. oct. Purif. B. virg.) megjelent előttük a Péter fia: Leukus-t képviselő László fia: Tamás az elmondása szerint törvényesen megidézett Zuuyinna-i János fia Mathe-val szemben, utóbbi azonban nem jelent meg, és nem is küldött maga helyett senkit, ezért bírságban elmarasztalják. D. f. V. supradict., a. d. 1350.

E.: Dl. 33 959. (MKA. NRA. 1598. 7.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Zuunya* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, továbbá 1 nagyobb kerek pecsét helye, és 1 kisebb kerek pecsét maradványai látszanak.

K.: Smič. XI. 575-576. (437. szám).

Megj.: Vö. a 111., 161., 308., 326. és 343. számú oklevelekkel.

134. 1350. febr. 11.

A zágrábi kápt. az előttük 1350. febr. 11-én (a. d. 1350. f. V. prox. p. fe. B. Scolastice virg.) megjelent Blagay-i Radozlaus c. fia: Duymus c. kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevélben átírja a néhai [IV.] Béla király (H) kettőspecsétjével hitelesített, 1241. szept. 23-án kelt privilégiumát[, amelyben a király a kérelmező őseit, Bobonigh-ot és István Wodycha-i c.-t apjuk érdemeiért kiváltságokban részesítette].

E.: 1. Dl. 66 512. (Blagay cs. lt. 1. 31.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés látható. Függőpecsét zsinórával. Foltos, gyűrött.

2. E. 1.-gyel azonos jelzet alatt. Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés, alján függőpecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: Smič. XI. 575. (436. szám).

Megj.: IV. Béla király 1241. szept. 23-án kelt, hamisnak minősített privilégiumát l. Reg. Arp. 710. szám alatt. IV. Béla király privilégiumának [] között megadott tárgyat az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

(1350.) febr. 12. (?: 1360. febr. 21. ?)

Péter prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti [I.] [Lajos] királynak (H), hogy itt átírt parancsát (l. 53–54. számok között) megkapták, s annak megfelelően Tholchua-i Demeter fia: Jakab [!] királyi ember mellé tanúul küldték Miklós testvért, akik a következőket jelentették nekik: a Húsvét előtti 8. vasárnapot követő hétfőn (f. II. prox. p. [domin. Exsurge?]) Vgrin fia: Miklós c. néhai országbíró 2 oklevelében foglalt rendelkezésnek megfelelően válaszára, ill. a bírónak és a perbeli ellenfélnek kifizetendő bírság okán Beke fiait: Lászlót és Bertalant Zelez-en, a következő hétfőn (sequenti f. II. prox.) pedig Dénes fia: Imrét és Péter fia: Jakabot Cheby-n Hamvazószerda 15. napjára

(quind. diei Cynerum nunc venturis) a király elé idézték nem képviselő általi, hanem személyes megjelenésre Checher-i Domokos fia: Jánossal szemben. D. f. VI. prox. an. domin. Inuocauit, a. prenotato. [1350.]

E.: Dl. 31 268. (Csicsery cs. lt. 296.) Szakadt, felső részén és közepén kisebb darab hiányzik, restaurált. Hátlapján azonos és egykorú kezekkel írott tárgymegjelölések. Más egykorú kézzel *Personaliter non venerunt in in [!] comitatibus Zemlyniensi et `([áthúzva:] de Borsod) Emiricus et Jacobus non venerunt sed cum Ladizlao et Bartholomeo conventus de Lelez homines ut prius Ladislaus et Bartholomeus ac Emericus filius Dyonisii et Jacobus filius Petri de Cheb proclamantur in tribus foris, actor personaliter solveret eciam iudice Zemlyniensis comitatus, alatta contra Emericum et Jacobum* feljegyzés olvasható. A hátlap közepén kitöredezett kerek zárópecsét látszik.

K.: –

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 405. (1350. febr. 14.-i keltezéssel).

Megj.: Az irat Ugrin tárnokmester fia, Miklós országbíró okleveleit említi. Ugrin fia Miklós országbírói tevékenysége Engel Arch. szerint 1359. febr. 24. és 1359. dec. 8. között adatolható, Engel Genealógia pedig úgy tudja, hogy a nevezett Miklós 1360. jan. 10. e. elhunyt. Mivel a leleszi konv. jelentése néhaiként említi az országbíró, Lajos király és a leleszi konv. szóban forgó oklevelei az 1360. év elején keletkezettek.

135. (1350.) febr. 12. Avignon

VI. Kelemen pápa értesíti Jegendorph-i Pál esztergomi kanonokot, hogy egyrészt érdemeire való tekintettel, másrészt [I.] Lajos királynak (U) a címzett – mint a király káplánja és a királyi kápolna c.-ének helyettese (capellanus et vicecomes capelle sue) – érdekében hozzá intézett folyamodványa alapján rezerválja számára az esztergomi egyházmegyében lévő nyitrai főesperességet, amit Miklós nyitrai electus előléptetése idején Pancracius fia: Tamás mr. kapott meg, és jelenleg még birtokol. D. Avinione, XVIII. Kal. Mart., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 287–288. (260. szám, ASV. RV. tom. 193. fol. 275r–v. alapján).

136. (1350. febr. 12. Avignon)

VI. Kelemen pápa az előző, 135. számú oklevélben foglalt rendelkezését tudatja [Miklós] testvér zágrábi (Zagabriensis) püspökkel, s egyúttal kéri, hogy közreműködjön Pál új tisztségébe való bevezetésében, s annak jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mart., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 135. számú oklevélével.

137. (1350. febr. 12. Avignon)

VI. Kelemen pápa a 135. számú oklevélben foglalt rendelkezését tudatja a veszprémi (Vesprimiensis) egyházmegyében lévő, Wissegrad melletti Szt. András-monostor apátjával s egyúttal kéri, hogy közreműködjön Pál új tisztségébe való bevezetésében, s annak jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mart., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 135. számú oklevélével.

138. (1350. febr. 12. Avignon)

VI. Kelemen pápa a 135. számú oklevélben foglalt rendelkezését tudatja az avignoni sekrestyével, s egyúttal kéri, hogy közreműködjön Pál új tisztségébe való bevezetésében, s annak jogaiban védje meg. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mart., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 135. számú oklevélével.

139. 1350. febr. 12. Győr

Kálmán győri püspök tekintetbe véve az örkanonoki jövedelmek szűkösségét, a kápt. egyetértésével Imre örkanonoknak és mindenkori utódának adományozza (collatio) a mosoni tizedkésben (in cultello Musoniensi) lévő, Kurtuvyl falu által a gabonafélék és más szokásos javak u. fizetendő tizedek egészét – kivéve azt a negyedrészt, amely a kápt.-hoz tartozó testvéreket illeti – az örkanonok mindenkori feladatainak ellátására, világításra és más szükséges dolgokra. A püspök mindezek bizonyosságára az oklevelet függőpecsétjével erősíti meg, amelyre egyetértése jeléül a kápt. is ráfüggeszti a maga pecsétjét. D. Jauriensi, 2. Id. Febr., a. d. 1350. A.

E.: Győri Székeskápt. mlt. Cimeliotheca et Theca. CTH 6. 242. (Df. 278 025.) Hátlapján egykorú kézzel írott *Kwrthueles* névalak és újkori kézzel írott tárgymegjelölés látható. Egykori függőpecsétre utaló bevágásokkal.

K.: –

R.: Bedy 89.

140. [1350.] febr. 12.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt korábbi oklevelének (l. 2. szám) engedelmeskedve Herbordus fia: András királyi ember mellé tanúul küldték László mr. kanonoktársukat, akik a szomszédok, különösen Sorlou-i Pál fia: István jelenlétében febr. 9-én (in oct. Purif. B. virg.) Zeles, Vdal és Martand birtokokon elvégezték a hj.-t, majd a mondott birtokokat régi határaik mellett ellentmondás nélkül Thutus és Wezeus mr.-eknek és örökösüknek iktatták csere címén, mások jogainak sérelme nélkül. D. 4. die oct. predict., a. d. ut supra. [1350.]

E.: Dl. 76 963. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 342). Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Zelys*, *Martund*, *Wdal* névalakokkal. Papír, 2 helyen lyukas, hátlapján kerek rányomott pecsét töredékeivel.

K.: Z. II. 417–418. (294. szám).

141. 1350. febr. 12.

A pécsi kápt. e. Stara-i János fia: Pál mr. Rómába történő zarándoklata e. ingó és ingatlan vagyonáról az alábbiak szerint rendelkezik. Feleségére, a nemes Klára asszonyra hagyja Pécs városában a Szt. Ferenc-kolostorral szemben lévő házát (curia), Baranya m.-i Zalatha nevű vásárolt birtokát, a Drava folyón túl lévő Gughzeuley nevű, Zalathnok-hoz tartozó szőlőjét, 10 ménesbeli lovat és 4 szekérhúzó lovat, 2 ezüst serleget, 1 övet (cingulum balteum), 1 ménesbeli csikót, Zoppya-ban 1 ekéhez tartozó barmait (pecora unius aratri), sertéseinek és kecskéinek harmadrészét, valamint személyes lakóhely céljára (pro personali residentia) a Somogy m.-i Kerezthur nevű, bérleti jogon kezén lévő birtokát (possessionem suam feudalem); lelki üdvéért hagy 10 ménesbeli lovat, amelyből 5-öt a felesége, a másik 5-öt pedig a fia, Ponya ajánljanak fel érte; nevezett fiára, Ponya-ra hagy 12 ménesbeli lovat és 5 másik jó lovat, 4 hadi fegyverzetet (arma militaria) minden tartozékával, sertéseinek és kecskéinek másik harmadát; a fennmaradó sertéseket és kecskéket pedig lelki üdvéért ajánlja fel; menyére, Ponya feleségére 1 isthy színű ménesbeli csikót hagy, végül minden más örökölt birtokát – ellentmondó nem lévén – Ponya-ra hagyja. D. f. VI. prox. an. domin. Invocavit, a. d. 1350.

E.: DL. 4112. (MKA. NRA. 1509. 11.) Hátlapján egykorú kézzel írott *fassionalis de Zalata* feljegyzés és mandorla alakú pecsét nyomai látszanak.

K.: AO. V. 356–357. (208. szám, kihagyásokkal).

142. 1350. febr. 12.

János Nempthi-i plébános, András erdélyi püspök Mezes-en túli általános vikáriusa tudatja: Miklós Ders-i alessp., Mátyás Zoldubag-i (de exista parte Zoldubag) alessp. és Pereche-i rector, továbbá János a Janusy-i, István a Waya-i, Márk a Lider-i (vagy más néven Loranthaza-i) egyházak papjai és rector-ai jelentették neki, hogy Katalin – Mihály fia: Ábrahám (Abraam, Habraam) Laskud-i nemesnek a felesége, a Harnad-i districtus-ban lévő Ziketh-ről és Tokayból való nemesnek, Mako-nak a leánya – halála e. meggyónva és felvéve az utolsó kenetet, előttük és nemes fogott bírák e. – ti. Miklós fia: Cantor (dict.) János, ennek Janusy-ból való fia: Briccius, továbbá Vaya-i János fia: László, és az ugyanonnan való Jolath fia: András, valamint ezek hites feleségei e. – beteg testtel, de ép elmével többek között úgy végrendelkezett hitbéréről és jegyajándékáról, hogy azokat férje és örökösei kapják meg örökös birtoklásra teljes joggal, s e rendelkezésnek Katalin egyetlen rokona (fr., proximus)

sem mondott ellent. János vikárius az Ábrahám javára tett végrendeletet függőpecsétjével ellátott privilégiumában megerősíti. D. f. VI. prox. an. fe. B. Valentini mart., a. d. 1350.

E.: – Fk.: DL 96 310. (Vay cs. berkeszi lt. 307.) Egykori függőpecsét hártyszalagjával.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 216. (558. szám); Piti F., SzSzBSz 2007. 54.; Vay berkeszi 428. (109. szám).

143. 1350. febr. 13. Avignon

Rajmund sutri (Sutrinus), Gergely oppido lucanoi (Opidensis), János trebinjei (Tribuniensis), Ágoston (Destillariensis), Adam (Perpernensis), Gergely salornói (Salunensis), János dragonai (Draconarianus), Ferenc acci (Acciensis), János ternopoli (Ternopolensis), Bertrandus assisi (Assisiensis), Péter cagli (Calliensis), Anancius xanthi (Xanchiensis), Ferenc (Vrehensis), Nitardus (Termopolensis) és Máté langoni (Langonensis) püspökök azoknak, akik az esztergomi egyházmegyében Besztercebányán (in villa militis) Szűz Mária és Szt. Antal tiszteletére emelt kápolnát védőszentjeinek ünnepein, az Úr születése napján, Újév napján, Vízkeresztkor, Nagycsütörtökön, Nagypénteken, Húsvétkor, Feltámadáskor, Pünkösdkor, a Szentháromság ünnepén, Úrnapján, a Szt. Kereszt feltalálása és felmagasztalása ünnepén, Szt. Mihály arkangyal, valamint Keresztelő Szt. János születése és halála ünnepén, Péter és Pál apostolok és a többi ap. és ev., valamint a 4 egyházi doktor ünnepein, Mindenszentekkor, Halottak napján, a kápolna felszentelése ünnepén, Szt. István, Szt. Lőrinc, Szt. György, Szt. Márton, Szt. Balázs, Szt. Miklós, Mária Magdolna, Szt. Katalin, Szt. Ágota, Szt. Margit ünnepén és valamennyi felsorolt ünnep nyolcadán meglátogatják, továbbá azoknak, akik az egyes vasárnapokon és szombatokon ide zarándokolnak, az istentiszteleteken részt vesznek, az oltáriszentséget vagy a szt. olajat kísérik, akik a kápolna világításához vagy díszítéséhez hozzájárulnak, akik aranyat, ezüstöt, ruhaneműt, könyveket, kelyheket vagy egyéb szükséges dolgokat hagynak végrendeletükben a kápolnára, vagy más módon adományoznak számára, 40 napi búcsút engedélyeznek, ha azzal az egyházmegye püspöke is egyetért és hozzájárul. Minderről függőpecsétjükkel megerősített privilégiumot adnak ki. D. Auinione, XIII. die mensis Febr., a. d. 1350., VI. Kelemen pápaságának 8. évében.

E.: Besztercebánya város lt. Besztercebánya város tanácsa. Oklevelek 1. 10. (Df. 280 662.)
Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölések, Fk.-én függőpecsétek sodrata és egy függőpecsét egyik oldala látszik.

K.: –

Megj.: Miklós, Kelemen pápa által megerősített esztergomi érsek, esztergomi örökös c. 1350. dec. 7-én kelt (l. 747. szám), valamint Benedek testvér, (Sydoniensis) püspök és János esztergomi érsek vikáriusának 1415. évi megerősítő záradékával.

144. 1350. febr. 13. Buda

Miklós választott és megerősített zágrábi [püspök], kápolnaispán, a király titkos kancellárja bizonyítja: Nekche-i Denk mr. tiltakozva előadta, hogy Korogh-i Phylpus mr. valamely kápt.-nal, különösen a boszniai kápt.-nal olyan oklevél kiadására törekszik, amely szerint egyezsége jutott volna vele Zenthlazlou, Luka és Jagodna birtokokkal kapcsolatban, noha azokat a zágrábi kápt. által kiállított, Denk mr. által letett esküt bizonyító oklevél révén visszakövetelte Phylpus mr.-tól, más kápt. e. pedig nem kötött vele semmiféle megállapodást, ezért Phylpus mr.-t eltiltja attól, hogy a boszniai kápt.-tól ilyen tartalmú oklevelet átvegyen, a boszniai kápt.-t és minden más kápt.-t és konv.-et pedig attól, hogy ilyen tartalmú oklevelet kiállítson. D. Bude, sabb. prox. an. domin. Invocavit, a. d. 1350.

E.: Dl. 4113. (MKA. NRA. 1509. 10.) Hátlapján nagy kerek pecsét töredékei láthatók.

K.: AO. V. 358. (209. szám, kihagyásokkal).

145. 1350. febr. 14. Buda

[I.] Lajos király (H) udvari lovagja, Paharus (dict.) Péter abaújházi c. kérésére és oklevél-bemutatása alapján nyílt oklevelében átírja saját korábbi, 1347. okt. 3-án kelt [a c. részére Copy birtokról kiállított] privilégiumát. D. Bude, domin. Invocavit, a. d. 1350.

E.: Dl. 64 036. (Kapy cs. lt. 29.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, valamint nagy kerek pecsét töredékei láthatók.

K.: –

Megj.: Az átírt oklevél [] között megadott tárgyat az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

146. 1350. febr. 14. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a főpapokkal, a bárókkal, a nádorral, az országbíróval, a megyésispánokkal és alispánokkal, a szb.-kkal, a várnagyokkal, officialis-okkal, az ország más bírásaival és jogszolgáltatóival és azok helyetteseivel, valamint a városokkal és falvakkal, ezek rector-aival, bírásaival és falunagyaival, hogy Taskand-i Jakab árvaságra jutott kiskorú fiait: Miklóst, Domokost és Leustachius-t különös kegyből mentesíti bíróságaik joghatósága alól nagykorúságuk eléréséig, azaz addig, ameddig magukat képviselni nem tudják, ezért megparancsolja, hogy semmilyen ügyben ne hívják őket bíróságaik elé, kivéve az apjuk idejében megkezdett ügyeket. D. Bude, in domin. Inuocaut, a. d. 1350.

E.: – HO. szerint Nagy Sándor sitkei lt.-ban; hátlapján „a veres viaszú kis titkos gyűrűspecsét alatt *relatio regine* szavak kétszer.”

K.: HO. II. 86–87. (66. szám).

147. (1350.) febr. 15. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri N. [Miklós] kalocsai érseket, hogy vizsgálja ki Vincencius fia: Hector genovai (Janua) polgár panaszát, amely szerint a jeruzsálemi Szt. János-lovagrend konv.-jének és fr.-einek nagy mennyiségű pénzt adott át, amit most Hector kérésére nem akarnak visszaadni. D. Avinione, XV. Kal. Mart., pápaságának 8. évében. [1350.]

E.: ASV. RA. tom. 105. fol. 511r. (Df. 292 750.)

K.: Theiner I. 779. (1183. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. fol. 444. alapján).

R.: Bónis–Balogh 123. (1114. szám).

148. 1350. febr. 15. Buda

[I.] Lajos király (H) 1350. febr. 15-én Budán (Bude, f. II. prox. p. domin. Inuocaut, in a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint megjelent előtte János választott és megerősített vespérmi püspök és a testvére, Pál néhai bán fia: Pál mr., akik kinyilvánították: Baranya m.-

ben, Soklos (Tá. 2., 3.: Soklous) mellett lévő Totfalu (Tá. 3.: Tothfalu, Eml.: Toutfalu) nevű vásárolt félbirtokukat minden hasznával együtt eladták Teuteus (Tá. 2.: Tuteus, Tá. 3.: Tetous, Teteus) királyi ajtónállómr.-nek és testvérének, Wezzeus (Eml.: Wezeus) mr. zólyomi (Zolium) c.-nek, ill. örököseiknek a tőlük átvett 100 budai M. dénárért – a M.-t 4 ft.-tal számolva –, szavatosságot vállalva minden esetleges zaklatóval, különösen Bakos (Tá. 2., Tá. 3.: Bakous) (dict.) Domokossal és Lőrinccel, ill. utódaikkal szemben.

Tá.: 1. Opuliai László nádor, é. n. [1367. máj.–1372. okt.] > Lackfi Imre nádor, 1373. okt. 28. Dl. 77 561. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 561.)

2. Opuliai László nádor, é. n. [1367. máj.–1372. okt.] > Lackfi Imre nádor, 1374. febr. 5. Dl. 77 567. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 571.)

3. Opuliai László nádor, é. n. [1367. máj.–1372. okt.] > Lackfi Imre nádor, 1374. ápr. 3. Dl. 77 600. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 584.)

Eml.: a 156. számú oklevélben.

K.: Z. III. 522–523. (406. szám, Tá. 2. alapján); Z. III. 543–544. (Tá. 3. alapján).

Megj.: Tá. 1. restaurált, szakadt, nagy része hiányzik, Tá. 2. foltos, helyenként nehezen olvasható. Eml. szerint a király nagypecsétje alatt kiállított nyílt oklevél volt.

149. 1350. febr. 15. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Keue m.-i c. Kurung-i Simon fia: Miklósnak Nogmartun-i Lőrinc fia: Nykul mr. ellen indított perét a királyi kápolnaispán idézőlevelében megjelölt febr. 11-ről (f. V. prox. an. domin. Inuocaut) királyi parancsra (l. 131. szám) máj. 1-jére (ad oct. B. Georgii mart. nunc affuturas) elhalasztja a per korábbi állásának fenntartása mellett. D. Bude, 5. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 98 388. (Sigray cs lt. 42. 2.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, más kéz írásával *ad octauas beati Georgy martiris ob regium preceptum* szavak. Papír.

Eml.: a 384. számú oklevélben.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 18. sz.-i Má.

K.: –

Megj.: Vö. a 151. számú oklevéllel.

150. 1350. febr. 15.

A budai kápt. e. egyik részről Fülöp nádor özvegye, nemes asszony, a másik részről a néhai Mikhc-nek [!], egész Szlavónia bánjának fia: Akus mr. a maga és felesége, Klára asszony képviselőjében megjelenvén, előbbi elmondta, hogy Abwyuar m.-i Kuzepnemety nevű öröklött, és a néhai [I.] Károly királytól (H) adományba (collatio) kapott Wyuar birtokát, valamint Felnemety-ben lévő öröklött részbirtokát, minden hasznával, úgymint szántókkal, trágyázott földekkel, mezőkkel, erdőkkel, berkekkel, vizekkel és vízfolyásokkal és minden olyan joggal, ill. jövedelemmel, ami e birtokok határai közé esik, továbbá Szepes m.-i Sumugy birtokát, és az ugyanezen [I.] Károly király (H) által neki és árváinak adott Ewr-i vámot, az erről szóló királyi nyílt oklevél és az abban foglalt conditio szerint lányának, Klára asszonynak és férjének, Akus mr.-nek és utódaiknak adja örökös birtoklásra azzal a feltétellel, hogy Akus az özvegyet élete végéig megtartja e birtokokban és részbirtokokban, nemkülönben ezek hasznáiban és teljes jövedelmében, megvédve ezekben minden zaklatni szándékozótól. Akus mindezeknek önként alávetette magát. A kápt. minderről függőpecsétjével megerősített, chirographált privilégiumot bocsát ki. D. II. f. prox. p. domin. Inuocauit, a. d. 1350. János mr. örkanonok, László, Imre, Péter, Mihály, Kozma kanonokok, valamint János dékánkanonok jelenlétében.

Á.: Budai kápt., 1401. ápr. 11. Dl. 70 720. (Perényi cs. lt. 125.)

K.: –

R.: Perényi 58–59. (77. szám).

151. (1350. febr. 15. u.–máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja, hogy Korong-i Simon fia: Miklós perét halasszák a következő évre (ad 2. revolucionem annualem earumdem oct.).

Eml.: a 384. számú oklevélben.

Megj.: Simon fia: Miklós szóban forgó perét első alkalommal febr. 15-én halasztották el (l. 149. szám) királyi parancsra. Az uralkodó febr. 15-én bemutatott ebbéli utasításáról nem állapítható meg, hogy jelölt-e meg határidőt a halasztásra vonatkozóan vagy sem, ezért nem zárható ki, hogy az első királyi perhalasztó parancs (l. 131. szám), amelynek *terminus ante quem*je febr. 11., még az előző évben keletkezett, de miután az országbíró nem elnapolt pert, hanem idézőlevélben megadott időpontot tolt későbbre, az ügy feltehetően csak az 1350. évben keletkezett. Az első alkalommal máj. 1-jére elnapolt perben másodszor is királyi perhalasztó parancsot mutattak be, amely nem lehetett azonos az előzővel, ez utóbbinak tehát a febr. 15-én kiállított országbírói meghagyás és az újabban megadott máj. 1-jei időpont között kellett keletkeznie.

152. 1350. febr. 16. Bonchida

Geleth fia: László Doboka m.-i c., valamint Lőrinc fia: Benedek és Demeter fia: János szb.-k bizonyítják: az előttük Szentegyedről (de Sancto Egidio) megjelent Wos (dict.) Miklós vizsgálatot kért abban az általa tiltakozva előadott ügyben, hogy a Zeekakna-i népek (populi sew hospites) febr. 16-án (III. f. prox. p. domin. Invocavit) hátaslovai közül 4-et lenyilaztak, egyet pedig hátsó lábán megsebesítettek. A m. kiküldött emberei a fentiekkel kapcsolatban azt jelentették, hogy a 4 elhullott lovat a mezőn látták feküdni. D. in Bunchida, die et termino prenotato.

E.: Arhiva Istorica a Filialei Din Cluj a Academiei RR. (Erdélyi Múzeum Egyesület egykori lt.) Wass cs. Oklevelek 3. 34. (Df. 252 762.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölések. Papír, 3 zárópecsét töredékével.

K.: Doc. Trans. IV. 528.

R.: Erdélyi Okm. III. 216. (559. szám); Wass 246. (93. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 696. Román nyelvű.

Facs.: Doc. Trans. IV. 733.

Megj.: A febr. 16.-i keletjelölést a székekaiak hatalmaskodását leíró sorok fölé szúrták utólag.

153. (1350. febr. 16–márc. 17. között)

Tamás országbíró oklevele szerint a felek febr. 16-án (8. die [ti. oct. Purif. B. virg.]) megjelentek előtte abban a perben, amelyet Miklós nádor indított Elefanth-i Mátyás fiai: Miklós, Mátyás és Tamás ellen 80 hold földrész tárgyában, s úgy rendelkezett a vele ülésező

bárokkkal, hogy az egyik alperes – a felek megállapodása alapján Miklós vagy Mátyás – egy nemes eskütárrsal márc. 17-én szerdán (in quind. diei medii Quadr. sc. f. IV.) a helyszínen tegyen esküt azzal a tartalommal, hogy a vitás 80 hold soha nem tartozott Apey birtokhoz, hanem mindig az alperesek Moytuh birtokához tartozott, s most is ahhoz tartozik. Az országbíró egyben utasítja a pozsonyi kápt.-t, hogy egyrészt az alperes oldalára kirendelt Kapulna-i Mátyás, Kyurty-i Miklós fia: Beke, Geztu-i Kenez fia: Fülöp vagy Lowch-i Mihály, másrészt a felperes oldalára kijelölt Ogia-i Andich, Vaarkun-i Omode vagy Karcha-i Rofayun királyi emberek egyike mellé küldjenek tanút, s amennyiben az eskü rendben megtörténik, a birtokot iktassák Mátyás fiai, ellenkező esetben a nádor részére. A történetekről máj. 1-jére (ad presentes oct. fe. B. Georgii mart.) küldjenek jelentést.

Eml.: a 400. számú oklevélben.

K.: AO. V. 378–379. (225. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je az országbíró előtti megjelenés időpontjából, *terminus ante quem*je az előírt eskü letételének napjából adódik. Vö. a 128. számú oklevéllel.

154. 1350. febr. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) bizonyítja, hogy abban a perben, amelyet Putethaym-i Albert felperes folytatott előtte Nykyl fia: Nyclinus ~ Nykil és Lőrinc fia: Nykyl nemesekkel szemben a néhai Pál c. országbíró birtokai, vagyona (pecunia), és minden más ingó és ingatlan vagyonáról tett rendelkezése (ordinatio, dispositio) kapcsán, Albert és felesége, a néhai Pál országbíró leánya: Anna asszony kielégítése tárgyában, a felek nemes fogott bírák segítségével önként békés megegyezésre jutottak az alábbi módon. Nykyl fia: Nykil és Lőrinc fia: Nykyl Albertnek 1500 font bécsi dénárt fizetnek a király e. a felek által egyeztetett határidőben, vagyis az összeg felét márc. 21-én (in fe. Ramispalmarum), a fennmaradó részt pedig ápr. 24-én (in fe. B. Georgii mart.). A felek továbbá kikötötték: amennyiben a kötelezettek valamelyik határidőt elmulasztják, fizessék a teljes összeg kétszeresét, az összeg kifizetése u. azonban sem Albert, sem Anna asszony, sem utódaik nem kezdeményeznek pert és nem zaklatják őket a Pál c. végrendeletével kapcsolatos fenti ügyben, Albert pedig a Pál c. végrendeletével kapcsolatban kiállított összes oklevelét érvénytelennek nyilvánítja. A felek a fentieknek önként alávetik magukat. D. Bude, f. IV. prox. p. domin. Invocavit, a. d. 1350.

E.: DL. 4114. (MKA. NRA. 604. 3.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és vörös viaszba nyomott pecsét töredékei látszanak.

K.: –

155. (1350. febr. 17. v. u.)

Wgal-i Pál horvát-szlavón bán a Kelemes fia: Mykech és a zágrábi kápt. között Mykech Hrychen nevű birtoka határainak tárgyában folyó perben a feleket ápr. 4-re (oct. fe. Passce d.) ítélethozatalra megidézi.

Eml.: a 278. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A fenti keletjelölés abból adódik, hogy az Eml.-t adó oklevél az irat kiadását a febr. 17-én tartott báni gyűléshez köti.

156. 13[5]0. febr. 18. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a pécsváradi (Pechwaradiensis) konv.-tel, hogy Tuteus királyi ajtónállómr. bemutatta előtte korábbi, nagypecsétje alatt kiállított nyílt oklevelét (l. 148. szám), s kinyilvánította: az abban foglaltak értelmében testvérével, Wezeus mr.-rel együtt jogosan be akar lépni Toutfalu birtok felébe, ennélfogva a király utasítja a konv.-et, hogy Beremen-i István, Boya-i Deseu, vagy Theha fia: Sándor királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút a nevezett birtokra, s amennyiben ellentmondás nem lesz, a szomszédok és határtársak jelenlétében iktassák azt Tuteus és Wezeus mr.-ek részére, az iktatás lefolyásáról pedig küldjenek írásos jelentést. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, ebben az esetben a perbehívás idejét és helyét, ill. a perbehívottak nevét és a kitűzött időpontot írják meg. D. Bude, f. V. prox. an. domin. Remin., a. d. 13[5]0.

Á.: a 206. számú oklevélben.

K.: Z. II. 443. (318. szám, Á.-ban).

157. 1350. febr. 18.

[I.] Lajos király (H, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli. d.) a néhai Segny-i Doym (Á. 2.: Segni-i Duim, Má.: Segny-i Doym ~ Duym) c. testvére (fr.):

Bertalan c. kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja a néhai [I.] Károly király (H) 1323. nov. 7-én kelt privilégiumát, amelyben átírja és megerősíti saját 1322. okt. 8-án kelt, [IV.] László király 1279. évi, más korábbi királyok okleveleit megerősítő privilégiumát. A király ezen felül Bertalan c. hűséges szolgálataira és érdemeire való tekintettel anyja, Erzsébet királyné és testvére, István herceg egyetértésével, valamint a bárók és előkelők tanácsára a fenti oklevelekben foglaltakat megerősíti. Kelt Thatamer mr. fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által, a. d. 1350. XII. Kal. Marc., [I. Lajos király] uralkodásának 9. évében. Miklós lévén a választott esztergomi érsek, Dénes testvér a kalocsai érsek, Domokos a spalatói érsek, Miklós az egri, Demeter a váradi, András az erdélyi, Miklós a pécsi, Gergely a csanádi, Kálmán a győri és Mihály a váci püspökök, János a veszprémi, Miklós a zágrábi, Peregrinus testvér a boszniai, Tamás testvér a szerémi, István testvér a nyitrai választott püspök, Miklós a nádor és a kunok bírója, István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Olivér a király tárnokmr.-e és a királyné udvarbírója, Tamás c. az országbíró, Pál mr. a királyné tárnokmr.-e, Domokos a Machow-i bán, Dénes a király lovászmr.-e, Konth Miklós a pozsonyi c.

- Á.:** 1. Zsigmond király, 1390. [ə: 1393?] nov. 13. Dl. 32. (MKA. NRA. 370. 34.)
 2. Zsigmond király, 1393. [ə: 1390?] nov. 13. > I. Mátyás király, 1488. márc. 10. Dl. 33 507. (MKA. NRA. 370. 34.)
- Má.:** AHA. Diplomata Latina. 7A. 142. (Df. 230 810.) Á. 1-ről. 18. sz.-i.
- K.:** F. IX/1. 770–774. (404. szám, állítólagos E.-ről); Frangepán I. 71–75. (126. szám).
- Megj.:** I. Károly király 1322. okt. 8-án kelt oklevelét és IV. László király abban átírt, 1279-ben kiadott oklevelével kapcsolatos észrevételeket I. Anjou-oklt. VI. 800. szám, I. Károly király 1323. nov. 7-én kelt privilégiumát pedig uo. VII. 560. szám alatt. IV. László király szóban forgó privilégiumát I. Reg. Arp. 3006. szám alatt.

158. 1350. febr. 18.

[I.] Lajos király (H, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli d.) a néhai Scen-i Duym c. testvére (fr.): Bertalan c. kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja a néhai [I.] Károly király (H) 1323. nov. 7-én kelt privilégiumát, amelyben átírja és megerősíti saját 1322. okt. 8-án kelt, [IV.] László király 1279. évi, más korábbi királyok okleveleit megerősítő privilégiumát. A király ezen felül Bertalan c. hűséges szolgálataira és érdemeire való tekintettel anyja, Erzsébet királyné és testvére, István herceg egyetértésével, valamint a bárók és előkelők tanácsára a fenti oklevelekben foglaltakat megerősíti. Kelt Thatamer mr. fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által, a. d. 1350. XII. Kal. Marc., [I. Lajos király] uralkodásának 9. évében. Miklós lévén a választott esztergomi érsek, Dénes testvér a kalocsai érsek, Domokos a spalatói érsek, Miklós az egri, András az erdélyi, Miklós a pécsi, Gergely a csanádi, Kálmán a győri és Mihály a váci püspökök, János a veszprémi, Miklós a zágrábi, Peregrinus testvér a boszniai, Tamás testvér a szerémi, István testvér a nyitrai választott

püspök, Miklós a nádor és a kunok bírása, István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Olivér a király tárnokmr.-e és a királyné udvarbírója, Tamás c. az országbíró, Pál mr. a királyné tárnokmr.-e, Domokos a Machow-i bán, Dénes a király lovászmr.-e, Konth Miklós a pozsonyi c.

Á.: Zsigmond király, 1392. nov. 11. Dl. 33 508. (MKA. NRA. 370. 34.)

Má.: HHStA. Handschriftenabt. Österreichische weltliche Archiv. Weiss 144. (Df. 258 541.) 324-325. old. Az átírt oklevél szövege a 312–322. old.-on olvasható. 18. sz.-i.

K.: Smič. XI. 578-579. (439. szám).

Megj.: I. Károly király 1322. okt. 8-án kelt oklevelét és IV. László király abban átírt, 1279-ben kiadott oklevelével kapcsolatos észrevételeket I. Anjou-oklt. VI. 799. szám, I. Károly király 1323. nov. 7-én kelt privilégiumát pedig uo. VII. 561. szám alatt. IV. László király szóban forgó privilégiumát I. Reg. Arp. 3006. szám alatt.

159. 1350. febr. 18.

[I.] Lajos király (H, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli d.) a néhai Scen-i Duym c. testvére (fr.): Bertalan c. kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja és Erzsébet királyné, valamint István herceg egyetértésével megerősíti apjának, a néhai [I.] Károly királynak 1323. nov. 6-án kelt privilégiumát, amelyben az átírja és megerősíti saját, 1322. okt. 8-án kelt, [IV.] Béla király 1260. évi, Scen város adományozásáról szóló privilégiumát. Kelt Tatamer mr. fehérvári prépost, királyi alkancellár keze által, a. d. 1350. XII. Kal. Marc., [I. Lajos király] uralkodásának 9. évében. Miklós lévén a választott és megerősített esztergomi érsek, Dénes testvér a postulatus és megerősített kalocsai érsek, Domokos a spalatói érsek, Miklós az egri, Demeter a váradi, András az erdélyi, Miklós a pécsi, Gergely a csanádi, Kálmán a győri és Mihály a váci püspök, János a veszprémi, Miklós a zágrábi, Peregrinus testvér a boszniai, Tamás testvér a szerémi, István testvér a nyitrai választott püspök, Miklós a nádor és a kunok bírása, István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Olivér a tárnokmr. és a királyné udvarbírója, Tamás c. az országbíró, Pál mr. a királyné tárnokmr.-e, Domokos a Machow-i bán, Dénes a király lovászmr.-e, Konth Miklós a pozsonyi c.

Á.: Zsigmond király, 1392. nov. 11. Dl. 33 097. (MKA. NRA. 316. 20.)

K.: Frangepán I. 75–78. (127. szám).

Megj.: I. Károly király 1322. okt. 8-án kiadott oklevelét I. Anjou-oklt. VI. 798. szám, I. Károly király 1323. nov. 6-án kelt privilégiumát pedig uo. VII. 558. szám alatt. IV. László király szóban forgó privilégiumát I. Reg. Arp. 1252. szám alatt.

160. 1350. febr. 18. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása bizonyítja, hogy korábbi perhalasztó oklevelének megfelelően Vezzeus mr. képviselőjében megjelent előtte Pál mr., litteratus a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével, s jan. 13-tól kezdve 36 napon keresztül (ab oct. fe. Epiph. d. 36 diebus continuis) várakozott a Bars m.-i Pel-i Nagy (Magnus) Pál fia: Mihályra válaszáig véget, de Mihály nem jött el, és nem is küldött maga helyett senkit, emiatt a nádor bírságra ítéli, hacsak ésszerűen ki nem tudja menteni magát. D. Bude, 37. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 964. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 348.) Hátlapján azonos kézzel írott, *magister Vezzeus c. de Zolyo* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, ill. nagy kerek zárópecsét nyoma látható. Papír.

K.: Z. II. 419. (295. szám).

161. 1350. febr. 18.

Lőrinc fia: Pál mr. Posaga m.-i c. és Péter fia: Magas c. terrestres bizonyítják, hogy febr. 18-án (f. V. prox. p. domin. Inuocauit) Péter fia: Leukus mr. képviselőjében megjelent előttük László fia: Tamás az elmondása szerint törvényesen megidézett Zuuyinna-i János fia: Mathe-val szemben, aki nem jött el és nem is küldött maga helyett mást, ezért Mathe-t bírságban elmarasztalják. D. f. V. supradict., a. d. 1350.

E.: Dl. 33 960. (MKA. NRA. 1598. 7.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét látható. Papír.

K.: Smič. XI. 596. (453. szám).

Megj.: Vö. a 111., 133., 308., 326. és 343. számú oklevelekkel.

162. 1350. febr. 18.

A néhai Bescha-i Trottus (gen.: Trotti) fia: Joachim 1350. febr. 18-án (a. Nat. eiusdem 1350. Ind. 3., die 18. mensis Febr.) [I.] Lajos király (H) uralkodása idején, Porthyua lévén a zenggi

püspök, Bertalan Veglia c.-e és Zengg város ura, Verolus és Jakab pedig a város bírái, Zenggben, András közjegyző székhelyén, tanúk – ti. Fülöp volt zenggi bíró, a néhai Jadrius zenggi polgár fia: Lucianus, Vegla-i Tamás és mások – jelenlétében a maga és utódai nevében szavatosság vállalása mellett 100 jó aranyból készült dukátért eladja Erzsébetnek, a néhai Duym c. özvegyének azt a Zenggben lévő házat, amely korábban feleségéé, Nigha-é (gen.: Nighe) volt. A ház egyik oldalán Dessinich Jakab háza és egy kisebb házacska áll, amely szintén Nigha-é volt, a ház másik 2 oldalán pedig közút húzódik.

K.: Smič. XI. 579–581. (440. szám), Feraria-i Ferenc fia: András császári közjegyző (notarius auctoritate imperiali) záradékával.

163. 1350. febr. 19. Buda

[I.] Lajos király tudatja, hogy egyik részről színe elé járult -i András fia: Sebestyén fia: János, a másik részről pedig János fiai: Miklós és György, akik ugyanezen Miklós fia: István, ill. ugyanezen Miklós többi fia helyett is eljárak, a megjelentek személyét pedig Pethevc fia: Miklós mr. volt erdélyi vajda igazolta a király e., akinek jelenlétében a felek kinyilvánították, hogy birtokaik felosztásával kapcsolatban a következőképpen egyeztek meg egymással: márc. 3-án (in die medii Quadr. prox. nunc venturo) fel fogják osztani összes Gumur m.-i birtokukat és részbirtokukat, ti. mindkét Harypan-t, továbbá Kezew-t, Rekee-t, Appati-t és Wzeren-t minden hasznukkal együtt, máj. 23-án (in oct. fe. Penth. prox. venturis) pedig Zolnuk m.-i Kekche birtokukat és tartozékait az egri kápt. privilégiumának megfelelően. A király elrendeli, hogy az egri kápt. László fia: Antal, Apuz-i Donch, az ugyanonnan való Miklós fia: István, László fia: Pál vagy testvére (fr.): János, vagy Zenkyralur-i Pál királyi emberek valamelyike mellett küldjön tanút a fenti birtokosztályokhoz, ha pedig azokat a kitűzött határidőre nem végzik el, vagy az osztály elvégzését megtagadják, a hibás fél per és ítélet nélkül veszítse el a fenti birtokokból rá eső részt a másik javára. A felek mindezeknek önként alávetik magukat. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Remin., a. d. 1350.

E.: –. HOkl. szerint Lapispatakon a Keczer cs. lt.-ban papíron, hátlapján nagy kerek pecsét nyomaival.

K.: HOkl. 257–258. (241. szám, kihagyásokkal).

164. 1350. febr. 19.

A császári kápt. tudatja, hogy 1350. febr. 19-én (a. d. 1350. f. VI. prox. an. domin. Remin.) megjelent előtte Hoal fia Pál fia: Lukács (Lucachius) Gresencha-i nemes, akinek kérésére és

oklevél-bemutatása alapján a kápt. pecsétjével megerősített privilégiumában átírja egyrészt saját, 1344. júl. 23-án kelt nyílt oklevelét[, amelyben Lőrinc fia István fia: Miklós Cristolfelde birtokot Hoal fia Pál fia: Lukácsnak adja], másrészt saját, 1349. jún. 1-jén kelt nyílt oklevelét[, amelyben Pál fia: Lukács felesége a Topolcha folyó mindkét oldalán lévő részbirtokát Lukácsnak és fiának, Andrásnak adja].

E.: Dl. 100 044. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. 5. 3. 289.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Egykori függőpecsét rózsaszín zsinórjával.

K.: –

Megj.: A császári kápt. 1344. júl. 23-án kelt oklevelét l. Anjou-oklt. XXVIII. 520. szám alatt. Az itt átírt oklevelek [] között megadott tartalmát a császári kápt. privilégiuma nem jelzi közvetlenül.

165. 1350. febr. 20. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja: egyik részről a személyesen megjelent Kurbeu-i Imre fia: Miklós felperes, a másik részről pedig az Almad-i konv. ügyvédvalló levelével megjelent Karul fia: Miklós által képviselt Márton fia: Myko, András fia: István, Chazlou fia: Gaan, János fia: Gyurke, Deseu fia: Tamás és Myke fia: Miklós Chaby-i nemesek között birtokügyek, eskü letétele, sebesülés és vérontás, valamint a felek részére kijelölt nádori és fehérvári kápt.-i emberek kapcsán fennálló pert, amelyet korábbi nádori oklevele értelmében febr. 9-én (in oct. fe. Purif. virg. glor.) kellett volna tartani, a felek kérésére máj. 1-jére (oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturi) elhalasztja, hacsak időközben nem tudnak kiegyezni egymással. D. Bude, 12. die termini prenotati a. 1350.

E.: BFL. Guary cs. lt. Oklevelek, iratok. 21. (Df. 257 281.) HO. szerint hátlapján tárgymegjelöléssel és fehér viaszba nyomott, romlott nagy hátpecséttel.

K.: HO. I. 206. (135. szám).

166. 1350. febr. 20. Zágráb

Wgal-i Pál, István szlavón-dalmát-horvát herceg horvát-szlavón bánja tudatja: amikor febr. 17-én (in oct. diei Cinerum) István herceg parancsára és személyét képviselve Szlavónia nemessége és közemberei számára közgyűlést tartott Zágrábban, a zágrábi egyház

olvasókanonoka, István egyházának ügyvédvalló levelével elmondta: Kozma fia: András és István fia: György elfoglalta a zágrábi kápt. Felseuwynadal birtokát, s a birtokkal kapcsolatos okleveleiket készek a bán e. bemutatni. Erre Kozma fia: András és István fia: György elmondták, hogy ők Felseuwynadal birtokot a zágrábi kápt.-tól prediálisi joron (iure feudario) birtokolták, s a birtokkal kapcsolatban eddig a kápt.-nal perben álltak. E két állítással kapcsolatban megtudván az igazságot, miszerint a birtok és minden tartozékának teljes joga a zágrábi kápt.-t illeti, utóbbiak minden ezzel kapcsolatos tiltakozásukat és az egyéb ezzel kapcsolatos perbeli okleveleiket semmisnek tekintik, a prediálisi joron gyakorolt birtoklást (sub prediali federe et iure feudario) pedig visszaadták a kápt.-nak. A bán minderről függőpecsétjével megerősített privilégiumot bocsát ki. D. Zagrabie, 4. die congregacionis nostre supradict., a. d. 1350.

E.: NAZ. Középkori oklevelek. Priv. 29. (Df. 251 997.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók.

Tá.: 1. I. Mátyás király, 1486. dec. 12. NAZ. Középkori oklevelek. Jur. 48. (Df. 252 180.)

2. I. Mátyás király, 1486. jún. 14. NAZ. Középkori oklevelek. Jur. 48. A. (Df. 252 181.)
18. sz.-i Má.-ban.

K.: Smič. XI. 581–582. (441. szám, E.-ről).

R.: Halász É., Szlavón 117. (168. szám).

167. 1350. febr. 20.

Az esztergomi kápt. 1350. febr. 20-án (a. Incarn. d. 1350. 12. die oct. fe. Purif. virg. glor.) kiállított jelentése szerint [I.] Lajos király (H) itt átírt, 1349. máj. 31-én Visegrádon kelt parancsának engedelmeskedve Harazty-i Beke királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, András fia: László mr.-t, akik visszatérve a kápt. e. a következőkről számoltak be. Febr. 17-én (in dict. oct. diei Cinerum tunc preteritis) Laxo birtokra mentek, s ott az összehívott szomszédok, valamint Tamás volt erdélyi vajda képviselője, János fia: Mihály jelenlétében megálltak az Egwr ~ Egur folyó mellett, ahol Repas (dict.) János, az egri kápt. képviselője egyértelműen megmutatta azt a földjelet, amely Laxo birtokot az egri kápt. Tarkan nevű birtokától elválasztja. Innen Ke felé haladtak, s megálltak az Egur folyó mellett, Lőrinc fia: István, Chuer (dict.) János fia: Imre, és István fiai: Miklós, Péter, János és Tamás személyesen is megjelent Fornus-i nemesek Laxo nevű, az Egur folyón túl, annak a Ke-i oldalán lévő félbirtoka mellett, a folyón lévő malomnál, amely éppen örölt, s megerősítették, hogy a birtok másik, azaz a Ny-i oldalán lévő 2 malomhely Cheh (dict.) István és testvére, Miklós Kony-i litteratus birtokához tartozik. Mivel a malom teljes szélességében elzárja az

Egwr folyót, de a Fornus-i nemesek Istvánnal és testvérével, Miklós litteratussal együtt megerősítették, hogy a malom régtől fogva nekik szolgál, a birtokokat pedig elválasztották, a helyszínen Tamás volt erdélyi vajdát ellentmondás nélkül beiktatták Laxo birtok Ny-i felébe, a folyó közepéig, s a folyón lévő 2 malomhellyel és a félbirtok minden hasznával együtt örökös birtokába adták a királyi adománynak megfelelően.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1363. szept. 29. Dl. 90 796. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel. 1951. 1117.)

K.: –

168. 1350. febr. 20.

Márk fia: Mihály, Miklós mr. Vngh m.-i alispánja és a m. 4 szb.-ja tudatja: az előttük megjelent Ninai-i Miklós fia: János a m. pecsétjével eltiltotta Salamon fia: Györgyöt és testvérét (fr.): Miklóst, valamint Helmech-i Simont és fiait: Lőrincet és Pétert Laz birtokban lévő részének használatától, amelyet állítása szerint már nagyapja idején elkülönítettek az övékétől. D. sabb. prox. an. domin. Remin., a. d. 1350.

E.: Dl. 31 269. (Csicsery cs. lt. 602.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Helmech* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés látható.

K.: AO. V. 358–359. (210. szám).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 405.

169. 1350. febr. 21.

A Kw-i kápt. e. Irugd-i András fiai: Coza, Balázs és János az egyik részről, a másik részről pedig a fia, István képviselőjében is eljáró Futak-i Dénes mr. személyesen megjelenvén, előbbieket elmondták, hogy azt a Bács m.-ben lévő Almascentgurg nevű birtokot, amelyet egyrészt a rokonság okán, másrészt anyjuknak, Máriának, Dénes mr. nővérének (soror) leánynegyede címén Dénes mr. korábban nekik és általuk örököseiknek adott, most visszaadják neki, fiának és örököseiknek, mivel azt már anyjuk a kápt. által kiállított

privilegiális oklevél szerint egykor visszaadta. A kápt. erről [függő-]pecséttel ellátott, chirographált privilégiumot ad ki. D. in domin. Remin., a. d. 1350., Péter lévén a prépost, János az olvasó-, Miklós az éneklő-, Orbán az örkanonok a Szt. István első vértanú-egyházban.

E.: Dl. 4115. (MKA. NRA. 1509. 7.) Az oklevél felső szélén ABC chirographum látható. Kenderzsinoon függő pecséttel.

K.: AO. V. 359–360. (211. szám, kihagyásokkal).

R.: Bács-Bodrog mon. I. 176. és 180.

170. 1350. febr. 22.

A vasvári kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy parancsának (l. 76. szám) engedelmeskedve embere, Miklós mellé tanúul küldték maguk közül Pál papot, akiknek jelentése szerint jan. 27-én (f. IV. prox. an. fe. Purif. virg. glor.) Kurchycha ~ Kurchicha ~ Kurchiche birtokra mentek, s az összehívott szomszédok jelenlétében elvégezték a hj.-t, majd ellentmondás nem lévén, Nadasd-i László fia: Jánost a birtokba iktatták. A birtok határai a következők. Újonnan emelt földjel a Kurchicha folyónál, Farkas curia-jánál, amely Ke-ről Kurchicha földet, Ny-ról Farkasy birtokot választja el, fa alatt újonnan emelt földjel, völgyön keresztül, 1 újonnan emelt határjel, 1 új határjel, É felé, hegy, völgy végében a hegytől elfordulva tovább, Wylchwtha út mellett fa, alatta határjel, az út mellett Ny felé 1 új határjel, É felé, Kapurnukwelgh völgnél földből készült szögletthatár-jel, a völgyben Ny felé, Sal falut Kurchiche birtoktól elválasztó új földjel, Ke felé, Kurchiche birtok földjét az örök földjétől (terra speculatorum) elválasztó 2 földből készült szögletthatár-jel, Ny felé, 1 új és 1 régi földjel, a mondott Wylch út, az úton Ke felé, földből készült szögletthatár-jel, Dé felé, 2 régi és 1 új földjel, 1 új földjel, völgy végében új földjel, Dé felé, 1 régi és 3 új földjel, Kurchiche folyó felé Ke-i irányban, a folyóban Dé felé egy fa alatti új földjel, Dé felé, 1 új földjel, a hegy lábánál Kurchiche földet Zerdahel-től elválasztó 4 régi és 1 új földből készült szögletthatár-jel, Wylchwta-ba vezető út, Ny felé, 1 régi és 1 új földjel, út, 3, földből készült szögletthatár-jel, É felé, Farkasfeld földnél 2 régi és 1 új földjel, 2 földjel, 1 új földjel, völgy végében 2 földjel, Ke felé, 1 régi és 1 új földjel, É felé, a Kurchiche folyóig vezető út mellett, a folyóban a Farkas curia-jánál lévő első határjel. D. 27. die statucionis possessionis prenominate, a. d. 1350.

Á.: a 239. számú oklevélben.

K.: –

171. 1350. febr. 23.

A szekszárdi monostor konv.-je Miklós pécsi püspök kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecséttel megerősített privilégiumában átírja a néhai [II.] András király (H) 1235-ben kelt, több más, a püspökségnek adományozott birtokokkal kapcsolatos, [I.] István király 1009. aug. 23-án kelt, Radó nádor 1057. jún. 4-én kelt, [I.] László király 1093. ápr. 17-én kelt, valamint [III.] Béla 1190-ben kelt privilégiumát tartalmazó privilégiumát. D. f. III. prox. p. domin. Remin., a. d. 1350.

Á.: Somogyi konv. 1404. júl. 22. Pécsi Püspöki Lt. Oklevelek. 76. 1404. (Df. 280 274.)

Má.: 1. I. Lipót király, 1690. Hiteles Má. Á.-ról. HHStA. Handschriftenabt. Österreichische weltliche Archive. Weiss 159. 119. 120. (Df. 258 545.) 261-290. 18. sz.-i Má.-ban.

2. I. Lipót király, 1690. Á.-ról. Pécsi Egyetem Kvt. Kézirattár. Oklevelek. Y. 3. 27. (Df. 283 675.) Újkori egyszerű Má.-ban.

3. Dl. 3. (MKA. Acta eccl. 18. 2.) 1690-ből származó hiteles Má. Á.-ról.

4. SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 13. 2. 1. (Df. 226 536.) Egyszerű 17. sz.-i Má. Á.-ról.

5. SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek 13. 2. 1. (Df. 226 539.) Hiteles 17. sz.-i Má. Á.-ról.

7. VML. Veszprémi székeskápt. hh. lt. A. 258. (Df. 229 970.) Egyszerű 18. sz.-i Má. Á.-ról.

K.: Koller III. 53-55.; F. IX/1. 796–797. (423. szám).

Megj.: II. András király itt átírt, hamisnak minősített privilégiumával és a benne foglalt többi oklevéllel kapcsolatban I. Reg. Arp. 5., 544. és DHA. 46. és 98. számokat.

172. 1350. febr. 23.

A váci kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 113. szám) engedelmeskedve István fia: János királyi ember mellé tanúul küldték István kanonoktársukat, akik visszatérésük u. egybehangzóan az alábbiakról számoltak be. Febr. 18-án (f. V. prox. p. domin. Inuocauit) Lach ~ Loch ~ Louch birtokra mentek, s amikor az összehívott szomszédok jelenlétében hj.-t akartak tartani, Bolug (dict.) Miklós fia: János tiltakozását fejezte ki, de nem

a hj. és az iktatás, hanem nővére, a néhai Loch-i János özvegye hitbére és jegyajándéka miatt, s tiltakozott a Vörös (Rufus) Demeter fiait képviselő Og (dict.) Márton Harkyan-i hospes is, de nem a hj. és az iktatás, hanem a birtokban urait illető jogok elfoglalása miatt. Ezt követően a szomszédok jelenlétében megtartották a hj.-t, a régi határok mellett újakat emeltek, elválasztva a birtokot a szomszédos birtokoktól, majd Tamás c.-t és örököseit a birtokba iktatták, a tiltakozók jogait nem sértve. A birtok határai a következők. Kucapu, berch, völgnél lévő berch-nél kő, Michcku, Dé felé 1 földjel, keresztül a berch-en, 3 földjel, közülük az egyik Meger, a másik Zalatna felől határol, a harmadik pedig Demeter fiaié, Zalatna-nak nevezett völgy, Bartka kuta, kereszttel megjelölt határkő, itt 1 új földjelet emeltek, Bibal-ban 1 régi földjel, amely mellett újat emeltek, 2 földjel, az egyik Zhalatna-t, a másik Loch birtokot határolja, 1 régi földjel, Seregel völgy, Ke felé, Almisfew, ahol 1 új földjelet emeltek, berch Lucan irányában a Ke-i oldalon, egyenesen Ke felé addig, ahol 2 földjelet emeltek, az egyik Nagy (Maior) Almas-t határolja bal felől, a másik Louch birtokot jobb felől, bal felől Dé-re kanyarodik, keresztül a réten 2 útig, az egyik Pazthuz-ig, a másik Sun-ba megy, egyenesen Almasfew-ig, ahol 2 új földjelet emeltek, az egyik Loch-ot, a másik Almas-t határolja, jó távolságban Ny felé, erdő feletti réten 1 régi földjel, mellette Loch felől újat emeltek, át a réten, völgy, ahol kaszáló van, berch-en régi földjel, itt 1 újat emeltek, az egyik Sun-t, a másik Loch-ot határolja, Myhalwelge völgy, a hegy oldalában lévő tölgyerdőnél új földjel, völgy, kaszálón keresztül É felé, a hegy azonos oldalán 2 régi földjel, ezeket megújították, az egyik Loch-hoz, a másik Sun-hoz tartozik, berch-en keresztül jó távolságban, Kosutberke kezdetén 1 régi földjel, mellette újat emeltek, berch, nagy úton keresztül, Loch és Bartka között felmegy egy berch-re, 4 régi földjel, mellettük 1 újat emeltek, 1 régi földjel, mellette újat emeltek, É felé Herenchenfev-n át Rimouch irányában, a Rimouch-ot és Loch-ot elválasztó berch, a berch-en keresztül, Varadizurduk-on át, 1 körtefa, régi tövisbokor, Kenderpathaka, vissza az első határig. D. f. III. prox. p. domin. Remin., a. d. 1350.

E.: ŠA. Nitre (Nyitra). Uzsovícs cs. könyöki lt. 33. (Df. 266 382.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés.

K.: –

173. 1350. febr. 24. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Twruch m.-i c. Demeter váradi püspöknek Bayun-i László fia: János ellen indított perét a korábbi oklevelében foglalt febr. 17-ről (oct. diei Cinerum) a felperes képviselőjében és annak ügyvédvalló levelével megjelent Benedek mr. váradi dékánkanonok, valamint az alperes képviselőjében királyi ügyvédvalló levéllel megjelent Duby-i Demeter mr. együttes kérésére júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.

nunc prox. venturas) elhalasztja a korábbi állapot fenntartásával. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 99 574. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Bosnyák cs. lt. 2. 1.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, valamint nagy kerek zárópecsét nyoma látszik. Papír.

K.: Károlyi I. 184–185. (124. szám).

174. 1350. febr. 24. Kőrös

Péter fia: Tamás mr. liptói és kőrösi c., valamint a 4 szb.: Dorog fia: Péter, Bela (dict.) Benedek, Jakou fia: Blagonya és János fia: András bizonyítják, hogy Jakab fia Pál mr. fiai: János, Mihály és Péter eltiltották előttük apjukat Takachfeulde birtokban lévő birtokainak és az ő birtokaiknak, ill. minden más őket illető birtoknak az elidegenítésétől, adományozásától (donatio), eladásától és bármiféle átadásától (traditio), mindenki mást pedig ezek elfoglalásától. D. in Crisio, in quind. diei Cinerum, a. d. 1350.

Á.: Cudar Péter szlavón bán, 1376. szept. 15. AHA. Diplomata Latina. 2. 3. (Df. 230 168.)

K.: Smič. XI. 583–584. (443. szám, jan. 24-i keltezés alatt).

175. 1350. febr. 25.

A Gron folyó melletti Szt. Benedek-monostor konv.-je e. egyik részről a Szt. Üdvözítő tiszteletére épített Leker – vagy más néven Szerafinmonostora (monasterium Seraphini) – apátja, István testvér, a másik részről pedig Vilmos (Wilhelm), a pannonthalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-monostor apátja és vele a konv. képviselőjében az általuk kiállított ügyvédvalló levéllel Hildebrand testvér, éneklőszerzetes megjelenvén, előbbi előadta, hogy monostoruk egy bizonyos földjét és rétjét, amelyet a pannonthalmi apát és konv.-je, ill. a pannonthalmi monostornak és konv.-jének a kérdéses terület közelében lévő Chanak faluból való jobbágysai használnak, állandósítva ezt a használatot, bérbe adja nekik minden hasznukkal és tartozékukkal együtt 3 pensa dénárért, amelyet a pannonthalmi apát vagy utódja fizet a Leker-i apátnak vagy utódjának és egyházának a konv. e. minden év ápr. 24-én

(singulis annis in fe. B. Georgii mart.), vagy ha az esedékes határidőt elmulasztják, annak kétszeresét. D. in fe. B. Mathei ap., a. d. 1350.

E.: BFL. Konv.-i lt. Capsarium. 58. C. 3. (Df. 207 167.) Hátlapján későbbi kezeztől származó tárgymegjelölésekkel.

K.: AO. IV. 6–7. (11. szám, 1340. febr. 25-i keltezéssel); P. II. 404. (135. szám, 1350. febr. 25-i napi kelettel).

R.: Str. III. 355. (latin nyelvű); Anjou-oklt. XXIV. 94. szám. (Mindkettő 1340. febr. 25-i keltezéssel).

176. 1350. febr. 27.

A váradi monostor konv.-je e. egyik részről Perekud-i Jakab fia: Péter és fia: András, a másik részről Nagy (Magnus) Kelemen fia: Gergely váradi polgár megjelenvén előbbieket elmondták, hogy azt a szőlőjüket, amely Perekudmal helyen, Perekud falu Ke-i határában van, szomszédjai pedig Ke-ről Nagy (Magnus) Tamás, Dé-ről Nagy (Magnus) Kelemen fia: Gergely, Ny-ról a nagy út, É-ről Tyba fia: János, a szomszédok hozzájárulásával eladták 5 M. báni dénárért, minden M.-t 6 pensa-val számolva Nagy Kelemen fia: Gergelynek és örököseinek. D. sabb. prox. an. domin. Oculi, a. d. 1350.

Á.: Pécsváradi konv. 1358. máj. 10. Dl. 3683. (MKA. NRA. 605. 7.)

K.: AO. V. 360–361. (212. szám).

R.: Köfalvi T., Pécsváradi konv. 143. (210. szám).

177. (1350.) márc. 1. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja Guido pápai legátussal, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisával, hogy korábbi levelét – amelyhez csatolta [I.] Lajos király (U) hozzá intézett levelének másolatát arról, hogy az általa elfoglalt nápolyi (regnum Sicilie) területeket

(civitates, castra, fortalicia, terre, ville ac alia loca) Guido által a római egyház kezébe ajánlja – megkapta, ő pedig elküldte Arpaione-i Hugo mr.-t, a rodezi (Ruthenensis) egyház kanonokát Johanna királynőhöz (Si) és férjéhez, Tarentum-i Lajoshoz, hogy az ő kezükön lévő területek pápai kézbe adásáról tárgyaljon, miként ezt már több levelében is megírta neki. Mivel Guido sem korábban, sem később nem jelzett vissza a magyar királlyal történő tárgyalások állásáról, Arpaione-i Hugo küldetését (missio) felfüggeszti addig, amíg Guido nem válaszol. D. Auinione, Kal. Mart., [pápaságának] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 165v–166r. (Df. 291 920.)

K.: Theiner I. 779. (1184. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. secr. fol. 165. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 4423. szám (Reg. alapján).

178. 1350. márc. 2. Zengg

Erzsébet, Duym c. özvegye 1350. márc. 2-án (a. Nat. eiusdem 1350. ind. III. die 2. mensis Marc.), [I.] Lajos lévén a király (H), Porthyua a zenggi (Segnia) püspök, Bertalan a veglai (Vegle) c. és Zengg örökös ura, Verolus és Jakab a város bírái, Zenggben, Pálnak, a horvátok néhai bánjának a fia: Gergely házában Raducis-i Fülöp bíró e., tanúk – ti. Zenggi (Segniensis) Máté vikárius fia: István lovag, Jadra-i Faffogna-i Cernus (gen.: Cerni) fia: Marinus, néhai velencei Pauo Miklós fia: Ferenc – jelenlétében megerősítve anyjának, az egykori horvát bánnénak (olim Croatorum banissa), Ilonának végrendeletében foglaltakat – miszerint Ilona azt a Zenggben lévő, Dessinich Jakab házában és Bescha-i Yoachim neje: Nigha (gen.: Nighe) háza mellett álló házat, amelynek mindkét oldalán közút (via publica) van, a zenggi minoriták egyházára hagyja azzal a feltétellel, hogy a ház mindig a minoriták egyházának javát szolgálja, és azt a szerzetesek semmilyen módon ne idegenítsék el –, az említett házat ismételten a zenggi minoritáknak adományozza.

E.: Petrichevich szerint Tersato lt.-ában nr. 6. E. jelzet alatt.

K.: Petrichevich 137–138.; Smič. XI. 584–585. (444. szám).

R.: Petrichevich, Mogorovich 6. (23. szám).

Megj.: Az iratot Feraria-i néhai Ferenc fia: András császári közjegyző látta el közjegyzői záradékával.

179. 1350. márc. 3. Buda

Tamás c., [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. nyílt oklevelével bizonyítja, hogy febr. 17-én (in oct. diei Cinerum), amikor korábbi perhalasztó levelének megfelelően megjelent előtte egyik részről a felperes Klára nemes asszony, Nadasd-i Domokos özvegye, Berzeuiche-i Mihály mr. felesége képviselőjében Matyasfolua-i Miklós fia: Joseph a szepesi Szt. Márton-egyház kápt.-jának ügyvédvalló levelével, a másik részről pedig Pulky-i János fia: Péter az említett Klára asszony korábbi férjétől, Domokostól született lánya: Klára nemes asszony, Somus-i János fia: Péter felesége képviselőjében a felek Elsua és Chay Abavyuar m.-i birtokok miatt előtte folyó perében, amelyben megengedte nekik, hogy fogott bírák (probi homines) segítségével kiegyezzenek, Jobagy-i Petheuch fia: Miklós volt erdélyi vajda személyesen eltiltotta őket az ezen birtokokkal kapcsolatos bármiféle megegyezéstől arra hivatkozva, hogy a nevezett birtokok jog szerint őt és testvéreit (fr.) illetik. D. Bude, 15. die oct. diei Cynerum predict., a. d. 1350.

E.: ŠA. Levoča (Lőcse). Andrassy cs. krasznahorkai lt. Mohács előtti oklevelek 29. 4. (Df. 265 326.) Hátlapján rányomott pecsét szalagjaival.

Má.: Dl. 25 777. (Gyűjteményekből. Ismeretlen provenienciájú iratok.) Egyszerű 18. sz.-i Má.-ban. 10. old. 6. szám.

K.: F. IX/1. 806–807. (430. szám).

R.: F. IX/1. 808. (432/3. szám).

180. 1350. márc. 3.

A váradi kápt. bizonyítja, hogy egyik részről megjelent előtte a Mortunus lányától született Harang-i Wyda fia Pál fia: Miklós, a másik részről pedig Olgerla-i Dénes fia: Ábrahám mr., hogy Mortunus lányainak: egyrészt Pál feleségének, azaz Miklós anyjának, másrészt Kemeche-i Demeter özvegyének leánynegyede ügyében megállapodjanak egymással. Mortunus lányai az említett Ábrahám mr.-tól, János fia: Jánostól és Tamás fiaitól: Dénestől, Abych-tól, Ábrahámtól, Miklóstól és Jánostól a nekik járó leánynegyedet még életükben kikérték, amelyet az országbírói rendelkezésre kiküldött királyi ember, Simon litteratus a váradi kápt. tanújának és Mortunus birtok szomszédjainak jelenlétében 100 M.-ra becsült, s a határok megállapítása u. az említett nemes asszonyoknak iktatta addig, amíg valaki meg nem váltja tőlük. Miután a váradi-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor ügyvédvalló levelével a testvéreit is képviselő Abych az országbíró e. a leánynegyed pénzbeli kifizetését

megtagadta, a birtok – ahogyan az országbírói ítéletben szerepel – az említett nemes asszonyok birtokában maradt, majd haláluk u., más örökös nem lévén életben, az ország szokásjogának megfelelően Miklósra szállt, aki a kápt. e. úgy egyezett meg Ábrahám mr.-rel, hogy az visszavásárolja tőle az említett leánynegyed 60 M.-ért – a M.-t 4 ft.-tal számolva –, valamint Ábrahám mr. Faas birtokán lévő, 40 M.-t érő részbirtokáért – amely Tamás fiai és János fia: János birtokrészeivel határos, de attól el van választva –, azzal a kikötéssel, hogy a Faas birtokon lévő Lazloutiuisse földet, ill. telki helyet (terram seu locum sessionis) és Zulgaerdey erdőt közösen használják. Ezzel Ábrahám mr. megváltja a leánynegyed, Miklós pedig lemond az abban lévő tulajdonjogáról és minden más jogról, amelyet nagyapja (avus): Mortunus élvezett birtokaiban. Az említett leánynegyedhez tartozó részként – amelyek immár Mortunus-t illetik – és azok határaiként Pál fia: Miklós és Ábrahám mr. az országbírói oklevéllel és a kápt. válaszlevelével egybehangzóan a következőket nevezte meg. Magur birtokban: Dé felől 1 földjel, amely Mortunus birtokrészeit választja el Tamás fiainak birtokrészeitől, Körös (Crisium) irányában határjel, innen a Körös folyóig a telekhelyek egy része (particula locorum sessionalium) és a malom fele az említett leánynegyedhez tartozik. Fys birtokban 1 telek (fundus), határai: É-on földjelek, a másik oldalon 1 fűzfa, Körös. Weyzteu birtokon a telekhelyek egy része (particula locorum sessionalium), itt a határ: Dé felől a Körösnél, Ny felé 2 körtefa, Dé felé 1 gyümölcsfa, Ke felé a Körös. Ábrahám mr. Feyerem birtokának összes birtokrésze, amelyet az említett nemes asszonyoknak adott leánynegyed címén, határai: patak, Körös folyása. Mortunusylese föld Dé-i részén egy telek (fundus), határai: 2 út, 1 körtefa. A Maros (Morisium) folyó mellett található Kaproncha birtokokban a Kuzepseumonyra nevű 16 elkülönített birtok teljes egészében a leánynegyed tartozéka, határai: Dé felől patak. Kuzund hegy aranybányájában, ahol 4 lejárta van, 16 rész egyfelől Ábrahám mr., másfelől Tamás fiainak részéből. Mortunuskuzyndy birtokban Kuzund nevű 8 birtok fél falva, ennek határa: 1 kőrösfűz vagy (vulg.) egerfa, Ke felé 1 gyertyán fa, hegy, patakon keresztül É felé Mortunusylese földig. Ahogyan az említett országbírói oklevélben olvasható, a fenti határjelek között lévő leánynegyed hasznait, a művelt és műveletlen földeket, erdőket, réteket, halastavakat, ligeteket és a leánynegyedhez tartozó más haszonvételeket közös használatban tartják. Miklós valamennyi királyi, királynői és országbírói oklevelet, amelyet a fenti leánynegyeddal kapcsolatban kiadtak, ezennel hatálytalanít. A kápt. minderről függőpecsétjével megerősített privilégiumot állít ki. D. IV. f. prox. an. domin. Letare, a. d. Incarn. 1350. Fülöp mr. lévén a prépost, Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő-, Gergely mr. az örkanonok. A.

Á.: Váradai kápt., 1355. jún. 17. Dl. 30 299. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-akból. Gyulafehérvári kápt. országos lt. Cista diversorum comitatum 2. 1. 1.)

Má.: 1. Dl. 107 377. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Harruckern cs. Z. 13. A.) Á.-ról. 18. sz.-i.

2. Dl. 107 407. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Harruckern cs. X. 6.) Á.-ról. 18. sz.-i, 1340. évi keltezéssel.

K.: AO. V. 361–364. (213. szám, kihagyásokkal); Békés I. 20–23. (Á. 2-ről).

R.: Békés II. 20. (latin nyelvű).

Megj.: Az 1340. évre keltezett, Má. 2. alatt feltüntetett oklevelet l. Anjou-oklt. XXIV. 161–162. számok között.

181. 1350. márc. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) azokért a hűséges szolgálatokért, amelyeket Tuteus királyi ajtónállómr., pilisi c., visegrádi és óbudai várnagy neki és anyjának tett, Tuteus-nek és általa testvérének (fr. uterinus): Wezeus mr.-nek és örököseiknek adományozza örökös birtoklásra Somogy és Baranya m.-i kondicionárius csőszeinek (preconum nostrorum condicionariorum) – akiket közönségesen cheuz-nek neveznek – összes földjét és birtokát, különösen Eghazasfenek-et, Belfenek-et, Hutenfalu-t, Kurtuelus-t és Cheuzfalu-t, minden hasznukkal és tartozékukkal együtt, régi határaik között. A király erről a jelen oklevél újbóli bemutatása esetén privilégium kiadását ígéri. D. Bude, V. f. prox. an. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 87 246. (Esterházy cs. hg.-i ágának lt. Rep. 32. C. 116.) Az oklevél elülső oldalának jobb felső szélén és alján, valamint a hátlapi pecsét alatt *relatio Nicolai Lochk per Mathe notarium* szavak, hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és rányomott pecsét nyoma látható.

K.: –

182. 1350. márc. 4.

A nyitrai kápt. 1350. márc. 4-én (f. V. prox. p. domin. Oculi a. d. 1350.) kiállított oklevele szerint Gyarmath-i Mylk fia: Zorardus, Zeegh-i János fia: Mihály famulus-a ura nevében eltiltotta előttük [I.] Lajos királyt (H) és testvérét, István herceget, valamint anyjukat, Erzsébet királynét Lakach Nyitra m.-i birtok eladományozásától, mindenki mást pedig, különösen Miklós nádort (H) és fiát: Domokost a birtok elfoglalásától.

Tá.: Kaplai János országbíró, 1392. máj. 2. Archív R. Kat. Biskupstva-Nitra (Nyitra). Oklevelek. 4. 1. 2. (Df. 273 107.)

K.: –

183. 1350. márc. 4. v. u.

János fia: Miklós mr., Domokos bánnak, Wolkow m.-i c.-nek az alispánja és a m. 4. szb.-ja bizonyítja: az előttük 1350. márc. 4-én (a. d. 1350. f. V. prox. an. domin. Letare) megjelent Woyda-i János fia: Miklós és az ugyanonnan való Iwan fia: Mihály nemesek tiltakoztak az ellen, hogy Berzethe (dict.) Miklós mr. febr. 18-án (f. V. prox. p. oct. diei Cynerum) Mylkofalua birtokukon lakó 2 jobbágyuk összes javait erővel elvetette 4 M. értékben, ezenfelül a 2 jobbágyot és feleségeiket meg is verette D. a. d.

E.: Dl. 91 413. (Festetics cs. lt.) Foltos, a keltezés helye leszakadt. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és 3 pecsét maradványa látszik. Papír.

K.: –

Megj.: Az oklevél azon a részen, ahol az irat keltezése lenne látható, hiányos, és a hátlapon lévő tárgymegjelölés sem ad támpontot a kiállítás pontos idejére vonatkozóan. Mivel János fia: Miklós és Iwan fia: Mikály 1350. márc. 4-én tiltakoztak a m. hatósága e., az oklevél legkorábban ebben az időpontban, vagy nem sokkal később keletkezhetett.

184. 1350. márc. 6. Toplica

Vgal-i Pál, István horvát-szlavón-dalmát herceg horvát-szlavón bánja a Toplica-i Szt. Szűzmonostor apátja, Vilmos kérésére és oklevél-bemutatása alapján hiteles pecsétjével megerősített privilégiumában tartalmilag átírja egyrészt a néhai [II.] András király 1211-ben kelt, Tamás királyi kancellár és veszprémi prépost által kiállított, a király kettőspecsétjével megerősített privilégiumát, másrészt ugyanezen András királynak a Tamás fehérvári prépost, Mo. kancellárja által 1213-ban kiállított, kerek pecsétjével megerősített privilégiumából azokat a részeket, amelyek a monostor jogait (ius) tartalmazzák, vagyis a következőket. Azok a szolgálatok, amelyeket András király herceggént élvezett, továbbra is érvényben maradnak. Háznépneként (mansio) évente 24 friesachi dénárt (frisaticos) kell fizetnie a m.-ben mindenkinek nyestadó (marturina) gyanánt, ez alól csak öt személy kivétel: Bremiue Bouicha-ban, valamint Wlkan, Berkis, Bogdan és Gostue, akik családjukkal együtt (istorum quinque iobagionum quilibet cum fratribus uterinis et nepotibus) kötelesek az egyháznak 3 pensa-t fizetni, és még descensus-szal tartoznak. Az egyház köteles összegyűjteni a királyi sertéseket. A fent mondottak közül mindenki, aki 3 pensa-t tartozik fizetni, az apát vagy kiküldöttje kérésére saját lován és költségén kell előállnia, aki pedig ezt nem akarja megtenni, az apát ítéljen felette. A toplicavásárhelyi emberek (homines de foro Toplice) a nyestadó mellett évente háromszor – Karácsonykor, Húsvétkor és Nagyboldogasszony ünnepén –1

hordó (tunella) bort, 1 ökröt és házanként 1 kenyeret kötelesek adni. Emellett Toplicavásárhely hospes-ei évente 10 pensa friesachi dénárt tartoznak fizetni az egyháznak: Karácsonykor 5 pensa-t és Húsvétkor 5 pensa-t a nyestadó mellett, amit úgy fizetnek, mint mások. A m. valamennyi hospes-e és várnépe Szt. Mihály ünnepe és Mindenszentek ünnepe között házanként (domus) évente 1 köből gabonát és 1 köből zabot tartozik adni a Toplica-i monostornak, amelynek a mértéke 4 ököl és 4 ujj (cuius mensura erit 4 pugnorum et 4 dignitorum), továbbá a nyestadót és a collecta-t szedőknek 2 pogácsát (pagachia), 1 köből zabot és 1 kakast tartoznak adni. D. in Thopolcha, sabb. prox. an. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: NAZ. Tenor privilegiorum monasterii B. Virg. Mariae de Toplica. 16. (Df. 283 328.)

K.: Smič. XI. 585–587. (445. szám); Kukuljević I. 116–117.

R.: Halász É., Szlavón 117–118. (169. szám).

Megj.: II. András király tartalmilag itt átírt 1211. évi oklevelét I. Reg. Arp. 258. szám, 1213. évi oklevelét pedig Reg. Arp. 284. szám alatt.

185. 1350. márc. 6.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (I. 72. szám) engedelmességgel Od-i István fia: János királyi ember mellett tanúul küldték egyházuk familiarius-át, Fodor (Crispus) Mihályt, akik visszatérve jelentették: márc. 4-én (IV. f. medii Quadr. prox. preteriti) Mon birtokra mentek, s az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében a birtok telekhelyeit úgy osztották fel jobbagytelek-helyeknek, hogy mivel a birtok telki része hosszában É-Dé-i kiterjedésű, s Ny-i felét egy olyan patak határolja el, amely Meneu birtok felől érkezve Mon birtokon keresztülhalad, a királyi ember a Ny-i részt egy sorban elhelyezkedő telki helyekként ellentmondás nélkül Jakch mr.-nek iktatta, a Ke-i részt pedig hasonlóképpen egy sorban továbbra is meghagyta Domokos fia: Jakab és felesége birtokában, ugyanakkor mindenféle külső haszonvételt közös használatra hagyott. Domokos fia Jakab felesége, Orrus (dict.) István fia János lánya: Ilanch és annak lánya: Rusynth, valamint Ilanch szintén jelen lévő férje és fia: Miklós Mon birtok felét ígéretük szerint 20 M. garasért – a M.-t 50 garassal számolva – eladták Jakch mr.-nek és örököseiknek, s a megjelent szomszédokkal, ti. Mon-i Illés fia: Istvánnal, aki a maga és rokonai, István fia Miklós fiai: Mihály és László nevében is megjelent, Gegus Miklós fiaival: Péterrel és Simonnal, Ugrin fia István fiaival: Miklós és János Meneu-i nemesekkel, s az ugyanonnan való György fiaival: Lászlóval és Ágostonnal együtt szomszédság címén hozzájárultak az iktatáshoz. D. sabb. prox. an. domin. Letare, a. d. 1350.

Á.: az 511. számú oklevélben.

K.: –

R.: Erdélyi okm. III. 216–217. (560. szám); Vay berkeszi 428. (110. szám).

186. 1350. márc. 6. Kálló

Peech-i Gergely mr., Dawsa néhai nádor fiai: Jakab mr. és Pál mr. Zaboch m.-i c.-ek helyettese és a 4 szb. tudatja, hogy János fia: László perben állt előttük Jowan fia: Lászlóval azért, hogy utóbbi fizessen 5 M.-t Vendyg (dict.) Péter fia: Pálnak saját jobbágysai [Herbeech (dict.) János és Illés] ügyében. A kitűzött időpontban János fia: László falunagya (villicus) e. a felek [valamint Illés és János] megjelentek, a mondott összeget Pálnak megfizették, s azt a falunagy átvette. Jowan fia: László kérésére fentiek az ügyet márc. 20-ra (ad quind. datarum presentium) elhalasztják. D. in Kallow, sab. prox. an. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 553. (Kállay cs. lt. 1300. 960.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, Lengel (dict.) János fia: László névalakkal, valamint 3 pecsét töredéke látszik. Papír.

K.: –

R.: Kállay I. 234. (1015. szám); Piti F., Szabolcs m. 118. (456. szám).

Megj.: A [] között lévő szavak a szövegben át vannak húzva. Zavaros fogalmazású.

187. 1350. márc. 6. Kálló

Peech-i Gergely mr., Zaboch m. alispánja és a 4 szb. tudatja, hogy Jowan fia: Lászlónak márc. 20-ig (usque quind. datarum presentium) ki kell derítenie: Chubud fiai: Tamás, János és Péter az ő jobbágysai-e vagy sem. Amennyiben igen, a fenti időpontban Lengel (dict.) János fia: Lászlóval szemben elő kell állítania őket, amennyiben nem, esküt kell tennie a m. hatósága e. arról, hogy Chubud fiai sohasem voltak az ő jobbágysai. D. in Kallow, sab. prox. an. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 554. (Kállay cs. lt. 1300. 973.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, egy nagyobb és egy kisebb zárópecsét körvonala, továbbá egy kisebb zárópecsét maradványa és hártyaszalagja láthatók. Papír.

Má.: Tusnádi Pálffy Salamon, 1785. ápr. 28. Hiteles Má. a Kállay cs. lt.-ban lévő E.-ről. E.-vel azonos jelzet alatt.

K.: –

R.: Kállay I. 234. (1016. szám); Piti F., Szabolcs m. 118. (457. szám).

188. 1350. márc. 7.

A váci kápt. e. egyik részről Fedemus-i Jakou fia Miklós fia: Miklós, a másik részről Zwhay-i Jakou fia István fia: Jakou Hont m.-i nemesek öröklött birtokaik felosztásáról teljes egyetértéssel az alábbiak szerint rendelkeztek. Fedemus és Parasa birtokok minden tartozékukkal együtt Jakou fia Miklós fia: Miklósé és örököseié, a Hont m.-i Zwaha és Zkorna birtokok Jakou fia István fia: Jakou-é és örököseié legyenek, a Fedemus-ben lévő templomot és annak kegyuraságát pedig közösen birtokolják. A felek a közös birtokban lévő Fedemus és Zkorna felosztásával kapcsolatban elmondták, hogy a 2 birtokot egy barkolchafa-ban kijelölt határjel választja el egymástól, amelytől a határ É felé húzódik, belemegy Zkornapotaka mocsárba, majd attól egyenesen Ke felé halad. A 2 fél egymás megsegítését ígérte arra az esetre, ha valamelyikük csorbulna birtokában, kivéve, ha abban a hátrányt élvező maga is vétkes lenne. A kápt. minderről a jelen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. in domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 28 905. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-akból. KKOL. NR. N. 19.) Hátlapján 2 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, kerek pecsét maradványaival.

K.: AO. V. 364–365. (214. szám, kihagyásokkal).

189. 1350. márc. 7.

A váradi egyház kápt.-jának 1350. márc. 7-én (in domin. Letare, in a. d. 1350.) kelt nyílt oklevele szerint István fiai: Miklós és István személyesen eltiltották előttük Tamás fia: János

mr.-t és fiait: Tamást, Mihályt és Lászlót Chazlou birtok eladásától és elzálogosításától, Lachk fia: András mr.-t pedig a birtok megvételétől.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1378. máj. 12. Dl. 77 699. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 50.)

K.: Zichy IV. 638. (497. szám, Tá.-ban).

190. (1350. márc. 8. e.)

I. Lajos király utasítja a leleszi konv.-et, hogy embere mellé küldjenek tanút, s János fiait: Pétert, Miklóst, Imrét és Istvánt, Kázmér litteratus fiait: Tamást és Miklóst, valamint István fia: Miklóst idézzék elé Both fia: Péterrel szemben.

Eml.: a 242. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az oklevél keltének *terminus ante quem*je az említő oklevélben szereplő perbehívás napjából adódik.

191. 1350. márc. 8. Buda

[I.] Lajos király (H) engedélyezi, hogy Nog Gymus-i hospes-ei vagy jobbágysai (hospites seu iobagiones) más megyebeli vásárok jogának megsértése nélkül csütörtöki napokon hetivásárt (forum liberum) tartsanak, az idejövő kereskedők és más vásároló emberek pedig áruikat szabadon adhassák-vehessék. Egyben elrendeli, hogy a fentieket nyilvánosan hirdessék ki a vásárokon. D. Bude, f. II. prox. p. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 58 529. (Forgách cs. lt. 165.) Az elülső oldal alsó és felső szélén *relacio regine per Mate* szavak, a hátlapon 2 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, a pecsét helyén pedig *relacio domine regine per Mathe notarium* feljegyzés olvasható.

K.: F. IX/1. 764–765. (400. szám).

R.: Forgách 667.

192. 1350. márc. 8.

A velencei államkönyv 1350. márc. 8-i (1350. Ind. 3., die 8. Marc.) bejegyzése szerint a velencei tanács arról értesült sebenicói (Sibinicum), Jadra-i és Nona-i c.-eik leveleiből, hogy a magyarok a köztük és Mo. királya között érvényben lévő béke ellenére dalmáciai (Sclavonia) híveiket zaklatták, ezért elhatározták, hogy levelet írnak az illető királynak, valamint anyjának, a királynénak és István hercegnek a Tinin-i és Ostrovica-i várnagyaik és hadinépeik által végzett dúlással és zaklatással kapcsolatban, kérve a bűnösök felelősségre vonását és azt, hogy a jövőben alkalmazkodjanak a köztük lévő békéhez. Ezen intézkedésről értesítik a sebenicói c.-t is, figyelmeztetve, hogy a jövőben is tartsák magukat a királlyal továbbra is fennálló békéhez, s egyúttal kéri: mindezt az említett várnagyoknak írja meg.

K.: Ljubić III. 169. (242. szám, a Misti c. velencei államkönyv XXVI. kötet 5. alapján).

193. 1350. márc. 8.

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-je a Miklós volt bán, zalai c. képviselőjében eljáró Fábián fia: János familiaris kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecsétjével ellátott privilégiumában átírja egyrészt [I.] Lajos király (H) 1349. nov. 28-án kelt, [az örökös nélkül elhunyt János fiainak: Máténak, Endrének, Istvánnak, és ezen István fiának: Fudur (dict.) Jánosnak Zala m.-i Jakusfeulde birtokban lévő részbirtoka odaadományozásáról szóló,] királyi pecséttel megerősített nyílt oklevelét, másrészt a Zala-i konv. 1349. nov. 29-én kelt, függőpecséttel megerősített oklevelét [amelyben Jakusfolde-i János fia: István özvegye és lánya Jakusfolde birtokukat képviselők útján eladják Miklós zalai c.-nek]. D. f. II. prox. p. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: DL. 4096. (MKA. NRA. 647. 9.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés; hártyszalagon függő ép pecséttel.

K.: –

Megj.: Az átírt oklevelek [] között jelölt tartalmát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

194. 1350. márc. 8.

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-je e. Fábián fia: János, Miklós volt bán familiaris-a ura nevében eltiltotta előttük Benedek fiait: Istvánt és Mihályt attól, hogy a nevezett Miklós Jakusfolde nevű részbirtokát, ill. ennek a birtoknak a hasznait bitorolják. D. f. II. prox. p. domin., qua cantatur Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 4116. (MKA. NRA. 647. 10.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, kitöredezett kerek zárópecséttel.

K.: –

195. 1350. márc. 9. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a szekszárdi konv.-tel: színe és anyjának, a királynénak a színe e. János fia: Ábrahám (Abram) a maga és rokona (fr. patruelis), Pál fia: [Antal] nevében azt panaszolta a besenyők kapitányával, Besenyő (Byssenus) Gergely mr.-rel kapcsolatban, hogy nem akarja őket beengedni a Tutews mr.-től bírói ítélettel visszakapott, öröklött Tolna m.-i Belch birtokukba, Besenyő Gergely ellenben ártatlannak vallotta magát, azt állítva, hogy a panaszosokat nem zárta ki a jogosan hozzájuk tartozó birtokból, s abba kész őket beengedni. A király ezért utasítja a szekszárdi konv.-et, hogy udvari lovagja, Darow-i István fia: Miklós, vagy Og (dict.) Lőrinc királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút Belch birtokra, s ápr. 4-én (in oct. fe. Passce d. nunc prox. venturis) a szomszédok és határtársak jelenlétében iktassák a birtokot Ábrahámnak és Antalnak örökös birtoklásra olyan joggal, amilyennel hozzájuk tartozik, nem véve figyelembe Gergely mr. ellentmondását. Amennyiben Ábrahám és Antal a felek által a helyszínre vitt fogott bírák ítélete szerint az általuk előzetesen elvégzett becsű értékét meghaladó részre tartanának igényt, Ábrahámnak és Antalnak hozzájuk hasonló besenyő nemesekkel együtt – kivéve Kaydach-i Iuachinus-t és fiait, ill. Feuldes-i Péter fia: Jánost és fiait – a vitás földrészre leteendő földeskü alapján kell elfogadniuk a birtokukba kerülő részt. A király a történekről írásos jelentést kér. D. Bude, f. III. prox. p. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 965. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 349.) Hátlapján tárgymegjelöléssel. Pecsét, alatta: *relatio Petri Felpinch castellani de Liua per Mathe notarium et firma commissio Regine* megfogalmazású megjegyzéssel. Hiányos.

K.: Z. II. 419–420. (296. szám).

R.: Fenyvesi, Tolna 110. (211. szám).

196. 1350. márc. 9.

Briccius prépost, Miklós olvasó-, György éneklő-, Imre örkanonok és a győri egyház kápt.-ja – Mo.-on, ahol nincsenek közjegyzők (in regni Hungarie, ubi non est usus tabellionum) – tudatja, hogy megjelent előttük Vilmos pannonhalmi (de Sacromonte Panonie) apát és a konv. képviselőiben János testvér, a Szt. Márton-monostor perjele, s azt panaszolta, hogy a Somogy m.-i (provincia, comitatus) nemesek és közemberek (ignobiles) az ő nagy kárukra

nem fizetik a Mo. első királya, Szt. István által szükségleteik kielégítésére rendelt tizedeket (universas decimas secundum institutionem et ordinationem seu donacionem), s emiatt kérte, hogy függőpecsétes oklevelükben írják át Szt. István hiteles és a római főpapok által megerősített legendájából a fenti adományra (constitutio et ordinacio) vonatkozó (pertinencia ad libertatem decimarum prefatorum) szakaszt. A kápt. János testvér kérésére átírja a legenda szóban forgó részét. D. f. III. prox. p. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: DL. 41 133. (Múz. Ta. 1913. 104.) Hátlapján egykorú és későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések.

K.: F. IX/1. 787–791. (417. szám).

Megj.: A Hartvik-legenda itt átírt, vonatkozó részletét (5–6. caput) l. SRH. II. 407–410. old.

197. (1350. márc. 10. e.)

I. Lajos király úgy ítélkezik, hogy a felperes Mátyás fia Mihály fia: Miklós, ill. Péter fiai: Miklós és János, Dénes fia: Pál, Ágoston fia: Lőrinc, Prouchul fia: András, Pál fia: Tamás, László fia: János, Nagy (Magnus) Miklós és a Zenthkyralzabady-i nemesek teljes közössége a királyi ember és a veszprémi kápt. tanújának jelenlétében márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) becsüljék fel a néhai Ányos Peze birtokban lévő részbirtokát, amelyet apja, a néhai Károly király Mihály testvérének és Miklós apjának, Mátyás fia: Beke-nek adott. A veszprémi kápt. írásos jelentését a becsú elvégzéséről a felek máj. 1-jén (ad oct. B. Georgii mart.) kötelesek bemutatni előtte.

Eml.: a 202. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az elvégzendő becsú időpontjából adódik.

198. (1350. márc. 10. e.)

Pacha-i István mr. Zala m.-i alispán és a szb.-k úgy ítélkeznek, hogy a Péter fia: Pál megölése miatt elítélt és tűzhalállal kivégzett Aracha-i Bencench fia: Lászlónak és fiainak 3 M.-ra becsült birtokrészeit László testvérének: Imrének a felesége és fiai, Lőrinc, Miklós és András, valamint az elítélt László vétlen és ártatlan fiai: István és János márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) válthatják meg kétharmad részben a m.-tól, egyharmad részben a perbeli ellenféltől.

Eml.: a 406. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*-jét a szóban forgó birtokrészek megváltásának időpontja adja.

199. 1350. márc. 10.

A szepesi Szt. Márton-egyház kápt.-ja a néhai Scyne-i Merse fia Benedek mr. fia: Péter mr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevelében átírja Pál prépost és a Jazow-i Keresztelő Szt. János-monostor 1343. okt. 13-án kelt, pecséttel ellátott nyílt oklevelét [, amely a Péter mr. és Mera-i Beche fia: László között fennálló perben létrejött egyezséget foglalta írásba]. D. f. IV. prox. p. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: ŠA. Prešov. Eperjes város lt. Középkori gyűjtemény 22. (Df. 228 461.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, Fk.-én függőpecsét sodrata látszik.

K.: –

R.: Iványi, Eperjes 25. (52. szám).

Megj.: A jászói konv. itt átírt, 1343. okt. 13-án kelt nyílt oklevelét l. Anjou-oklt. XXVII. 687. szám alatt. Az átírt oklevél [] között megadott tárgyát a keretszöveg nem tartalmazza közvetlenül.

200. 1350. márc. 10.

Az újudvari (de Nova Curia) ispotályos ház keresztes testvéreinek konv.-je bizonyítja, hogy a Kanisa-i Lőrinc fia: János mr. kérésére kiküldött káplánjuk és protonotarius-uk: János, az újudvari Szt. Péter-egyház papja jelentette nekik: márc. 8-án (f. II. prox. an. fe. B. Gregorii pape) Kanisa-i Lőrinc fia: János mr. visszaadott egy bizonyos Bede nevű jobbágyot Mentzenth-i Pál fia: Miklósnak testvérei (fr.): Domokos és János, valamint Zepethnuk-i Mikel

fia: Misyth, Voyda-i György fia: László és Ond-i Loránd fia: Ágoston jelenlétében, s békét kötöttek. D. f. IV. prox. an. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: Dl. 4117. (MKA. NRA. 50. 22.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és nagy kerek pecsét nyoma látható. Papír.

K.: Zala I. 497–498. (312. szám).

Megj.: Vö. a 203. számú oklevéllel.

201. 1350. márc. 10.

A [váradi kápt.] jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy nyílt oklevelét megkapták, s az abban foglaltaknak megfelelően fia: János mellé tanúul küldték maguk közül Miklós pap-testvért, akik hozzájuk visszatérve egybehangzóan az alábbiakról számoltak be: ugyanez a [kápt.] tanújával márc. 5-én (f. VI. prox. an. domin. Letare prox. nunc preteritam), s [eltöltötte] a Nyulak-[szigeti] apácák Wolkou m.-i Benchench nevű birtokának elfoglalásától az ország szokásjoga szerint [D.] f. IV. prox. p. predict. domin. Letare, a. d. 1350.

E.: Dl. 4118. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson. 56. 13.) Papír, hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és ép zárópecsét. Az oklevél jobb fele hiányzik.

K.: –

Megj.: Mivel hiányzik az oklevél azon része, amely a jelentéstevő kilétére utal, az épen maradt zárópecsétből lehet csak tudni, hogy a fenti ügyben a váradi kápt. járt el.

202. (1350. márc. 10.–máj. 1. között)

A veszprémi kápt. jelenti I. Lajos királynak, hogy korábbi ítéletének megfelelően (l. 197. szám) Mihály fia: Miklós a veszprémi kápt. kanonokával, Péter egykori dékánnal és Myske fia: Pál királyi emberrel együtt márc. 10-én (in prefatis oct. medii Quadr.) kiment a néhai Ányos Peze birtokban lévő részbirtokára, és a becsű végzésére a maga oldaláról más fogott

bírákat is odavitt, a Zentkyralzabady nemesek közössége azonban se királyi, se kápt.-i embert, se a becsű elvégzésében részükről közreműködő személyt nem vitt a helyszínre, és ahhoz sem járultak hozzá, hogy a becsűt a másik fél fogott bírái egyedül végezzék el, így azt egyedül nem is merték megtenni.

Eml.: a 376. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a király előtti megjelenés és egyúttal a kápt.-i jelentés bemutatásának időpontjából, *terminus post quem*je a helyszínen elvégzendő becsű napjából adódik.

203. 1350. márc. 10. körül

A Zala-i Szt. Adorján-monostor konv.-je bizonyítja, hogy az előttük megjelent [Kanyza-i Lőrinc fia: János] előadta: fogott bírák [ítélete szerint] Mendzent-i Pál fia: Miklósnak Bede jobbágját vissza kell adnia, de a nagyobb biztonság kedvéért kérte, hogy a monostor mellette is küldjön tanút. Ők János mr. kérésére tanúul küldték [C]osma pap káplánt (.....osmam sacerdotem capellanum) [márc. 8-án] hétfőn (f. II. prox.) Kanyza-i Lőrinc fia: János Mendzenth [birtokán] Mendzent-i Pál fia: Miklósnak Sepethnik-i Mike fia: Mysith, Woyda-i György fia: László és békét kötöttek. D. f. an. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: Dl. 25 811. (Gyűjteményekből. Ismeretlen provenienciájú iratok.) Az oklevél szakadt, egy része hiányzik, más részei vízfolt miatt nehezen olvashatók. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Restaurált papír, hátlapjára nyomott kerek zárópecsét helyével.

K.: –

Megj.: A zalai konv. az újudvari konv. 1350. márc. 10-én kelt (l. 200. szám) oklevelében foglalt ügyben állított ki bizonyító levelet. Ebből következik, hogy a zalai konv. oklevelében említett hétfői nap, amelyen tanúi a helyszínen megjelenhettek, márc. 8. volt, a tanúsító levélnek tehát e napot követően, illetve Judica vasárnapot megelőzően, tehát márc. 14. e. kellett keletkeznie.

204. 1350. márc. 11.

Vgrinus mr., [I.] Lajos király (H) zászlótartója, Varasd m.-i c. bizonyítja, hogy 1350. márc. 11-én (a. d. 1350. f. V. prox. an. domin. Judica) Gula fia Miklós fia: Kelemen Varosd vári nemes és fiai: Isicha, Gula és Rimko, továbbá fr.-ei, Gula fia Péter fiai: Miklós és Péter öröklött szőlőjüket 15 pensa dénárért (denariorum grecensium) eladták a szintén jelen lévő Istvánnak, a Vinnicha vári Szt. Kereszt-egyház papjának azzal a feltétellel, hogy a vevő szüret idején fizessen Kelemennek 3 köből (cubulus) bort. A megegyezéskor jelenlévő jobbágyok: Koztanouch-i Terme, Kapla-i Márton, Rucha fia: György, Nezeba fia: Iuan, Docley fia: Kede, István fia: Kuren, Chuche fia: Petana, Chuche fia:

Mátyás, Rossz (Mali dict.) Péter, Vana (gen: Vane) fia: András, Vulkouim fia: János, nemkülönben Jauorsak-i János, Belsse Valpot, fültanúi voltak mindennek: Koztaneuch-i Dyan, Szentmárki (de Sancto Marco) Docley. Vgrinus az oklevelet függőpecsétjével erősíti meg, s kijelenti, hogy aki István pap ellen támad, 12 M. bírságra ítéli. D. loco, die et a. prenotatis.

E.: DL. 41 134. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. 1895. 7.) Hártyaszalagon függő pecsét maradványával.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű modern kori Má.

K.: HO. VII. 408–409. (380. szám).

205. (1350. márc. 12. e.)

Miklós nádor utasítja az esztergomi kápt.-t, hogy Zacha fia Miklós fia: Fülöp, Zoulou-i [?] Péter, Simon fia: István vagy Miklós, vagy Deseu fia: Jakab nádori emberek valamelyike mellé küldjön tanút, Tamás c. országbíró Heueswyuar m.-i Gyungus és Bene birtokain végezzenek hj.-t a néhai Pál c. országbíró oklevelében foglalt [határok] szerint, s a lerombolt határjeleket újítsák meg vagy emeljenek újakat.

Eml.: a 212. számú oklevélben.

K.: AO. V. 365. (215. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a helyszínre történő kiszállásnak az Eml.-t adó oklevélben megadott napjából adódik.

206. (1350.) márc. 13.

A váradi (Waradyensis) konv. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, gyűrűspecsjével megerősített nyílt oklevelének (l. 156. szám) megfelelően Boya-i Deseu királyi ember mellé tanúul küldték maguk közül Pál pap-testvért, akik visszatérve egybehangzóan elmondták: a király embere febr. 26-án (f. VI. prox. an. domin. Oculi) Toutfalu birtok felerészét az összes szomszéd és határtárs, ill. a konv. tanújának jelenlétében ellentmondás nélkül Tuteus és Wezeus mr.-ek örökös birtokába iktatta azzal a joggal, amellyel hozzájuk került. D. sabb. prox. an. domin. Oculi, a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 82 864. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. A. 253.) Lyukas. Papíron, hátlapjára nyomott kerek pecsét maradványaival.

K.: Z. II. 443–444. (318. szám).

R.: Kőfalvi T., Pécsváradi konv. 144. (212. szám).

Megj.: A megrongálódott oklevélen a keltezés így olvasható: *a. d. Millesimo simo*. Az iratban megadott évszám tehát valamilyen kerek évtizedet jelöl. A datálás bizonytalanságát Z. és Kőfalvi is jelzi, s az oklevél kiállítását mindketten 1350. körüli időpontra teszik. Amennyiben figyelembe vesszük azt, hogy a birtok megvásárlását bizonyító királyi oklevelet (l. 148. szám) 1350. febr. 15-én állították ki, a fenti irat minden bizonnyal ugyanebben az évben kelt.

207. (1350.) márc. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa hivatkozva Guido legátusnak, a Szt. Cecília-egyház presbíter kardinálisának elbeszélésére, miszerint Erzsébet (Helisabet) királyné (U) jóindulatot mutat az egyház és követe iránt, kéri a királynét, tartsa vissza fiát, [I.] Lajos királyt (U) abbéli szándékától, hogy ismét a Nápolyi Királyságba (Sicilia) menjen. Értesíti továbbá, hogy minderről fiának bővebben is ír, s a királynak arra a levelére adott válaszát, amelyet Pál nyitrai főesp. által küldött hozzá, jelen leveléhez mellékel. D. Auinione, XVIII. Kal. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 171r–172r. (Df. 291 921.)

K.: Theiner I. 779–780. (1185. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. secr. fol. 171. alapján); Wenzel, Dipl. eml. II. 379–380. (307. szám, ápr. 8. keltezéssel).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 4439. szám (márc. 16. keltezéssel, Reg. alapján).

208. 1350. márc. 14.

[I.] Lajos király (H, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal. et honoris ac mont. S. Angeli d.) Kilienus ~ Kylianus fia: András altárnokmr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján kettőspecsétjével megerősített privilégiumában átírja egyrészt a néhai [I.] Károly királynak (H) a Veszprém m.-i Totwasun birtok András mr.-nek és testvérének: Istvánnak történő adományozásáról szóló, az uralkodó 3. és utolsó pecsétje alatt 1340. nov. 10-én kiállított nyílt oklevelét, másrészt [I.] Károly király (H) szintén utolsó pecsétje alatt 1340. okt. 26-án kiállított nyílt oklevelét, amelyben nevezetteknek adományozza Dench Zala m.-i birtokot királyi adományként. A király tekintettel András mr. hadjáratokban tett szolgálataira, Erzsébet királyné (H) egyetértésével, ill. a főpapok és bárók tanácsára az átírt oklevelekben foglalt adományt megerősíti, s a fenti birtokokat ismét András mr.-nek, általa testvérének és örököseiknek adja, mások jogainak sérelme nélkül. Kelt Tathamerius mr., a fehérvári egyház prépostja, a királyi udvar alkancellárja keze által, a. d. 1350. pridie Id. mensis Marc., uralkodásának 9. évében. Miklós lévén az esztergomi, Dénes testvér a kalocsai választott érsek, Domokos a spalatói érsek, Miklós az egri, Kálmán a győri, András az erdélyi, Miklós a pécsi, Demeter a váradi, György a csanádi, Mihály a váci, Peregrinus testvér a boszniai püspök, János a veszprémi, Miklós a zágrábi, Tamás testvér a szerémi, István testvér a nyitrai egyház választott püspöke (electus), Miklós lévén a nádor, a kunok bírása, István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Tamás c. az országbíró, Olivér a király tárnokmr.-e és a királyné udvarbírója, Pál a királyné tárnokmr.-e, Domokos a Machow-i bán, Dénes a királyi lovászmr., Cont Miklós mr. a pozsonyi c. A.

E.: Dl. 41 135. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. Vétel. 1877.) Hátlapján 2 későbbi kézzel írott magyar és latin nyelvű tárgymegjelölés. Függőpecsét vörös színű selyemzsinórjával.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt modern kori egyszerű Má.

K.: –

Megj.: I. Károly király 1340. okt. 26-án kiadott oklevelét l. Anjou-oklt. XXIV. 617. szám, 1340. nov. 10-én kelt nyílt oklevelét uo. 649. szám alatt.

209. 1350. márc. 14. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az egri kápt.-nal: Anarch-i István fia: László azt panaszolta előtte, hogy Miklós fia: László, Mark-i Erne germanus-a ki akarván fosztani az ő Miklós nevű fiát, Mark és Loskudh ~ Loscud falvak között útonálló módjára rátámadt, egy nyíllal meglőtte és karddal átszúrta. A faluban nyíllal megsebesítette István fia: László alatt a lovat, majd onnan kikergette őt fiával és egy famulus-ával együtt, ahol Miklós fia: László és testvére: Egyed, ill. rokonai, György fia: János és Erne fia: Mihály, továbbá famulus-aik, László és János összegyűltek, s István fia: Lászlót 2-szer, fiát pedig 3-szor sebeztek meg, s még famulus-aikat is megsebeztek és megverték. Febr. 9-én (f. III. prox. p. domin. prenotatam) a Kallo-ban lévő vásáron a Mark-i nemesek csapdát állítottak, s nyíllal meg akarták ölni László fia: Miklóst és rokonát (fr.), Domokos fia: Jánost. Febr. 13-án (sabb. prox. p. diem Cynerum) a Kallo-i vásártéren szintén meg akarták ölni Miklóst és Domokos fia: Jánost, famulus-ukat pedig életveszélyesen megsebesítették. A király a fenti panasz folytán megparancsolja az egri kápt.-nak, hogy Jeke-i István fia: Pál vagy Anarch-i Jakab fia: László királyi emberek egyike mellett küldjenek tanút, s a fenti ügyben derítsék ki az igazságot, majd küldjenek számára írásos jelentést. D. Bude, in domin. Judica, a. d. 1350.

Á.: a 232. számú oklevélben.

K.: –

R.: Piti, SzSzBSz. 2002. 5.; Vay berkeszi 428–429. (111. szám).

210. 1350. márc. 14. Buda

[I.] Lajos király (H, Je, Si, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal. honoris ac mont. S. Angeli d.) a néhai Tót (Sclauus) Lőrinc mr. pozsonyi c. fia: Miklós mr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján privilégiumában átírja és megerősíti Miklós mr. és testvérei (fr. uterinus): Lewkus ~ Leukus és Bertalan számára korábbi, 1349. nov. 19-én kelt, a Nyitra m.-i Golgoch, Wylok, Wduarnuk, Saagh és Dywch birtokok adományozásáról szóló nyílt oklevelét. Miklós, Lewkus és Bertalan gyermekkorától fogva tett szolgálatait közül kiemeli, hogy amikor testvére, a néhai András király (Si, Je) kegyetlen halálát meg kellett bosszulnia, udvara fiatal lovagját, Lőrinc mr. fia: Miklós mr.-t küldte ennek érdekében, aki tekintélyes sereggel [magna et honesta familiarum cum comitiva] sietett a Nápolyi Királyságba (Sicilia), amelyet részint embersége, részint a bűnösök, s azok rokonainak és szolgálattevőinek megölése révén helyreállított és jogosan visszaadott az ő kezére, miközben a törvényes férje vérében fürdő Johanna asszonyt és mostani férjét, Lajost kérlelhetetlenül idegen vidékekre kergette, majd

hazatért a tengerentúli részekről. Lőrinc mr. másik fiát, Miklós testvérét: Leukus mr.-t pedig István erdélyi vajda szolgálatában küldte a Nápolyi Királyságba (Sicilia), akit annak kormányzójául [ipsumque regnum nostra in persona gubernandum] rendelt. Leukus és Bertalan hűséges szolgálatai és érdemei is számosak, amelyeknek jutalmául Golgoch, Wylok, Wduarnuk, Saagh és Dywch birtokokat, valamint a hűtlenségbe esett néhai Amade-nak ~ Homodeus-nak – aki apja, a néhai [I.] Károly király (H) ellen lázadt, és Cassa város e. a király elleni csatában elesett, miáltal birtokai királyi kézre háramlottak – Nyitra m.-i Sorlo birtokát is Lőrinc mr. fiainak: Miklós, Lewkus és Bertalan mr.-eknek és utódaiknak adományozza minden hasznukkal és tartozéukkal együtt örökös birtoklásra új adomány címén anyja, a királyné egyetértésével, valamint a főpapok és bárók tanácsára. A király a privilégiumot autentikus kettőspecsétjével erősíti meg. Kelt Tathamer mr. fehérvári prépost, udvari alkancellár keze által, a. d. 1350. pridie Id. mensis Marc., uralkodásának 9. évében. Miklós lévén a választott esztergomi, Dénes testvér a választott kalocsai érsek, Domokos a spalatói érsek, Miklós az egri, Demeter a váradi, Kálmán a győri, András az erdélyi, Miklós a pécsi, Gergely a csanádi, Mihály a váci, Peregrinus a boszniai püspök, János a veszprémi, Miklós a zágrábi, Tamás testvér a szerémi, István testvér a választott nyitrai püspök, Miklós a nádor és a kunok bírása, István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Tamás az országbíró, Olivér a király tárnokmr.-e és a királyné udvarbírója, Pál a királyné tárnokmr.-e, Domokos a Macho-i, Miklós a Zewrinum-i bán, Dénes a királyi lovászmr. és Conth Miklós a pozsonyi c. A.

E.: DL. 5171. (MKA. NRA. 215. 4.) Az oklevél alján I. Lajos király 1364. dec. 28-án kelt megerősítő záradéka, hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók. Vörös, ill. vörös-sárga selyemzsinóron függő pecsétjei elvesztek.

K.: –

211. 1350. márc. 15. Eger

János mr. borsodi főesp., az egri püspök lelkiekben általános vikáriusa bizonyítja, hogy Anarch-i Keled fia István fiai: Domokos és László eleget téve korábbi rendelkezésének (l. 54. szám), márc. 10-én (in oct. diei medii Quadr.) megjelentek, hogy megfizessék az Oros-i Egyed fia Simon fia: Imre mr.-nek és fr.-ének, Péternek garasokban járó 10 – ebből a személyesen megjelent László tartozását jelentő 6, az apja nevében megjelent Domokos fia: János tartozását jelentő 4 – kassai M.-t Imre famulus-ának, Pozan-i Vörös (Rufus) Gergelynek a jelenlétében, de a mondott összeget Péternek és Imrének óvatosságból nem akarták átadni. Egyrészt azért, mert mint elmondták, Imre 4 nővére (sorores uterine) nevében is megegyezett Simon néhai felesége (nobilis domina) leánynegyedének birtoklásáról, de az említett

rendelkező oklevél ezt egyértelműen nem tartalmazza, továbbá Imre és Péter nem nyilvánították ki egyértelműen, hogy a leánynegyed fejében járó 10 és – a máj. 23-án (in oct. fe. Penth.) fizetendő – további 30 M.-t, s egy bizonyos földrészt csupán megkapnak, vagy a teljes összeg megfizetése u. mind a maguk, mind nővéreik nevében nyugtatják a másik felet a fenti leánynegyedre nézve, másrészt azért, mert Vörös Gergely ügyvédvalló oklevele ezekben az ügyekben nem lehet kielégítő. János mr. – miközben Lászlót és Domokost nyugtatja az első részlet megfizetéséről – azt is tudatja, hogy László a fenti ügyre hivatkozva az említett 10 M.-ból 2-t kölcsönbe visszavett, amit a második határidőben fizetendő összeg mellett fog visszaadni. Datum Agrie, 6. diei termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl 41 136. (Múz. Ta. Jankovich.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kerek pecsét maradványai láthatók. Papír.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt 1911-ben készített Má.

K.: F. IX/1. 803–805. (428. szám).

R.: Bónis–Balogh 123-124. (1115. szám).

212. 1350. márc. 15.

Az esztergomi kápt. jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy korábbi levelének (l. 205. szám) megfelelően Tamás c. országbírónak Heueswyuar m.-i Gyungus és Bene birtokain végzendő hj.-hoz és a határjelek megújításához Miklós fia: Fülöp nádori ember mellett tanúul küldték László kanonoktársukat, akik márc. 12-én (in fe. B. Gregorii pape) a Pál c. [egykori országbíró] levelében foglaltak szerint a szomszédok jelenlétében elvégezték a hj.-t, s új határjeleket emeltek, bárki ellentmondásától függetlenül, noha Tamás fia: Demeter és Benenigh fia: János képviselője, András a helyszínen, majd Demeter személyesen a kápt. e. is személyesen tiltakozott a határjelek emelése ellen. Emiatt azután Benenigh fia: Jánost egyrészt tiltakozása, másrészt az említett nádori oklevélben foglalt bírságterhek miatt, Solmus-i Tamás fiát: Demetert pedig ellentmondása miatt ápr. 8-ra (ad quind. Ann. B. virg. iam venturas) a nádor színe elé idézték Tamás c. ellenében. D. f. II. prox. p. domin. Iudica, a. d. 1350.

E.: Dl. 4119. (MKA. NRA. 694. 3.) Hátlapján azonos és későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint egy nagyobb és egy kisebb kerek zárópecsét töredékei látszanak. Papír.

K.: AO. V. 365–366. (215. szám, kihagyásokkal).

213. 1350. márc. 15.

Az esztergomi kápt. e. Solmus-i Tamás fia: Demeter tiltakozva előadta, hogy a Gyungus és Bene, ill. Solmus között elhelyezkedő vitás földrész ügyében Tamás c. országbíró ellenében őt soha nem vonták perbe, de Tamás országbíró nem törődve ellenkezésével az ő sérelmére és kárára határjeleket emeltetett a Gyngus, Bene és Solmus közötti vitás területen, amitől Tamás c.-t a helyszínen is eltiltotta, s most a kápt. e. is eltiltja. D. f. II. prox. p. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: Df. 210 766. (Egri érsekség gazd. lt. I. DD. 510. 840.) Hátlapján azonos és későbbi kéz írásával tárgymegjelölés, valamint egykori kerek zárópecsét töredékei láthatók.

K.: –

214. 1350. márc. [15.]

Miklós prépost és az esztergomi egyház kápt.-ja tudatja, hogy megjelent előtte Vilmos (Wyllermus) apát törvényes képviselője, István mr., a pannonhalmi (de Sacromonte Panonie) Szt. Márton-monostor notarius-a, s a monostor konv.-je és apátja nevében előadta: a Somogy m.-i (provincia, comitatus) nemesek és közemberek (ignobiles) vonakodnak fizetni Szt. István, Mo. első királya által a monostornak adott tizedeket (universas decimas secundum institutionem et ordinationem seu donacionem), ezért kérte, hogy Szt. István hiteles legendájából, amelyet a római főpapok elismertek, pecsétjükkel megerősített oklevélben megerősítésként írják át a somogyi tizedek adományozásáról (constitutio et ordinatio) szóló részletet. A kápt. eleget téve a kérésnek, függőpecséttel ellátott privilégiumban átírja a kérdéses részt. Kelt Demeter mr. olvasókanonok keze által, prox. p. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: BFL. Pannonhalma. 395. Konv.-i lt. Capsarium 23. W. (Df. 207 201.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók. Az oklevél rossz állapota miatt a szöveg helyenként nehezen vagy egyáltalán nem olvasható.

K.: –

Megj.: Ebben az évben *Judica* vasárnap márc. 14-re esik. Mivel István mr. márc. 16-án már Vácott jár – vö. 217. számú oklevéllel –, a fenti iratnak márc. 15-én kellett keletkeznie. A Hartvik-legenda itt átírt, vonatkozó részletét (5–6. caput) l. SRH. II. 407–410. old.

215. 1350. márc. 15.

A kiskorú Albrecht Strezzen fia Jans pozsonyi polgár pozsonyi házát eladja. Der prief ist geben nach Christes gepurd 1350. jar den mantags vor dem Palm tag.

E.: AMB. Pozsony város tanácsa. Középkori oklevelek és levelek. 103. (Df. 238 729.)
Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és egykori pecsét szalagja látszik.

K.: –

R.: AMB. Inventár 23. (109. szám).

Megj.: Német nyelvű.

216. 1350. márc. 16. Buda

[I.] Lajos király (H) emlékezetül adja, hogy megjelentek előtte az egyik részről Chalad-i Folkus fiai: Domokos és András, a másik részről pedig ugyanezen Folkus fia: János özvegye, nemes asszony, s előadták: a köztük támadt viszályban Tamás testvér választott szerémi [püspök], Lőrinc fia: László mr. Gymus-i várnagy és más fogott nemes bírák segítségével az alábbi megegyezésre jutottak. Amennyiben az özvegy férjhez akarna menni, köteles eltávozni néhai férje birtokaiból és részbirtokaiból 15 napon belül, és nem egyébbel, mint saját használati tárgyaival, Folkus fiai: Domokos és András pedig kötelesek lesznek az asszonynak Jánostól született gyermekei nevében e 15 napon belül, vagyis távozása idején teljes egészében kifizetni a jegyajándékot a nyitrai kápt. tanújának jelenlétében. Amennyiben az özvegy élete végéig nem kívánna férjhez menni, említett fiaival néhai férje birtokain és részbirtokain élhet, szabadon élvezve azok hasznait. D. Bude, f. III. prox. p. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: Dl. 50 161. (Zerdahelyi cs. lt. 78.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét helye látszik.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt 1911. okt. 30-án kelt egyszerű Má.

K.: –

217. 1350. márc. 16.

A váci egyház kápt.-ja tudatja, hogy Vilmos (Willermus) apát törvényes képviselőjeként megjelent előtte István mr. (discretus iuvenis), a pannonthalmi (de Sacro Monte Panonie) Szt. Márton-monostor notarius-a, s a monostor konv.-je és apátja nevében előadta: a Somogy m.-i (provincia, comitatus) nemesek és közemberek (ignobiles) vonakodnak fizetni Szt. István, Mo. első királya által a monostornak adott tizedeket (universas decimas secundum institutionem et ordinationem seu donationem), ezért kérte, hogy Szt. István hiteles legendájából, amelyet a római főpapok elismertek, pecsétjükkel megerősített oklevélben megerősítésként írják át a somogyi tizedek adományozásáról (constitutio et ordinatio) szóló szakaszt. A kápt. eleget téve a kérésnek, függőpecséttel ellátott privilégiumban átírja a kérdéses részt. D. Miklós mr. olvasókanonok keze által, f. VI. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350. Domokos prépost, Miklós váci, másik Miklós pesti, László Zolnuk-i, másik László Changrad-i és Mihály Scigedfew-i főesp.-ek, valamint a Boldogságos Szűz-egyházban Istent szolgáló más kanonokok jelenlétében.

E.: BFL. Pannonhalma. 396. Konv.-i lt. Capsarium. 13. K. (Df. 207 202.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések.

K.: –

Megj.: A Hartvik-legenda itt átírt, vonatkozó részletét (5–6. caput) l. SRH. II. 407–410. old.

218. 1350. márc. 16. Kálló

Peech-i Gergely mr., Dawsa volt nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek Zaboch m.-i helyettese és a 4 szb. tudatják: Lengel (dict.) János fia: Lewkus Semyan-i nemes korábbi oklevelük értelmében a Semyan-ból való Geche fia: Gergely meggyilkolásáért 22 M.-t – a M.-t 50 garassal számolva – tartozott fizetni Miklós Thokay-i papnak, ezen Geche fiainak: Jánosnak, Tamásnak és Mihálynak, valamint Geche fia Gergely fiainak: Miklósnak és Jakabnak részben dénárokbán, részben garasokban 2 részletben, ti. 8 M.-t [1349.] nov. 10-én (III. f. prox. p. oct. fe. OO. SS.), 14 M.-t pedig [1350.] márc. 16-án (III. f. prox. p. oct. fe. medii Quadr. nunc prosecutis). Mivel Lewkus a mondott időpontokban a fenti összegeket megfizette előtük, Geche fiai és Gergely fiai a maguk és összes rokonuk nevében nyugtatták Lewkus-t pénzfizetési kötelezettsége ügyében, s egyben kötelezték magukat arra, hogy ha valaki közülük Gergely megölésével kapcsolatban Lewkus-t a későbbiekben perbe hívná, patvarkodásban marasztalják el. D. in Kallow, in die ultime solutionis, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 555. (Kállay cs. lt. 1300. 975.) Hátlapján 3 pecsét hártvaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 234. (1017. szám); Piti F., Szabolcs m. 118–119. (458. szám).

219. 1350. márc. 17.

Az esztergomi egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy Zorard ~ Zoard fia: Domokos eltította előttük rokonait (proximus), Bodug fia András fiait: Zoard-ot és Benedeket, s ugyanezen Bodug fia Miklós fia: Jánost attól, hogy Kereskus-ben lévő Zerep birtokát és tartozékait, valamint más birtokait, különösen Oduory-t és Nyeky-t, amelyek apjától és atyafiságától jutottak neki osztályrészül, eladják vagy bármely módon elidegenítsék, mindenki mást pedig attól, hogy ezeket a birtokokat elfoglalják. D. f. IV. prox. p. domin. Judica, a. d. 1350.

E.: Dl. 4120. (MKA. NRA. 1537. 37.) Elmosódott, helyenként nehezen olvasható. Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és kerek pecsét helye látszik.

Tá.: Bátori István országbíró, 1437. dec. 4. Dl. 107 383. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Harruckern cs. V. 5.)

K.: AO. V. 366–367. (216. szám, kihagyásokkal, E. alapján).

220. (1350. márc. 17.–máj. 1. között)

A pozsonyi kápt. jelenti Tamás országbírónak, hogy korábbi oklevelének (l. 153. szám) megfelelően Kapulna-i Mátyás királyi ember mellé tanúul küldték Péter papot, akinek jelenlétében márc. 17-én, szerdán (in predict. quind. medii Quadr. sc. f. IV.) Mátyás fia: Miklós nemes eskütársával, Vasard-i Jakabbal együtt saruit levette és a földet a feje fölé emelve az országbíró fenti oklevelében foglalt tartalommal hibátlan földesküt tett, majd ezt követően a vitás földet Moytuh birtok 7 határjele között Elefanth-i Mátyás fiainak iktatták.

Tá.: a 400. számú oklevélben.

K.: AO. V. 379. (225. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a kápt.-i jelentés országbíró előtti bemutatása napjából, *terminus post quem*je az eskü letételének napjából következik.

221. (1350. márc. 18. e.)

I. Lajos király utasítja Tamás c. országbíró, hogy a Macha folyó mellett lévő Turoch m.-i Sarouicha királyi földdel kapcsolatban – amelyet tudomása szerint egyes közrendűek nemesi jogcímen (homines populares seu rusticos sub nomine nobilium) régóta elfoglalva tartanak – tartson vizsgálatot.

Eml.: a 365. számú oklevélben.

K.: AO. V. 370. (221. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je annak az említő oklevélben feljegyzett nádori közgyűlésnek az időpontjából adódik, amelyen a vizsgálatot tartották.

222. 1350. márc. 18. Vásárhely

Petheu mr., Domokos Macho-i bán és Veszprém m.-i c. alispánja, valamint a m. 2 szb.-ja, Miklós és János bizonyítják, hogy Jutas-i Mihály fia: Péter a m. kiküldött emberével, a veszprémi várhoz tartozó Istvánnal, valamint a veszprémi kápt. kiküldött tanújával, Sebestyén pappal márc. 18-ra (ad f. V. prox. an. domin. Ramispalmarum) törvényesen a m. hatósága elé idézte Ayca-i Ayca fia: Andrást és az ugyanonnan való Olup fiait: Demetert, Istvánt és Pált, a kijelölt határidőre azonban Péter mint felperes nem jött el, és képviselőt sem küldött maga helyett, míg Ayca fia: András személyesen megjelent, Olup fiai nevében pedig új határnap elfogadására meghatalmazott ügyvivők jelentek meg. D. in Vasarhel, die prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 66 137. (Thaly cs. lt. 65.) Hátlapján azonos kézzel *pro Andrea filio Ayca et aliis interius scriptis contra Petrum dictum Darabus filium Michaelis de Jutas judicialis* megfogalmazású tárgymegjelölés; 3 zárópecsét szalagjával és helyével.

K.: –

223. (1350. márc. 18.–1350. máj. 1. között)

Tamás c. mérlegelve a Turoch m.-i Sarouicha királyi földdel kapcsolatos ügy körülményeit, a pert átteszi a királyi curia-ba.

Eml.: a 365. számú oklevélben.

K.: AO. V. 372. (221. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat kiállításának *terminus post quem*je az ügyben végzett nádori vizsgálat időpontjából, *terminus ante quem*je pedig a királyi curia-ban való megjelenés időpontjából adódik.

224. 1350. márc. 19. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az egri kápt.-nal, hogy Solumus-i Tamás fia: Demeter azt a panaszt tette előtte Tamás c. országbíróval szemben, hogy Gyngus és Bene birtokainak hj.-akor kettesével emelt jelekkel önhatalmúlag új határt vont meg, s ezáltal hatalmaskodva saját birtokaihoz csatolta Demeter Solumus nevű öröklött birtokának nagy részét, benne 2 malmot és a birtokaihoz tartozó igen sok szőlőt, nem véve figyelembe Demeter foglalással kapcsolatos törvényes tiltakozását. A király utasítja az egri kápt.-t, hogy András fia: Karaz (dict.) Pál, Luue-i Pál fia: István, Zolok-i Péter vagy Tarkan-i Gyke fia: Jakab királyi emberek egyike mellett küldjön tanút a fenti panasz kivizsgálására, a történekről pedig küldjenek számára írásos jelentést. D. Bude, f. VI. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

Á.: a 248. számú oklevélben.

K.: –

225. 1350. márc. 19.

A nyitrai kápt. bizonyítja, hogy egyik részről megjelentek előttük Dyvek-i Iouna [ṽ: Iouka] fiai: János és Lőrinc, a másik részről pedig ezek testvére (fr. uterinus): Bálint, s

kinyilvánították: birtokaikon és részbirtokaikon az alábbiak szerint osztottak meg egymás között. Bossan-ban lévő részbirtokuk, Rudna birtokukban lévő 11 egész telek (*curia integrales*), amelyek ezen jobbágyoké: Duh-é, Dénesé, Ivan-é, Pouk-é, Pouchuk-é és testvéréé: Ivan-é, Petheu-é, Myko-é, Szípen-é, Nedan-é, Vatna-é Mykth [ṽ: Mykch] telkétől lentebb, Mihalk-é és Endre telkének az a fele, amely Zomor telek (*curia*) felé esik, ezen jobbágyokkal és hasznokkal, ti. szántókkal, rétekekkel, erdőkkel, legelőkkel, és vízimalmokkal, amelyeket eddig ők és jobbágyaik birtokoltak, ezen felül Zomor telke (*curia*), kivéve a szántókat és réteket, minden más hasznával együtt Jánosé és Lőrincé legyen. Bálinté legyen ugyanakkor Rudna-ban 9 egész telek (*curia*), melyek ezen jobbágyoké: Mychuk-é, Tesk fia: Miklósé, Ianus-é, Levos fia: Senk-é, Damianus fia: Istváné, Iakus fia: Jánosé, Makian-é, Markus fia: Pálé, az említett Miko-é és Mihalk-é, Endre említett telkének (*curia*) fele minden hasznával, ti. szántókkal, rétekekkel, legelőkkel, ligetekkel, vizekkel és malmokkal, amelyek e jobbágyok használatában voltak, ezenfelül János fia: Miklós telke (*curia*) gyümölcsösével, szántókkal, rétekekkel, és más hasznokkal együtt. A közös használatban lévő földeket és réteket 2 egyenlő részre osztották, az egyik fél Jánosnak és Lőrincnek, a másik Bálintnak jutott. Többi javaikat (*res*) is felosztották, amelyekből Bálint a maga részét teljes egészében megkapta. János ugyanakkor a rokonuk (*proximus*), Máté fia: János halála u. Bálintnak járó ingóságok tekintetében szavatosságot vállalt Bálinttal szemben. A felek a fent leírt osztálynak önként alávetették magukat, aki pedig közülük ezt az egyezséget nem akarja betartani, a bíró része nélkül 10 M.-t köteles fizetni. D. f. VI. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

E.: – F. szerint a Rudnay cs. divékújfalusi lt.-ban.

K.: F. IX/1. 783–785. (414. szám, E. -ről).

226. (1350. márc. 20. e.)

I. Lajos király utasítja a pécsi kápt.-t, hogy embere, , Beremenen-i [!] István, Boya-i Deseu vagy Teha fia: Sándor mellett küldjön tanút a Somogy (Symig) és Baranya m.-i [Egh]azasfenek, Beelfenek, Hutensfolua, Kurthyuelys és Cheuzfolua birtokokra, s az összehívott szomszédok jelenlétében megtartott hj.-t követően – ha nincs ellentmondó – mások jogainak sérelme nélkül iktassák a birtokokat Theuteus ajtónállómr., Wysssegrad-i és óbudai várnagy, valamint testvére, Vezeus mr. részére, az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a hj.-ről, ill. a történekekről pedig küldjenek írásos jelentést.

Eml.: a 234. számú oklevélben.

K.: Z. II. 421. (297. szám, Tá.-ban).

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je az említő oklevélben szereplő hj. napjából adódik.

227. 1350. márc. 20. Róma

Jakab nepi (Nepesinus), Peter oloroni (Eloronanus), Bertrand testvér assisi (Asisinus), Tamás terni (Yteranus) és Ugulin sutri (Sutrinus) püspökök Henndorf-i Vasmuet, András és Herberd kérésére a fehérvári [erdélyi] egyházmegyében lévő Szt. András tiszteletére emelt templomba a Szt. Szűz ünnepein, az Úr születése napján, Újév napján, Vízkeresztkor, Húsvét vasárnapján, Feltámadáskor, Pünkösdkor, az egyház felszentelése ünnepén, Szt. Kereszt ünnepén, a Szt. angyalok ünnepén, Keresztelő Szt. János ünnepén, Szt. Péter és Pál, valamint az összes ap. és ev. ünnepén, Szt. István és Lőrinc mártírok ünnepén, Szt. Jeromos és más doktorok ünnepein, továbbá Miklós és Márton hitvallók, Mária Magdolna, Ágnes, Luca, Katalin, Margit, Cecília és Erzsébet ünnepein, Mindenszentek ünnepén és azok nyolcadán és Halottak napján ellátogatóknak, és azoknak, akik egyes vasárnapokon magukhoz veszik az Úr testét, s 3 Üdvözlégyet mondanak, valamint akik hozzájárulnak az egyház építéséhez, világításához vagy más szükséges dolgokhoz, 40 napi bűcsút engedélyeznek. D. Romae, in palatiis nostris, a. d. 1350. VI. Kelemen pápaságának 8. évében, ind. III. mensis Mart. die 20.

E.: – Erdélyi Okm. szerint 1897-ben a hégeni szász ev. egyházközösség lt.-ában őrizték, de később a Szász Nemzeti Lt.-ban már nem volt fellelhető.

Má.: – Erdélyi Okm. szerint Georg Soterius: Collectanea ad historiam patriam című, 18. sz. eleji, egykor a szebeni Brukenthal-múzeumban őrzött kéziratos forrásgyűjteményében (t. II. p. 1822.)

K.: ZW. II. 75–76. (657. szám, Má. alapján).

R.: Erdélyi Okm. III. 217–218. (562. szám).

Ford.: Doc. Trans. C. IV. 533–534. (román nyelvű).

Megj.: András erdélyi püspök 1350. máj. 27-én (Actum [in Clusuar] in fe. corp. Christi, a. d. 1350.) kelt, gyűrűspecsjével ellátott megerősítő záradékával (l. 433. szám). A megerősítő záradék szövegének önálló kiadása ZW. II. 76. (658. szám). A Megj.-ben [] között lévő adatok innen származnak.

228. 1350. márc. 20.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja Mariasfolua-i István fia: Kelemen kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevelében átírja [I.] Lajos király (H) gyűrűspecsjével megerősített, 1345. ápr. 10. e. kelt nyílt oklevelét, amelyben Marias

jobbágyságot, testvéreit (fr.), valamint Cassan fia: Márkot és testvéreit (fr.) felmenti a Goldbachban fizetendő vám alól. D. sabb. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 74 813. (Máriássy cs. márkusfalvi lt. 39.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és vörös viaszba nyomott kitöredezett zárópecsét látható.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű újkori Má.

K.: –

R.: Máriássy 30. (5. szám).

229. 1350. márc. 20. Kálló

Peech-i Gergely mr., Dawsa volt nádor fiainak: Jakab mr. és Pál mr. Zaboch m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja tudatja: Lengel (dict.) János fia: László ápr. 3-án (in quind. datarum presentium) tegyen előttük esküt Chubud fiaival: Tamással, Jánossal és Péterrel szemben arról, hogy nevezettek az ország szokásjoga szerint őt illetik, és megszöktek tőle. D. in Kallow, sab. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 556. (Kállay cs. lt. 1300. 978.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, 3 zárópecsét darabjaival és hártaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 235. (1019. szám); Piti F., Szabolcs m. 119. (459. szám).

230. 1350. márc. 20. Kálló

Peech-i Gergely mr., Dawsa volt nádor fiainak: Jakab mr. és Pál mr. Zaboch m.-i c.-eknek az alispánja és a m. 4 szb.-ja tudatják: megjelent előttük Byr-i Tamás felesége, nemes asszony a fiaival: Lászlóval és Jánossal az ellen tiltakozva, hogy András fia Péter fia: Lukács és Verus (dict.) Pál Nagykállóban (Mai[or Kal]low) lévő öröklött részbirtokukat megtámadták, ottani házukat, curia-jukat és az ezekhez tartozó jobbágyházakat kirabolták és felgyújtották, ők pedig nem mernek a faluba menni, ezért nem tudták kikérni a m. emberét ahhoz, hogy Péter fiait a következő törvényszéki napra (ad diem sab. nostre videlicet congregationis seu

iudicacionis) előállítsák, szegénységük miatt pedig a m. emberét nem tudják maguknál tartani. A m. hatósága ezért kérésükre védlevelet ad ki a gyűjtogatók elfogása érdekében. D. in Kallow, sab. prox. an. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 557. (Kállay cs. lt. 1300. 965.) Bal oldalán a hajtás mellett egy darab kiszakadt. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján 2 zárópecsét körvonalával és egy pecsét hártaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 234. (1018. szám); Piti F., Szabolcs m. 119. (460. szám).

231. 1350. márc. 21.

Az egri kápt. tudatja, hogy Verez-i Kuuer (dict.) Miklós fia János fia: György a maga és testvérei: László és Gergely képviselőjében, továbbá Nomar-i Bethlen fia Simon fia: Balázs az anyja, Laad-i Domokos lánya, nemes asszony képviselőjében 1350. márc. 21-én (in domin. Palmarum a. videlicet Incarn. d. 1350.) megjelentek előttük, s eltiltották Bekus fiait: Jánost, Jakabot és Miklóst, Mihály fia: Miklóst és Zepud fia Tamás fia: Simont Lok-ból, Gonda-ból és Nilas-ból attól, hogy néhai nagyanyjuknak, Gogh-i Gereuen lányának, nemes asszonynak a leánynegyedéről megegyezzenek, és a részükből nekik járó leánynegyedet elfogadják, Lőrinc fiait: Lászlót és Istvánt, Miklós fiait: Jánost és Lászlót, és ugyanezen Gereuen fia Mihály fia: Pétert pedig attól, hogy ezeket átadják. D. die et a. supradict.

E.: SNA. Leleszi konv. hh. lt. Acta anni. 1350. 56. (Df. 219 463.) Hátlapján azonos kézzel *Prohibitoria pro nobili domina relictā Symonis filij Bethlen de Nomar et filijs Johannis filij Nicolai de Verez intranominatis contra nepotes Sceped et nepotes Gereuen de Lok et de Gogy similiter intranominatos super occupationem atque recepcione cuiusdam quarte filialis* megfogalmazású tárgymegjelölés. Hátlapi Fk.-én közepén kitöredezett, kerek pecsét látszik.

K.: –

232. (1350.) márc. 22.

Az egri kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 209. szám) engedelmessé Anarch-i Jakab fia: László királyi ember mellé tanúul küldték ifjú karbéli klerikusukat, Pál mr.-t, s a királyi ember visszatérve a kápt. tanújának jelenlétében és egyetértésével jelentette: mindenkitől, akitől lehetett, különösen Anarch birtok szomszédaitól

kérdezősködve Kallo faluban megtudták, hogy Mark-i Miklós fia: László ki akarva fosztani István fia László fia: Miklóst, Loscud és Mark falvak között megtámadta, karddal megvágta, István fia: László lovát nyíllal megsebesítette, Lászlót a fiával és famulus-ával kikergette Mark faluból, ahol testvéreivel és rokonaival együtt rájuk tört, Lászlót 2-szer, a fiát pedig 3-szor megsebesítették, famulus-ukat megverték, továbbá febr. 13-án (prefato sabb. prox. p. diem Cynerum) a Mark-i nemesek László fia: Miklóst és Domokos fia: Jánost Kallo falu vásárterén (in foro) meg akarták ölni, famulus-ukat pedig életveszélyesen megsebesítették. D. f. II. prox. p. domin. Ramispalmarum, a. supradict. [1350.]

E.: – . Fk. E-ről: Dl. 96 311. (Vay cs. berkeszi lt. 304.) Felső részéből egy darab kiszakadt. Az elülső oldalról készült Fk.-en a hátoldalra nyomott kerek pecsét körvonalai látszanak.

K.: –

R.: Vay berkeszi 429. (112. szám).

233. 1350. márc. 22.

A nyitrai egyház kápt.-ja tudatja, hogy megjelenvén előtte Vilmos (Wyllermus) apát és a pannonhalmi (de Sacromonte Panonie) Szt. Márton-monostor képviselőjében István mr., előadták: a Somogy m.-i nemesek és közemberek (ignobiles) vonakodnak fizetni Szt. István, Mo. első királya által a monostornak adott tizedeket (universas decimas secundum institutionem et ordinationem seu donacionem), ezért kérte, hogy Szt. István hiteles legendájából, amelyet a római főpapok elismertek, pecsétjükkel megerősített oklevélben megerősítésként írják át a somogyi tizedek adományozásáról (constitutio et ordinatio) szóló részletet. A kápt. eleget téve a kérésnek, függőpecséttel ellátott privilégiumban átírja a kérdéses részt. D. f. II. prox. p. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350. János mr. olvasókanonok keze által.

E.: BFL. Pannonhalma. 397. Konv.-i lt. Capsarium. 34. U. (Df. 207 203.) Erősen foltos. Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Fk.-én függőpecsét zsinórja látszik.

K.: –

Megj.: A Hartvik-legenda itt átírt, vonatkozó részletét (5–6. caput) l. SRH. II. 407–410. old.

234. 1350. márc. 22.

A pécsi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy korábbi oklevelének (l. 226. szám) engedelmeskedve Boya-i Deseu királyi ember mellett tanúul küldték egyházuk prebendáriusát, a Szt. János evangélista-oltár mr.-ét: Vince presbitert, akik márc. 20-án (sabb prox. an. domin. Ramispalmarum prox. preteritum) a kérdéses birtokokra mentek, hogy Thuteus ~ Theuteus ~ Teuteus és Wezeus ~ Vezeus mr.-eket ezekbe beiktassák. Először a Somogy m.-ben lévő Eghazasfenek, aztán Belfenek, azután Hutensfolua, majd Cheuzfolua birtokokon, végül a Barana m.-i Kurthyuelys ~ Kurtheuelyes birtokon tartották meg a szomszédok és határtársak jelenlétében a hj.-t, az iktatást azonban egyik helyen sem tudták elvégezni, mert mindenhol ellentmondásba ütköztek. Eghazasfenek birtokon Jakab fia: János mr. és Stara-i Péter fia: Konrád (Corardus ~ Corardus) nevében Nempthy-i Péter fia: Miklós, Belfenek birtokon Wkurd-i Lukács fiai: István és Lukács, Hutensfolua birtokon ismét Wkurd-i Lukács fiai: István és Lukács, Cheuzfolua birtokon az urát, Zahany ~ Zayhan fia: Konrád (Conrardus ~ Corardus) mr.-t képviselő Péter famulus, végül Kurthyuelys birtokon Stara-i János fia: Pál és a már említett Péter fia: Konrád mondott ellent és tiltotta el őket az iktatástól. Ezeket a személyeket, tehát Jakab fia: Jánost, Zayhan fia: Konrádot, János fia: Pált, Péter fia: Konrádot, ill. Lukács fiait: Istvánt és Lukácsot még ezen a napon a mondott helyszíneken Teuteus és Wezeus mr.-ek ellenében máj. 1-jére (ad. oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) a királyi jelenlét elé idézték. D. f. II. prox. p. domin. Ramispalmarum supradict., a. d. 1350.

E.: Dl. 76 966. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 350.) Az oklevél alján: *cum filys Lukachy et Corardo filio Zeyhani in unam literam sol. ad octavas Michaelis et similiter unam cum omnibus pro Tuteus* megfogalmazású megjegyzés. Hátlapján tárgymegjelöléssel, benne *Theutus* és *Vezeus* névalakokkal. Felső részéből egy darab kiszakadt, foltos. Papír, mandorla alakú kitöredezett zárópecsétel.

Tá.: Tamás országbíró, 1352. okt. 13. Esterházy cs. hercegi ágának lt. Rep. 32. C. 125. (Dl. 87 275.)

K.: Z. II. 420–423. (297. szám).

235. (1350.) márc. 23. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott esztergomi érsek kérésére megengedi, hogy azt a 2 vagy 3 személyt, aki kitünteti magát a keresztény hitben, felszentelje. Egyúttal meghagyja az érseknek, hogy a pápai bullájában foglalt szavak és eljárás szerint eskesse fel őket, s az eljárás

megtörténte u. az eskü szövegét pecsétjével megerősített levelében küldje el számára követe útján. D. Avinione, X. Kal. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

E.: ASV. RA. tom. 110. fol. 432r. (Df. 292 753.)

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 290–291. (263. szám, ASV. RV. tom. 198. fol. 149v. 544. alapján).

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. An. VIII. com. lib. IV. p. 2. f. 149. alapján).

236. (1350.) márc. 23. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Miklós választott zágrábi püspök kérésére megengedi, hogy azt a 2 vagy 3 személyt, aki kitünteti magát a keresztény hitben, felszentelje. Egyúttal meghagyja neki, hogy a kiválasztottakat a pápai bullájában foglalt szavak és eljárás szerint eskesse fel, s az eljárás megtörténte u. az eskü szövegét pecsétjével megerősített nyílt levelében küldje el számára követe útján. A pápa egyúttal figyelmezteti a püspököt, hogy felettese, a kalocsai érsek véleményére legyen tekintettel. D. Avinione, X. Kal. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben.

E.: ASV. RA. tom. 110. fol. 432r–v. (Df. 292 753.)

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. An. VIII. com. lib. IV. p. 2. f. 149. alapján).

237. 1350. márc. 23.

A velencei államkönyv 1350. márc. 23-i (1350. Ind. 3., die 23. Marc.) bejegyzése szerint a velencei államtanács arról értesítette Mo. (U) királyát, hogy levelét, amelyben hadinépének tengeren túlra történő szállításához egy gályát kért tőlük Zengg (Senya) kikötőjébe, megkapták, s a következőket válaszolják rá. Biztosítják a királyt iránta viselt jóindulatukról, de kérését nem teljesíthetik, mert az mások nyilvánvaló megsértése nélkül nem lenne lehetséges, s Velence egyébként is a viszálykodó felek közötti béke létrehozását támogatja. Ugyanakkor lehetővé teszik, hogy a király hadinépe és kísérete bármelyik kikötőjükben biztonságosan hajóra szállhasson, s tudatják vele: utasították a fennhatóságuk alatt álló rector-okat és alattvalókat, hogy minden szükséges dologgal lássák el őket, a partjaikra érkező

királyi hadakkal bánjanak tisztességesen és barátságosan. Azt azonban kérik a királytól, hogy dalmáciai (Sclauonia) híveiket és alattvalóikat ne engedje megtámadni és kifosztani.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 376–377. (305. szám); Ljubić III. 170–171. (245. szám). Mindkettő a Misti című velencei államkönyv 26. kötet 9. alapján.

238. 1350. márc. 23.

A velencei államkönyv 1350. márc. 23-i (1350. Ind. 3., die 23. Marc.) bejegyzése szerint a velencei államtanács a bolognai (Bolonensis) kardinálistól új híreket tudott meg Mo.-gal kapcsolatban.

K.: Ljubić III. 170–171. (245. szám). A Misti című velencei államkönyv 26. kötet 9. alapján.

239. 1350. márc. 23.

A vasvári kápt. a Vasvár m.-i Nadasd-i László fia: János kérésére pecsétjével megerősített, chirographált privilégiumban átírja saját, Kurchycha birtok hj.-áról szóló privilégiumát (l. 170. szám). D. f. III. prox. p. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350. András prépost, Gergely őr-, Domokos olvasó- és János dékánkanonok jelenlétében.

Á.: Vasvári kápt. 1420. szept. 22. Dl. 94 149. (Festetics lt. Sallér cs. 13. 1.)

K.: –

240. 1350. márc. 24. Róma

Poncius orvietoi püspök, a pápa római vikáriusa, Jakab nepi (Nepesiensis) püspök, Hugolinus testvér sutri (Sutriensis) püspök, Tamás terni (Yteranensis) püspök, István testvér, Bernát testvér assisi püspök, és András larinumi (Alarinensis) püspök tudatják, hogy Uosar faluból való Gergely, István és János testvérek római seminarium-ukon kérték tőlük: engedélyezzenek búcsút az esztergomi egyházmegye ezen falujában lévő, Szűz Mária tiszteletére emelt egyházuknak, hogy többen látogassák. E kérésre megengedték, hogy azok, akik a Szt. Szűz valamelyik ünnepén, az Úr születése vagy Újév napján, Vízkereszt, Húsvét, Áldozócsütörtök vagy Pünkösd napján, Szentháromság ünnepén, a templom felszentelése

évfordulóján, a Szt. Kereszt mindkét ünnepén, Keresztelő Szt. János, Péter és Pál apostolok és a többi ap. és ev. ünnepén, Szt. István és Szt. Lőrinc vértanúk ünnepén, Szt. Jeromos és a többi egyházi doktor ünnepén, Szt. Miklós és Márton hitvallók ünnepén, továbbá Mária Magdolna, Ágnes, Luca, Katalin, Margit, Cecília és Erzsébet szt.-ek ünnepein, vagy Mindenszentekkor, ezek octava-in vagy az egyes vasárnapokon a templomot gyónás u. ájtatosság céljából felkeresik, továbbá azok, akik Krisztus testét betegekhez kísérik, vagy akik esti harangszókor 3 Üdvözlégy Máriát imádkoznak, vagy akik hozzájárulnak a templom építéséhez, világításához,

vagy más szükséges dolgokhoz, 40 napi búcsút nyerhetnek, ha ehhez az egyházmegye is hozzájárul. A jelen oklevelet függőpecsétjükkel erősítik meg. D. Rome, in palaciis nostris, a. d. 1350., VI. Kelemen pápaságának idején, ind. 3., mensis Marc. die 24.

E.: Dl. 39 260. (Bécsi lt.-akból kiszolgáltatott iratok.) Déli hártya, eredetileg 7 függőpecséttel, ebből 2 hiányzik.

K.: –

Megj.: Az oklevelet Miklós esztergomi érsek 1350. nov. 22-én (l. 734. szám) megerősítő záradékkal látta el.

241. 1350. márc. 24. Buda

Miklós nádor (H) e. egyik részről megjelent a néhai Nempti-i István fia: István, másik részről pedig a néhai Fülöp nádor özvegyét képviselő Domokos litteratus fia: András, s előbbi előadta: Fülöp nádor özvegyével és hozzátartozóival szemben elkövetett bűneiért néhai Drugeth Vilmos nádor teljes fő- és jószágvesztésre ítélte őt, s kárpótlásként a nevezett nemes asszonynak ítélte többek között Abavyuar m.-i Kuzepnempti ~ Kuzepnempty birtokát és Feulnempti ~ Feulnempty (Á. 2., Tá.: Felnempty) birtokának az említett birtok szomszédságában lévő 7, jobbágyok által lakott telket (curia seu sessio) magában foglaló felét, amelybe akkor azok hasznaival és tartozékaival együtt az említett nemes asszonyt be is iktatták. Most egyrészt ennek megerősítésére, másrészt rokonságuk miatt ismét e nemes asszonynak és örököseinek birtokába adja a fenti birtokot és részbirtokot minden hasznukkal és tartozékaikkal együtt, semmilyen jogot nem tartva fenn magának azokban, s szavatosság vállalása mellett kötelezi magát arra, hogy az ezen birtokokkal kapcsolatos összes nála lévő oklevelet átadja Fülöp nádor özvegyének. Miklós nádor a fentiekről függőpecsétjével megerősített privilégiumot állít ki az özvegy részére. D. Bude, in vig. fe. Ann. B. Marie virg., a. d. 1350.

Á.: 1. Zalai konv., 1400. máj. 4. Dl. 42 733. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. 1924. 10.)

2. Pozsonyi kápt., 1402. szept. 30. Dl. 42 781. (Gyűjteményekből. Múz. Ta.)

Tá.: Kont Miklós nádor, 1364. máj. 15. BAZML. Mohács előtti gyűjtemény 6. (Df. 247 954.)

Má.: Dl. 90 825. (Csoma cs. devecseri lt.) Tá.-ról készült újkori egyszerű Má.

K.: –

R.: Tóth 39–40. (20. szám).

242. 1350. márc. 24.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy a Both fia: Péter érdekében kiadott, hozzájuk intézett perbehívó levelében foglalt rendelkezéseinek (l. 190. szám) megfelelően Miklós fia: János királyi ember mellé tanúul küldték János-t, a Kapus-i egyház rector-át, aki az alábbiakról számolt be: márc. 8-án (f. II. prox. p. domin. Letare) Tornolch birtokon lévő részbirtokaikon a királyi jelenlét elé idézték János fiait: Pétert, Miklóst, Imrét és Istvánt, Kázmér (Kazmerius) litteratus fiait: Tamást és Miklóst, valamint István fia: Miklóst máj. 1-jére (oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) Both fia: Péterrel szemben. D. f. IV. prox. p. domin. Ramispalmarum, a. d. 1350.

E.: Dl. 73 392. (Both cs. lt. 13.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne Thornolch-i István fia: Miklós névalak; és kerek pecsét töredékei láthatók. Papír.

K.: –

243. 1350. márc. 25. Róma

Guido, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisa, szentszéki követ a zágrábi püspökhöz, továbbá a zágrábi és a zágrábi egyházmegyei apátokhoz, perjelekhez, prépostokhoz, presbiterekhez, dékánokhoz, főesp.-ekhez és valamennyi egyház rector-aihoz és papjaihoz intézett levelében emlékezteti őket arra, hogy korábbi leveleiből már értesülhettek annak az eljárásnak a folyamatáról, amelynek eredményeképpen a Szentszék által kijelölt bírák: a ciszterciek zágrábi (de Zagrabia) monostorának apátja: János, és a zágrábi Szt. Miklós konv.

perjele: László és a zágrábi egyházmegye kötelékébe tartozó Guerche-i főesp.: János kiközösítést sürgető folyamodványára több papi személy – a Viuodina-i Szt. György-egyház papja: Lypoldus, Henrik, a Methlika-i Szűz Mária-egyház papjai: Orthalfus és Jakab, a Foro-i Szt. Péter-egyház papja: Gonslaus, Chernomel-i Tamás, a Zemch-i Szt. István király (H)-egyház papjai: Márk és Tamás, a Syhestan-i Szt. Bertalan-egyház papja: Detricus, a Szt. Márton-egyház papjai: András és Corardus, a Vinnicha-i Szt. Kereszt-egyház papja: Radozlaus, és más Methlica-, Syhestan-, ill. Syhembergh-kerületi papok –, továbbá Henrik commendator és a német lovagrend Szűz Mária-házának testvérei ellenében hozott ítéletet, amelyből kifolyólag felszólítja a címzetteket, hogy egyházaikban nagy nyilvánosság e. hirdessék ki a kiközösítő ítéletet. D. Rome, apud S. Grisogonum, a. d. 1350., ind. 3. die 25. mensis Marc., VI. Kelemen pápaságának 8. évében.

Á.: az 539. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 588–589. (447. szám); Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 54–55.

R.: Bónis–Balogh 124. (1116. szám, Smič. alapján).

244. 1350. márc. 25. Róma

Guido, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisa, szentszéki követ a zágrábi püspökhöz, továbbá a zágrábi és a zágrábi egyházmegyei apátokhoz, perjelekhez, prépostokhoz, presbiterekhez, dékánokhoz, főesp.-ekhez és valamennyi egyház rector-aihoz és papjaihoz intézett levelében emlékezteti őket arra, hogy korábbi leveleiből már értesülhettek arról, hogy a Je-i Szt. János lovagrend zágrábi egyházmegyében lévő házának testvéreit felszólította: a zágrábi egyház kápt.-jának fizetendő tizedek ügyében – amellyel kapcsolatban a kápt. és a testvérek képviselője és akkori visitor-a, Gagnana-i Fülöp kiközösítés terhe mellett korábban békésen megegyeztek – jelenjenek meg előtte, vagy a Szentszék, ill. a legátus ügyhallgatója (auditor), Bostario-i Bertalan mr. e., ahol a kápt. a kitűzött határidőben megjelent, a másik fél azonban nem képviseltette magát, a kiközösítő ítélet meghozatalára mégis kaptak 3 nap halasztást, ez azonban eltelt, s most a kardinális ezt kihirdeti, utasítva a címzetteket, hogy azt egyházaikban maguk is nagy nyilvánosság e. hirdessék ki. D. Rome, apud S. Grisogonum, a. d. 1350., Ind. 3. die 25. mensis Marc., VI. Kelemen pápaságának 8. évében.

E.: HDA. Archivum capituli Zagrabiensis. Acta antiqua. 5. 22. B. (Df. 256 203.) Rongált állapotban. Hátlapján más kéz írásával *Privilegium super solutionis trium marcarum pro*

decimis de celariis cruciferorum nobis soluentibus singulis annis. 1350. 25. mar.
megfogalmazású szöveg és másik két kéz írásával feljegyzések.

Á.: az 540. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 589–591. (448. szám); Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 57–58.

R.: Bónis–Balogh 124. (1116. szám).

245. 1350. márc. 29. [v. ápr. 1. ?] Buda

[I.] Lajos király 1350. márc. 29-én Budán (Tá. 1.: Bude, f. V. prox. an. domin. Quasi modo, a. d. 1350.; Tá. 2., K.: Bude, f. II. prox. an. domin. Quasi modo, a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint oláh híveinek, Karachon fiainak: Serachen-nek (Tá. 2.: Sarachen-nek), Bálintnak, Miklósnak és Lukácsnak (Lucasius), valamint utódaiknak kenézségbe (keneziatus) adja Lypche és Zeuleumezew (Tá. 2.: Zelewmezew) nevű máramarosi oláh falvait, hogy mindenféle népekkel és oláhokkal (universis populis et olahis ~ olachys) telepítsék be azokat, egyúttal mindenkinek megparancsolja, hogy a kenez-eket hagyják békésen betelepíteni és birtokolni ezen falvakat, András mr. székelypánnak, besztercei (Bistercia), máramarosi és brassói (Brassau) c.-nek (magister Andreas comes Siculorum de Bistercia de Maramorisio et de Brassau) pedig azt, hogy Karachun fiait mint kenezeket fogadják be, velük és utódaikkal békében éljenek.

E.: –. Pergamenre írott E.-je K. szerint Gorzo Bálint lt.-ban volt Komlóson.

Tá.: 1. I. Lajos király, 1365. szept. 22. > Rozgonyi Simon országbíró, 1412. nov. 14. > Leleszi konv., 1417. máj. 12. Dl. 43 357. (Múz. Ta. Gorzó) Ápr. 1-jei napi kelettel.

2. I. Lajos király, 1365. szept. 22. > Rozgonyi Simon országbíró, 1412. nov. 14. > Zsigmond király, 1419. máj. 29. Dl. 43 438. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. Gorzó.) Márc. 29-i napi kelettel.

K.: Máramaros 29–30. (15. szám, ápr. 1-jei keltezéssel).

R.: Doc. Val. 116–117. (84. szám, ápr. 1-jei napi kelettel, K. alapján).

Megj.: Az egyes iratpéldányok feltehetően tollhiba folytán mutatnak eltérő napi keltezést. Az, hogy az iratnak ma már ismeretlen eredeti példánya melyik napi keltezést mutatta, eldönthetetlen.

246. 1350. márc. 31.

A győri kápt. 1350. márc. 31-én (a. d. 1350. f. IV. prox. p. fe. Resurr. d.) kelt nyílt oklevele szerint megjelent előttük Wos-i Ponya fia: Imre a maga, apja és testvérei (fr. uterini): András, László, István és Pál nevében, s kinyilvánította, hogy apjuk és ők a Komárom (Kamarensis) m.-i Kis Kezw (Minor Kezw) birtok őket megillető fele részét szükségtől kényszerítve Simon fia: Pál néhai országbírónak adták, de Kezw birtok másik felét, amely Sydou (dict.) Jánost illeti meg, nem adták Pál c.-nek.

Tá.: Szepesi Jakab országbíró, 1374. máj. 12. Dl. 41 940. (Múz. Ta. Végh)

K.: –

247. 1350. márc. 31.

A várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je 1350. márc. 31-én (a. 1350. f. IV. p. Pasce) kiadott oklevele szerint Zolwattheu-i Thorny (dict.) János fia: Miklós mr. 16 budai M.-ért elzálogosította rokonának, Keczel-i Zelemer rokona (germanus) Jakab fia: Miklós Crazna m.-i nemesnek Zolwatthew ~ Zolwattheu, és a Sadan Horuatha szomszédságában lévő Matthyas Horuatha nevű Crazna m.-i birtokait, hogy Laczk fia: András mr. Zathmar m.-i c.-szel részt vehessen [I.] Lajos király (H) tengerentúli hadjáratában, azzal a feltétellel, hogy ha 3 év múltán e birtokokat nem tudja megváltani, ezután csak a fenti összeg kétszereséért válthatja meg, arra az esetre pedig, ha nem térne vissza – egyrészt azért, mert gyermektelen, másrészt azért, mert közeli rokonok –, a nevezett birtokok a 16 M. fejében maradjanak Jakab fia: Miklós és örökösei birtokában azzal a feltétellel, hogy e birtokokból a leánynegyed és jegyajándék címén járó járandóságokat kifizetik.

Tá.: I. Lajos király, 1352. nov. 8. > Garai Miklós nádor, 1422. nov. 24. Erdélyi Okm. szerint közlésekor (HO. V.), 1873-ban Gyurits Antal tulajdonában volt, de mai őrzési helye ismeretlen.

K.: HO. V. 211–212. (450. szám, Tá.-ról).

R.: Erdélyi Okm. III. 218. (563. szám).

248. 1350. ápr. 2.

Az egri kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancslevelét (l. 224. szám) megkapták, s annak engedelmességgel Zolok-i Péter királyi ember mellett tanúul küldték maguk közül az ifjú Pál mr. papot, aki visszatérésük u. a királyi ember jelenlétében és megerősítésével jelentette: mindenkit, akit lehetett, különösen Gyngus, Bene és Solumus birtokok szomszédait és határtársait kikérdezve megtudták, hogy amikor Tamás c. országbíró Gyngus és Bene nevű birtokainak hj.-át végezte, Tamás fia: Demeter Solumus nevű birtokából egy nagy részt – benne 2 malmot – és a Demeter birtokaihoz tartozó szőlőkből igen sokat hatalmaskodva a maga birtokaihoz csatolt, nem véve figyelembe Demeter törvényes tiltakozását a foglalásra vonatkozóan, Tamás fia: Demeter pedig a vizsgálat során ugyanazon a napon az ország szokásjogának megfelelően újabb tiltakozást tett Tamás c. foglalásával szemben. D. f. VI. prox. an. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1350.

E.: HML. 839. Egri érsekség gazd. lt. I. DD. 485. (Df. 210 765.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható.

K.: –

249. (1350. ápr. 3. e.)

Peech-i Gergely Zaboch m.-i alispán és a szb.-k elrendelik, hogy Vrus-i Simon fia: Imre ápr. 3-án (sabb. prox. p. d. Pasce) Tyzai (dict.) Pál Zakol-i illetőségű emberrel szemben tegyen esküt előttük 2 M.-t érő 2 ökörrel kapcsolatban.

Eml.: a 250. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az eskü letételének időpontjából adódik.

250. 1350. ápr. 3. Kálló

Peech-i Gergely mr., Dosa volt nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m. m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja bizonyítja, hogy Vrus-i Simon fia: Imre a korábbi oklevelükben (l. 249. szám) foglaltak értelmében ápr. 3-án (sabb. prox. p. domin. Pasce) megjelent előttük 3 személlyel együtt, s letette velük az esküt Tyzai (dict.) Pállal szemben, ezért Pált a nevezett Imre kezére adták. D. in Kálló, sabb. prox. p. domin. Passce, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 558. (Kállay cs. lt. 1300. 959.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, 2 zárópecsét nyomával és hártvaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 235. (1020. szám); Piti F., Szabolcs m. 119. (461. szám).

251. (1350. ápr. 4. e.)

Miklós nádor oklevele szerint a Galanga részbirtok ügyében Warada-i László fia: János által Luchunch-i Dénes fia: Tamás mr.-rel szemben indított perben a feleknek ápr. 4-én kell színe elé járulniuk.

Eml.: a 293. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából adódik.

252. (1350. ápr. 4. e.)

I. Lajos király utasítja a nádort, hogy Warada-i László fia: Jánosnak Luchunch-i Dénes fia: Tamás mr.-rel szemben folytatott perét halassza el.

Eml.: a 293. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából adódik.

253. (1350. ápr. 4. e.)

Tamás országbíró oklevele szerint abban a perben, amelyet Pál Jazow-i prépost és konv.-je indított a Supk birtokon történt határkitűzéssel szembeni ellentmondás miatt Moius fia: Lőrinc, Mihály fia: Poka, András fia: Péter és Jakab fia: János ellen, a felek ápr. 4-én tartoznak színe e. megjelenni.

Eml.: a 288. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából adódik.

254. 1350. ápr. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) Miklós fia: Domokos mr. Kukulleu-i ~ Kukullew-i alvárnagynak a maga és rokonai, Gergely fia István testvérei: Lőrinc és Miklós, Kurnel fia: Beke, Péter fia: Domokos és Marcell fia: János nevében előadott kérésére, ill. oklevél-bemutatása alapján nyílt formában átírja és megerősíti a pécsi kápt. Leus ~ Lews birtok hj.-áról, a határok megújításáról, s Miklós fia: Domokos mr. és fent nevezett rokonai részére történt iktatásáról szóló, nyílt oklevélbe foglalt jan. 26-i jelentését (l. 73. szám). D. Bude, in oct. Pasce d., a. eiusdem 1350.

E.: VAML. Erdődy cs. vépi lt. 75. 4040. 438. (Df. 261 954.) Hátlapján és előlapjának tetején *relatio Johannis filii Desew de Bereg* kancelláriai jegyzet, hátulsó oldalán nagy kerek pecsét helye látható.

K.: –

255. 1350. ápr. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja minden kereskedővel és kalmárral, akik Batur-ban vámot szoktak fizetni, hogy a Batur-i vámot, amelyet egykor Lepes (dict.) Demeter és testvérei: Loránd és János Zeudy nevű birtokáról helyeztetett át Batur faluba, most visszahelyezi Zeudy faluba. Egyúttal megparancsolja a címzetteknek, hogy ezentúl Zeudy falun haladjanak át, s rendelkezését a vásárokon és nyilvános helyeken hirdessék ki. D. Bude, in oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1350.

E.: –. Fk.: DL. 94 421. (Pongrácz cs. bashalmi lt. 1. 21.)

K.: –

R.: Karácsonyi J., TT. 1896. 508.

[I.] Lajos király (H, Je, Si, D, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli d.) tudatja: Ruscia-t (regnum Rusciae), amely Mo. királyi trónjával együtt elődei révén rá örökölt, testvére, István horvát-szlavón-dalmát herceg egyetértése mellett a jelen írás erejénél fogva anyai nagybátyjának, Kázmér lengyel (P) királynak adja az alábbi feltételekkel. Amennyiben Kázmérnak fiúutóda születik, Ruscia-t Lajos király vagy testvére, István herceg, vagy valamelyikük örököse 100 000 ft.-ért válthatja vissza még Kázmér életében annak fiától vagy fiúörököseitől, akik azt ellentmondás nélkül kötelesek lesznek visszaadni Lajos királynak, István hercegnek vagy örököseiknek. Amennyiben Kázmér fiúörökös nélkül hunyna el, Ruscia mintegy saját jogon, ugyanolyan módon, mint Lengyelország, teljes joggal Lajos kezére háramlik, Lajosnak Kázmérral kötött korábbi megállapodása szerint (tanquam ius nostrum proprietatum, eodem modo, sicut regnum Polonie ad nostra manus devolvetur iuxta principalem convencionem nostram de regno Polonie prenotato factam pleno iure). Ami pedig a poroszországi keresztesek és mások elleni (contra cruciferos de Prussia et alios) hadakozásra kivetett adókat (subsidium autem et auxilium) illeti Ruscia-ban, azokat a lengyel király, ill. Lajos apja, Károly király között létrejött korábbi megegyezésnek megfelelően addig, ameddig a háborúk folynak, ill. ameddig szükséges, Lajos király vagy testvére, István herceg vetheti ki. Mindezek bizonyítására a jelen privilégiumot Lajos király a saját és István herceg függőpecsétjével erősíti meg. D. Bude, in oct. fe. Pasche, a. d. 1350.

Á.: Janussius krakkói dékán és kancellár, 1357. aug. 28. Paczonowi Jakab krakkói közjegyző ugyanezen a napon kelt hitelesítő záradékával. Archiwum Głównie Akt Dawnych w Warszawie. Archiwum Korone Krakowskie. Documenty pergaminowe 5525. (Df. 288 978.)

Má.: Á.-val azonos jelzet alatt E.-ről készített újkori Má.

K.: –

R.: Óváry 46–47. (53. szám, Óváry szerint a moszkvai lt.-ban lévő 1357. évi hiteles kiadmányról).

Megj.: Á. szerint az eredeti oklevélen a következő pecsétek függték: *Litera de duobus sigillis rotundis de cera communi in filis sericis viridi coloris est sigillata. In superficie primi sigilli quedam ymago sedens in sua regia maiestate induta de purpura coronam habens in capite, sceptrum vero tenens in manu dextra et globum cum cruce in manu sinistra. Litere circumferentiales cruce premissa sunt iste: Ludovicus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, tergo vero sigilli primi in medio clipeus, in quo clipeo crux gemmata, qui super tribus lapidibus circumferentiales litere premissa cruce, Comanie Bulgarieque Rex et princeps Salernitanus et honoris montis Sancti Angeli. In superficie secundi sigilli homo armatus in equo phallerato, gladio vibrato in galea. Litere circumferentiales premissa cruce sigillum [?]:*

domini Stephani Dei Gratia Ducis, a tergo sigilli secundi in medio clipeus cum quatuor fracturis et crux gemmata super clipeum. Litere circumferenciales: totius Sclauonie, Croacie et Dalmacie.

257. (1350. ápr. 4.–máj. 1. között)

A veszprémi kápt. jelenti a nádornak, hogy embere mellé tanút küldött, s ápr. 4-én a helyszínen megállapították: Isa birtok nem azonos Peryche birtokkal.

Eml.: a 361. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je a helyszínen történő vizsgálat napjából adódik, *terminus ante quem*je pedig az az időpont, amely napon az említő oklevél szerint a kápt. jelentését be kellett mutatni a nádor e.

258. 1350. ápr. 5.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 129. szám) engedelmeskedve Péter fia: Bálint királyi ember mellett tanúul küldték maguk közül Antal karpapot, akiknek jelentése szerint márc. 23-án (f. III. prox. p. domin. Ramispalmarum) Laxow birtokra menvén az összehívott szomszédok jelenlétében elvégezték a hj.-t, de amikor Tamás mr. volt vajdának akarták a birtokot iktatni, Fornos-i István fiai: Tamás és Miklós és az ugyanonnan való János fia: Imre eltolták őket attól. A tiltakozók végül a közvetítő szomszédok egyetértésével létrejött egyezség értelmében megengedték, hogy a birtoknak azt a fele részét, amely Tarkan falu felől van, továbbá annak összes haszonvételeit az újonnan emelt határjelekkel együtt Tamás volt vajda és örökösei részére iktassák. Viszonzásul Tamás mr. képviselője és famulus-a, Variw (dict.) Miklós ura nevében elfogadta, hogy Laxow birtok másik fele Tamásé, Miklósé és Imréé maradjon örök birtoklásra, s annak a 25 M.-nak a megfizetését is elengedte Tamásnak, Miklósnak és Imrének, amelyben e birtok kapcsán elmarasztalták őket. Utóbbiak Tamás vajda birtoklásáért szavatosságot vállaltak, s megengedték neki, hogy saját birtokfelén az Egur folyón malmot építsen. Hj.: a határ Ke felől indul Tarkan falu határjelenél az Egur vize mellett, Ny felé Mark falu határát követi, Dé felé

földjel Laxo birtok közepén, Ke felé, rét közepén földjel, árok az Egur víz mellett, végében földjel, ahol véget ér. D. f. II. prox. p. oct. Passce d., a. eiusdem ut supra.

Á.: az 517. számú oklevélben.

K.: –

259. 1350. ápr. 6. Buda

[I.] Lajos király (H) a Gron ~ Gran melletti Szt. Benedek-egyház apátjának, Szigfrid (Sifridus) testvérnek a panaszára – miszerint bizonyos emberek malmot bírnak egyháza földjén és vizén, de az egyes malomkerekek u. neki járó 1 ft.-ot már 5 éve visszatartják – megparancsolja urburarius-ának: Frichko-nak, valamint a Kurumspergh-i bírónak, esküdt polgároknak és hospeseknek, hogy szolgáltatassanak igazságot az apátnak mindazok részéről, akik malmot birtokolnak az apát földjén és folyóján, s abból az apátnak malomkereként járó 1 ft.-ot visszatartják. D. Bude, f. III. prox. p. oct. Passce, d. a. eiusdem 1350.

E.: Esztergomi székesfőkáp. mlt. Acta radicalia 1. 4. 7. (Df. 238 443.) Hátlapján későbbi kézeztől származó tárgymegjelölések, valamint gyűrűspecsét maradványai látszanak. Papír.

K.: Str. IV. 38–39. (3. szám).

260. 1350. ápr. 6. Buda

[I.] Lajos király (H) udvari lovagjainak, László mr. fiainak: Miklós és Pál mr.-eknek a kérésére, jutalmazva a király és szent koronája javára tett különböző szolgálataikat, nekik és örököseiknek adományozza örökre szóló birtoklásra örökös nélkül elhunyt unokaöccsüknek (nepos), az orosz (Rutenus) Iwanka fia: Jánosnak a királyi kézre háramlott Arad m.-i Azzwny, Zanad, Desk, Mygliz és Kublus nevű birtokait, és Iwanka fia: János más, a király országainak illetőségébe tartozó részbirtokait minden hasznukkal és tartozékukkal együtt azok régi határai között. A király mindezekről a jelen oklevél újbóli bemutatása esetén autentikus kettős függőpecsétjével megerősített privilégium kiadását ígéri. D. Bude, f. III. prox. p. oct. fe. domin. Resurr., a. eiusdem 1350.

Á.: I. Lajos király, 1366. júl. 25. HDA. Obitelj Drasković. Archivum maius. 12. 15. (Df. 233 099.)

K.: –

Megj.: Á. szerint E.-je királyi gyűrűspecséttel megerősített nyílt oklevél volt.

261. 1350. ápr. 6.

Frank fiai: Mihály és Jakab, Lachk fiainak: Miklós és Pál Zemlen m.-i c.-eknek az alispánjai, valamint a m. 4 szb.-ja tudatják: Thiba-i András fia: Lőrinc az 1350. ápr. 6-án (f. III. prox. p. oct. Pasche d., a. im [!] presenti) tartott közgyűlésükön eltiltotta Lezna-i Lőrincet a saját, vagy a hozzá tartozók részéről történő bíraskodástól, hogy ezentúl ne legyen alkalma Lőrincet vagy a hozzá tartozókat megidézni, vagy bármiben megterheléssel sújtani. D. die prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 85 287. (Sztáray cs. lt. 75.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, 3 zárópecsét töredékével.

K.: Sztáray 221. (120. szám, Mihály és Jakab alispánok közös pecsétjének, ill. egy szb.-i pecsétnek a képével).

262. 1350. ápr. 7.

István horvát-szlavón-dalmát herceg az Ozul vár melletti Kulch villicus-ának, esküdtjeinek, és minden ottani hospes-nek. Mihály fia: István mr. Ozul-i várnagy jelentette neki, hogy lakhelyük (residencia) a királyság ellenségei által támadásnak kitett helyen van, ezért, hogy megvédelmezhesék magukat, kötelezettségeik megtartása mellett megerősíti őket azokban a szabadságokban (libertas), amelyeket Mykch és István fia: Miklós volt horvát-szlavón bánok és más bánok idején is élveztek, és megengedi, hogy javaik védelmére erősségeket építsenek. D. p. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1350.

E.: Smič. szerint hártýára írott E.-je az Ozalj meletti Trg lt.-ában volt, a hátlapjára nyomott pecsét alatt pedig *Relatio Ladislai filii Teudeus* [! ə: Teuteus] megfogalmazású megjegyzés volt látható.

K.: Smič. XI. 591–592. (449. szám, E.-ről).

R.: Halász É., Szlavón 219–220. (413. szám).

263. 1350. ápr. 7.

Az egri kápt. e. egyik részről megjelentek Kalsa-i Mykou fiai: Mihály és János, ezen Mihály fia: Péter, valamint az említett Mykou fia Miklós fia: Damian a maguk és a mondott János fiai: Jakab és András nevében, a másik részről pedig Doby-i Lőrinc fia: István mr. a maga és fiai: Dorogh, Péter és Benedek nevében, s előbbieket előadták: Zothmar m.-i szerzett Warasdobus birtokuk harmadrészét, amellyel kapcsolatban jelenleg Miklós nádor (H) e. perben állnak, minden hasznával és tartozékával – telekhelyekkel, szántóföldekkel, rétekkel, erdőkkel, kaszálókkal, folyókkal, halászhelyekkel, és egyházi kegyúri részesedéssel – együtt örökös birtoklásra eladják István mr.-nek és fiainak, ill. örököseiknek a már átvett 32 budai M. garasért, semmilyen jogot nem tartva fenn maguknak a mondott harmadrészben. A Kalsa-i nemesek Warasdobus birtok másikat, náluk maradt kétharmad részével kapcsolatban kinyilvánították, hogy ha azokat el vagy zálogba akarnák adni, vagy bármely módon el akarnák idegeníteni, csak István mr. és fiai részére tehetik ezt meg. A Kalsa-i nemesek a fenti harmadrészt illetően a maguk, fiaik (puer) és utódaik nevében szavatosságot vállalnak István mr., annak fiai és utódai háborítatlan birtoklásáért összes rokonuk esetleges zaklatásával szemben, kivéve az ugyanezen Kalsa-ból való Péter fia János fia: Miklóst. A kápt. az oklevél visszahozatala esetén minderről privilégium kiadását ígéri. D. f. IV. prox. p. oct. fe. Passce d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 70 628. (Perényi cs. lt. 42.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések olvashatók, amelyek közül az egyik magyar nyelvű, továbbá 1 pecsét nyoma látható.

K.: –

R.: Perényi 59. (78. szám).

264. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Erzsébet királyné (U) abbéli kérésére, hogy engedélyezzen búcsút azoknak, akik az általa újonnan alapított (de novo fundatum), a veszprémi egyházmegyébe tartozó Óbudán (Veteribuda) lévő Szt. Klára klarissza monostort az Úr születése napján, Újév

napján, Vízkeresztkor, Nagypénteken, Áldozócsütörtökön, Pünkösdkor, Húsvét vasárnapján, Úrnapján, Szűz Mária ünnepein, Szt. Mihály arkangyal, Keresztelő Szt. János, a 12 apostol, a 4 ev., a 4 doktor, Szt. István és Szt. László királyok (U), Szt. István király fia: Szt. Imre, Szt. István első vértanú, Szt. Lőrinc, Szt. Szaniszló, Szt. Vencel, Szt. Márton, Szt. Miklós, Szt. Ferenc, Szt. Antal, Szt. Lajos, Szt. Adalbert, Szt. Gellért és Szt. Katalin, Szt. Klára, Szt. Anna, Szt. Margit és Szt. Erzsébet ünnepein és azok nyolcadán, illetve a monostor templomának felszentelése napján és annak nyolcadán meglátogatják, a pápa Szt. Klára, Szt. Ferenc és a templom felszentelése ünnepeire 1 év 40 napnyi búcsút, a többi napokra pedig 100 nap búcsút engedélyez. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 212. (434. szám); Vespr. 132. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

265. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy a mondott [óbudai klarissza] monostor apácai világi szolgálnőket (servitrices sive famulas seculares) tarthassanak a monostorban. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 212. (435. szám); Vespr. 132. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

Eml.: a 272. számú oklevélben.

266. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy Panewicz-i Miklós boroszlói (Wratislaviensis) örkanonok, a királyné gyóntatója: Egyed ferences szerzetes, továbbá a veszprémi egyházmegyei Mariad-i Demeter pap, a boroszlói (Voratiensis) egyházmegyei Honberth (dict.) Henrik és felesége, Offre, valamint a veszprémi egyházmegyei Buda-i Miklós fiai: Loránd, Stephlinus és Hermannus gyóntatói kegyelmet kaphassanak. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 212–213. (436. szám, kihagyásokkal); Vespr. 132. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 134. (199. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 219v. alapján).

267. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy a váradi egyház kanonoki javadalmát rezerválja kincstartója, Mariad-i Demeter számára. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 213. (437. szám, kihagyásokkal); Vespr. 132–133. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

Eml.: a 273. számú oklevélben.

268. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy prágai kanonoki javadalmat rezerváljon Jegerdorf-i néhai Péter fia: Pál királyi káplán és követ (nuncius) testvére (fr. uterinus), Botonus számára. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 213. (438. szám, kihagyásokkal); Vespr. 133. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 134–135. (200. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 219v. alapján); Bull. Pol. II. 79. (478. szám).

269. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy érvényben lévő rendelkezései ellenére engedélyezze a királyné vámszedőjének és officialis-ának, Buda-i Volfingus-nak azt, hogy 12 személlyel a Szentföldre zarándokolhasson. D. Avinione, VI. Id. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 213. (439. szám, kihagyásokkal); Vespr. 133. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

270. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Erzsébet királyné (U) abbéli kérését, hogy Schof (dict.) Ulriknak adományozzon boroszlói (Woratislaviensis) kanonoki javadalmat a korábbi levelében ígért olmützi (Olomucensis) kanonoki javadalom mellett. D. Avinione, 6. Id. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 214. (440. szám, kihagyásokkal); Vespr. 133. (152. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 18. fol. 39v. alapján).

R.: Rábik, Reg. Suppl. 135. (201. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 21. fol. 219v. alapján); Bull. Pol. II. 78. (478. szám).

271. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa 1 év és 40 nap bűcsút engedélyez azok számára, akik az Erzsébet királyné (U) által újonnan alapított óbudai (de Veteribuda) Szt. Klára monostor egyházát Szt. Klára, Szt. Ferenc és a templom felszentelése ünnepén felkeresik, azoknak pedig, akik a mondott egyházat az Úr születése napján, Újév napján, Vízkeresztkor, Nagypénteken, Áldozócsütörtökön, Pünkösdkor, Húsvét vasárnapján, Szűz Mária ünnepein, Szt. Mihály arkangyal, Keresztelő Szt. János, a 12 apostol, a 4 ev., a 4 doktor, Szt. István és Szt. László királyok (U), Szt. István király fia: Szt. Imre, Szt. István első vértanú, Szt. Lőrinc, Szt. Szaniszló, Szt. Vencel, Szt. Márton, Szt. Miklós, Szt. Ferenc, Szt. Antal, Szt. Lajos, Szt. Adalbert, Szt. Gellért és Szt. Katalin, Szt. Klára, Szt. Anna, Szt. Margit és Szt. Erzsébet ünnepein keresik fel, 100 nap bűcsút engedélyez. D. Avinione, VI. Id. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

K.: Vespr. 133–134. (153. szám, ASV. RV. tom. 198. fol. 192. alapján); Theiner I. 780–781. (1187. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. IV. p. 2. fol. 192. alapján).

272. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja a ferencesek Mo.-i tartományában szolgáló testvérekkel, hogy Erzsébet királyné (V) kérésére (l. 265. szám) engedélyezi a királyné által újonnan alapított óbudai (de Veteribuda) Szt. Klára-monostor apátnőjének és konv.-jének, hogy a monostorban világi szolgálókat tartsanak. D. Avinione, VI. Id. Apr., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 110. fol. 492r. (Df. 292 753.)

K.: Vespri. 134. (154. szám, kihagyásokkal, ASV. RV. tom. 198. fol. 194. alapján).

R.: Theiner I. 780. (1186. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. IV. p. 2. fol. 194. alapján).

273. (1350.) ápr. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja Mariad-i Demeter váradi kanonokkal, hogy egyrészt érdemeiért, másrészt figyelemmel Erzsébet királynénak (V) az ő – mint kincstartója – érdekében tett folyamodványára (l. 267. szám), a váradi egyház kanonoki javadalmát (canonicatus et prebenda) rezerválja számára, megengedve, hogy korábbi javadalmait megtartsa. D. Avinione, VI. Id. Apr. [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 109. fol. 326r–v. (Df. 292 752.)

K.: –

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. p. 2. f. 83. alapján).

274. (1350. ápr. 8. Avignon)

[VI. Kelemen] pápa az előző, 273. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az esztergomi érsekkel, s kéri, hogy működjön közre Demeternek vagy procurator-ának az

említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, VI. Id. Apr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 273. számú oklevélével.

275. (1350. ápr. 8. Avignon)

[VI. Kelemen] pápa a 273. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a veszprémi püspökkel, s kéri, hogy működjön közre Demeternek vagy procurator-ának az említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, VI. Id. Apr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 273. számú oklevélével.

276. (1350. ápr. 8. Avignon)

[VI. Kelemen] pápa a 273. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, s kéri, hogy működjön közre Demeternek vagy procurator-ának az említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, VI. Id. Apr. (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 273. számú oklevélével.

277. 1350. ápr. 8.

Pál prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-monostor konv.-je e. egyik részről Beya-i Simon fia Deseu fia: Miklós, a másik részről pedig Sándor fia: János Gumer m.-i c. famulus-a és Vamas-i officialis-a: Benedek a saját szűz jegyesének, ugyanezen Deseu lányának: Ilona

nemes úrhölgynek a képviselőjében megjelenvén, előbbi kinyilvánította, hogy részint testvéri szeretetből, részint az összes birtokából Ilonának járó leánynegyed kiadásának kötelezettsége miatt a Gumer m.-i Stres birtokban lévő részirtokának felét haszonvételeivel és tartozékaival együtt odaadja leánynegyed címén leánytestvérének, Ilonának és utódainak örökös birtoklásra, ahogyan azt fivérei (fr. uterini): Simon, Bertalan és István is tették a konv. és az egri kápt. privilégiumában foglaltak szerint. Miklós szavatosságot vállal Ilona és örökösei háborítatlan birtoklásáért bárki zaklatásával szemben, aminek ha ő vagy utódai nem tudnának eleget tenni, egy másik, ezzel egyenértékű birtokot kötelesek juttatni neki, szintén szavatosság vállalása mellett. Ha Ilona vagy utódai bármilyen okból arra kényszerülnének, hogy zálogba adják, eladják, vagy bármilyen módon elidegenítsék a birtokot, azt csak Miklósnak és örököseinek juttathatják, s ugyanez a kötelezettség terheli Stres birtokrésze kapcsán Miklóst és utódait is Ilona és örökösei javára. Miklós vállalta, hogy ha ő vagy utódai a fenti szavatosságvállalásnak nem tennének eleget, a párbajvesztést sújtó elmarasztalásban kell részesülniük. A konv. minderről függőpecsétjével megerősített oklevelet ad ki. D. f. V. prox. p. oct. fe. Pasce d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 60 978. (Rhédey cs. lt. 25.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Alul chirographált (ABCD). Vörös fonaton függő ép pecséttel.

K.: –

278. 1350. ápr. 9. Zágráb

Wgal-i Pál, István horvát-szlavón-dalmát herceg horvát-szlavón bánja tudatja, hogy Kelemes fia: Mykech zágrábmezei várjobbágy (iobagio castri Zagrabiensi de campo) felperes és a zágrábi kápt. már régóta perben állnak Mykech Hrychen nevű öröklött birtoka határainak ügyében, mivel Mykech állítása szerint Hrychen birtok nagy részét a zágrábi kápt. Prelaka nevű birtokához csatolta, amikor a királyi ember és a pécsi kápt. embereinek jelenlétében birtokuk hj.-át végezték, a kápt. ezzel szemben álló állítása szerint azonban a kérdéses terület András néhai király (H) érvényes privilégiuma alapján Prelaka-hoz tartozik. A per István fia: Miklós egykori bán (dictorum regnorum banus) e. kezdődött, s annak több oklevele szerint sokáig folytatódott, majd miután a király elvette tőle a bánság honor-át, Sceeche-i Miklós bán idejében is sokszor el lett halasztva, végül amikor István herceg kegyéből Pál lett a bán, a febr. 17-én (in oct. diei Cinerum prox. preteritis) Zágrábban megtartott első báni gyűlésén ítéletet kellett volna hoznia az ügyben, de akkor kiadott oklevelében (l. 155. szám) ápr. 4-re (oct. fe. Passce d.) hívta a feleket ítélethozatalra. Ezen a napon egyik részről Kelemes fia: Mykech, a másik részről a zágrábi kápt. ügyvédvalló levelével és képviselőjében János Guerche-i főesp. megjelentek, és Mykech elmondta: tudományvétel útján megbizonyosodott arról, hogy a vitatott rész András király privilégiuma szerint a kápt. birtokához tartozik, ezért

azt a kápt.-nak visszaadja. Mindezt a bán a jelen, hiteles pecsétjével ellátott oklevéllel megerősíti. D. Zagrabie, 6. die oct. fe. Passce, d. predict., a. d. 1350.

E.: Df. 256 485. (HDA. Archivum capituli Zagrabiensis. Acta antiqua 23. 7.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések olvashatók. Fk.-én függőpecsét fonalai látszanak.

K.: Smič. XI. 592–594. (450. szám); Laszowski 65–67. (65. szám).

R.: Halász É., Szlavón 118. (170. szám).

Megj.: II. András király itt említett privilégiumát l. Reg. Arp. 564. szám alatt.

279. (1350. ápr. 10. e.)

Pech-i Gergely Saboch m.-i alispán és a szb.-k Kallo-i Iuan fia: László mr.-t villicus-ával, Condor (dict.) Jánossal és Tohnia [?] Apati-i gyilkos javaival együtt Vrus-i Simon fia: Imrével szemben ápr. 10-re színük elé idézik.

Eml.: a 310. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a m.-i hatóság előtti megjelenés időpontjából adódik.

280. 1350. ápr. 10. Nápoly

[Tarentum-i Lajos] király (Si, Je) köszönetét fejezi ki a [velencei] dózsénak (dux), hogy óvatosságból megtagadta Mo. (V) királyának – aki megszegte a Szentszék legátusának, a bolognai (Bononia) kardinálisnak tett ígéretét – abbéli kérését, hogy országa megtámadásához gályákat adjon, noha alattvalóinak megengedte, hogy a király hadait ellátmánnyal (victualia) lássák el. A király egyúttal kéri a dózsét, hogy azt a 2, békés szándékkal átvonulni szándékozó gályáját, amelyet Monaco az ő segítségére küld, engedje át területein, hogy a többi

szövetséges – akik összesen 7 gályával segítik – gályáit elérhessék. D. Neapoli, sub anulo nostro secreto, die X. Apr., ind. 3.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 378. (306. szám, a Copia de Commemoriali című velencei államkönyv IV/2. 450. szám alapján), Ljubić 171–172. (247. szám, a Commemorialium c. államkönyv IV. 173. alapján).

Megj.: A [] között található kiegészítések Wenzel közléséből származnak.

281. 1350. ápr. 10. Kálló

Peech-i Gergely mr., a néhai Dosa nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja tudatja: amikor ápr. 10-én (sab. prox. p. diem Concuss. ovorum) bírói széket tartottak Kallo-ban, Biri-i Tamás a fia: László nevében azt panaszolta, hogy András fia: Péter és Boxsa fia: György elszöktek László Kallo-i birtokáról, ezért ápr. 24-re (ad quind. d. presencium) teljes válaszadásra színük elé idézte őket, ugyanakkor az említett jobbágyokról Vrus-i Simon fiai: Imre és Péter azt mondták, hogy az ő jobbágyaik, ennél fogva a m. hatósága Simon fiainak kezességére bízta őket. D. in Kallo, termino prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 559. (Kállay cs. lt. 1300. 962.) Hátlapján azonos kéz írásával tárgymegjelölés, benne *Ladislaus filius Thome de Kallo* és *Georgius filius Baxsa de Kallo* névalakokkal. Papír, 1 nagyobb zárópecsét hártyszalagjával és körvonalával, valamint 2 kisebb zárópecsét körvonalával.

Eml.: a 311. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 235. (1021. szám); Piti F., Szabolcs m. 119–120. (462. szám).

282. (1350. ápr. 10–ápr. 17. között)

I. Lajos király utasítja Zaboch m. hatóságát, hogy Vrus-i Simon fia: Imre mr. pereit halasszák a következő év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas).

Eml.: a 311. és 612. számú oklevelekben.

K.: –

283. 1350. ápr. 11.

A velencei államkönyv 1350. ápr. 11-i (1350. die XI. Apr.) bejegyzése szerint a Sebenico-i követeknek arra, hogy a magyaroktól eddig elszenvedett veszteségeik és a jövőben várható hasonló károk megelőzése érdekében segítségüket kérik, azt a választ adják, hogy Mo. (H) királyához már több levelet küldtek, amelyekben a köztük fennálló békére hivatkozva kérték dalmáciai híveik veszteségeinek helyreállítását, s azt, hogy a továbbiakban tartsák magukat a köztük lévő békéhez. Eddig még nem kaptak választ, de reménykednek abban, hogy az hamarosan megérkezik.

K.: Ljubić 172. (248. szám, a Misti című velencei államkönyv XXVI. 14. alapján).

284. 1350. ápr. 11.

A velencei államkönyv 1350. ápr. 11-i (1350. die XI. Apr.) bejegyzése szerint a Tragur-i követeknek arra, hogy a magyaroktól eddig elszenvedett veszteségeik és a jövőben várható hasonló károk megelőzése érdekében segítségüket kérik, azt a választ adják, hogy Mo. (H) királyához már több levelet küldtek, amelyekben a köztük fennálló békére hivatkozva kérték dalmáciai híveik veszteségeinek helyreállítását, s azt, hogy a továbbiakban tartsák magukat a köztük lévő békéhez. Eddig még nem kaptak választ, de reménykednek abban, hogy az hamarosan megérkezik.

K.: Ljubić 173. (248. szám, a Misti című velencei államkönyv XXVI. 14. alapján).

285. 1350. ápr. 11. Buda

[I.] Lajos király (H) Budán, 1350. ápr. 11-én (Bude, in quind. fe. Pasce d. a. eiusdem 1350.) kiadott nyílt oklevele szerint megfontolva servitor-a, Gelethius (Tá. 2.: Geletius) fia Twruch-i (dict.) Pál érdemeit és szolgálatait, amelyeket gyermekkorától fogva neki és apjának, a néhai [I.] Károly királynak tett az ország hasznára, Miklós nádor és Tamás c. országbíró kérésére, Erzsébet királyné hozzájárulásával, a főpapok és bárók egyetértése mellett mások jogainak sérelme nélkül Gelethius fia: Pálnak adományozta a Miklós fia: Tamástól és Vamus (dict.)

Gáltól törvényesen kezére szállt Turuch m.-i Zamotha (Tá. 1.: másképp Zorfalua, Tá. 4.: másképp Zorkfalwa) föld királyi mértékkel mérve 2 holdnyi részét azokkal a határokkal, amelyekkel korábbi tulajdonosai birtokolták.

Tá.: 1. I. Lajos király, 1351. dec. 29. > Garai Miklós nádor, 1411. szept. 3. Dl. 994. (MKA. NRA. 1546. 46.)

2. I. Lajos király, 1364. máj. 30. > Garai Miklós nádor, 1411. szept. 3. Dl. 105 433. (Révay cs. lt.)

3. I. Lajos király, 1364. máj. 30. > Garai Miklós nádor, 1414. szept. 5. Dl. 4121. (MKA. NRA. 1547. 21.)

4. Garai Miklós nádor, 1416. jún. 15. Dl. 95 194. (Nyáry cs. grófi lt. 8.)

K.: AO. V. 367–368. (217. szám, kihagyásokkal, Tá. 3-ról.)

R.: F. IX/1. 774. (405. szám).

Megj.: Tá. szerint a király nagypecsétjével megerősített nyílt oklevél volt. F. szerint az oklevél E.-jét I. Lajos király 1360-ban és 1364-ben is megerősítette.

286. 1350. ápr. 11. Buda

Miklós nádor tudatja: amikor embere az esztergomi kápt. tanújának jelenlétében Wezeken birtok törvényes hj.-át Wezzeus mr. részére el akarta végezni, Deseu fiai: János és Miklós ellentmondásukkal tagadták, hogy Wezeken birtokukat Tewteus és Wezzeus mr.-eknek Peel és Zeky birtokaikért, továbbá 40 M.-ért, amit teljes mértékben átvettek, cserébe adták, pedig ezt a budai kápt. oklevele (privilegium concambiale) világosan tartalmazza, majd amikor az ügy a nádor elé került, látva az előbbi privilégiumot, annak tartalmát az ezzel kapcsolatban háromszor feltett kérdésre nem tagadták meg, s annak más sem mondott ellent. A nádor emiatt korábbi ítéletlevelében (l. 114. szám) hatalmaskodás büntette miatt fő- és jószágvesztésre (in facto potenciali in sentenciali capitali et ammissione omnium suarum possessionum et bonorum) ítélte Deseu fiait: Jánost és Miklóst, akiket most Tewteus mr. kérésére felment ezen ítélet alól, s a bírság bírói részét is elengedi. D. Bude, in quind. fe. Passce d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 76 967. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 344.) Hátlapján későbbi kéz írásával tárgymegjelölés, továbbá nagy kerek pecsét maradványai láthatók.

287. 1350. ápr. 11.

Miklós nádor [1350.] ápr. 11-én (in quind. fe. Pasce d. [a. 1350.]) kelt oklevele szerint korábbi oklevele (l. 44. szám) értelmében márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) megjelent előtte egyik részről Wezzeus mr. képviselője, Walkowch-i Pál mr., a másik részről pedig Farkas (Farkasius) fia Péter fia: István a maga, a váci egyház kápt.-jának ügyvédvalló levelével pedig a testvérei: Tamás és Farkas nevében is, s előbbi bemutatott 4 oklevelet. Az első [I.] Lajos király 1347-ben kiállított privilégiuma, amelyben átírta és megerősítette a néhai [I.] Károly király 1325-ben kiadott nyílt oklevelét arról, hogy hűséges szolgálataiért Beche-i (dict.) Imre mr.-nek, Vezzeus mr. apjának és örököseinek adományozta örökös birtoklásra az örökös nélkül elhunyt Péter és Bogomerius rá háramlott Hont m.-i Terpenye birtokát. A második az esztergomi kápt. 1329-ben kiállított privilégiuma, amelyben a nevezett kápt. átírta a saját, 1325. aug. 31-én kelt, Pál által eredetiben is bemutatott oklevelét. Eszerint Péter fia: Birow (dict.) Pál a maga és fiai: István, Hannus és Miklós nevében, ill. ezen Pál testvére: István a maga nevében a nevezett Imrének és örököseiknek eladták Hont m.-ben lévő Sorloud ~ Sarloud nevű öröklött birtokukat, amelyen Szt. László király tiszteletére emelt egyház van, minden hasznával és tartozékával együtt azokkal a határokkal, melyekkel ők is bírták, a már átvett 15 M. finom ezüstért. A harmadik [I.] Lajos király 1347. okt. 10-én kiállított oklevele, amelyben átírta saját, 1347. szept. 23-án kiállított oklevelét, ez pedig többek között azt tartalmazta, hogy [I.] Lajos király Selyz, Vdol és Mortond királyi birtokokat összes hasznukkal és tartozékukkal együtt elcserélte Beche-i Imre c. fiai: Theuteus ~ Theutus ~ Thwteus ~ Thutus királyi ajtónállómr., pilisi c. és testvére: Vezzeus zólyomi (Zolyum) c. 2 öröklött birtokára, azoknak a budai Nagyszigeten lévő allodium-ához, vagy közönségesen maiwr-ához való közelsége miatt. Az egyik a budai Nagyszigeten lévő Beche, a másik a Fejér m.-ben lévő Pereg, amelyeket Theuteus és Vezzeus minden hasznukkal és tartozékukkal együtt, ti. a Dunán lévő 6 malommal, 5 szolgálónővel, 73 nagy termetű marhával (septuaginta tribus pecoribus magnis) és 150 disznóval együtt átadtak szavatosság vállalása mellett. Pál végül bemutatta a budai kápt. 1348. nov. 7-én kelt privilégiumát, amely szerint Roman fia Desew ~ Deseu fiai: János és Miklós, ill. Nog (dict.) Pál fia: Mihály Bars m.-ben a Gron mellett lévő Vezekyn birtokukat, amelynek kétharmad részét János és Miklós, egyharmadát pedig Mihály örökölte, minden hasznával együtt elcserélték Theuteus és Vezzeus mr.-ek királyi adományként kapott Bars m.-i Zeky és Peel birtokára, utódaikra való érvénnyel is. Pál mr. mindehhez hozzátette, hogy a bemutatott oklevelekben megnevezett Terpenye, Sarloud, Selyz és Mortond birtokok mindegyike szomszédos és határos a vitás Vezekyn birtokkal. Erre Farkas fia Péter fia: István a maga és testvérei nevében bemutatta az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-jének 1339-ben kiállított privilégiumát, amelyben átírta saját 2 korábbi nyílt oklevelét. Az átírt oklevelek egyike 1333. febr. 9-én, másika ugyanezen év aug. 2-án kelt. Az első szerint Vid (Vitus) fia: Mátyás mr. a maga és az egri kápt. ügyvédvalló

levelével a testvére (fr.): János mr. barsi főesp. képviselőjében a Gron mellett lévő Vezekyn nevű birtokukat 60 M.-ért elzálogosította Farkas fia: Péter mr. nemesnek júl. 25-ig (usque ad fe. B. Jacobi ap. prox. tunc venturum) azzal a feltétellel, hogy ha addig az időpontig nem váltják meg a birtokot, minden hasznával és tartozékával együtt legyen Farkas fia: Péter mr.-é, s ez utóbbi esetben a birtokkal kapcsolatos minden oklevelüket érvénytelennek tekintik. A másik átírt nyílt oklevél szerint Farkas fia: Péter júl. 25-én (ipso fe. B. Jacobi) megjelent a konv. e., s 8 napot várákozott, de Mátyás mr. sem a maga, sem a testvére nevében nem jelent meg, s nem is küldött senkit, hogy visszaváltsa Vezekyn birtokot. István az oklevél bemutatása mellett a maga és testvérei nevében elmondta: a fenti oklevelek értelmében Vezekyn birtok az övék, s határos egyrészt a per tárgyát képező Vezekyn birtokkal, másrészt másik öröklött birtokukkal: Leker-rel ~ Leyker-rel is, s erről további oklevelekkel rendelkeznek. Vezzeus mr. képviselője azonban ellentmondva megjegyezte, hogy a per tárgyát képező Vezekyn és Leyker birtokok közé esik egyrészt az esztergomi kápt. Damas birtoka, másrészt a remeték Vezekyn faluja, harmadrészt Aprod (dict.) János fia: Imre birtoka. A nádor mindezek u. megparancsolja az esztergomi kápt.-nak, hogy ápr. 18-án (oct. quind. fe. Passce d.) küldjön tanút egyrészt a Vezzeus mr. részére kiküldött Sarlow ~ Sorlow-i Pál fia: István, másrészt a Farkas fiai részére kiküldött Been-i Cheh (dict.) Miklós királyi emberek mellé, s Vezekyn birtokon a szomszédok és határtársak, ill. a peres felek vagy képviselőik jelenlétében tudják meg: a peres felek közül melyik a vitás birtok közelebbi szomszédja, s ápr. 25-re (ad 8. diem predict. oct.) küldjenek jelentést.

Tá.: a 323. számú oklevélben.

Eml.: a 323. számú oklevél Á.-ában.

K.: –

Megj.: Az esztergomi kápt. 1325. aug. 31-én kelt oklevelét I. Anjou-oklt. IX. 381. szám, I. Károly király 1325. [okt. 1-jén] kelt oklevelét I. Anjou-oklt. IX. 426. szám, az esztergomi kápt. 1329. [szept. 12-én] kiállított oklevelét I. Anjou-oklt. XIII. 501. szám, az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je 1333. febr. 9-én kelt oklevelét I. Anjou-oklt. XVII. 69. szám, 1333. aug. 2-án kelt oklevelét uo. 388. szám, 1339-ben kelt oklevelét pedig Anjou-oklt. XXIII. 774. szám alatt.

288. 1350. ápr. 11. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: azt a pert, amelyet Pál prépost és a Jazow-i konv. indítottak a Supk birtokon történt határkitűzéssel szembeni ellentmondás miatt Moius fia: Lőrinc, Mihály fia: Poka, András fia: Péter és Jakab fia: János

ellen, s amelyben korábbi oklevele (l. 253. szám) szerint a felek ápr. 4-én (in oct. fe. Passce d.) tartoztak előtte megjelenni, s ekkor a felperes képviselőjében az egri kápt. ügyvédvalló levelével Zilas-i Mihály járult bírósága elé, az alperesek részéről pedig Jakab fia: János jelent meg a maga, ill. a Jazow-i konv. ügyvédvalló levelével a többiek helyett is, a nevezettek kérésére a korábbi állapot fenntartásával aug. 1-jére (ad oct. fe. B. Jacobi ap. nunc venturas) elhalasztja, azzal, hogy a fenti határidőben mindkét fél mutassa be a vitás birtokkal kapcsolatos okleveleit, hogy azok megtekintése u. ítéletet hozhasson az ügyben. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: SNA. Jászói prépostság mlt. Oklevelek és iratok. 26. (Df. 232 789.) Az oklevél előlapján a szöveg alatt közel egykorú kézzel *Paulus filius Mykocha cum Jazou, Georgius prepositus, Michael de Zilas cum Jazo* feljegyzés. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Jazou* névalak, másik kéz írásával pedig *Michael litteratus pro preposito cum eiusdem pro adversa parte Stephanus filius Pouka scripta cum Jazo oct. æd Epiphaniarum due* szavak, alatta ugyanezzel a kézzel: *ad 22. diem fe. Nat. B. virg.* feljegyzés. Fk.-én hátlapi zárópecsét töredékei látszanak.

K.: –

289. (1350.) ápr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Guido pápai legátusnak, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisának jelen oklevelébe foglalva elküldi [I.] Lajos királyhoz (U) és Erzsébet királynéhez (U) küldött válaszleveleinek másolatát, s kéri, értesítse arról, amit [I.] Lajos királlyal kapcsolatban megtudott. D. Auinione, XIX. Kal. Mai., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 205v. (Df. 291 924.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 4470. szám.

290. (1350.) ápr. 13. Avignon

[VI.] Kelemen pápa válaszlevele [I.] Lajos királyhoz (V), amelyben a király követe, Pál nyitrai főesp. által átadott levélben foglalt kérdésekben – András király halála körülményeinek kivizsgálása, különböző egyházi ügyek, a király által elfoglalt itáliai területek

kérdése és más itáliai ügyek – fejti ki álláspontját. D. Auinione, XVIII. [!] Kal. Mai., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 201v–204r. (Df. 291 923.)

K.: Theiner I. 781–783. (1188. szám), VI. Kelemen A. 74–75. (4471. szám, kihagyásokkal, ASV. RV. tom. 143. fol. 210v. [!] alapján).

291. 1350. ápr. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) Nogmortuni-i Simon fia Lőrinc fia: Miklós mr.-t visszahelyezi a Conya mr. által elfoglalva tartott Győr m.-i Icrin birtok tulajdonába. D. Bude, f. III. prox. p. quind. fe. Pasche d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 329. számú oklevélben.

K.: AO. V. 369. (220. szám, Á.-ban.)

292. 1350. ápr. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a váci egyház kápt.-jával, hogy figyelembe véve Dénes fia: István mr. volt Zewrimium-i [!] bánnak, Gymus-i várnagynak hozzá és Szt. koronájához való hűségét, továbbá azokat a szolgálatokat, amelyeket gyermekkorától fogva számára és apja, [I.] Károly király (H) számára végzett folyamatosan, Erzsébet királyné (H) egyetértésével, valamint az előkelők és bárók tanácsára viszonzásul István mr.-nek és általa utódainak adományozza minden hasznával és tartozékával – ti. rétekkal, erdőkkel, vizekkel, kaszálókkal és minden más hozzá tartozó haszonnal és tartozékokkal – együtt új adomány címén a Nógrád m.-i, Pynch, Daroch és Nitra nevezetű birtokok szomszédságában lévő Zauz [birtok] 3 ekealjnyi földjét, amely örökös nélküli elhunyt miatt az ország szokásjogából következően kezére szállt, s amely eddig nevű várához tartozott, de mivel nem ismeri e birtok minőségét és terjedelmét, s azt, hogy adományozható-e, megparancsolja a kápt.-nak, hogy kiküldött embere, Mihály udvari ifjú (aulae nostrae parvulus), Daroch-i Simon, Kanda-i László, Ponith fia András, Galsa-i László, vagy Lénárd fia Iwanka mellé küldjenek tanút, hogy a birtokon a törvényesen összehívott szomszédok jelenlétében annak régi határait bejárják, megújítsák, s ahol szükséges, új határjeleket emeljenek, majd az így elkülönített

birtokot mások jogának sérelme nélkül iktassák István bánnak az adománynak megfelelően örökös birtoklásra, ha nem lesz ellentmondó. Az esetleges ellentmondókat István bánnal szemben idézzék jelenléte elé, a történelekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. quind. fe. Paschae d., a. d. 1350.

Á.: a 332. számú oklevélben.

K.: Bánffy I. 166–168. (142. szám).

293. 1350. ápr. 13. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja: korábbi oklevelének (l. 251. szám) megfelelően ápr. 4-én (in oct. fe. Passce d.) megjelent előtte Warada-i László fia: [János] nevében a Le[lez]-i konv. ügyvédvalló levelével Zeuke (dict.) Péter Luchunch-i Dénes fia: Tamás mr.-rel szemben Galanga részbirtok ügyében, a köztük folyó pert azonban a király hozzá intézett parancsa (l. 252. szám) értelmében okt. 6-ra (ad [oct.] fe. B. [az áthúzott Georgii fölé szúrva:] Mich. nunc venturas) elhalasztja. D. Bude, 10. [die] termini prenotati, a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi konv. hh. lt. Acta anni. 1350. 33. (Df. 219 461.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét töredékei láthatók.

K.: –

Megj.: Az oklevél bal oldalán kissé csonkult, szövege hiányos. A fenti tartalmi kivonatban [] között olvasható részek a hátlapon lévő, azonos kézzel írott tárgymegjelölésből származnak. E tárgymegjelölésben a keltezés az előlapon láthatóval azonos módon javítva van.

294. (1350.) ápr. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Jegherdorph-i Pál esztergomi kanonokot, hogy egyrészt érdemeire való tekintettel, másrészt [I.] Lajos királynak (V) a címzett – mint királyi káplán és a királyi kápolna c.-ének helyettese (capellanus et vicecomes capelle sue) – érdekében hozzá intézett folyamodványa alapján rezerválta számára az esztergomi egyházmegyében lévő nyitrai

főesperességet, amelyet Miklós nyitrai electus előléptetése idején Pancracius fia: Tamás mr. kapott meg, és a rezerváció idején még birtokolt, most azonban Tamás távozásával megüresedett, így teljes joggal neki adományozza. D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 106. fol. 571v–572r. (Df. 292 751.)

K.: –

295. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 294. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja [Miklós] testvér zágrábi püspökkel, s egyúttal kéri, hogy működjön közre Pál vagy procurator-a bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 294. számú oklevélével.

296. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 294. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja a veszprémi egyházmegyében lévő, Wissegrad melletti Szt. András-monostor apátjával, s egyúttal kéri, hogy működjön közre Pál vagy procurator-a bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 294. számú oklevélével.

297. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 294. számú oklevélben foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, s egyúttal kéri, hogy működjön közre Pál vagy procurator-a bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 294. számú oklevélével.

298. (1350.) ápr. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Zolouk[-i ?] Leukus titeli (Tytulensis) kanonokot a kalocsai egyházmegyében, hogy különös kegyből rezerválja számára a kalocsai egyházmegyében lévő titeli egyház kanonokságát (canonicatus), amely mellett ugyanebben az egyházmegyében viselt korábbi kanonoki javadalmát (canonicatus et prebenda) is megtarthatja. D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 109. fol. 308v–309r. (Df. 292 752.)

K.: –

299. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 298. számú levelében foglalt intézkedését tudatja [Miklós] testvér zágrábi püspökkel, s kéri, hogy működjön közre Leukus-nek vagy procurator-ának az említett kanonokságba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 298. számú oklevélével.

300. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 298. számú levelében foglalt intézkedését tudatja a veszprémi egyházmegyében lévő, Wissegrad melletti Szt. András-monostor apátjával, s kéri, hogy működjön közre Leukus-nek vagy procurator-ának az említett kanonokságba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 298. számú oklevélével.

301. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 298. számú levelében foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, s kéri, hogy működjön közre Leukus-nek vagy procurator-ának az említett kanonoki tisztségbe történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 298. számú oklevélével.

302. (1350.) ápr. 14. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Márk bíró [fia:] Gergely veszprémi kanonokot, a királyné káplánját, hogy Erzsébet királyné (U) kérésére zágrábi egyházmegyei Waska-i főesperessége és veszprémi egyházmegyei fehérvári kanonoksága mellett veszprémi egyházbeli kanonoki javadalmat (canonicatus et prebenda) ad neki. D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RA. tom. 109. fol. 309r–v. (Df. 292 752.)

K.: Vespr. 134–135. (155. szám, ASV. RV. tom. 196. fol. 76. alapján); Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. p. 2. f. 76. alapján).

303. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 302. számú levelében foglalt intézkedését tudatja [Miklós] testvér zágrábi püspökkel, s kéri, hogy működjön közre Gergelynek vagy procurator-ának az említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 302. számú oklevélével.

304. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 302. számú levelében foglalt intézkedését tudatja a veszprémi egyházmegyében lévő, Wissegrad melletti Szt. András-monostor apátjával, s kéri, hogy működjön közre Gergelynek vagy procurator-ának az említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 302. számú oklevélével.

305. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 302. számú levelében foglalt intézkedését tudatja az avignoni sekrestyével, s kéri, hogy működjön közre Gergelynek vagy procurator-ának az említett kanonoki javadalomba történő bevezetésében. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 302. számú oklevélével.

306. (1350. ápr. 14. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa megengedi Miklós választott zágrábi [püspöknek], hogy az egyházmegyéjében megüresedett 4 kanonoki javadalmat (canonicatus et prebenda) általa választott személyekkel betöltse. D. ut supra. [D. Avinione, XVIII. Kal. Mai., (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RA. tom. 110. fol. 508r–v. (Df. 292 753.)

R.: Theiner I. 785. (1191. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. com. lib. II. p. 2. f. 203. alapján); Tkalčić, Mon. civ. Zagr. I. 197. (219. szám, Theiner alapján).

307. 1350. ápr. 15. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása emlékeztetül adja, hogy Solymus-i Tamás fia: Demeter ápr. 8-án (in quind. fe. Ann. B. virg. glor.) bírói széke e. szemtől szemben eltiltotta Tamás c. országbíró az ő Solymus birtokának elfoglalásától és használatától, s ennek bizonyítására az eltiltásról oklevél kiállítását kérte tőle. D. Bude, 8. die oct. [! 9: quind.] predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 57 081. (Dancs cs. lt.) Papír, hátlapjára nyomott nagy kerek zárópecsét maradványaival.

K.: –

R.: Abaffy–Dancs–Hanvay 43. (53. szám).

308. 1350. ápr. 15.

Lőrinc fia: Pál mr. Posaga m.-i c. és Péter fia: Magas c. terrestris bizonyítják, hogy ápr. 15-én (f. V. prox. p. quind. Pasce d. nunc preteritis) Péter fia: Leukus mr. képviselőjében megjelent előttük László fia: Tamás az elmondása szerint törvényesen megidézett Zwuyyna-i János fia: Mathe-val szemben, utóbbi azonban nem jött el és nem is küldött maga helyett mást, ezért bírságban elmarasztalják. D. f. V. supradict., a. d. 1350.

E.: Dl. 33 961. (MKA. NRA. 1598. 7.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, zárópecséttel.

K.: Smič. XI. 594. (451. szám).

Megj.: Vö. a 111., 133., 161., 326. és 343. számú oklevelekkel.

309. 1350. ápr. 17.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja Baywr-i Beke c. fiainak: Lászlónak és Jánosnak a kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített nyílt oklevélben átírja [I.]

Lajos király (H) 1349. nov. 28-án kelt, gyűrűpecsétje alatt kiállított nyílt oklevelét, amely szerint nevezetteket és apjukat különös védelmébe vette. D. sabb. prox. p. quind. fe. Pasche d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 103 164. (Batthyány lt. Bajomi cs.) Hátlapján kitöredezett pecsét látszik.

K.: –

310. 1350. ápr. 17. Kálló

Pech-i Gergely mr., a néhai Dausa nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Saboch m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja tudatja: korábbi oklevelük (l. 279. szám) értelmében ápr. 10-én (sab. prox. p. oct. domin. Passce) Kallo-i Iuan fia: László mr. köteles volt színük elé állítani villicus-át, Condor (dict.) Jánost, valamint az Apati-ból való gyilkos, Tohnia (?) javait Vrus-i Simon fia: Imre ellenében, a köztük lévő pert azonban fogott nemes bírák kérésére elhalasztják ápr. 24-re (ad oct. datarum presencium) a per korábbi állását fenntartva, azzal, hogy ha a felek időközben nem tudnának megegyezni, Iuan fia: László mr. a megjelölt időpontban köteles előállítani János villicus-t és Tohnia javait. D. in Kallo, sab. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: –

Má.: Dl. 51 560. (Kállay cs. lt. 1300. 957.) Közel egykorú, 1350–1370 közötti.

K.: –

R.: Kállay I. 235. (1023. szám); Piti F., Szabolcs m. 120. (463. szám).

311. 1350. ápr. 17. Kálló

Pech-i Gergely mr., a néhai Dosa nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m.-i c.-eknek a helyettese és a m. 4 szb.-ja tudatják: korábbi perhalasztó levelük (l. 281. szám) értelmében ápr. 17-én (sab. prox. an. fe. B. Georgii mart.) megjelentek előttük egyik részről Vrus-i Simon fiai: Imre és Péter, ill. jobbágyaik, András fia: Péter és Boxa fia: György, a másik részről

pedig Byry-i Tamás fia: László, a köztük folyó pert azonban a következő év máj. 1-jére (a data presentium per anni circulum videlicet oct. fe. S. Georgi mart.) elhalasztják, mert Imre ügyeire vonatkozóan királyi perhalasztó parancsot (l. 282. szám) mutatott be. D. [in K]allo, termino prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 561. (Kállay cs. lt. 1300. 964.) Hátlapján azonos kéz írásával: *prorogatoria pro magistro Thoma de Biri ad oct. B. Georgi mart. contra Emricum et Petrum filios Symonis de Vrus* megfogalmazású tárgymegjelölés. Papíron, 2 darabban, 2 zárópecsét darabjaival, egy továbbiak pedig a hártymaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 235. (1022. szám); Piti F., Szabolcs m. 120. (464. szám).

312. (1350. ápr. 18. e.)

István herceg utasítja a veszprémi kápt.-t, hogy embere mellé küldjenek ki tanút, s Belaurnepe birtokot iktassák Gál fia: Passca részére.

Eml.: a 334. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az iktatás Eml.-t adó oklevélben szereplő napjából adódik.

313. (1350.) ápr. 18. Zengg

[I.] Lajos király (V) [1350.] ápr. 18-án Zenggben (D. in Segnia, 18. [die] Apr.) kelt levelében értesíti a velencei dózsét, hogy miután tudomására jutott: az Ostrovica-i várnagy velencei alattvalóknak károkat okozott, parancsot küldött a várnagynak, amelyben felszólította az általa okozott károk megfizetésére. A király arról is értesíti a dózsét, hogy ápr. 18-án (18. die Apr. presentis) Zenggben (Segnia) gályára szállva egyenesen Apulia-ba (ad regnum nostrum

Apulie) indul, s a köztük lévő békére hivatkozva reményét fejezi ki, hogy a velenceiek sem az utána jövőket, sem a visszatérőket nem fogják zaklatni.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 380. (308. szám, a Copia de Commemoriali című velencei államkönyv IV/2. 478. számú levele alapján).

R.: F. IX/6. 51. (53. szám).

Ford.: Makkai–Mezey 270–271. (170. szám).

314. 1350. ápr. 18. Zengg

[I.] Lajos király (U) tudatja István [horvát-szlavón-dalmát] herceggel, hogy tudomására jutott: a fennhatósága alá tartozó Ostroviza-i várnagy károkat okozott, ezért levelében megparancsolta neki a károk helyreállítását. Egyebekben tudatja, hogy ápr. 18-án (18. die Apr. presentis) Zenggben (Segnia) gályára száll és Apuliába (regnum nostrum Apulie) utazik, s kéri a herceget: ügyeljen a békére, hogy se az elutazó, se a visszatérő hadak (gentes) ne okozzanak kárt. D. die et loco prenominitis.

K.: Ljubić 179. (253. szám, a Commemorarium című velencei államkönyv IV. 174. alapján).

315. (1350. ápr. 19. e.)

Orrus (dict.) István mr. Esztergom m.-i alispán és a m. szb.-i Salamon fia János fia: Péternek Lampert fiaival szemben folytatott perét ápr. 19-re halasztják.

Eml.: a 321. számú oklevélben.

K.: Str. IV. 39. (4. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az említő oklevél keltéből adódik.

316. (1350. ápr. 19. e.)

I. Lajos király elrendeli, hogy Lampert fiainak perét halasszák a következő év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. futuri sive secundi anni), mert többen közülük a királyt követik a tengeren túli részekre.

Eml.: a 321. számú oklevélben.

K.: Str. IV. 39. (4. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az említő oklevél keltéből adódik.

317. 1350. ápr. 19. Buda

[I.] Lajos király (V, Je, Si) értesíti Andrea Dandulo velencei dózsét, hogy megkapta korábbi levelét, amelyben azokról az Ostroviza-i és Tinin-i hadinépek által okozott károkról ír, amelyeket a sebenicoi (Sibinicensis) polgárok és Sclauonia más hozzá tartozó részei ok nélkül voltak kénytelenek állataik és javaik tekintetében elszenvedni, s mindezekre a következőket válaszolja. E károkozások nem az ő, vagy testvére, István horvát-szlavón-dalmát herceg, esetleg anyjuk, [Erzsébet] királyné akaratából történtek, és hogy a béke szándéka részükről nyilvánvaló legyen, István herceg ducatus-ának helytartóját (vicetenens), Pál bánt a helyszínre küldi, hogy az a [dózsé] emberének jelenlétében máj. 20-ig (ad 20. diem mensis Maii) a károk és jogtalanságok tekintetében elégtételt szolgáltatasson. D. Bude, die 19. mensis Apr.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 381. (309. szám, a Copia de Commemoriali című velencei államkönyv IV/2. 479. számú levele alapján); Ljubić 179–180. (254. szám, a Commemorialium című velencei államkönyv IV. 174. alapján).

318. 1350. ápr. 19. Buda

I. Lajos király az előbbivel azonos tartalmú levelet intéz István szlavón herceghez.

Megj.: Apparátusa megegyezik a 317. számú oklevélével.

319. 1350. ápr. 19. Buda

I. Lajos király a 317. számú oklevéllel azonos tartalmú levelet intéz anyjához, [Erzsébet] királynéhez (U).

Megj.: Apparátusa megegyezik a 317. számú oklevélével.

320. 1350. ápr. 19. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg privilegiális oklevelében tudatja: megtudta, hogy a kezére került Somogy m.-i Keer és Ataad birtokok a néhai [I.] Károly király (H) oklevele és más oklevelek szerint is örökjogon Berkus fia: Jakabot, Imre fia: Dénest és Myke fia: Jakabot illetik, ezért ezeket a birtokokat minden hasznukkal és tartozékukkal együtt visszaadja nekik és örökösüknek. D. Bude, f. II. prox. an. fe. S. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: – K. szerint Vargha Mártonnál Kaposvárott.

K.: AO. V. 368. (218. szám).

R.: Halász É., Szlavón 220. (414. szám).

Megj.: K. szerint az oklevél hátlapján nagyobb alakú pecsét nyomai látszanak, a pecsét alatt *commissio d. ducis propria et relatio Pauli dict. Touth* kancelláriai jegyzet.

321. 1350. ápr. 19.

Orrus (dict.) István mr. Esztergom m.-i alispán és a m. szb.-i tudatják, hogy a korábbi perhalasztó oklevelükben (l. 315. szám) foglaltaknak megfelelően ápr. 19-én (f. II. prox. an. fe. B. Georgii mart.) megjelentek előttük Lampert fiai: János, László és Péter mint felperesek, valamint Salamon fia János fia: Péter, a pert azonban a Lampert fiai által bemutatott perhalasztást elrendelő királyi parancs (l. 316. szám) értelmében – tekintve, hogy nevezettek közül az idősebbik a tengerentúlra készül a király u. utazni – a következő év máj. 1-jére (ad oct. dicti fe. futuris anni) elhalasztják a per korábbi állásának fenntartásával. D. die prenotato, a. d. 1350.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 1. 2. 8. (Df. 208 447.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, 3 záró gyűrűspecst maradványaival.

K.: Str. IV. 39. (4. szám).

322. (1350. ápr. 21. e.)

Miklós nádor kéri a Lelez-i konv.-et, hogy embere, Pangracius fia: Miklós mellé küldjenek tanút, s idézzék színe elé Mihály fia: Jánost Pelehte-i János fia: Lászlóval szemben.

Eml.: a 325. számú oklevélben.

K.: Károlyi I. 185. (125. szám, Eml.-ben).

323. 1350. ápr. 21.

Az esztergomi kápt. jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy az általa elrendelt vizsgálat során a korábbi parancsában (l. 287. szám) foglaltak értelmében ápr. 18-án (in oct. quind. fe. Pasce d.) tanúul küldték egyik részről a Thutus és Wezeus (Á.: Wezzeus) mr.-ek mellé kirendelt Sorlou-i (Á.: Sorlow-i) Pál fia: István királyi ember mellett kanonoktársukat, László mr.-t, a másik részről pedig a Farkas (Farkasius) fia Péter fia: Tamás, Farkas (Farkasius), és István mellé királyi emberként kirendelt Been-i Pangracius testvére (fr.): Miklós mellett János zólyomi főesp.-t. A történetek u. a nevezett kiküldöttek, továbbá a maga és testvére, Wezeus mr. képviselőjében a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével a kápt. elé járuló Thutus mr., valamint a váci kápt. ügyvédvalló levelével a testvérei helyett is eljáró Péter fia: Farkas a kápt. e. a helyszínen megjelent Bars m.-i nemesek közvetítésével létrejött alábbi megegyezésről számoltak be. Egyrészt Farkas a maga és testvérei nevében elismerte, hogy Deseu említett fiainak és Pál fia: Mihálynak Wezezen birtoka közelebb esik Thutus és Wezeus mr.-ek birtokaihoz, ezért az őket illeti, másrészt Thutus is elismerte, hogy Vid (Vitus) fia: Mátyás Wezezen birtoka közelebb esik Farkas fia: Péter fiainak birtokához, ezért az őket illeti. Ezután az ügyben kölcsönösen örök hallgatást fogadva mindkét fél kijelentette, hogy a másikat soha nem fogja zaklatni birtokában, s megegyeztek arról is, hogy mivel a 2 birtok szomszédos és érintkezik, a szántóföldeket szept. 29-ig (usque ad fe. B. Michaeli arch. nunc

venturam) úgy használják, ahogyan eddig, e határidő elteltével azonban mindkét fél köteles a kápt. tanúival és 6 Bars m.-i nemessel együtt a birtokok határait közösen megállapítani, ha közben nem tudnának egymással megegyezni. D. f. IV. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 87 247. (Esterházy cs. hg.-i ágának lt. Rep. 32. M. 575.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és 1 kerek pecsét töredékei látszanak.

Á.: a 339. számú oklevélben.

K.: –

324. 1350. ápr. 21. Hidvég

Domokos mr., a nádor fia, Hont m. c.-e és a szb.-k bizonyítják, hogy Bede fia: Péter eltította előttük Tezer-i Jánost, Nagy (Magnus) Pétert és Ponith fia: Balázst attól, hogy András fia: Miklós Tezer birtokban lévő részirtokának – amely a nemzetségük közötti osztály alá tartozik – hasznait elvegyék. D. in Hidvig, f. IV. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.:Dl. 58 530. (Forgách cs. lt. 166.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, egy kitöredezett nagyobb kerek zárópecséttel, valamint 2 kisebb kerek pecsét darabjaival.

K.: AO. V. 368–369. (219. szám).

325. 1350. ápr. 22.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy Pelehte-i János fia: László részére kiadott perbehívó levelét (l. 322. szám) megkapták, s annak értelmében embere, Pangracius fia: Miklós mellett tanúul küldték maguk közül Balázst, aki visszatérve a királyi ember egyetértésével jelentette: ápr. 21-én (f. IV. prox. an. fe. B. Georgii mart.) Mihály fia: János Wyfolu birtokára mentek, s Jánost Lászlóval szemben máj. 8-ra (quind. fe. B. Georgii mart.) a nádor elé megidézték. D. in crastino diei citacionis supradicte, a. d. 1350.

E.: Dl. 99 421. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Pelejtey cs. Z. 40.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Michael de Fyzer* névalak, és zárópecsét töredékei látszanak. Papír.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű újkori Má.

K.: Károlyi I. 185–186. (125. szám).

326. 1350. ápr. 22.

Lőrinc fia: Pál mr. Posaga m.-i c. és Péter fia: Magas c. terrestris bizonyítják, hogy ápr. 22-én (f. V. prox. an. fe. B. Georgii mart. nunc. preteritum) Péter fia: [Leukus] mr. képviselőjében megjelent előttük László fia: Tamás, aki az elmondása szerint törvényesen megidézett Zuuynna-i János fia: Mathe-val szemben, de utóbbi nem jött el, és nem is küldött maga helyett mást, ezért Mathe-t bírságban elmarasztalják. D. f. V. supradict., a. d. 1350.

E.:–. **Fk.:** Dl. 33 962. (MKA. NRA. 1598. 7.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelöléssel és zárópecséttel.

Megj.: Vö. a 111., 133., 161., 308. és 343. számú oklevelekkel.

327. 1350. ápr. 23. [?] Buda

[I.] Lajos király 1350. ápr. 23-án Budán ([*kihúzza*: f. VI. prox. an. fe. S. Georgii mart.] a. d. 1350. Bude) gyűrűspecstje [*alatta kihúzza*: secreto] alatt kiállított oklevele szerint megparancsolta az ország előkelőinek és báróinak, a megyésispánoknak és helyetteseiknek, a szb.-knak és más jogszolgáltatóknak, hogy a volt kun kapitány fiának, a Keer nemzetségből (generacio) való György c.-nek Beeb és Halaz birtokain élő jobbágysai és birtoktalan famulusai felett ne ítélik meg, mert azok felett a főben járó ügyek kivételével csak György c. bírálhat. Ha a c. valamely elé tartozó ügyben vonakodna ítéletet mondani, a király elé idézhető.

Tá.: Kaplai János országbíró, 1385. okt. 21. Dl. 102 379. (Batthyany cs. lt. Heimiana. 747.)

K.: –

328. 1350. ápr. 23.

A veszprémi kápt. e. Myske fia: [Pál és Mihály fia: Miklós] Vrs-i nemesek a maguk és utódaik nevében művelésre és újabb szőlők telepítésére átadják a közönségesen Zemercesmal-nak mondott hegyen lévő, [egy kisebb,] Burzlyuk-nak nevezett [hegyig] terjedő, Vrs birtok határai közé eső, részben már újratelepített szőlőjüket István fia: Tamásnak, István fia: Bálintnak, Pál fia: Istvánnak, a francia (Gallicus) Domokosnak, Pál fia: Egyednek, Vörös (Rufus) Péternek, Damianus fia: Benedeknek, Tamás fia: Miklósnak, Benedek fia: Demeternek, Kylienius fia: Györgynek, Bazarab (dict.) Péternek, Kasas fia: Jakabnak és Balog (Claudus) Benedeknek azzal a feltétellel, hogy mostantól (a data presencium) számítva 8 évig mentesítik őket a hegyvám (tributum montis) megfizetése alól, a 8 év elteltével azonban egyenként – mindenki az általa birtokolt 1–1 hold (jugerum) u. – 5 köből bort kötelesek fizetni hegyvám címén szüret idején, 1 kappan, 2 kalács és annak a földnek a mértékével mért 1 mérő zab ajándékkal, amint az országban máshol is szokás. Miklós és Pál kijelentik, hogy amennyiben a fenti személyek között a szőlők ügyében viszály támadna, ők lévén a föld urai, az ítékezés jogát fenntartják maguknak. D. f. VI. prox. an. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

Á.: Veszprémi kápt., 1360. okt. 28. Dl. 106 784. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Örs 3. 2. 18.)
Az oklevél felső része hiányzik, több helyen elmosódott és szakadt, nehezen olvasható.

K.: Zala I. 498–499. (313. szám, teljes szöveg).

Megj.: A [] között lévő részek E. rongáltsága miatt K.-ból származnak.

329. 1350. ápr. 24.

A győri egyház kápt.-ja tudtul adja, hogy megjelent előtte Nogmortun-i Simon fia Lőrinc fia: Miklós mr. nevében Wlful officialis, Icrin-i bíró, akinek ura nevében előadott kérésére és oklevél-bemutatása alapján a kápt. átírja [I.] Lajos király (H) 1350. ápr. 13-án kelt (l. 291. szám), Icrin birtok tulajdonjogának helyreállításáról szóló, királyi gyűrűspecséttel ellátott oklevelét. D. in fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 4122. (NRA. 497. 20.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és 1 kerek pecsét darabjai látszanak.

K.: AO. V. 369–370. (220. szám, kihagyásokkal).

330. 1350. ápr. 24.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je e. egyik részről megjelent a Lazar-ból való Tamás fia: János mr. a fiaival: Tamással – aki egyúttal János fia Tamás fiát: Miklóst is képviselte –, valamint Mihállyal és Lászlóval együtt, a másik részről pedig Wetes-i Zunga (dict.) Péter fiai: Pál, Péter, Miklós és Lőrinc mr.-ek, s előbbieket kinyilvánítják, hogy Wgacha m.-i Kukenes birtokukat annak minden hasznával és tartozékával együtt a már megkapott 107 M.-ért – a M.-t 15 garassal számolva – zálogba adják Péter fiainak 25 évre az alábbi feltételekkel: János mr. vagy fiai 25 év múltán megválthatják a birtokot, de korábban nem. Ha 25 év u. nem tudják vagy nem akarják megváltani – kivéve azt az esetet, hogy ugyanazért az összegért újabb 25 évre zálogba adják nekik –, Kukenes birtok minden hasznával és tartozékával együtt régi határai között Péter fiaié és utódaié legyen. Ha viszont Pál, Péter, Miklós és Lőrinc mr.-ek megkapták a birtok megváltásáért járó összeget – az első 25 év u. a fenti összeget, újabb 25 év u. a kétszeresét –, kötelesek azt visszaadni minden rajta lévő épülettel együtt. A zálogba adók az átadott birtok háborítatlan birtoklásáért a kikötött határidőre szavatosságot vállalnak minden esetleges zaklatóval, különösen Tamás fiával: Miklóssal szemben. A konv. tanúsítja, hogy a felek mindezeknek önként alávetették magukat, s a jelen privilégiumot a benne foglaltak megerősítésére autentikus függőpecsétjével megerősíti. D. in fe. S Georgii mart., a. ab Incarn. d. 1350. László őrserzetes, Péter és Márton testvérek jelenlétében.

E.: Dl. 50 266. (Ernst gyűjtemény.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá egy másik kéz írásával *Kokenyesd* névalak látható. Egykori függőpecsétje elveszett.

K.: Madzsar 285–287. (3. szám).

331. 1350. ápr. 24.

A vasvári egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy Vichcha-i (Tá.: Viccha-i) Belyd fia: János elzálogosította előttük Sopron m.-i Loz (Tá.: Lous) és Kalach nevű birtokait minden hasznukkal és tartozékukkal együtt Herman-i Balázs fia: Gyure mr.-nek 100 M. bécsi széles dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – ápr. 24-től kezdődően 40 évre (a fe. B. Georgii mart. per spacium 40 annorum) azzal a feltétellel, hogy ha a 40 év alatt nem váltaná meg a fenti birtokokat, Gyure szabadon birtokolhatja őket, amíg a teljes 100 M.-t vissza nem kapja. D. in fe. prefixo, a. d. 1350.

Á.: Vasvári kápt., 1358. febr. 9. Dl. 90 919. (Khuen-Héderváry cs. lt., Viczay és Khuen-Héderváry cs.)

Tá.: a 394. számú oklevélben.

K.: Sopron m. I. 211. (165. szám, Tá. alapján, Tá.-ban).

Megj.: Á. szerint E.-je nyílt oklevél volt.

332. 1350. ápr. 25.

A váci egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt korábbi parancsának (l. 292. szám) engedelmeskedve Galsa-i László királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Tamás mr.-t, a Szt. Márton hitvalló-oltár rector-át, akik visszatérve jelentették, hogy ápr. 19-én és az azt követő 2 napon (f. II. prox. et aliis duabus diebus prox. sequentibus an. fe. B. Georgii mart. nunc prox. preteritum) a Nógrád m.-i, Pynch ~ Pinch és Daroch birtokok szomszédságában lévő Zauz birtokon a törvényesen összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében e birtok régi határait bejárták, megújították, s ahol szükséges volt, új határjeleket emeltek, majd a birtokot annak minden hasznával és tartozékával együtt mások jogainak sérelme, ill. más birtokosok, különösen Pynch, Daroch és Nitra ~ Nytra – amelyektől a szóban forgó birtokot elválasztották – birtokosainak ellentmondása nélkül Dénes fia István mr. és örökösei számára iktatták az alábbi határokkal. A határ az Ypol folyónál lévő, Estefan molna malom felső részénél újonnan emelt földjelnél kezdődik, amely Zauz birtokot Nytra birtoktól választja el Dé felől, egyenesen Ke felé a hegy köznyelven Berchor nevű ormán újonnan emelt földjel, ugyanebben az irányban kis távolságra új földjel, nagy út és mellette új földjel, amely Zauz birtokot Bozyta birtoktól határolja, ezen az úton – amely egyúttal a határt képezi Zauz birtok és Bozyta birtok között – Ke felé Daroch falu irányában, két megújított régi földjel, amelyek Zauz birtokot Daroch birtoktól határolják, É felé 1 régi földjel és új folyóhatár, ugyanebben az irányban 1 régi és 1 új földjel, [és 1] új földjel, 1 régi és 1 új földjel, 2 régi és 1 új földjel, amelyek Zauz birtokot birtokoktól határolják, visszafordul Ny felé, byrch-en keresztül, egy út melletti hasfa hársfa (ad unam arborem tiliae hasfa) alatti új földjel, amely Zauz birtokot az említett birtoktól határolja, irányban völgy kezdetén lévő szántóföldeknél új földjel, amely Pynch birtoktól határol, ugyanebben az irányban mellett szántóföldek, bérc tetején tölgyfa és annál új határjel, amely a már említett Zaus és Pinch birtokoktól határol, Jakabus Gemulche nevű gyümölcsös mellett új határjel, Paprethe rét, köznyelven nevezett kis bereknél (nemus parvus) új határjel, Paprethi [!] rét végénél új határjel, kicsit Ny felé 1 új határjel, nevű, Ypol folyó, köznyelven eer-nek mondott esőpatak folyása (meatus aquae pluvialis seu cursus torrentis) mellett új földjel, amely Zauz birtokot Pynch birtoktól határolja. D. in crastino dicti fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

Á.: K. szerint a váci kápt. 1379. júl. 13-án kelt átiratában, amely az Erdődy cs. galgóci lt.-ban volt lad. 96. fasc. 27. no. 12. szám alatt.

K.: Bánffy I. 170–171. (143. szám).

Megj.: A MNL adatbázisában nem lelhető fel a váci kápt.-nak 1379. júl. 13-án kiadott oklevele.

333. 1350. ápr. 26. Veszprém

János kanonok, a veszprémi egyház volt al-olvasókanonoka, Balázs hántai (Hantensis) prépostnak, a veszprémi [egyház] lelkiekben általános vikáriusának bírója tudatja, hogy a Nogwrs-i Lőrinc fia: János felperes és Kueskal-i Dénes fia: Márton közötti perben a kápt.-nal együtt a következő ítéletet hozta. Márton Kueskal-on máj. 10-én (quind. 3. die fe. B. Georgii mart. nunc. preteriti) – ha addig a felek nem egyeznek meg – tizenkettedmagával (4 Kueskal faluból való és 8 m.-i vagy más falvakból való személlyel) együtt esküt tartozik tenni urának Kueskal-i officialis-a, Sándor fia: János mr. vagy ennek embere e. arról, hogy múlt év Pünkösdjén (in fe. Penth. cuius nunc adveniet revolutio annualis) nem járt Wrs birtokon, Jánost nem sebesítette meg, továbbá János feleségét és nővérét (soror) nem verte meg saját birtokrészén. D. Wesprimii, 3. die fe. B. Georgii mart prenotati, a. d. 1350.

E.: VAML. Erdődy Vép. 640. (Df. 262 159.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét helye látható.

K.: –

334. 1350. ápr. 26.

A veszprémi kápt. tudatja, hogy miután István herceg Belaurnepe birtokot örökre szólóan Gál fia: Passca-nak adományozta, a kápt.-t pedig a beiktatáshoz tanú állítására utasította (l. 312. szám), tanúul küldték kanonoktársukat, Jakab mr. káplánt a herceg embere, Dénes mellett, akinek jelentése szerint a szóban forgó birtokot ápr. 18-án (in domin. prox. an. fe. B. Georgii mart. prox. preteritum) a szomszédok jelenlétében Passca részére iktatták, jóllehet a helyszínen Miklós egykori bán fia Miklós fia: János eltiltotta őket az ő Chatar és Leteneya ~

Letenya nevű birtokai felől eső határszakasz megújításától, a Mura vize felőli részek iktatásától pedig e János összes birtokának jelenlegi rector-a és képviselője: Konya mr. nevében Demeter fia: János Letenya-i villicus tiltotta el őket, mondván, hogy amikor Paznan, a herceg képviselője Ludbreggh-i Péter fia: Miklóstól a birtokot visszavette, annak határjeleit nem a megfelelő helyen, hanem János Chatar és Letenya birtokain emeltette fel, részt foglalva azokból, ezért az ellentmondókat máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart.) István herceg ellenében a király elé idézték. D. 3. die fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 69 233. (Kubinyi cs. lt. 44.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Mállott, szövege hiányos. Papír, hátlapján kitöredezett kerek pecséttel.

K.: –

335. (1350. ápr. 27. e.)

Tamás országbíró kéri a vasvári kápt.-t, hogy a kijelölt királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s ápr. 27-én (f. III. prox. p. fe. B. Georgii mart.) Mester birtokon azt a széltében 8 holdnyi kiterjedésű részbirtokot, amelyet Mester-ből való Miklós fiai: Péter, János és Miklós, továbbá ugyanezen Péter fia: Lőrinc, valamint István fia: János Tamás országbíró korábbi privilégiuma szerint az országbíró ítélőszéke e. folytatott perben visszaszereztek az ugyanezen Mester-ből való Aladár fia: Pétertől és másoktól, a szomszédok és határtársak jelenlétében járják be annak régi határait, a királyi emberekkel végezzék el a birtok becsüjét, a határjeleket újítsák meg, ahol szükséges, s miután azt más részbirtokoktól így elválasztották – figyelmen kívül hagyva minden ellentmondást –, mások jogainak sérelme nélkül iktassák a nevezett Péter, János és Miklós, továbbá ugyanezen Péter fia: Lőrinc és István fia: János részére, majd a történekről és a határok elhelyezkedéséről a beiktatott birtokosok által küldjenek számára írásos jelentést az iktatást követő 22. npra (ad 22. diem possessionarie statucionis).

Eml.: a 336. és 455. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az irat kiadásának *terminus ante quem*je a helyszínre történő kiszállás napjából következik.

336. (1350. ápr. 27.–máj. 22. között)

A vasvári kápt. jelenti Tamás országbírónak, hogy kérésére (l. 335. szám) Onth fia: Pál királyi ember mellett tanúként kiküldték Pál papot, akik ápr. 27-én (f. III. prox. p. fe. B. Georgii mart.) a széltében 8 holdnyi kiterjedésű Mester részbirtokra mentek, amelynek becsüjét a szomszédok és határtársak jelenlétében elvégezték, határait bejárták, s a régi határjeleket megújították ott, ahol szükséges volt, majd a részbirtokot más birtokoktól elválasztva Miklós fiai: Péter, János és Miklós, Péter fia: Lőrinc, és István fia: János részére iktatták az alábbi határokkal. A határ Dé-en kezdődik János fia: János részénél, a Kuchk faluba vezető útnál emelt földjelnél, amely János fia: János és Lőrinc fia: Mihály részbirtokának Dé-i oldalát választja el Miklós fiai: Péter, János és Miklós részbirtokának vagy földjének É-i felétől. 1 holdnyi távolságban Ny-i irányban 1 földjel, ugyanabban az irányban 2 földjel, É-ra fordulva 3 földjel, amelyek mellé 1 újat emeltek. Ke felé 1 új földjel, Mester falunál, az említett út mellett 2 új földjel, Mester falu közepén 2 földjel, amelyek között Aladár fia: Péter curia-ja van. Az úton Ke felé a szántóföldek között, rét, ezen keresztül folytonos határjelzéssel a Lak faluból a Raba folyón lévő malomig vezető útig, Dé felé fordul királyi mértékkel kimért 8 holdnyi szántóföld szélességben haladva, megfelelően a teljes Mester föld hosszúságának, Ny-i irányban keresztül az említett réten és szántókon át a mondott útig, azaz a kezdőpontig.

Eml.: a 455. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je a kápt.-i jelentés bemutatásának napjából, *terminus post quem*je a helyszíni kiszállás napjából adódik.

337. 1350. ápr. 28.

A váci egyház kápt.-ja e. Bathow fia: Miklós Olugh-i nemes Fejér m.-ben lévő Woyata nevű birtokát, amely Hord birtokkal határos, minden hasznával és tartozékával együtt elzálogosítja az ugyanazon Olugh-ból való Demeter fia: Kozmának a tőle teljes egészében átvett 40 ft ellenében addig, ameddig ő vagy örökösei a fenti összegért Kozmától vagy örököseitől meg nem tudják váltani. D. f. IV. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 4123. (MKA. NRA. 694. 22.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, és nagy kerek pecsét helye.

K.: AO. V. 374. (222. szám).

R.: Károly, Fejér vm. IV. 209.

338. 1350. ápr. 28.

A váradi monostor konv.-je tudatja, hogy Chaty-i ~ Chathy-i ~ Choth-i Leukus fia: Jakab a pécsi kápt. nyílt oklevele szerint korábban Choth-i Miklós fiainak: Lőrinc, Domokos és Miklós mr.-eknek 3 M. bécsi széles dénárért zálogba adott 3 curia-ját vagy telekhelyét, ti. 2-t Lyppow birtokban, Tyburcius fia: Miklósétól Ke-re, egyet pedig Chaty birtokban, amely a saját curia-ja, a tőlük újólag átvett 2 M. dénárért – a M.-t 6 pensa-val számolva – ismét zálogba adja nekik addig, amíg ő vagy testvérei (fr.): Miklós és László a fenti 5 M.-t meg nem fizetik. Jakab egyben a maga és testvérei (fr.) nevében szavatosságot vállal Miklós fiai és utódaik birtoklásának háborítatlanságáért. D. f. IV. prox. p. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: HDA. Obitelj Drasković. Archivum maius. 22. 9. (Df. 233 159.) Hátlapján egykorú kézzel írott *Chath* birtoknév, Fk.-én rányomott pecsét helye és egykori pecsét szalagjai láthatók.

K.: –

339. 1350. ápr. 29. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja: korábbi oklevelének megfelelően 1350. jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. a. in presente preteritis) megjelent e. Wezzeus ~ Vezzeus mr. zólyomi (Zolyum) c. képviselőjében Walkowch-i ~ Wolkouch-i Pál mr. a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével, s bemutatta az esztergomi kápt. [1349.] okt. 6-án (in oct. fe. B. Mich. arch. a. iam elapsis) kiállított királyhoz szóló jelentését, amely szerint Vezekyn Bars m.-i birtok Vezzeus mr. számára történő iktatása ellen Farkas (Farkasius) fia Péter fiai: Tamás és Farkas (Farkasius) a maguk és testvérük (fr. uterinus), István nevében tiltakoztak, ezért a nádor elé idézték őket. Az idézésre a nádor e. személyesen megjelent Péter fia: Farkas, valamint ennek testvérei képviselőjét a váci kápt. ügyvédvalló levelével ellátó Nyerges (Selliperius ~ Selliper) Balázs azt állították, hogy a vitás birtok Péter fiainak Vezekyn birtokával határos, s oklevéllel tudják bizonyítani, hogy a kérdéses birtokot másnak semmilyen formában nem lehet elidegeníteni. A nádor erre elrendelte, hogy márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) mindkét fél mutassa be előtte a birtokkal kapcsolatos okleveleit (l. 44, szám). Márc. 10-én egyik részről Wezzeus mr. képviselője, Pál mr. bemutatott 4 oklevelet, amelyekkel azt bizonyították, hogy az azokban megnevezett, Wezzeus-t különböző jogoknál fogva megillető Terpenye, Sarloud, Selyz és Mortond birtokok mindegyike szomszédos és határos a vitás Vezekyn birtokkal. Ugyanakkor a másik részről Farkas fia Péter fia: István az esztergomi Szt. István király-egyház keresztes konv.-je által kiállított privilégiummal azt bizonyította, hogy Vezekyn birtok meg nem váltott zálogként került birtokukba, s azt állította,

hogy határos egyrészt a per tárgyát képező Vezekyn birtokkal, másrészt Leker ~ Leyker nevű öröklött birtokukkal is. Vezzeus mr. képviselője ez utóbbi állítással szemben kifogással élt, ezért a nádor ápr. 11-én köztudományvételt rendelt el a perben (l. 287. szám), amelyre az esztergomi kápt. ápr. 21-én kelt jelentést tevő nyílt oklevele (l. 323. szám) szerint ápr. 18-án került sor. A kápt. jelentését a nádor e. egyik részről a Theutus ~ Thwteus királyi ajtónállómr. és Vezzeus mr. képviseletében a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével megjelent Wolkouch-i Pál, a másik részről pedig a királyi kápolnaispán ügyvédvalló levelével Farkas fia: Péter fiait képviselő Nyerges Balázs együttesen mutatták be, s miután a jelentés szerint a felek kiegyeztek, kérték annak átírását és megerősítését a nádor részéről is. Miklós nádor a felek kérésére az esztergomi kápt. jelentésének szó szerinti átírásával megerősíti a köztük létrejött egyezséget, s erről függőpecsétjével ellátott privilégiumot állít ki Thwteus és Vezzeus mr.-ek számára. D. Bude, 12. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 87 248. (Esterházy cs. hercegi ágának lt. Rep. 32. M. 576.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható.

K.: –

340. 1350. ápr. 29. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg Tamás mr. liptói és körösi c., Chokakw-i várnagy tudomására hozza, hogy Marcellw-i Bertalan fia: István özvegyét és fiait: Pétert és Miklóst, valamint birtokait, szolgálait, jobbágyait és minden hozzájuk tartozót különös védelmébe vette, s utasítja a c.-t, hogy az említetteket minden alkalmatlankodni és zaklatni szándékozótól az ő nevében védje meg. D. Bude, f. V. prox. p. fe. S. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 90 347. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 1. 1. 7.) Hátlapján azonos, ill. későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések olvashatók, a vörös viaszba nyomott, közepén kitöredezett pecsét alatt pedig *relatio magistri Thome filii Petri* kancelláriai jegyzet látható.

K.: HO. I. 207. (136. szám); Smič. XI. 599–600. (456. szám).

R.: Halász É., Szlavón 220. (415. szám).

341. 1350. ápr. 29.

A győri egyház kápt.-ja e. megjelent Veszprém m.-i Salamon-ból való nemesek, Miklós fia: István és Kelemen fia: Domokos a maguk, továbbá ugyanonnan való rokonaik (proximus), Zerie fia:, László fia: Pál, Péter fia: János, Illés fia: Batho és Bertalan fia: János nevében a Challokuz kerületben (districtus) lévő Votha birtokuk használatától eltiltottak mindenkit, különösen a velük azonos nemzetségi ágba tartozó rokonaikat (proximos eorum in eadem linea generationis), attól félve, hogy azok az ő kárukra és sérelmükre a jog szerint őket illető Votha birtokra idegeneket telepítenek, mindenki mást pedig attól, hogy e birtokot használják és elfoglalják. D. f. V. prox. an. fe. BB. Philippi et Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: SNA. Esterházy cs. cseszneki ágának lt. Oklevelek és iratok Muraközy József elenchusa szerint. 389. (Df. 259 207.) Foltos, emiatt egyes részei nem látszanak. Fk.-én hátlapi pecsét helye látszik.

K.: Eszterházy 20–21. (19. szám).

342. 1350. ápr. 29. Pozsony

Vilmos (Villermus), a pannonthalmi (de Sacro Monte Pannonie) Szt. Márton-monostor apátja tudatja: János perjel, Konrád (Corrardus) prépost, Péter gondnok (celarius), János őrszerzetes és a monostor többi tagja egyetértésével a nekik járó pozsonyi és Challosi révvámot (porciones nostras seu portus tributis Posoniensis et in Challosi) 1351. ápr. 24-től számítva egy évre (a fe. B. Georgii mart. quod occurrit sub a. d. 1351. ad unius anni spacium continue computandum) átadja Miklós fia: Jakab pozsonyi bírónak és Jakabnak, a pilisi apát vámszedőjének és servitor-ának, a monostor barátainak és segítőinek a tőlük átvett 28 M. bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva. Az apát a jelen oklevelet saját és a monostor függőpecsétjével is megerősíti. D. Posonii, V. f. p. diem B. Marci ev. prox., a. d. 1350.

Á.: 1. Pozsonyi kápt. 1352. máj. 11. > Győri kápt. 1394. ápr. 6. > Ilosvai Leusták nádor, 1394. máj. 30. BFL. Pannonthalma. 669. Konv.-i lt. Capsarium. 33. G. (Df. 207 482.)

2. Pozsonyi kápt. 1352. máj. 11. > Győri kápt. 1394. ápr. 6. > Ilosvai Leusták nádor, 1394. máj. 30. BFL. Pannonthalma. 670. Konv.-i lt. Capsarium. 31. GG. (Df. 207 483.)

K.: –

343. 1350. ápr. 29. [?]

Lőrinc fia: Pál mr. Posaga m.-i c. és [Péter fia:] Magas [c. terrestris bizonyítják, hogy] ápr. 29-én ([f. V. prox. p. ?] fe. B. Georgii mart.) [Péter fia: Leukus mr.] képviselőjében megjelent előttük László fia: Tamás az elmondása szerint törvényesen megidézett [Zuuyinna-i János fia: Mathe-val szemben] és estig (usque sero) várakozott rá, [de Mathe nem jött el, és nem is küldött maga helyett mást], ezért őt [bírságban elmarasztalják]. [D. a.] d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 33 963. (MKA. NRA. 1598. 7.) A hátlapjára azonos kézzel írott tárgymegjelölésből az alábbi részek láthatók:*filio Petri* *Johannis de* Csonka, az oklevél jobb fele hiányzik. Papír.

K.: Smič. XI. 600. (457. szám, ápr. 22-i keltezéssel).

Megj.: Az irat keltezése az 1350. ápr. 22-én ugyanezen felek között azonos tárgyban kiadott oklevélben szereplő meghíúsult tárgyalás időpontjához köthető. A Dl. 33 963. levéltári jelzet alatt két, ugyanezen felek között hasonló tárgyban kiadott, de össze nem tartozó oklevél fényképe szerepel. A két egymáshoz nem illő darab hátlapjának tanúsága szerint a Dl. 33 963. és a Dl. 33 964. levéltári jelzetű oklevél. A Dl. 33 964. levéltári jelzet alatt ugyancsak e két össze nem illő oklevéldarab fényképe látható (l. a 111. számot és az ott található Megj.-t). Mivel az ítélezési nap mindig csütörtökre esett, s e tárgyban ápr. 22-én, tehát a Szt. György napot megelőző csütörtökön már bocsátottak ki elmarasztaló levelet, Leukus mr. képviselője valószínűleg a Szt. György napot követő csütörtökön állítatott ki újabb bizonyító levelet arról, hogy további 1 hetet várakozott, összesen tehát 3 hetet, mivel már ápr. 15-én is a bíróság e. volt (l. 308. szám). (L. még a 326. számú oklevelet.) Leukus mr. képviselője – előbb Gergely fia: Mihály, majd László fia: Tamás – korábban, febr. 4. és 18. között (l. 111., 133. és 161. számokat) ugyancsak 3 hetet várakozott Mathe-ra. A [] között lévő névalakok részben a hátlapon lévő tárgymegjelölésből, részben az e tárgyban korábban kiállított oklevelek alapján kerültek pótlásra, ahogyan az elmarasztalás [] között megadott ténye és oka is.

344. (1350. máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja a nádornak, hogy Simon fia: Péter összes perét halassza a következő év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. alia revolutione annuali affuturas), mert Péter őt követi a tengerentúli részekre.

Eml.: a 377. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Eml. szerint E.-je a király gyűrűspecstje alatt kiállított oklevél volt. Az irat kiadásának *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából következik.

345. (1350. máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja Miklós nádornak, hogy Warda-i László fia: Jánosnak Briccius fia János mr. fia: László és György, valamint Batur-i Briccius fia: Miklós mr. ellen indított perét halassza a következő év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. in altera revolutione annuali venturas), mert László fia: János az ő szolgálatában a tengerentúli részekre utazik.

Eml.: a 378. számú oklevélben.

K.: Z. II. 426. (300. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából következik.

346. (1350. máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja a nádornak, hogy Iwan fia: Desew mr.-nek István erdélyi vajda ellen indított perét halassza a következő év máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. in altera revolutione annuali venturas), mert mindkét fél a tengeren túli részekre utazik vele.

Eml.: a 379. számú oklevélben.

K.: AO. V. 374–375. (223. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából következik.

347. (1350. máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja az országbírónak, hogy a Lelez-i egyháznak Akus fia: István mr. és Mykch bán fiai: Loránd és Miklós ellen indított perét egy évvel halassza el.

Eml.: a 381. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek országbíró előtti megjelenésének időpontjából következik.

348. (1350. máj. 1. e.)

I. Lajos király meghagyja az országbírónak, hogy Jób (Job) fia Domokos fia: Istvánnak és ugyanezen Jób fia: Miklósnak Bodhaza-i Bod fiai: Péter, László, Imre és Domokos ellen indított perét egy évvel halassza el.

Eml.: a 382. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek országbíró előtti megjelenésének időpontjából következik.

349. (1350. máj 1. e.)

I. Lajos király meghagyja az országbírónak, hogy Bochka-i András fia: András mr. Berench-i István fia: Domokos ellen indított perét egy évvel halassza el.

Eml.: a 386. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek országbíró előtti megjelenésének időpontjából következik.

350. (1350. máj. 1. e.)

Miklós nádor Ratolth fia János és Buken fia János perét máj. 1-jére elhalasztja.

Eml.: a 359. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek országbíró előtti megjelenésének időpontjából adódik.

351. (1350. máj. 1. e.)

Tamás országbíró a Hannus fia: Zonk felperes és Vak (Cecus) Mihály közötti perben hj.-t és határkitűzést rendel el Wylchyna Scepus m.-i birtokon, s meghagyja, hogy amennyiben ellentmondás nem lesz, a birtokot iktassák Hannus fia: Zonk részére.

Eml.: a 363. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a helyszínre történő kiszállás időpontjából adódik.

352. 1350. máj. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) megparancsolja az ország valamennyi főpapjának, bárójának, a nádornak, az országbírónak, valamennyi m. ispánjának, alispánjának és szb.-jának, a várnagyoknak, a városoknak, a falvaknak és ezek rector-ainak, bíróinak és minden más bírónak és jogszolgáltatónak, hogy halasszák el Warkun-i Lodhardus fia János fia: István összes perét a mostani időponttól számítva egy évvel (a data presencium usque revolucionem anni) az ügy korábbi állását fenntartva, mert István az urával, Kálmán győri püspökkel a tengeren túli részekre utazik. A király elrendeli továbbá, hogy István testvéreinek (fr.): Miklós mr. budai

kanonoknak, Omode-nak és Lodhardus-nak a birtokpereit is halasszák el, mert osztatlan közös birtokaikkal kapcsolatban István távolléte miatt nem tudnak felelni. D. Bude, in oct. fe. S. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 48 747. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 17. 1. 1687.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és szélein letöredezett, vörös viaszba nyomott gyűrűspecst látható. Papír.

K.: HO. I. 207–208. (137. szám).

353. 1350. máj. 1. Buda

[I.] Lajos király (H) utasítja Hont m. c.-ét vagy alispánját és a szb.-kat, hogy tartsanak vizsgálatot egyrészt a máj. 5-én (f. IV. prox.) általuk tartandó m.-i közgyűlésen, másrészt küldjenek ki maguk közül 2 embert, s tartsanak vizsgálatot a helyszínen Kaladei-i Kysa fiainak: Andrásnak és Miklósnak előtte tett panaszával kapcsolatban, amely szerint a Pathak-i népek és hospes-ek (populi et hospites) Kounya mr. nógrádi c. egyetértésével teljesen lerombolva a panaszosok Kalade birtokának határait, az ottani földeket felszántják, s azok hasznait és tartozékait használják. D. Bude, in fe. BB. Phylippi et Jacobi ap., a. d. 1350.

Á.: a 402. számú oklevélben.

K.: Str. IV. 39–40. (5. szám).

354. 1350. máj. 1.

Tamás c. országbíró 1350. máj. 1-jén (a. d. 1350. in oct. fe. B. Georgii mart.) kiállított oklevele szerint Torna-i László fia János fia: László eltította előtte Domokos Machou-i bánt és Geletus fia: Miklós özvegyét, nemes asszonyt, Bereztouchzenthmarton birtok elidegenítésétől, Beke fia: Antimus-t pedig a birtok megszerzésétől.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1383. jún. 18. Dl. 834. (MKA. NRA. 562. 31.)

2. Tá. 1. > Pozsonyi kápt. 1770. jún. 13. (Az előzővel azonos jelzet alatt).

K.: –

355. 1350. máj. 1. Manfredonia

István erdélyi vajda, Szolnok m.-i c. 1350. máj. 1-jén Manfredoniában (Manfredonia, oct. Georgii mart.) kiadott oklevele szerint a Nápolyi Királyságban (regnum Sicilie) vele tartózkodó Felpstesy Gecse fia János fia: László mr. hűséges szolgálataiért neki és általa testvéreinek, Egyednek, Jánosnak és Istvánnak adományozza Erdélyben, a Wyzzamos folyó mellett lévő Szolnok m.-i Zentt Georg birtokot, amely Georgényi Péter fiaitól: Istvántól és Jánostól háramlott kezére, miután bűneikért az erdélyi és Szolnok m.-i esküdt ülnökök és nemesek 3 meghirdetett közgyűlésen levelesítették őket. A vajda az iktatásról szóló jelentés kézhezvétele u. a fenti adományról privilegium kiadását ígéri.

Á.: Bátori Kristóf erdélyi vajda, 1577. márc. 31.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 218–219. (564. szám).

Ford.: Hunyadm. Évk. 11. (1900) 165–166. (magyar nyelvű, Á. alapján), Doc. Trans. IV. 536–537. (román nyelvű, Á. alapján).

Megj.: Hunyadm. Évk. szerint az átíró oklevél E.-je 1900-ban még megvolt a Makray cs. felpsteszi lt.-ban. Vö. a 358. számú oklevéllel.

356. 1350. máj. 1.

A váci kápt. 1350. máj. 1-jén (1350. sabb. prox. an. fe. Asc. d.) kiállított oklevele szerint Keuar-i Paznan fia László fia: Honth a maga és testvére, Miklós nevében eltiltotta előttük apjuk nővérét (soror), Lypto fia: István feleségét, Margit asszonyt attól, hogy Hont m.-i Scelen birtokát egyetértésük kikérése nélkül elidegenítse, mindenki mást pedig attól, hogy a birtokot megszerezze vagy a birtokba bevezettesse magát.

Tá.: 1. Lackfi István nádor, 1390. jún. 8. Kubinyi cs. lt. 95. (Dl. 69 277.)

2. Lackfi István nádor, 1390. júl. 8. u. Kubinyi cs. lt. 94. (Dl. 69 279.)

K.: –

357. 1350. máj. 1. Tolnavár

Jakab mr. Tholna m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja bizonyítja, hogy 1350. máj. 1-jén (a. d. 1350. sabb. prox. scilicet in oct. B. Georgii mart.) Tholnauar-ban tartott közgyűlésükön Gurka (gen.: Gurke) fia: Pál eltiltotta Scilag falujának szomszédait és határtársait, különösen Gunia fia: Istvánt és annak Noc falvi jobbágyságait birtokainak, különösen Noc felől eső földjeinek használatától és hasznainak elfoglalásától. D. die et a. supradict.

E.: Dl. 51 562. (Kállay cs. lt. No. 980.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Paulus de Scilag* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés és 3 töredezett zárópecsét látható.

R.: Kállay I. 235–236. (1024. szám, ápr. 24. keltezéssel); Szakály, Tolna 104–105. (18. szám).

358. (1350. máj. 1. u.)

I. Lajos király István erdélyi vajda kérésére János fia: Lászlónak és testvéreinek: Egyednek, Jánosnak és Istvánnak adományozza a Wizzamos mellett lévő Zentgeorgh birtokot, amely vajdai kézre háramlott, miután előző tulajdonosát, Georgyn-i (dict.) Péter fia: Istvánt erdélyi esküdt ülnökök és nemesek több közgyűlésükön mint országos gonosztevőt levelesítették.

Eml.: I. Lajos király, 1353. márc. 31. > I. Lajos király, 1375. máj. 19. > Bátori Kristóf erdélyi vajda, 1577. márc. 31.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 219. (565. szám).

Ford.: Hunyadm. Évk. 11. (1900) 167. (magyar nyelvű, Eml. alapján), Doc. Trans. X. 199–201. (román nyelvű).

Megj.: Az irat keltezése István erdélyi vajda 1350. máj. 1. számú oklevelén (l. 355. szám) alapszik. Bátori Kristóf erdélyi vajda 1577. márc. 31-én kelt átíró oklevele Erdélyi Okm. szerint 1900-ban még megvolt a Makray cs. felpostesi lt.-ban.

Miklós nádor tudatja, hogy korábbi perhalasztó oklevele (l. 350. szám) értelmében máj. 1-jén (oct. fe. B. Georgii mart.) egyik részről megjelent előtte Ratolth fia: János a maga és az egri kápt. ügyvédvalló levelével Buken fia: János képviselőjében, a másik részről pedig János fia: Péter és ennek fia: János, aki a testvérét: Balázst, ill. az egri kápt. ügyvédvalló levelével Vgh fia: Lászlót is képviselte, továbbá György fiai: András, Péter és Jakab, akikre időközben apjuk halála miatt a per átszállt, valamint János fia: Pál. Utóbbiak bemutatták az egri kápt. 1282-ben kelt privilégiumát, amelynek tartalma szerint egyik részről megjelentek a kápt. e. Zerye fia: Ratolth és Tamás fia: Mykou, a másik részről pedig Csanád (Chanad) fiai: Simon és Pál a maguk és fr.-eik: Chuk, Imre és Benedek képviselőjében, továbbá nevezett Pál Miklós fia: Mykou nevében, valamint András fia: András, Lampert fia: László, Szilveszter fia: János és Iwanka fia: Wgh az Wgh nemzetségből, s az ugyanazon nemzetségből való Ders c. fiával: István bánnal és Janus fia: Jób (Joob) c.-el együtt Beel-ben lévő öröklött részbirtokukkal kapcsolatban előadták, hogy nemzetségükbe tartozó alkalmas személyek segítségével békés megegyezésre jutottak, s a birtokot az alábbiak szerint osztották fel. A részbirtok Egur folyótól Ny-ra eső fele az egri kápt. privilégiumában foglalt határokkal minden hasznával és tartozékával együtt Ratolth-nak, Myko-nak és örököseiknek jutott, Ke-i fele pedig minden hasznával és tartozékával együtt Csanád fiainak és társainak (socius), ill. örököseiknek jutott örökös birtoklásra. Ezzel szemben Ratolth fia: János bemutatta az egri kápt.-nak a néhai [I.] Károly király (H) parancsára adott, 1328. jan. 5-én kelt, osztozkodással kapcsolatos jelentését, amely többek között azt tartalmazta, hogy a kápt. a király parancsára Cheke fia: Miklós királyi ember mellé tanúul küldte kanonokát, Miklós papot, akik a kápt. e. jelentették: a helyszínen kérdezősködve megtudták, hogy Mykou nemzetségéből való Miklós fia: Mykou és András fia: György rokonok, ezért az örökös nélkül elhunyt Miklós fia: Mykou Nempty nevű birtoka rokonság (racione generacionis, racione proximitatis) révén Tamás fia: Mykou-é és Györgyé lett. Az oklevelek elolvasása és a felek vérrokonságot bizonyító fenti vallomása u. egyrészt azért, mert az egri kápt. oklevelei nem nemzetségi osztozkodásról, csupán 1 részbirtok felosztásáról szólnak, másrészt azért, mert a felperesek állítása szerint az alperesek az örökös nélkül elhunyt nemesek birtokaiból sokkal többet kaptak, s ennek az alperesek sem mondtak ellent, a nádor az ország előkelőivel és nemeseivel úgy ítélkezik, hogy júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) mindkét fél menjen Beel birtokra az oldalukra kirendelt nádori emberekkel és az egri kápt. mellőlük kiküldött tanúival, és a szomszédok jelenlétében egyenlően osszák fel Csanád örökös nélkül elhunyt fiainak, továbbá Miklós fia: Myko-nak a részbirtokát. A nádor egyúttal kéri az egri kápt.-t, hogy küldjenek tanúkat egyrészt a Ratolth fia: János és Buken fia: János oldalára kirendelt Cherne-i Demeter, Lampert fia: Gergely, Tristan fia: Tristan vagy Zenthdomunkus-i Voryu (dict.) Miklós nádori emberek valamelyike, másrészt pedig a János fia: Péter és fiai, Vgh fia: László, György fiai, és János fia: Pál oldalán kijelölt Batur-i Kozma fia: János, Gelyanus fia: János, vagy Bukulche-i Miklós fia: István nádori emberek egyike mellé, s júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. tunc venturis) menjenek Beel birtokra, s a felek vagy képviselőik, valamint a szomszédok jelenlétében egyenlően osszák fel az örökös nélkül elhunyt Csanád fiainak: Simonnak, Benedeknek,

Pálnak és Imrének, ill. Miklós fia: Myko-nak a részbirtokait, minden hasznukkal és tartozékukkal együtt, majd ellentmondás nem lévén az elválasztott birtokrészeket mások jogainak sérelme nélkül iktassák a peres felek számára, azzal a joggal, amellyel hozzájuk tartozik, a történelekről pedig júl. 8-ra (ad quind. eiusdem fe. Nat. B. Johannis Bapt.) küldjenek jelentést a felek által.

Eml.: az 500. és az 541. számú oklevélben.

Megj.: Az oklevél keltezésének *terminus post quem*je a peres felek nádor előtti megjelenésének tényéből, *terminus ante quem*je pedig a helyszínre való kiszállás napjából adódik. Az egri kápt. 1328. jan. 5-én kelt jelentését I. Anjou-oklt. XII. 6. szám alatt.

360. (1350. máj. 1.–aug.1. között)

Miklós nádor oklevele szerint máj. 1-jén (oct. fe. B. Georgii mart.) egyik részről megjelent előtte Doruzlou-i Lőrinc fia: János, a másik részről pedig Doruzlou-i Pál, s utóbbi bemutatta a bácsi kápt.-nak a néhai [I.] Károly királyhoz (H) szóló, a királyi parancsot is tartalmazó, Saar birtokkal kapcsolatos, 1331-ben kiállított jelentését. Eszerint a bácsi kápt. a király parancsára a királyi ember és a szb.-k mellett tanút küldött Saar birtokra, s miután a szomszédoktól megtudták: a nevezett birtok Lőrinc fia: János Doruzlou nevű öröklött birtokához tartozik, ellentmondás nélkül Lőrinc fia: Jánosnak iktatták. Ezzel szemben Lőrinc fia: János bemutatta a bácsi kápt. egy másik, 1313-ban kelt oklevelét, amely szerint Mihály fia: Tamás a Doruzlou-ban lévő, Jánost örökség jogán illető Saar földet vagy birtokot visszaadja azokkal a régi határokkal, amelyekkel korábban János apja: Lőrinc bírta. János hozzátette, hogy Saar birtokban Pál is birtokol, Pál állítása szerint azonban az a birtok, amelyet János zálog címén elidegenített tőle, nem Saar, hanem Doruz birtokához tartozik. Lőrinc fia: János erre bemutatta a bácsi kápt. másik, 1329-ben kelt, [I.] Károly királyhoz szóló jelentését, amely szerint a kápt. eleget téve a királyi parancsnak, Illés fia: Mihály királyi ember mellé tanúul küldték János papot, János, Tamás, Pál és Jakab Doruzlou-i nemesek condicionarius birtokai és más javai felosztásának elvégzésére. János pap azt jelentette, hogy Lőrinc fia: János saját állítása szerint a condicionarius birtokokból és minden más ingó és ingatlan javakból már kielégítettett, s ezzel Mihály fia: János is egyetértett, Doruzlou-i Pál és az ugyanoda való Jakab fia: Jakab azonban kijelentették, hogy Jánost nem illeti semmiféle rész condicionarius birtokaikból és más javaikból, és soha nem is rendelkezett azokból semmivel. Az oklevelek megtekintése u. a nádor kéri a bácsi kápt.-t, hogy egyik részről a Lőrinc fia: János felperes mellé rendelt Zenthyan-i Mihály fia: Mihály, Teky-i Mihály fia: István vagy az ugyanonnan való Illés fia: Mihály királyi emberek egyike, a másik részről pedig a Porbozlou fia: Pál mellé rendelt Kegy-i György fia: János, Somogy-i Jakab fia: Antal vagy Banča-i János fia: Pál

királyi emberek valamelyike mellett küldjenek ki tanút, s aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) tartsanak vizsgálatot a felek és a szomszédok jelenlétében, s tudják meg: Saar földet vagy birtokot Lőrinc fia: János az őseitől örökölte-e vagy sem, ill. János kapott-e osztályrészt Pál birtokaiból, a történekekről pedig aug. 8-ra (ad 8. diem dict. oct. ipsum fe. B. Jacobi ap.) küldjenek jelentést.

Eml.: a 694. és 575. számú oklevelekben.

Megj.: Az oklevél keltezésének *terminus post quem*je a nádor előtti megjelenés tényéből, *terminus ante quem*je pedig a helyszíni vizsgálat napjából adódik. A bácsi kápt. 1313-ban kiállított oklevelét I. Anjou-oklt. III. 646. szám, a bácsi kápt. és I. Károly király 1329-ben kelt okleveleit Anjou-oklt. XIII. 673. és 676. számok, a bácsi kápt. és I. Károly király 1331-ben kelt okleveleit pedig Anjou-oklt. XV. 465. és 466. számok alatt.

361. (1350. máj. 1.–szept. 15. között)

Miklós nádor oklevele szerint máj. 1-jén (oct. fe. B. Georgii mart.) egyik részről megjelent előtte János fia: Miklós felperes, a másik részről pedig Vilmos pannonhalmi apát törvényes képviselője, István, s bemutatták előtte az egri kápt. jelentését (I. 257. szám), amely szerint Isa birtok nem azonos Peryche birtokkal. Erre az apát képviselője 3 M. bírság megfizetésének vállalása mellett kérte, hogy a nádor által megjelölt időpontban bemutathassák Peryche birtokkal kapcsolatos további okleveleiket. A nádor István kérésére elrendeli, hogy az apát vagy képviselője szept. 15-én (in oct. fe. Nat. B. virg.) mutassa be színe e. a kérdéses oklevelet, előtte azonban fizessen 6 M. bírságot, részben a bírónak, részben a másik fél javára.

Eml.: a 656. számú oklevélben.

Megj.: Az oklevél keltezésének *terminus post quem*je az említő oklevélben szereplő nádor előtti megjelenés tényéből, *terminus ante quem*je pedig a nádor által megjelölt oklevélbemutatói kötelezettség napjából adódik.

362. 1350. máj. 2. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg megparancsolja a pozsonyi kápt.-nak, hogy közvetítsék hites emberük által a Modor birtokhoz tartozó folyó ügyével kapcsolatos levelét Wereskw-i várnagyának vagy alvárnagyának, s a levél elolvasása u. kapott válaszárol, ill. a várnagy

cselekedeteiről küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in domin. prox. p. fe. SS. Philippi et Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 28. 1. 18. (Df. 226 960.) Hátlapján azonos kézzel írott címzés, valamint apró, kitöredezett zárópecsét darabjai és e pecsét szalagjai látszanak.

K.: –

R.: Halász É., Szlavón 220. (416. szám).

363. 1350. máj. 2.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja tudatja: Tamás c., a király országbírója parancsára (l. 351. szám) néhai Cassan (dict.) János c. fia: István királyi ember mellé tanúul küldték maguk közül György plébánost, akik jelentették, hogy máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. prox. preteritis) a Scepus m.-i Wylchyna birtokra mentek, hogy a határokat bejárják, majd Hannus fia: Zonk-nak iktassák, de Vak (Cecus) Mihály fia Miklós fia: János a hj. napján a helyszínen eltiltotta Zonk-ot attól, hogy a hozzájuk tartozó Wylchyna és Jazurmegy birtokokat és tartozékaikat elfoglalja, mindenki mást pedig attól, hogy elidegenítsék azokat. D. 2. die oct. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 74 814. (Máriássy cs. márkusfalvi lt. 41.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és töredezett zárópecsét látható.

R.: Máriássy 30. (66. szám).

364. 1350. máj. 28.[!] (*э: 1350. máj. 3. e.) Visegrád*

[I.] Lajos király (H) tudatja a Scepus-i kápt.-nal, hogy a Jazou-i egyház konv.-je és prépostja, Pál testvér nevében a Jazou-i egyház konv.-jének notarius-a, Mihály mr. litteratus eltiltotta a Jazou-i egyház szomszédait és határtársait, különösen a Scepsy-i polgárokat és hospes-eket (cives et hospites de Scepsy) egyházuk erdeinek kivágásától, s attól, hogy az egyház birtokainak határai között lévő bizonyos földrészen törvényes tiltakozásuk ellenére szólót

telepítsenek. A király a fenti tiltakozás következtében meghagyja a kápt.-nak, hogy László fiai: Makou vagy István, Werbuce-i Guth fia: Mihály, Mihály fia: Péter, vagy Zedluch-i János fia: László királyi emberek valamelyike mellé küldjenek ki tanút az ország szokásjoga szerint, s a Jazou-i egyház valamennyi szomszédját és határtársát, különösen a Scepsy-i polgárokat tiltsák el a Jazou-i egyház hasznainak bitorlásától, különösen erdeinek kivágásától és az említett helyen történő szőlőtelepítéstől, majd a történetekről küldjenek írásos jelentést. D. in Wissegrad, f. VI. prox. p. fe. B. Vrbani pape, a. d. 1350.

Á.: a 374. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A szepesi kápt.-nak a fenti királyi utasításra írott jelentése, amely szerint a helyszíni eltiltásra máj. 3-án került sor, 1350. máj. 7-én kelt, így a királyi parancs nem keletkezhett az oklevél dátumsorában megadott időpontban, kiállítása *terminus ante quem*jének máj. 3-t kell tekinteni.

365. 1350. máj. 4. Buda

Tamás c. 1350. máj. 4-én Budán (Bude, 4. die oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.) kiállított privilégiuma szerint amikor [I.] Lajos király megtudta, hogy bizonyos közrendűek (homines populares seu rusticos) nemesi név alatt már régóta elfoglalva tartják a Macha folyó mellett, Turoch m.-ben lévő Sorouycha ~ Sorouicha (Tá. 2.: Sorouicha ~ Zorouicha) királyi földet, meghagyta (l. 221. szám) Tamás c.-nek, hogy a Zenthmarton királyi városban (civitas regalis) márc. 18-án (in f. V. prox. an. domin. Ramispalmarum tunc preteritam) Turóc m. közönsége számára tartandó közgyűlésén tartson vizsgálatot az ügyben. A megyegyűlés napján és helyén Tamás c. kérte Márton fia: Mihályt, István fia: Myko-t, Thuhan fia: Jánost, István fia: Myklen-t, Gál fia: Demetert, Poka fia: Zuthka-t (Tá. 2.: Zuithka-t), János fia: Pált, Miklós fia: Pált, András fia: Jánost, István fia: Miklóst és András gener-ét: Mihályt, hogy a királyi rendelet értelmében mutassák be előtte Sorouycha királyi földdel kapcsolatos okleveleiket, s hogy milyen alapon (racio) birtokolják azt. A nevezett személyek bemutatnak 4 oklevelet, amelyek keltezésében sem év, sem pontos nap nem volt. Először 2 zárt oklevelet mutattak be, ezek szakadtak voltak, s formájuk alapján [IV.] László király (H) oklevelének látszottak. Egyiknek mindkét oldalán törött volt a pecsétje, s annyira megrongálódott a pecsét körirata és a belevésett kép is, hogy szinte teljesen megsemmisült, a teljesen megromlott formában legfeljebb egy kereszt képe volt kivehető. Felső részén egyértelműen szakadt és vakart volt, de sem a vakarás helyén, sem másutt nem lehetett látni Sorouicha föld nevének belehamisítását. Az oklevél László király nevében Tamás Zólyom m.-i c.-hez szólt, s azt tartalmazta, hogy ha a korábbi okleveleket megtekintve a részbirtokot Damian jogos

birtokának találja, senkinek ne engedje, hogy abban zaklassa. A másik oklevélnek, amelynek gyűrűspecsétje vörös viasszal készült, s a pecsét képe körül a felirat töredezés miatt hiányzott, sem a betűiből, sem a képéből nem volt kivehető a kibocsátó személye. Az oklevélben [IV.] László király (H) meghagyta a Zólyom m.-i c.-nek, hogy Damian-nak és Demeternek egy meg nem nevezett föld ügyében András fia: Mihállyal szembeni perében fogott bírák ítélete szerint hozzon végső ítéletet. A harmadik bemutatott oklevél Demeter Zólyom m.-i c. nyílt oklevele volt, amelynek pecsétképe mintha egy ökör- vagy bivalyszarvat ábrázolt volna, köriratának szavai nem voltak láthatók, de a köriratba metszett betűk mintha „Péter pecsétje”-hez lettek volna hasonlóak. A keltezés helyén 4 szó le volt vakarva. Az oklevélben Demeter Zólyom m.-i c. elrendeli, hogy Woytech ~ Voyteh fiai: Demeter, Damian, Márton és Zelyn földjét, amely Turóc m.-ben, Sorouycha mellett, a Szt. Mihály-egyháznál van, iktassák Demeter, Damian és testvérei örökös birtokába, miután a föld miatt indult perben Isten segítségével András fia: Mihállyal szemben párbaj útján megszerezték előtte. A negyedik, szintén keltezetlen oklevél a turóci konv.-é, amely feltehetően Demeter Zólyom m.-i c.-nek jelentette, hogy Damian és Mátyás, vagyis mindkét fél egy pontosan meg nem nevezett 2 holdnyi földet illetően tanúkat állított, akik egybehangzóan állították, hogy Damian-t Mátyás e földről elűzte. Az oklevelek vizsgálata során az említett Mihály a maga, valamint János, Myklen, Demeter, Zupka, Pál, a másik Pál, János, Miklós és Mihály nevében azt állította, hogy az oklevelekben megnevezett személyek, Voyteh fiai: Demeter, Damian, Márton és Zelyn a felmenőik, akik Sorouycha földet a bemutatott 4 oklevél érvényessége folytán birtokolták. Amikor Tamás c. a szokásjognak megfelelően megkérdezte tőlük, hogy a birtokkal kapcsolatban rendelkeznek-e más oklevelekkel, nemleges választ adtak. Tamás c. mérlegelve az ügy körülményeit – jóllehet a megyegyűlésen ítéletet kellett volna hoznia – a pert áttette a királyi curia-ba (l. 223. szám). Végül máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.), amikor Tamás c. Miklós nádorral, Péter fia: Tamás Liptó és Kőrös m.-i c.-szel, Treutel (dict.) Miklós volt Pozsony, és János egykori Turóc m.-i c.-ekkel, Miklós nádori prothonotarius-sal és más nemesekkel bírói széket tartott a curia-ban, a közrendűek által bemutatott 4 oklevelet alaposan megvizsgálva az alábbi ítéletet hozta. Valamennyi bemutatott oklevél teljesen haszontalannak tűnt, mivel a 2 zárt oklevél pecsétje törött volt, az elsőnek sem a betűi, sem a képe nem látszott, csak a kereszt formát lehetett benne fellelni, valamint nyilvánvalóan törlések voltak benne, felső része pedig olvashatatlan volt a vakarás miatt, és a Sorouycha nevet sem tartalmazta sehol. A másodikon a gyűrűspecsét kétharmada szét volt rombolva, s nem lehetett megállapítani, kié. A harmadik, vagyis a Demeter Zólyom m.-i c. nyílt oklevelének mondott pecsétjében nem Demeter, hanem Péter név volt olvasható, keltezésének szavait teljesen levakarták, s tartalma is semmitmondó volt, a negyediknek pedig, amely szerint Mátyás Damian-t elűzte, szintén nem volt keltezése, és nem tartalmazta annak a földnek a nevét, amellyel kapcsolatban kiállították. Mivel a közrendűek azt állították, hogy több oklevéllel nem rendelkeznek, ezek pedig egyértelműen hamisak voltak, Tamás c. a hamis oklevél bemutatása és királyi jogok elfoglalása miatt elmarasztalt jobbágyságot örök hallgatásra ítélte, Sorouycha földet pedig régi valós határai között Lajos királynak ítélte.

Tá.: 1. Garai Miklós nádor, 1415. szept. 5. Dl. 4121. (MKA. NRA. 1547. 21.) 1350. ápr. 27-i (4. die fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.) keltezéssel.
2. Garai Miklós nádor, 1416. jún. 15. Dl. 95 194. (Nyáry cs. grófi lt. 8.) 1350. ápr. 27-i (4. die fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.) keltezéssel.

Reg.: Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 27. ŠA. v Bytči. Turóc m. lt. Turóci registrum. 3. (Df. 283 070.) máj. 4-i napi kelettel.

K.: Tur. Reg. 69. (Reg. alapján, máj. 4-i napi kelettel); AO. V. 370–373. (221. szám, kihagyásokkal, Tá. 1. alapján, ápr. 27-i keltezéssel).

R.: F. IX/1. 808. (432/2. szám, Reg. alapján, máj. 24-i keltezéssel); LTR. 47. (262. szám, máj. 4-i napi kelettel).

Megj.: Az országbíró ítéletlevelének helyes kiállítási ideje a Turóci registrumban maradhatott fenn, ugyanis a vizsgálat utolsó szakasza máj. 1-jén zajlott, az oklevélnek tehát ezután kellett keletkeznie. IV. László király itt bemutatott 2, kelet nélküli oklevelével kapcsolatban l. Reg. Arp. 3611. és 3612. számokat.

366. 1350. máj. 4.

A pozsonyi kápt. Mihály, a Szt. Bertalan-egyház plébánosa kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja Miklós nádor 1349. jún. 19-én kelt privilégiumát a Szt. Bertalan-egyház birtokait illetően. D. f. III. prox. p. fe. Inv. S. Crucis, a. d. 1350.

Á.: Pozsonyi kápt. 1460. márc. 7. ELTE. Kvt. Kézirattár. Diplomatarium autographum 868. (Df. 283 554.)

K.: –

Megj.: Á. szerint nyílt oklevél volt.

367. (1350. máj. 5. e.)

I. Lajos király meghagyja a budai kápt.-nak, hogy Myse birtokon tartsanak hj.-t, s a birtokot iktassák Ictor-nak és fiának: Lukácsnak (Lucasius).

Eml.: a 373. számú oklevélben.

K.: –

368. 1350. máj. 5.

A váradi kápt. bizonyítja, hogy egyik részről megjelent előttük Medue fia Pál fia: János a maga és testvére (fr. uterinus): Mihály nevében, a másik részről pedig ugyanezen Medue fia Jakab fia: János, akik a Zothmar m.-i Woya-ban lévő részbirtokaik tekintetében a következő örök érvényű osztályt tették. Egysoros utcájuknak (vicus simplicis ordinis) az István pap telkétől (fundus) Ny felé eső részét az utca végéig, majd az azután következő, Ewr birtok felé eső telket (fundus), amely Tanchus (dict.) Lászlóé volt, Jakab fia: János és utódai kapják, az István pap telkétől Ke felé haladó, Ewr birtokig nyúló részt – kivéve László említett telkét – Pál fiai: Mihály és János kapják. Minden más művelt és műveletlen haszonföld (terrae usuales), a használaton kívüli mezők, rétek, erdők, legelők és minden más haszonvétel közös használatban maradnak. A kápt. minderről hiteles pecsétjével megerősített nyílt oklevelet ad ki. D. in vig. fe. Asc. d., a. Incarn. eiusdem 1350.

E.: Dl. 62 185. (Ibrányi cs. lt. 22.) Hátlapján későbbi kezekkel írott 2 latin nyelvű és 1 magyar nyelvű tartalmi összefoglaló, valamint pecsét nyoma látszik.

K.: –

369. 1350. máj. 5.

János borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa tudatja, hogy máj. 1-jén (in oct. fe. Georgii mart.) egyik részről megjelent előtte Syvne-i Petheuch fia: János mr. felperes képviselésében Kokzou-i Kysded (dict.) Miklós, a másik részről pedig Zechy-i László fiai: László, Tamás és Mihály, valamint Agouch-i Gergely fiai: Demeter, Dénes és László, a köztük lévő pert azonban perelsőbbség miatt júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) halasztja. D. 4. die termini prenotati.

E.: AL. Kolozsvár. Vécsey cs. Oklevelek. 28. (Df. 254 257.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Scyvne* és *Agouc* névalakokat tartalmazó tárgymegjelölés és egykori zárópecsét szalagjai láthatók.

K.: –

370. (1350. máj. 5.–10. között)

Zarka (dict.) Miklós mr. Somogy m.-i alispán meghagyja a somogyi konv.-nek, hogy embere mellé küldjenek ki tanút, s tudják meg az igazságot Miklós fia: Renoldus panaszával kapcsolatban, amely szerint Wruzy-i János fiai: Dousa és Lőrinc hatalmaskodva Renoldus Pata nevű birtokára törtek, s onnan lovakat vittek el.

Eml.: a 411. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je a somogyi konvent Eml.-t adó jelentésében foglalt vizsgálat napjából, *terminus post quem*je pedig a hatalmaskodás ugyanott megadott elkövetési idejéből adódik.

371. 1350. máj. 6. Esztergom

Miklós választott és megerősített esztergomi érsek, esztergomi örökös c. tudatja: elődje, a néhai Csanád (Chanad) esztergomi érsek perhalasztó levelében foglaltaknak megfelelően máj. 1-jén (oct. fe. B. Georgii mart.) egyik részről megjelent előtte János mr., az érsek notarius-a János választott és megerősített veszprémi püspök, felperes képviselőjében és ügyvédvalló levelével, a másik részről pedig Mihály Wrs-i és Benedek Sasad-i rector-ok, a köztük folyó pert azonban a felek kérésére júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. nunc venturas) elhalasztja. D. Strigonii, 6. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Veszprémi Érseki és Főkápt. lt. Oklevelek. Miscellanea 125. (Df. 200 203.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét helye látszik.

K.: –

R.: Veszp. Reg. 169. (422. szám); Bakács, Pest m. 188. (640. szám).

372. 1350. máj. 6. Kapornak

Pacha-i István, Miklós volt bán, Zala m.-i c. alispánja és a m. szb.-i tudatják a Kopornuk-i konv.-tel: megjelent előttük Phyle fia: István és János fia: Gergely Gyus-ból, azt állítva Gyus-i Lőrinc fia: Leukus-sel szemben, hogy annak jobbágya, Balázs fia: Miklós elfoglalva tart egy birtokukon lévő szőlőt, de 6 éve nem fizet érte, Leukus viszont azt állította, hogy a kérdéses szőlő az ő birtokán fekszik, ezért az alispán és a szb.-k kéri a konv.-et, hogy kijelölt embereik egyike, Lodomerius fia: Jakab, Márton fia: Lőrinc, vagy Apathy-i Sándor fia: Ruhman mellé küldjenek tanút, s máj. 10-én (f. II. p. fe. Asc. d.) a mondott szőlőt a határok bejárása u. iktassák István és Gergely részére, ha nem lesz ellentmondás, az iktatás körülményeiről és az esetleges ellentmondásból következő idézés részleteiről pedig küldjenek jelentést. D. in Kopornuk, in die fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.

Á.: a 396. számú oklevélben.

K.: –

373. 1350. máj. 7.

A budai kápt. 1350. máj. 7-én (2. die fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.) kelt oklevele szerint jelentette [I.] Lajos királynak (H), hogy parancsának (l. 367. szám) engedelmessé a királyi ember mellé kiküldték tanújukat, akik máj. 5-én (f. IV. prox. an. dict. fe. Asc. d.) Myse birtok régi határait a szomszédok jelenlétében bejárták, majd ellentmondás nélkül Ictor-nak és fiának: Lukácsnak (Lucasius) iktatták.

Tá.: Hédervári Lőrinc nádor, 1444. nov. 14. > Geréb Péter országbíró, 1496. jún. 21. Dl. 46 353. (Múz. Ta. Guttmann).

K.: –

374. (1350.) máj. 7. [?]

A Scepus-i Szt. Márton-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsát (l. 364. szám) megkapták, s annak engedelmeskedve László fia: Makou királyi ember mellé tanúul küldték maguk közül Pál karpapot, akiknek egybehangzó jelentése szerint a királyi ember a kápt. tanújának jelenlétében máj. 3-án (f. II. prox. preterita) az ország szokásának megfelelően a helyszínen eltiltotta a Jazou-i egyház szomszédait és határtársait, különösen a Scepsy-i polgárokat és hospes-eket (cives et hospites) attól, hogy a Jazou-i egyház haszonvételeit bitorolják, az egyház erdejét kivágják és az egyház birtokain szőlőt telepítsenek. D. 2. die Asc. d., a. eiusdem prenotato. [1350.]

E.: SNA. Jászói prépostság mlt. Oklevelek és iratok. 25. (Df. 232 788.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és egykori zárópecsét maradványai láthatók.

K.: –

Megj.: Mivel a jelentésben átírt királyi parancslevél keltezése későbbi, mint a jelentésé, a kettő közül valamelyik hibás. Figyelembe véve, hogy a jelentésbe foglalt eltiltás napja összhangban van az erről számot adó kápt.-i oklevél keltével, feltehetően a benne átírt királyi parancslevél dátumjelölése rossz.

375. (1350. máj. 8. e.)

István horvát-szlavón-dalmát herceg utasítja az egri kápt.-t, hogy kiküldött embere – Mera-i Benedek, Baka-i Domokos fia: László, Hered-i László, vagy Fogach-i Egyed – mellé küldjenek ki tanút, s András fia: Benedeket, Loránd fia: Kylianus-t, Veychy-i Egyedet és Barnabást személyes megjelenésre idézzék színe elé István mr.-nek, [I.] Lajos király (H) gyűrűspecstjét használó néhai notarius-ának (quondam notarius sigilli anularis regis Lodovici) nemes özvegyével és fiával: Péterrel szemben, a történekről pedig küldjenek jelentést.

Eml.: a 391. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az idézés megtörténtének időpontjából adódik.

376. 1350. máj. 8. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a veszprémi kápt.-nal: korábbi oklevele (l. 197. szám) szerint márc. 10-én (in oct. medii Quadr. prox. preteritis) királyi ember és a veszprémi kápt. tanújának jelenlétében fel kellett becsülni a néhai Ányos Peze birtokban lévő részbirtokát, ezután a veszprémi kápt.-nak a becsűről számot adó oklevelével (l. 202. szám) a feleknek máj. 1-jén (oct. B. Georgii mart.) kellett színe elé járulniuk, amikor is egyik részről megjelent előtte Mihály fia: Miklós, a másik részről pedig Ányos fia: Péter a Zabody-i ~ Zabady-i ~ Zentkyralzabady-i nemesek képviselőjében a veszprémi kápt. ügyvédvalló levelével, s a veszprémi kápt. általuk bemutatott jelentéséből kiderült, hogy míg Miklós a becsűhöz a maga oldalán a helyszínre kísérte a királyi embert, a kápt. tanúját és más fogott bírákat, a Zentkyralzabady-i nemesek azonban elmulasztották az oldalukra kirendelt királyi ember, kápt.-i tanú és a fogott bírák odavitelét, s a részükről megjelent személy nem engedte meg a becsű elvégzését, így azt nem is merték megtenni. Ányos fia: Péter a távolmaradásra nem tudott semmilyen magyarázatot adni, ezért a király a vele bíraskodó nemesekkel úgy ítélkezik, hogy a becsűt aug. 1-jén (in oct. B. Jacobi ap. nunc venturis) újra el kell végezni, a Zabady-i nemeseket pedig 3 M. bírság fizetésére kötelezi. A király egyúttal utasítja a kápt.-t, hogy küldjenek tanút egyrészt a Mihály fia: Miklós oldalán közreműködő királyi emberek, Jutas-i Tyba fia: István, Chatar-i Lőrinc, vagy Wrs-i Domokos fia: Péter valamelyike, másrészt a Zabady-i nemesek oldalán királyi emberként eljáró Chatar-i Loránd fia: Lőrinc, Wamus-i Péter fia: László, vagy az ugyanonnan való Bálint fia: Miklós mellé, s a felek vagy törvényes képviselőjük és más fogott bírák jelenlétében aug. 1-jén (in dict. oct. B. Jacobi ap. nunc venturis) tartsanak becsűt, a történetekről pedig aug. 8-ra (8. die oct. B. Jacobi ap. predict.) küldjenek jelentést, amikor egyúttal a Zabady-i nemeseknek is meg kell fizetniük a rájuk rótt 3 M.-t. D. Bude, 8. die oct. B. Georgii mart. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 100 045. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Pezje. 3. 2. 89.) Szakadt. Hátlapján egykorú kézzel írott *Fidelibus suis capitulo ecclesie Wesprimensis pro Nicolao filio Michaeli filii Mathye de Wrs contra Nicolao de Zenthkyral Zabady super estimacione cuiusdam possessionarie porcionis quondam Anyanii intra metas possessionis Pessce existentis in oct. B. Jacobi ap. fienda et 8. die earumdem oct. cum iudicio trium marcarum per ipsos nobiles de Zabady deponendarum ad iudicem* feljegyzés. Papír, hátoldalán zárópecsét nyomával.

K.: –

377. 1350. máj. 8. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása Panyla-i János fia: Péter felperesnek Mihály fia László fiai: Péter, Miklós, Mihály és Tamás, Simon fiai: Péter és Imre, Byry-i Tamás, Egyed fia Juan ~

Yuan fiai: László, András és Demeter, István fia: István, Lengel (dict.) János fiai: László, Leukus, Jakab, Ábrahám (Abram) és János ellen bizonyos Semyen birtokon lévő telekhelyek (locorum sessionalium) ügyében indított perét a korábbi oklevelében foglalt máj. 1-jéről (oct. fe. B. Georgii mart.) a királynak Simon fia: Péter érdekében kiállított, gyűrűspeccsével ellátott parancsa (l. 244. szám) értelmében a következő év máj. 1-jére (ad ipsas oct. fe. B. Georgii mart. in alia revolutione annuali affuturas) halasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 563. (Kállay cs. lt. 1300. 974.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölések. Papír, nagy kerek zárópecsét töredékeivel.

K.: –

R.: Kállay I. 236. (1027. szám).

378. 1350. máj. 8. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása Warda-i László fia: Jánosnak Saarmonustora monostor kegyúri jogának negyedrészebe történő beiktatás megakadályozása és a monostorhoz tartozó birtokok ügyében Briccius fia János mr. fiai: László és György – akik apjuk halála miatt helyette felelnek –, ill. Batur-i Briccius fia: Miklós mr. ellen indított perét a korábbi oklevelében foglalt máj. 1-jéről (oct. fe. B. Georgii mart.) a király hozzá intézett parancslevelének (l. 345. szám) megfelelően a következő év máj. 1-jére (ad alteram reuolucionem annuaem eorumdem oct. fe. B. Georgii mart.) halasztja az ügy korábbi állását fenntartva. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 968. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 187.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne Warada-i László fia: János névalakkal. Papír, nagy kerek zárópecsét töredékeivel.

K.: Z. II. 425–426. (300. szám).

379. 1350. máj. 8. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása emlékezetül adja, hogy Iwan fia: Desew mr.-nek István erdélyi vajda, Zonuk m.-i c. ellen Myzka birtokkal kapcsolatban indított perét a korábbi oklevelében foglalt máj. 1-jéről (oct. fe. B. Georgii mart.) a király írásos parancsára (l. 346.

szám) a következő év máj. 1-jére (ad alteram revolucionem annuaem earumdem oct. fe. B. Georgii mart.) halasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 4124. (MKA. NRA. 1509. 8.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, nagy kerek zárópecsét töredékeivel.

K.: AO. V. 374–375. (223. szám).

380. 1350. máj. 8. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása Bozyn-i Ábrahám (Abram) fia: Sebus-nak a pozsonyi kápt.-nal szemben indított perét, amelyben a győri egyház kápt.-ja perbehívó levelének eleget téve színe e. máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) a felperes képviselőjében megjelent István fia: Lőrinc a pannonthalmi konv. ügyvédvalló levelével, az alperes képviselőjében pedig István mr. pozsonyi kanonok a pozsonyi kápt. ügyvédvalló levelével, a felek akaratából aug. 27-re (ad oct. fe. B. regis Stephani nunc prox. venturas) elhalasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 36. 1. 4. (Df. 227 500.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Szakadt, zárópecsét szalagjaival.

K.: –

381. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: Balázs testvér, a Lelez-i egyház prépostja és a konv. pert indított Akus fia: István mr., valamint a néhai Mykch bán fiai: Loránd és Miklós ellen Helmuch birtok ügyében, amelynek tárgyalására korábbi oklevele értelmében a felek máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) megjelentek színe e., most azonban a köztük folyó pert a korábbi állapot fenntartása mellett királyi parancsra (l. 347. szám) 1 évvel elhalasztja (de presentibus oct. fe. B. Georgii mart. ad revolucionem oct. earumdem annuaem). D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi prépostság mlt. Acta saeculi. 1300. 72. (Df. 233 679.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Zárópecsét darabjaival. Szakadt.

K.: –

382. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: Jób (Job) fia Domokos fia: István és ugyanezen Jób fia: Miklós pert indított Bodhaza-i Bod fiai: Péter, László, Imre és Domokos ellen, akik korábbi oklevele értelmében máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) megjelentek előtte, a köztük lévő per tárgyalását azonban királyi parancsra (l. 348. szám) a következő év máj. 1-jére (a presentibus oct. fe. B. Georgii mart. ad revolucionem annualet oct. eiusdem) elhalasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 31 267. (Csicsery cs. lt. 308.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és zárópecsét darabjai látszanak.

K.: –

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 405.

383. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. a Hektor fiai: Miklós és György mr.-ek közötti birtokosztály körül támadt perben a nevezettek között létrejött békés megegyezés következtében engesztelésül neki járó békeválttságot a felek kérésére teljes mértékben elengedi, s az ezzel kapcsolatos fizetési kötelezettség alól mentesnek nyilvánítja őket. D. Bude, 8. die oct. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl 49 701. (Rumy cs. lt. 55. 35.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Ector* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, valamint zárópecsét nyoma látható.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt modern kori, egyszerű Má.

K.: –

Megj.: Vö. a 392. számú oklevéllel.

384. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja, hogy Kurungh-i Simon fia: Miklós a korábbi oklevelében (l. 149. szám) foglaltaknak megfelelően máj. 1-jén (in oct. B. Georgii mart.) megjelent előtte Nogmortun-i Lőrinc fia: Nykul mr.-rel szemben, a köztük folyó pert azonban a Miklós által bemutatott királyi parancsnak (l. 151. szám) engedelmessé 2 évvel (ad 2. revolucionem annuaem earumdem oct.) elhalasztja a korábbi állapot fenntartása mellett. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 98 389. (Sigray cs. lt. 42. 4.) Az elülső oldal bal alsó sarkán *aliud*, alatta kissé jobbra *sol* szavak, hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, más egykorú kéz írásával *Blasius cum palatini ad oct. S. Jacobi possessionaria* feljegyzés, és zárópecsét nyomai láthatók. Papír, szakadt.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 18. sz.-i Má.

K.: –

385. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Thuruch m.-i c. tudatja: korábbi oklevelének megfelelően máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) egyik oldalról megjelent előtte But fia: Péter az országbíró ügyvédvalló levelével Panky-i Máté felperes képviselésében, a másik oldalról pedig Suran-i Sampson fia: Jakab, s a köztük folyó pert a felek akaratából a korábbi állapot fenntartásával a következő év máj. 1-jére (a presentibus oct. fe. B. Georgii mart. ad revolucionem annuaem oct. earumdem) elhalasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 969. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 36.) Az oklevél elülső oldalának alján: *Ydem personaliter ad oct. S. Mychaelis (due)* feljegyzés, hátlapján pedig azonos kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá nagy kerek zárópecsét maradványai láthatók.

K.: Z. II. 424–425. (299. szám).

386. 1350. máj. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: korábbi oklevele értelmében máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) megjelent előtte egyik részről Bochka-i András fia: András mr. felperes, a másik részről pedig a testvérét (fr.), Berench-i István fia: Domokost képviselő László a Lelez-i konv. ügyvédvalló levelével, s a köztük lévő pert a király hozzá intézett parancsára (l. 349. szám) a következő év máj. 1-jére (a presentibus oct. fe. B. Georgii mart. ad revolucionem annualet earumdem) elhalasztja a korábbi állapot fenntartásával. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 96 312. (Vay cs. berkeszi lt. 295.) Zárópecsét volt rajta.

K.: –

R.: Vay berkeszi 429. (113. szám); Piti F., SzSzBSz. 2004. 16.

387. 135[0]. máj. 8. Buda]

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. Bochka-i [András fia:] And[rás mr.-nek] Berench-i László – akinek képviseletében ... Deseu jelent meg a Lelez-i konv. [ügyvédvalló levelével] – ellen indított perét a felek akaratából (ad oct. ...) elhalasztja. [D. Bude, 8.] die termini prenotati, a. d. 135[0].

E.: –. Fk.: Dl. 96 318. (Vay cs. berkeszi lt. 297.) Foltos, nehezen olvasható.

K.: –

R.: Vay berkeszi 429–430. (114. szám); Piti F., SzSzBSz. 2004. 16.

Megj.: Vö. az előző, 386. számú oklevéllel.

388. 1350. máj 8.

A szekszárdi konv. 1350. máj. 8-án (sabb. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.) kiállított oklevele Sándor fia László fia: Miklós részére.

Eml.: Garai Miklós nádor, 1414. jún. 9. Dl. 43 248. (Múz. Ta. Véghely).

K.: –

Megj.: Bővebb tartalma nem ismert.

389. 1350. máj. 8. körül

Salamon Torda-i főesp.-nek, N. [András] erdélyi püspök vikáriusának 1350. máj. 8. körül (a. d. 1350. quind. [?] fe. B. Georgii mart.) kiállított nyílt oklevele szerint Vizzow és Akus kifizetett Katalinnak és férjének, az anyósát képviselő Lászlónak 12 M. ezüstöt abból a 24 M.-ből, amely részben Gerew fia Miklós fia: László feleségének, a néhai Ders c. lányának, az említett Katalin nemes asszonynak jár leánynegyed, ill. más ingóságok és ingatlanok fejében, részben pedig e Katalin anyjának, Orsolyának (Vrsula) jár hitbér és jegyajándék fejében.

Tá.: Miklós erdélyi alvajda, é. n. > Bebek István országbíró, é. n. > Erdélyi kápt. 1416. ápr. 3. Dl. 30 385. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-akból. Gyulafehérvári kápt. országos lt. Centuriae KK. 49.)

K.: –

Megj.: Vö. a 488. számú oklevéllel és az ott található Megj.-sel.

390. 1350. máj. 9.

A budai kápt. tudatja, hogy egyik részről megjelent előttük Zekul (dict.) Gergely mr., a király udvari lovagja a testvérével, Zekul (dict.) Mihállyal, a másik részről pedig Markalf fia: Bartol, s előbbieket előadták: a Gömör (Gewmeriensis) m.-i Zenthleluk birtokban, a Thurucz folyó

mellett lévő szerzett részbirtokukat minden hasznukkal és tartozékukkal, vagyis szántóföldekkel, mezőkkel, erdőkkel, ligetekkel, legelőkkel, vizekkel és minden mással, ami a részbirtokon van vagy bármilyen jogon ahhoz tartozik, rokonuknak, Bartolnak és örököseinek adják örök birtoklásra. A kápt. a felek kérésére minderről pecsétjével megerősített, chirographált privilégiumot állít ki. D. 4. die fe. Asc. d., a. eiusdem 1350. Péter éneklő-, János ör-, továbbá László, Péter és Mihály kanonokok jelenlétében.

Á.: Jászói konv., 1491. dec. 8. Dl. 97 808. (Keglevich cs. lt. 1. 5. 7.)

K.: –

391. 1350. máj. 9.

Az egri kápt. jelenti István horvát-szlavón-dalmát hercegnek, hogy korábbi parancsának (l. 375. szám) engedelmeskedve, embere, Hered-i László mellé tanúul küldték János papot, aki arról számolt be, hogy máj. 8-án (sabb. prox. p. fe. Asc. d.) István mr. özvegye és fia: Péter ellenében júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) perbe hívták Cherreukezy-i Pált Chereukezy, András fia: Benedeket Bab, Loránd fia: Kelianus-t Bod, Egyedet és Barnabást pedig Veychy nevű birtokán. D. in domin. sequenti, a. d. 1350.

E.: Dl. 4125. (MKA. NRA. 392. 29.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés: *Domino Stephano duci pro nobili domina relictā magistri Stephani quondam notarii anularis sigilli domini regis Lodouici et Petro filio eiusdem contra Paulum de Cherreukezy, Benedictum de Bab, Kelianum de Bod, Egidium et Barnabam de Voychy[!] ad oct. fe. Nat. S. Johannis Bapt. euocatoria.* Papír, kerek pecsét nyomával.

K.: –

392. 1350. máj. 10.

A győri egyház kápt.-ja tudatja, hogy Dalka-i Hector fiai: Miklós és György régóta perben álltak az országbíró, ill a kápt. e. Loc ~ Lak és Dalka falvakban lévő részbirtokaikban eszközözlendő birtokosztály miatt, s még fogott bírák közvetítésével sem tudtak megegyezni, most azonban Kálmán győri püspök, Briccius prépost, Miklós olvasó-, György éneklő- és más

győri kanonokok, ill. további nemes fogott bírák segítségével az alábbi békés megegyezésre jutottak utódaikra vonatkozóan is. György mr. odaadja testvérének, Miklós mr.-nek és örököseinek örökös birtoklásra a régi osztzkodásban Dalka-ban negyedrészt gyanánt neki jutott teljes osztályrészét az őt illető Leukafeldy (E. 2.: Lyiwkafeldi) és Gyoldozfeuldy (E. 2.: Gyoldozfeldi) földekkel, és az ő részéhez tartozó rétekkkel, kaszálókkal – nem érintve többi testvérük (fr.) részét – és minden más őt illető haszonvételekkel együtt, különösen azzal a házhellyel (locus curie), amely a testvérével (fr.): Zonkur-ral eszközölt – apja egykori hozzákerült házhelyét illető – csere útján került a kezére, és ott lakó jobbágynak mansio-ival együtt. Viszonzásul Miklós mr. a testvérének, György mr.-nek és utódainak adja örökös birtoklásra Lak-ban lévő teljes részbirtokát az ottani jobbágynak mansio-ival, továbbá a királynéi és a Norap-i földön lévő részével együtt az erdő szélétől – in Campune(m ?) (E. 2.: in Kampune) – Ke felől a Tapolcha (E. 2.: Thapolcha) folyó felé egészen a legszélső határjélekig (cum porcione sua in terra reginali et Norap ab acie silve in Campune ab oriente versus fluvium usque ad extremas metas), kivéve a szóban forgó erdőt, amelyben részesedésük ugyanúgy marad, ahogyan a régi osztzkodás szerint részhez jutottak benne. A felek minden, egymással szemben keletkezett, ezzel kapcsolatos korábbi perbeli okleveleiket kölcsönösen érvénytelennek tekintik. D. f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.

E.: 1. Dl. 108 205. (Vétel útján bekerült vegyes provenienciájú iratok. 1999. 6158.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és kitöredezett pecsét darabjai látszanak.

2. Dl. Dl. 49 907. (Rumy cs. lt. 138. 15.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és kitöredezett pecsét látható.

Á.: a 418. számú oklevélben (E. 1.-ről).

Tá.: Zsigmond király, 1405. júl. 27. Dl. 49 897. (Rumy cs. lt. 134. 59.)

Má.: E. 2-vel azonos jelzet alatt arról készült modern kori egyszerű Má.

K.: –

393. 1350. máj. 10.

A Posega-i Szt. Péter-egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy egyik részről személyesen megjelentek előttük Vorsan-i Dragizlow fia Vadak fiai: Kazimer és Habach, a másik részről pedig István fia Illés fiai: Péter, Tamás és Miklós, s az előbbieket elmondták: teljes földrészüket, amely a köztük és Illés fiainak nemzetsége között Vorsan-ban lezajlott birtokfelosztás során örökjogon osztályrészül jutott nekik, minden hasznukkal – ti. telkekkel, malmokkal, erdőkkel, szántóföldekkel – és tartozékaikkal együtt 10 M. veronai dénárért eladják Illés fiainak, akik ha

megváltják, szabadon birtokolhatják azokat a földeket is, amelyeket korábban Habach, Kazimer vagy szüleik adtak zálogba. A jelen oklevél újbóli bemutatása esetén a kápt. függőpecsétjével ellátott privilegium kiállítását ígéri. D. f. II. prox. p. fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.

Á.: Pozsegai kápt. 1401. febr. 21. Dl. 4126. (MKA. NRA. 1509. 9.)

K.: AO. V. 375–376. (224. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 601. (458. szám).

Megj.: Á. szerint nyílt oklevél volt, amely menekülés közben vízbe esett, emiatt írása megrongálódott.

394. 1350. máj. 10. Vasvár

Vasvár m. szb.-i tudatják: a Sopron m.-i Viccha-i Belyd fia: János és Herman-i Bala fia: Gyure mr. kérték tőlük, hogy János Lous és Kalach Sopron m.-i birtokait iktassák Gyure mr. számára. A szb.-k által kiküldött Markus fia: János c. visszatértekor tett jelentése szerint máj. 4-én (f. III. prox. p. fe. B. Georgii mart. nunc prox. preteritis) a felek társaságában a a nevezett birtokokra ment, s azokat összes haszonvételükkel és tartozékukkal együtt – mivel a vasvári kápt. tartalmilag itt átírt kötelezvénye (l. 331. szám) szerint azok 100 M. széles bécsi dénár fejében Gyure mr.-t illetik – az ő részére iktatta a kötelezvénynek megfelelő birtoklásra. A szb.-k minderről a felek kérésére nyílt oklevelet adnak ki. D. in Castroferreo, f. II. p. quind. fe. B. Georgii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 4127. (MKA. NRA. 987. 2.) Hátlapján 3 kisebb kerek pecsét nyomával, egyiknek hártyszalagja is látszik. Vízfoltos.

K.: Sopron vm. I. 210–211. (165. szám).

395. (1350.) máj. 11. Villanova

[VI.] Kelemen pápa felszólítja Valente-i János genovai (Januensis) kormányzót, hogy ne segítse [I.] Lajos királyt (U) a Nápolyi Királyság (Sicilia seu terra citra Farum) elfoglalásában. Ha a magyar király ezügyben megkeresné a címzettet, a Szentszékkal való egyeztetés e. ne

tárgyaljon vele, s ne segítse őt Ventimiglia (civitatis Vigintimiliensis) elfoglalásában Johanna királynővel (Si) szemben. D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, V. Id. Mai, [pápaságának] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 199v–200r. (Df. 291 922.)

K.: Theiner I. 783–784. (1189. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. secr. fol. 199. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 81. (4496. szám, Reg. alapján).

396. 1350. máj. 11.

A Kopurnuk-i Szt. Megváltó-monostor konv.-je jelenti Pacha-i Istvánnak, Miklós volt bán, Zala m.-i c. alispánjának és a m. szb.-inak, hogy korábbi, itt átírt kérésüknek (l. 372. szám) eleget téve kiküldött emberük, Márton fia: Lőrinc mellé tanúul küldték Gurkus fia: Miklóst, akiknek jelentése szerint máj. 10-én (f. II. prescripta) a [Lőrinc fia: Gergely jobbágya,] Balázs fia: Miklós által elfoglalt, Adorján testvére (fr.): István szőlője mellett, a panaszos István és Gergely birtokának É-i felénél lévő szőlőre mentek, hogy annak használatától Miklóst eltiltsák, határait bejárják, majd azt [Phyle fia:] István és [János fia:] Gergely részére iktassák, de Gyrus-i Miklós fia: Péter a helyszínen ellentmondott, ezért őt és Lőrinc fia: Leukus-t máj. 27-re (f. V. prox. p. oct. Penth. prox. nunc venturas) István és Gergely ellenében bíróságuk elé idézték. D. 2. die diei citacionis antedictae, a. d. 1350.

E.: Dl. 68 225. (Kisfaludy cs. id. ága 36.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kitöredezett záropecsét látható. Papír, több helyen elmosódott, hiányos.

K.: –

Megj.: A [] között lévő kiegészítések az átírt parancslevélből származnak.

397. 1350. máj. 12. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja Lengen (dict.) Péter Scepus m.-i alispánnal, hogy Detricus fia: Jakab litteratus és Hannus fia: Zonk panasza szerint a nevezett Péter alispán előbb ápr. 24-én (in die fe. B. Georgii mart. prox. preteriti), majd ápr. 26-án (f. II. prox. p. tunc sequenti) fegyverrel rátörve a panaszosok Wlchyna birtokára, azok ottani jobbágyaitól 8 lovat

erőszakkal elvett, Wlchyna birtokban lévő fél birtokfelület pedig – amelyről a király Mendzenth-i jobbágysai azt állították, hogy vásárlás jogán az övüké – illetéktelenül elfoglalta és birtokában tartja, ezért a király megparancsolja az alispánnak, hogy adja vissza a panaszosoknak a 8 lovat és a jogtalanul elfoglalt fél birtokot, ezentúl ne okozzon nekik semmiféle nehézséget, a Mendzenth-i királyi jobbágysoknak Wlchyna birtokkal kapcsolatos oklevelét pedig jún. 6-ra (ad 22. diem fe. Penth.) megtekintés végett küldesse el számára, hogy a benne foglaltakat látva ítélezhessen, jelen oklevelét pedig juttassa vissza hozzá. D. Bude, f. IV. prox. an. fe. Pent., a. d. 1350.

Á.: a 428. számú oklevélben.

Eml.: a 429. és a 489. számú oklevélben.

K.: AO. V. 387. (232. szám, Eml.-ben).

R.: Máriássy 30–31. (67. szám).

398. (1350. máj. 12. Buda)

[I.] Lajos király (H) kéri a szepesi kápt.-t, hogy előző, 397. számú levelét közvetítse Lengen (dict.) Péter Scepus m.-i alispán számára.

Eml.: a 428. számú oklevélben.

K.: AO. V. 387. (232. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az Eml.-t adó oklevél csupán utal a király szepesi kápt.-hoz intézett kérésre, amelynek keletkezési ideje feltehetően azonos volt az alispánhoz intézett királyi levélével.

399. 1350. máj. 12. Königsfeldeni kolostor

Ágnes királyné (V) a Witenbach-i [!] testvérek kérésére függőpecsétjével ellátott oklevelébe foglalja Johan von Arwangen feleségének: Verena von Arwangen-nek a Witenbach-i kolostor számára tett, 40 M. bázeli súlyú ezüst (40 Mark lötiges Silbers baseler gewicht) értékű

adományát. Der [Brief] geben wart ze Kunsvelden in dem Closter, do Man zahlt von Gottes geburt 1350. Jar an der Mitwochen vor dem Phingstag.

E.: K. szerint a luzerni állami levéltárban.

K.: Libenau, Hundert Urkunden 104–105. (67. szám).

Megj.: Német nyelvű. K. szerint pergamenre írott E.-jén Ágnes királyné vörös viaszba nyomott ép pecsétje függött.

400. 1350. máj. 12. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. Miklós nádornak Elefanth-i Mátyás fiai: Miklós, Mátyás és Tamás ellen indított perében, amelyben a nádor egy 80 holdnyi földrészt Apey birtokához tartozónak mondott, Mátyás fiai ellenben azt állították, hogy zálog címén őket illeti, korábbi oklevelében elrendelte, hogy a peres felek 1349. nov. 18-án mutassák be előtte e tárgyban kiállított okleveleiket. Az akkor személyesen megjelent Miklós nádor arra hivatkozott, hogy Apey birtokot – amely egykor azé a Jakabé volt, akit az általa tartott Pozsony m.-i közgyűlés esküdtjei, szb.-i és a m. nemessége pecséthamisítóként (sculptor et conservator falsorum sigillorum) elítélt – nádori jogánál fogva, királyi oklevél által birtokolja, a perelt földrész pedig Apey-hez tartozik. Ugyanitt a zobori konv. ügyvédvalló levelével a testvéreit is képviselő Mátyás fia: Miklós bemutatott egy, a nyitrai kápt. által 1343-ban kiállított oklevelet, amely szerint Chuma (dict.) Pál és Zala-i Péter fiai: Ádám és János azt a Zala-i Péter és Magyarad falu határai felől 80 hold szántóföldet magában foglaló Apey földrészt, amelyet korábban a pozsonyi kápt. nyílt oklevele szerint Chepan-i András fiai: Jakab és János Zala-i Péternek 14 M. bécsi dénárért – a M.-t 4 pensa-val számolva – zálogba adtak, ugyanezen 14 M.-ért elzálogosították Mátyás fia: Miklósnak. Miklós ezenfelül elmondta, hogy ugyanezen a területen Miklós nádor officialis-ai egy másik földrészt akarnak elfoglalni azon a címen, hogy az a nádor Apey birtokához tartozik, noha az az ő Maytuh ~ Moytuh birtokának része. Erre az országbíró elrendelte, hogy febr. 9-én (in oct. Purif. B. virg. in predict. a. preteritis) mindkét területen végezzenek hj.-t és tartsanak becsút a felek vagy azok képviselőinek jelenlétében, s utasította a pozsonyi kápt.-t, hogy a király emberei mellé küldjenek tanúkat, majd a történekről febr. 16-ra (ad 8. diem) küldjenek írásos jelentést a felek által. Ebben az időpontban az országbíró e. egyik részről személyesen megjelent Miklós nádor, a másik részről pedig a zobori kápt. ügyvédvalló levelével a testvéreit is képviselő Mátyás fia: Miklós, s bemutatták a pozsonyi kápt. hj.-t és becsút igazoló jelentését (l. 128. szám), amelynek megtekintése u. az országbíró a bárókkal együtt elrendelte (l. 153. szám), hogy Mátyás egyik fia márc. 17-én, szerdán (in quind. diei medii Quadr. prox. preteritis, sc. f. IV.) a 80 holdról tegyen esküt a pozsonyi kápt. és a király

embereinek jelenlétében, a kápt. pedig máj. 1-jére (ad presentes oct. fe. B. Georgii mart.) küldjön a történekről jelentést. Ebben az időpontban (ipsis oct. fe. B. Georgii mart. advenientibus) Mátyás fia: Miklós megjelent az esküjét és a részére és testvérei részére megtörtént iktatást bizonyító kápt.-i jelentéssel (l. 220. szám), amelynek tartalma alapján az országbíró és a törvényszéken vele ítélező bírótársai a per tárgyát képező 80 holdnyi földrészt, amelyről bizonyítást nyert, hogy Miklós fiait illeti, Miklósnak és testvérének, ill. utódaiknak ítélik. Az országbíró minderről autentikus függőpecsétjével ellátott privilégiumot ad ki. D. Bude, 12. die oct. fe. B. Georgii mart. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 6867. (MKA. NRA. 1671. 72.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és egykori függőpecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: AO. V. 376–380. (225. szám, kihagyásokkal).

Megj.: A nyitrai kápt. 1343. évi oklevelét l. Anjou-oklt. XXVII. 856. szám alatt.

401. 1350. máj. 12.

A vasvári egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy Nemethmakua-i Mark fia: Petheu mr. eltította előttük Lyndua-i István fia: Miklós mr. volt bánt, zalai c.-t attól, hogy néhai Chene fia: Jánosnak Zala m.-i Kutusyzenhpeter nevű birtokát megvásárolja és elfoglalja, mert az egyrészt zálog-, másrészt szomszédi jogon őt illeti. D. f. IV. prox. an. fe. Penth., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 414. (Festetics cs. lt. Zala. 26. D.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Petheu filii Mark de Makua* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés és kitöredezett kerek zárópecsét látható. Papír.

K.: Zala I. 499–500. (314. szám).

402. (1350.) máj. 12. Hidvég

Miklós nádor fia: Domokos, Hont m. c.-e és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsát (l. 353. szám) megkapták, s annak értelmében máj. 5-én (f. IV. in vig. Assc. d.) Hydweg-en tartott közgyűlésükön vizsgálatot tartottak valamennyi Hont m.-i nemes, de

leginkább Kysa fiai: András és Miklós Kaladei birtokának szomszédai körében, akik egybehangzóan azt vallották, hogy Kysa fiainak őseiktől (ab avo et prothavo) öröklött Kaladei birtokán Konya mr. Pathak-i jobbágysai hatalmaskodnak, és a birtokot használják, ezért kiküldték a m. 2 szb.-ját, akik egybehangzóan jelentették: látták, hogy Konya mr. Pathak-i jobbágysai Kaladei földet felszántották, mezejét tönkretették, erdejét pedig teljesen kiirtották. D. in Hydweg, in oct. congregationis nostre predict., a. eiusdem.

E.: EPL. Acta radicalia. F. 22. (Df. 248 200.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá 3 egykori pecsét bevágásai láthatók.

Tá.: Perényi Péter országbíró, 1416. jan. 13. u. > Országtanács, 1447. jún. 27. EPL. Acta radicalia. F. 85. (Df. 248 268.)

K.: Str. IV. 40. (6. szám).

403. 1350. máj. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az aradi kápt.-nal: Péter fia: István és felesége, Zemteu nemes asszony Bihar m.-i Apamolna birtokuk hj.-ának elvégzését, ill. mások birtokaitól való elhatárolását kérték, ezért utasítja a kápt.-t, hogy Gorba-i Mihály fia: Mihály, Marouth-i András fia: László, Cheged-i Jakab fia: Miklós, vagy Panazy-i András fia: János királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s a szomszédok jelenlétében végezzék el a hj.-t, a régi határjelek megújítását és a birtok más birtokoktól történő elhatárolását, majd a történetekről küldjenek írásos jelentést. D. Bude, f. V. prox. an. fe. Penth., a. d. 1350.

Á.: a 478. számú oklevélben.

K.: –

404. 1350. máj. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) e. a fiait, Tamást, Lászlót és Mihályt is képviselő Lazar-i Tamás fia: Tamás bemutatta egyrészt Istvánnak, Mo. egykori királya elsőszülöttjének, erdélyi hercegnek a töredezett középpecsétje alatt 1261. júl. 4-én kiállított nyílt oklevelét, másrészt a váradi

kápt. korábbi kispecsétjével ellátott, 1284. júl. 23-i keltű privilégiumát, amelyek többek között a Lazar, Babun, Popy, Mysuky, Pazab, és Ewsy nevű birtokai fölötti osztályról szólnak, s kérte a szóban forgó iratok régisége, pecsétjeik töredezettsége, ill. biztonságosabb szállíthatóság miatti átírását. A király az említett hiteles okleveleket nyílt oklevél formájában átíratva és megerősítve kiadatja Tamás fia: Jánosnak és fiainak: Lászlónak, Tamásnak és Mihálynak. D. Bude, in oct. fe. Asc. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 76 970. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 43.) Előlapján és a hátlapi pecsét alatt: *relatio domini Stephani ducis et Blasii filii Pousa per Johannem de Aga et alterum Johannem notarios nostros* tartalmú feljegyzés. Foltos, kissé hiányos.

Á.: I. Lajos király, 1364. nov. 29. Dl. 77 342. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 43.)

Tá.: Á. > Szepesi Jakab országbíró, 1379. febr. 1. Dl. 77 727. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 53.)

K.: Z. II. 426–427. (301. szám, Á.-ról); Z. IV. 89. (73. szám, Tá.-ról).

Megj.: István ifj. király oklevelét 1. Reg. Arp. 1774. szám, a váradi kápt. privilegiális oklevelét pedig Z. I. 55–56. (57. szám) alatt.

405. (1350.) máj. 13. Padova

Guido, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisa, pápai követ tudatja Mo. (H) királyával, továbbá a velencei (Venetia) dózsával, és a jeruzsálemi Szt. János Lovagrend mr.-ével, hogy megtudta: István, aki Szerbia királyának (se cesarem seu regem Raxie) nevezi magát, országában számos keresztényt erővel saját hűségére és hitére kényszerített, akiket az egyházi szabályokkal ellentétesen keresztelt meg, ezért a címzetteket arra kéri, hogy fenyegető levelükkel forduljanak Istvánhoz, hogy hagyjon fel vétségeivel. D. Padua, III. Id. Mai, VI. Kelemen pápa pápaságának 8. évében. [1350.]

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 383–384. (312. szám, a Copia de Commemoriali című velencei államkönyv IV/2. 483. levele alapján); Ljubić 186. (263. szám, a Commemorialium c. államkönyv IV. 176. alapján).

406. 1350. máj. 13. Kapornak

Pacha-i István mr., Miklós volt bánnak, Zala m.-i c.-nek az alispánja és a m. szb.-i tudatják, hogy korábbi oklevelüknek (l. 198. szám) megfelelően Aracha-i Bencench fia: Lászlónak és

fiainak birtokrészeit László testvérének: Imrének a felesége, valamint fiai, Lőrinc, Miklós és András, továbbá az elítélt László fiai: István és János márc. 10-én (in oct. medii Quadr.) megváltották előttük, mégpedig bírói rész gyanánt 2 M.-t fizettek nekik, és a fennmaradó részt is készek voltak perbeli ellenfeleik számára teljesíteni, ha azok hajlandók lettek volna elfogadni, de azok ellentmondva nem vették át az összeget, ezért a m. hatósága a maga részéről felmenti az asszonyt és fiait, továbbá László ártatlan fiait is a további birtokmegváltási kötelezettség alól, egyúttal elrendelik a szóban forgó birtokoknak a nevezettek számára történő iktatását. D. in Kopurnuk, f. V. prox. an. fe. Penth., a. d. 1350.

E.: Dl. 49 833. (Rumy cs. lt. 126. 6.) Hátlapján 3 gyűrűspecsét nyomával.

K.: –

407. (1350.) máj. 14. Villanova

[VI.] Kelemen pápa kéri Guido pápai legátust, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisát, hogy menjen Mo. királyához, vagy küldje hozzá bizalmasát, Ildebrand padovai (Padua) püspököt vagy a lyoni (Lugdonensis) egyházmegyéhez tartozó S. Secana apátját annak érdekében, hogy az említett király ne vigye végbe ígéretét. D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, II. Id. Mai, [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 213v–214r. (Df. 291 925.)

K.: Theiner I. 784–785. (1190. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. VIII. secr. fol. 213. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 82. (4501. szám, Reg. alapján).

408. 1350. máj. 14.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja István fia: Pouch mr. és Zeek-i Petew fia: János mr. Szepes m.-i nemesek kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecséttel megerősített privilégiumban átírja saját korábbi, hátlapi pecséttel ellátott, 1336. dec. 21-én kelt, [Crumpah,

Rychnow, Woykfolua, Kaliua, Luduigfolua, Kluknow és Pozproch fálvakkal kapcsolatos] privilégiumát. D. f. VI. prox. an. fe. Penth., a. d. 1350.

E.: AM. Košíc. Archivum secretum Poch. V. 2. (Df. 271 032.) Felső részén ABC chirographum, hátlapján újkori kezeztől származó tárgymegjelölések láthatók.

K.: Közl. Szepes vm. 1912. 16–17.

Megj.: A szepesi kápt. 1336. dec. 21-én kelt oklevelét l. Anjou-oklt. XX. 497. szám alatt. Az átírt oklevél [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

409. (1350. máj. 15. Villanova)

[VI.] Kelemen pápa értesíti Ildebrand ~ Hildebrand padovai (Padua) püspököt, hogy az elmúlt napokban tudomására jutott: [I.] Lajos király (U) ismét a Nápolyi Királyságba (Sicilia seu terra citra Farum) jött. Minderről értesítette Guido pápai legátust, a Szt. Cecília-egyház presbíter kardinálisát, s kérte tőle, menjen a királyhoz, de Guido ezt nem tudja megtenni, ezért Hildebrand-ot kéri, hogy ő menjen a magyar királyhoz, akit emlékeztetve korábbi ígéreteire, minden lehető módon bírjon rá a visszatérésre, nemcsak Johanna királynő (Si) és férje, Tarentum-i Lajos panaszja miatt, hanem az egyház érdeke miatt is. D. ut supra [D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, Id. Mai, (pápaságának) 8. év(é)ben. (1350.)].

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 215r–v. (Df. 291 926.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 83. (4509. szám, Reg. alapján).

410. 1350. máj. 15.

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja: amikor 1347. jún. 11-én (in fe. B. Barnabe ap. in a. d. 1347.) Gumur és Torna m.-k nemessége számára közgyűlést tartott Gumur falu mellett, ott kiadott oklevele szerint Lapanya-i Pál fia: Péter bemutatta Miklós fia: Peteu mr. volt alvajda ellenében az egri egyház kápt.-jának 1325-ben kelt privilégiumát ugyanezen kápt. 1334-ben

kelt privilégiumában átírva, amelynek tartalma szerint egyik részről megjelent előttük Bolugh-i Miklós fia: Péter mr., a másik részről pedig Lapanya-i Puha (dict.) Pál fia: Péter, akik közös akarattal az alábbi megegyezést tették. Miklós fia: Péter Gumur m.-ben, a nevű birtok mellett lévő Laponya ~ Lapanya ~ Lapunya birtokát, amely Dees fia: Miklóssal és Péter fia: Pállal végbevitt csere útján került a kezére, Pál fia: Péternek, apjának és utódaiknak adja, Pál fia: Péter pedig e birtokért cserébe Peteu mr.-nek és örököseinek adja az ugyanazon m.-ben lévő Markfeulde vagy másnéven Azou birtokban bírt teljes birtokrészét, vagyis e birtok felét, annak határai között lévő minden hasznával és tartozékával együtt. A közgyűlésen Pál fia: Péter azt állította, hogy Miklós fia: Peteu a birtok mindkét felét magánál tartja, aki erre azt válaszolta, hogy ezzel kapcsolatban neki oklevelei vannak, s kérte, hogy ezek bemutatására jelöljenek ki határidőt. Peteu mr.-nek [1348.] okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaeli arch. tunc venturis) kellett okleveleit bemutatnia a nádor e., ezt a határidőt azonban a felek kérésére [1349.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart.) halasztották. Ezen a napon (ipsis oct. fe. B. Georgii mart.) a nádor e. megjelent Pál fia: Péter, aki a cseréről szóló oklevelet ismét bemutatta, és Miklós fia: Peteu mr., aki bemutatta az esztergomi kápt. 1330-ban kiállított privilégiumának másolatát, amit királyi kérésre az esztergomi kápt. a náluk őrzött példányról írt át privilegiális formában. Eszerint az esztergomi kápt. e. egyik részről megjelent Bolugh-i Miklós fia: Péter, a másik részről pedig Bolugh melletti (de iuxta Bolugh) Puha (dict.) Pál fia: Péter, s utóbbi előadta, hogy Lapanya Gumur m.-i birtok felét, amely az egri kápt. privilégiuma alapján Miklós fia: Pétertől csere útján került hozzá, szükségből szavatosság vállalása mellett eladta az ott megjelent Péter mr.-nek és utódainak 12 M. garasért, amit Pétertől átvett. Peteu mr. ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy Pál fia: Péter a birtokot nem másnak, mint neki adta el, mert amint azt az egri kápt. ott bemutatott oklevele is tartalmazza, Pál fia: Péter örökös nélküli halála esetén összes birtoka Péter mr.-nek és örököseinek jut, ezért őt és a hozzá tartozókat javaikban és személyükben megvédi. Ezt hallva Pál fia: Péter bemutatta az esztergomi kápt.-nak a királyhoz szóló jelentését, amely szerint a király vizsgálatot rendelt el abban a Lapanya-i Pál fia: Péter által előterjesztett ügyben, amelyben Péter azt állította, hogy Bolugh-ról való Miklós fia: Peteu volt alvajda elhallgatva az igazságot, hamis állítással oklevelet akar kiállíttatni magának az esztergomi kápt.-nal arról, hogy Pál fia: Péter Lapanya birtok felét eladta Péternek, annak ellenére, hogy sem személyesen, sem képviselő útján nem adta, nem zálogosította vagy idegenítette el a birtokot az esztergomi kápt. e. A kápt. jelentése szerint a Peteu alvajda által előttük bemutatott oklevél, amely arról szólt, hogy Pál fia: Péter a kápt. e. 12 M. garasért eladta a félbirtokot Peteu mr.-nek, az esztergomi kápt.-énak tűnt, Pál fia: Péter azonban azt állította, nem emlékszik arra, hogy megjelent előttük birtokának eladása vagy zálogba adása céljából. Pál fia: Péter ezután azt kérte, hogy Peteu mr. mutassa be az esztergomi kápt. eredeti privilégiumát, amelyről a nádor e. királyi kérésre átírt másolatot mutatott be, ezért a nádor a vele bíraskodó bárókkal és az ország nemeseivel elrendelte, hogy embere és a budai kápt. tanúja jelenlétében a nádor pecsétjével lezárva vigyék az említett privilégiumot és az egri kápt. királynak tett zárt formájú jelentését az esztergomi kápt. összehívott tagjai elé, s [1349.] jún. 26-án (3. die fe. Nat. B. Johannis Bapt.) az összehívott kápt. tagjainak egyenként mutassák be azokat, ill. keressék meg az eredeti privilégiumot az egyház conservatoriumában, olvassák át a nádori pecséttel lezárt okleveleket is, vessék össze az átírt privilégium tartalmát és formáját az eredetivel, s vizsgálják meg a pecsétet is. A nádor és bírótársai

együttal meghagyták a budai kápt.-nak, hogy a nádori ember mellett küldjenek tanút a fentiek jogszerű elvégzéséhez, majd a történekről [1349.] júl. 1-jére (ad oct. dict. fe. B. Joannis Bapt.) írjanak jelentést. Erre a napra (ad quasquidem oct. fe. Nat. B. Joannis Bapt.) a budai kápt. elküldte jelentését, amely szerint Valy-i Simon fia: Miklós nádori ember mellett tanúul küldték László mr. kanonoktársukat, akik a kápt.-hoz visszatérve egybehangzóan jelentették: [1349.] jún. 26-án (in predict. 3. die fe. Nat. B. Joannis Bapt.) az esztergomi kápt.-ba mentek, s az említett privilégiumot és az egri kápt. királyhoz szóló zárt formájú jelentését, amelyet a nádor pecsétjével lezárt, az összehívott kápt. tagjainak egyenként bemutatották, akik azokat átolvasták, összevetették a kápt. conservatorium-ában található eredeti oklevéllel, majd a nádori ember és a budai kápt. tanújának kérdésére a következőket mondták. Arról, hogy az átírt oklevél formailag is és minden másban (in verbis sensu latinitate et in omnibus circumstanciis) megegyezik-e a kápt.-ban őrzött eredeti privilégiummal, a kápt. nem akart jelentést tenni, a nádor pecsétjével lezárt átírást visszaadta, s megerősítette, hogy Pál fia: Péter nem jelent meg előttük semmilyen birtok eladása miatt, s azt állították, hogy az eladásról szóló privilégiumot sem az ő idejükben, sem korábban nem állították ki. A per további tárgyalását [1349.] okt. 6-ra (a quibusquidem oct. Nat. fe. B. Joannis Bapt. ad oct. B. Michaeli arch. a tunc venturas) halasztották. Végül [1349.] okt. 6-án (oct. fe. Mich. arch.) ítélelhozatalra megjelent a nádor e. egyik részről az időközben elhunyt Pál fia: Péter felperes helyett Péter özvegye, nemes asszony, és a fia: Pál, minthogy az ügy az ország szokásjoga szerint rájuk háramlott, a másik részről pedig Peteu volt alvajda. Mivel az esztergomi kápt. korábban azt jelentette, hogy az átírt oklevél eredetinek tűnik, a budai kápt. jelentésében azonban nem akarta ezt megerősíteni, a nádor nem hirdethetett ítéletet, hanem bírói székén a vele együtt ülésező nemesekkel elrendelte: a budai kápt. tanúja [1350.] máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart. a tunc venturis) a nádor kirendelt emberével menjen az esztergomi kápt.-ba, s a korábban említett privilégiumokat és a többi említett oklevelet az eredetiekkel együtt vizsgálják meg a kápt. arra alkalmas 2 vagy 3 nagy tekintélyű kanonokával, a felek pedig [1350.] máj. 8-ra (ad 8. die oct. fe. Georgii mart.) jelenjenek meg a nádor e. A nádor együttal utasította a budai kápt.-t, hogy mindezek elvégzésére egyrészt az özvegy és fia: Pál mellé rendelt nádori emberek egyike, Konrád (Corardus) fia: Wza, Gál fia: Mikós, Gundyr fia: Mihály, Beke fia: Mihály, Gyrolth fia: Simon vagy Domokos fia: Tamás közül valaki mellé, másrészt a Peteu mr. mellé rendelt-i Feulthyenus fia: Benedek, Damsa-i Rouaz (dict.) Miklós fia: Donch, Skarus-i fia Sándor fia: András, vagy Langeus fia: János nádori emberek valamelyike mellé küldjenek tanúkat, s [1350.] máj. 1-jén (in oct. fe. B. Georgii mart.) végezzék el a fenti vizsgálatot, ha a felek időközben nem egyeznének meg egymással, s máj. 8-ra (ad 8. die oct. fe. B. Georgii mart.) küldjenek jelentést. Végül máj. 8-án (8. die oct. fe. B. Georgii mart.) a nádor e. egyik részről megjelent Péter özvegye: Magyth a maga és a váci kápt. ügyvédvalló levelével a fiai: Péter és László nevében, a másik részről pedig Papuch-i Mortunus fia: Pál urainak, az időközben elhunyt Peteu mr. volt alvajda fiainak: Imre, Miklós, László, János, Jakab, András és Péter mr.-eknek a képviselőjében, akikre apjuk halála miatt az ország szokásjoga szerint a per átszállt. A felek előadták, hogy a köztük fennálló perben a nádor engedélye alapján ítélelhozatal e. megegyeztek fogott bírák segítségével a következőképpen. Péter özvegye, Magych asszony és fiai: Péter és László mindkét említett félbirtokot, vagyis egyrészt azt, amit Peteu volt alvajda Pál fia: Péternek adott, s azt is, amit Péter ennek ellenében Peteu mr.-nek adott Markfeulde, vagy más néven

Azou és Lapanya birtokokban, minden hasznukkal és tartozékukkal együtt Peteu mr. fiainak adják örökös birtoklásra, átadva nekik azokban lévő összes jogaikat, s egyúttal átadták e birtokokkal kapcsolatos valamennyi oklevelüket Peteu mr. fiai képviselőjének, aki mindezt megerősítette. Viszonzásként Peteu mr. fiainak képviselője, Pál Magych nemes asszonynak és fiainak 6 kassai M. dénárt adott át a nádor e. az átörökítés megújítása okán (racione moderne nove perpetuationis earumdem dimidietatum possessionum) , az özvegy pedig a maga és fiai, ill. utódaik nevében kötelezte magát arra, hogy e félbirtokok kapcsán Peteu volt alvajda utódaival szemben nem kezdeményeznek pert, ha ezt mégis megtennék, a per kezdete e. 20 M.-t fizetnek a bíró része nélkül. A felek kölcsönösen hatálytalanítják az ügyben kelt, maguknál esetleg visszatartott okleveleiket, s egyúttal kérik egyezségüknek a nádor általi megerősítését, aki ezt elfogadva elfogadja és megerősíti a megállapodást, s minderről függőpecsétjével ellátott privilégiumot bocsát ki Peteu mr. fiai részére. D. 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. 11. 2. 12. (Df. 263 367.)

K.: –

R.: F. IX/7. 101–105. (50. szám).

Megj.: Az egri kápt. itt tartalmilag átírt, 1325-ben kelt oklevelét l. Anjou-oklt. IX. 584. szám, az esztergomi kápt. itt tartalmilag átírt, 1330-ban kelt oklevelét pedig Anjou-oklt. XIV. 636. szám alatt.

411. 1350. máj. 15.

A somogyi Szt. Egyed-monostor konv.-je jelenti Zarka (dict.) [Miklós] mr. Somogy m.-i alispánnak, hogy parancsát (l. 370. szám) megkapta, s annak engedelmeskedve embere, Deerche-i Tamás mellett tanúul küldték maguk közül László papot, akik visszatérésük u. egybehangzóan jelentették: máj. 10-én (f. II. prox. an. fe. Penth.) mindenkitől, akitől lehetett, megkérdezték az igazságot, s megtudták, hogy Wruzy-i János fiai: Dousa és Lőrinc máj. 5-én (IV. f. prox. an. fe. Asc. d. nunc prox. preteritum) hatalmaskodva Miklós fia: Renoldus mr. Pata nevű birtokára mentek, s onnan egy 25 M.-t érő zukzar színű csődört és egy másik, 6 M.-t érő zuk színű lovat elvittek. D. sabb. in vig. Penth., a. d. 1350.

E.: Dl. 89 306. (Radvánszky cs. sajkókazai lt. Kakas. 13.) Szakadt, felső részén hiányos. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kitöredezett zárópecsét látható. Papír.

K.: –

R.: Borsa I., Somogy m. Lt. Évk. 43. (214. szám).

Megj.: A [] között lévő részek a hátlapon olvasható tárgymegjelölésből származnak.

412. 1350. máj. 15.

A titeli kápt. bizonyítja, hogy fia: Péter urának, Posa fia: János mr. Karaso m.-i c.-nek a képviselőjében megjelenve tiltakozva előadta, hogy ura, János mr., valamint Jank-i Miklós mr. saját akaratukból határjeleket emeltek János mr. Vetelnuk, valamint Miklós mr. Garas és Kyws nevű birtokai között, amelyekkel elválasztották egymástól a szóban forgó birtokokat, de most Miklós mr. utólag ellentmond az egyetértésével végbevitt határkitűzésnek, Vetelnuk birtok határain belül [eltiltja] használatától és jövedelmeinek beszedésétől János mr.-t, és annak jobbágyait az ő nagy kárára. D. in vig. fe. Penth., a. d. 1350.

E.: DL. 104 693. (Festetics cs. lt.) Szakadt, felső 3 sora hiányos. Hátlapján *Karasou* és *Vetelnuk* névalakokat tartalmazó, azonos kézzel írott tárgymegjelölés és mandorla alakú töredezett zárópecsét látható. Papír.

K.: –

413. (1350.) máj. 17. Villanova

[VI.] Kelemen pápa engedélyezi Guido pápai legátusnak, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisának, hogy amennyiben maga nem tudná elvégezni, válassza ki az egyházi előkelők, előjárók és főbb tisztségviselők közül azt, akit maga helyett [I.] Lajos királyhoz (U) küld. A választott követnek kiközösítés terhe mellett vállalnia kell, hogy csak a pápa egyetértésével fog tárgyalni. D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, XVI. Kal. Jun., [pápaságának] 8. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 143. fol. 217v–218r. (Df. 291 927.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 84. (4511. szám, Reg. alapján).

414. 1350. máj. 17. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja: jóllehet testvére, a király e. perbe fogta Abraam-i Omodeus fia: Pált és Rendes-i András fia: Miklóst bizonyos részbirtokok miatt, e

részbirtokokat most hercegi kegyből és azért is, mert megtudta, hogy ezek a birtokok Pált és Miklóst valóban megilletik, minden hasznukkal és tartozékukkal együtt visszaadja Omodeus fia: Pálnak, András fia: Miklósnak és örököseiknek, s egyúttal meghagyja hercegi birtokai mindenkori officialis-ainak, hogy nevezetteket és örököseiket a szóban forgó birtokokban ne merészeljék háborgatni. D Bude, f. II. prox. p. fe. Penth., a. d. 1350.

Á.: István erdélyi herceg, 1351. júl. 21. > Somogyi konv. 1353. aug. 3. Dl. 91 451. (Festetics cs. lt. Zala 26. I.)

K.: Smič. XI. 601–602. (459. szám); Zala I. 500–501. (313. szám).

R.: Halász É., Szlavón 220–221. (417. szám).

415. 1350. máj. 18.

Az egri kápt. tudatja, hogy korábbi záloglevele értelmében Biry-i ~ Byry-i János fia: Tamás mr.-nek máj. 13-án (in oct. fe. Asc. d.) kellett színe e. megváltani Keer és Panila örökbirtokában lévő részbirtokait 18 M. garas ellenében Semyen-i Mihály fia László fiaitól: Mihálytól és Ubultól, a mondott határidőben azonban Byry-i Tamás nem jött el és nem is küldött maga helyett senkit, ellenben László fia: Mihály a maga és testvére nevében megjelent. D. 6. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Pécsi Püspöki Lt. Klimó-gyűjtemény. 77. (Df. 285 821.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Semien* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés és pecsét nyoma látszik.

Á.: Egri kápt., 1353. okt. 14. Dl. 51 643. (Kállay cs. lt. 1300. 1040.)

K.: F. IX/1. 787. (416. szám).

R.: Kállay I. 238. (1038. szám).

Megj.: Az egri kápt. 1346. máj. 18-án kelt záloglevelét, amelynek szövegét az 1353. évi átíró oklevél ugyancsak tartalmazza, l. Kállay I. 843. szám alatt.

416. 1350. máj. 18.

A fehérvári kápt. eleget téve a veszprémi kápt. képviselőjében színe elé járult klerikusok, ill. kanonokok, ti. Mihály, a Veszprém várbeli Mindenszentek-egyház prépostja, Miklós somogyi főesp., János volt olvasókanonok és Kozma (Cosmas) dékán által előadott, az íróhártya

régiségére, ill. a folytonos bemutatási és szállítási kényszerre hivatkozó kérésének, oklevél-bemutatásuk alapján autentikus pecsétjével megerősített privilégiumban átírja [I.] László király 1082. ápr. 29-én kelt, autentikus pecsétjével ellátott, a veszprémi kápt. jogait és birtokait leíró ép privilégiumát. Kelt Benedek olvasókanonok keze által, XV. Kal. Jun., a. d. 1350. Thatamerius prépost és királyi alkancellár, Demeter ör-, János olvasó-, és Donk dékánkanonok.

E.: Veszprémi székeskápt. mlt. 21. A. (Df. 200 907.) Pecsétje elveszett. K. szerint a kezdő C, az átírt oklevél első 2 betűje és a záró rész N betűje piros színűek.

Á.: Fehérvári kápt. 1383. Veszprémi székeskápt. mlt. Kálozd 9. (Df. 201 040.)

Tá.: 1. Szepesi Jakab országbíró, 1378. máj. 16. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. K. Pécsel 2. (Df. 201 021.)

2. Tá. 1. > Bebek Imre országbíró, 1392. febr. 21. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. N. Pécsel 4. A. (Df. 201 089.)

3. Tá. 1. > Kaplai János országbíró, 1394. nov. 14. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. K. Pécsel 4. A. (Df. 201 107.)

4. Tá. 1. > Kaplai János országbíró, 1394. nov. 14. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. K. Pécsel 4. B. (Df. 201 110.)

5. Tá. 1. > Kaplai János országbíró, 1394. nov. 14. > Garai Miklós nádor, 1412. nov. 16. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. K. Pécsel 9. (Df. 201 173.)

6. Garai Miklós nádor, 1383. jún. 8. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. Sárberén 13. (Df. 201 042.)

7. Bebek Imre országbíró, 1388. nov. 4. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. Berchen 9. (Df. 201 072.)

8. Tá. 7. > Újlaki Lőrinc országbíró, 1520. febr. 20. Veszprémi Érseki és Főkápt. Lt. Veszprémi székeskápt. mlt. Oklevelek. Berchen 32. (Df. 201 606.)

Má.: 1. Á.-val egyező jelzet alatt Á.-ról készült egyszerű újkori Má.

2. Tá. 2.-vel azonos jelzet alatt Tá. 2.-ről készült egyszerű újkori Má.

K.: HO. IV. 172–173. (133. szám, E.-ről); F. IX/1. 800–801. (425. szám, Gyurikovics György által felkutatott E.-ről); F. IX/7. 484–486. (2. szám, E.-ről).

R.: Veszpr. reg. 170. (423. szám).

Megj.: Tá. 2. keltezésénél és más helyeken is csonka, vízfoltos. I. László király itt átírt (hamis) oklevelét I. Reg. Arp. 21. szám, továbbá Kar., HH. 6. és DHA. 81. számok alatt.

417. 1350. máj. 20. Varasd

Gergely fia: Miklós mr., Vgrin mr. varasdi c. helyettese és ugyanazon m. 12 esküdt nemese tudatják: 1350. máj. 20-án (a. d. 1350. f. V. prox. p. fe. Pent.) megjelent előttük Seymoch-i Benedek fia: Beke özvegye, nemes asszony, valamint az özvegy fia, István fia: János, továbbá az özvegy veje (gener), Huan fia: Péter, akiknek a kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírják János fia: István mr.-nek, Lőrinc fia: Miklós mr. Varasd m.-i c. alispánjának 1349. máj. 21-én kelt, [Seymoch birtok felerészének zálogba adásáról szóló] oklevelét. Az oklevelet Miklós mr., valamint a 12 esküdt közül 4 nemes személy, ti. János fia: Lőrinc, Ivan fia: Ivan, Jurk fia István fia: Gergely és Benk fia: Ivan függőpecsétjükkel erősítik meg. D. in Varasd, die et anno prenotatis.

E.: Dl. 35 854. (MKA. Collectio Kukuljevicsiana) Egykori függőpecsét vörös-zöld zsinórjával, és további 4 függőpecsét hártyszalagjával.

K.: Smič. XI. 630. (485. szám).

Megj.: Az átíró oklevél a varasdi alispán oklevelének [] között megadott tartalmát nem jelzi közvetlenül.

418. 1350. máj. 21. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. Zunkur ~ Zonkur mr. kérésére pecsétjével megerősített nyílt oklevélben átírja a győri egyház kápt.-jának Zunkur által máj. 20-án (f. V. prox. p. fe. Penth.) bírói széke e. bemutatott, máj. 10-én kibocsátott nyílt oklevelét (l. 392. szám). D. Bude, 2. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: MMgM. Oklevélgyűjtemény. 3. 5537. (Df. 274 561.) Hátlapján azonos és későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, továbbá zárópecsét szalagjai látszanak.

K.: –

419. (1350.) máj. 22. Villanova

[VI.] Kelemen pápa értesíti Lajos királyt (Si) és Johanna királynőt (Si), hogy [I.] Lajos király (H) követe, Pál mr. secretarius visszatért hozzá királya válaszlevelével, ennek másolatát most nekik is elküldi, a királyi követnek adott válaszokat pedig a jelen oklevelet bemutató pápai

követ, Capua-i Péter mr. secretarius fogja velük ismertetni. A pápa azzal az összeggel kapcsolatban, amit Mo. királya követel, kéri, hogy mielőbb küldjenek megnyugtató írásos választ, mert Pál mr. erre nem tud huzamos ideig várakozni. D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, XI. Kal. Jun., [pápaságának] 9. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 284r–v. (Df. 291 945.)

K.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 85. (4514. szám, Reg. alapján); Theiner I. 787. (1195. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 284. alapján).

420. (1350. máj. 23. e.)

I. Lajos király perhalasztó parancsot állít ki Sambuk-i Eynardus mr. fia: János számára valamennyi ügyére vonatkozóan.

Eml.: a 445. számú oklevélben.

K.: AO. V. 383. (228. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a királyi perhalasztó parancsnak az Eml.-t adó oklevélben megadott bemutatása napjából adódik.

421. 1350. (máj. 23. ?) Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az Oztrouicha-i várnagyokkal, Péter fiaival: a nemes Péter és Miklós mr.-ekkel, ill. alvárnagyaikkal, hogy a fiú örökös nélkül elhunyt valamennyi Dragmygy-i nemes minden örökségét, bármikor haltak meg tulajdonosaik, s bárki is vette azóta engedély nélkül birtokba azokat,-nak Luca-ban, Grabrai Zane és Prusqmegy [?] falvak között lévő földjeit és szőlőit hűséges szolgálataiért a zárai (Jadra) néhai István fia: Ferencnek és általa örököseinek adományozza, s egyúttal megparancsolja a címzetteknek, hogy az említett javakat e levél elolvasása u. azonnal iktassák Ferencnek. D. Bude, in oct. fe. P[enth. ?]....., [a. d.] 1350.

E.: IAZ. Spisi i pergamene samostana Sv. Kresevana u Zadru. 19. 17. (Df. 285 576.)
Hátlapján a pecsét alatt *commissio regis et relatio* feljegyzés. Csonka, szakadt, a
kekezés egyes szavai is hiányoznak.

K.: Smič. XI. 628–629. (483. szám, E.-ről).

Megj.: Az irat kelte a MNL nyilvántartásából származik. Smič. az oklevél pontos kiállítási
idejét annak rongáltsága miatt nem tudta meghatározni.

422. 1350. máj. 23. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az esztergomi kápt.-nal, hogy Mykala-i Péter fia: András Bars m.-
i Mykala nevű birtokának hj.-át és mások birtokaitól történő elválasztását kérte, ezért
megparancsolja a kápt.-nak: Sarou-i Mihály fia: Miklós, Gudur-i János fia: Mihály, Endred-i
Salamon fia: Miklós vagy Ziluakuz-i István királyi emberek valamelyike mellett küldjön tanút
Mykala birtokra, ott végezzék el a hj.-t, a birtokot válasszák el mások birtokaitól, majd
iktassák Péter fia: András számára. Az esetleges ellentmondókat Andrással szemben
megfelelő határidőre idézzék jelenléte elé, a történekről pedig küldjenek írásos jelentést. D.
Bude, in fe. S. Trinitatis, a. d. 1350.

Á.: az 564. számú oklevélben.

K.: AO. V. 422–423. (260. szám, Á.-ban).

423. 1340. (☞: 1350.) máj. 23. Buda

Gelethius (Tá. 2.: Gelethus) fia: Miklós nádor (H) 1350. máj. 23-án (16. die quind. fe. B.
Georgii mart., a gracie 1340. [☞: 1350.]) kiadott privilégiuma szerint Ithebew-i Demeter fia:
János Kewe-i várjobbágnak Karthal-i Ethele-vel és fiával: Istvánnal szemben Wyda birtok
kapcsán indított perében a felperes a vitatott birtokot a sajátjának vallotta, amely
várjobbágyként jog szerint régóta őt illeti, de azt István és Ethele elfoglalták tőle, ezzel
szemben az alperesek képviselőjében a csanádi kápt. ügyvédvalló levelével megjelent
Werthes-i (dict.) János bemutatta a néhai [I.] Károly király oklevelét, amelyet utóbb [I.] Lajos
király is megerősített, és amely bizonyította, hogy a szóban forgó birtok az alpereseké, ezért a
nádor – minthogy János a neki háromszor feltett kérdésre sem tudott a bemutatott királyi

privilegiummal szemben bizonyítékot adni, sőt lemondott Wyda birtokról Ethele és István javára – a vele ülésező bírákkal Wyda birtokot Ethele-nek és Istvánnak ítélte, Jánost pedig örök hallgatásra szólította fel.

Tá. 1. Garai Miklós nádor, 1412. szept. 5. Dl. 43 172. (Múz. Ta.)

2. Tá. 1. > titeli kápt., 1418. márc. 9. Dl. 43 389. (Múz. Ta.)

K.: –

Megj.: A hibás keltezésre vonatkozóan I. Anjou-oklt. XXIV. 327–328. számok közötti oklevelet, I. Károly király 1326. jan. 23-án kiállított oklevelét I. Anjou-oklt. X. 31. szám alatt.

424. (1350. máj. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa kéri [I.] Lajos királyt (U), hogy levele átadójának, Raymund thérouranne-i (Morinensis) püspöknek mindenben higgyen. D. ut supra. [D. Auinione, IX. Kal. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 2v. (Df. 291 928.)

K.: Theiner I. 786. (1193. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 3. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 86. (4517. szám, Reg. alapján).

425. (1350. máj. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa emlékezteti [I.] Lajos királyt (U), hogy Rómában (Urbs) jubileumot hirdetett, s Anibaldus tusculumi (Tusculanensis) püspököt bízta meg azzal, hogy békés viszonyokat teremtsen. A pápa ezek u. végtelenül elkeseredett amiatt, hogy Lajos ismét az országba jött, mivel korábbi idejövetele alatt sok rossz dolog történt. Ezért a király tervének megakadályozására több levélben utasította Guido pápai legátust, a Szt. Cecília-egyház presbíter kardinálisát, hogy közte és Johanna királynő (Si), valamint férje, Tarentum-i Lajos között állítsa helyre a békét. A bíboros azonban kimentette magát, ezért a pápa Anibaldust

bízta meg azzal, hogy menjen egyrészt hozzá, másrészt Johannához és férjéhez, végül követét, Raymund thérouranne-i (Morinensis) püspököt bízta meg azzal, hogy a felek közötti béke helyreállítását elősegítse, ezért kéri, hogy a követnek mindenben higgyen. D. ut supra. [D. Auinione, IX. Kal. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom 144. fol. 3r–v. (Df. 291 928.)

K.: Theiner I. 785–786. (1192. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 3. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 86. (4518. szám, Reg. alapján).

426. (1350. máj. 24. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előzővel (l. 425. szám) azonos levelet küld Raymund pápai követnek (nuncius), terouenne-i (Morinensis) püspöknek, s egyben kéri: az említett királyok és országaik közötti béke megújításában, helyreállításában a legkörülményesebben járjon el. D. ut supra. [D. Auinione, IX. Kal. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. 144. 3v–4r. (Df. 291 928.)

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 86. (4518. szám, Reg. alapján).

427. 1350. máj. 25. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg értesíti a bácsi egyház kápt.-ját: szentmihályi (de S. Michael) Mihály mr. azt panaszkolta előtte, hogy Katalin nevű leányát törvényesen férjhez adta Zenthe-i Mihály fia Péter fia: Péterhez 200 M. értékű jegyajándékkal – ti. 15 ezüst serleggel, 15 övvel, 16 hátszlóval és 60 ménesbeli lóval –, amiből később Péter a fr.-ét, Mihályt fogásból kiváltotta. Péter fia: Péter halálát követően Péter testvérei, Miklós, Pál és Demeter e javakat Katalinnak nem adták vissza, és őt Péter halála után 30 napig törvénytelenül kizárták a Péter birtokain lévő 4 kuriális helyről (de quatuor locis curiarum in possessionibus ipsius Petri), ahol javait (utilitates victualium suorum) tartotta, anélkül, hogy jegyajándékával kapcsolatban eleget tettek volna neki. A herceg megparancsolja a kápt.-nak, hogy Vayuada-i Miklós, Kelemen-i Fülöp fia: Péter, vagy Raad-i Gál fia: Ágoston hercegi

emberek valamelyike mellett küldjenek tanút, a fenti ügyről derítsék ki az igazságot, majd tegyenek róla jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. fe. S. Trinitatis, a. d. 1350.

Á.: a 482. számú oklevélben.

K.: –

R.: Halász É., Szlavón 221. (418. szám).

428. 1350. máj. 26.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy kérésére (l. 398. szám) itt átírt oklevelének (l. 397. szám) közvetítésére kiküldték maguk közül Mihály karpapot, aki a következőről számolt be: máj. 24-én (f. II. prox. p. oct. dict. fe. Penth.) a király említett oklevelét felmutatta a bírói székét tartó Lengen (dict.) Péter Scepus m.-i alispánnak, aki az abban foglaltakra a következő választ adta: a 8 lovat nem tudja visszaadni, mert nincs nála, Wlchyna birtok fele részét nem tudja visszaadni Jakabnak és Zonk-nak, mert azt a királynak foglalta le, a király Mendzenth-i jobbágyainak Wlchyna birtok felerészével kapcsolatos okleveleit pedig jún. 6-ra (ad dictum 22. diem fe. Penth.) elküldi, amint azt a király parancsolta neki, végezetül a neki szóló királyi oklevélről azt mondta, hogy azt magánál tartja, mert a kápt. e. kíván a benne foglaltakra megfelelni. Azután pedig máj. 26-án (f. IV. prox. p. oct. dict. fe. Penth.) Benedek mr., a Scepus-i egyház scholasticus-a útján azt is válaszolta, hogy a 8 lovat a király erdejében elfogatta, s azokat Jakab és Zonk jobbágyainak kérésükre átadta, a [király által visszakért] levelet pedig Benedek mr.-rel a kápt.-hoz elküldte. D. f. et a. d. prenotatis. [1350.]

E.: Dl. 74 815. (Máriássy cs. márkusfalvi lt. 38.) Hátlapján azonos kézzel írott *Excellentissimo domino suo regi pro Jacobo et Zonk super responsione Petri dicti Lengen vicecastellani de Scepes et transmissione instrumentorum iobagionum de Mendzenth in facto empcionis medietatis possessionis Wlchyne ad 22. diem fe. Penth. relatorie* feljegyzés látható. Papír, zárópecséttel.

K.: –

R.: Máriássy 31. (68. szám).

Megj.: A [] között lévő kiegészítés az itt átírt királyi parancslevélből származik.

429. (1350. máj. 26.–jún. 6. között)

Erzsébet királyné az Wlchyna birtoklásával kapcsolatos vizsgálatban egyrészt a Mendzenth-i hospes-eknek, másrészt Detricus fia: Jakab litteratusnak és Hannus fia: Zonk-nak előírt oklevél-bemutatói kötelezettségére vonatkozóan, amelyet [I.] Lajos király korábbi oklevelében (l. 397. szám) jún. 6-ra rendelt el, meghagyja Tamás c. királyi országbírónak, hogy az ügyben adjon ki perhalasztó levelet, új határidőként a király tengerentúli részekről való visszatérésének 15. napját, a király Budára való visszatérésének idejét jelölve meg, azzal, hogy a felek békés egyetértésben élvezzék a birtokot és hasznait addig, amíg az ügyben a végső ítélet meg nem születik.

Eml.: a 489. számú oklevélben.

K.: AO. V. 387. (232. szám, Eml.-ben).

Megj.: A szepesi kápt. I. Lajos király szóban forgó levelét máj. 24-én közvetítette a Szepes m.-i alispán számára, aki azt máj. 26-án, a királyhoz szóló kápt.-i jelentés keltének napján küldte vissza a kápt.-hoz. A perhalasztásról szóló királynéi parancs kiállítására feltehetően ezután, ill. a király oklevelében megadott határidőt (jún. 6.) megelőzően kerülhetett sor.

430. (1350. máj. 26.–jún. 6. között)

Tamás c. országbíró a királyné parancsára (l. 429. között szám) a [I.] Lajos király korábbi oklevelében (l. 397. szám) foglalt jún. 6-ról a király tengerentúli részekről való visszatérésének 15. napjára elhalasztja azt a határidőt, amikor a Mendzenth-i hospes-eknek, Detricus fia: Jakab litteratusnak és Hannus fia: Zonknak Wlchyna birtokkal kapcsolatban okleveleiket be kell mutatniuk.

Eml.: a 489. számú oklevélben.

K.: AO. V. 387. (232. szám, Eml.-ben).

Megj.: Tamás országbíró fenti perhalasztó levele a hozzá intézett királynéi parancs kiállítását követően kelt, amelynek kibocsátása 1350. máj. 26.–jún. 6. között történhetett (l. ehhez a 429. számú oklevélnél található Megj.-t). Mivel Erzsébet királyné vonatkozó

utasításának keltét pontosabban nem lehet meghatározni, az országbírói oklevél keltét csupán ugyanazon időtartamra tehetjük.

431. (1350. máj. 27. e.)

Trencsén m. hatósága elrendeli, hogy Dulo-i Pál fia: István máj. 27-én (V. f. prox. p. fe. S. Vrbani pape) vívjon párbajt Tor (dict.) Péter fia: Jakabbal szemben Jakab testvérének (fr.), Fülöpnek a megölése miatt.

Eml.: az 556. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a párbaj kijelölt napjából adódik.

432. (1350. máj. 27. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa értesíti Anibaldus pápai legátust, hogy megkapta korábbi leveleit, amelyekben az [I.] Lajos király (U) és Tarentum-i Lajos közötti ügyekben zajló tárgyalásokról értesítette, ismertette a felek és a maga leveleit is. A pápa felszólítja a legátust, hogy személyének veszélyeztetése nélkül menjen Mo. királyához, s a jelen levél mellékletébe foglaltak szerint (per modum articulorum in cedula quam tibi mittimus interclusam presentibus) tárgyaljon vele. D. ut supra. [D. Auinione, VI. Kal. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 4v–5r. (Df. 291 928.)

K.: Theiner I. 787. (1194. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 4. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 86. (4519. szám, máj. 24. keltezéssel).

433. 1350. máj. 27.

András erdélyi püspök 1350. máj. 27-én, Kolozsváron (Actum [in Clusuar] in fe. Corporis Christi, a. d. 1350.) gyűrűspecsétjével ellátott megerősítő záradékkal látja el a fehérvári

egyházmegyében lévő Szt. András tiszteletére emelt templomnak adott búcsúengedélyt (l. 227. szám).

E.: – Erdélyi Okm. szerint 1897-ben a hégeni szász ev. egyházközösség lt.-ában őrizték, de később a Szász Nemzeti Lt.-ban már nem volt fellelhető.

Má.: Erdélyi Okm. szerint Georg Soterius: Collectanea ad historiam patriam című, 18. sz. eleji, egykor a szebeni Brukenthal-múzeumban őrzött kéziratos forrásgyűjteményében. (t. II. p. 1822.)

K.: ZW. II. 76. (658. szám, Má. alapján).

R.: Erdélyi Okm. III. 217–218. (562. szám).

434. 1350. máj. 27. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: a 3 ökör elvétele miatt támadt perben a veszprémi egyház kápt.-jának perbehívó levelében kitűzött máj. 15-én (22. die fe. B. Georgii mart.) megjelent színe e. Miklós Beel-i apát képviselőként János litteratus az országbíró ügyvédvalló levelével Leurenté-i Dénes fia: Jánossal szemben, s ott 12 napot várt törvényesen Jánosra, aki nem jelent meg és mást sem küldött maga helyett, ezért őt bírságban elmarasztalják, hacsak alapos okokkal ki nem tudja magát menteni. D. Bude, 13. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: BFL. Pannonhalma. konv. lt. 398. Capsarium. 51. F. 4. (Df. 207 204.)

K.: –

435. 1350. máj. 27. Eger

János mr. borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa színe e. megjelenvén egyik részről a testvére (fr. uterinus), Péter helyett is eljáró, őt az egri kápt.-tól kapott felhatalmazással képviselő Orus-i Simon fia: Imre mr., a másik részről pedig Keled fia István fia: László a Lelez-i konv. ügyvédvalló levelével ellátva apja, valamint a testvére:

Domokos, továbbá ennek fia: János képviselét is, előbbi kinyilvánítja, hogy miután anyjuknak, Kerezthur-i Apay leányának: Erzsébet nemes asszonynak Anarch-i István fia: László Zabouch és Byhor m.-ben lévő Arnach [!], Benk, Monyorous és Zolothmonostora birtokaiból járó leánynegyede miatt a püspök és vikáriusa e. testvérével együtt pert indítottak a nevezett László és Domokos ellen, végül perbeli ellenfeleik fogott bírák ítélete szerint e leánynegyede nézve 80 kassai M. garasokban történő kifizetésével, továbbá a Szabolcs m.-i Apagh, Napkor és Seneu birtokok között lévő Apaytelke, más néven Zeuleus földrész, s annak minden haszonvétele és tartozéka régi határok között történő átadásával számukra és nővéreik számára elégtételt adtak, ennek megfelelően szavatosságot vállalva mentesnek nyilvánítják őket további követeléseik alól, István és fiai pedig szintén szavatosságot vállalnak a másik fél javára átadott birtokok tekintetében. A vikárius minderről pecsétjével ellátott oklevelet ad ki, s egyúttal kéri a kápt.-t, hogy az ügyben a kápt. pecsétjével megerősített oklevelet adjanak ki. D. in Agria, in fe. Corporis Christi, a. d. 1350.

Á.: a 439. számú oklevélben.

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz 2007. 54–55.; Vay berkeszi 430. (115. szám).

436. 1350. máj. 28. Buda

[I.] Lajos király (H) emlékezetül adja, hogy Győr m.-ben lévő Echy-i jobbágynak (populi seu jobagiones) hasznára és kényelmére más megyebeli vásárok (forum comprovinciale) károsítása nélkül szerdai napokra hetivásár (forum liberum, forum ebdomadalis) tartását engedélyezte, de megtudta, hogy ez a pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-egyház apátjának Zentmarton nevű falujára régtől fogva érvényes vásártartási jogot zavarná, ezért az Echy faluban tartandó vásár napját az apát kérésére szerdáról hétfőre teszi át, s az oda igyekvőknek különös kegyből megengedi, hogy vásárnaptól keddig javaik és személyük sértetlensége mellett szabadon jöjjenek és távozzanak. A király egyúttal elrendeli a fentiek vásárokon és nyilvános helyeken történő kihirdetését. D. Bude, f. VI. prox. p. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1350.

Á.: az 537. számú oklevélben.

K.: P. II. 404–405. (136. szám, a győri kápt. 1353. jan. 19-i átiratából).

437. 1350. máj. 28.

A velencei államkönyv bejegyzése szerint a velencei kormánytanács 1350. máj. 28-án (1350., die 28. Maii, ind. 3.) értesítette [Erzsébet] királynét (H), hogy az ő és fiai korábbi leveleit, amelyekben a köztük lévő béke megtartása érdekében határidőt jelöltek ki a [velencei] alattvalók kárának jóvátételére, továbbá a királynénak azt a levelét, amelyben e határidő elhalasztását kérte, megkapták, s a következőket válaszolták ezekre. A kormánytanács elutasítja a királyné kérését, mert időközben tudomásukra jutott, hogy Mo. királyának seregei (gentes) további károkat okoztak Apulia partjain és a tengeren, azonkívül levelének megérkezte e. már elküldték különlegesen meghatalmazott követüket (nuncius specialis) a károk megállapításához. Egyben kéri a királynét, hogy adja parancsba alattvalóinak: a köztük lévő békét ne sértsék meg.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 384–385. (313. szám, a Misti című velencei államkönyv 26. kötete alapján); Ljubić 186–187. (265. szám, a Misti című államkönyv 26. 27. alapján).

438. 1350. máj. 28.

A velencei kormánytanácsnak az előzővel azonos tartalmú levele István herceghez.

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 437. számú oklevélével.

439. (1350.) máj. 28.

Az egri kápt. Orus-i Simon fia: Imre kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített nyílt oklevélben átírja János borsodi főesp.-nek, egri kanonoknak, az egri püspök lelkiekben általános vikáriusának 1350. máj. 27-én kelt oklevelét (l. 435. szám). D. in crastino fe. eiusdem Corporis Christi, a. supradict. [1350].

E.: –. Fk. Dl. 96 313. (Vay cs. berkeszi lt. 305.) Hátoldalán rányomott pecsét volt. Fk.-én a jobb oldali sorvégek hiányoznak.

K.: –

R.: Vay berkeszi 430. (116. szám).

440. 1350. máj. 28.

Az egri egyház kápt.-ja e. egyik részről Lok-i Zepud fia Mihály fia: Miklós, a másik részről pedig N. [Miklós] egri püspök famulus-a, Terpen-i Miklós fia: Goor (dict.) András mr. a felesége, Zepud fia: Mihály lánya, Anna nemes asszony képviselőjében megjelenvén, előbbi kinyilvánította, hogy mivel András és felesége a nagyanjuk leánynegyede címén Annának, neki és testvérüknek: Péternek, valamint Wekes fiainak és Zepud fia Tamás fia: Simonnak járó, Gereven fia Mihály fia: Péter által János borsodi főesp., az egri püspök lelkiekben általános vikáriusa e. megfizetett 100 kassai M.-ból a neki és a testvérüknek, Péternek járó részt átengedték, ennek nyomán most ő a Gereven fia Mihály fia: Péter által neki és Zepud rokonainak szintén nagyanjuk leánynegyede címén átadott, Hewesuywar m.-ben, a Tisza folyó mellett fekvő Genda birtokban lévő, neki és testvérüknek, Péternek jutott fél részbirtokot annak minden hasznával és tartozékával – ti. szántóföldekkel, rétekkel, erdőkkel, legelőkkel, halastavakkal, halászhelyekkel, az egyház kegyúri jogával és a Tisza folyóval – együtt átadja nővérének, Annának, általa pedig férjének és örököseiknek, azzal a feltétellel, hogy ha Anna örökös nélkül halna meg, akkor ezek a birtokrészek szálljanak vissza rá és örököseire, ellenkező esetben maradjanak András és utódai kezén, s ebben ő szavatosságvállalása szerint megvédi őket. Anna és Miklós testvére, Péter hozzájárul testvérei megállapodásához. A kápt. ígéri, hogy oklevele visszahozatala esetén azt a nagyobb biztonság érdekében privilegiális formában is átírja. D. in crastino fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1350.

Á.: Mátyás király, 1486. nov. 6. Dl. 4130. (MKA. NRA. 391. 46.)

K.: –

441. 1350. máj. 28.

A vasvári kápt. Gench-i László fia: Lochk kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével ellátott privilégiumban átírja a néhai [I.] Károly király (H) 1328. jan. 8-án kelt nyílt oklevelét

[amelyben Lochk-ot kegyébe fogadja, s felmenti az általa elkövetett törvénysértések alól]. D. f. VI. prox. an. quind. fe. Penth., a. d. 1350.

E.: Dl. 2483. (MKA. NRA. 29. 13.) hátlapjára nyomott kerek pecsét maradványaival.

K.: –

Megj.: I. Károly király itt átírt, 1328. jan. 8-án kelt oklevelét I. Anjou-oklt. XII. 10. szám alatt. Károly király oklevelének [] között megadott tartalmát az átíró oklevél szövege nem tartalmazza közvetlenül.

442. (1350.) máj. 29. Villanova

[VI.] Kelemen pápa felszólítja Valente-i János genovai (Janua) kormányzót, hogy [I.] Lajos királynak (U), aki a Nápolyi Királyságot (regnum Sicilie seu terra citra Farum) ismét megtámadta, ne nyújtson semmilyen segítséget, ne lépjen vele szövetségre, ellenben segítse Johanna királynőt (Si) és Tarentum-i Lajost országuk megvédésében, s Ventimiglia (civitatis Vigintimiliensis) ügye miatt ne mutasson haragot a királynéval és férjével szemben. D. apud Villamnovam, Auinionensis dioecesis, IV. Kal. Jun., [pápaságának] 9. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 1r–v. (Df. 291 928.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 86. (4522. szám); Áldásy I. 27. (78. szám).

443. (1350. máj. 30. e.)

Tamás országbíró Mestur-i Miklós fiainak Gál fia: Istvánval Mestur birtokban lévő részbirtokok miatt folyó perét máj. 30-ra elhalasztja.

Eml.: a 464. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az oklevél keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevélben szereplő, országbíró előtti megjelenés napjából (máj. 30.) adódik.

444. 1350. máj. (30. Buda)

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. emlékezetül adja, hogy Deseu fia: Benedek zsenge gyermekkorban lévő (pueri in tenera etate) fia: Deseu és János máj. 23-án (in oct. fe. Penth.) jogi képviselőjükkel együtt személyesen megjelentek előtte, és eltiltották rokonaikat (fr.), Gedey-i Deseu fia: Péter mr.-t és Kapulya-i Deseu fiait: Lászlót és Miklóst attól, hogy Mo.-i birtokaikat, részbirtokaikat és azok hasznait, amelyek őket örökjogon és rokonság okán közösen illetik, bármilyen módon elidegenítsék, másokat pedig e birtokok megszerzésétől és elfoglalásától. D. [Bude, 8.] die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 4129. (MKA. NRA. 68. 7.) Szakadt, hiányos. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és nagy kerek zárópecsét maradványai láthatók. Papír.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1430. márc. 3. > bácsi kápt., 1435. szept. 5. Dl. 108 046. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 16. 1. 2.)

K.: AO. V. 381. (226. szám, kihagyásokkal).

Megj.: A keltezés [] között látható kiegészítése Tá.-ból származik.

445. 1350. máj. 30. Buda

Tamás, [I.] Lajos király országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: a Nyulak-szigeti (Insula Leporum) apácák egy bizonyos Sumudor birtokban lévő földrészrel kapcsolatos ellentmondás miatt pert indítottak Sambuk-i Eynardus mr. ellen, aki helyett korábbi oklevelének megfelelően máj. 23-án (in oct. fe. Penth.) a fia, János jelent meg színe e., miután apja halála miatt a per rászállt, ő azonban valamennyi ügyére vonatkozóan királyi perhalasztó parancsot (l. 420. szám) mutatott be, így az országbíró a felek között fennálló pert a korábbi állapot fenntartása mellett [1351.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. prox. nunc venturas) elhalasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 4131. (Mon. Vet. Bud. 32. 10.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, zárópecsét töredékeivel.

K.: AO. V. 383. (228. szám).

R.: Bakács, Pest m. 188–189. (642. szám).

446. 1350. máj. 30.

A pozsonyi egyház kápt.-ja e. egyik részről megjelent Pathas-i Rosth [fia]: Jakab a maga és fia: Miklós és Mihály nevében, valamint Bertalan fia: Péter a maga és testvérei (fr.):

[Mihály, Miklós] és András nevében, a másik részről pedig Terke ~ Terk fia Pál fia: István, valamint ugyanezen Terk fia Jakab fia: János, s együttesen kinyilvánították, hogy Pothos-ban lévő birtokaik felosztása kapcsán a Pozsony m.-i alispán és [a m. sz]b.-i e. hosszú ideje tartó per volt köztük, végül fogott bírák közreműködésével megegyeztek a következőképpen. Pathas birtokot 3 egyenlő részre osztják úgy, hogy 2 részt Terk fia [Pál fia: István], és Jakab fia: János, a harmadik részt pedig Rosth fia: Jakab birtokolja fiaival: Miklóssal és Mihállyal, valamint Berta[lan] fia: Péterrel és testvéreivel, [Mihállyal, Mik]lóssal és Andrással, ill. utódaikkal. A felek azt is elmondták, hogy az örökös nélkül elhunyt Pothus-i Gerk fia: Mark részét is 3 egyenlő részre osztották, ennek 2 részét kapta Pál fia: István és Jakab fia: János, egyharmadát pedig Rosth fia: Jakab a fiaival, Bertalan fia: Péterrel és fiaival, Mihállyal, Miklóssal és Andrással. István és János azt is kinyilvánították, hogy Briccus fia: Péter telkéből Rosth fia: Jakabnak és fiainak, továbbá Péternek, Mihálynak, Miklósnak és Andrásnak telki hely gyanánt odaadtak még fél hold földet. A felek kijelentették: azt, aki közülük a későbbiekben nem tartja be a fenti egyezséget, párbajvesztesként marasztalják el. A felek mindennek önként alávetik magukat a kápt. e. D. in domin. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1350.

E.: ŠA. Bratislave. Kondé cs. balázsfai lt. 22. (Df. 251 812.) Szakadt, több helyen lyukas.

K.: –

447. 1350. máj. 31. Buda

[I.] Lajos király (H) Pest m.-i Potharazta birtokán élő hospes-einek és jobbágyainak minden hét szerdáján hetivásár tartását engedélyezi, a vásárra igyekvő minden rendű és nemzetiségű (cuiuscumque condicionis et quarumcumque nacionum) kereskedőnek, kalmárnak és piaci árusnak (negotiatores, mercatores, populi forenses) pedig különös kegyből megengedi, hogy keddtől a vásárt közvetlenül követő csütörtökig javaik és személyük sértetlensége mellett szabadon jöjjenek és távozzanak. A király egyúttal elrendeli a fentiek vásárokon és nyilvános helyeken történő kihirdetését. D. Bude, f. II. prox. p. fe. Corporis [!], a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 41 137. (Múz. Ta. Véghely) Az előlap alján *relacio Pauli*, valamint a hártya felső részében a szöveg fölött, és a hátlapon azonos kézzel írott *propria commissio Regine per Nicolaum Alberti per se* szavak olvashatók. Hátoldalán rányomott pecsét helyével.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt, 1910 májusában készült egyszerű Má.

K.: –

R.: Bakács, Pest m. 189. (643. szám).

448. 1350. máj. 31. Scardona

Illés volt Breberium-i c. fia: István c. 1350. máj. 31-én (a. Nat. eiusdem 1350., ind. 3., die ultimo mensis Mai., regnante d. Lodovico serenissimo rege H, et temporibus equidem d. nostri egregii c. Pauli olim Georgii c., et d. Andree venerabili episcopi Scardonienensis atque iudicem nostrorum, Johanni Drasmi, Nicolai Bergendych et Luca Stoyslauich) Scardona-ban, Streconich János házában (actum et firmatum est hinc Scardone in domo Johannis Streconich), Pál Clyssya-i c. e., tanúk és a testvére, Tamás c. (presentibus viris nobilibus et honestis coram egregio et potenti viro domino Paulo comite Clyssye et sacerdote olim Georgii comite Thomassio comite quondam Elye comitis de Breberiensis) jelenlétében, testvére beleegyezése mellett a jelen, Gerardus fia: Márk Scardona-i examinátor által kiállított és lepecsételt közokirat (instrumentum publicum) erejével a maga és utódai nevében szavatosság vállalása mellett eladja Raquithnica-ban lévő összes művelt és művelés alá nem vont földjét a hozzájuk tartozó jogokkal együtt, továbbá e birtoknak a testvérét, Tamás c.-t illető összes részét, és Breber-i Petrouych Miklós részét – amelyeket máshol fekvő birtokokért kapott cserébe –, valamint a néhai Stiptouich János c. birtokából őt illető részt minden tartozékával és jogaival együtt Radozlaus Chrusuegnaczych Sibenicum-i polgárnak és örököseinek 200 font forgalomban lévő velencei kis dénárért, amelyet teljes egészében átvett. Az említett birtokok határai a következők: Sucischa, Bolschyak hegy, az azzal szemben lévő forrás, az említett Sucischa-tól É felé az első hegyig, amit Tolsacz-nak neveznek, Garicza hegy, Plissimca hegy, forrás.

Á.: Nonai kápt. 1361. dec. 10. > I. Lajos király, 1380. szept. 9. Dl. 50 041. (Intézmények irataiból. Sebenico város. 25.)

K.: –

449. 1350. máj. 31. Vasvár

Vasvár m. szb.-i tudatják: máj. 31-én (f. II. prox. p. fe. Corporis Christi), amikor királyi parancsra Vosuar faluban közgyűlést tartottak, János fia: Péter mr., ill. a másik János fia: János Tyak-ról a maguk és fr.-eik nevében bemutatták a néhai [I.] Károly király (H) privilégiumát, amelyben megerősítette a néhai Endre királynak királyi birtokok adományozásáról szóló, a Tyak-i nemesek birtokainak határai közé eső Rabe erdő és más hasznok adományozásáról szóló privilégiumát megerősítő privilégiumát, ezért a m. nemesi bírósága eltiltja Theten c. Saar-i várnagyot, Volfardus mr. Vasvár m.-i c. alispánját attól, hogy

a Tyak-i nemeseket fenti birtokaiban zavarja. D. in Castroferreo, die et loco prenotatis, a. d. 1350.

E.: GYMSML. (Sopron) 4660. Niczky cs. 58. (Df. 209 161.) Előlapjának Fk.-én 4 kisebb, hátlapra nyomott pecsét átütő alakja látszik.

K.: –

Megj.: András király fent említett oklevelét Reg. Arp. nem tartja számon.

450. 1350. máj. 31. Vasvár

Theten mr. Saar-i várnagy, Wolfardus mr. Vasvár m.-i c. alispánja és a m. szb.-i bizonyítják, hogy máj. 31-én (f. II. prox. p. fe. Corporis Christi), amikor királyi parancsra Woswar faluban közgyűlést tartottak a m. nemeseivel és közembereivel, Byr-i László fiai: Kelemen, Miklós és Gergely, Lőrinc fia: György, Miklós fiai: Pál és Beke, Miklós fia: János, Péter fia: István, és Heym fia János fia: Tamás Byr-i nemesek Wolfardus mr. képviselőjében tiltották elöttük Touth (dict.) Lőrinc fiait: Miklóst, Leukus-t és Bertalant, de különösen ezek famulus-át, Péter fia: Miklóst Byr nevű részbirtokuk – ami egy malmot és egy szőlőt is magában foglal – haszonvételeinek (usuum fructuum et utilitatum) használatától. D. die et loco prenotatis, a. d. 1350.

E.: AL. Kolozsvár. Sennyey cs. Oklevelek 28. 13. (Df. 253 151.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és 3 rányomott pecsét nyoma, egynek pedig hártyszalagjai láthatók.

K.: –

451. (1350.) jún. 2. Avignon

[VI.] Kelemen pápa jóváhagyja Wirzvig fia: Miklós krakkói polgár abbéli kérését, hogy az esztergomi egyházmegyéhez tartozó Cíps-i Szt. Márton-egyház kanonoki javadalmát (canonicatus et prebenda) adományozza fivérének (fr.), Wirzvig fia: Jánosnak annak ellenére,

hogy a krakkói egyházmegyében lévő Sandecz-i plébániát már bírja. D. Avinione, IV. Non. Jun., [pápaságának] 8. évében. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 215. (443. szám, kihagyásokkal, ASV. Reg. Suppl. Clementis VI. tom. 200. fol. 40. alapján); Rábik, Reg. Suppl. 135–136. (203. szám, ASV. Reg. Suppl. tom. 22. fol. 41r. alapján).

452. (1350.) jún. 2. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti Wirzing fia: Jánost, hogy üresedés esetén az esztergomi egyházmegyei Cips-i Szt. Márton-egyházban kanonoki javadalmat adományoz számára. D. Avinione, IV. Non. Jun., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 291–292. (264. szám, ASV. RV. tom. 200. fol. 23r–v. alapján).

R.: Theiner I. 791. (1203. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. com. lib. II. p. 1. fol. 23. alapján); Bull. Pol. II. 80. (485. szám).

453. (1350. jún. 2. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 452. számú oklevélbe foglalt rendelkezését tudatja az esztergomi egyházmegyéhez tartozó káposztafalvai (Cabsdorf) apáttal. D. ut supra. [D. Avinione, IV. Non. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 452. számú oklevélével.

454. (1350.) jún. 2. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa a 452. számú oklevélbe foglalt rendelkezését tudatja az esztergomi egyházmegyéhez tartozó Lochnicz-i perjellel. D. ut supra. [D. Avinione, IV. Non. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Megj.: Apparátusa megegyezik a 452. számú oklevélével.

455. 1350. jún. 2.

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója 1350. jún. 2-án (12. die 22. diei oct. fe. B. Georgii mart. sub a. d. 1350.) kelt, privilegiális formában kiállított ítéletlevele szerint kérte a vasvári kápt.-t, hogy küldjenek tanút annak a Mester birtokon lévő részbirtoknak az iktatásához, amelyet a Mester-i Aladár fia: Péter ellenében hozott korábbi ítélete szerint Mester-ből való Miklós fiai: Péter, János és Miklós, továbbá ugyanezen Péter fia: Lőrinc, valamint István fia: János visszaszereztek, a történetekről pedig az iktatást követő 22. napra (ad 22. diem possessionarie statucionis) az újonnan beiktatott birtokosok által küldjenek írásos jelentést (l. 335. szám). E rendelkezésnek megfelelően máj. 22-én (ipso 22. die oct. fe. B. Georgii mart.) megjelent az országbíró e. Miklós fia: Miklós a maga és az országbíró ügyvédvalló levelével a testvérei nevében is, s bemutatta a vasvári kápt. jelentését (l. 336. szám), amelynek megtekintése u. Tamás c. az abban foglalt határok között leírt, Miklós fiainak, Péter fia: Lőrincnek és István fia: Jánosnak ellentmondás nélkül iktatott földrészt ezen Miklós fiainak, Péter fia: Lőrincnek, István fia: Jánosnak és örököseinek ítélte örökös birtoklásra.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1358. szept. 7. Dl. 41 357. (Múz. Ta. 1913. 17.)

Má.: Tá.-sal azonos jelzet alatt Tá.-ról készült újkori egyszerű Má.

K.: –

456. 1350. jún. 3.

A bácsi kápt. Tarnuk-i Demeter fia: István kérésére és oklevél-bemutatása alapján átírja saját, 1270. okt. 1-jén kelt[, Zepud, Berek, és Batmonustra birtokok Ilona és férje, Benedek fia: László részére történő iktatásáról szóló] privilégiumát. D. f. V. prox. p. fe. Corporis Christi, a. d. 1350.

E.: Dl. 87 249. (Esterházy cs. hg.-i ágának lt. Rep. 32. C. 121. NB.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és rányomott pecsét helye látható.

K.: –

Megj.: Az átírt privilégium [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem tartalmazza közvetlenül.

457. 1350. jún. 3.

Az erdélyi kápt. bizonyítja, hogy egyik részről megjelent előtte Domokos testvér, a Boldogságos Szűz Mária-monostor perjele a maga és konv.-je nevében, a másik részről pedig Vilmos (Wyllermus) c., fehérvári hospes, s Domokos előadta: a Boldogságos Szűz Mária-monostor újjáépítése és felújítása igen sokba kerül, a kolostornak pedig nincsen ehhez elegendő vagyona, ezért a kolostor Pethew-től kapott Pappataka-i szőlőjét, amely Vilmos c. és Bertalan fia: Domokos szőlőinek szomszédságában van a fehérvári kerületben (in districtu Albensi), szavatosság vállalása mellett minden hasznával együtt eladják Vilmos c.-nek a tőle átvett 20 rövid M.-ért. D. in oct. fe. Corporis Christi, a. d. 1350.

E.: Ba. Gyulafehérvári kápt. lt. Erdélyi kápt. Oklevelek. 1. 140.; Beke 5. 644. (Df. 277 315.)
Hátlapján egykorú kézzel *venditio perennalis unius vinee in promontorio civitatis Albensis Pap Pataka nuncupato erecti per honorabilem Dominicum prepositum claustrum B. M. virg. pro 20 marcis brevibus comiti Villermo civi Albensi facta, a. 1350.* Hátlapján befüggesztett pecsét nyomával.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 18. sz.-i Má.

K.: ZW. II. 77. (660. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 219. (566. szám.); Beke 509. (644. szám); Beke, Címjegyzék 40. (19. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 542. Román nyelvű.

Megj.: Beke szerint az oklevélnek 1786. márc. 28-án kelt hiteles konv.-i másolata is volt.

458. 1350. jún. 3.

A fehérvári kápt. a veszprémi kápt. nevében eljáró János kanonoknak, a veszprémi kápt. volt al-olvasókanonokának kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített nyílt oklevélben átírja a néhai [I.] Károly király (H) gyűrűspecsjével ellátott, 1342. máj. 17-én kelt, [Kal falvaknak a veszprémi egyház részére történő visszaadásáról szóló] nyílt oklevelét. D. in oct. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1350.

E.: Veszprémi székeskápt. mlt. Kál 22. (Df. 200 908.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések. Fk.-én mandorla alakú rányomott pecsét látszik.

K.: –

R.: Veszp. Reg. 170. (424. szám).

Megj.: I. Károly király 1342. máj. 17-én kelt oklevelét l. Anjou-oklt. XXVI. 232. szám alatt. Az átíró oklevél ennek [] között megadott tartalmát nem jelzi közvetlenül.

459. (1350.) jún. 4. Avignon

[VI.] Kelemen pápa Vilmosnak (Guillelmus), a S. Maria in Cosmedin[-egyház] kardinális diakónusának ígéri a Tamás választott csanádi püspök felszentelésével megüresedő esztergomi kanonoki javadalmat (canonicatus et prebenda) és prépostságot, ugyanakkor a hozzá tartozó javadalmakat (beneficia): a váci (Wichiensis) kanonokságot (canonicatus et prebenda) és éneklőkanonokságot (cantoria), a kalocsai kanonokságot és olvasókanonokságot (canonicatus et prebenda et lectoratus), a nyitrai kanonokságot és éneklőkanonokságot javadalmat (canonicatus et prebenda et cantoria), valamint a zágrábi és szepesi kanonokságokat (canonicatus et prebenda) az esztergomi kanonoki javadalom elfoglalásakor el kell hagynia. D. Avinione, II. Non. Jun., [pápaságának] 8. évében. [1350.]

K.: Reg. Suppl. I. 215–216. (444. szám, ASV. Suppl. Clementis VI. tom. 20. fol. 188v. alapján.); Rábik, Reg. Suppl. 136. (204. szám, Reg. Suppl. tom. 22. fol. 175v. alapján).

R.: Juhász, Csanádi székeskápt. 104.

460. (1350.) jún. 5. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja Johanna királynővel (Si): tudomására jutott, hogy [I.] Lajos király (U) ismét országára tört, ezért minden előkelőt felszólított, hogy segítsék a királynét és férjét országuk megvédésében, Guido pápai legátust, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisát pedig utasította, hogy menjen Mo. királyához, vagy küldje hozzá követét (nuncius), s szólítsa fel arra, hogy hagyjon fel a Nápolyi Királyság (Si) lakóinak zaklatásával. Miután Guido nem

ment a királyhoz, Anibaldus pápai legátust, tusculumi püspököt küldte Mo. királyához és a címzetthez, hogy a béke érdekében tegyen meg mindent, amit tud, a Nápolyi Királyság (Si) érdekeinek szem e. tartásával. D. Auinione, Non. Jun., [pápaságának] 9. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. 144. 16v–17r. (Df. 291 929.)

K.: Theiner I. 788–789. (1197. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 16. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 91. (4550. szám, Reg. alapján).

461. (1350. jún. 5. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa az előző, 460. számú oklevéllel azonos tartalmú levelet intéz Tarentum-i Lajoshoz.

Megj.: Apparátusa megegyezik az előző, 460. számú oklevélével.

462. (1350.) jún. 8. Avignon

[VI.] Kelemen pápa István választott nyitrai püspök kérésére megengedi, hogy azt a 2 vagy 3 személyt, aki kitünteti magát a keresztény hitben, felszentelje. Egyúttal meghagyja a püspöknek, hogy a bullájában foglalt szavak és eljárás szerint eskesse fel őket, s az eljárás megtörténte u. az eskü szövegét pecsétjével megerősített nyílt levelében küldje el számára követe útján, továbbá figyelmezteti, hogy döntésében vegye figyelembe felettese, az esztergomi érsek véleményét is. D. Avinione, VI. Id. Jun., [pápaságának] 8. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 250. fol. 344r. (Df. 291 198).

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 293. (265. szám, ASV. RV. tom. 203. fol. 19r. 22. alapján).

R.: Theiner I. 781. (1203. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. com. lib. III. p. 2. f. 19. alapján).

463. 1350. jún. 8. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az aradi kápt.-nal: Zeer-i Pousa ~ Posa mr. Krassou m.-i c. és a fia: János panasza szerint akkor, amikor ők Jank-i Miklós mr.-rel együtt hj.-t tartottak a maguk Nezebur és Kuke, valamint Miklós mr. Kyws, Grab és Jam-hoz tartozó birtokai között – amely során a régi határjeleket végigjárva újakat emeltek, elválasztva a szóban forgó birtokokat más birtokaiktól – a határok kijelölése u. Jank-i Miklós önhatalmúan lerombolta Posa mr. és fiai birtokainak régi határjeleit, majd csalárdul vizsgálatot kezdeményezett a panaszosok ellen, azt állítva, hogy ezeket a határjeleket nem az ő, hanem János akaratából emelték. A király utasítja a kápt.-t, hogy küldjenek tanút Gegus fia: Péter vagy Mihály fia: Balázs királyi emberek valamelyike mellé, s a kiküldöttek a fentiekkel kapcsolatban kérdezzenek ki mindenkit, akit csak lehet, különösen a Krassou-i szb.-kat, majd a kápt. a vizsgálat eredményéről küldjön írásos jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. oct. fe. Corporis Christi, a. eiusdem 1350.

Á.: az 563. számú oklevélben.

K.: –

R.: Juhász, Aradi reg. 11. (67. szám).

464. 1350. jún. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: korábbi perhalasztó levelének (l. 443. szám) eleget téve máj. 30-án (in quind. fe. Penth.) egyik részről megjelentek előtte Meestur ~ Mestur-i Miklós fiai: János és Miklós a maguk, ill. a Demenk-i konv. ügyvédvalló levelével testvérük: Péter képviseletében, a másik részről pedig Kerisius fia: Domokos, aki a Demenk-i konv. ügyvédvalló levelével az ugyanazon Mestur-ból való Gál (Gallus, Galus) fia: Istvánt, ennek testvérét (fr.): Jánost pedig ügyvédvalló levél nélkül képviselte. A felek előadták, hogy a köztük lévő peres ügyben az ő bírói engedélye alapján fogott bírák közvetítésével a következő teljes megegyezésre jutottak. Kölcsönösen mentesítve egymást valamennyi köztük előforduló peres követelés és jogsérelem alól, Péter, János és Miklós megígérik, hogy Gál fiaival szemben nem kezdeményeznek pert Meestur-ban lévő részbirtokaik miatt, s nem fogják támogatni azt, aki a rokonságukból (ex generacionibus ipsorum) ezután pert indítana ellenük, viszonzásul István és János is megígéri, hogy a Pétert, Jánost és Miklóst Mestur-ban megillető, a vasvári kápt. osztálylevelében foglalt határok közé eső részbirtokok miatt soha nem indítanak pert, s a későbbiekben e javakban nem háborgatják őket. Mivel Domokos Gál fia: Jánost ügyvédvalló levél nélkül képviseli, János esetleges

elutasításáért Istvánnak kell jótállnia. Amennyiben valamelyik fél nem tartaná be a fenti megállapodást, párbajvesztesként tekintsenek rá. A felek mindezeknek önként alávetik magukat, s vállalják, hogy a bírót békeváltáság megfizetésével közösen engesztelik. D. Bude, 10. die quind. fe. Penth. predict., a. d. 1350.

E.: GYMSML. (Sopron) 5110; 5111. Dukai-Takács cs. lt. (Df. 264 761.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és egykori pecsét hártymaszalagjai látszanak.

K.: –

465. 1350. jún. 8. Hegykő

János mr. Sopron m.-i alispán és a szb.-k tudatják, hogy Jak-i Kemen fia: Miklós jún. 7-én (f. II. prox. an. fe. B. Barnabe ap.) Igkew faluban tartott megyegyűlésükön bemutatta a vasvári kápt. oklevelét, amely szerint János fia: István Gyoro birtok Ke-i felét zálogba adta neki, ezért Miklóst e félbirtokban megerősítik. D. 2. die congregationis nostre prenotate, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 082. (Múz. Ta. Jankovich). Elmosódott, nehezen olvasható. Hártya, hátlapjára nyomott kerek, közepén kitöredezett pecséttel.

K.: Sopron vm. I. 211–212. (166. szám).

466. (1350.) jún. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja-al, hogy Bagdan-i kérte tőle Zobolch m.-i Bagdan birtokának [hj.-át], ezért megparancsolja, hogy küldjenek tanút embere, Jakab mellett, a szomszédok és határtársak jelenlétében végezzék el a birtok hj.-át, és ahol szükséges, [a határjelek megújítását], majd a más birtokoktól elválasztott birtokot iktassák-nak, akivel szemben az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a [történekekről] pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, f. V. prox. an. fe. S. Barnabe ap., a. d. [1350.]

Á.: az 504. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A szöveghiányokat illetően l. az átíró oklevélnél található megjegyzést.

467. 1350. jún. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) emlékezteti a nádort, az országbíró és helyetteseiket, valamennyi megye c.-ét és alispánját, a szb.-kat, a városok és szabad falvak bírait, a villicus-okat és az ország minden jogszolgáltatóját, hogy az ország régi szokása (*antiqua consuetudinaria lege regni nostri*) szerint különböző ügyekben a birtokos nemesek ítéleznek saját birtokaikon élő jobbágyaik és a jobbágyok módjára élő birtoktalan *serviens*-ek (*jobagiones et servientes impossessionatos in suis possessionibus more jobagionum residentes*) felett, kivéve a rablást és a főbenjáró bünteteket, ezért fentieknek megparancsolja: ne merészeljék Simon fiainak: Imrének és Péternek jobbágyságait bíróságaik elé idézni. D. Bude, f. V. prox. an. fe. S. Barabe [!] ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 51 564. (Kállay cs. lt. 1300. 955.) Az oklevél aljának közepén és hátlapján, a pecsét alatt azonos kéz írásával *relatio domine regine per Johannem de Agria* szavak. Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és hátlapjára nyomott nagy kerek pecsét maradványai láthatók.

K.: –

R.: Kállay I. 236. (1028. szám).

468. (1350. jún. 11. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa emlékezteti Valente-i János genovai (Janua) kormányzót, hogy korábban kérte tőle: [I.] Lajos királyt (U) ne támogassa Johanna királynő (Si) és férje, Tarentum-i Lajos ellenében Ventimiglia (*civitas Vigintimiliensis*) ügye miatt. Most is erre kéri, s ígéri, követe Ventimiglia kapcsán a megegyezés reményében tárgyalni fog a királynővel és férjével. D. ut supra. [D. Auinione, III. Id. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. 144. 27v–28r. (Df. 291 930.)

K.: Theiner I. 789. (1198. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 27. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 93. (4558. szám, Reg. alapján).

469. 1350. jún. 11.

A győri egyház kápt.-ja Simon testvérnek, a Churna-i premontrei Szt. Mihály arkangyal-egyház monostor prépostjának a kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecsétetes oklevelében átírja [IV.] Béla király (H) 1230. évi privilégiumát[, amelyben Osl c. és fiai: Benedek, Tamás és Márton, serviens-e: Groth, valamint Beke, Herbordus és Poka pap a Churna-i egyháznak birtokokat adományoznak]. D. in fe. B. Barnabe ap. a. d. 1350. Briccius prépost, Miklós olvasó-, György éneklő- és Imre őrkanonok jelenlétében.

E.: Dl. 25 111. (MKA. Acta eccl. 35. 25.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Egykori függőpecsét zöld selyemzsinórjával.

Á.: 1. Pálóci Máté nádor, 1436. jún. 19. > kapornaki konv. 1446. nov. 11. Dl. 12 835. (MKA. Acta eccl. 37. 69.)

2. Pálóci Máté nádor, 1436. jún. 19. GYMSML. (Sopron) Csornai konv. mlt. 5419. (Df. 265 030.)

Má.: 1. GYMSML. (Sopron) 5237. Csornai konv. mlt. (Df. 264 848.) E.-ről.

2. GYMSML. (Sopron) 5419. Csornai konv. mlt. (Df. 265 033.) Á. 2.-ről. 19. sz.-i.

K.: –

Megj.: A győri kápt. privilégiuma IV. Béla király itt átírt oklevelének [] között megadott tartalmát nem jelzi közvetlenül. IV. Béla eme privilégiumát Reg. Arp. nem tartja nyilván.

470. 1350. jún. 11.

A győri egyház kápt.-ja a Churna-i premontrei rendi Szt. Mihály arkangyal-monostor prépostjának, Simon testvérnek a kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecsétettel ellátott privilégiumban átírja Herbortus c. fia: Herbortus mr.-nek [az általa a Churna-i egyháznak adományozott javakról szóló, 1280-ban kiállított] privilégiumát. D. in fe. B. Barnabe ap., a. d. 1350. Briccius prépost, Miklós olvasó-, György éneklő- és Imre őrkanonok jelenlétében.

E.: Dl. 1078. (MKA. Acta eccl. 35. 28.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Helyenként foltos, egykori függőpecsét zöld selyemzsinórral megerősített pergamenszalagjával.

Á.: 1. Pálóci Máté nádor, 1436. jún. 19. > kapornaki konv. 1446. nov. 11. Dl. 12 835. (MKA. Acta eccl. 37. 69.)

2. Pálóci Máté nádor, 1436. jún. 19. GYMSML. (Sopron) Csornai konv. mlt. 5419. (Df. 265 030.)

Má.: 1. GYMSML. (Sopron) Csornai konv. mlt. 5237. (Df. 264 848.) E.-ről.

2. GYMSML. (Sopron) Csornai konv. mlt. 5419. (Df. 265 033.) Á. 2.-ről.
19. sz.-i.

K.: –

Megj.: A győri kápt. oklevele nem jelzi közvetlenül Herbortus mr. privilégiumának [] között megadott tartalmát.

471. 1350. jún. 11.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy Chythnyk-i Benedek fia Miklós mr. fia: Domokos az apja és testvérei: Miklós, Ákos, György és László nevében is eljárva eltiltotta előttük néhai Bebeg (dict.) Domokos mr. fiait: István, György, Miklós és Domokos mr.-eket attól, hogy Bihar m.-ben lévő Kassad és Wasad nevű birtokaikat másoknak, különösen Marya-i Lukács (Lucasius) fiainak: Istvánnak és Lukácsnak eladják, elzálogosítsák, elcseréljék vagy bármely módon elidegenítsék, mindenki mást, különösen Lukács említett fiait pedig attól, hogy e birtokokba bemenjenek. D. in fe. B. Barnabe ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 4132. (MKA. NRA. 1716. 6.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és rányomott kerek pecsét látható.

K.: AO. V. 384. (219. szám, kihagyásokkal).

R.: F. IX/1. 796. (422. szám).

472. 1350. jún. 11. Óvár mellett

Ábrahám (Abraham) fia: László mr. Zothmar m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja tudatja: amikor jún. 10-én (f. V. prox. an. fe. B. Barnabe ap.) Owar falu mellett közgyűlést tartottak a m.

nemessége számára, Chahul-i Péter fia: János mr. tiltakozott az ellen, hogy Rosal-i Gergely fia: György mr. és Zonga (dict.) Péter fiai: Péter és Miklós mr.-ek határjeleket emeltek egymás között az ő tudta nélkül Palad birtoka szomszédságában, pedig azon a helyen nem György mr., hanem az ő birtoka határos Péter fiaival. Ennek hallatán Péter jelen lévő fiai azt felelték, hogy ők semmilyen határjelet nem emeltek, György mr. azonban igen, méghozzá az ő tudtuk nélkül. D. 2. die congregacionis nostre predictae, in loco antedicto, a. d. 1350.

E.: AL. Kolozsvár. Kemény József gyűjteménye. Oklevelek. 30. (Df. 253 440.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Rosaal* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés látható. Az iratról készült Fk. mellett lévő modernkori feljegyzés szerint az oklevél „25,6x9 cm. pergamen, hátán 5,5 sor címzés, egy 3 cm átmérőjű, s 3 kisebb gyűrűspecsét helyével, melyek közül egynek megvan rögzítő pergamenszeletkéje is”.

K.: –

R.: Szabó K., TT. 1889. 541.; Szabó K., Erd. Múz. okl. 22. (87. szám), mindkettő jún. 4-i keltezéssel; Szatmár m. 70–71. (115. szám).

473. (1350. jún. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Anibaldus pápai legátust, tusculumi püspököt arról értesíti, hogy tudomására jutott: [I.] Lajos király (H) házasságot kíván kötni Mária Durazzo-i hercegnővel (ducissa Duratii), de nem személyes vonzalomból, hanem annak reményében, hogy így majd könnyebben a Nápolyi Királyság (Si) urává válik. A pápa úgy hiszi, a hercegnő nem egyezik bele a házasságba, de reméli, legalább a tárgyalások alatt béke lesz. Egyúttal felszólítja Anibaldus-t, hogy e tárgyalásokat kísérje figyelemmel, mindenről számoljon be neki, s amíg vele nem egyeztetett, ne foglaljon állást semmiben. D. ut supra. [D. Auinione, Id. Jun., (pápaságának) 9. év(é)ben.]

Reg.: ASV. Reg. Vat. 144. 28RV. (Df. 291 930.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 93. (4559. szám, Reg. alapján).

474. (1350. jún. 18. e.)

I. Lajos király utasítja Jakab mr. Tolna m.-i alispánt és a m. szb.-it, hogy embere mellé küldjenek tanút, s a helyszínen tiltsák el Guna fiait: Domokost és Istvánt, valamint Nook falubeli jobbágyaikat Zyllag ~ Zyllagh birtok használatától és hasznainak beszédésétől.

Eml.: az 506. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az eltiltás időpontjából következik.

475. (1350. jún. 18. e.)

István herceg utasítja a bácsi kápt.-t, hogy embere mellé küldjenek tanút, s vizsgálják ki Wolkou-i Phyle fia Lőrinc fia: Lőrincnek a Wolkouar-i polgárokkal és hospes-ekkel szembeni panaszát.

Eml.: a 485. számú oklevélben.

K.: Smič. XI. 607. (462. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a vizsgálat elvégzésének az Eml.-t adó oklevélben szereplő napjából adódik.

476. 1350. jún. 20.

Az egri kápt. tudatja, hogy egyik részről megjelent előttük Hangan-i ~ Hangan-i Pouch fia: István, a másik részről pedig Mihály fia: Miklós [a maga és] fiai: Tamás és Mihály nevében, s előbbi kinyilvánította, hogy Somorak fia: néhai Miklós és András fia: Egyed egykori, a Borsod m.-i Hangan-ban volt részbirtokából kihasított földrésznek a felét a Szt. Miklós-egyház mellett, amelyet Gumur m. c.-ének és szb.-inak a kápt. e. bemutatott oklevele szerint annak idején László fia: Lamperdus ~ Lampertus és fia: Gergely minden hasznával és

tartozékával együtt elzálogosítottak Pouch c.-nek és fiainak 3 kassai M. garasért Keresztelő Szt. János ünnepétől [jún. 24.] számított 4 évre (Nat. fe. S. Johannis Bapt. iam affuturis incipiendo usque ad 4. reuolucionem annualet eiusdem), most szükségből másfél kassai M. garasért (pro altera dimidia marca grossorum compoti Cassensis) zálogba adja Miklósnak és fiainak a zálog eredeti lejártáig, azzal, hogy ha ő, ill. Lampertus fiai: Gergely vagy Lázár a zálogidőn belül vissza akarják azt váltani, ugyanezen összeg ellenében, Miklós vagy fiai kötelesek visszaadni a szóban forgó birtokrészt, de ha 4 év elteltével sem tudják a zálogot kiváltani, azután már a zálogösszeg kétszeresét kell érte megfizetni. D. domin. prox. an. ipsum fe. Nat. fe. [!] Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: –. Fk. E.-ről: Dl. 96 314. (Vay cs. berkeszi lt. 306.)

K.: –

R.: Vay berkeszi 430–431. (117. szám).

477. (1350. jún. 23. e.)

Saros m. 4 szb.-ja kéri a Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ját, hogy korábbi, 1318. jún. 19-én kelt privilégiumát írja át Nogtelek-i Bertalan fia Miklós fia: András számára.

Eml.: a 479. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keltéből adódik.

478. (1350.) jún. 23.

Az aradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy máj. 13.-i parancslevelének (l. 403. szám) engedelmeskedve Cheged-i Jakab fia: Miklós királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Miklós mr.-t, akik visszatérve jelentették nekik: jún. 19-én (sabb. prox. p. oct. fe. S. Barnabe ap.) Apamolna birtokra mentek, ahol az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében elvégezték a hj.-t, majd ellentmondás nélkül birtokba iktatták Péter

fia: Istvánt és feleségét: Zemteu nemes asszonyt. D. in vig. fe. Nat. S. Johannis Bapt., a. supradict. [1350.]

E.: Arhivele Statului Bihor. Ugrai-Bölöni cs. lt. 13. 3. (Df. 278 515.) Az előlapról készült Fk.-en az irat hátlapjára nyomott pecsét szalagja látszik.

K.: –

479. 1350. jún. 23.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja tudatja, hogy egyik részről megjelentek előtte Noghtelek-i ~Nogtelek-i Bertalan fia: Tamás Saros m.-ből, valamint Simon Scepus és Saros m.-i c., a másik részről pedig Nogtelek-i Bertalan fia Miklós fia: András, s előbbieket a Saros m. 4 szb.-jának oklevelében (l. 477. szám) foglaltakra hivatkozva kérték, hogy a kápt. az említett András részére írja át saját korábbi, 1318. jún. 19-én kelt, [Noghtelek földrész eladásáról szóló] privilégiumát. A kápt. a kérésnek eleget téve függőpecsétjével ellátott privilégiumban átírja a mondott oklevelet. D. f. IV. videlicet in vig. fe. B. Nat. Johannis Bapt. a. d. 1350.

Á.: Újlaki Lőrinc országbíró, 1523. szept. 4. Dl. 64 578. (Kapy cs. lt. 587.)

K.: –

Megj.: A szepesi kápt. 1318. jún. 19-én kelt oklevelét l. Anjou-oklt. V. 168. szám alatt. Ennek [] között megadott tárgyát az átíró privilégium nem jelzi közvetlenül.

480. 1350. jún. 23.

A vasvári egyház kápt.-ja e. Herman-i Marcell hitvese, Nemethzeleste-i Iwan fia: Pálnak a lánya, Erzsébet asszony kinyilvánítja, hogy noha korábban apja, Pál részére a kápt.-nal ügyvédvalló levelet állíttatott ki a neki egykori férje, Polyan-i Pál fia: Bekus birtokai u. járó hitbér és jegyajándék ügyében, most azonban azért, mert Bekus unokatestvére (fr. patruelis), Polyan-i László fia: János fogott bírák rendelkezése szerint pénzben megfizette a neki járó hitbért és jegyajándékot, visszavonja az apjának, Pálnak adott ügyvédvalló levelet, s hatálytalannak nyilvánít minden más, általa vagy az apja által ez ügyben kiadatott oklevelet, a továbbiakban pedig Jánossal és örököseivel szemben hitbér és jegyajándék megfizetése

kapcsán nem támaszt igényt. A kápt. minderről pecsétjével ellátott, chirographált privilégiumot ad ki András mr. prépost, Gergely mr. őr-, Domokos mr. éneklő- és János mr. dékákanonok jelenlétében. D. in vig. fe. Nat. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: Dl. 67 924. (Lippich cs. lt.) Az oklevél felső részén ABC chirographum, hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések láthatók. Szakadozott, szövege kissé hiányos, zöld selyemzsinórról függő pecsét darabjával. Restaurált.

K.: HO. III. 160–161. (129. szám).

481. 1350. jún. 24. Buda

Olivér királyi tárnokmr., a királyné udvarbírója kötelezettséget vállal arra, hogy Nogmortun-i Simon fia Lőrinc fia: Nykul mr. Somogy m.-i Michald és Boyun, Zala m.-i Roklian és Vasvár m.-i 2 Kurungh, Kerchiche, Farkasfalua és Reketye birtokait, amelyeket Nykul korábbi oklevele révén minden hozzájuk tartozó predium-okkal és haszonvétellel együtt rokoni szeretetből használatra, megőrzésre és benépesítésre átadott számára, Olivér, testvérei (fr.), vagy fiai akkor, amikor Nykul mr.-nek úgy tetszik, vagy ha Olivér elhunyna, készek lesznek átadni teljes jogukkal együtt. D. Bude, f. V. videlicet in fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: Dl. 4133. (MKA. NRA. 11. 79.) Papír, hátlapján rányomott pecsét helye látszik.

K.: Zala I. 501. (316. szám).

482. 1350. jún. 24.

A bácsi egyház kápt.-ja jelenti István horvát-szlavón-dalmát hercegnek, hogy eleget téve máj. 25-i parancslevelének, (l. 1350. máj. 25. szám) embere, Wyuoda-i Miklós mellé tanúul küldték maguk közül János karpapot, akik visszatérve egybehangzóan elmondták, hogy jún. 18-án (f. VI. in sabb. p. fe. B. Barnabe ap.) a Kőrös m.-i Zenthe birtokon mindenkit kikérdeztek, s a következőket tudták meg. Szentmihályi (de S. Michaele) Mihály mr. törvényesen férjhez adta Zenthe-i Mihály fia Péter fia: Péterhez Katalin nevű lányát 15 ezüst serleggel, 15 övvel, 16 hátaslóval és 60 ménesbeli lóval, amiből később Péter a fr.-ét, Mihályt fogságából kiváltotta. Péter fia: Péter halálát követően Péter testvérei, Miklós, Pál és Demeter e javakat Katalinnak nem adták vissza, és őt Péter halála után 30 napig törvénytelenül kizárták

a Péter birtokain lévő 4 házhelyből (de 4 locis curiarum in possessionibus ipsius Petri), ahol élelmiszereit (utilitates victualium suorum) tartotta. Péter testvérei: Miklós, Pál és Demeter amellet, hogy hitbérére és jegyajándékára nézve nem elégítették ki Katalint, s kizárták javaiból, hatalmaskodva elvették Domokos nevű serviens-ének 2 jó ökrét és 8 hold szántóföldjét is. D. in fe. Nat. S. Johannis Bapt., a. in supradict. [1350.]

E.: Dl. 91 415. (Festetics cs. lt. Kőrös 1.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, zárópecsét maradványaival.

K.: –

483. (1350. jún. 25. e.)

I. Lajos király meghagyja a turóci konv.-nek, hogy küldjenek tanút embere mellé Pál fia: Gyula, Craz fia: János, Péter fia: János, Doior fia: Miklós, Koyno fia: Pál, Pocrus fia: Ladan, Balázs fia: Pál, Elke fia: Tamás, János fia: Tamás és a többi Muthna-i nemes birtokainak hj.-ához és a határjelek szükség esetén történő megújításához.

Eml.: az 529. számú oklevélben.

K.: Str. IV. 41. (8. szám, Eml.-ben).

484. (1350. jún. 26. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa örömét fejezi ki Valente-i János genovai (Janua) kormányzónak azért, mert egyrészt Ventimiglia (civitatis Vigintimiliensis), másrészt Johanna királynő (Si) és férje, Tarentum-i Lajos között létrejött a béke, s biztatja a kormányzót, hogy [I.] Lajos (U) ellenében gályákkal és íjászokkal támogassa a Nápolyi Királyságot (Si). D. ut supra. [D. Auinione, VI. Kal. Jul., [pápaságának] 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. 144. 37v–38r. (Df. 291 931.)

K.: Theiner I. 789–790. (1199. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 37. alapján); Wenzel, Dipl. eml. II. 385–386. (314. szám).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 99. (4586. szám, Reg. alapján).

485. 1350. jún. 26.

A bácsi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H): eleget téve István horvát-szlavón-dalmát herceg hozzájuk intézett parancsának (l. 475. szám), a herceg udvari ifja, Péter mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Tamás mr.-t, aki visszatérve arról számolt be, hogy a hercegi ember jún. 18-án és 19-én (f. VI. et sab. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) a Wolkouar faluban összegyűlt Wolkouar-i polgároktól, hospes-ektől és más népektől tudakozódva arról bizonyosodott meg, hogy Lőrincnek a Dumbo, Hedreez, Vodokul és Varasy birtokaihoz tartozó haszonvételeit és birtokjogát, azok határain belül, elsősorban a Wolkou folyón túl – amely folyónak a közepén húzódik a Varasy-t és Wolkouar-t elkülönítő határ, a víz folyásának megfelelően, ahogyan a Duna folyóba torkollik – a Wolkouar-i polgárok és hospes-ek nem foglalták el erővel, és nem csorbították se földekben, se vizekben, noha a királyi ember ezektől szabályosan eltiltotta és elégtétel adására szólította fel őket Lőrinc fia: Lőrinc számára, de az említett polgárok és hospes-ek nem voltak hajlandók erre, ugyanakkor kötelezettséget vállaltak arra, hogy ha a későbbiekben Lőrinc fia: Lőrinc, ill. officialis-a vagy famulus-a Lőrinc szóban forgó birtokainak határain belül, vagy a Wolkou és Duna folyók ezen oldalán közülük bárkit, vagy állataikat, ti. lovaikat, barmaikat vagy másfajta jószágaikat károkozáson vagy bitorláson érné, tetszése szerint szabadon elfoghatja és elégtételadásra kényszerítheti. D. in fe. BB. Johannis et Pauli mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 33 596. (MKA. NRA. 646. 29.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és mandorla alakú pecsét töredékei látszanak.

K.: Smič. XI. 607–608. (462. szám).

486. 1350. jún. 27. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja Vasvár m. mindenkori c.-ével és alispánjával, hogy a Szt. Bernát rendjéhez tartozó Burs-i Szűz Mária-egyház kolostor apátját és szerzeteseit, az említett egyház birtokait, jobbágyait, és az apáthoz és a szerzetesekhez

tartozókat különös védelmébe vette, aminek ellátását a címzettekre bízta, meghagyva, hogy az apátot, a szerzeteseket, ezen egyház birtokait, jobbágyságait, az apáthoz és a szerzetesekhez tartozókat minden zaklatni szándékozótól védjék meg. D. Bude, in fe. S. regis Ladislai, a. d. 1350.

E.: Dl. 4134. (MKA. Acta eccl. 68. 167.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, szélein töredezett, vörös viaszba nyomott kisebb kerek pecséttel.

K.: AO. V. 386. (231. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 608–609. (463. szám).

R.: Halász É., Szlavón 221–222. (420. szám).

487. 1350. jún. 27. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja a pozsonyi kápt.-nal, hogy Modur-i hospes-einek elmondása szerint rétjük és erdejük hj.-t és határmegújítást igényel, ezért megparancsolja a kápt.-nak, hogy küldjenek ki tanút embere, Jakch testvére (fr.): György mellé, s a kiküldöttek végezzék el a Modur-i hospes-ek rétjének és erdejének hj.-át és a határjelek megújítását, majd iktassák azokat a nevezett hospes-eknek azzal a joggal, amellyel hozzájuk tartoznak, a hj. elvégzéséről és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek jelentést. D. Bude, in fe. B. regis Ladislai, a. d. 1350.

E.: Dl. 273 803. (SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 7. 1. 11.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Modor* névalakot tartalmazó, valamint későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, a zárópecsét alatt pedig *relatio Nicolai filii Pousa* szavak láthatók.

K.: –

R.: Halász É., Szlavón 222. (421. szám).

488. (1350.) jún. 27.

Salamon Torda-i főesp., N. [András] erdélyi püspök vikáriusának 1350. jún. 27-én (in eodem a., 4. die oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) kiállított nyílt oklevele szerint felmenti Vizzow-t és

Akus-t a Katalin nemes asszonynak, Gerew fia Miklós fia: László feleségének, a néhai Ders c. lányának a leánynegyed, más ingóságok és ingatlanok, s a hitbér és jegyajándék fejében kifizetendő összeg megfizetésével kapcsolatos további követelések alól, mert ebbéli kötelezettségeiknek teljességgel eleget tettek.

Tá.: Miklós erdélyi alvajda, é. n. > Bebek István országbíró, é. n. > erdélyi kápt. 1416. ápr. 3. Dl. 30 385. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-akból. Gyulafehérvári kápt. országos lt. Centuriae KK. 49.)

K.: –

Megj.: Vö. a 389. számú oklevéllel. Tá. Salamon főesp. egyszerre bemutatott 2 nyílt oklevélről számol be, a tartalmilag idézett iratok tárgyát azonban nem különíti el élesen. Miután először az összeg felének kifizetéséről, később a női járandóságok egészének megfizetéséről esik szó, a Tá.-ban csupán keltezésében megkülönböztetett, ám tartalmukban összemosott okleveleket így lehetett elválasztani egymástól. A keltezés tartalmazó részek rongáltak.

489. 1350. jún. 29. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja Szepes m. szb.-ival, a m. nemeseivel és közembereivel, hogy anyja, [Erzsébet] királyné utasítására (l. 429. szám) Tamás országbíró korábbi levelében (l. 430. szám) a király tengerentúli részekről Budára való visszatérésének 15. napjára (ad. quind. reversionis dicti d. regis fratris nostri karissimi de partibus transmarinis in Budam) halasztotta egyik részről a Mendzenth-i hospes-ek (universi populi seu hospites de Mendzenth), másik részről pedig a Detricus fia: Jakab litteratus és Hannus fia: Zonk számára jún. 6-ra (22. die fe. Penth.) előírt (l. 397. szám) oklevélbemutatói-kötelezettséget azzal, hogy az időközben tartandó m.-i közgyűlésen a herceg vagy a királyné elrendelésére tartsanak vizsgálatot az ügyben. István herceg meghagyja, hogy aug. 10-én (3. die quind. fe. B. Jacobi ap. nunc prox. venturo) a Scepus m. számára tartandó közgyűlésen a szepesi kápt. tanújának jelenlétében vizsgálják meg: Wlchyna birtok szóban forgó fele részét régtől fogva máig Hannus fia: Zonk, Jakab litteratus, Zeurus fia: Mátyás és öseik, vagy a Mendzenth-i hospes-ek birtokolták-e, a történekről pedig a szb.-k és a szepesi kápt. is tegyenek jelentést. D. Bude, in fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1350.

Á.: az 599. számú oklevélben.

K.: AO. V. 387–388. (232. szám, kihagyásokkal, Á.-ban).

R.: Halász É., Szlavón 222. (422. szám).

Megj.: Á. szerint E.-je a herceg gyűrűs pecsétjével ellátott nyílt oklevél volt.

490. 1350. jún. 29. Léva

Darou-i István fia: Péter mr., Bars m. c.-e és a m. szb.-i bizonyítják, hogy jún. 29-én (III. f. prox. p. fe. S. Ladislai regis), amikor királyi parancsra Lewa-ban ~ Leua-ban közgyűlést tartottak, a Gron melletti Szt. Benedek-monostor apátja, Zyfridus eltiltotta a monostor valamennyi birtokának szomszédját és határtársát a monostorhoz tartozó haszonvételek használatától. D. in Leua, III. f. superius prenotata, a. d. 1350.

E.: KEML. Esztergomi székesfőkápt. hh. lt. 18. 8. 16. (Df. 208 839.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján egy nagyobb és 2 kisebb kerek pecsét maradványaival.

K.: Str. IV. 41. (7. szám).

491. (1350. júl. 1. e.)

István herceg meghagyja udvari lovagjának, Fülöpnek, hogy júl. 1-jére (ad oct. fe. Nat. Johannis Bapt.) idézze Tamás országbíró elé Egyedet, a Bozouk-i Szt. István király-egyház prépostját János Pylys-i apáttal szemben Morouth birtok határainak megállapítása, ill. a Pylys-i Szt. Szűz-egyháznak a Bozouk-i Szt. István király-egyház Hont m.-i birtokaitól való elhatárolása ügyében, meghagyva egyúttal azt is, hogy a felek Morouth birtokkal kapcsolatos okleveleiket az országbíró e. mutassák be.

Eml.: az 501., 565. és 661. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az országbíró előtti megjelenés napjából adódik.

492. (1350. júl. 1. e.)

István herceg kéri az esztergomi kápt.-t, hogy az egyik részről Palugia-i László fia Boda fia: Miklós, a másik részről Kyspalugya-i Péter fia András mr. fiai: János, Mark, András, Fülöp és Miklós mellé rendelt királyi emberek mellé küldjenek tanúkat a Liptó m.-i Kyspalugya birtok Dé-i részére a havasok alatt lévő vitás erdő és földrész határainak megállapításához és András mr. fiai számára történő iktatásához, a történekről és a határok elhelyezkedéséről pedig júl. 8-ra (ad quind. predict. fe. Nat. Johannis Bapt. prox. preteritas) küldjenek jelentést a királynak.

Eml.: az 524. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a helyszínrre történő kiszállásnak a kápt.-i jelentésben megadott napjából adódik.

493. (1350. júl. 1. e.)

Péter fia: Tamás mr. liptói és kőrösi c. – oklevelének tanúsága szerint – meghagyja az esztergomi kápt.-nak, hogy az egyik részről Palugia-i László fia Boda fia: Miklós, a másik részről Kyspalugya-i Péter fia András mr. fiai: János, Mark, András, Fülöp és Miklós oldalán kirendelt királyi emberek mellé küldjenek tanúkat, hogy júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. prox. preteritis) a Liptó m.-i Kyspalugya birtok Dé-i részén, a havasok alatt lévő vitás erdő és földrész határait a Turch-i konv. és Demeter mr. oklevelében foglaltak szerint megállapítsák.

Eml.: az 524. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a helyszínrre történő kiszállásnak a kápt.-i jelentésben megadott napjából adódik.

494. (1350. júl. 1. e.)

Miklós választott és megerősített zágrábi érsek, királyi kápolnaispán és a király titkos kancellárja tudatja a szepesi kápt.-nal, hogy Gargow-i Konrád c. fiának: Györgynek az özvegye, Klára nemes asszony és Jemnyk-i Simon fia: Miklós a köztük folyó perben kérték, hogy fogott bírák segítségével egyezhessenek meg, ezért kéri a kápt.-t, hogy júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) küldjenek tanút Doman birtokra a felek által odavitt 4 fogott nemes bíró mellé, akiknek a felek Lyndwa birtokkal kapcsolatos okleveleit megtekintve ítéletet kell hozniuk, azt pedig, aki a bírák ítéletét nem fogadja el, 3 M.-ban marasztalják el.

Eml.: a 498. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je a helyszíni vizsgálat napjából, s egyúttal az Eml.-t adó oklevél keletkezési idejéből adódik.

495. 1350. júl. 1. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatva a pozsonyi kápt.-nal azt a Pothun-i István fia: László részéről tudomására juttatott értesülését, miszerint László kérte, hogy kiküldött nádori embere a kápt. tanúja mellett bevezetné abba a Gumba-ban lévő részbirtokba, amelyet a néhai Gumba-i Kumpurd fia: Miklós még életében elzálogosított feleségének, László lányának: Ilonának, s amely részbirtok Ilona utód nélküli elhunytja miatt a nevezett Lászlóra háramlott. A nádor egyúttal meghagyja a kápt.-nak, hogy kiküldött embere – Enyed-i Péter fia: Beke, vagy az ugyanonnan való Miklós fia: István valamelyike – mellé küldjenek tanút, az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében tartsanak hj.-t, a régi határokat újítsák meg, majd a szóban forgó részbirtokot iktassák László részére. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a történekről pedig küldjenek jelentést. D. Bude, in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 2. 6. 19. (Df. 225 664.) Hátlapján azonos és későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint egykori pecsét szalagjai láthatók.

K.: –

496. 1350. júl. 1.

A budai egyház kápt.-ja e. egyik részről Sydow-i Bekch fia: István, a másik részről pedig a nővére (soror), Pomaz-i Benedek mr. felesége, Margit asszony megjelenvén, előbbi kinyilvánítja: Pest m.-ben, a Rakus folyó mellett lévő Zoda, vagy másképpen Ikod nevű örökbirtokát minden haszonvétellel – ti. szántókkal, trágyázott és legelőnek használt földekkel, erdőkkel, berkekkel, kaszálókkal, rétekkel, malmokkal, vizekkel – anyjuk, Katalin asszony jelenlétében, beleegyezésével és engedélyével testvéri szeretetből Margitnak adja azzal a feltétellel, hogy ha Margit örökös nélkül halna meg, a birtok ismét István és anyja, ill. örököseik birtokába kerüljön. István szavatolja Margit birtoklásának háborítatlanságát. A kápt. minderről chirographált és pecsétjével megerősített privilégiumot állít ki. D. in oct. fe. B. Johannis ap. et ev., a. d. 1350. Péter olvasó-, János örkanonok, valamint Tamás, László, Imre, másik László, Ugrin (Vgrinus), Péter, Miklós és Mihály kanonokok jelenlétében.

E.: Dl. 64 914. (Becsky cs. lt. 3.) Alján ABC chirographum, hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Egykori függőpecsét fehér-vörös színű selyemzsinórjával.

Má.: Dl. 64 914. (Becsky cs. lt. 3. A.) Egyszerű 18. sz.-i Má.

K.: Csáky I. 107–108.

R.: Pest m. 58. (308. szám).

497. 1350. júl. 1.

A pécsi egyház kápt.-ja e. Weyk-i Pál fia János fiai: István, Miklós és Mihály megjelenvén előadták, hogy Barania m.-ben fekvő Weyk – ahol Szt. György vértanú tiszteletére emelt egyház van –, Paly, Kysfolud és Sedfeu nevű birtokaikon megosztottak nagybátyjukkal (fr. patruelis), Pál fia: Miklóssal az alábbi módon. Mihálynak jutott apjuknak, Jánosnak Weyk birtokon, a Szt. György-egyháztól Ny-ra fekvő házhelye (fundus curiae) 1 mögötte lévő jobbágyi telekhellyel (fundus curiae unius jobagionis retro predictam curiam) és 1, a Crassou ~ Crassow folyó felől eső utca (vicus), amely Ke-ről Wkruszugh zugnál (angulus) indul, s egyenesen Ny felé halad egy határjel gyanánt felhantolt facsonkig Mihály Chyre nevű jobbágyának és István Nagy (Magnus) Pál nevű jobbágyának telkei (curia) között, valamint 2 kaszáló, amelyek közül az egyik a Debey-nek nevezett helyen, a másik a gath végében van. Istvánnak jut ugyanezen csonktól Ny felé a végéig egy másik utca (platea), amely É felől a Miklós jobbágyainak, Péter fia: Györgynek és Mártonnak a telkei közötti facsonktól indul, s ide tartozik Péter fia: György telke ezen utcától Ny-ra egészen a végéig, az említett 2 utca

között Nagy (Magnus) Jakab telke, továbbá személyes lakóhely (pro personali residencia) gyanánt az említett egyháztól Dé-re egy akkora telki hely (fundus curiae), amekkora apjuk előbb említett telke (curia) egészen egy közútig kiterjedve, amelynél 1 bodzafa csonkja jelzi a határt, az utóbbi telek és Miklósnak a telke között. Miklós része az előbb említett, György és Márton telkei között lévő facsonknál kezdődik, az az utca Márton házával Ke felé a végig, és a másik utca az említett közúttól, ahol a bodzafa csonkja van, Ke felé az említett Wkruszugh helyig, és innen indulva még egy utca É felől a Crassow folyónál. Paly birtokban János fia: István része lett egy utca a hegy Dé-i oldala alatt, amely Ny-ról kezdődik, és 1 gödör nyomát őrző mélyedésig tart (inciperet ab occidentem et veniret usque gurgitem de quodam puteo manentem) és felfelé kanyarodik a mondott gödörig, ahol 1 ház is van a gyrtian fa felett, továbbá Chugul jobbágy telke (curia), amely É-ra van Mihály része és az említett bemélyedés (gurgis), valamint Pala, Vörös (Rufus) Pál és Gurdanch-i (dict.) László telki helyei (fundus curiae) között, ezenkívül Dragsa ~ Drassa telkének a fele, amelyek egy völgyben vannak Dé felől, nemkülönben Farkasuy (dict.) Péter telke, Fekete (Niger) Kozma és Kupse (gen.) fia: Pál telke, amelyek Gurdanch helyen vannak. Miklós részének a határa Paly faluban Ke-en kezdődik egy diófa alatt lévő földjelnél, Ny felé, István említett Pala nevű jobbágyának telke, út, azon É felé fordul, az említett gyrtian fa alatt lévő forrás (puteus), a forrás vízmosta vájában (et per cursum gurgitis ipsius putei) egyenesen É felé, áthalad 2 curia között, Crassou folyó, amely ezt a részbirtokot Ke-i oldalról a végéig határolja. Charzeleye szőlő szintén Miklósnak jutott. Mihály része lett Paly egy utcája É felől, amely a Crassou folyónál indul Ny felől, s egyenesen halad Ke felé István már említett Chugul nevű jobbágyának telkéig, s ide tartozik Sánta (Claudus) György telke, Chugur telke, Wcrachk telke és a mondott Drassa curia fele, Karusuch (dict.) Iwan telke, Hosszú (Longus) Péter telke, továbbá Kelemen, Monas (dict.) Péter, Myke, és Bratizlou telke, s a Paly falu határában lévő, ezekhez tartozó szőlőkből 23 akó az itteni szokás szerint (akones 23 vinearum iuxta consuetudinem ipsius terre percipiendi) szintén Mihálynak jutott. Kysfolud birtokukat úgy osztották fel, hogy a határ Ny-on kezdődik egy határjelül felhantolt gyümölcsfánál, Ke-i irányban keresztül a falun, kaszáló, ugyanebben az irányban, Crassou folyó, a folyóban a fűzfáig. Ezek a határok Dé felől az István részéhez tartozó telkeket (curia seu sessio) határolják. A falu területén lévő 3 szőlő akói, s a falu mellett Dé felől lévő kaszáló is, amelyek felett eddig Pál fia: Miklós rendelkezett, István részéhez tartozik. Miklós és Mihály Kysfolud-ban lévő részeit úgy választották el, hogy a határ a Miklós jobbágya, Pál fia: János kertjéhez tartozó, határjelként körbehantolt bodzafánál kezdődik, keresztül a falun Ke felé, kaszáló, tuskés fűzbokor, Crassou folyó. Ezek a határok Dé felől István részéig határolnak, Mihályét mindkét oldalról, É-on pedig a falu végéig Miklós részét határolják. Mihálynak 3 szőlő akói jutottak, míg másik 3 szőlőnek az akóit és a falu mellett É felől lévő kaszálót, amelyeket Miklós és Mihály eddig együtt birtokoltak, most Miklós kapta meg. Sedfeu birtokot, ill. a Weyk, Kysfolud és Sedfeu birtokokban lévő szántókat, nemkülönben a jobbágyok kaszálóit, amelyek eddig osztatlanok voltak, a kápt. e. 3 egyenlő részre osztották. A Szt. György-egyház kegyúri jogát, továbbá a fenti birtokokban lévő malmokat, vizeket, folyókat és erdőket továbbra is közös használatban tartják. A kápt. a jelen oklevél újbóli bemutatása esetén minderről privilégium kiadását ígéri. D. in oct. fe. Nat. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: Dl. 4135. (MKA. NRA. 572. 32.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és mandorla alakú pecsét nyoma, valamint az egykori pecsét szalagjainak bevágásai láthatók.

K.: AO. V. 388–391. (233. szám, kihagyásokkal).

498. 1350. júl. 1.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja tudatja, hogy Miklós választott és megerősített zágrábi érsek, királyi kápolnaispán és a király titkos kancellárja rendelkezésére (l. 494. szám) júl. 1-jén (oct. tandem predictis occurrentibus) a felek által odavitt 4 fogott nemes bíró mellett Doman faluba küldték kanonoktársukat, Pál mr.-t, aki visszatérése u. jelentette: a fogott bírák az után, hogy a felek előterjesztéseit meghallgatták, s megtekintették a szóban forgó birtokkal kapcsolatos okleveleiket, nem tudtak ítéletet hozni, pedig azt mindkét fél elfogadta volna. D. in oct. prenotatis, a. d. 1350.

E.: SNA. Szepesi kápt. hh. lt. Oklevelek. 14. E. 11. 27. (Df. 263 658.)

K.: –

499. 1350. júl. 1.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja tudatja: egyik részről megjelentek előttük Isep-i János fia: Máté és Barcha-i Miklós fia: János, a másik részről pedig a néhai Lachk c. fiai: János, Pál és István Bosafalua-ról. A kápt. fogott bírákkal együtt áttekintve Lachk okleveleit, úgy határozott, hogy Lachk-nak a János és Máté Bosafalua-i részbirtokai visszaszerzésére fordított költségei tárgyában, ill. a szepesi kápt. oklevelében részletezett más ehhez kapcsolódó ügyekben fennálló perét a felek megegyezése szerint arra az időre halasztja, amikor János és Máté birtokaikat már visszaszerezték, ebből kifolyólag a kápt. e. az iktatásuktól számított 30. napon lesznek kötelesek újra megjelenni. D. in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d.. 1350.

E.: Dl. 83 261. (Bárczay cs. lt. 1. 83.) Hátlapján azonos kézzel írott *pro Johanne filio Nicolai de Barcha et Matheo filio Johannis de eadem contra filios comitis Lochk ad XXX. diem*

requisicionis et obtencionis porcionis ipsorum de dicta Bosafolua tárgymegjelölés.
Papír, kitöredezett kerek zárópecséttel.

K.: –

500. (1350. júl. 1.–júl. 8. között)

Az egri kápt. jelenti Miklós nádornak, hogy kérésének (l. 359. szám) eleget téve egyik részről a Ratolth fia: János és Buken fia: János oldalára kirendelt Demeter és Gergely nádori emberek mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Pouch (dict.) János mr.-t, az alperesek oldalára rendelt Gelyanus fia: János és Miklós fia: István nádori emberek mellé pedig Miklós papot, a Mária anyja, Szt. Anna-oltár mr.-ét, s a nádori emberek a kápt. elé visszatérve a kápt. tanúinak jelenlétében az alábbiakról számoltak be: júl. 1-jén (in pretactis oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. iam preteritis) Beel kerületbe (districtus) mentek, ahol az örökös nélkül elhunyt 5 nemesnek az említett kerület felét kitevő részbirtokát mind a telki helyek, mind a mezei földek (tam in locis sessionalibus quam in terris campestribus) tekintetében egyenlően felosztották minden más haszonvétellel együtt, s az egymástól elválasztott részbirtokokat ellentmondás nélkül a feleknek és örököseiknek iktatták örökös birtoklásra az őket megillető jogon, mások jogainak sérelme nélkül.

Eml.: az 541. számú oklevélben.

K.: –

501. 1350. júl. 2. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja az esztergomi kápt.-nal: István horvát-szlavón-dalmát herceg korábbi oklevele (l. 491. szám) értelmében júl. 1-jén (oct. fe. Nat. Johannis Bapt.) megjelent előtte egyik részről István litteratus János Pyls-i apát képviselőjében az apát ügyvédvalló levelével, s bemutatta a néhai [IV.] Béla király (H) 1269-ben kiállított privilégiumát, amelyben a király a Pyls-i Szt. Szűz-egyháznak és az ott szolgáló testvéreknek adományozott (in elemosinam) minden hasznával és tartozékával, ill. az ott lakókkal és leszármazottaikkal együtt 2 Hont m.-i falut: Morouth-ot ~ Morout-ot, amelyben szolgálói (servus) és szolgálónői (ancilla) vannak, és Zantho-t ~ Zanthow-t. Erre a másik részről Egyed Bozouk-i prépost képviselőjében a Saagh-i konv. ügyvédvalló levelével

megjelent Joseph fia: Mihály bemutatta [IV.] Béla király 1262-ben kelt, a néhai II. Béla király privilégiumát magában foglaló privilégiumát, amely szerint Lampert és felesége, Zsófia (Sophya), valamint fiúk: Miklós lelki üdvükért a Bozouk-i Szt. István király tiszteletére emelt monostornak (cenobium) adományozzák többek között Morouth-ot. Az apát képviselője erre kérte, hogy miután mindkét egyház birtokát Morout-nak hívják és egymás mellett fekszenek, a 2 birtokot határolják el egymástól. Ezzel a prépost képviselője is egyetértett, az országbíró tehát kéri az esztergomi kápt.-t, hogy egyrészt a felperes Pylis-i apát mellé kijelölt Boyun-i Saar (dict.) Egyed, Zantho-i Dayka fia: Pál vagy Cytar (dict.) András, másrészt a Bozouk-i prépost mellé rendelt Thezer-i János, Chemper (dict.) Mihály, Demyen-i István fia: Péter, vagy Palasth-i Lypto fia: István királyi emberek valamelyike mellé küldjenek ki tanút, s a peres felek vagy képviselőik, továbbá az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében júl. 15-én (in quind. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Morouth birtokokon tartsanak hj.-t, s határolják el őket egymástól a Pylis-i apátnál lévő privilégiumban foglaltak alapján. Ha a felek a birtokok határaiban megegyeznek, iktassák számukra a birtokokat, ha vitás föld maradna, becsüljék fel, és határjelekkel jelöljék meg, majd a történekről júl. 22-re (ad 8. diem predict. quind. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) küldjenek jelentést a királynak. Bude, 2. die oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 39 180. (Regnicolaris lt.-ból. Archivum palatinale. Ismeretlen állag. 25.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés *Pylis* és *Bozowk* névalakkokkal. Papír, 1 nagyobb kerek, kitöredezett, és 2 kisebb zárópecsét darabjával.

Eml.: az 535. és az 565. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: IV. Béla király 1262. okt. 13-án kelt oklevelét l. Reg. Arp. 1295., 1269. évi privilégiumát l. uo. 1649. szám, II. Béla király itt említett, 1135. évi oklevelét pedig uo. 59. szám alatt.

502. 1350. júl. 2.

A pozsonyi kápt. e. megjelent Salamon-i nemesek, Kelemen fia: Domokos, Gwla fia: Miklós, Guula fia Miklós fia: István, László fia: László, Bocho és György az Acchator ~ Achator folyón túli meglévő és ezután esetleg megszerzendő birtokaik harmadát örökös birtoklásra odaadják a szintén megjelent Ogya-i Péter fia: Andych mr.-nek és örökösének nem érintve a nevezett ugyanitt fekvő részbirtokának és Chakfelde-nek olyan szomszédosan fekvő területeit, amelyekre vonatkozóan Andych mr. okiratokkal rendelkezik. Ezzel szemben Andych mr.

biztosítja az említett Salamon-i nemesek és utódaik számára az Achator-on túli birtokaik kétharmadának (duas partes possessionis Transachatoria existentis) birtoklásához a szabad bejárást. D. f. VI. prox. p. fe. ap. Petri et Pauli, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 138. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. Vég hely) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és kerek pecsét darabjai láthatók.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű modernkori Má.

K.: –

503. [1350.] júl. 2.

A vasvári kápt. tudatja: megjelent előttük Kurug-i Jakab fia: Simon a maga és a fia: Miklós nevében, s eltiltotta [Nogmo]rtun-i Lőrinc fia: Nykul-t a [Mura] folyó mellett lévő Vasvár m.-i Nog[kurug és Verbou]lch birtokainak eladásától, elzálogosításától és elidegenítésétől, Olivér királyi [tárnok]mr.-t és mindenki mást pedig azok megvételeitől, elfoglalásától és a birtokokba való belépéstől. [D.] f. VI. prox. p. fe. ap. Petri [et Pauli, a. d. 1350.]

E.: Dl. 98 390. (Sigray cs. lt. 42. 3.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Pro Symone filio Jacobi de Kurug et Nicolao filio eiusdem contra Nykul filium Laurencii de Nogmortun et alios intra super possessionum Kurug prohibitoria* megfogalmazású tárgymegjelölés, továbbá későbbi kezeiktől származó feljegyzések láthatók. Egy része elmosódott, vízfoltos. Papír, hátoldalán kerek zárópecsét töredékeivel.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 18. sz.-i Má.

K.: –

Megj.: A [] közötti részek részben a hátlapon szereplő, azonos kézzel írott tárgymegjelölésből, részben a MNL E.-ről készített regesztájából származnak. Az ugyanezen jelzet alatt fellelhető 18. századi Má. ugyanis *Nagy Kurugh* és *Verbulcha*, ill. a hátlapra írott tárgymegjelölés másolásakor *Simon de Korong* alakokra változtatja a minden bizonnyal ettől eltérő eredeti formát. A MNL regesztájában lévő névalakok helyességét alátámasztja az E. elektronikusan közzétett Fk.-én látható *Nogk lch* részlet, ill. a hátlapra író azonos kéz egyértelműen kivehető *Kurug* névalakja. Az irat a keltezés helyén is vízfoltos, a kiadás éve nem látható, ezért az a MNL nyilvántartása, ill. az E.-ről készült 18. sz.-i Má. alapján került pótlásra.

504. 1350. júl. 2. körül (?)

A [jelentí] [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsát (l. 466. szám) [megkapták, s annak engedelmeskedve] embere, mellett tanúul küldték Mihály papot, a-oltár mr.-ét, akiknek jelentése szerint Bagdan ~ Bogdan birtokon a szomszédok és határtársak jelenlétében hj.-t tartottak, s miután azt más birtokoktól elválasztották Zonuk-i Mihály iktatták. A birtok határai a következők: É-on a köznyelven holm-nak nevezett dombnál 3 földjel egy útnál lévő földjel, az úton átkelve Bagdan-t és Zonuk-ot elválasztó 2 szögletár-jel, ugyanebben az irányban ugyanebben az irányban egy kis erdő szélénél lévő 2 földjel, az egyik felett ugyanebben az irányban Bogdan, Zonuk és Euze birtokokat választja el, ugyanebben az irányban egy domb tetején lévő földjel, ugyanebben az irányban egyenesen 1 földjel a Bogdan, Kyeugegen és Tura birtokokat elválasztó 3 szögletár-jel egy halm fölé emelt 2 földjel, É-i irányban a szántóföldek között lévő 2 új földjel irányba fordul, 2 földjel a Kemeche faluból vezető út mellett, berch-en emelt földjel a berch végén elhelyezett Laktelek-et, Bogdan-t és Apati-t választja el, ahol völgyben lévő földjel, ugyanebben az irányban fa alatt lévő határjel 1 berch-en emelt Hene, Kek és Bogdan birtokokat választják el, ugyanabban az irányban ugyanabban az irányban egy köznyelven Fertheu-nek nevezett mocsáron átkelve eljut földjel a völgyben, visszatér az első 3 [földjelhez]. [D.] virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 73 276. (Mérey cs. kaposmérői lt. 14.) Hátlapján azonos kézzel *Domino regi super facto ... et metarum erectionis possessionis ... et Leukus filij Oliueri* szavak és pecsét helye láthatók. Csonka, az oklevél bal és jobb oldalából nagyobb darab hiányzik.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt újkori egyszerű Má., amely E.-t mostani csonkaságában látta.

K.: –

Megj.: A hj.-t elrendelő királyi parancs jún. 10-én kelt, az ezt követő legközelebbi Mária-ünnep júl. 2-ára esik, a keltezést tehát ehhez kell igazítanunk.

505. 1350. júl. 4. Buda

Péter fia: Tamás mr. liptói, körösi és Ryuche-i c., Choukakew-i várnagy 1350. júl. 4-én Budán (Bude, 4. die oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.) kiállított privilégiuma szerint júl. 1-jén (in dict. oct. fe. B. Johannis Bapt.), amikor Miklós esztergomi érsekkal, Briccius győri préposttal, István herceg horvát-szlavón bánjával: Wgal-i Pállal, István herceg prothonotarius-

ával: György mr.-rel, valamint Pethew-vel, az országbíró prothonotarius-ával, és az ország más nemeseivel bírói széket tartott, Farkas (Farcasius) fia Miklós fia: Farkas (Farcasius) előadta, hogy a Ryuche-i népek (populi) hatalmaskodva elfoglalták Ryuche birtoka szomszédságában lévő részbirtokát. Erre Fábián Ryuche-i falunagy (villicus) és Jakab fia: János Ryuche-i hospes a maguk és minden Ryuche-i hospes nevében elmondták, hogy ők Miklós fia: Farkasnak semmiféle részbirtokát nem foglalták el, ellenben az a részbirtok, amelyről Farkas azt állítja, hogy elfoglalták, saját birtokuk határai közé esik. Farkas erre bemutatta Mykch szlavón bán 1355. [!] máj. 26-án (a. d. 1355. [!] fe. III. prox. p. fe. Penth.) kelt privilégiumát, amely többek között azt tartalmazta, hogy Mykch bán meghagyta Kaproncha-i várnagyának, Pál fia: János mr.-nek, továbbá Lőrinc fia: Pálnak, Ryuche-i ...-nak, Medwe-i Illésnek, Balázs fia: Mihálynak és több más Ryuche m.-beli (provincia) nemesnek, hogy az említett Farkas földjének határait a Ryuche-i népekkel járják be és határolják meg, a várnagy pedig azt jelentette a bánnak, hogy a hj. megtörtént, s a birtokot a privilégiumban foglalt határok szerint a Ryuche-i népek birtokától elválasztották. Tamás c. a Farkas által Mykch bán privilégiumának mondott oklevelet a pecsétje, a pecsét képe és körirata, az oklevélben található vakarások és a sorok közötti beszúrárok miatt az ország előkelőivel és nemeseivel együtt hamisnak és hamis szándékból kiállítottnak nyilvánítja, ezért Farkast hamis oklevél bemutatása miatt fő- és jószágvesztésre ítéli, úgy, hogy valamennyi birtokának és részbirtokának kétharmad része az ő bírói, egyharmad része perbeli ellenfelei kezére háramlik, a szóban forgó részbirtokot pedig Ryuche hercegi birtokhoz tartozónak ítéli mások jogainak sérelme nélkül.

Tá.: 1. Szécsényi Simon országbíró, 1395. máj. 17. Dl. 33 511. (MKA. NRA. 520. 58.)

2. Monoszlói Csupor Pál zágrábi és körösi ispán, 1411. okt. 18. Dl. 33 512. (MKA. NRA. 520. 59.)

K.: –

506. 1350. júl. 5. Görbő

Jakab mr. Tolna m.-i alispán és a szb.-k jelentik [I.] Lajos királynak (H), hogy hozzájuk intézett parancsára (l. 473. szám) tanúul küldték maguk közül Péter mr.-t, aki visszatérésekor jelentette: jún. 18-án (f. VI. prox. an. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Gyurke fia: Pál Zillagh ~ Zillag nevű birtokának Guna fiai: Domokos és István Nook ~ Nok ~ Noak birtoka felől eső részére ment, s ott mindegyikük Noak falubeli jobbágysait összehívva a király szavával eltiltotta őket és Guna fiait Zillag birtok használatától és hasznainak beszédésétől, valamint Pál birtoka szántóföldjeinek elvételétől. D. in Kurbo, f. II. prox. p. fe. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 51 565. (Kállay cs. lt. 1300. 972.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Zylag* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés látható. Papír, 3 zárópecsét töredékeivel.

K.: –

R.: Kállay I. 237. (1029. szám); Szakály, Tolna 104. (19. szám).

507. 1350. júl. 5. Várad

Gergely, Demeter püspök általános vikáriusának, Benedek váradi olvasókanonoknak a bírāja tudatja: korábbi oklevelének megfelelően júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. S. Johannis Bapt.) egyik részről megjelent előtte Hora-i Mike fia: László felperes, a másik részről pedig Vanchud-i Sándor fia: János, a köztük lévő pert azonban aug. 1-jére (ad oct. fe. S. Jacobi ap. nunc venturas) elhalasztja, mert János a László nagyanyjának hitbére és jegyajándéka miatt folyó perben közeli rokonainak egyetértése nélkül nem tudott felelni. D. Waradini, 5. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 26 559. (Kolozsmonostori konv. o. lt. Cista comitatum. Bihar H. 5.) Hátlapján azonos és újkori kézzel írott tárgymegjelölések, valamint egykorú kéz írásával *ad reambulandum et estimandum possessiones ipsius Johannis filii Alexandri de Vanchud ad oct. OO. SS. est prorogata* feljegyzés látható. Papír, hátlapján kerek pecsét töredékeivel.

K.: AO. V. 391–392. (234. szám, kihagyásokkal).

508. 1350. júl. 5. Kőrös

Jakab mr. kőrösi c. és nagykemléki (de Maiori Kemluk) várnagy bizonyítja, hogy egyik részről megjelent előtte Péter fia: György, a másik részről pedig a testvére: András, mindketten Breztouch-i nemesek, s előbbi elmondta: mivel patvarkodás ügyében bizonyos szomszédos nemeseknek eddig nem adott elégtételt, Breztouchban lévő birtokrészét, kivéve saját telkét (fundus) és 10 napnyi szántásra elég szántóföldet, elzálogosítja Andrásnak 40 M.-ért, azzal a feltétellel, hogy ha ő vagy örökösei a zálogot ki akarják váltani Andrástól vagy örököseitől, a fenti összeg kifizetését követően újra szabadon birtokolhatják az átadott

birtokrészt. Jakab mr. a jelen oklevelet pecsétjével megerősíti. D. in Crisio, f. II. prox. an. oct. BB. Petri et Pauli ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 41 139. (Gyűjteményekből. Múz. Ta.) Felső részéből egy darab kiszakadt. Restaurált papír, hátlapjára nyomott kerek pecsét nyomával.

K.: AO. V. 392. (235. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 609. (464. szám).

509. 1350. júl. 6. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az esztergomi egyház kápt.-jával, hogy Egyed Bozou-i ~ Bozouk-i prépost panasza szerint [János] pilisi apát Moruth-i ~ Moroth-i jobbágyaival 3 éve használtatja az ő egyházához tartozó Moruth birtokot, amely az apát szintén Moruth-nak nevezett birtoka és a Saagh-i prépost Egeg birtoka között van. A király egyúttal meghagyja a kápt.-nak, hogy Thezer (dict.) János, István fia: Geregen vagy Palast-i Liptou fia: István királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s a helyszínen kérdezősködve tudják meg az igazságot a prépost panaszával kapcsolatban, majd a történetekről küldjenek jelentést. D. Bude, f. III. prox. p. fe. translacionis B. Martini conf., a. d. 1350.

Á.: az 543. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: A [] között lévő névalak az Á.-t adó oklevél hátlapján olvasható, azonos kézzel írott tárgymegjelölésből származik.

510. 1350. júl. 6. Königsfelden

Ágnes királyné (U) függőpecsétjével ellátott békéltető levele a Strazburg-iakhoz ~ Strasburg-iakhoz, Basel-iekhez és Zürich-iekhez a közöttük támadt viszály rendezésére. Die [Briefen] geben sint ze Kungezfelt an dem nechsten Zistag nach sant Ulrichstag des Jares do Man zalte von Gotez gebürte 1350. Jare.

K.: Libenau, Hundert Urkunden 105–105. (68. szám.) Hotze állami levéltáros 1862. ápr. 26-án kelt Má.-ról.

Megj.: Német nyelvű.

511. 1350. júl. 7. Buda

[I.] Lajos király (H) udvari lovagjának, Jakch mr.-nek a kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített nyílt oklevélben átírja a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-jének oklevelét (l. 185. szám), amelyben a Jakch mr. által a Zonuk m.-i Mon birtokban vásárolt félbirtok hj.-áról és a birtok iktatásáról tesznek jelentést, s egyben megerősíti az abban foglaltakat. D. Bude, f. IV. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.:– . Fk. E-ről: Dl. 96 315. (Vay cs. berkeszi lt. 303.) A szöveg felett és az elülső oldal bal alsó sarkában *relatio Benedicti Zarka ex parte Stephani ducis* tartalmú feljegyzés. Egykori pecsét hártyszalagjával.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 220. (567. szám), Vay berkeszi 431. (118. szám).

512. 1350. júl. 7.

A Clusmonustra-i Szt. Szűz-monostor konv.-je e. egyik részről Berekenes-i Ws fia: Miklós, a másik részről pedig Both fia János fia: Gál (Galus) a maga, fiai és patrueis-ei, László fiai: György és Miklós nevében megjelenvén, előbbi előadja, hogy Huzyuer erdőnek Bothaza birtokhoz tartozó hatodrészt visszaadta és a konv. e. visszaadja örökös birtoklásra Gálnak, fiainak és László fiainak a tőlük átvett 6 M.-ért – a M.-t 54 garassal számolva – és 3 ménesbeli kancáért, tudva, hogy a szóban forgó erdő rész jog szerint korábban is odatartozott, a visszatartással nem akarva lelki üdvét veszélyeztetni. A konv. minderről függőpecsétjével megerősített privilégiumot ad ki. D. f. IV. prox. p. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: AL. Kolozsvár. Suky cs. felsőmagyarzsuki lt. Oklevelek. Y. 2. (Df. 255 325.) Foltos, a pecsét felfüggesztésének helyéről az oklevél 1 darabkájával együtt leszakadt. Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés.

Á.: I. Lajos király, 1379. jún. 28. AL. Kolozsvár. Suky cs. felsőmagyarzsuki lt. Oklevelek. ST. (Df. 255 276.)

R.: Erdélyi Okm. III. 220. (568. szám); Petrichevich 350.

513. 1350. júl. 8. Majtény

Ábrahám fia: László mr. Zothmar m.-i alispán és a 4 szb. e. Semmyen-i István fia: István mr. eltiltotta Rechege birtokának szomszédait és határtársait, különösen Bog[u]s falut Rechege birtok hasznainak, ti. erdeinek, rétjeinek és ligeteinek elvételétől és használatától. D. in Mohten, in quind. fe. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: DL 51 566. (Kálay cs. lt. 1300. 961.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Rechege* névalakkal. Vízfoltos. Papír, hátlapján 1 nagyobb és 2 kisebb kerek pecsét darabjaival.

K.: –

R.: Kállay I. 237. (1030. szám.); Szatmár m. 71. (117. szám).

514. (1350. júl. 8.–1350. nov. 1. között)

Az egri kápt. jelentése (littera reambulatoria) szerint Domokos a kirendelt királyi emberrel és a kápt. tanújával 1350. júl. 8-án (in quind. fe. Nat. B. Johannis Bapt. in predict. a. preteritis) Rechke, Kezw és Haripan birtokokra ment, ahol a törvényesen összehívott szomszédok jelenlétében a birtokok régi határait követve hj.-t tartottak, s amikor a királyi és kápt.-i ember Domokost e más birtokoktól elválasztott birtokokba akarták iktatni az őt illető jogon, Chynige (dict.) Miklós a testvérével (fr.): Györggyel és az ott szintén jelen lévő Malah-i és Haripan-i Herbordus fia: Kozmával együtt eltiltották őket a birtokok Domokos részére történő iktatásától.

Eml.: Tamás országbíró, 1351. ápr. 3. Dl. 57 082. (Dancs cs. lt.)

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je a helyszínre történő kiszállás napjából, *terminus ante quem*je pedig a felek országbíró előtti megjelenésének időpontjából adódik. L. ehhez a 708. számú oklevelet.

515. 1350. júl. 9. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja a főpapokkal, bárókkal, c.-ekkel, várnagyokkal és helyetteseikkel, valamint a nemesekkel, a városokkal és falvakkal, ill. ezek rector-aival, s mindenki mással, de különösen a szlavóniai (regnum nostrum Sclauonie) adószedőkkel, hogy a Grech-hegyi polgárok követeinek panasza szerint néhányan közülük nem tartják tiszteletben a polgárok és hospes-ek (cives seu hospites) régi szabadságait (libertates), ezért a herceg megparancsolja, hogy a Grech-ieket régi kiváltságaikban ne zaklassák. D. Bude, f. VI. prox. p. quind. fe. Nat. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: Df. 230 432. (AHA. Diploma latina. 4. 62.) Hátlapján pecsét, alatta *relatio magistri Nicolai de Kebli* tartalmú kancelláriai jegyzet.

K.: Tkalčić, Mon. civ. Zagr. I. 197–198. (220. szám); Smič. XI. 610. (465. szám); Kukuljević I. 118. (91. szám, júl. 10-i napi keltezéssel).

R.: Halász É., Szlavón 222–223. (423. szám).

516. (1350. júl. 10. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa Benevento város lakosságához: kéri őket, hogy [I.] Lajos királyt (U), aki már korábban is a Nápolyi Királyságra (Si) tört, semmiben ne támogassák, ellenben Johanna királynőt (Si) és férjét, Tarentum-i Lajost mindenben segítsék. D. ut supra. [D. Auinione, VI. Id. Jul. (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 43v–44r. (Df. 291 932.)

K.: –

517. 1350. júl. 10. Buda

[I.] Lajos király (H) Tamás c. országbíró kérésére és oklevél-bemutatása alapján nyílt oklevelében átírja az esztergomi kápt. Tamás c. Heueswiuar m.-i Laxow birtokának hj.-áról szóló jelentését (l. 258. szám). D. Bude, sab. prox. an. fe. S. Margarete virg., a. d. 1350.

Á.: Esztergomi kápt., 1351. máj. 1. Egri székesfőkápt. mlt. 12. 8. 1. 1. (Df. 210 393.)

K.: –

518. 1350. júl. 10.

Az egri kápt. oklevele szerint 1350. júl. 10-én (sabb. prox. an. fe. B. Margarete virg., a. d. 1350.) Tyba fia: Imre eltította gyermekkorú rokona (cognatus), Donch fia: Jakab nevében annak rokonait (fr.) [Kezeu] föld eladományozásától vagy bármely módon történő elidegenítésétől, Péter fia: Miklóst és Domokos fia: Györgyöt pedig e föld elfoglalásától.

Tá.: Bebek István országbíró, 1360. aug. 27. Dl. 57 085. (Dancs cs. lt.)

K.: –

R.: Abaffy–Dancs–Hanvay 43. (55. szám).

Megj.: A [] között lévő Kezeu birtoknév a Tá.-t adó oklevélből származik.

519. 1350. júl. 10. Kapos

Miklós fia: István mr., János volt nádor fiának: Miklós mr. Vng m.-i c.-nek az alispánja és a 4 szb. bizonyítják, hogy megjelent előttük Balázs prépost és a Lelez-i konv. nevében egykori notarius-uk, Balázs mr., s eltította Wyzoka birtok szomszédait és határtársait, különösen Gergely fia: Miklóst, Vanchuk-ot és a hozzájuk tartozókat, valamint Tuuz (dict.) Peteu-t, Panky Mátét és a hozzájuk tartozókat attól, hogy a fenti birtok hasznait beszédjék vagy

használják, majd kérte, hogy tiltakozásáról oklevelet állítsanak ki. D. in Kapus, sabb. prox. p. quind. fe. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi prépostság mlt. Acta saeculi. 1300. 63. (Df. 233 670.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Wanchuk* névalakkal. Fk.-én 5 pecsét töredéke látható.

K.: –

520. 1350. júl. 10. Kapos

Miklós fia: István mr., János volt nádor fiának: Miklós mr. Vng m.-i c.-nek az alispánja és a szb.-k bizonyítják, hogy Balázs Lelez-i prépost és konv.-je kérésére kiküldték maguk közül az egyik szb.-t, aki visszatérése u. jelentette: júl. 5-én (f. II. prox. p. oct. fe. B. Johannis Bapt.) Wyzoka birtokra menvén e birtoknak a határjelül is szolgáló patakig terjedő részbirtokán a szomszédok és határtársak jelenlétében mindenkit, különösen Gergely fia: Miklóst, Vanchukot és a hozzájuk tartozókat eltiltotta e részbirtok hasznainak beszédésétől és elfoglalásától. D. in Kapus, sabb. prox. p. oct. antedict., a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi prépostság mlt. Acta saeculi. 1300. 64. (Df. 233 671.) Elhalványult, helyenként nehezen olvasható írás. Foltos, szakadozott. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés: *pro honorabile et discreto viro domino Blasio preposito de Lelez contra universos vicinos et commetaneos possessionis sue Wyzoka vocate et specialiter Peteu dict. Tuuz Nicolaum filium Gregorii et ad ipsos pertinentes prohibitoria*. Fk.-én 5 pecsét töredéke látható.

K.: –

521. 1350. júl. 11.

A Tykon-i Szt. Ányos-monostor konv.-je e. megjelent Wamus-i Loránd fia: László kinyilvánítja, hogy ő és fiai minden vásárolt, öröklött és más módon hozzájuk tartozó birtokaikkal együtt a veszprémi Szt. Mihály arkangyal-egyházhoz kötötték magukat, azzal a szabadsággal, amelyet a veszprémi egyház más nemes jobbágysai is élveznek, ezért ő és fiai a

nemes jobbágyok szokása szerinti kötelezettségeket (debita et munera) a szükséges időben a veszprémi kápt. számára megadják. D. in domin. prox. an. fe. B. Margarethe virg. et mart., a. d. 1350.

E.: Veszprémi Érseki és Főkápt. lt. Veszprémi kápt. mlt. Vámos. 12. (Df. 200 909.) Hátlapján pecsét nyomaival.

K.: –

R.: Vesp. reg. 170. (425. szám).

522. 1350. júl. 12. Buda

Tamás királyi országbíró, Thurócz m.-i c. tudtul adja, hogy egy bizonyos Budernus telke (? juxta tenuta Buderni) mellett lévő Divina telepítvényt (plantatio) Thimadny (gen.) fia: Pál mr. kérésére Salman fia: Miklósnak ad, miként elődje, Pál c. volt országbíró, hogy annak benépesítését befejezze. Egyúttal megparancsolja a Vagh folyó melletti várnagyainak és officialis-aiknak, s a megerősített helyek várnagyainak, hogy Salman fia: Miklóst az új irtásban (nova extirpatio) és birtokának (dominium) betelepítésében (plantatio) ne zaklassák, hanem amint az elődei, Sándor és Pál c.-ek idején is volt, mindkét birtokát (dominium) hagyják békésen bírni és benépesíteni. D. Bude, in vig. fe. B. Margarethe virg. et mart., a. d. 1350.

Á.: Stiborci Stibor, 1415. okt. 23. > turóci konv., 1415. dec. 8. > turóci konv., 1453. okt. 5. Dl. 38 917. (Szunyogh cs. lt.) Egyszerű újkori Má.-ban.

K.: –

523. 1350. júl. 12.

Az esztergomi kápt. e. egyik részről Paluga-i (E. 2.: Palugia-i) László fia Boda ~ Bodou fia: Miklós, a másik részről pedig a Liptó m.-i Kispaluga-i Péter fia András mr. fia: Fülöp a maga és a Turuch-i konv. ügyvédvalló levelével testvérei (fr.): János, Mark, András és Pál nevében is megjelenvén, egybehangzóan kinyilvánítják, hogy békét kötöttek azzal a Liptó m.-ben, a

havasok (sub niveiis montibus) alatt lévő földrésszel és erdővel kapcsolatban, amelyet előbb Bodou fia: Miklós jogi úton visszaszerzett András fiaitól, s amelyet azután, hogy fogott bírák közreműködésével megállapították biztos határait, Péter fia: Tamás mr. lipthói c. bírói rendelkezése alapján az ország szokásjoga szerint András fiainak iktattak. András fiai azt is kinyilvánították, hogy a rovásukra és a hozzájuk tartozók rovására elkövetett kártételek, jogsértések, megsebesítések és emberölések dolgában, amelyek eddig vizsályt és pereskedést keltettek közöttük, mentesítik Miklóst és fiait, s ezekkel kapcsolatban a velük szemben indítandó perekről a jövőben elállnak, kikötve: ha a későbbiekben Miklós vagy fiai a fenti földrész vagy erdő ügyében András fiait vagy utódaikat zaklatnák, vagy András fiai vagy utódaik a hozzájuk tartozókkal szemben elkövetett jogtalanságok miatt pert indítanának Miklóssal vagy utódaival szemben, az egyezséget megszegő fél peren kívül 100 M.-t köteles fizetni a bíró része nélkül. Ezenfelül Fülöp a maga és testvérei nevében kijelenti, hogy azt a 60 M. finom ezüst értékű büntetést, amelyet Boda fia: Miklós a fenti birtokrész és erdő ügyében részükre megfizetni tartozott, elengedik neki, mentesítve őt ebbéli kötelezettsége alól. D. in vig. B. Margarete virg. et mart., a. d. 1350.

E.: 1. DL. 41 140. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. Majláth.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint egykori kerek pecsét helye és hártyszalagja láthatók.

2. DL. 90 440. (Palugyai cs. lt.) Hátlapján pecsét maradványaival. Eltérő névalakja ()-ben szerepel.

Á.: Szepesi kápt., 1492. márc. 27. DL. 46 214. (Gyűjteményekből. Múz. Ta. Majláth.)

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt E.-ről készült modernkori egyszerű Má.

K.: –

R.: Iványi B., Száz. 1909. 893. (11. szám).

Megj.: Vö. az 536. számú oklevéllel.

524. 1350. júl. 12.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy egyrészt a Péter fia: Tamás mr. lipthói és körösi c. oklevelében (l. 493. szám), másrészt az István horvát-szlavón-dalmát herceg hozzájuk intézett oklevelében (l. 492. szám) foglaltaknak engedelmeskedve egyik részről a Boda fia: Miklós mellé kirendelt Magyarfolva-i Benedek fia: Pál királyi ember mellé tanúul küldte Gergely papot, a Szt. István első vértanú-egyház mr.-ét, a másik részről pedig az András mr. fiai mellé kiküldött Kalnuk-i Aladár fia: György királyi ember mellé Jakab mr. kanonokot, akik visszatérésük u. az alábbiakat jelentették. Júl. 1-jén (in predict. oct. B.

Johannis Bapt.) a vitás területekre mentek, s Tamás mr. Liptó m.-i alispán és az összehívott szomszédok jelenlétében elővéve Demeter mr. volt Zolum m.-i c. és a Turch-i konv. említett okleveleit, a konv. oklevelének útmutatásával a mondott birtokrész és erdő határait megjárták, a régi határjeleket megújították, ahol szükséges volt, s András fiait ellentmondás nélkül ezek birtokába iktatták. A birtokrész határai a következők. A határ a Palugya folyó Ke-i felén lévő egerfa melletti 2 régi, megújított földjelnél kezdődik. Ny felé, keurus fánál 2 megújított földjel, gyümölcsfa alatt 2 régi, megújított földjel a Palugya folyóból kiásott régi árok mellett, át az árkon, Dé felé, az ároknál 2 újonnan emelt földjel, ugyanebben az irányban az árokban, 1 zilfua-nál és 1 fenyoufa-nál 2 régi, megújított földjel az árok 2 oldalán. Ny felé Nadassar-ig, emellett 2 régi kivágott feniofa-nál 2 régi megújított földjel, ugyanebben az irányban 1 régi kivágott zilfua csonkjánál 1 régi megújított földjel, ugyanebben az irányban egy helyen a felek akaratóból 2 földjelet emeltek. Potak, amelyben nyáron sekély víz van, a patakban elkanyarodik, abból kilép a felek akaratóból emelt 2 földjelnél. Dé felé a hegyek irányába, 1 jauorfa alatt 2 újonnan emelt földjel, felfelé egy út mellett, az út mindkét oldalán 2 újonnan emelt földjel, az-nak mondott völgyön át, határjelnek tekintett feniofa-nál a felek akaratóból 2 új határjelet emeltek. Fel a hegyekre, ill. a mély, üregekben és barlangokban gazdag különleges sziklákra, ahol források fakadnak (super montes et lapides mirabiles et altas cavernosas et antrosas ubi fontes exeunt), majd még magasabbra egyik hegyről a másikra, végül a Palugya folyó forrásához ereszkedik, s a folyóban lejön az első határjelig. A kápt. és a király emberei azt is megtudták, hogy Miklós a kérdéses földrészről semmit nem foglalt el, s mivel István herceg hozzájuk intézett oklevele szerint a királynak júl. 8-ra (ad quind. predict. fe. Nat. Johannis Bapt. prox. preteritas) kellett volna jelentést tenniük, ezt most a jelen oklevéllel megteszik. D. in vig. fe. B. Margarete virg. et mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 90 441. (Palugyai cs. lt.) Hátlapján azonos és későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint egykori zárópecsét halvány nyoma láthatók.

K.: –

R.: Iványi B., Száz. 1909. 893. (12. szám).

525. 1350. júl. 12.

Péter fia: Tamás mr. liptói és körösi c. kéri a császári kápt.-t, hogy embere, Péter fia: András mellett küldjenek ki tanút, s az ország régi szokásjoga szerint 3 m.-i vásáron történő kikiáltással idézzék jelenléte elé Cenk fia Egyed fia: Tamást Kozma fia: Dénes ellenében, a történetekről pedig küldjenek jelentést. D. f. II. prox. videlicet in vig. fe. B. Margarete virg.

Á.: az 579. számú oklevélben.

K.: –

526. 1350. júl. 13. Buda

[I.] Lajos király (H) utasítja a Clusmonustra-i Szűz Mária-egyház konv.-jét, hogy Gyulay-i Gyula fia: János vagy Gyurfalua-i Mihály fia: János királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s vizsgálják ki, hogy a Pagan (dict.) István által Banka-nak nevezett, az Almas folyótól a remeték templomáig terjedő föld, valamint Kendurmezeu, Galpulna és Ketteusmezeu birtokok Brassou-i Jakabnak és testvéreinek [I.] Károly királytól (H) adományba kapott birtokai-e vagy sem. D. Bude, in fe. B. Margarete virg., a. d. 1350.

Á.: a 639. számú oklevélben.

K.: AO. V. 403–404. (245. szám, kihagyásokkal).

R.: Erdélyi Okm. III. 220. (569. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 546. (román nyelvű).

527. 1350. júl. 13. Buda

Tamás c. országbíró 1350. júl. 13-án Budán (a. d. Incarn. in fe. B. Margarete virg. et mart.) kiállított privilégiuma szerint a Heueswyuar m.-i Laxo föld, ill. birtok felét, amelyet szolgálatai elismeréseként a néhai [I.] Károly királytól (H) kapott adományba a Felician nemzetségébe (generacio) tartozó Hany-i Jakab fia: Cheh (dict.) István és testvére (fr.), Miklós litteratus egyéb birtokai között, a királyi adománylevélben részletezett jogokkal mások jogainak megsértése nélkül minden hasznával és tartozékával együtt a Beek nemzetségből való, szentdomokosi (de S. Dominico) Miklós fia: Waryu (dict.) Miklósnak és örököseinek adja örökös birtoklásra érdemeiért, valamint az ő oldalán kora ifjúságától végzett, s a jövőben végzendő szolgálataiért. Az adományhoz hozzájárult fiának, Konya mr.-nek a fia, István is, akinek apja ekkor a király szolgálatában a tengeren túli részeken tartózkodott.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1363. szept. 29. Dl. 90 796. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel útján bekerült vegyes provenienciájú iratok 1951. 1117.)

K.: –

528. 1350. júl. 13. Győr

Kálmán [győri] püspök – 1350. júl. 13-án, Győrben (in a. d. 1350. Jaurini, in fe. B. Margarete virg.) kiállított oklevelének tanúsága szerint – azután, hogy Miklós, a Beel-i Szt. Móric-monostor apátja bemutatta neki [I.] Károly király (H) privilégiumát, amely magában foglalta Szt. István király (H) oklevelét, amely szerint a szent király a Győr m.-i Nyúl birtokban lévő részbirtoknak a bor- és gabonátizedeit teljességgel az említett monostornak adományozta, egyrészt Miklós apát kérésére, másrészt saját lelki üdvére gondolva visszaadja az említett monostornak a veszprémi kápt. vizsgálati, ill. tilalmazó oklevelében szereplő Felkerth-dombi szőlők tizedeit az említett domb egyéb tizedeivel együtt, amelyeket Kálmán püspöknek és elődeinek a tizedszedői is elvettek, s egyúttal meghagyta a mostani, ill. a mindenkori püspöki tizedszedőknek, hogy az engedélyező pecsét, ill. a pecsét pénz követelése okán (ratione sigilorum seu denariorum sigillarium) a Szt. Móric-egyház tizedszedőit, apátját vagy annak officialis-át a tizedek behajtásában ne korlátozzák és ne háborgassák, hanem tegyék lehetővé, hogy a tizedeket az apát officialis-ának pecsétje alatt elvihessék, amikor csak akarják.

Tá.: Bebek István országbíró, 1368. máj. 26. BFL. Pannonhalma. konv. lt. 546. Capsarium 49. 23. (Df. 207 345.)

K.: –

Megj.: I. István király 1037. évi [hamis] oklevelét l. DHA. I. 113–119. (26. szám), ebben pedig különösen Bebek István országbíró Tá.-t adó oklevelét (115. j.). I. Károly király hivatkozott Á.-a közelebbről nem ismert.

529. 1350. júl. 13.

Pál prépost és a Turuch-i Szt. Szűz-egyház konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy parancsának (l. 483. szám) engedelmeskedve Kysmayus-i Ivanka fia: János királyi ember mellé tanúul küldték János presbitert, egyházuk örkanonokát, akik visszatérve jelentették: jún.

25-én (f. VI. prox. p. fe. S. Johannis Bapt. iam prox. preteritum) Muthna birtokra mentek, s ott az összehívott szomszédokkal és határtársakkal, különösen Bene fia: Györggyel és ugyanezen Olsoumuthna-i Bene fia Miklós fiaival: Péterrel és Lászlóval, ill. a többi szomszédokkal együtt 8 napon át várakoztak, majd az ország szokásának megfelelően hj.-t tartottak György, Péter és László Olsoumuthna-i oldalán a náluk lévő királyi privilégiumban foglaltak szerint, vagyis a következőképpen. A határ a Turuch folyó Ny-i oldalánál kezdődik, Ke felé, völgyben 1 régi és 1 újonnan emelt földjel, a völgyből kiérve balra, beerch-nél a régi mellett új földjelet emeltek Bene fiainak határai mellett, út, Ke felé fordul, liguet, útnál lévő földjel, átkelve az úton, 4 határjel, amelyek közül az egyik az övéké, Ke felé, liget, Zolum-ba vezető nagy út, Byztra folyó. Bene fiainak a Felseumuthna-i nemesekétől az iménti határokkal körbevett birtokait a hj. u. ellentmondás nélkül Bene fiainak iktatták azzal a joggal, amellyel az hozzájuk tartozik. A konv. a Muthna-i nemesek kérésére minderről függőpecsétjével ellátott oklevelet bocsát ki. D. in die fe. B. Margarete virg. et mart., a. d. 1350.

E.:–. Fk.: Dl. 104 918. (Batthyány lt. Illésházi cs. lt. 3. 5. BBB.)

Má.: EPL. Pozsonyi kápt. országos lt. 9. M. 1. (Df. 261 236.) Egyszerű újkori Má.

K.: Str. IV. 41–42. (8. szám, Má.-ról).

530. 1350. (júl. 13. ?)

A Scepus-i kápt. 1350. júl. 13-án (? in virg., a. d. 1350.) kiállított jelentése szerint [I.] Lajos király parancsára tanút küldtek a királyi ember mellett Ladomuch Zemplen m.-i birtokra, s a birtokot ellentmondás nélkül minden hasznával és tartozékával együtt a szomszédok és határtársak jelenlétében [Kaproncha-i Ite fia: János lányának, Orsolya (Vrsula)] asszonynak és férjének, Istvánnak, valamint örököseiknek végleges birtokába iktatták.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1417. febr. 21. Dl. 104 766. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel útján bekerült vegyes provenienciájú iratok 1956. 439.)

K.: –

Megj.: Tá. szerint E.-je nyílt oklevél volt. Az átíró oklevél több helyen, így a fenti oklevél keltét tartalmazó részen is lyukas, emiatt a szepesi kápt. oklevelének bizonytalan napi kelte a MNL nyilvántartásán alapszik. A [] között olvasható részek a Tá.-t adó oklevélből származnak.

531. (1350. júl. 15. e.)

Miklós nádor privilegiális ítéletlevelébe foglalt bírói döntése szerint a Somogy m.-i Senthtrinitas és Kakonya birtokok a Zakan-i (dict.) Pál fia: György és felesége, Erzsébet érdekében Miklós volt bán fia Miklós fiai: János és Amadé (Homodeus ~ Omodeus) ellenében megítélt becsú alapján György és felesége, Erzsébet tulajdonába kerülnek.

Eml.: az 532. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keltéből adódik.

532. 1350. júl. 15.

Miklós nádor 1350. júl. 15-én (10. die oct. fe. BB. Petri et Pauli ap.) kiállított privilégiuma szerint a korábbi privilegiális ítéletlevelében (l. 531. szám) foglaltak értelmében a Miklós volt bán fia Miklós fiaival: Jánossal és Amadéval (Homodeus ~ Omodeus) szemben Zakan-i (dict.) Pál fia: György és felesége, Erzsébet javára megítélt Somogy m.-i Senthtrinitas és Kakonya birtokokat nádori embernek kell a somogyi konv. tanújának jelenlétében felbecsülnie, majd a régi határok mentén minden hasznukkal és tartozékukkal együtt Györgynek, feleségének és utódaiknak iktatnia örökös birtoklásra.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1372. jan. 17. Dl. 41 864. (Múz. Ta. Vétel 1877.)

K.: –

533. 1350. júl. 15.

A váradi konv. e. egyik részről Salamon fia: Pál, a másik részről Dénes fia: András Várad városából (civitas) megjelenvén, Pál előadja: Várad város felső részében lévő fél telkét (sessio), amelyet Olivér fia: Pál és fia: István adtak neki akkor, amikor feleségével házasságot kötött, s amelynek másik felét korábban ugyanezen Andrásnak eladták, most utódai nevében

is eladja Salamon fia: Pálnak örökös birtoklásra a tőle már átvett 4 M.-ért. A telek szomszédai a következők: Ke-en Péter fia: Peteu, Dé-en közös utca (platea), Ny-on Feyes (dict.) Miklós, É-on pedig Vilmos (Vyllermus) fia: Péter. A konv. a jelen oklevél visszahozatala esetén minderről privilégium kiadását ígéri. D. in fe. Divisionis ap., a. d. [13]50.

E.: Dl. 76 971. (Zichy cs. zsélyi lt. 3. 1156.) Hátlapjára nyomott pecséttel.

K.: Zichy VI. 2–3. (3. szám, kihagyásokkal).

R.: Kőfalvi T., Pécsváradi konv. 144. (211. szám).

534. 1350. júl. 15.

Péter fia: Tamás mr. liptói és körösi c. 1350. júl. 15-én (8. die quind. fe. B. Johannis Bapt., a. d. 1350.) kelt privilégiuma szerint Bertalan fiai: Miklós és János megosztottak Vidafelde birtokon ugyanezen Bertalan fia András fiaival: Péterrel és Jánossal.

Tá.: 1. Bebek Imre országbíró, 1391. ápr. 4. Dl. 102 952. (Batthyány lt. Illésházy cs. 25. 2. 2.) 37–38. old. Laczkóczy János királyi kamarai levéltáros 1816. márc. 15-én Budán kelt hiteles Má.-ában.

2. Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 24. u. ŠA. v Bytči. Liptó mlt. Registrum. 16. old. (Df. 266 606.)

K.: Lipt. Reg. 49.

R.: Lipt. Reg. R. 47. (263. szám).

Megj.: Tá. megemlíti, hogy a fenti oklevelet korábban Kont Miklós nádor is átírta 1361. ápr. 4-én kelt privilégiumában, ennek E.-je vagy más változatban fennmaradt formája azonban nem ismert.

535. (1350. júl. 15.–júl. 29. között)

Az esztergomi kápt. jelenti [I. Lajos] királynak, hogy engedelmeskedve a Tamás országbíró korábbi oklevelében (l. 501. szám) foglaltaknak, a Pylys-i apát oldalán kirendelt királyi ember, Zanthow-i Dayka fia: Pál mellé tanúul küldték István mr. kanonoktársukat, a Bozouk-i prépost mellé királyi emberként kirendelt Palasth-i Lyptou fia: István mellé pedig László mr.

kanonoktársukat, akik visszatérve a következőkről számoltak be. Júl. 15-én (in predict. quind. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Morouth birtokokra mentek, s az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében a Pylys-i apátnál lévő privilégiumban foglaltak szerint megkezdték a hj.-t, de a Bozouk-i prépost és az összes szomszédos nemes vallomása szerint a Pylys-i apát nem a szóban forgó oklevél alapján mutatta a határjeleket, hanem az abban foglalt határokon túl. Mivel az apát nem akarta a Bozouk-i prépost és a szomszédok által vallott határokat elfogadni, a Bozouk-i prépost pedig kijelentette, hogy csak a privilégiumban foglalt határokat fogadja el, a hj.-t nem tudták végrehajtani.

Eml.: az 565. számú oklevélben.

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je a határjárás napjából, *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keletkezési idejéből adódik.

536. 1350. júl. 16. (?)

Péter fia: Tamás mr. liptói és körösi c. a Pologya-i László fia Boda fia: Miklós és kispalugyai Péter fia: András mr. fiai: János, Márk, András, Fülöp, és Pál között a Liptó m.-i Kyspalogya birtokon lévő erdő és földterület ügyében folyó perben a szóban forgó területet András fiainak ítéli, Boda fia: Miklósnak örök hallgatást rendelve.

E.: R. szerint a Kispalugyai cs. lt.-ban vízfoltos hártván, selymen függő pecsétje elveszett.

R.: Iványi B., Száz. 1909. 893. (13. szám).

Megj.: Vö. az 524. számú oklevéllel. Mivel abban már hivatkoznak Tamás c.-nek a szóban forgó birtokot András fiai számára juttató ítéletére, a júl. 16-i keltezés helytállósága kérdéses.

537. (1350.) júl. 18. Buda

Erzsébet királyné (H) Vilmos (Wyllermus) testvérnek, a pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-monostor apátjának a kérésére és oklevél-bemutatása alapján nyílt oklevél formájában átírja és megerősíti a fia, [I.] Lajos király (H) által 1350. máj. 28-án kibocsátott [,

az Echy-i hetivásár engedélyezéséről rendelkező] nyílt oklevelet (l. 436. szám). D. Bude, die domin. prox. p. fe. Divisionis ap., a. d. supradict. [1350.]

Á.: Győri kápt., 1353. jan. 15. BFL. Pannonhalma. konv. lt. 412. Capsarium 21. X. (Df. 207 218.)

K.:–

Megj.: Az átírt oklevél [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

538. 1350. júl. 18.

A budai egyház kápt.-ja e. megjelent Wach-i (dict.) Pál fia: János óbudai (de Veteri Buda) hospes kinyilvánítja, hogy Óbuda városában, a Szt. Ferenc-kolostortól Dé-re lévő telkét (fundus curiae seu sessio) minden hasznával, épületével, kertjével és földjével együtt 28 ft.-ért eladta a jelen lévő János mr. budai örkanonoknak és általa örököseinek. A kápt. a felek kérésére minderről pecsétjével megerősített, chirographált privilégiumot állít ki János mr. budai örkanonok számára. D. die domin. prox. an. fe. B. Marie Magdalene, a. d. 1350., Péter mr. olvasókanonok, Mihály, Imre, László, másik László és Kozma kanonokok jelenlétében.

E.: DL 4137 (MKA. Acta ord. et mon. Vet. Bud. 18. 7.) Felül chirographált (ABC), hártaszalagon függő, vászonba varrt pecséttel.

K.: AO. V. 393. (236. szám, kihagyásokkal).

539. 1350. júl. 18.

János testvér, a zágrábi (Zagrabia) Szűz Mária-egyház ciszterci apátja, a zágrábi Szt. János-egyház rector-a: Balázs plébános, a Grech-i Szt. Márk-egyház rector-a: Radchnech pap és a Zagorya-i alessp.: Jakab pap jelentik Guido-nak, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisának, Mo. pápai követének, hogy korábbi, itt átírt levelét (l. 243. szám) megkapták, s az abban foglaltaknak megfelelően a Je.-i Szt. János lovagrend zágrábi egyházmegyei testvéreinek a zágrábi kápt. vizsgálatára bekövetkezett kiközösítését nagy nyilvánosság e.

kihirdették a Grech-i Szt. Márk plébániaegyházban, 1350. júl. 18-án (in die domin. an. fe. B. Marie Magdalene, a. d. 1350.).

E.: HDA. Archivum capituli Zagrabiensis: Liber acclavatus seu statutorum Zagrabiensi. 821. 70. 72. (Df. 291 740.)

K.: Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 56–58.; Smič. XI. 610–611. (466. szám).

540. 1350. júl. 18.

János testvér, a zágrábi (Zagrabia) Szűz Mária-egyház ciszterci apátja, a zágrábi Szt. János-egyház rector-a: Balázs plébános, a Grecz-i Szt. Márk-egyház rector-a: Radhecz pap, és a Zagoria-i alessp.: Jakab pap jelentik Guido-nak, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisának, Mo. pápai követének, hogy korábbi, itt átírt levelét (l. 244. szám) megkapták, s az abban foglaltaknak megfelelően János Guerche-i főesp. vizsgálatára az említett egyházak papjainak és rector-ainak, Henrik testvér commendator-nak és a német lovagrend zágrábi egyházmegyei Metlika-i tagjainak kiközösítését nagy nyilvánosság e. kihirdették a Grech-i Szt. Márk plébániaegyházban, 1350. júl. 18-án (in die domin. an. fe. B. Marie Magdalene, a. d. 1350.).

E.: HDA. Archivum capituli Zagrabiensis: Liber acclavatus seu statutorum Zagrabiensi. 821. 70. 72. (Df. 291 740.)

K.: Tkalčić, Mon. ep. Zagr. II. 54–56.; Smič. XI. 611. (467. szám).

R.: Bónis–Balogh 124. (1117. szám, Smič. alapján).

541. 1350. júl. 19. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja, hogy Heueswyuar m. 1349. évi (a. prox. elapso) közgyűlésén, amelyet az Eger (Agria) folyó mellett tartottak, Ratolth ~ Ratold fia: János és Buken fia: János Beel-i nemesek – miként azt a gyűlésen kiadott nádori oklevél tartalmazza – azt vallották, hogy János fia: Péterrel és fiaival, Jánossal és Balázssal, Wgh ~ Vgh fia: Lászlóval, Sándor fia: Miklóssal, András fia: Györggyel, János fia: Pállal és Nagy (Magnus) Miklós fia: Lászlóval rokonok (in una linea generacionis essent), amit a jelen lévő János fia:

Péter, ill. János a maga és az egri kápt. ügyvédvalló levelével a testvére: Balázs nevében, továbbá András fia: György, János fia: Pál és Wgh fia: László is megerősítettek. Ezt hallva Ratolth fia: János és Buken fia: János azt állították, hogy Chanad fiai: Simon, Benedek, Pál és Imre, valamint Miklós fia: Mykou ~ Myko is rokonaik voltak, birtokaikból mégsem kaptak részt, noha Vylo-i György és Bertalan részbirtokain közösen osztoztak, s tudni akarják, hogy Chanad fiai és Miklós fia: Mykou részbirtokát miért tartották meg. János fia: Péter és fiai, András fia: György, János fia: Pál és László ezzel szemben azt állították, hogy Ratolth fia: Jánossal és Buken fia: Jánossal, ill. utódaikkal megosztottak, s erről okleveleik is vannak, amelyeket a nádor által megjelölt időpontban be tudnak mutatni. A nádor erre elrendelte, hogy okleveleiket [1349.] aug. 28-án (in oct. S. Stephani regis tunc venturis) mutassák be előtte Budán, de későbbi perhalasztó levelében az okleveles bizonyítást [1350.] máj. 1-jére (ad presentes oct. fe. B. Georgii mart.) halasztotta. Ebben az időpontban a nádor e. egyik részről megjelent Ratolth fia: János, az egri kápt. ügyvédvalló levelével Buken fia: János képviselőjét is ellátva, a másik részről pedig János fia: Péter, és ennek fia: János, aki a testvérét, Balázst, valamint az egri kápt. ügyvédvalló levelével Vgh fia: Lászlót is képviselte, továbbá György fiai: András, Péter és Jakab, akikre apjuk halála miatt a per időközben átszállt. Miklós nádor a felek meghallgatása, s az általuk bemutatott oklevelek megtekintése u. úgy rendelkezett (l. 359. szám), hogy a felek az oldalukra kirendelt nádori emberek, valamint az egri kápt. melléjük kiküldött tanúinak, és a szomszédoknak a jelenlétében júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) menjenek Beel birtokra, s az örökös nélkül elhunyt Csanád fiainak, továbbá Miklós fia: Myko-nak a részét egyenlően osszák fel, a kápt.-t pedig egyúttal tanúk állítására kérte. A történekről szóló kápt.-i jelentést a feleknek júl. 8-án (ad quind. eiusdem fe. Nat. B. Johannis Bapt.) kellett bemutatniuk. Végül júl. 8-án a nádor e. megjelent Ratolth fia: János és Tamás litteratus az egri kápt. ügyvédvalló levelével Buken fia: János képviselőjében az egyik részről, a másik részről pedig Péter fia: János, apja és testvére: Balázs, ill. az egri kápt. ügyvédvalló levelével Wgh fia: László képviselőjét is ellátva, továbbá Beel-i János fia: Pál, valamint András fia: György özvegye és fiai: György, Péter és Jakab, s bemutatták az egri kápt. 2 azonos tartalmú, zárt formában kiállított jelentését (l. 500. szám), amely szerint az elhunyt 5 nemes szóban forgó részbirtokait a peres felek egyetértésével egyenlően felosztották, s az egymástól elválasztott részbirtokokat ellentmondás nem lévén a feleknek és örökösöknek iktatták örökös birtoklásra azzal a joggal, amellyel hozzájuk tartozik. A nádor látva a jelentésben foglaltakat, megkérdezte a feleket, hogy az egri kápt. oklevelében foglalt felosztással egyetértenek-e, mire azt válaszolták, hogy noha a kápt. oklevelébe foglalt osztozkodás valamennyiük egyetértésével jött létre, s azt elfogadták, most kérték, hogy attól eltérően egyezhessek meg. A nádor a feleknek 3 napot adott vitájuk rendezésére. A 3 nap elteltével a nádor e. egyik részről megjelent Ratolth fia: János a maga és az egri kápt. ügyvédvalló levelével Buken fia: János nevében, a másik részről pedig Péter fia: János a maga, az egri kápt. ügyvédvalló levelével pedig apja és testvére: Balázs, továbbá Wgh fia: János képviselőjében, ezenfelül Beel-i János fia: Pál és András fia: György özvegye a fiaival: Györggyel, Péterrel és Jakabbal, s előadták, hogy fogott nemes bírúk közbenjárására úgy egyeztek meg, hogy félretéve eddigi ellenségeskedéseiket, elfogadják és örök érvényűnek tekintik az egri kápt. jelentésében foglalt osztozkodást, azzal a feltétellel, hogy ha valamelyikük a későbbiekben azt nem tartaná be, patvarkodás bűnében marasztalják el. A felek mindennek önként alávetik magukat. A nádor mindezek megerősítésére mindkét fél

számára autentikus függőpecsétjével ellátott privilégiumot bocsát ki. D. Bude, 12. die quind. fe. Nat. B. Johannis Bapt. predict., a. d. 1350.

E.: Dl. 4158. (MKA. NRA. 694. 37.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Zöld-vörös zsinóron függő pecséttel.

K.: –

542. 1350. júl. 19. Gömör

Gumur m. alispánjának és a m. 4 szb.-jának 1350. júl. 19-én Gumur faluban (in Gumur, f. II. prox. an. fe. B. Marie Magdalene sub a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint Zadur (Tá. 2.: Zador) fia: Tamás és Bethlen (Tá. 2.: Bethlem) fia: Gergely Chakan-i nemesek az egyik részről, a másik részről pedig Demeter fia: Beke Zubug-i (Tá. 2.: Zubud-i) nemes megjelenvén, előbbieket előadták, hogy Chakan birtokban lévő részbirtokukat minden hasznával és tartozékával együtt elzálogosították Beke-nek a tőle átvett 10 kassai M. garasért addig, ameddig Tamás és Gergely a fenti összeget meg nem fizetik. A zálogügylethez a jelenlévő szomszédok, Péter fia: Miklós és János fia: Domokos Chakan-i nemesek hozzájárultak.

Tá.: 1. Miklós nádor, 1355. márc. 4. Dl. 77 133. (Zichy cs. zsélyi lt. 217. C. 13.)

2. Miklós nádor, 1355. márc. 6. Dl. 4477. (MKA. NRA. 1538. 2.)

K.: Z. III. 7–8. (3. szám, Tá. 1-ről), AO. VI. 272. (178. szám, Tá. 2.-ről).

543. (1350.) júl. 20.

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 509. szám) engedelmeskedve Palast-i István királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, László mr.-t, aki a király emberével egybehangzóan a következőkről számolt be előttük. Hont m.-i nemesektől és közemberektől, különösen Moruth ~ Moroth

birtok szomszédaitól kérdezősködve megtudták, hogy [János] pilisi apát Moruth-i jobbágyaival 3 éve használtatja Egyed Bozou-i ~ Bozouk-i prépost Moroth nevű birtokát a panaszos nem csekély kárára. D. in oct. fe. B. Margarete virg., a. d. ut supra. [1350.]

E.: Dl. 39 182. (Regnicolaris lt.-ból. Archivum palatinale. Ismeretlen állag 25.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, zárópecsét nyomával.

K.: –

Megj.: A [] között lévő névalak a hátlayan lévő tárgymegjelölésből származik.

544. (1350.) júl. 21. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja minden világi egyházi és szerzetesi tisztségviselővel, továbbá minden kápt. és konv. előljárójával, hogy prágai egyházmegyei papot Mo.-ra küldte, s kéri, segítsék őt mindenben, hogy útját a legnagyobb biztonságban tehesse meg. D. Auinione, XII. Kal. Aug., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 50r. (Df. 291 933.)

K.: –

545. (1350. júl. 23. e.)

János mr. borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vikáriusa meghagyja Márton Zenthpetur-i és János Somus-i rector-oknak, hogy Pous fia: Leukus mr. és ugyanezen Pous fia Mihály fia: Herke mr. társaságában menjenek Marchardus fia Pál fia: János mr. Yda nevű birtokára, s ott hirdessék ki az interdictum-ot, Marchardus fia Pál fia: János mr.-t pedig szólítsák fel, hogy kiközösítés terhe mellett aug. 1-jéig (intra oct. B. Jacobi ap. iam venturas) jelenjen meg előtte.

Eml.: az 557. számú oklevélben.

K.: AO. V. 395–396. (238. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat kiállításának *terminus ante quem*je a helyszínre történő kiszállás napjából adódik, amelyet az Eml.-t adó oklevél tartalmaz.

546. 1350. júl. 23. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. emlékezetül adja: egyik részről megjelentek e. Ratold fia: János és Tamás mr. – utóbbi az egri kápt. ügyvédvalló levelével a testvérét, Buken fia: Jánost képviselte –, a másik részről pedig János fia Péter fia: János a maga, valamint az egri kápt. ügyvédvalló levelével az apja és testvérei: Balázs és János képviselésében is, Sándor fia: Miklós és Nagy (Magnus) Miklós fia: László képviselésében pedig ügyvédvalló levél nélkül, továbbá Batur-i Pál, István herceg ügyvédvalló levele alapján János fia: Pál képviselésében, András fia György fiai: András, Péter és Jakab képviselésében pedig ügyvédvalló levél nélkül, s utóbbiak, akik Miklós nádor e. patvarkodónak találtattak, elmondták: az örökös nélkül elhunyt Chanad fiainak: Simonnak, Benedeknek, Pálnak és Imrének, valamint Miklós fia: Mykow-nak Beel völgyben lévő részbirtokairól szavatosság vállalása mellett lemondanak Ratold fia: János és Buken javára, akik a megnevezett örökös nélkül elhunyt személyek legközelebbi rokonai, s vállalják hogy a szóbanforgó részbirtokoknak vagy azok hasznainak ismételt követelése esetén patvarkodásban marasztalják el őket. D. Bude, 16. die quind. fe. Nat. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: Dl. 4136. (MKA. NRA. 54. 29.) Restaurált, foltos hártya.

K.: AO. V. 394–395. (237. szám, kihagyásokkal).

547. 1350. júl. 23. Déva

István erdélyi vajda, Zonuk m.-i c. e. egyik részről András mr. fia: Sándor mr. Elya-i nemes, a másik részről pedig ugyanezen András mr. fia: Erne mr. egybehangzóan kinyilvánították, hogy miután az Elya birtokukhoz tartozó oláh jószágait (possessiones ipsorum Olacales) kettéosztó határvonal ügyében Hunyad m. c.-e és szb.-i e. már régóta pereskedtek, e per kapcsán Erne-nek hatodmagával földesküt kellett tennie a helyszínen arról, hogy a nevezett oláh birtok azon része az övé, s bár nemes eskütársaival a kijelölt időpontban meg is jelent, testvéri szeretettől indítatva fogott bírák segítségével a helyszínen mégis kiegyezett

testvérével az alábbi módon. A nevezett birtokot a Nogzad vize kettéosztja Nogzad-nak a Marosba torkollásától a forrásáig és Keres határáig. A Nogzad vizétől Ke felé eső rész Sándor mr.-nek és örököseinek, míg a Ny felé eső rész Erne mr.-nek és örököseinek jut úgy, hogy a szántóföldeket és a kaszálókat mindenki a maga felén használja, de az erdőket és azok hasznait (*fructus seu proventus silve*), ill. az állattartásra szolgáló legelőket oláh falvaikban közös használatban tartják. Elya magyar falujukat, amelyben laknak (*prefatam villam eorum Hungaricalem Elya nominatam, in qua domos habent proprias pro eorum personali residencia*), a következőképpen osztják meg. Azt az utcát (*platea*), amely Vok (*dict.*) Miklós és Zeuch házai között van É felől, ill. Dico (*dict.*) Miklós és Nerges (*dict.*) Miklós házai között van, s a Marosig terjed, a falu határai között felosztják: a falunak az említett helyektől Ke-re eső fele Sándor mr.-nek és örököseinek, az említett helyektől Ny felé eső fele pedig Erne-nek és utódainak jut örökös birtoklásra úgy, hogy ahány jobbágyi kertet birtokol Sándor mr. a felső részben a Marosig, ugyanannyi kertet kell juttatni Erne jobbágyainak is az alsó részben a Marosig. Az Elya faluhoz tartozó szántóföldekről, kaszálókról, legelőkről, erdőkről, vizekről, és minden más hasznokról pedig úgy egyeznek meg, hogy közös használatban maradnak. A vásárral (*forum*) kapcsolatban pedig, amelyet ugyanezen Elya faluban, az említett nyilvános helyen, ti. a fentiek alapján felosztott utcában tartanak, úgy rendelkeznek, hogy a vásár ideje alatt felmerülő ügyekben a felek vagy *officialis*-aik közösen döntenek, a vásár elmúltával azonban mindegyik fél maga dönt a saját részén az ott felmerülő ügyekben. (*Forum autem, quod in eadem villa Elya celebratur in predicto communi loco, videlicet in platea, in qua ipsa villa, ut premittitur abinvicem est divisa, celebrare commisissent isto modo, quod qualiscunque causa in ipso foro, donec ipsum forum durabit et stabit orta fuerit, ipsam causam partes vel earum officiales communiter iudicarent, sed foro discesso et aliis diebus qualiscunque causa in domibus vel in descensu orietur, ipsam causam ipsa una pars iudicabit, in cuius porcione orta extiterit.*) Apjuk, a néhai András mr. Elya-ban lévő házhelye (*fundus curie*) és a hozzá tartozó hasznok Sándor mr.-nek és örököseinek jutottak örökös birtoklásra, az a házhely (*fundus curie*) pedig, ahol most Erne lakik, és ahol az épületeket testvérük, Gyurk emeltette, Erne-nek és örököseinek jutott örökös birtoklásra ugyanannyi földrésszel, mint amennyi Sándor házhelyéhez járt. Szavatolásképpen a felek rögzítik, hogy ha valamelyik oldalról közülük ezután a fenti birtok felosztásán részben vagy egészében változtatni akarnának, a módosítást kívánó fél a felosztást megtartó testvérnek 100 M. finom ezüstöt fizessen a bíró része nélkül. E feltételnek mind Sándor, mind Erne örököseik nevében is alávetik magukat. Másik 2 testvérük, András mr. fiai: Gyurk és Mihály István vajda e. személyesen kinyilvánították, hogy a fenti birtokosztályt elfogadják, és ők is úgy követelhetnek részt ezután Sándortól és Erne-től a felosztás során nekik jutott részekből, ha a bíró része nélkül értendő 100 M. finom ezüstöt az érintett testvérnek ők is megfizetik, kivéve, ha ilyen igénnyel Mihály mr. állna elő Erne mr.-rel szemben, mivel ő bírság nélkül kérheti saját részét tőle akkor, amikor neki tetszik. István vajda a felek kérésére minderről autentikus függőpecsétjével ellátott privilégiumot ad ki. D. in Deua, 2. die fe. B. Marie Magdalene, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 141. (Múz. Ta. 1910. 55.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések. 2 darabra törött, csonka függőpecséttel.

Á.: 1. Erdélyi kápt., 1411. máj. 1. Dl. 43 083. (Múz. Ta. Bethlen).

2. Győri kápt., 1363. okt. 23. Dl. 41 541. (Múz. Ta. 1910. 55.)

K.: Doc. Val. 117–120. (85. szám); Erdélyi Okm. szerint: Andrea, S., Transilvania (secolele XIII–XVII). Sturii istorice. București, 2005. 146–149.

R.: Erdélyi Okm. III. 220–221. (570. szám).

Ford.: Doc Trans. IV. 547–549. (román nyelvű).

548. (1350. júl. 24. e.)

Vid fia: Loránd mr., Dosa néhai nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m.-i c.-eknek az alispánja és a m. 4 szb.-ja elrendelik, hogy Lengel (dict.) János fia: László júl. 24-én (sab. prox. an fe. B. Jacobi ap.) harmadmagával (tercio se) tegyen esküt előttük István fia: István serviens-ével, Poch-al szemben arról, hogy az a termény (fruges), amelyet Poch-tól elvett, az az ő jobbágyaé, Poch testvéreé (fr.), Demeter Semien-i emberé volt, aki tőle törvénytelenül elszökött.

Eml.: az 551. számú oklevélben.

K.: –

549. 1350. júl. 24.

Abulma-i Péter fia: Tamás mr. Bodrog m.-i alispán és a m. szb.-i, Imre fia: Gergely és Ywan fia: János olyan panaszt tesznek István horvát-szlavón-dalmát hercegnek, miszerint Dénes testvér kalocsai érsek officialis-a, Apati-i Nagy Fekete (Magnus Niger) János c. jún. 26-án (sabb. prox. p. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) fegyverrel a kezében fényes nappal embereivel együtt (cum suis secaciis) hatalmaskodva rátört Chituar (dict.) Lőrinc mr. fia: Miklós rétyjére, ahol a kaszával dolgozó embereket borzasztóan megverték, míg vérük nem folyt, s lábuk ama tagját, amelyet köznyelven yn-nek neveznek, elvágták, továbbá okatlanul gyalázták Lőrinc

fia: Miklós officialis-át, Domokos c.-t, a kalocsai érsek ezen felül Miklós birtokait, jelesül Valfer-ben és Azunfalua-n lévő szántóit jobbágyaival szüntelenül szántatja, pedig Miklós birtoka és említett szántóföldjei a kalocsai érsek birtokaitól már régóta határjelekkel vannak elkülönítve, mindezt kérlek a herceget, hogy rendelkezzen az érseknek társukkal (consocius) szembeni zaklatása ügyében. D. sabb. prox. in vig. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 76 972. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 191.) Hátlapján azonos kézzel írott címzés és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Papír, hátlapján 3 pecsét töredékeivel, és egy elveszett pecsét szalagjával.

K.: Z. II. 440. (315. szám); Smič. XI. 612. (468. szám).

R.: Piti F., Bodrog 331–332.

550. 1350. júl. 24. Kapos

Miklós fia: István mr., János egykori nádor fiának, Miklós mr.-nek Ung m.-i alispánja és a m. 4 szb.-ja bizonyítják, hogy Mihály fia: András szemtől szemben eltöltötte előttük Jakou fia: László mr.-t Tyba birtokban lévő részbirtokának használatától és hasznainak beszédésétől. A m. hatósága András kérésére oklevelet ad ki a tiltakozásról. D. in Kapos, sabb. prox. an. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 95 094. (Komoróczy cs. lt. 17.) Hátlapján 3 zárópecséttel.

K.: –

551. 1350. júl. 24. Kálló

Vid fia: Loránd mr., Dosa néhai nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m.-i c.-eknek az alispánja és a m. 4 szb.-ja bizonyítják, hogy Lengel (dict.) János fia: László a korábbi oklevelükben (l. 548. szám) foglaltak értelmében júl. 24-én (sab. prox. an. fe. B. Jacobi ap.) megjelent előttük, s a számára előírt esküt 3 eskütárral (cum tribus personis) együtt letette István fia: István serviens-ével, Poch-al szemben. D. in Kálló, sabb. prox. [!] a. d. 1350.

E.: Dl. 51 567. (Kállay cs. lt. 1300. 976.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, pajzs alakú zárópecsét darabjaival.

K.: –

R.: Kállay I. 237. (1032. szám.); Piti F., Szabolcs m. 120. (465. szám).

Megj.: Az irat keletkezésének dátuma az oklevélen hiányosan szerepel, kiállítása idejének a felek megjelenésének időpontját, tehát az oklevél korábbi szakaszában említett szombati napot tarthatjuk.

552. (1350.) júl. 25. Avignon

[VI.] Kelemen pápa ígéretet tesz Guido-nak, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisának, hogy kérésére a Rómába való visszatérésével véget érő Mo.-i, lombardiai és más helyekre vonatkozó legátusi tisztségét nem hosszabbítja meg. D. Avinione, VIII. Kal. Aug., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 293–294. (266. szám, ASV. RV. 204. fol. 1v. 3. alapján).

553. (1350.) júl. 25. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja: Guido, a Szt. Cecília-egyház presbiter kardinálisa, aki Mo.-n, Lombardiában és más helyeken legátusi hivatalt töltött be, kérte tőle, hogy azokat a rezervációkat és kegyeket, amelyekről hivatali ideje alatt ő gondoskodott, s még nem nyertek megerősítést, erősítse meg. A pápa biztosítja, hogy e rezervációk és kegyek további 3 évig érvényben maradnak. D. Avinione, VIII. Kal. Aug., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

K.: Mon. Vat. Slov. III/2. 294–295. (267. szám, ASV. RV. 204. fol. 1v–2r. 5. alapján).

554. 1350. júl. 25. Aversa

[I.] Lajos király (H, Je, Si) emlékezetébe idézve Wezzeus mr. zólyomi (de Zolyo) c. érdemeit és hűséges szolgálatait, amelyeket apjának, a néhai [I.] Károly királynak (H) tett, amíg az az országot kormányozta, majd miután apja halálát követően a korona öröklés jogán őrá szállt, fáradságot és költséget nem kímélve őt és országát is folyamatosan szolgálta, mindezek jutalmául neki, s rajta keresztül testvérének Theuteus királyi ajtónálló mr.-nek és visegrádi várnagynak adományozza örök birtoklásra Paztuh Hont m.-i birtokot minden hasznával és tartozékával együtt, azokkal a határokkal, melyekkel korábban apja, Károly király és ő maga is birtokolta, semmilyen jogot nem tartva fenn magának abban. A király a jelen oklevélről privilegium kiadását ígéri, ha azt Mo.-n újból bemutatják neki. D. in obsidione civitatis Auerse, in fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 87 250. (Esterházy cs. hercegi ága, Repositorium 32. H. 515.) Hátlapján egykorú és későbbi kézzel írott tárgymegjelölések, valamint piros viaszú pecsét töredékei láthatók.

K.: –

555. 1350. júl. 25.

Az egri egyház kápt.-ja e. egyik részről Pál fia: Miklós Elezkeu-i várnagy, Miklós szörényi (Zeurinium) bán officialis-a a csanádi kápt. ügyvédvalló levelével ura képviseletében, a másik részről pedig Vyslasuereb-i Chamas fia: Lőrinc, szintén Miklós bán officialis-a megjelenvén, előbbi ura nevében előadta, hogy Miklós bán Nógrád m.-ben lévő adományba kapott Karakou ~ Caracou nevű, Vyslasuereb-bel szomszédos, lakatlan birtokát be akarja népesíteni, ezért azt minden hasznával és tartozékával együtt átadja Lőrinc officialis-nak, hogy oda népeket gyűjtsön, olyan feltétel mellett, hogy Lőrinc a birtok hozamait, jövedelmeit és hasznait (usus, fructus et utilitates) visszavonásig, a Miklós bánnal történt megegyezés szerint teljes egészében megkapja. D. in fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 41 142. (Múz. Ta. Jankovich.) Hártya, hátlapjára nyomott pecsét helyével.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt XX. sz.-i Má.

K.: F. IX/1. 793–794. (419. szám); F. IX/6. 282–283. (1. szám).

556. 1350. júl. 25. Trencsén

Mihály mr. Trencsén m.-i alispán és trencsényi várnagy, valamint a m. szb.-i pecsétjeikkel megerősített oklevelükben bizonyítják: korábbi oklevelük (l. 431. szám) értelmében Dulo-i ~ Duulo-i Pál fia: Istvánnak máj. 27-én (V. f. prox. p. fe. S. Urbani pape) párbajt kellett vívnia Tor (dict.) Péter fia: Jakabbal szemben Jakab testvérének (fr.), Fülöpnek a megölése miatt, s a párviadalt Miklós nádor (H), a kunok bírása rendelkezésére Thopolchan mellett kellett a feleknek megvívniuk, de amikor a párbaj ideje elérkezett, csak Jakab bajvívója jelent meg, Pál fia: István azonban nem, és bajvívót sem küldött maga helyett, így őt párbajvesztesként marasztalták el, s ezért Duulo-ban lévő részbirtoka a nádor – és megyésispáni minőségében az ő révén – Mihály alispán kezére szállt. Miután e részbirtok kiváltása leginkább Egrusd-i Mátyás fia: Jakab c.-t illeti meg, azt minden haszonvételével és tartozékaival együtt István összes rokonának, szomszédjának és határtársának, különösen ugyanezen Dulo-ból való Roh (dict.) Jánosnak a hozzájárulásával, a nádor, ill. a maguk hatáskörében 15 ft.-ért vagy aranyért Mátyás fia: Jakab c.-nek és örököseinek adják oda kiváltásra, örökös birtoklásra iktatva azt részére és örökösei részére minden jogával együtt. D. Trinchin, II. f. prox. sc. in die B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 72 825. (Sulyovszky-Sirmiensis cs. lt. 10.) Hátlapján 3 egykori pecsét bevágásaival.

K.: –

557. 1350. júl. 26. Eperjes

Márton Zenthpethur-i és János Somus-i rector-ok jelentik János mr. borsodi főesp.-nek, Miklós egri püspök lelkiekben általános vikáriusának, hogy korábbi oklevelének (l. 545. szám) megfelelően Pous fia: Leukus mr. és ugyanezen Pous fia Mihály fia: Herke mr. társaságában Marchardus fia Pál fia: János mr. Yda nevű birtokára mentek, s ott Jakabnak, az egyház dékánjának jelenlétében júl. 23-án (in fe. B. Jacobi ap. iam preteritum) kihirdették a megintettek bűnbocsánatára és a kicsinyek megkeresztelésére nem vonatkozó interdictum-ot, s egyúttal tudatták Marchardus fia Pál fia: János mr.-rel, hogy amennyiben a tilalmat nem tartja be, vagy aug. 1-jéig (intra oct. B. Jacobi ap. iam venturas) nem jelenik meg elégtétel szolgáltatása végett a főesp. e., személyes kiközösítését aug. 8-án (in quind. eiusdem fe.) a birtokain lévő templomokban a gyertyák kioltása és a harangok megkongatása mellett nyilvánosan kihirdetik. A rektorok tudatják a főesp.-sel, hogy az oklevelet Donch alesp., a Zegekerthy-i egyház rektora pecsételte le, s kéri a főesp.-t az oklevél átírására. D. in Eperyes, II. f. prox. p. fe. B. Jacobi ap. prenotatum, a. d. 1350.

E.: Dl. 4138. (NRA. 1537. 39.) Hártya, egykori mandorla alakú zárópecsét nyomával.

K.: AO. V. 395–396. (238. szám, kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 124. (1118. szám).

558. 1350. júl. 26. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (U) országbírója, Thuruch m. honorbirtokosa bizonyítja, hogy Thyl fia: Miklós a zsolnai (Syliua) vár (castellum, castrum) külterületéhez (tenuta) tartozó Kunszka falu soltészségét (villicatus), amelyet korábban Tamás c. 13 M.-ért adott el Thyl fia: Miklósnak, Tamás c. engedélyével ugyanezen 13 M.-ért eladta Helbrandus fia: Miklósnak az alábbi jövedelmekkel és jogokkal együtt. Adómentes telek (liber laneus), malom, mészárszék, cipészség, pékség és kovácmesterség joga, ill. minden más jog, ami a zsolnai német jog szerint őt megillette. Kunszka falu bevételeiből hatod dénárt bírhat. A zsolnai várnagy évente háromszor bíraskodhat a faluban, az ottani bírságoknak egyharmada őt, kétharmada a várnagyot és officialis-át illeti. Mindezek mellett kő- vagy faegyház építésének joga Kunszka faluban, ahová 16 évig szabadon települhetnek jobbágyok, akik a fát házak építésére használhatják. D. Bude, in fe. S. Annae, a. d. 1350.

Má.: Zsolna város lt. Zsolna város tanácsa. Archivum secretum 227. (Df. 274 735.)

K.: –

R.: F. XI. 512–513. (3. szám, E. alapján).

559. 1350. júl. 26.

A nyitrai kápt. Kayl-i Chorba (dict.) Pál fia: Miklós kérésére és oklevél-bemutatása alapján autentikus pecsétjével megerősített, chirographált oklevélben átírja saját, 1346. máj. 4-én kelt, Imre fia: Imre és Chymas fia: Péter Kayl-i nemesek, ill. az ugyanonnan való Chorba (dict.) Pál fiai: Miklós és István, valamint Pous fia Dénes fiai: Miklós és Péter közötti osztzkodásról szóló oklevelét. Kelt János olvasókanonok keze által, 2. die fe. B. Jacobi ap., 1350.

E: MTA. Kvt. Kézirattár 106. (Df. 243 752.) Felül chirographált (ABC).

K.: –

Megj.: Az átírt oklevél [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

560. 1350. júl. 27. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja a Lelez-i konv.-tel azt a Warada-i László fia: János mr. panaszából szerzett értesülését, amely szerint Dénes fia: Tamás Bezded-ből való jobbágyaival leromboltatta János mr. Geustusera birtokának határait, noha János mr. állítása szerint Kalanga és Elleutomelleke földrészek Zabolch m.-i Geustusera öröklött birtokához tartoznak, mindig is oda tartoztak, és soha nem tartoztak Bezded vagy Scentmartun birtokokhoz. A nádor utasítja a konv.-et, hogy embere, Lukács (Lukasius) fia: László, Terethew-i Petenye fia: Miklós, Baka-i Péter fia: Briccius, Jeke-i András fiai: Mihály vagy Pál, Mada-i Leukus vagy Kozma fia: Iwan mellett küldjön tanút, s a fentiekkel kapcsolatban mindenkitől, akitől lehet, kérdezzék ki az igazságot, majd a vizsgálat eredményéről küldjenek írásos jelentést. D. Bude, 3. die fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

Á.: a 642. számú oklevélben.

K.: Z. II. 433–434. (308. szám, Á.-ban).

561. 1350. júl. 27.

György prépost és a Jazou-i Keresztelő Szt. János-mostor konv.-je Seek-i Hannus fia: Hencman kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecséttel megerősített oklevélben átírja a néhai [IV.] László király (H) 1288. évi[, Seek Scepus m.-i birtok adományozásáról és a birtok határaitól szóló] privilégiumát. D. f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményei. Lt. Dókus cs. iratai 1. 10. (Df. 282 844.) Szakadt, hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés.

K.: –

Megj.: Az átírt privilégium [] között megadott tárgyát az átíró oklevél nem jelzi közvetlenül.

1350. júl. 27. (3: 1355. [v. u. 1358-ig] júl. 27. ?)

A szepesi Szt. Márton-egyház kápt.-ja jelenti Zech-i Miklós c.-nek, [I.] Lajos király (H) országbírójának, Thurocz honorbirtokosának, hogy megkapták levelét, amelyben megparancsolta nekik, hogy júl. 15-én (22. die fe. Nat. B. Johannis Bapt.) és a rá következő napokon egyrészt a Peren-i Miklós c. fia: Miklós mr. mellé kirendelt királyi emberek egyike, másrészt Roskovan-i Csana fiai: Egyed és Péter, vagy Ztasik-i Demeter fia: Péter, másrészt Ulrik (Á. 3-4.: Uldrikus) fia: Péter, Cutdar lánya: Krisztina nemes asszony, Rumbold fia Péter nővére (soror): Margit, és Hank fia: Erzsébet nemes leányok (puelle) mellé rendelt királyi emberek, Péter fia: Persen, vagy ugyanezen Persen fia: János mellett küldjenek tanúkat Krompach ~ Krompah ~ Krumpach (Á. 2.: Krumbach), Voikfalva ~ Vojkfalva (Á. 2.: Voykfalva) birtokokra, Kluknoh ~ Kliknoh (Á. 3-4.: Klyknoff) felerészére és Urbanföldre ~ Urbanfeuldde (Á. 2.: Vrbanföldre) földre, s a felek vagy törvényes képviselőik jelenlétében e birtokok szomszédjait és határtársait összehívva iktassák a feleket a fenti birtokok és részbirtokok örökös birtokába az országbíró oklevelében foglalt megegyezésük szerint, új határokkal elválasztva azokat más birtokoktól és részbirtokoktól. Az iktatásról és a határok elhelyezkedéséről a felek által küldjenek jelentést okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Michaeli arch. prox. venturas). A kápt. Miklós c. kérésére Csana fiai: Péter és Egyed, valamint Miklós fia: Jakab mellett tanúul küldték maguk közül Jakabot és Pál mr.-t, akik jelentették: júl. 15-én és a rá következő napokon (22. die Nat. fe. Joannis Bapt. et aliis diebus adsequitis) kimentek Krumpach és Vojkfalva birtokokra, Kliknoh felére, Urbanfeuldde-re és tartozékaikra: a Krompach birtokon lévő Eugen telkére (sessio Eugenii), s a hozzá tartozó kert mögötti földre, amin a Krumpach felső részében lévő malom van, amint azt a néhai Pál c. oklevele leírja, továbbá egy másik fél telekhez (dimidia laan) tartozó földrészre, ami Miklós mr.-é volt, az említett kert mögötti földek között van és a fenti telekhez tartozik, ill. az Ulrik fia: Péter kegyuraságát képező, Szt. János ap. és ev. tiszteletére Krompach-ban emelt egyházhoz. Itt az egyik részről megjelent Miklós mr., a másik részről pedig Ulrik fia: Péter, Krisztina és Alis nemes asszonyok, Miklós fia: Pál az említett nemes leányok törvényes képviselőjeként, valamint Persen fia: János. Az ő és a szomszédok és határtársak jelenlétében hj.-t tartottak. Az említett telek (sessio) és a mögötte lévő föld, valamint a másik fél telekhez (laan) tartozó föld határai a következők. A határ a Krumpach patak Ny-i oldalán lévő 2 földjelnél kezdődik. Innen egyenesen Ny-i irányban halad kis távolságra a hegy lábánál lévő 2 földjelig. Innen Ke felé kanyarodva a patak 2 partján lévő kis réten található 2 földjelig megy, a Krompah patakba lépve Dé-i irányban eljut 2 földjelig, ahonnan az említett hegy lábánál Dé-i irányba fordul Gölnicz-bánya határáig, ahonnan elkanyarodik, s e Gölnicz-i határtól Ny-i irányban halad Olaszi ~ Olaszy város határáig, itt elfordul, s völgyeken és hegyeken keresztül É-ra megy a hegyig, a második, Weikstein-nek (Á. 3-4.: Veikstein-nek) nevezett szikláig (ad secundum rupem Weikstein nominatum), innen elhajlik, s egyenesen Ny-i irányban haladva eljut 2 földjelig, innen egy völgyig vagy a Steitsgessergrunden-nek (Á. 3-4.: Strittgessergrundt-nak) nevezett utcáig (vicus), ezen keresztülmenve Ke-i irányban 2 földjelig, ahonnan Ke-re fordulva egy másik völgyön vagy a Heißseüffn nevű patakon (Á. 3-4.: Fleiszdorffzaigt nevű utcán !) átmegy, s elér 2 földjelet, innen a hegy oldalában Ke-i irányban egy forrás Bittnergrund-nak (Á. 3-4.: Bittnergrundt-

nak) nevezett eredetéig, ahol 2 földjel van, innen tovább Ke-i irányban 2 földjelig, ezektől pedig a hegy oldalában ugyanebben az irányban jó távolságot menve eljut egy patak partjánál emelt 2 földjelig, innen a patakba lépve elér a Krombach folyóig. Vojkfalva birtokban Miklós mr.-t illető rész határai a következők. A határ a Hideg Viz-nek nevezett patak völgyében kezdődik, egyenesen Dé felé, Vojkfalva-ból Halava ~ Holova (Á. 2.: Halyava) birtokba (possessio) vezető út 2 oldalán emelt földjelek, az úton Dé felé, út mellett emelt 2 földjel, Ke felé fordul [a birtok további határainak részletezésétől az átíró itt eltekint]. A Hernad ~ Harnad folyónál (circa fluvium) lévő, közönségesen Enfelen-nek, vagy másképp Urbanfölde-nek nevezett földek határai: a határ Dé-en a Hernad mellett emelt 2 földjelnél kezdődik, Dé-i irányban egyenesen, 2 földjel, Ny felé fordul, közönségesen Mezsgye-nek (Á. 2.: Mesdgye-nek) nevezett határbarázda (termino sulco), Ke felé, földjel a Hernad folyóig terjedő földeken. Péter része a következőképpen lett kijelölve: a Mezsgye-ben emelt 2 határjel, Hernad folyó, abban É felé, ahol Kolinfa (villa Kolin) határa a Hernad-ba lép, ahol Kolinfa határai a köznyelven Eresthen (Á. 2.: Eresstwen)-nek mondott erdővel elhatárolódnak Urbanfölde földtől. Miklós mr. határa Halava birtok határán kezdődik a hegyekben az említett erdő végében, erdő szélén, Harnad folyó Ke-i vége, a folyó partján 2 földjel, Dé felé fordul, erdő szélén 2 földjel, Ke felé fordul, út, , É-ra fordul, előbbi erdő széle, Ke-re 2 földjel, erdő szélén Dé felé, 2 földjel, Dé-Ke-i irányba fordul, egyenesen az erdő szélén, Harnad mellett 2 földjel, a folyóba lép, határ kezdete. A királyi emberek és a kápt. tanúi azt is jelentették, hogy Voikfalva-nak (Á. 2.: Voykfalva-nak) Jenkfalva (Á. 2.: Genkfalva), Holova és Bogsa (Á. 2.: Boksa) felőli hj.-a és a határainak emelése napján Peren-i Miklós c. fiának: Vince mr.-nek a törvényes képviselője, Bagsa-i Miklós fia: László tiltakozott A szepesi kápt. a fentiek bizonyosságára az említett Miklós mr. kérésére függőpecsétjével ellátott privilégiumot bocsát ki. D. 3. die fe. B. Jacobi ap., a. 1350.

Á.: 1. Szepesi kápt., 1730. jan. 9. Dl. 107 848. (Adorján-Szeleczy cs. lt. 3. 2. 76.) Df.-ből átsorolt irat. Korábbi jelzete: Df. 286 085.

2. Szepesi kápt., é. n. ŠA. v Levoči. Csáky cs. mindszeri lt. 126. 4. A. (Df. 283 066.) 1733. (?)

3. Szepesi kápt., é. n. Dl. 71 601. (Csáky cs. kluknói lt. 25. 1.) Újkori hiteles Á. Krombach határaitól.

4. Szepesi kápt., é. n. Á. 3.-mal azonos jelzet alatt. Újkori Á. Krombach határaitól. Á. 3.-mal azonos, de hitelesítő pecsét nélküli Á.

K.: –

R.: Csáky I. 108. Á. 2.-ről.

Megj.: Á. 2. eredetileg több oklevél Á.-át tartalmazta. Az irat első és utolsó oldalai hiányoznak, ezért nem lehet belőle megtudni, mikor keletkezett. Csáky úgy tudta, hogy Á. 2. 1733-ban kelt. A szepesi kápt. eredeti jelentéséről két formában készítettek átiratot. Az egyik forma (Á. 1-2.) a teljes jelentést és a szepesi kápt. 1331. máj. 7-én kelt oklevelét (l. Anjou-oklt. XV. 177. szám), a másik forma a szepesi kápt. állítólag 1350-ben kelt fenti oklevelének csak a Krombach határaitra vonatkozó részét írja át (Á. 3-4.). Á. 1., Á. 3. és Á. 4. készítője a kézírás alapján azonos személy lehetett, de feltehetően csak az utóbbi kettő Á. készült egyidőben, legalábbis a kiállítás módja erre utal. Valamennyi Á. 1350. júl. 27-ét mondja az E. oklevél keletkezési idejének, ez azonban nem helytálló, mert Szécsi Mikós az országbírói tisztet 1355. június 14. és 1359. jan. 13. között töltötte be, ebből pedig az következik, hogy országbíróként csak ebben az időszakban rendelhetett

el hj.-t, s más adattal sem lehet alátámasztani, hogy az oklevél 1350-ben kelt volna, így a fenti irat keltét 1355. június 14. utáni időre, vélhetően az 1355–1358 közötti évek valamelyikének júl. 27-i napjára kell tenni.

562. 1350. júl. 27.

A Goron melletti Szt. Benedek-monostor konv.-je emlékezetül adja: a választott nemes bírák döntése értelmében esküre kötelezett Geured-i Myke fia: Miklós júl. 26-án (f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) 9 nemessel együtt megjelent előttük, s Bars m. 3 szb.-jának jelenlétében a vele egy helyről való Pobor fia: András ellenében esküt tett arról, hogy vétlen egy ház leégetésében, lopásban, valamint 25 M. kár okozásában András rovására. A nemes bírák ítélete szerint Myke fia: Miklós az esküt hibátlanul letette, ezért a jelen oklevéllel a ráolvasott bűnök és az eskütétel terhe alól teljes mértékben mentesítik, egyúttal kimondják, hogy amennyiben Péter a későbbiekben valamilyen oklevéllel hozakodna elő az esküben érintett dolgokkal kapcsolatban, annak az iratnak ne legyen fogamatja. D. in crastino diei iuramenti, a. d. 1350.

E.: Dl. 24 422. (Zsembery cs. lt. 674.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján kitöredezett kerek zárópecséttel.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt újkori egyszerű Má.

K.: AO. V. 396–397. (239. szám).

R.: Kub. 181. (112. szám).

563. 1350. júl. 28.

Az aradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, jún. 8-án kelt parancsának (l. 463. szám) engedelmeskedve Mihály fia: Balázs királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, János mr.-t, akik visszatérve az alábbiakat jelentették. Kikérdeztek minden nemest és közembert, különösen a Krassou-i szb.-kat, s megtudták, hogy Jank-i Miklós mr., aki János mr. ellen csalárdul vizsgálatot akart végeztetni, önhatalmúan 3 fő és számos folyóhatár-jelet (3 metas capitales et alias quamplures cursuales) lerombolt János mr. Kuke és saját Jam birtoka között a szintén Jam-nak nevezett pataknál és a Vetelnek pataknál,

noha e határjeleket korábban Krassou m. szb.-i e. a felek közös akarattal emelték. D. f. IV. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 416. (Festetics cs. lt. Krassó 21.) Felső részén 1 darab kiszakadt. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, közepén ép, szélein kitöredezett mandorla alakú zárópecséttel.

K.: –

R.: Juhász, Aradi reg. 11. (68. szám).

564. (1350.) júl. 28.

Az esztergomi kápt. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, máj. 23-án kelt (l. 422. szám) parancsának engedelmeskedve Mihály fia: Miklós királyi ember mellé tanúul küldték Pál karpapot, akiknek visszatérése u. a királyi ember a kápt. tanújának jelenlétében a következőket jelentette. Júl. 24-én (sabb. prox. an. fe. B. Jacobi ap. prox. preteritum) Mychala ~ Mykala birtokra mentek, ahol a szomszédok és határtársak jelenlétében a birtok régi határait bejárták, s új határjeleket emeltek, ahol szükséges volt, de amikor Zodo birtok határaihoz értek, a hj.-tól nem, ellenben a határjelek emelésétől eltiltotta őket, mondván, hogy azok nem az ő határaival egyeznek meg. Így-t ellentmondás miatt Mykala-i Andrással szemben aug. 8-ra (ad quind. predict. fe. B. Jacobi ap.) a király elé idézték. D. 3. die fe. Anne matris Marie, a. antedict. [1350.]

E.: Dl. 4139. (MKA. NRA. 943. 3.) Hátlapján elmosódott, csak részben olvasható tárgymegjelölés látható. Foltos, lyukas, restaurált papír, hátlapján kitöredezett kerek pecséttel.

K.: AO. V. 422–423. (260. szám, kihagyásokkal).

565. 1350. júl. 29. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja az esztergomi kápt.-nal: István horvát-szlavón-dalmát herceg korábbi oklevele (l. 491. szám) értelmében júl. 1-jén

(oct. fe. Nat. Johannis Bapt.) egyik részről megjelent előtte János Pyls-i apát képviselőjében és ügyvédvalló levelével István litteratus, a másik részről pedig Egyed Bozouk-i prépost képviselőjében Joseph fia: Mihály a Saagh-i konv. ügyvédvalló levelével, s mindkét fél bemutatta Morouth ~ Morout birtokkal kapcsolatos okleveleit, majd az apát képviselője a prépost képviselőjével egyetértésben kérte, hogy mivel mindkét egyház birtokát Morout-nak hívják, és egymás mellett fekszenek, a 2 birtokot határolják el egymástól, ezért az országbíró meghagyta az esztergomi kápt.-nak, hogy a felek oldalára kirendelt királyi emberek mellé küldjenek tanúkat, s júl. 15-én (in quind. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) Morouth birtokokon tartsanak hj.-t, s határolják el őket egymástól, az egymástól elválasztott birtokokat iktassák a felek számára, majd a történekről júl. 22-re (ad 8. diem predict. quind. oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt.) küldjenek jelentést a királynak. (l. 501. szám). A mondott időpontban, amikor az országbíró az ország báróival és nemeseivel törvénynapot tartott, a felek képviselői bemutatták az esztergomi kápt. jelentését (l. 535. szám), amely azt tartalmazta, hogy a Pyls-i apát – a Bozouk-i prépost és az összes szomszédos nemes állítása szerint – nem a náluk lévő privilégiumokban foglaltak alapján mutatta a határokat, ezért a hj.-t nem tudták elvégezni. Az országbíró és törvényszéke látva a jelentést, egyrészt, mert a Pyls-i apátnak az elrendelt eljárást megghiúsító viselkedésére képviselője nem tudott elfogadható mentséget adni, az apátot per kezdete e. lerovandó királyi bírságban marasztalják el, másrészt pedig elrendelik, hogy szept. 15-én (in oct. fe. Nat. virg. glor. nunc venturis) a hj.-t újból meg kell tartani, kizárólag az említett privilégiumban foglalt határokhöz igazodva. Az országbíró egyúttal kéri az esztergomi kápt.-t, hogy a felekhez kirendelt, korábbi oklevelében (l. 501. szám) már megnevezett királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanúkat Morouth birtokokra, s ismét járjanak el az ugyanezen oklevelében foglaltak szerint, a történekről pedig szept. 22-re (ad 8. die predict. oct.) küldjenek jelentést a királynak. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 39 181. (Regnicolaris lt.-ból. Archivum palatinale. Ismeretlen állag. 25.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, vízfoltos, szakadozott. Hátlapján egykori rányomott kerek pecsét körvonala és apró darabja látszik.

Eml.: a 640., 661. és 738. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az itt említett korábbi privilégiumokkal kapcsolatban l. az 501. számú oklevélnél található Megj.-t.

566. 1350. júl. 29.

Az egri egyház kápt.-ja e. egyik részről Zolouk-i Mark fia Loránd fia: András, a másik részről pedig Bala-i Kaba (dict.) Demeter fia: Miklós mr. megjelenvén, egybehangzóan előadták:

jólehet egymással perben álltak a Heuesvyuar m.-i Egurzalouk birtokban lévő részbirtokuk mezei és haszonföldjei (terres usuales et campestres) miatt, azokat fogott bírák közreműködésével az alábbiak szerint osztották fel utódaikra vonatkozóan is. Valamennyi szántó, valamint Noghreth és Mokyanuaralya legelők kétharmad része a Zykzou folyó Ke-i felén, a kápt. Tehemer birtoka felől, minden hasznával és tartozékával együtt Demeter fia: Miklós mr.-nek és örököseinek jutottak, a folyó másik oldalán, azaz Ny felől, Zolath[k ?] birtok felől lévő legelők, erdők és ligetek, Noghreth és Mokyanuaralya legelők harmadrészeivel, 1 ligettel a Mokyanwara vár melletti berch felett, egy nagy út és 2 földjel között, más hasznokkal és tartozékokkal együtt Andrásnak, fiainak és örököseiknek jutottak. Az osztozkodás során mások jogainak sérelme nélkül megegyeztek mind a telki helyekről, mind a haszonföldről, kivéve Adamfelde földet, amely köztük és a rokonságukba tartozó más Zalouk-i nemesek között (inter ipsos et alios nobiles generacionis ipsorum de Zalouk) nincs felosztva, s mivel Adamfelde-t hozzájárulásuk nélkül nem tudják felosztani, továbbra is közös használatban tartják. A kápt. minderről ezen oklevél visszahozatala esetén privilégium kiadását ígéri. D. f. V. prox. p. fe. S. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl 76 973. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. 17.) Hátlapján kitöredezett kerek pecséttel.

K.: Z. II. 427–428. (302. szám).

567. 1350. júl. 29.

Beke Nyitra m.-i alispánnak és a m. 4 szb.-jának 1350. júl. 29-én – a m. nemessége számára tartott közgyűlés utáni 4. napon (4. die congregationis ipsorum generalis per ipsos universitatis nobilium eiusdem comitatus f. III. prox. p. fe. B. Jacobi ap., 1350. transactum) – kiadott oklevele szerint [Zeegh-i János fia: Mihály] a király írásos rendeletére sorra került szóban forgó Nyitra m.-i közgyűlésen [eltiltotta előttük [I.] Lajos királyt (H) és testvérét, István herceget, valamint anyjukat, Erzsébet királynét Lakach Nyitra m.-i birtok eladományozásától, mindenki mást pedig, különösen Miklós nádort (H) és fiát: Domokost a birtok elfoglalásától].

Tá.: Kaplai János országbíró, 1392. máj. 2. Archiv R. Kat. Biskupstva Nitra, Oklevelek. 4. 1. 2. (Df. 273 107.)

K.: –

Megj.: Tá. a fenti oklevél tartalmát a nyitrai kápt. ugyanezen oklevélben tartalmilag idézett, 1350. márc. 4-én kelt oklevelére (l. 182. szám) utalva adja meg. Az itt közvetlenül nem idézett, [] között olvasható részletek az 1350. márc. 4. számú oklevélből származnak.

568. 1350. júl. 29.

Beke Nyitra m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja tudatja: júl. 26-án (f. II. prox. p. fe. B. Jacobi ap.) tartott közgyűlésükön úgy ítélték, hogy Duby-i Lueu (dict.) Miklós aug. 12-én (in quind. datarum presentium) 2 nemes eskütárssal tegyen esküt előttük Marias-sal szemben arról, hogy jobbágjának fia: Bálint ápr. 23-án (in vig. B. Georgii mart.) az ő egyetértésével nem lopott el 1 lovat, és nem vezette azt hozzá. D. f. V. prox. p. fe. B. Jacobi ap. a. d. 1350.

E.: –. Fk. Dl. 95 567. (Binnyey vétel. 29.) Felső részéből egy darabka kiszakadt. Előlapjáról készült Fk.-én 3 rányomott pecsét átütő körvonala látszik.

Eml.: az 596. számú oklevélben.

K.: –

569. 1350. júl. 31. Kálló

Vid fia: Loránd mr., Dosa volt nádor fiainak: Jakab mr. és Pál mr. Zaboch m.-i c.-eknek az alispánja és a m. 4 szb.-ja tudatják: máj. 29-én (sabb. prox. p. fe. Corporis Christi) Lengel (dict.) János fia: László tizedmagával esküt tartozott tenni előttük István fia: István mr. famulus-ával, Pooch-al ~ Poch-al szemben, de mire a határidő elérkezett, a felek fogott bírák közreműködésével kigegyeztek oly módon, hogy János fia: László 7 M.-t fizet Poch-nak 3 időpontban, ti. jún. 26-án (sab. prox. p. fe. Johannis Bapt.) 2 M.-t, júl. 10-én (in quind. solucionis) 2 M.-t, majd júl. 24-én (quind. termini secundi solucionis) 3 M.-t. Az alispán és a szb.-k bizonyítják, hogy László a fenti időpontokban kifizette előttük a Poch-nak járó 7 M.-t. D. in Kallo, sabb. prox. p. fe. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 51 568. (Kállay cs. lt. 1300. 977.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, 1 zárópecsét darabjával és további 3-nak a hártaszalagjával.

K.: –

R.: Kállay I. 237. (1033. szám.); Piti F., Szabolcs m. 120. (466. szám).

570. (1350. aug. 1. e.)

Miklós nádor elrendeli, hogy Loránd fia: András aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) 2 nemes eskütárssal együtt tegyen esküt az egri kápt. e. Tyzazolok-i Miklós mr. jobbággyával, Ogh (dict.) Péterrel szemben arról, hogy Péter az ő jobbággya, s bűneivel kiérdemelte, hogy elvegye tőle 3 marháját, majd az eskütétel megtörténtét aug. 8-án (8. die dict. oct. fe. B. Jacobi ap.) a kápt. oklevelének bemutatásával bizonyítsa előtte.

Eml.: az 574. és 605. számú oklevelekben.

K.: Z. II. 428. (303. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az előírt eskü letételének napjából adódik.

571. 1350. aug. 1.

Perchtoldus testvér, a Tykon-i monostor apátja és a konv. e. megjelent Domokos fia: Péter Wazul faluból a fiával: Miklóssal együtt megjelenvén kinyilvánítják, hogy valamennyi Wazul-ban lévő, őseik idejétől fogva a Bel-i egyháztól használatba kapott földet, ti. telkeket, szántóföldeket, kaszálókat, szőlőket, cserjéseket és a hozzájuk tartozó haszonvételeket – miután róluk, a szóban forgó javak használata és jövedelmeik élvezete kapcsán perbevontakról a felperes Miklós testvér, Bel-i apát azt állította, hogy ők valójában az apát és monostora szőlőművelői – otthagyják és teljességgel visszaadják az apátnak és a monostornak, elfogadva, hogy a fenti birtokok használatára semmilyen lehetőségük nincsen, s mindezek megtartására önként kötelezettséget vállalnak. D. in fe. oct. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: BFL. Pannonhalma. konv. lt. Capsarium 399. 51. E. 4. (Df. 207 205.) Vízfoltos.

K.: P. VIII. 327–328. (63. szám).

572. 1350. aug. 1.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je e. Kystarkan-i Tamás fia: Domokos tiltakozva elpanaszolja, hogy Fülöp prépost Máté fia: László révén el akarja foglalni a maga számára az ő Rozuad birtokban lévő részét, amelynek visszaszerzésére neki egy perben igen sok pénzt

kellett költenie, s ezen költségeiért a prépost őt még nem kárpótolta, s ilyen szándékot nem is mutat, ezért Fülöp prépostot ellentmondással élve eltiltja a birtok elfoglalásától, Lászlót és másokat pedig annak kézrevételétől és megtartásától, addig, ameddig ráfordításaiért kárpótlást nem nyújtanak számára. D. in oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

E.: DI 4140. (MKA. NRA. 777. 14.) Hátlapján egykorú kézzel írott, az iratban foglaltaknak ellentmondó *Pro discreto viro domino Philippo preposito ecclesie Waradiensis et Ladislao de Tarkan prohibitorie* tartalmú feljegyzés, valamint újkori kéz írásával másik tartalmi összefoglaló, mindkettő elhalványult írással. Papír, hátlapjára nyomott kerek pecsét töredékeivel.

Má.: 1. Albert herceg, Mo. helytartója, 1772. aug. 18. E.-vel azonos jelzet alatt.

2. E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű újkori Má.

K.: AO. V. 397–398. (240. szám).

573. (1350.) aug. 1. Avignon

[VI.] Kelemen pápa tudatja kincstartójával, Bertrandus lombezi (Lomberiensis) püspökkel, hogy parancsára többek között *serviens armorum*-a, Jorius fia: Károly, akit [I.] Lajos királyhoz (U) küldött, 100 ft.-ot kapott. D. Auinione, Kal. Aug., [pápaságának] 9. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 65v–66v. (Df. 291 934.)

K.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 105–106. (4622. szám, Reg. alapján).

574. (1350. aug. 1.–aug. 8. között)

Az egri kápt. bizonyítja, hogy Miklós nádor korábbi rendelkezésének (l. 570. szám) megfelelően aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) megjelent előttük Loránd fia: András, s 2 nemes eskütárssal törvényes esküt tett arról, hogy indokoltan vette el Tyzazolok-i Miklós mr. jobbágjától, Ogh (dict.) Pétertől annak 3 marháját.

Eml.: a 605. számú oklevélben.

K.: Z. II. 428–429. (303. szám).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az András és társai által letett esküről szóló kápt.-i igazolás Miklós nádor előtt történő bemutatásának napjából, *terminus post quem*je pedig az eskü letételének napjából adódik.

575. (1350. aug. 1.–aug. 8. között)

A bácsi kápt. jelenti Miklós nádornak, hogy kérésére (l. 360. szám) a Doruzlou-i Lőrinc fia: János oldalára egyik részről kirendelt Raad-i Illés fia: Mihály királyi ember mellé tanúul küldték Kozma éneklőkanonokot, a másik részről Doruzlou-i Pál mellé kirendelt Bancha-i János fia: Pál és Somogy-i Antal fia: Pál királyi emberek mellé pedig Tamás mr. kanonokot, akik az alábbi jelentést tették. Aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) Doruzlou birtokra mentek, amelynek Chereufolua falu felőli részén megjelent Lőrinc fia: János a maga részéről 17, részben szomszédos nemessel, akiknek nagy része azt állította, hogy Saar birtok egyik része Mihály fia: Tamásé, másik része Porbozlou fia: Pálé, a harmadik pedig Doruzlou-i Lőrinc fia: Jánosé, ezenfelül Lőrinc fia: Jánost és Pált azonos nagyapától és dédapától származó rokonoknak (in una linea generacionis, et ab uno avo et prothavo progressus) mondták, amiből kifolyólag Jánosnak osztályrész jár Pál birtokaiból. Ezzel szemben azonban Pál a maga részén megjelent 50, részben szomszédos nemessel együtt azt állította, hogy Pálnak nincsen Saar nevű birtoka, csak 1 részbirtoka van Dorozlou határain belül, Pál és János nem származik egyazon őstől, tehát Pál nem tartozik Jánosnak semmiféle részt adni.

Eml.: a 604. és 694. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az oklevél keltezésének *terminus post quem*je a helyszínen végzett vizsgálat napjából, *terminus ante quem*je pedig a jelentés visszaküldésének a vizsgálatot elrendelő nádori oklevélben megadott határidejéből adódik.

576. 1350. aug. 2. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az egri kápt.-nal, hogy a Noghsémien-i ~ Nogsemien-i István fia: István részéről tudtára adatott panasz szerint a nevezett István febr. 2-án (f. III. prox. an. carnisprivium, a. in presenti preterita) jobbágyaival János mr. Sándortelke (Alexandertelke)

nevű birtokáról a saját Nogsemien birtokára 2 szekérrel szénát akart szállíttatni, de Bagus-i ~ Bagos-i Simon embereivel (cum ad se pertinentibus) hatalmaskodva rájuk tört, István 2 szekerét magával vitte Bagos birtokára a szekerekbe fogott 8 ökörrel együtt, a szénát lefoglalta, a szekereket kísérő jobbágyokat pedig megsebesítette és fogságba ejtette. A király utasítja a kápt.-t, hogy a fenti panasz kivizsgálásához Batka-i Gergely vagy Ruhud-i Sándor fia: János királyi emberek egyike mellé küldjenek tanút, a megtudott igazságról pedig küldjenek jelentést. D. Bude, f. II. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

Á.: a 607. számú oklevélben.

K.: –

577. 1350. aug. 2. Buda

[I.] Lajos király (H) utasítja az egri kápt.-t, hogy Bogdan-i Olivér fia: Demeter, Batka-i Gergely, Ruhud-i Sándor fia: János vagy ennek testvére: Miklós királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s Owuar-i Miklós fia: Istvánt idézzék jelenléte elé Noghsemien-i István fia: Istvánnal szemben, az idézés körülményeiről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, II. f. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

Á.: a 608. számú oklevélben.

K.: –

578. 1350. aug. 2. Buda

[I.] Lajos király (H) utasítja az egri kápt.-t, hogy Bogdan-i Olivér fia: Demeter, Batka-i Gergely, Ruhud-i Sándor fia: János vagy ennek testvére: Miklós királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s Nogysemyen-i Lengen (dict.) János fiait: Lászlót, Leukus-t, Jakabot és Ábrahámot, valamint közbüntettek elkövetése miatt János fia: László jobbágyát, Péter fia: Pált – utóbbi előállítását urára bízva – idézzék jelenléte elé Nogysemyen-i István fia: Istvánnal szemben, az idézés körülményeiről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, II. f. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap., a. d. 1350.

Á.: a 609. számú oklevélben.

K.: –

579. (1350.) aug. 4.

A császári kápt. jelenti Péter fia: Tamás mr. liptói és kőrösi c.-nek, hogy itt átírt parancsának (l. 525. szám) engedelmeskedve Péter fia: András mellé tanúul küldték Imrét, egyházuk prebendarius papját, aki visszatérve a c. emberének jelenlétében arról számolt be előttük, hogy júl. 29-én (f. V. prox. an. fe. ad vincula S. Petri iam preteritum) Rascina faluban, ahol a Szt. Kereszt tiszteletére emelt egyház van, majd aug. 2-án (f. II. prox. subsequenti) Caproncha városban (civitas), végül aug. 5-én (f. III. continua) Ryuche faluban nyilvánosan kikiáltották, hogy Egyed fia: Tamás aug. 9-én (f. II. prox. an. fe. B. Laurencii mart. prox. affuturam) jelenjen meg Tamás mr. e. [Kozma fia:] Dénessel szemben, s a rá kirótt bírságot fizesse meg. D. f. IV. prox. p. fe. Inv. Corp. S. Stephani protomart., a. superius prenotato. [1350.]

E.: Dl. 101 903. (Batthyány cs. lt. Miscellanea. Németújvár 2.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Papír, gyűrött, zárópecsét nyomával.

K.: –

Megj.: A [] lévő névalak a hátlapon lévő tárgymegjelölésből származik.

580. 1350. aug. 4.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy megjelent előttük néhai Danus fia Miklós c. fia: László mr., s kijelentette: Sygra-ban, Scentmargita-n, Olsowycha-n és Pothproch-on vagy más néven Lazsnowpataka-n lévő összes részbirtokát eladta testvérének (fr. uterinus): Györgynek és általa örököseinek a Györgytől garasokban átvett 50 szepesi számítású dénármárkáért. A kápt. oklevelének visszahozatala esetére privilegium kiadását ígéri. D. f. IV. prox. an. fe. B. Laurencii mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 60 261. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 118.) Hátlapjára nyomott egykori kerek pecsét apró töredékeivel.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 19. sz.-i Má.

Tá.: Perényi Péter országbíró, 1416. márc. 2. Dl. 38 879. (Intézmények irataiból. Szepes m. 7.) > 17. sz.-i rövid összefoglaló (contractus brevis). Dl. 24 679. (MKA. NRA. 712. 21.)

K.: AO. V. 398. (241. szám, kihagyásokkal).

R.: Fekete Nagy A. LK. 1930. 28–29. (57. szám).

Megj.: Tá. szerint nyílt oklevél volt.

581. 1350. aug. 6.

János mr. borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa e. István pap, a Varada-i egyház rector-a, Borsua-i alessp. személyesen megjelenve arra kötelezte magát, hogy aug. 23-án (in crastino oct. fe. Ass. B. virg. iam venturi) Lonya-i Jakab fia: Jakab mr.-nek 2,5 kassai M.-t fizet garasokban a Lelez-i prépost és kápt. e. tartozása fejében, ha pedig ezt a határidőt elmulasztaná, perkezdet e. 10 M. büntetést fizet Jakabbal szemben a bíró része nélkül. D. in fe. B. Syxti pape et mart., a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi konv. hh. lt. Acta anni. 1350. 34. (Df. 219 462.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Warada* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, valamint kerek zárópecsét darabjai láthatók.

K.: –

582. 1350. aug. 8. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. azt a pert, amelyet Zanthow-i János fia: Tamás litteratus indított a váradi Szt. Anna-kolostor apácáival szemben hatalmaskodás és Zebe birtok ügyében, s amelyben az országbíró korábbi oklevelének megfelelően aug. 1-jén (in oct. fe. B. Jacobi ap.) megjelent előtte egyik részről Zanthow-i János fia: Tamás felperes, a másik részről pedig János, a váradi Szt. Anna-kolostor apácáinak famulus-a és képviselője, a

váradi egyház kápt.-jának ügyvédvalló levelével, a perben álló felek kérésére okt. 6-ra (ad oct. fe. B. Michaelis arch. nunc prox. venturas) elhalasztja arra az esetre, ha időközben a váradi egyház kápt.-jában Demeter váradi püspök, Albert fiai: Mihály és Miklós mr.-ek, György fia: István és más fogott bírák békítése során nem tudnának megegyezni. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 4141. (Mon. Poson. 61. 15.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján nagy kerek zárópecsét körvonalával.

K.: AO. V. 399. (242. szám, kihagyásokkal).

583. (1350.) aug. 9.

Tethen Vasvár m.-i alispán és a m. szb.-inak oklevele szerint Arukkuz-i Mihály fia: István [1350.] aug. 9-én (f. II. prox. an. fe. B. Laurencii mart. nunc preteritum) szemtől szemben eltiltotta előttük az ugyanezen Arukkuz-ből való Elleus fia: Miklós mr.-t és fiát: János mr.-t valamennyi birtoka, különösen az őt örökjogon megillető Hydweg és Iuanfelde birtokok haszonvételeinek használatától.

Tá.: Tamás országbíró, 1351. máj. 16. Dl. 91 427. (Festetics cs. lt. Vas 33.)

Megj.: Az oklevélben szereplő keletjelölés évmeghatározása a Tá.-on szereplő keltezéshez való viszonyításon alapszik, ebből következik a fenti oklevél 1350. évre tétele.

584. 1350. aug. 9.

A Gron folyó melletti Szt. Benedek-monostor konv.-je e. egyik részről Balwan-i Mykch (Á. 2.: Balvan-i Mikech), a másik részről pedig az ugyanonnan való Corlad (Á. 2.: Corlat) fia Péter lánya: Chala (Á. 2.: Clara) a lányával, Margittal megjelenvén, Chala előadta: apjától Balwan (Á. 2.: Balvan) vagy más néven Leuche birtokban örökjogon kapott leánynegyedét annak minden hasznával együtt, valamint jegyajándékát, amellyel Mykch még tartozik neki, eladja rokonának (proximus), Mykch-nek és utódainak örökös birtoklásra a Mykch-től átvett 6 M. bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva –, egyúttal e leánynegyeddel kapcsolatban kiállított korábbi okleveleket a konv. e. hatálytalannak nyilvánítja. A konv. a jelen oklevél

újboldi bemutatása esetén minderről privilégium kiadását ígéri. D. f. VI. in vig. B. Laurencii mart., a. d. 1350.

E.: – . E.-je Á. szerint pergamenre írott, a konv. rányomott pecsétjével ellátott nyílt oklevél volt.

Á.: 1. Garamszentbenedeki konv., 1381. júl. 13. Dl. 69 254. (Kubinyi cs. lt. 68.)

K.: –

Megj.: Garamszentbenedeki konv., 1361. júl. 13. Dl. 69 247. (Kubinyi cs. lt.) 18. sz.-i, Á.-ról készült, olvasati nehézségekből adódó hiányokat mutató egyszerű Má.

585. (1350. aug. 10. e.)

Tamás országbíró Batthyan birtok fele részét Simony-i Péter fia: Jánosnak ítéli, s egyúttal meghagyja a vasvári kápt.-nak, hogy küldjenek tanút a kijelölt királyi emberek valamelyike mellé a birtok Péter fia: Jánosnak történő iktatásához – amelynek során figyelmen kívül kell hagyni Sittke-i István esetleges ellentmondását –, majd a történetekről és a határok elhelyezkedéséről küldjenek jelentést a királynak.

Eml.: az 593. számú oklevélben.

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a birtokon történt hj. és iktatás napjából adódik.

586. 1350. aug. 10.

A pozsonyi egyház kápt.-ja e. egyik részről Chenkezeti-beli Chenkez fia Morus fia: Péter, a másik részről pedig a rokona (patruelis), az ugyanezen Chenkezeti-ből való Benedek fia: Miklós megjelenvén, Péter előadta: szántóföldjeiből 4 holdat – az egyik Appahalma közelében, a másik Altaluc körül, a harmadik telkeinek felső részében, a negyedik pedig 2 fűzfa közelében van –, továbbá 1 kaszányi rétét szavatosság vállalásával eladott Benedek fia: Miklósnak és utódainak 23 pensa széles dénárért. D. in fe. B. Laurencii mart., a. d. 1350.

E.: SNA. Pozsonyi kápt. hh. lt. Oklevelek. 14. 3. 6. (Df. 226 614.) Felső részén chirographált (ABC). Hátlapján egykorú és későbbi kézzel írott tárgymegjelölésekkel. Fk.-én függőpecsét sodrata látszik.

K.: –

587. 1350. aug. 10. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja a főpapokkal, bárókkal, c.-ekkel, várnagyokkal, officialis-okkal és mindenkivel, akinek a földön vagy a vízen vámszedési joga van, ill. ezek vámszedőivel, hogy a kölni (de Sancta Colonia), a Hoy városbeli és más Rajna-melléki kereskedők bemutatták neki testvére, [I.] Lajos király (H) oklevelét, amely szerint az említett kereskedőknek a prágai kereskedők módjára kell vámot (tributum seu teloneum) fizetni. Apjának, a néhai [I.] Károly királynak (H) oklevele pedig, amelyben a prágai kereskedők által fizetendő vámokról rendelkezik, az alábbiakat tartalmazza. Mo. határai közé történő első belépéskor Fehéregyházán (Alba Ecclesia), amit köznyelven Wyuar-nak neveznek, nyolcvanadot (octuagesima) kell fizetni az áruk után (de rebus mercimomialibus); ezután Saaswar-on vagy Sanche-n minden szekér u. (de curru mercimomiali), amelyet köznyelven rudas-nak neveznek 1 latto-t vagy 3 pondus-t kell fizetni, az aynuchas-nak nevezett szekerek u. (de curru aynuchas dicto) pedig fél vámot vagy fél latto-t (medium tributum seu medius latto); ezután a Korlathkw váránál lévő Jablunczha-n hídvámot (tributum pontis) kell fizetni, még hozzá minden egyes ló vagy ökör által húzott szekér u. 1 bécsi dénárt, az eladásra szánt lábasjószágok (pecus) tekintetében 2 nagyobb u. 1 bécsi dénárt, 4 kisebb állat – mint juh, kecske vagy disznó – u. 1 bécsi dénárt és nem többet; ezután Bikzad helyen vagy Beyn faluban kell vámot fizetni, annyit, amennyit Saaswar-on és Zynche-n a szekerek u.; ezután Nagyszombat (Tyrnavia) városától Budáig az alábbi helyeken kell vámot fizetni, szintén a szekerek u. a fent ismertetett módon: először Farkashyda-n, aztán Semcy-n, majd az esztergomi érsek Nyarhyd és Vduard falvaiban, a Dunán túl ezen a parton Esztergomban, aztán Óbuda e. (pre Castro Veteris Bude) Szentjakabfalván (in villa S. Jacobi), végül Buda város kapujában. A fenti vámszedő helyeken a szekereket nem lehet kipakolni, csak azokon a helyeken, ahol harmincadot (tricesima) kell fizetni, a harmincadhelyek pedig mind a csehországi brünniek, mind a nagyszombati polgárok (cives) elmondása szerint ismertek, s [IV.] Béla király ideje óta törvényesek és jogszerűek. István herceg emlékezteti a címzetteket, hogy az ismertetett királyi oklevelekben foglaltakat apja, Károly király báróinak egyetértésével határozta meg, ezért megparancsolja, hogy a Mo.-ra jövő vagy az országon áthaladó kölni, Hoy városbeli és más Rajna-melléki kereskedőkkel kapcsolatban a fenti királyi oklevelek szerint járjanak el és ne zaklassák őket. D. Bude, in fe. S. Laurencii mart., a. d. 1350.

E.: K. és R. szerint Köln város lt.-ban. Hártyán, hátlapjára nyomott romlott pecséttel.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 390–392. (318. szám); Lacomblet, Ub. III. 390–391. (488. szám, kihagyásokkal, sok hibával).

R.: Halász É., Szlavón 223. (424. szám); Quellen z. Köln IV. 333. (318. szám).

Megj.: I. Károly király itt említett, a János cseh királlyal kötött megegyezése alapján megállapított kereskedelmi útvonalokról és az ott fizetendő vámokról kiadott, 1336. jan. 6-án kelt oklevelét l. Anjou-oklt. XX. 6. szám alatt.

588. (1350. aug. 12. e.)

István horvát-szlavón-dalmát herceg meghagyja a győri egyház kápt.-jának, hogy küldjenek tanút embere mellé Varkun-i János fiainak: Istvánnak, Lothardus-nak és Omodeus-nak Hedruhwar-i Hedreh fia: Miklóssal, István fia: Miklóssal és Miklós fia: Miklóssal szembeni megidézéséhez.

Eml.: az 597. számú oklevélben.

K.: HO. V. 123. (103. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az idézés jelentésben megadott napjából adódik.

589. (1350.) aug. 12. Avignon

[VI.] Kelemen pápa utasítja Raymund szentszéki legátust, thérouanne-i (Morinensis) püspököt, hogy küldje el bizalmasait egyrészt Mo. királyához, másrészt a Nápolyi Királyság (Si) királyához és királynőjéhez a köztük lévő béke megszilárdítása érdekében. D. Auinione, II. Id. Aug., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 76r–v. (Df. 291 935.)

K.: Theiner I. 790. (1200. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 76. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. (4645. szám, Reg. alapján).

590. (1350. aug. 12. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa értesíti Lajos királyt (Si) és Johanna királynőt (Si), hogy a köztük és [I.] Lajos király (U) közötti békés megegyezés létrejöttének elősegítésére Raymund thérouranne-i (Morinensis) püspököt küldi hozzájuk, mivel Anibaldus pápai legátus, tusculumi püspök időközben elhunyt. Raymundnak meghagyta, hogy mindenben segítse őket, s jelen leveléhez mellékeli Raymundnak küldött levele másolatát. D. ut supra. [D. Auinione, II. Id. Aug., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 76r–v. (Df. 291 935.)

K.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 113–114. (4644. szám, aug. 10-i keltezéssel).

591. 1350. aug. 12. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja Rudolf mosoni, vasvári és soproni c.-szel: a soproni bíró, a soproni esküdtek, polgárok és hospes-ek azt panaszolták előtte, hogy az elődei által (a progenitoribus nostris) nekik adott kiváltságokat nem veszi figyelembe, ezért megparancsolja a c.-nek, hogy a soproni polgárokat és hospes-eket szabadságaikban ne zaklassa, s ez vonatkozik a c. valamennyi helyettesére (vices gerentibus) most és a jövőben is. D. Bude, 3. die fe. B. Laurencii mart., a. d. 1350.

E.: GYMSML. (Sopron) Sopron város. Diplomatarium. 141. (Df. 201 775.) Hátlapján pecsét, alatta *relatio Blasii filii Pousa* feljegyzés. K. szerint hártya, hátlapján István herceg vörös viaszba nyomott kerek pecsétje látható. Átmérője 2 cm., a körirat nagyrészt letöredezett, a címerpajzs azonban teljesen ép, négyelt háromszögű. I. és IV. negyede 3-szor vágott, II. és III. negyedében háromszög alakban elhelyezett 3 közönséges kereszt van. A kereszttek fekvése: a II. negyedben 1 felül, 2 alul, a III. negyedben fordítva.

K.: Házi I. 1. 95–96. (156. szám).

R.: Vasi Szle. 1942. 168.; Halász É., Szlavón 223–224. (425. szám).

592. 1350. aug. 12.

Miklós nádor színe e. – amint azt 1350. aug. 12-én (12. die oct. fe. B. Jacobi ap. in a. d. 1350.) kiállított privilégiuma tanúsítja – a perhalasztás során kitűzött aug. 1-jei (oct. fe. B. Jacobi ap.)

időpontban megjelent Bertalan fia: János azután, hogy a nádor által előző évben [1349.] Zempleen és Vngh m.-k nemessége számára aug. 10-én (f. II. prox. an. fe. Ass. B. virg. a. tunc. prox. preterito) Patak város mellett tartott közgyűlésen pert indított István fiai: Miklós és Tamás ellen annak a Hernadnempty birtokban lévő, 1 ekealjnyi részbirtokának elfoglalása miatt, amelyet egykor István [!] apjának, Bertalannak előbb elzálogosítottak, majd az egri kápt. 1300-ban kelt, chirographált privilégiuma alapján kitűzött határokkal Bertalan tulajdonában véglegesítettek. Miután János az egri kápt. szóban forgó privilégiumát a nádor e. bemutatta, abból nyilvánvalóvá vált, hogy a kápt. e. egyik részről Bedek fia András fia: László, e Bedek fiai: Péter és István – valamennyin Hernadnempty-ből –, a másik részről pedig László fiai: Lőrinc és Bertalan a maguk, továbbá fr.-ük, László nevében is megjelenvén, András fia: László kinyilvánította, hogy Hernadnempty birtokban fekvő, örökségi jogon őket illető földjükből 1 ekére elegendő részbirtokukat, amelyet korábban az egri kápt. memoriális oklevelével 7 M. dénárért László fiai részére zálogba adtak, a szóban forgó privilégiumban szereplő határok között minden haszonvétellel, ti. a Hernad folyó nagy rétje mellett Ke felől elhelyezkedő telekkel együtt (cum quadam sessione iuxta magnum pratum fluvii Hernad a parte orientali existenti) ugyanakkora összegért, amekkora a zálog volt, eladták László fiainak és örököseiknek örökös birtoklásra az iratban részletezett további feltételek mellett. Noha a nádor oklevele szerint a szembenálló felek számos további okiratot mutattak be előtte a peres eljárás során, a felek végül élve azzal az általa adott engedéllyel, amely szerint a pert egyezséggel lezárhatják, az alábbi, fogott bírák békéltetése révén létrejött megegyezésről adtak számot. Bertalan fia: János elengedi a pereskedésükből fakadóan – a nádor oklevelében részletezett – István fiaira háruló terheket, István fia: Miklós pedig – az egri kápt. ügyvédvalló levelében kapott felhatalmazással a testvére, Tamás nevében is – végleg lemond peres ellenfelük javára az őseik által László fiainak előbb zálogba, végül adásvétel révén tulajdonba adott Hernadnempty-ben fekvő, szóban forgó részbirtokról.

T.á.: Kont Miklós nádor, 1357. okt. 30. SNA. Jászói konv. hh. lt. Oklevelek. Acta ab a. 3. 25. (Df. 251 731.)

K.: –

593. 1350. aug. 12.

A vasvári egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy a Tamás c. országbíró ítéletlevelében (l. 585. szám) foglalt kérdésnek eleget téve Chees-i (ṯ: Thees-i) Sándor királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, János papot, aki visszatérve arról számolt be, hogy aug. 10-én (f. III. eiusdem in fe. S. Laurencii mart. prox. preterito) a Vasvár m.-i Batthyán birtokra mentek, ahol az összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében hj.-t tartottak, majd a Sittke-i István mr. által tett, az említett országbírói ítéletével értelmében

figyelmen kívül hagyandó, egyetlen ellentmondástól függetlenül Batthyán birtok fele részébe beiktatták Simony-i Péter fia: Jánost. A birtok határai a következők. A határ É-on kezdődik a Sittke faluból Saag faluba vezető útnál lévő 2 földjelnél Thornus (dict.) György telke (curia) mellett, az egyik a szóban forgó Batthyany birtokot határolja Ny-ról, a másik a Szt. Gellért-egyház Monahfölde nevű földjét Ke-ről, Ke felé Mester birtok irányában 2 földjel, az egyik Ny-ról határolja Batthyany birtok említett fele részét, a másik Monahfölde földet, Dé felé a Tövésesküttfű-nek nevezett hely (locus ?), Dé felé a Tövésesmegyer-nek mondott hely, Ny felé fordul a nagy útig, azon egyenesen a köznyelven ér-nek nevezett patakig, annak Dé-i oldalán a mondott út és a patak között lévő 2 földjelig, amelyek közül az egyik Baxabottyana földet határolja Ny-ról, a másik Batthyán birtok említett fele részét Ke-ről, a patakban Ny felé haladva Bélifölde föld határáig, majd É-i irányban egy völgyön át az említett útig és az első 2 határjelig tart. D. 3. die statutionis prenominata, a. d. 1350.

Á.: Vasvári kápt., 1451. Dl. 93 199. (Festetics cs. lt. Vas 32. C.) Egyszerű újkori Má.-ban.

K.: –

594. (1350. aug. 13. Avignon)

[VI.] Kelemen pápa utasítja Raymund szentszéki legátust, thérouanne-i (Morinensis) püspököt, hogy a továbbiakban legjobb tehetsége szerint, gondosan kísérje figyelemmel a magyar király, valamint a Nápolyi Királyság (Si) királya és királynője közötti egyezség ügyét, mert [Anibaldus] tusculumi püspök elhunyt. D. ut supra. [D. Auinione, Id. Aug., (pápaságának) 9. év(é)ben. (1350.)]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 77r–v. (Df. 291 935.)

K.: Theiner I. 790. (1201. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 77. alapján).

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 114. (4647. szám, Reg. alapján).

595. 1350. aug. 13.

A császári egyház kápt.-ja bizonyítja, hogy egyik részről megjelent előttük Angel (dict.) János fia: László Gresencha-i nemes a maga és testvérei (fr. carnalis): Miklós és János képviselőiben, a másik részről pedig István testvér, a Garig-hegyi Boldogságos Szűz-egyház remetéinek perjele, s László előadta: a maga és testvérei, továbbá szülei lelki üdvéről

jótettekkel igyekezve gondoskodni, szavatosság vállalása mellett az említett remetéknek adományozza régóta nem művelt, elbozotosodott szőlőjüket, amely Ugrinus fia Miklós fia: János birtokán, a Boldogságos Szűz-egyház szőlője mellett van Ke felől, s amelyet korábban Fekete (Niger) Istvántól vásároltak. D. f. VI. prox. an. fe. B. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 35 195. (MKA. Acta Paulinorum. Garig 1. 28.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és egykori mandorla alakú pecsét apró darabjai láthatók.

Á.: Csázmai kápt., 1367. aug. 24. Dl. 35 182. (MKA. Acta Paulinorum. Garig 2. 18.)

K.: Smič. XI. 613–614. (470. szám, E.-ről).

596. 1350. aug. 13.

Beke Nyitra m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja tudatják: korábbi memoriális oklevelük (l. 568. szám) szerint Lueu (dict.) Miklósnak aug. 12-én (f. V. prox. an. fe. Ass. B. virg. glor.) harmadmagával esküt kellett tennie Duby-i Marias-sal szemben arról, hogy jobbágyának fia: Bálint az ő tudtával nem lopott el Marias-tól 1 lovat, s azt nem vitte hozzá. Az alispán és a szb.-k bizonyítják, hogy Lueu (dict.) Miklós a számára előírt esküt a mondott határidőben harmadmagával letette. D. in crastino termini prenotati, a. d. 1350.

E.: –. **Fk.:** Dl. 95 259. (Ocskay cs. lt. 29.) MNL nyilvántartása szerint hátlapján 3 zárópecsét nyomával.

K.: –

597. 1350. aug. 14.

A győri egyház kápt.-ja jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy István horvát-szlavón-dalmát herceg utasítására (l. 588. szám) Kutus-i György hercegi ember mellé tanúul küldték János mr. kanonokot, a néhai Pok-i Deseu c. fiát, akik aug. 12-én (f. V. prox. p. fe. B. Laurencii mart. nunc preteritum) Varkun-i János fiait: Istvánt, Lothardus-t és Omodeus-t Beus-ben lévő részbirtokaikon Hedruhwar ~ Hedruhvar-i Hedreh fia: Miklós, István fia: Miklós és Miklós fia: Miklós ellenében szept. 15.-re (oct. fe. B. virg. prox. venturas) a nádori ítélőszék elé idézték. D. in vig. Ass. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 48 566. (Üchtritz-Amadé cs. lt. 5. 1. 57.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelöléssel. Papír, szakadt, kitöredezett kerek zárópecsét darabjaival.

K.: HO. V. 123–124. (103. szám).

R.: Héderváry I. 43. (52. szám); Magyar Családtörténeti Szle. 1938/4. 87.

598. 1350. aug. 14. Buda

Tamás c., [I.] Lajos király (H) országbírója 1350. aug. 14-én Budán (Bude, 13. die f. II. prox. p. oct. fe. B. Jacobi ap. a. d. 1350.) kelt privilégiuma szerint egyik részről megjelent előtte Liptov-i (Tá. 2.: Lipthou-i) (dict.) Benedek fia: Miklós felperes, a másik részről pedig Jakab fia: János alperes, s a köztük lévő perben az országbíró a főpapok és bárók egyetértésével úgy ítélik, hogy Jakab fia: Jánost oklevél-hamisítás bűnében elmarasztalják és jószágvesztésre ítélik, emiatt birtokainak kétharmad része bírói kézre, egyharmad része pedig a felperes kezére háramlik.

Tá.: 1. I. Mátyás király, 1486. nov. 23. Dl. 67 564. (Tihanyi cs. lt. 34.) 1740-ből származó hiteles Má.-ban. 4–5. old.

2. I. Mátyás király, 1486. nov. 23. Dl. 67 569. (Tihanyi cs. lt. 39.) 18. sz.-i Má.-ban. 6–7. old.

K.: –

Megj.: Vö. a 725. számú oklevéllel.

599. (1350.) aug. 15.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja Detricus fia: Jakab mr. litteratus, Hannus fia: Zonk és Zeurus fia: Mátyás kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített oklevélben átírja István horvát-szlavón-dalmát herceg gyűrűspecsétje alatt, jún. 29-én kiállított nyílt oklevelét (l. 489. szám). D. die domin. prox. p. quind. fe. B. Jacobi ap. predict., a. d. prenotato. [1350.]

E.: Dl. 60 262. (Máriássy cs. lt. Vegyes iratok 119.) Hiányos, szakadt. Hátlapjára nyomott egykori kerek pecsét apró darabjaival.

K.: AO. V. 387–389. (232. szám).

600. (1350. aug. 15.)

[Cola di Rienzo] a prágai püspököt hozzá írott levelében többek között arról értesíti, hogy a néhai Róbert király [Si] András királyt állította országa törvényes utódjául, s azt akarta, hogy királlyá koronázzák, egyes kardinálisok azonban a király vérrokonának, Durazzo hercegének – aki Róbertnek feltehetően természetes fia – a koronázását sürgették, a pápa pedig Károly [durazzoi herceg] kérésére – akitől, hogy ő nyerje el a koronát, a koronázásért 40. 000 uncia aranyat követelt és kapott, a herceg pedig az összeget a pápai kincstartónak ki is fizette – végül addig halogatta a koronázást, mígnem András gyötrelmes halála azt lehetetlenné tette. [1350. 15. Aug.]

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 392–393. (319. szám, Pelzel kézirati hagyatékában lévő Collectio Epistolarum Nicolai Tribuni Romani alapján).

Megj.: A [] között lévő kiegészítések Wenzel közlésén alapszanak.

601. 1350. aug. 15.

Johan, Ausztria (Oesterreich) hercegének Walzhut-i bírója (Schultheizze), valamint Ergow-i, Thurgow-i és Glarus-i tartományainak (Land) helytartója tudatja, hogy a konstanzi egyházmegyében lévő Rüti kolostorát és apátját Ágnes királyné (V) kérésére oltalmába veszi Rudolf von Arbarg zaklatásaival szemben. Der [Brief] gehen ist an vnser frowen Abend ze Miten Ovgsten des Jares do man zalte von Gotez geburte 1350 Jar.

E.: K. szerint a zürichi Archiv Rüti-ben.

K.: Libenau, Hundert Urkunden 106–107. (69. szám, 1350. aug. 1-jei keltezéssel).

Megj.: Német nyelvű. K. szerint E.-je függőpecséttel ellátott oklevél volt.

602. (1350. aug. 16. e.)

Beke Nyitra m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja Doby-i Lueu (dict.) Miklóst 6 M. bírság megfizetésére ítélik az ugyanonnan való Marias-sal szemben.

Eml.: a 603. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keletkezési idejéből adódik.

603. 1350. aug. 16.

Beke Nyitra m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja bizonyítják, hogy Doby-i Lueu (dict.) Miklós a korábbi ítéletükben (l. 602. szám) foglaltaknak megfelelően a rárótt 6 M. bírságot megfizette előttük Marias-sal szemben. D. f. V. prox. p. fe. B. Bartholomei ap., a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 95 260. (Ocskay cs. lt. 30.) Hártyán, hátlapján pecsétek nyomával.

K.: –

604. (1350. aug. 16.)

Miklós nádor oklevele szerint aug. 8-án (8. diem dict. oct. ipsius fe. B. Jacobi ap.) egyik részről megjelent előtte Doruzlou-i Lőrinc fia: János, a másik részről pedig Doruzlou-i Porbozlou fia: Pál, s bemutatták a bácsi kápt. jelentését (l. 575. szám), amelynek tartalmát látva a nádor az ország szokásjogának megfelelően – amely kimondja, hogy köztudományvétel során kapott ellentétes válaszok esetén párbajjal kell döntésre jutni – a felek között párbajt rendel el, amelyre okt. 16-án (a data presencium 62. die, videlicet in fe. B. Galli conf.) Budán, a királyi udvarban kell sort keríteni a nádor e., hacsak a felek közben nem egyeznek meg.

Eml.: a 694. számú oklevélben.

K.: –

605. 1350. aug. 17. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása bizonyítja, hogy Loránd fia: András a korábbi oklevelében (l. 570. szám) foglaltaknak eleget téve, aug. 1-jén (in oct. B. Jacobi ap.) törvényesen esküt tett az egri kápt. e. Tyzazolok-i Miklós jobbággyával, Ogh (dict.) Péterrel szemben, s az egri kápt. erről szóló igazoló levelét (l. 574. szám) aug. 8-án (8. die dict. oct. fe. B. Jacobi ap.) személyesen bemutatva előtte. Mivel András esküjének senki nem mondott ellent, a nádor felmenti őt Péter keresetével szemben. D. Bude, 10. die reportacionis seriei premissorum, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 974. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. 16.) Hátlapjára nyomott nagy kerek pecsét töredékeivel.

K.: Z. II. 428–429. (303. szám, aug. 10-i napi keltezéssel).

Ford.: Zounuk 11. (1996.) 312. (19. szám).

606. 1350. aug. 19. (? v. 26.) Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a Lelez-i konv.-tel, hogy Chap-i Tamás fia: János panasza szerint Zeredahel-i Fanchyk fiai: Péter és Boxa aug. 15. körül (circa fe. Ass. virg. Marie) Zonuk birtokon hatalmaskodva 70 kepe (capecia) gabonát elvittek, s bűn elkövetése, a király egyúttal meghagyja a konv.-nek, hogy Tarkan-i László, fia: Miklós, Puxa-i Pál vagy az ugyanonnan való György királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, az ügyben tartandó vizsgálathoz, a történekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, f. V. pr[ox.] fe. B. Bartholomeii ap., a. d. 1350.

Á.: a 643. számú oklevélben.

K.: Z. II. 431. (306. szám, Á.-ban).

Megj.: Az irat keletkezése Szt. Bertalan ünnepéhez, azaz aug. 24-hez köthető. Mivel az Á.-t adó oklevél alig olvasható és igen hiányos, a fenti királyi utasítás kiállítás ideje sem látszik kellőképpen, így nem lehet megállapítani, hogy az iratot a Bertalan ünnepe előtti vagy utáni csütörtökön bocsátották-e ki.

607. (1350.) aug. 20.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 576. szám) engedelmeskedve Sándor fia: János királyi ember mellé tanúul küldték Mihály papot, a Szt. Imre hitvalló-oltár mr.-ét, akik visszatérve jelentették: mindenkitől, akitől lehetett, különösen Sándortelke (Alexandertelke) és Bogus ~ Bagus ~ Bugus birtok szomszédaitól és határtársaitól kérdezősködve megtudták, hogy amikor Nogsemien-i István fia: István febr. 2-án (in ipsa f. III. an. domin. Esto michi) jobbágyaival Nogh (dict.) János mr. Sándortelke birtokáról saját Nogsemien birtokára szénát akart szállíttatni 2 szekérrel, Bagus-i Simon embereivel rájuk tört, s a királyi oklevélben részletezett hatalmaskodásokat valóban elkövette. D. f. VI. prox. an. oct. fe. Ass. B. virg., a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 51 569. (Kállay cs. lt. 1300. 966.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Stephanus de Nogsemen* névalakot tartalmazó, valamint későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Papír, hátlapjára nyomott, kitöredezett nagy kerek pecséttel.

K.: –

R.: Kállay I. 237–238. (1034. szám).

608. (1350.) aug. 20.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, aug. 2-án kelt parancsának (l. 577. szám) engedelmeskedve Sándor fia: János királyi ember mellé tanúul küldték maguk közül Mihály papot, a Szt. Imre-oltár mr.-ét, akinek jelenlétében a királyi ember aug. 14-én (in vig. fe. Ass. B. virg. iam preteriti) Owar-i ~ Owuar-i Miklós fia: Istvánt Owar nevű birtokán szept. 15-re (oct. fe. Nat. eiusdem virg. glor.) a király elé idézte Semien-i István fia: Istvánnal szemben. D. f. VI. prox. an. oct. fe. Ass. B. virg., a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 51 571. (Kállay cs. lt. 1300. 971.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Stephanus filius Nicolai de Ouar* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés látható. Papír, hátlapjára nyomott, kitöredezett nagy kerek pecséttel.

K.: –

R.: Kállay I. 238. (1036. szám).

609. (1350.) aug. 20.

Az egri egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt, aug. 2-án kelt parancsának (l. 578. szám) engedelmeskedve Sándor fia: János királyi ember mellé tanúul küldték Mihály papot, a Szt. Imre hitvalló-oltár mr.-ét, akik visszatérve jelentették, hogy aug. 14-én (in vig. fe. Ass. B. virg. iam preteriti) István fia: Istvánt ellenében a maguk Semyen birtokban lévő részbirtokain Lengen (dict.) János fiait szept. 15-re (oct. fe. Nat. eiusdem virg. glor.) a király elé idézték, meghagyva nekik, hogy jobbágyukat, Péter fia: Pált is állítsák a királyi bíróság elé. D. f. VI. prox. an. oct. fe. Ass. B. virg., a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 51 570. (Kállay cs. lt. 1300. 967.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Stephanus filius Stephani de Nogsemien* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés látható. Papír, hátlapjára nyomott, közepén kitöredezett nagy kerek pecséttel.

Eml.: a 648. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 238. (1037. szám).

610. 1350. aug. 21. Kapos

Miklós fia: István mr., János volt nádor fiának: Miklós mr.-nek Vng m.-i alispánja és a m. 4 szb.-ja bizonyítják: Komoroch-i Mihály fia: András c. eltiltotta elfoglalásától. D. in Kapos, sabb. prox. p. fe. S. Stephani regis, a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 95 095. (Komoróczy cs. lt. 18.) Foltos.

K.: –

611. 1350. aug. 21. Kapos

Miklós fia: István mr., János volt nádor fiának: Miklós mr.-nek Vng m.-i alispánja és a m. 4 szb.-ja bizonyítják: Nogmihal-i Jakou fia: László mr. eltiltotta előttük Mihály fia: Andrást attól, hogy Tyba faluban lévő részbirtoka hasznait elfoglalja, s tiltakozásáról oklevél kiállítását kérte. D. in Kapos, sabb. prox. p. fe. S. Stephani regis, a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 95 096. (Komoróczy cs. lt. 19.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kisebb pecsét nyoma látszik.

K.: –

612. 1350. aug. 21. Kálló

Vid fia: Loránd mr., Dosa egykori nádor fiainak: Jakab és Pál mr.-eknek, Zaboch m.-i c.-eknek az alispánja és a m. 4 szb.-ja tudatják, hogy Lengel (dict.) László fia: János [! ə: János fia: László] emberükkel színük elé idézte Vrus-i Simon fia: Imre mr.-t és annak Kallo-i intézőjét ill. jobbágyát: Henc-et, s a felek a kitűzött időpontban meg is jelentek, de miután Imre mr. bemutatta a király számára kiállított perhalasztó oklevelét (l. 282. szám), a pert annak értelmében [1351.] máj. 1-jére (ad predict. oct. S. Georgii mart.) halasztják. D. in Kallo, sabb. prox. p. fe. Ass. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 51 572. (Kállay cs. lt. 1300. 958.) Hátlapján azonos kézzel írott, Lengel (dict.) János fia: László névalakot tartalmazó tárgymegjelöléssel. Papír, hátlapján 3 kisebb pecsét maradványai láthatók.

K.: –

R.: Kállay I. 238. (1037. szám); Piti F., Szabolcs m. 121. (467. szám).

613. 1350. aug. 22. Buda

Péter fia: Tamás mr. liptói és körösi c. Budán, 1350. aug. 22-én (Bude, in oct. fe. Ass. B. virg., a. d. 1350.) kiállított oklevele szerint a Ryuche comitatus-ból való Ryuche-i Farkas (Farcasius) fia Miklós fia: Farkast (Farcasius) a Ryuche-i polgárokkal (cives et hospites) szemben hamis oklevél bemutatása és Zaroiusna [?] birtok miatt fő- és jószágvesztésre ítélte, végül Farkas fogott bírák segítségével kérte tőle ennek 5, a perbeli ellenféltől pedig 4 M. jó dénárban történő megváltását, amelyet Farkas előtte kifizetett, ezért Miklós fia: Farkast a Dénes fia: Péter, Márk fia: Bertalan, György fia: András, Illés fia: Balázs, Belud fia: Miklós és valamennyi Ryuche-i polgár, ti. Wlaska [?] fia: Fábián, Jakab fia: János, Renden fia: Máté, Gergely fia: Gegech és több más ugyanonnan való személy által bejárt, s a jelen oklevélben

részletezett határokkal elválasztott részbirtokban ellentmondás nélkül megerősíti, s a Ryuche-i districtus országos nemesei közé visszahelyezi.

Tá.: 1. Csázmai kápt., 1374. okt. 15. > Szécsényi Simon országbíró, 1395. máj. 17. Dl. 33 511. (MKA. NRA. 520. 58.)

2. Csázmai kápt., 1374. okt. 15. > Monoszlói Csupor Pál zágrábi és kőrösi ispán, 1411. okt. 18. Dl. 33 512. (MKA. NRA. 520. 59.)

K.: –

Megj.: Tá. 2. szerint a csázmai kápt. 1374-ben kelt nyílt oklevele eredetileg szóról szóra átírta Tamás mr. fenti oklevelét.

614. 1350. aug. 24.

A velencei tanács 1350 aug. 24.-i (a. 1350. die 24. Aug.) bejegyzése szerint [Velence] biztosította Mo. királynéja és István herceg követeit arról, hogy a békét részükről sértetlenül meg akarják tartani, s ennek érdekében megparancsolták alattvalóiknak, hogy Mo. királya hadinégeivel és alávetettjeivel (gentes et subditos d. regis H. euntes, stantes et redeuntes) szemben barátsággal és tisztelettel viselkedjenek, s biztosítsák számukra a biztonságos hajózást a tengeren. [Velence] egyúttal örömmel veszi, hogy a királyné a köztük lévő béke tökéletesítésén fáradozik.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 393–394. (320. szám, a Secreta Consilii Rogatorum c. velencei államkönyv alapján).

615. (1350. aug. 27. e.)

Péter mr., István horvát-szlavón-dalmát herceg kápolnaispánja és titkos kancellárja elrendeli, hogy az egyik részről Balázs fiai: Gyapul (dict.) Benedek és János, a másik részről Isyph-i Mihály fiai: Jakab, Barnabás, László és Pál, a harmadik részről pedig Hosiomezeu-i Markolphus fia János fiai: Demeter, Miklós, Barnabás és Benedek személyesen vagy törvényes képviselő útján jelenjenek meg az egri kápt. e. aug. 27-én (in oct. fe. S. regis

Stephani), Isyph-i Mihály fiai képviseljék László kiskorú fiát: Mihályt, Markolphus fia János fiai pedig a szintén kiskorú Jánost, Demeter fiát, a kápt. pedig a felek birtokaiban és birtokrészeiben történt osztozkodásról állítson ki oklevelet.

Eml.: a 624. számú oklevélben.

K.: AO. V. 399–400. (243. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*e a felek megjelenési kötelezettségének napjából adódik.

616. 1350. aug. 27. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg értesíti Miklós volt bánt, zalai c.-t, hogy Wathka-i Deseu fiait: Dénest és Lőrincet, valamint Wathka birtokukat ott élő jobbágyaikkal és famulus-aikkal együtt különös kegyből védelmébe fogadta, ezért meghagyja Miklósnak, hogy minden zaklatni szándékozótól védje meg őket. D. Bude, f. VI. prox. p. fe. S. Bartholomei ap., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 417. (Festetics cs. lt. Zala 26. A.) Hátlapján piros viaszba nyomott, közepén kitöredezett kis kerek pecséttel, s a pecsét alatt *relatio Johannis filii Dominici bani* feljegyzéssel.

K.: Zala I. 501–502. (317. szám); Smič. XI. 614–615. (471. szám).

R.: Halász É., Szlavón 224. (427. szám).

617. (1350. aug. 27.–nov. 17. között)

Tamás országbíró az előtte aug. 27-én megjelent Benedek fia: János kérésére megengedi, hogy a birtokvesztésre ítélt Nyénye-i Jakab fia: János birtokaiból magához váltsa a bírói részt, amelynek értékét – tekintetbe véve a Nyénye-i Jakab fia: János leányának még járó leánynegyedét és Liptóv-i (dict.) Miklós részét – 11 M.-ban állapítja meg, amelyet Benedek fia: Jánosnak nov. 17-én kell megfizetnie.

Eml.: a 725. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az országbíró által megállapított összeg kifizetésének időpontjából, *terminus post quem*je pedig a kérelmező országbíró előtti megjelenésének idejéből adódik.

1350. aug. 29. (9: 1342. júl. 16. e.) Visegrád

[I.] Károly király (H, Da, C) tudatja az esztergomi kápt.-nal: Eghashos Thezer-i udvarnokai, Petche fia: Tamás, Lőrinc fia: Tamás, Micola fia: Miklós és Thobias birtokaik hj.-át és a határok megújítását kérték, ezért meghagyja a kápt.-nak, hogy Palast-i Lippow fia: István, vagy Gugg-i Geregen királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút, s a szóban forgó birtokokon a szomszédok és határtársak jelenlétében tartsanak hj.-t, a régi határokat újítsák meg, ahol szükséges, majd iktassák a birtokokat Petche fia: Tamásnak, Lőrinc fia: Tamásnak, Micola fia: Miklósnak és Thobias-nak mint udvarnokoknak. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a hj.-ról és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Visegrad, in fe. Decoll. B. Johannis B., a. d. 1350.

Á.: A 632. és 633. számú oklevelek közötti oklevélben.

K.: –

Megj.: A keltezéssel kapcsolatos észrevételeket l. az átíró oklevél apparátusánál.

618. 1350. aug. 30. Buda

István horvát-szlavón-dalmát herceg a testvérének, [I.] Lajos királynak (H, Je, Si) 1344. aug. 19-én kelt, itt átírt, gyűrűspecstjével megerősített nyílt oklevele értelmében, amelyet az előtte tiltakozó Nyulak szigeti Boldogságos Szűz-kolostor apácái mutattak be előtte, megparancsolja István és Cracerius budai polgároknak, budai és esztergomi királyi kamaraispánoknak, ill. officialis-aiknak, hogy az apácák jobbágyaitól a kamarahasznát ne hajtsák be. D. Bude, 2. die fe. Decoll. S. Johannis Bapt., a. d. 1350.

E.: 1. Dl. 4165. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. V. Buda 15. 17.) Foltos. Hátlapjára nyomott egykori gyűrűspecsét alatt: *relatio magistri Thomae filii Petri* feljegyzés. A hátlaon későbbi kezek írásával magyar (*kamara haznarol*) és latin nyelvű tárgymegjelölések olvashatók.

2. Dl. 4165. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson 64. 12.) Foltos. Hátlapján E. 1. hátlapjára magyar nyelven író középkori kéz írásával *hogh ez eghaz jobagyy camarahaznat egebnék fizethny nem tartoznak*, ill. más későbbi kéz írásával *Privilegium Stephani regis [!] pro Insula Leporum* feljegyzés, továbbá vörös viaszba nyomott gyűrűspecsét maradványai láthatók, a pecsét alatt *relatio magistri Thomae filii Petri* jegyzettel.

Má.: E.-vel egyező jelzet alatt E. 2.-ről készült egyszerű újkori Má.

K.: –

R.: Bakács, Pest m. 189. (644. szám); Bártfai Szabó, Óbuda 283.; NK. 1970–71. 47. (szept. 4-i keltezéssel); Halász É., Szlavón 224–225. (428. szám), Thallóczy, Kamara haszna 159–160.

Megj.: I. Lajos király itt átírt, 1344. aug. 19-én kelt oklevelét I. Anjou-oklt. XXVIII. 572. szám alatt.

619. 1350. aug. 30.

A turóci konv. 1350. aug. 30-án (2. die fe. Decoll. B. Johannis Bapt. in a. d. 1350.) kiállított privilégiuma szerint Paris, Miklós fia: Péter, Benech fia: Márk és Benech fia: János Parishaza nevű birtokukból részirtok formájában kiadták a leánynegyedét István fiainak: Isak-nak és Briccius-nak, valamint Péter fia: Miklósnak, György fia: Phyle-nek és István fia: Mihálynak.

Tá.: 1. Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 24. u. ŠA. v Bytči. Liptó mlt. Közgyűlési iratok. Oklevelek. Registrum 16. (Df. 266 606.)

2. Bebek Imre országbíró, 1391. szept. 24. u. Dl. 102 952. (Batthyány cs. lt. Illésházy cs. 25. 2. 2.) Laczkóczy János királyi kamarai levéltáros 1816. márc. 15-én Budán kelt hiteles Má.-ában. 49. old.

K.: Lipt. Reg. 56.

R.: LTR. 47. (264. szám).

620. 1350. aug. 30. Gömör falu

Péter Pluseh-i pap tudatja: Honua-i ~ Hanua-i István mr. litteratus jobbágya, Bálint lánya: Annus bírságot tartozott neki fizetni, amit kegyességből és több férfinak a kérésére 1 M.-ra mérsékelt, Annus azonban szegénységére hivatkozva ezt is vonakodott megfizetni, hacsak kezese, István Hanua-i klerikus a bírság megfizetésének határidejét követő 8. napig (usque 8. diem solucionis) azt meg nem fizeti helyette. Előrebocsátották azonban, hogy ha István nem teljesíti határidőre a fenti bírság kifizetését, akkor annak kétszeresét kell megfizetnie. Végül István a kijelölt határidőben teljes mentességet kapott kezességével kapcsolatban, amellet, hogy amennyiben Péter pap tudomást szerez róla, hogy Thaym István klerikus birtokán fellelhető, s ott bárki felismerte őt, akkor felújítja a keresetét. Péter pap minderről pecsétjével megerősített nyílt oklevelet ad ki. D. in villa Gumur, f. II. prox. an. fe. Egidii conf., a. d. 1350.

E.:–. Fk.: Dl. 96 316. (Vay cs. berkeszi lt. 310.) Hátoldalán rányomott pecsét volt.

K.: –

R.: Bónis– Balogh 124. (1119. szám); Vay berkeszi 431. (119. szám).

621. 1350. aug. 31.

A fehérvári kápt. 1350. aug. 31-én (f. III. prox. p. oct. fe. B. regis Stephani, a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint egyik részről megjelentek előtte Almas-i Miklós fiai: Pál és János, a másik részről pedig János fia: Pál mr. Beren-i nemes, s az Almas-i nemesek előadták: a Duna melletti Penthele birtokukban lévő 2 részbirtokukat a Szt. Panthaleon-egyház kegyuraságával, a Tana-nak (Tá. 2–3.: Thonya-nak, Má.: Tonya-nak) mondott halastóval (piscina), és minden más, bármely jogon hozzájuk tartozó hasznukkal együtt zálogba adták Beren-i János fia: Pálnak a tőlük már átvett 16 M.-ért.

Tá.: 1. Rozgonyi Simon országbíró, 1409. szept. 11. Dl. 78 887. (Zichy cs. zsélyi lt. 212. 1319.)

2. Kont Miklós nádor, 1364. nov. 19. > Garai Miklós nádor, 1380. okt. 21. > Zsigmond király, 1414. szept. 9. Dl. 10 004. (MKA. Acta Jesuitica. Jaurin. 16. 17.)

3. Kont Miklós nádor, 1364. nov. 19. > Garai Miklós nádor, 1380. okt. 21. > Zsigmond király, 1415. febr. 21. Dl. 79 245. (Zichy cs. zsélyi lt. 212. 1541.)

Má.: Tá. 2.-vel azonos jelzet alatt, arról készült egyszerű újkori Má.

K.: Z. V. 588–589. (489. szám, Tá. 1-ről); Z. VI. 337–346. (226. szám, Tá. 3-ról).

R.: Károly, Fejér vm. IV. 45.; F. IX/7. 106–107. (54. szám).

622. 1350. aug. 31.

Frank fiai: Mihály és Jakab, Lack fiainak: Miklós és Pál Zemplén m.-i c.-eknek az alispánjai, valamint a m. 4 szb.-ja bizonyítják, hogy Miklós fiai: Pál és Miklós, továbbá ugyanezen Pál fiai aug. 31-én (f. III. prox. an. fe. B. Egydii) szemtől szemben eltiltották előttük István fia: Jánost és testvérét: András birtokrészeik elidegenítésétől, átadásától és elzálogosításától, András fiait: Lászlót és Dénest pedig e birtokrészek elfoglalásától. D. termino prenotato, a. d. 1350.

E.: Dl. 91 418. (Festetics cs. lt. Misc 71.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapján 3 rányomott pecsét töredékével.

K.: –

623. 1350. szept. 1. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása tudatja az egri kápt.-nal, hogy Varada-i László fia: János panasza szerint Zeredahel-i Francyk fiai: Péter és Boxa jún. 30-án (f. IV. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. in presenti preteritum) Zeredahel faluban hatalmaskodva felkeresték és elfogták az ő István és Mihály nevű famulus-ait, s egyiküket életveszélyesen megsebesítették. A nádor kéri a kápt.-t, hogy Baka-i Mihály, Petry-i Petheu, Mihály fia: János vagy András fia: Mihály nádori emberek valamelyike mellé küldjenek tanút az ügy kivizsgálására, a történetekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in fe. B. Egidii abb. et conf., a. d. 1350.

Á.: a 634. számú oklevélben.

K.: Z. II. 430. (305. szám).

Megj.: Vö. a 633. számú oklevéllel.

Az egri egyház kápt.-ja tudatja, hogy Péter mr., István horvát-szlavón-dalmát herceg kápolnaispánja és titkos kancellárja korábbi parancsának (l. 615. szám) megfelelően aug. 27-én (in oct. fe. S. regis Stephani) egyik részről megjelentek előtte Balázs fiai: Gyapul (dict.) Benedek és János, a másik részről Isyph-i Mihály fiai: Jakab és László, ill. ennek kiskorú fia: Mihály, előbbiek a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-jének ügyvédvalló levelével a testvéreik, Barnabás és Pál képviselétét is ellátva, a harmadik részről pedig a Lelez-i konv. ügyvédvalló levelével a testvéreik, Barnabás és Benedek képviselétében is eljáró Hosyomezeu-i Markolphus fia János fiai: Miklós és Demeter, ill. Demeter kiskorú fia: János. Balázs fiai elmondták, hogy a Zemleny ~ Zemlien m.-i Lyka folyó mellett lévő Felsynk birtokuk fele részét Isyph-i Mihály fiainak: Barnabásnak, Jakabnak, Lászlónak, Pálnak és örököseiknek adják örökös birtoklásra azzal a másik fél résszel együtt, amelyet korábban apjuk a néhai [I.] Károly király oklevele és a kápt. nyílt oklevele szerint a kápt. tanújának jelenlétében elválasztva másik birtokától, Morva-tól, már nekik adott, maguknak semmilyen jogot nem tartva fenn ezekben. Isyph-i Mihály fiai ugyanakkor azt vallották, hogy a Zemleny m.-i Lyka folyó mellett lévő Morva, Rakolch, birtokokat, amelyek Mihály fia: Balázs és elődei birtokában voltak, a maguk részéről átengedik örökös birtoklásra minden tartozékukkal együtt Gyapul (dict.) Benedeknek és Jánosnak, valamint örököseiknek a régi határok mentén, maguknak semmilyen jogot nem tartva fenn ezekben. Markolphus fia János fiai pedig úgy nyilatkoztak, hogy a Zemlien m.-i Lyka folyó mellett lévő Kurtueles birtokukból, amelyet egykor az említett Balázs apjuknak, Markolphus fia: Jánosnak és nemes feleségének, az ő anyjuknak adott az Arach birtok és Lezna föld határa közötti részen, Ke felől indulva, az erdőkben, szántóföldeken és más haszonvételekben mérőkötéllel akkora részt mérve, amekkora Felsynk birtok fele, Balázs fiainak: Benedeknek és Jánosnak adnak – az erdőkért erdőt, a szántóföldekért azonos mennyiségű szántót – örökös birtoklásra. Végül Balázs és Mihály fiai a Kurtueles birtokban fennmaradó részről úgy rendelkeztek, hogy az maradjon Markolphus fia János fiaié és örököseiké olyan módon, ahogyan azt Balázs és elődei a kápt. korábbi privilégiumában Jánosnak és feleségének meghagyták. Miután Kurtueles birtokban a határjelek megállapítása még nem történt meg, az osztozkodás tényét tartalmazó privilégium kiállítását a kápt. jan. 13-ra (ad oct. Epiph. d. iam venturi) halasztja, s egyúttal meghagyja, hogy ebben az időpontban minden érintett személy, de legalább a 3 fél oldaláról egy-egy érvényes ügyvédvalló levéllel rendelkező atyafi jelenjen meg. Amelyik fél ennek nem tesz eleget, párbajvesztesként marasztalják el. D. 6. die oct. fe. S. regis Stephani, a. d. 1350.

E.: DL. 4142. (MKA. NRA. 698. 31.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés, valamint kerek pecsét nyoma és szalagja látható. Lyukas.

Tá.: Opuliai László nádor, 1371. máj. 12. DL. 4143. (MKA. NRA. 926. 14.)

K.: AO. V. 399–402. (243. szám, kihagyásokkal).

625. 1350. szept. 4. Beregszász

László fia: Tamás mr., Morochuk mr. alispánja és Bereg m. 4 szb.-ja bizonyítja, hogy Varada-i László fia: János mr. tiltakozva előadta előttük: Doroche birtok É felől lévő negyedrészt telekhelyekkel együtt az ugyanezen Doroche-ból való István fia: János és ennek fia: László átadták neki, a szántóföldeket és a kaszálókat azonban vonakodnak átadni. D. in Loprethzaza, sabb. prox. an. Nat. B. virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 76 975. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 198.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés.

Papír, hátlapján 4 gyűrűspecsét darabjaival, egynek pedig a nyomával.

K.: Z. II. 429. (304. szám).

R.: Neumann T., Bereg m. 37. (35. szám).

626. 1350. szept. 5. Aversa

[I.] Lajos király (H, Je, Si) emlékezetébe idézve Rozguni-i János fia: László mr. és az ugyanonnan való Miklós fia: Péter hűséges – különösen a Nápolyi Királyságban (regnum nostrum Sycilie) végzett – szolgálatait, a nevezettek kérésére nekik, és az említett Péter apjának: Miklósnak, továbbá utódaiknak örök érvénnyel megengedi, hogy a tolvajokat és rablókat (fures, latrones) Chychwa várak és tartozékaik határain belül bárhol felkutathassák és elfoghassák, Vranio ~ Vranio birtokukon akár halálbüntetést is hozhatnak, az elfogott rablókat és bűnösöket nem tartoznak átadni semmilyen m., különösen Zemplén m. c.-ének, alispánjának és szb.-inak, Vranio birtokuk határain belül nyakkalodát vagy akasztófát állíthatnak fel a bűnösök megbüntetésére, egyebekben örök érvénnyel kiemeli őket Zemplén és Újvár (Zemliniensis et Wyuwariensis ~ Wyuariensis) m.-ék c.-einek, alispánjainak és szb.-inak jogszolgáltatása alól, s egyúttal megparancsolja valamennyi, különösen a 2 említett m. jelenlegi és mindenkori c.-ének, alispánjának és szb.-inak, hogy Pétert és apját, Miklóst, valamint János fia: Lászlót és utódaikat jelenlegi rendelkezése ellenére ne merészeljék bíróságaik elé állítani. Megengedi továbbá, hogy a kérelmezők Vranio birtokukon hétfői napokon hetivásárt tartsanak, ha az nem ütközik más megyebeli vásárok érdekével, a vásárra érkező kereskedők, kalmárok és bármely rendű emberek pedig áruik és javaik sértetlensége mellett szabadon jöjjenek és távozzanak. A király egyúttal elrendeli, hogy mindezeket Mo.-n a vásárokon és nyilvános helyeken hirdessék ki, a jelen oklevél tartalmáról pedig Mo.-ra történő visszatérése u. privilegium kiadását ígéri. D. in castro nostro Auerse, die domin. prox. an. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 4144. (MKA. NRA. 595. 12.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölések, valamint egykori gyűrűspecsét nyoma és bevágásai láthatók.

Á.: I. Lajos király, 1361. jan. 28. > I. Lajos király, 1364. febr. 3. Dl. 4145. (MKA. NRA. 596. 9.)

K.: F. IX/1. 768–770. (403. szám).

R.: MTT. II. 142.

1350. szept. 5. (3: 1358. szept. 5.) Visegrád

Zeech-i Miklós, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m. honorbirtokosa bizonyítja: az esztergomi kápt. képviselőjében és ügyvédvalló levelével megjelent előtte Péter mr., az esztergomi egyház kanonoka és jegyzője, s aug. 22-től (ab oct. fe. Ass. virg. glor.) kezdve 14 napig folyamatosan várazkodott Jakab fia: Miklós, Iluka fia: János, Jakab fia: György és az Aranyas melléki 3 székely nemzetség valamennyi székelyével (universos sículos trium generum de iuxta Aranyas) szemben, hogy a váradai kápt. perbehívó és Felwynch birtok iktatása közbeni ellentmondásról szóló oklevele értelmében okleveleiket bemutassák, de az említett székelyek nem jöttek el és mást sem küldtek maguk helyett, ezért az országbíró a távolmaradókat bírságban marasztalja el, hacsak ésszerűen ki nem tudják menteni magukat. D. in Wissegrad, 15. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. 66. 1. 11. (Df. 238 233.) Hátlapján egykorú és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, hátlapjára nyomott pecsét maradványaival.

K.: Székely okl. 20. (12. szám); Str. IV. 42–43. (9. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 222. (571. szám).

Megj.: Szécsi Miklós az országbírói és egyben a turóci ispáni címet 1355 és 1358 között töltötte be, ezért az oklevél minden bizonnyal ebben az időszakban keletkezett. A MNL adatbázisa szerint az irat 1358. szept. 5-én keletkezett.

627. (1350. szept. 7. e.)

Miklós nádor meghagyja a Lelez-i konv.-nek, hogy a Warada-i László fia: János oldalára kirendelt embere mellé küldjenek tanút Domokos fia: Jánosnak valamint Tamás fia: Jánosnak, és ezen János fia: Tamásnak Warada-i László fia: Jánossal szembeni megidézéséhez.

Eml.: a 641. számú oklevélben.

K.: Z. II. 432. (307. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az idézés napjából adódik.

[I.] Lajos király (H, Je, Si) emlékezetébe idézve udvari lovagjának, Lőrinc fia: János mr.-nek érdemeit és hűséges szolgálatait – amelyeket apjának, a néhai [I.] Károly királynak tett, amíg az az országot kormányozta, majd miután ő apja halálát követően a királyi méltóság trónját és koronáját öröklés jogán megörökölte, fáradságot és költséget nem kímélve őt és országát is folyamatosan szolgált, különösen akkor, amikor az András herceg, egykori király (Je, Si) fájdalmas halálát megbosszuló hadjáratokban mindig mellette volt –, nemkülönben eme János mr. testvérének, István királyi kápolnaispánnak (capellanus noster specialis), a budai egyház prépostjának a szolgálatait is – aki fáradságot és költségeket nem kímélve többször követségbe indult a pápai kúriába, Toscana (Tuscia) és Lombardia részeire, s kitartóan szolgált őt a Nápolyi Királyságban (regnum nostrum Si) is, ahol állandóan mellette tartózkodva részt vett különböző tárgyalásokban – mindezek jutalmául Lőrinc fia: János mr.-nek és testvérének: István budai prépostnak, továbbá Chorna-i Imre fia Lőrinc fia: Benedeknek és örököseiknek adja új adomány címén örökös birtoklásra – mások jogainak megsértése nélkül – a Capu nevű várához tartozó Sopron m.-i Zoath várföldet (terram castrensem) a jelenleg elhagyott (destituta) Martonteleke telekkel és a Rába folyón lévő Vntato híddal, vámmal és malommal, továbbá minden hasznával és tartozékával együtt azokkal a határokkal, amelyekkel azt a király, a Sopron m.-i c.-ek, vagy az említett vár várnagyai királyi honor gyanánt birtokolták. Minderről a király Mo.-ra történő visszatérését követően a jelen oklevél bemutatása esetén privilégium kiállítását ígéri. D. in castro nostro Averse, in fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

E.: 1. Dl. 4146. (MKA. NRA. 606. 30.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Szakadt, restaurált, egykori gyűrűspecsét helyével.

2. E. 1.-gyel azonos jelzet alatt. Hátlapján 2 egykorú, *Zowath* névalakot tartalmazó, és 1 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Szakadt, restaurált, vörös viaszba nyomott egykori gyűrűspecsét nyomával. Az egykori pecsét alatt *relatio Nicolai Kont Kont* [!] szavakkal.

3. E. 1.-gyel azonos jelzet alatt. Hátlapján 2 egykorú és 1 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, valamint vörös viaszba nyomott egykori gyűrűspecsét nyoma látszik. Az egykori pecsét felső részénél *relatio Nicolai Kont* feljegyzéssel.

4. E. 1.-gyel azonos jelzet alatt. Hátlapján 1 egykorú, *Zowath* névalakot tartalmazó, és 1 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható. Lyukas, restaurált, vörös viaszba nyomott egykori gyűrűspecsét nyomával. A pecsét felső részénél és részben alatta *relatio Nicolai Kont* feljegyzéssel.

K.: Sopron vm. I. 212–213. (167. szám), Soproni Szle. 1973/1. 40.

Ford.: Középk. hist. 274–275. (142. szám, részlet).

629. 1350. szept. 8. Kassa

[I.] Lajos király (H) Péter testvér Lelez-i prépost kérésére a királyi kegyuraság alá tartozó Szt. Kereszt-egyház javára engedélyezi, hogy az egyház Lelez falujában minden évben 3-3 napig tartó vásárt (nundina seu forum annualis) tartsanak a Szt. Kereszt mindkét ünnepén (in fe. Inv. et Exalt. S. Crucis). D. in Cassa sc. in fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

E.: SNA. Leleszi prépostság mlt. Acta saeculi. 1300. 62. (Df. 233 669.)

K.: –

630. 1350. szept. 9.

A Scepus-i Szt. Márton-egyház kápt.-ja e. a Sarus m.-ből való Komlous-i Arnold fia: László azt vallotta, hogy Kathlyn és Anna nevű nővérei (sorores sue uterine) birtoktalan közemberekhez (homines populares et impossessionati) mentek feleségül, s az ország törvényei (lex) szerint birtokaiból és részbirtokaiból leánynegyedét kell adnia nekik, ezért a kezén lévő Komlous birtok negyedrészt minden haszával és tartozékával együtt nővéreinek, valamint Kathlyn asszony fiainak: Miklósnak, Péternek, Mihálynak, Jakabnak és Máténak (Mathius), ill. Anna asszony fiának: Lászlónak és örököseiknek adja örökös birtoklásra. A kápt. a jelen oklevél visszahozatala esetén minderről privilegium kibocsátását ígéri. D. in crastino fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 39 923. (Balpataky cs. lt. 3. 3.) Hártya, hátlapjára nyomott nagy kerek pecsét apró darabjaival.

K.: –

631. 1350. szept. 10. Aversa

[I.] Lajos király (H) 1350. szept. 10-én Aversa-ban (a. d. 1350. in domin. die prox. p. fe. Nat. S. Marie virg. in castro Auerse) kiállított nyílt oklevele szerint megtiltotta az ország

valamennyi bírójának, hogy a levelében foglalt időpontig [!] ítéletet hozzanak egyrészt Briccius és Loránd felett az elhunyt rokonaik (fr. et proximus) által elkövetett, ugyanezen levélben ismertetett [!] bűnök tárgyában, másrészt Cantor (dict.) Mihály felett saját tettei okán.

Tá.: Kont Miklós nádor, 1364. szept. 8. Dl. 52 049/a. (Kállay cs. lt. 1300. 1444.)

K.: –

Megj.: A Tá.-t adó oklevelet l. Kállay I. 1529. szám alatt, amelyben évjelölés nélkül a fenti irat tartalma is megtalálható.

632. 1350. szept. 11. Buda

[I.] Lajos király (H) e. egyik részről a néhai Vaya-i Miklós lánya, Lyzka-i Deseu özvegye, Klára nemes asszony a maga és fia: Miklós, valamint lányai: Erzsébet és Klára nevében, a másik részről pedig az ugyanezen Lyzka-ból való Rouaz ~ Roaz fiai: Benedek és István megjelenvén, Klára asszony a maga és gyermekei nevében elmondta, hogy miután Roaz említett fiai szept. 17-én (f. VI. prox. nunc ventura) 10 lovat – 8 kifejlettet és 2 idei születésű csikót (10 equas de equacia ipsorum octo videlicet magnos equos et 2 poledros anni presentis) –, továbbá 3 hátaslovat adnak nekik a magukéból, felmenti őket a hitbér és jegyajándék, valamint a lányainak járó leánynegyed követelése alól, s megígéri, hogy ezekkel kapcsolatban a későbbiekben nem indítanak Rouaz fiaival és utódaival szemben pert, de ha Rouaz fiai a fenti határidőben a 10 lovat nem adják át az asszonynak, fiának és lányainak, per kezdete e. fizessenek 10 M.-t a bíró része nélkül, ha pedig Klára asszony vagy gyermekei e hitbér, jegyajándék vagy leánynegyed miatt Rouaz fiait vagy utódaikat a későbbiekben perbe hívnák, patvarkodás bűnében marasztaltassanak el. D. Bude, sabb. prox. p. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

E.: Dl. 105 356. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel útján bekerült vegyes provenienciájú iratok. 1961. 1326.) Hátlapján nagy kerek pecsét apró darabkáival.

K.: –

1350. szept. 12. (?: 1341. [v. e.] szept. 12.)

Az esztergomi kápt. tudatja, hogy [I.] Károly király (H, Da, C) aug. 29-i parancsának (l. a 617. és 618. számú oklevelek között) engedelmeskedve Palast-i Liptow fia: István királyi

ember mellé tanúul küldték Jánost, egyházuk prebendáriusát, akiknek jelentése szerint szept. 5-én (in 8. die predict. fe. Decoll. B. Iohannis Bapt. prox. preteritis) Eghashos Thezer birtokra mentek, s a törvényesen összehívott szomszédok és határtársak jelenlétében bejárták a régi határokat, s ahol szükséges volt, megújították azokat. A határok a következők. A határ Lippa hegy alatt kezdődik a Scewnice folyó révjénél (portus) egy fűzfa alatt lévő 3 földjelnél, Tergen birtok felől. Ezek közül az egyik a Hont várhoz (castrum Huntensem) tartozó Odvarnoc birtokot határolja, a másik Eghashos Thezer-t, a harmadik Terien ~Teryen birtokot. Ny felé út, amelynél 2 földjel van, az egyik Teryen birtokot, a másik Eghashos Thezer-t határolja. Egy erdő közepén egy útnál lévő 2 földjel, az egyik Teryen-t, a másik Eghashos Thezer-t határolja. Ugyanabban az irányban 1 dombon, 1 cearfa fánál lévő földjel, innen egyenesen haladva Essed birtok határánál 1 tölgyfánál lévő 4 szögletföldjel, az egyik Teryen falut, a másik Essed birtokot, a harmadik Eghashos Thezer-t határolja. Innen É-ra fordulva elér az erdőig, majd 1 közútnál lévő 2 földjelig, az egyik Essed birtokot, a másik Eghashos Thezer falut határolja. Innen Ny-ra fordul 1 völgyig, itt 1 patakig, itt 2 földjel van, az egyik Essed birtokot, a másik Eghashos Thezer falut határolja. A patakban É-ra fordul, eléri Felsew Thezer határát, ahol a patak Dé-i oldalában 1 határkő van. A birtokot a fenti határok mellett Petché fia: Tamásnak, Lőrinc fia: Tamásnak, Micola fia: Miklósnek és Thobias-nak mint udvarnokoknak iktatták, s kérésükre a kápt. valamennyiük számára függőpecsétjükkel ellátott privilégiumot állít ki. D. in quind. prenotati fe. Decoll. B. Iohannis Bapt., a. d. 1350. prenotato.

Má.: DL 41 143. (Múz. Ta. Szilágyi) Szakadt, vízfoltos, restaurált. Hátlapján későbbi kézzel írott magyar nyelvű tárgymegjelölés. 15. sz.-i [?] egyszerű Má.-ban.

K.: –

Megj.: Hibás keltezésű. Figyelembe véve azt, hogy az irat csak Má.-ban maradt fenn, s a királyi parancs I. Károly király nevében lett kiállítva, ráadásul a kápt.-i jelentést is hozzá címezték, feltehetően a másoló rontotta az irat(ok) keletkezésének időpontját, méghozzá két alkalommal.

633. 1350. szept. 14. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírása értesíti a Lelez-i konv.-et, hogy Warda-i László fia: János panasza szerint Zerdahel-i Franchyk fiai: Péter és Boxa jún. 30-án (f. IV. prox. p. fe. B. Jacobi ap., a. in presenti preteritum) Zerdahel faluban hatalmaskodva felkeresték és elfogták az ő István és Mihály nevű szolgáit, s egyiküket életveszélyesen megsebesítették. A nádor kéri a konv.-et, hogy embere, Baka-i Mihály, Petri-i Petheu, Mihály fia: János vagy András fia:

Mihály mellé küldjenek tanút az ügy kivizsgálására, a történetekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, in fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1350.

Á.: a 674. számú oklevélben.

K.: Z. II. 435–436. (310. szám).

Megj.: Szövege a névalakok, a címzett és a keltezés kivételével teljesen megegyezik a nádor 1350. szept. 1-jén keltezett, egri kápt.-hoz szóló parancslevelével (l. 623. szám). Ezzel magyarázható, hogy a leleszi konv. okt. 6-án kelt jelentésének, amely a fenti, vizsgálatot elrendelő nádori oklevelet átírja (l. 674. szám), Z. II. 435–436. (310. szám) alatt található K.-a elhagyva a nádor által a leleszi konv.-hez küldött parancs szövegét, visszaatal a néhány oldallal előbb közzétett egri kápt.-hoz küldött parancslevélhez. l. Z. II. 430. (305. szám.)

634. (1350.) szept. 14.

Az egri kápt. jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy szept. 1-jei oklevelének (l. 623. szám) megfelelően embere, Petri-i Miklós fia: Petheu mellé tanúul küldték aljegyzőjüket, az ifjú Pál mr.-t, akik mindenkitől, különösen Zeredahel birtok szomszédjaitól kérdezősködve megtudták, hogy Zeredahel-i Francik fiai: Péter és Boxa jún. 30-án (in eadem f. IV. p. ipsum fe. B. Jacobi ap. iam preteritum) Varada-i László fia: János szolgáit, Istvánt és Mihályt Zeredahel falujukban hatalmaskodva elfogták, alaposan megverték, s Istvánt életveszélyesen megsebesítették. D. in fe. Exalt. S. Crucis, a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 76 976. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 190.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Papír, töredezett kerek pecséttel.

K.: Z. II. 430–431. (305. szám).

Megj.: Vö. a 674. számú oklevéllel, valamint a 633. számú oklevélnél található Megj.-sel.

635. (1350. szept. 15. e.)

János borsodi főesp., Miklós egri püspök lelkiekben általános vikáriusa elrendeli, hogy a Zaccio fia: Beke felesége, Gerinch-i Miklós fia Gergely lánya: Barbara, valamint Verez-i Kuer (dict.) Miklós fia János fiai: György, László és Gergely közötti perben a vitássá vált

birtokokon és birtokrészekben szept. 15-én (in presentibus oct. fe. Nat. S. Marie virg.) végezzenek hj.-t.

Eml.: a 638. számú oklevélben.

K.: AO. V. 402–403. (244. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a hj. kitűzött időpontjából adódik.

636. (1350. szept. 15. e.)

István herceg utasítja Miklós egri püspököt, hogy a Zaccio fia: Beke felesége, Gerinch-i Miklós fia Gergely lánya: Barbara, valamint Verez-i Kuer (dict.) Miklós fia János fiai: György, László és Gergely közötti perben a vitássá vált birtokok és birtokrészek hj.-át halassza [1351.] máj. 1-jére (ad oct. S. Georgii mart. iam venturas).

Eml.: a 638. számú oklevélben.

K.: AO. V. 403. (244. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keletkezési idejéből adódik.

637. 1350. szept. 15. Aversa

[I.] Lajos király (H, Je, Si) tekintettel a Scepus m.-i Korytnik-i Mihály fia: Lengel (dict.) Péter szolgálataira és érdemeire, különösen azokra, amelyeket sem fáradságot, sem költségeket nem kímélve a mostani hadoszlást megelőző (usque nunc residentiam) 3 évig tartó nápolyi (Si) hadjáratokban szerzett, amikor Bari város (civitas Barensis) ostrománál a király mellett harcolva vérét ontotta, mindezek jutalmául egyrészt magának Péternek a kérésére, másrészt több bárónak és királyi lovagnak a közbenjárására felmenti Pétert a patvarkodás alól, amelyet a néhai Pál c. volt országbíró e. a Babareth-i István fia: István ellen folytatott perben rábizonyítottak, s őt, fiait és valamennyi leszármazottaikat becsületükbe visszaállítja. D. in castro Auersae, in oct. fe. Nat. virg. glor., a. d. 1350.

K.: F. IX/1. 765–766. (401. szám, Wagner alapján).

638. 1350. szept. 15.

János borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa emlékezetül adja, hogy Zaccio fia: Beke felesége, Gerinch-i Miklós fia Gergely lánya: Barbara bizonyos birtokok és részbirtokok miatt pert indított Verez-i Kuer (dict.) Miklós fia János fiai: György, László és Gergely ellen, s a köztük lévő perben a főesp. korábban szept. 15-én (in presentibus oct. fe. Nat. S. Marie virg.) megtartandó hj.-t rendelt el (l. 635. szám), most azonban a felek közötti pert és a hj.-t a korábbi állapot fenntartása mellett István horvát-szlavón-dalmát herceg Miklós egri püspökhöz intézett parancslevelének (l. 636. szám) engedelmeskedve [1351.] máj. 1-jére (ad oct. S. Georgii mart. iam venturas) halasztja, a feleket pedig a fenti ügyben büntetés terhe nélkül fogja maga elé idézni. D. in eisdem oct. Nat. S. Marie virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 4147. (MKA. NRA. 69. 18.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Veres* és *Zacchyou* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, valamint közepén kitöredezett kerek pecsét látható.

K.: AO. V. 402–403. (244. szám, kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 124. (1121. szám).

639. 1350. szept. 16.

A Clusmonustra-i konv. jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy júl. 13-i oklevelének (l. 526. szám) megfelelően Gyurfalua-i Mihály fia: János mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Miklós pap testvért, akik Clus, Doboka és Zonuk m.-ket végigjárva mindenkitől – egyrészt valamennyi szomszédától: Miklós fia: János és Leukus Doboka-i nemesektől, László fiai: Domokos és Beke Yklod-i nemesektől, szentpéteri (de S. Petro) Péter fia Gothardus fia: Tamástól, Péter és Ábrahám Dobey-i nemesektől, az ugyanezen Dobey-i Péter fia: Jánostól, szentkirályi (de S. Rege) Páltól, Deseu fia: Györgytől, Gereu-től, Jakabtól és Kemyn-től, másrészt minden idős embertől, aki Lőrinc fia: István szolgálatában állt, amíg az élt (a quibusdam servitoribus, qui in officiolatibus et famulatibus Stephani fillii Laurentii ipso

vivente extitissent), harmadrészt Lőrinc fia: István egyes unokáitól: Reche-i Balázstól, Myko-i Ágostontól, továbbá Lőrinc fia István leányának fiaitól: Teke (dict.) Mihálytól és Teke (dict.) Györgytől, meg másoktól, akiktől csak lehetett – tudakozódva olyan értesüléseket szereztek, hogy a Pagan (dict.) István által Banka-nak nevezett föld valójában az említett Jakab és testvérei Rakus birtokának határai között van, s a remeték templomától az Almas folyóig terjed (incipiens ab ipsa ecclesia heremitae, usque ad ipsum fluvium Almas), Kendurmezeu, Galpuna és Ketteusmezeu birtokok pedig egykor Lőrinc fia: István birtokai és öröklött földjei voltak, tőle pedig az ország szokásjognak megfelelően utódaira szálltak, ebből következően az említett birtokok jog szerint Brasso-i Jakabot és testvéreit illetik. D. f. V. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis, a. praeotato.

E.: Dl. 27 140. (Kolozsmonostori konv. országos lt. Cista comitatum. Doboka B. 34.) Hátlapján 1 azonos és több későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, egykori pecsétre utaló bevágással.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt újkori egyszerű Má.

K.: AO. V. 403–404. (245. szám, kihagyásokkal).

R.: Erdélyi Okm. III. 222. (572. szám).

Ford.: Doc. Trans IV. 550–551. Román nyelvű.

640. (1350. szept. 17.)

Az esztergomi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy Tamás c. országbíró hozzájuk intézett kérésére (l. 565. szám) az [Egyed] Bozouk-i prépost mellé kirendelt Liptou fia: István [*alatta áthúzva*: Tezer-i János] királyi ember mellé tanúul küldték egyházuk scholasticus-át, Pál mr.-t, akik arról számoltak be, hogy Tamás c. oklevelének megfelelően szept. 15-én (in predictis oct. fe. Nat. virg. glor.) Moruth birtokra mentek, hogy az apát és a prépost birtokában lévő privilégiumok alapján elvégezzék a hj.-t, ám ezt nem tudták megtenni, mert 3 napig váraкоztak [János] pilisi apátra vagy képviselőjére, de az nem jelent meg, s mást sem küldött maga helyett. D. f. VI. an. fe. [!]

E.: Dl. 39 183. (Archivum palatinale. Ismeretlen állag 25.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Pyllis* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, és kerek zárópecsét töredékei láthatók. Papír.

Eml.: a 661. és 738. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az utolsó sorban a keltezés befejezetlen maradt. Miután a hj.-t szept. 15-én kellett volna tartani, s 3 napig, vagyis szept. 17-ig váraoztak a pilisi apátra, továbbá a hátlapi feljegyzés és az országbíró parancsa szerint szept. 22-ig kellett a kápt.-nak jelentést tennie, ami e. egyetlen f. VI. van: szept. 17.-e, az oklevél pontos dátumának ez a nap tekinthető. Az esztergomi kápt. fenti jelentése a nádori oklevélben megjelölt királyi emberek nevét az alábbi alakokban tartalmazza. A pilisi apát mellé kirendelt királyi emberek: Saar (dict.) Egyed, Dayka fia: Pál és Citar (dict.) András, a Bozouk-i prépost mellé kijelölt királyi emberek: Tezer-i János, Chempur (dict.) Mihály, Semyen-i István fia: Péter és Liptou fia: István. A [] között szereplő nevek az oklevél hátlapján lévő, azonos kézzel írott tárgymegjelölésből származnak.

641. 1350. szept. 17.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy korábbi oklevelének (l. 627. szám) engedelmeskedve Warada-i László fia: János mr. oldalán kirendelt embere, Jeke-i András fia: Mihály mellé tanúul küldték familiarius-ukat, Lőrincet, akik visszatérve jelentették, hogy a nádor embere a konv. tanújának jelenlétében szept. 7-én (in vig. fe. Nat. B. Marie virg.) Domokos fia: Jánost Berench birtokán, György nevű famulus-ának előállítási kötelezettsége mellett, Tamás fia: Jánost pedig Charnauoda birtokban lévő részbirtokán a fiával, Tamással együtt Jánossal szemben okt. 6-ra (oct. fe. B. Michaelis arch. nunc affuturas) a nádor elé idézték. D. f. VI. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 978. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. B. 37.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, valamint egykorú kéz írásával *Johannes filius Thome et Thomas filius suus non venerunt de Chornavoda comitatus Berek* [!] feljegyzés látható. Papír, foltos, hátlapján töredezett kerek pecséttel.

Eml.: a 683. számú oklevélben.

K.: Z. II. 432–433. (307. szám).

642. (1350.) szept. 17.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti Miklós nádornak (H), a kunok bírójának, hogy itt átírt oklevelének (l. 560. szám) megfelelően embere, Jeke-i András fia: Mihály mellé tanúul küldték Lőrinc nevű famulus-ukat, akik visszatérésük u. egybehangozón a

következőket mondták el. Zabolch m.-ben minden nemestől, nemtelentől és más szabad állapotú, ill. jogállású emberektől (ab aliis libere condicionis et status hominibus) kérdezősködve megtudták, hogy Kalanga és Eleutomelleke földrészek László fia: János Geustusera birtokához tartoztak mindig, régtől fogva, s most is oda tartoznak, ellenben soha nem tartoztak Bezded és Scentmartun birtokokhoz. Maguk is látták továbbá, hogy Geustusera birtok egyik, Bezded felől, az út mellett lévő határjele le van rombolva, ill. azt, hogy Kalanga és Eleutomelleke Geustusera birtok határain belül Ke felől esnek. D. VI. f. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis, a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 76 977. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 192.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Johannes filius Ladislai de Warda* névalakot tartalmazó tárgymegjelölés, és kerek zárópecsét apró darabjai láthatók.

K.: Z. II. 433–434. (308. szám); Magyar Családtörténeti Szle. 1937/5–6. 113.

R.: Jékey 11.

643. (1350.) szept. 17.

A Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt korábbi oklevelének megfelelően (l. 606. szám) Puxa-i Pál királyi ember mellé tanúul küldték Mihály fia: Lászlót, aki visszatérve a királyi ember hallatára, annak jelenlétében és megerősítése mellett elmondta, hogy Zemlyen m.-be mentek, s ott mindenkitől, különösen Zonuk birtok szomszédjaitól és határtársaitól kérdezősködve azt tudták meg, hogy Péter és Boxa famulus-ok hatalmaskodást valóban elkövették Jánossal szemben D. VI. f. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis, a. prenotato. [1350.]

E.: Dl. 76 979. (Zichy cs. zsélyi lt. 214. C. 39.) Restaurált, igen hiányos, alig olvasható. Hátlapján tárgymegjelöléssel és egykori kerek zárópecsét nyomával.

K.: Z. II. 431–432. (306. szám).

644. 1350. szept. 17.

Gehaan fia: István mr., Fehérvár (Castrum Albensis) város bírója, a város esküdtjei és minden polgára tudatják, hogy egyik részről megjelent előttük Bálint (Wallentinus) fia: Szabó (Sartor)

János fehérvári polgár (civis), a néhai Péter fia: János fehérvári polgár veje (sponsus) a feleségével, ezen János lányával: Erzsébet asszonnyal, a másik részről pedig Péter fia: Tamás mr. lipthói c., Chokaku-i várnagy, s János a feleségével egyetértésben előadta, hogy a feleségével kötött házassága révén rá háramlott várbeli (in dicto castro) curia-ját – amelynek közvetlen szomszédja É felől Péter fia: Tamás mr., Dé felől egykor Dombo (dict.) Miklós, most pedig a néhai István apát rokonai (nepotes) – kőházával (cum palacio lapideo) és minden más kőből vagy fából épült épületével, továbbá minden ahhoz tartozó hasznával együtt a szomszédok beleegyezésével szavatosság vállalása mellett eladta Péter fia: Tamás mr.-nek és általa örököseinek a Tamás mr.-től átvett 32 M.-ért – a M.-t 10 pensa-val számolva –, semmiféle jogot nem tartva fenn abban magának, feleségének vagy örököseiknek. A város kérésükre mindkét fél számára függőpecséttel megerősített privilégiumot állít ki. D. in fe. Exalt. S. Crucis, a. d. 1350.

E.:–. Fk. E.-ről: Dl. 104 919. (Batthyány lt. Illésházy cs. lt. 16. 1. 2.) Fk.-én függőpecsét sodrata látható.

K.: –

645. (1350. szept. 17.–szept. 29. között)

István herceg meghagyja az országbírónak, hogy János Pylis-i apátnak Egyed testvér Bozouk-i prépost ellen indított perét halassza el.

Eml.: a 661. és 738. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél keletkezési idejéből adódik, *terminus post quem*je pedig az esztergomi kápt. szept. 17-én kiállított jelentésén nyugszik. A szóban forgó kápt.-i jelentés szerint a felek között folyó perben szept. 15-én kellett volna hj.-t tartani, de azon sem a pilisi apát, sem annak képviselője nem jelent meg. Az ügyre vonatkozóan akkor még nem mutattak be halasztó parancsot, tehát a herceg levelének szept. 17-t követően kellett keletkeznie.

646. (1350. szept. 17.–okt. 6. között)

I. Lajos király utasítja a nádort, hogy Warda-i László fia: János mr.-nek Dénes fia: Tamás mr.-rel szemben Kalanga részbirtok ügyében indított perét halassza el a szerb király ellen

vezetett királyi had feloszlásának 15. napjára (ad quind. residentie exercitus regalis contra regem Rasscie).

Eml.: a 682. számú oklevélben.

K.: Z. II. 485–486. (360. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je abból adódik, hogy a leleszi konv. szept. 17-én még jelentést intézett a nádorhoz a szóban forgó részbirtokkal kapcsolatos helyszíni vizsgálat eredményéről, ezért a perhalasztó parancs feltehetően ezen időpont u. keletkezett. Az oklevél kiállításának *terminus ante quem*jét pedig a felek nádor előtti megjelenésének, s egyúttal a perhalasztó parancs bemutatásának napja adja.

647. 1350. szept. 20.

Pál, Repche és Gyngus melléki főesp., Briccius győri prépostnak, Kálmán győri püspök általános [vikáriusának] alvikáriusa [1350.] szept. 20-án (in II. f. prox. an. fe. B. Mathei ap. et ev.) elhalasztja Ratholt fia: Miklósnak Kamun-i János fia: Bertalan ellen indított perét, s egyúttal elrendeli, hogy embere jelenlétében Herranch fia: István birtokán tartsanak becsút az ország szokása szerint.

Tá.: a 653. számú oklevélben.

K.: AO. V. 406. (247. szám, Tá.-ban).

648. 1350. szept. 22. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. azt a pert, amelyet Nogsemyen-i István fia: István mr. indított Nogsemyen-i Lengen (dict.) János fiai: Leukus, Jakab és Ábrahám (Abram), és János fiainak jobbágya, Péter fia: Pál ellen, s amely perben az eгри egyház kápt.-jának perbe hívó levele (l. 609. szám) értelmében szept. 15-én (in oct. fe. Nat. B. virg.) a felperesek képviselőjében megjelent előtte Domokos fia: Miklós az eгри kápt. ügyvédvalló levelével, az alperesek képviselőjében pedig időpont-egyeztetésre felhatalmazott képviselők (assumptores termini) jelentek meg, perelsőbbség (racione prioritatis termini)

miatt nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf. nunc prox. venturas) halasztja, s mivel most Bajorországba (Bauaria) utazott István herceg esküvőjére, s magával vitte prothonotarius-át: Peteu mr.-t, s az út során saját pecsétjét nélkülözni nem tudta, a jelenlegi oklevelet ezen prothonotarius-ának: Peteu mr.-nek a pecsétjével erősített meg. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 573. (Kállay cs. lt. 1300. 970.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, kitöredezett zárópecséttel.

Eml.: a 737. számú oklevélben.

K.: –

R.: Kállay I. 239. (1040. szám).

649. 1350. szept. 22.

Symone-i Bertalan Aversa-i bíró és Corno-i Pál Aversa-i közjegyző 1350. szept. 22-én, [I.] Lajos király (U, Je, Si) uralkodása idején (a. ab Incarn. eiusdem 1350., die 22. mensis Sept., 4. ind., regnante d. nostro Ludoyco Dei gratia serenissimo V, Je et Si rege, regnorum vero eius V a. 9., Je et Si a. 3.) adománylevelet bocsátanak ki.

E.: –. K. szerint a GA.-ban, a Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 375. (304/C. szám, csak a vonatkozó részlet).

650. 1350. szept. 23.

A budai egyház kápt.-ja e. egyik részről Ilka-i Hegy ~ Hygy (dict.) András lánya: Annus a maga és ügyvédvalló levél nélkül a lánytestvére: Ilona nevében, a másik részről pedig Kyrth-i Miklós fia: András a pozsonyi kápt. ügyvédvalló levelével Pauldy-i Keneez ~ Kenez fia: Fülöp képviselőjében megjelenvén előadták, hogy Kenez fia: Fülöp fogott bírák békeltetése során úgy egyezett meg Pauldy birtokából András lányainak anyjuk leánynegyedével, valamint a nagyanyjuk u. járó hitbérrel és jegyajándékkal kapcsolatban, hogy Fülöp mindezek

megváltása fejében 26 M. dénárt (26 marcas gravi ponderis in promptis denariis) – a M.-t 10 pensa-val számolva – fizet a pozsonyi kápt. e. András lányai részére 3 részletben – amire a pozsonyi kápt. e. már ígéretet tett, s amire most képviselője útján a budai kápt. e. is kötelezi magát –, ti. dec. 7-én (in oct. B. Andree ap.) 8 M.-t, [1351.] márc. 30-án (in oct. diei medii Quadr. prox. affuturis) 9 M.-t, ha ezeket nem teljesítené, bírságban marasztalják el, ha pedig a fennmaradó 9 M.-t [1351.] júl. 1-jén (in oct. fe. Nat. B. Johannis Bapt. nunc affuturis) nem fizetné ki, az eredeti összeg kétszeresét kell megfizetnie. D. f. V. prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 4148. (MKA. Acta Jesuitica. Mon. Tyrnavia 11. 1.) Hátlapján későbbi kézzel írott latin nyelvű tárgymegjelölés, ill. más kéz írásával magyar nyelven *A mikor Páldot megvilágiak birták, miképen fizeték ki abbul a leány ágot* feljegyzés, valamint mandorla alakú pecsét nyoma látható.

K.: AO. V. 405. (246. szám, kihagyásokkal).

651. 1350. szept. 25.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je e. egyik részről Cyne (dict.) Péter fia: Marouth mr. Olazy-i nemes, Torda m.-i c. és a testvére (soror uterina), a néhai Karul-i Vrdung (dict.) András fia: Miklós mr. özvegye: Kathlyn nemes asszony, a másik részről pedig ezen Karul-i András fia: Marchardus a maga, valamint rokonai (fr. patruelis), Simon fiai: László és Mihály, ill. Mihály fia: István nevében megjelenvén, Katalin elmondta, hogy bár Marchardus-tól és rokonaitól férje birtokai u. a szokásjog szerint hitbér és jegyajándék jár neki, ő ezekről lemond, és férjének rokonait mentesíti minden követelése alól annak fejében, hogy Marchardus és rokonai élete végéig eltartják őt. A szóban forgó járandóságokról való lemondást testvére, Marouth mr. is tudomásul veszi, s abba beleegyezik. A konv. a fenti egyezségről pecsétjével megerősített nyílt oklevelet állít ki, amelyről újbóli bemutatása esetén privilegium kiadását ígéri. D. sabb. prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 98 564. (Károlyi cs. nemzetségi lt. Károlyi cs. 1. 13.) Foltos, hátlapján kerek pecsét nyomával.

Má.: Dl. 90 747. (Intézmények irataiból. Szatmár m.) 11. 23–24. old. Egyszerű újkori Má.

K.: F. IX/6. 50–51., Károlyi I. 186–187. (126. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 222–223. (573. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 551–552. Román nyelvű.

652. 1350. szept. 25. Caivano

Rogério-i András, Caiuanus kerület bírása és Alesio-i Tamás, egész Si területén (per totum regnum Sicilie) királyi felhatalmazással működő nápolyi közjegyző 1350. szept. 25-én, [I.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. a Nat. eius 1350., regnante serenissimo d. Luduico Dei gratia inclito rege V, Je et Si, regnorum vero eius V a. 9., Je et Si a. 3. feliciter, Amen, die 25. mensis Sept., 4. ind., apud Cayuanum) oklevelet adnak ki egy peres ügyben történt kiegyezésről.

E.: –. K. szerint a GA.-ban, a Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 375. (304/D. szám, csak a vonatkozó részlet).

653. 1350. szept. 25. Szombathely

Pál, Repche és Gyngus melléki főesp., Briccius győri prépostnak, Kálmán győri püspök általános vikáriusának alvikáriusa tudatja: korábbi oklevelének megfelelően (l. 647. szám) emberével együtt megjelent előtte egyik részről Ratholt fia: Miklós felperes, a másik részről pedig Kamun-i János fia: Bertalan alperes, s előbbi úgy nyilatkozott a Herranch fia: István birtokán lévő hitbérrel kapcsolatban, hogy Bertalan a birtok egy részét egy malomhellyel együtt birtokolja, Bertalan viszont azt állította, hogy csupán 3 hold földet bír, nem többet, malomhely nélkül, s a földet vásárlással szerezte meg, amit oklevéllel tud bizonyítani. A főesp. ezért úgy rendelkezik, hogy Bertalan – miként arra magát önként kötelezte – okt. 1-jén (II. f. p. fe. B. Michaelis arch.) mutassa be azokat az okleveleket, amelyek ezzel a 3 hold földdel kapcsolatban nála vannak. D. Sabarie, sabb. prox. p. fe. memorandum, a. d. 1350.

E.: Dl. 58 018. (Békássy cs. lt. 15.) Hátoldalán azonos kézzel írott tárgymegjelölés. Papír, mandorla alakú zárópecsét töredékeivel.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű újkori Má.

K.: AO. V. 406. (247. szám, kihagyásokkal).

R.: Bónis–Balogh 124. (1122. szám); Tóth–Zágorhidi 53. (72. szám).

654. 1350. szept. 25. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja a Lelez-i konv.-tel: István mr. volt Zeurynium-i bán nevében értésére adták, hogy a nevezett meg kíván osztolni rokonával (proximus), Konrád (Corrardus) fia: Lászlóval Zygan birtokukon, ezért a király meghagyja a konv.-nek, hogy László fia: Péter, Mokou, Rozuad-i Ábrahám (Abram), Zolnuk-i Tamás vagy Bogdan-i Demeter királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút a birtokra, majd azt az összehívott szomszédok jelenlétében az egri kápt.-nak István bán és László között létrejött egyezséget tartalmazó oklevele alapján osszák fel, a történetekről pedig küldjenek számára írásos jelentést. D. Bude, sabb. prox. p. fe. B. Matheii ap., a. d. 1350.

Á.: a 692. számú oklevélben.

K.: Bánffy I. 171. (144. szám).

655. 1350. szept. 26. Róma

[I.] Lajos király (H, Je, Si) emlékezetébe idézve Kolta-i János fiainak: Jakab, Illés és János mr.-eknek az érdemeit és a Nápolyi Királyságban (in regno nostro Si) tett hűséges szolgálatait, amelyek során vérük ontásával, költséget és fáradságot nem kímélve segítették őt, a nevezettek kérésére különös kegyből biztosítja számukra, hogy amennyiben Vasvár m.-i Mylek és Gyanou birtokaik visszaszerzése érdekében bármely Mo.-i bíróság e. pert indítaná, az illetékes bíró okleveleik megtekintése u. erről haladéktalanul hozzon ítéletet. D. in vrbe Romana, die domin. prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 66 626. (Vidos cs. lt. 11.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és piros viaszba nyomott egykori gyűrűspecst nyoma látható, a pecsét alatt és a hátoldal közepén legfelül *relatio Andree filii Dyonisii* kancelláriai jegyzet.

K.: F. IX./1. 777–778. (409. szám).

656. 1350. szept. 26. Buda

Miklós nádor, a kunok bírása tudatja: amikor az ő nevében albírója, Desew mr. 1349. jún. 1-jén (f. II. prox. p. fe. Penth. in a. prox. transacto) Győr és Komárom m.-k részére Győr városánál közgyűlést tartott, Ekch fia János fia: Miklós – miként azt Desew mr. a közgyűlésen

írásba foglalta – előadta, hogy Győr m.-ben lévő Peryche nevű öröklött részbirtokát Vilmos (Villermus), a pannonhalmi (Mons Sacer Pannonie) monostor apátja elfoglalta, amire a Vilmos apát képviselőjében a pannonhalmi monostor ügyvédvalló levelével megjelent Tamás mr. litteratus azt válaszolta, hogy Peryche birtokot Miklós elődei a monostornak adományozták, s erről az apát oklevelekkel rendelkezik. Desew mr. az oklevelek bemutatására [1349.] nov. 18-át (oct. fe. B. Martini conf. a tunc venturas) jelölte meg határidőként. Ebben az időpontban a nádor e. egyik részről megjelent János fia: Miklós, a másik részről pedig a pannonhalmi monostor ügyvédvalló levelével az apát serviens-e, Cheh-i István, aki bemutatta [II.] Géza (Geycha) király fia: [III.] István függőpecséttel megerősített privilégiumát, amelynek tartalma szerint Konrád (Corardus) a maga Isa nevű birtokát a monostornak adta. Ezzel kapcsolatban az apát képviselője elmondta, hogy Isa birtok Peryche birtokkal azonos, amelyben János fia: Miklós állítása szerint részt birtokol, Konrád pedig Miklós elődje volt. János fia: Miklós ellenben azt állította, hogy az apát nem Isa, hanem Peryche birtokot foglalta el, Konrád pedig nem elődje neki. A nádor ezután elrendelte, hogy embere és a veszprémi kápt. tanúja, ill. a felek vagy képviselőik jelenlétében Győr m.-ben mindezekkel kapcsolatban tartsanak vizsgálatot ápr. 4-én (in oct. fe. Pasce d. tunc venturas), a veszprémi kápt.-nak pedig meghagyta, hogy mindezek elvégzésére erre kijelölt embereinek egyike, ti. Halap-i András fia: Mihály, Kubuch-i Sol fia: András vagy Thoty-i Lőrinc fia: Péter mellé küldjenek tanút, s a történekekről [1350.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. tunc venturas) tegyenek jelentést. Ebben az időpontban megjelent a nádor e. János fia: Miklós és az apát törvényes képviselője, s bemutatták neki a veszprémi kápt. jelentését (l. 257. szám), amely szerint Isa birtok nem azonos Peryche birtokkal. A pannonhalmi apát képviselőjében megjelent István azonban hozzátette, hogy Peryche birtokkal kapcsolatban más oklevéllel is rendelkeznek, ezért 3 M. bírság megfizetésének vállalása mellett kérte, hogy a nádor által megjelölt időpontban bemutathassák további okleveleiket. A nádor erre elrendelte (l. 361. szám), hogy az apát vagy képviselője szept. 15-én (in oct. fe. Nat. B. virg.) mutassa be előtte a kérdéses oklevelet, előtte azonban fizessen 6 M. bírságot részben neki, részben a másik fél javára. Ezt követően szept. 15-én egyik részről megjelent a nádor e. János fia: Miklós, a másik részről pedig a pannonhalmi apát és monostor képviselője, s utóbbi bemutatta a néhai [II.] András király (H) 1221-ben kiállított privilégiumát, amelynek tartalma szerint Leustachius és felesége, Hylta nemes asszony és mások Peryche birtokot a pannonhalmi monostornak adományozták. Erre János fia: Miklós bemutatta az említett Desew mr. 1349. jún. 6-án (6. die prelibate nostre congregacionis) kelt nyílt oklevelét, amelyben az áll, hogy Peryche birtok János fia: Miklósnak őseitől (avo et prothavo) öröklött birtoka, s residencia-ja is ott van. Mindezen oklevelek áttekintése u. a nádor és a vele ítélező főemberek Peryche birtokot a pannonhalmi monostornak és apátjának ítélik az András király privilégiumában foglaltak alapján mások jogainak sérelme nélkül, ugyanakkor János fia: Miklósnak és utódainak az ügyben örök hallgatást parancsolnak. A nádor minderről függőpecsétjével megerősített privilégiumot állít ki. D. Bude, 12. die oct. fe. Nat. virg. glori. predict., a. d. 1350.

E.: BFL. Pannonhalma. 400. konv. lt. Capsarium 20. I. (Df. 207 206.) Szakadozott, egyes helyeken nehezen olvasható. Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelöléssel. Fk.-én egykori függőpecsét bevágásai láthatók.

K.: –

Megj.: II. András király 1221. évi privilégiumával kapcsolatban l. Reg. Arp. 368. számot.

657. 1350. szept. 27.

Symone-i Bertalan Aversa-i bíró és Corno-i Pál Aversa-i közjegyző 1350. szept. 27-én, [I.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. ab Incarn. eiusdem 1350., die 27. mensis Sept., 4. ind., regnante d. nostro Ludoyco Dei gratia serenissimo V, Je et Si rege, regnorum vero eius V a. 9., Je et Si a. 3.) adománylevelet bocsátanak ki.

E.: –. K. szerint a GA.-ban a Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 375. (304/E. szám, csak a vonatkozó részlet).

658. 1350. szept. 28.

A velencei államkönyv 1350. szept. 28-i (a. 1350. ind. 4., die 28. Sept.) bejegyzése szerint [Venetia] arról értesülve a Szerbia (Raxia) királyához és a Bosznia (Bossina) bánjához küldött követektől, hogy nem látnak reményt a 2 fél közötti megegyezésre, visszahívja őket, ha továbbra sem látják szükségét ott tartózkodásuknak, mert az igen sokba kerül.

E.: K. szerint a Misti című velencei államkönyv 26. kötetében.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 395. (321. szám).

659. 1350. szept. 28.

A Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor konv.-je Machka (dict.) Domokos mr. Aranyas-i várnagy kérésére és oklevél-bemutatása alapján pecsétjével megerősített nyílt oklevélben

átírja [I.] Lajos király (H) 1349. nov. 8-án kelt [„András erdélyi püspök elfogásáról szóló”]
parancsát. D. f. III. prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 26 373. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-ból. Gyulafehérvári kápt. országos lt.
Cista comitatum. Alba E. 20.) Hátlapján későbbi kézzel írott, magyar nyelvű
tárgymegjelöléssel. Papír, vízfoltos, hátlapján kitöredezett kerek pecséttel.

K.: Eszterházy J., MS. 5. (1867) 362–363.; AIR. I. 1. 74. (44. szám, szept. 24-i [D. f. VI.
prox. an. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.] keltezéssel).

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt 1782. ápr. 13-án kelt hiteles Má.

R.: Erdélyi Okm. III. 223. (574. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 520. (756. szám) Román nyelvű.

660. 1350. szept. 29.

Kunczlinus c. fia: Mihály, a pestújhegyi vár (castrum Novi Montis Pestyensis) bírása, továbbá
az esküdtek és az összes polgár tudatják, hogy személyesen megjelent előttük az egyik részről
polgártársuk, a néhai Karachinus nemzetségéhez tartozó Miklós fia: Péter, a másik részről
pedig 2 budaváraljai (de suburbio castri predicti) polgártársuk: Miklós litteratus és Jakab,
valamint János Pesth-i kézműves. Péter elmondta, hogy azt a nagy út mellett, István, Tamás
és András szőlőjének szomszédságában, Wrach fia: Wydus-éhoz legközelebb eső, Sasad falu
területén lévő szőlőt, amit anyósa, Karachinus özvegye: a nemes Erzsébet asszony és annak
fia: Mihály Miklós litteratusnak, Jakabnak és Jánosnak szükségből 28 ft.-ért elzálogosítottak a
város szokásjoga szerint, s amely a zálogba adók végrendelete alapján zálogértéken
megváltandó – ezt az utóbbi felek is megerősítették –, ezen összeg kifizetésével tőlük
megváltotta. D. in fe. S. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 29 683. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-ból. GYKOL. Cista comitatum.
Máramaros 5. 2.) Csonka, jobb oldalából nagyobb darab hiányzik. Hátlapján későbbi
kézzel írott tárgymegjelölés és vörös viaszba nyomott kerek pecsét nyoma, ill. egykori
pecsét szalagjai látszanak.

Má. E.-vel azonos jelzet alatt 1786-ból származó hiteles Má.

K.: AO. V. 407. (248. szám, kihagyásokkal).

661. 1350. szept. 29. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Twruch m.-i c. tudatja: István herceg korábbi oklevele (l. 491. szám) szerint János Pylys-i apát pert kezdeményezett Egyed testvér Bozouk-i préposttal szemben, amelyben egyrészt az országbíró korábbi oklevele (l. 565. szám), másrészt az esztergomi kápt. oklevele (l. 640. szám) értelmében szept. 22-én (8. die oct. fe. Nat. B. virg.) egyik részről megjelent e. János Pylys-i apát képviselőjében, a másik részről pedig Joseph fia: Miklós a Sagh-i konv. ügyvédvalló levelével Egyed testvér Bozouk-i prépost képviselőjében, s mivel a pilisi apát nevében bemutatják István herceg perhalasztó parancsát (l. 645. között szám), az országbíró a pert nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf.) elhalasztja annak korábbi állását fenntartva, azzal, hogy a pilisi apát terhére megállapított, per kezdete e. fizetendő 6 M. bírságot az újonnan kijelölt időpontban az apátnak meg kell fizetnie. Az országbíró, mivel Bajorországba (Bauaria) utazott István herceg esküvőjére, s magával vitte prothonotarius-át: Peteu mr.-t is, és az út során saját pecsétjét nem nélkülözheti, ezért a jelen oklevelet nevezett prothonotarius-ának: Peteu mr.-nek a pecsétjével erősített meg. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 39 184. (Regnicolaris lt.-ból. Archivum palatine. Ismeretlen állag 25.) Az oklevél alján az alábbi, más ügyre vonatkozó halvány feljegyzéssel: *Johannes prepositus de Beyn Lypoldus de Derseny vel Johannes de Tezer aut Stephanus filius Lypto.* Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, valamint kerek zárópecsét és egy másik rányomott pecsét maradványai láthatók. Papír, vízfoltos, több helyen lyukas, nehezen olvasható.

K.: –

662. 1350. szept. 29.

A somogyi konv. 1350. szept. 29-én (in fe. S. Michaelis arch. in a. d. 1350.) kelt nyílt oklevele szerint Deche fia: Lacha és Bede fia: Miklós azt vallották előttük, hogy annak a Chychol-ban lévő részbirtoknak a használatáért és hasznainak begyűjtéséért (pro inhabitatione usuum et utilitatum ac fructuum perceptione), amelyet Vilmostól (Vyllermus), a pannonhalmi (Mons Sacer Pannonie) Szt. Márton-monostor apátjától és konv.-jétől haszonbérbe véve (feudaliter) birtokolnak, minden év júl. 4-én (in fe. transitus S. Martini episc. et conf.) 10 pensa dénárt tartoznak fizetni az apátnak és a konv.-nek, vagy embereiknek a tihanyi monostor konv.-je e. ezen monostor erről szóló írásos bizonyítása mellett. Amennyiben a fenti határidőt elmulasztanák, az összeg kétszeresét kell fizetniük, ha pedig ők vagy utódaik 3

egymást követő évben nem fizetnek, a részbirtok használatát és a hasznok beszedését mindenféle eljárás nélkül elvesztik.

Tá.: Opuliai László nádor, 1367. okt. 29. BFL. Pannonhalma. 538. konv. lt. Capsarium 79. Z. (Df. 207 337.)

Má.: BFL. Pannonhalma. Tihanyi apátság. Birtokiratok 25. 1. 18. (Df. 208 395.) Tá.-ról készített, 1744-ből származó egyszerű Má.

K.: –

R.: Borsa, Somogy 43. (215. szám).

663. 1350. okt. 3.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je tudatja: korábbi kötelezvénylevele szerint Anarch-i István fia: Lászlónak Warda-i László fia: Jánostól szept. 29-én (in ~~æt~~ fe. B. Michaelis arch., scilicet in 3. revoluzione eiusdem) kellett megváltania egy, a Zabolch m.-i Daganas részbirtokához tartozó szigetet 5 kassai M. garasért. A mondott időpontban megjelent a konv. e. Warda-i László fia: János, s 4 napig várakozott, de István fia: László nem jött el, nem is küldött mást, s fent említett birtokát nem váltotta meg. D. 5. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 980. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 188.) Hátlapján azonos kézzel, valamint későbbi kézzel írott tárgymegjelölések, továbbá kerek pecsét maradványai és hártymaszalagjai látszanak.

K.: Z. II. 435. (309. szám).

664. (1350. okt. 4. e.)

Nagy (Magnus) Péter kőrösi c. oklevele szerint a szb.-kal és szlavóniai (regnum Sclauonie) fogott bírákkal úgy ítélkezett, hogy a Kőrös m.-ből való Jakab fia Péter fia: László eskütársakkal tegyen esküt a császmái egyház kápt.-ja e. Miklós fiaedew-vel szemben.

Eml.: a 667. és a 705. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az eskü letételének napjából adódik.

665. 1350. okt. 4.

A budai kápt. e. egyik részről Tamás fia: Ekus (dict.) Miklós Budaváraljáról (de sub castro Budensis), a másik részről pedig Márton fia: János óbudai (de Veteri Buda) hospes megjelenvén előbbi Vid (Wydus) fia: Mihály jelenlétében, engedelmével és egyetértésével elmondta, hogy óbudai házát vagy telkét (domum suam seu sessionem), amely egyik oldalról Chyde fia János fia: Péter házával, a másik oldalról pedig Theutos mr.-ével szomszédos, s amely Chepanus fia: Jánosnak és fiainak halála u. rokonságuk révén (ratione seu iure proximitatis) rászállt, minden tartozékával, kő- és faépületeivel s minden mással, ami a telken van, a régi határaival eladta, s most a kápt. e. mások, különösen a budai egyház sérelme nélkül eladja Márton fia: Jánosnak és örököseinek a már átvett 100 ft.-ért, a város szokásjoga szerint, szavatosság vállalása mellett. A kápt. minderről chirographált és pecsétjével megerősített privilégiumot állít ki. D. II. f. prox. p. fe. B. Mychaelis arch., a. d. 1350. Péter mr. éneklő-, János mr. örkanonok, László mr., Imre mr., László mr., Vgrin mr., Péter mr., Mihály mr., János mr. és Demeter mr. kanonokok jelenlétében.

E.: Dl. 4149. (Mon. Vet. Bud. 18. 8.) Felül chirographált (ABC). Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Sárga zsinóron függő, vászonba varrott függőpecséttel.

Á.: Lukács budai prépost, titkos kancellár, 1390. nov. 29. Dl. 3750. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. V. Buda 18. 40.)

K.: AO. V. 408. (249. szám, kihagyásokkal).

666. 1350. okt. 4.

Az egri kápt. 1350. okt. 4-én (in a. d. 1350. f. II. prox. an. oct. fe. S. Michaelis arch.) kiállított nyílt oklevele szerint az előttük megjelent Bator-i Cheech fia Jakab fia: Péter előadta, hogy a néhai Sebe c. ugyanezen Bator birtokban lévő részbirtokának negyedrészt, annak minden hasznával és tartozékával együtt átadja örökös birtoklásra Sebe nőági leszármazottainak (per

lineam femineam decedentes), a kápt. e. jelen lévő Peterke fia: Vörös (Rufus) Jánosnak, valamint András fia: Balázsnak és fiának: Miklósnak az őket természetes jogon megillető leánynegyed teljes megváltásaképpen, János, Balázs és Miklós pedig Jakab fia: Pétert és utódaikat nyugtatják a fenti leánynegyed tekintetében.

Tá.: 1. Budai kápt., 1372. máj. 10. > Szécsi Miklós országbíró, 1372. jún. 7. HML. Egri székesfőkápt. mlt. 248. 1. (Df. 210 156.)

2. Budai kápt., 1372. máj. 10. > Szécsi Miklós országbíró, 1372. jún. 7. HML. Egri székesfőkápt. mlt. 248. 2. (Df. 210 157.)

Má.: Tá. 2.-vel azonos jelzet alatt. Tá. 2-ről készült egyszerű újkori Má.

K.: –

667. (1350. okt. 4.–okt. 27. között)

A csázmai kápt. jelenti Péter kőrösi c.-nek, hogy Jakab fia Péter fia: László eskütársaival együtt az előírt (l. 664. szám) esküt Miklós fia:edew-vel szemben okt. 4-én (f. II. prox. an. oct. B. Diionisii mart.) ellentmondás nélkül letette előttük.

Eml.: a 705. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus post quem*je az eskü letételének időpontjából, *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél kiállításának napjából adódik.

668. (1350. okt. 5. e.)

I. Lajos király Bechey-i Imre fia: Teutos mr. tiltakozására meghagyja a Pasaga-i kápt.-nak, hogy kiküldött embere mellé állítsanak tanút Teutos mr. Blyna districtus-ban lévő birtokai és részbirtokai, legfőképpen Zela birtoka szomszédainak és határtársainak, különösen is Peterka fiainak: Istvánnak és Yuan-nak ~ Yvan-nak, valamint Leustachius fia: Gergelynek az eltiltásához.

Eml.: a 669. számú oklevélben.

K.: AO. V. 409. (250. szám, Eml.-ben); Smič. XI. 616. (473. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél kiállítás idejéből adódik.

669. 1350. okt. 5.

A Pasaga-i Szt. Péter-egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy korábbi oklevelének (l. 668. szám) engedelmeskedve Chepanus fia: Miklós királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Kozma mr. notarius-t, akik visszatérve egybehangzóan jelentették, hogy Imre fia: Teutos mr. Blyna districtus-ban lévő valamennyi birtoka és részbirtoka, különösen Zela nevű birtoka szomszédait és határtársait, elsősorban Peterka fiait: Istvánt és Yuan-t ~ Yvan-t, valamint Leustachius fia: Gergelyt eltiltották Zela birtok eladásától, zálogba adásától és bármiféle elidegenítésétől, mindenki mást pedig, legfőképpen Fülöp fiait: Jánost, Márkot, Lukácsot (Luchacius) és fiaikat, valamint Vrachina fia: Vrack-ot és fiát: Pétert, továbbá Sornow-i Varisa fiait: Andrást, Istvánt és fiaikat e birtok megvásárlásától, zálogba vételétől és a birtokba való belépéstől. D. f. III. prox. p. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: DL. 4150. (MKA. NRA. 520. 17.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint mandorla alakú pecsét töredékei láthatók.

K.: AO. V. 409. (250. szám, kihagyásokkal); Smič. XI. 616–617. (473. szám).

670. 1350. okt. 5. Illyéd

Zeer-i Powsa mr. Karassow m.-i c. és Galambuch-i várnagy tudatja Sebus-i alvárnagyával, Kaza-i Gergely mr.-rel, hogy Jwga fia: Lupchyn vajda – akit más néven Jánosnak hívnak – bemutatta előtte a néhai [IV.] Béla király (H) privilégiumát, amelynek tartalma szerint Tyuis, Gepu és még más, a Sebus-i districtus-ban lévő birtokok is elődeié voltak, ezeket tehát örökjogon birtokolja, ám sérelmére hatalmaskodva elfoglalták azokat. A vajda egyidejűleg bemutatta a király és a herceg okleveleit, amelyekben meghagyják a várnagynak, hogy János vajdát minden zaklatni szándékozótól védje meg birtokaiban, ezért Powsa mr. megparancsolja

alvárnagyának, hogy e levél elolvasása u. János vajdát tanúk jelenlétében azonnal iktassa be Tyuis nevű birtokába, az esetleges ellentmondókat pedig a birtokkal kapcsolatos oklevelekkel együtt idézze jelenléte elé. D. in Ilyed, III. f. prox. p. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 419. (Festetics cs. lt. Krassó 22.) Hátlapján kerek pecsét töredékei látszanak.

K.: –

671. (1350. okt. 6. e.)

I. Lajos király meghagyja az országbírónak, hogy Nagy (Magnus) Istvánnak János fia: Fülöp és Miklós fia: János ellen indított perét halassza el.

Eml.: a 685. számú oklevélben.

K.: Z. II. 437. (312. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek országbíró előtti megjelenésének, s egyúttal a perhalasztó parancs bemutatásának napjából adódik.

672. (1350. okt. 6. e.)

Sarus m. alispánja és szb.-i Miklós testvér Sarus-i perjelnek és konv.-jének Thekule nb. Nagy (Magnus) János ellenében bizonyos részbirtokkal és egyéb ügyekkel kapcsolatban indított perét áthelyezik a királyi jelenlét bírósága elé.

Eml.: a 684. számú oklevélben.

K.: Wagner, Sáros 521. (9. szám, Eml.-ben); F. IX/1. 805. (429. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a felek nádor előtti megjelenésének időpontjából adódik.

673. (1350. okt. 6. e.)

István, a Varada-i egyház rector-a jelenti János mr. borsodi főesp.-nek, hogy Antal pap, a Thos-i egyház rector-a okt. 6-ra (oct. fe. B. Michaelis arch.) a főesp. elé idézte Vythez-i László fia: Lőrincet Anarch-i István fia: László mr.-rel szemben.

Eml.: a 680. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je a főesp. előtti megjelenés időpontjából adódik.

674. (1350.) okt. 6.

A Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konv.-je jelenti Miklós nádornak, a kunok bírójának, hogy szept. 14-i itt átirat oklevelének (l. 633. szám) engedelmeskedve embere, Zuty-i András fia: Mihály mellé tanúul küldték familiaris-ukat: Lőrincet, akik visszatérve egybehangzóan a következőket mondták el: Zemlyen m.-ben mindenféle helyzetű és állapotú embertől (nobiles, ignobiles et cuiusvis status et condicionis homines), különösen Zerdahel birtok szomszédaitól és határtársaitól kérdezősködve megtudták, hogy Franchyk fiai: Péter és Boxa jún. 30-án (in eadem f. IV. p. ipsum fe. B. Jacobi ap. iam preteritum) Warda-i László fia: János szolgáit Zerdahel falujukban hatalmaskodva elfogták, alaposan megverték, s Istvánt életveszélyesen megsebesítették. D. in oct. fe. B. Michaelis arch., a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 76 981. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 194.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, továbbá 1 kerek pecsét töredékei és 2 másik pecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: Z. II. 435–436. (310. szám).

Megj.: Vö. a 634. számú oklevéllel.

675. 1(350.) okt. 6.

A Clusmunustura-i Szt. Szűz-egyház konv.-je e. Miklós mr. Zonuk-i és László mr. Hunyad-i főesp.-ek az erdélyi kápt. képviselőjében megjelenvén tiltakozva előadják, hogy miközben a

kápt. és Markws ~ Marcus fia: János Deyche-i nemes között egy bizonyos, a kápt. Mirizlow birtoka és Deyche birtok között lévő földrész ügyében per indult az erdélyi vajda e., s a kápt. terhe vállalása mellett kérte, hogy az ügyben a király hozzon végső döntést a királyi kúriában, amely kérést látva az erdélyi részek nemesei az ügyet a király elé tették át, aközben Marcus fia: János a per lezárását nem várva meg, a perfüggés idején a kápt. tudta nélkül embereivel a vitás földrészen új határjeleket emeltetett, magának foglalva el azt a kápt. nagy kárára, ezért az erdélyi kápt. képviselőiben megjelentek a konv. e. eltiltják Markws fia: Jánost a szóban forgó földrész elfoglalásától, haszonvételeinek és hasznainak beszedésétől és használatától. A kápt. a tiltakozók kérésére minderről oklevelet állít ki. D. in oct. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1[350].

E.: Ba. Gyulafehérvári kápt. lt. Erdélyi kápt. Oklevelek. Beke 5. 645. (Df. 277 316.) Vízfoltos, betűi elmosódtak. Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint kerek pecsét darabjai és szalagjai láthatók. Papír.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt, az erdélyi kápt. által 1786. márc. 29-én készített hiteles Má.

K.: –

R.: Beke 509. (645. szám); Beke, Cízmjegyzék 40. (102. szám).

Megj.: Az oklevél második része a foltok miatt nehezen, vagy nem olvasható. Má. készítője már jelenlegi állapotában látta az oklevelet, noha az irat kiadásának évét még pontosan meg tudta határozni. A [] közötti rész Má.-ból származik, amely E.-t a konv. pecsétjével ellátott nyílt formájú papíroklevélnek mondja.

676. 1350. okt. 6.

Az egri kápt. 1350. okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch., a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint Kapla-i Desew fiai: Miklós és László a Borsod m.-i Kaza birtokban lévő teljes öröklött birtokrészüket minden hasznával és tartozékával együtt zálogba adták néhai Gede-i Loránd nádor fia Desew fia: Péternek 118 ft.-ért.

Tá.: [Garai Miklós nádor, 1430. márc. 3.] Dl. 25 809. (Ismeretlen provenienciájú iratok.) Csonka.

K.: –

Mihály officialis, Wesseus mr. zólyomi c. helyettese és a 4 szb. tudatják, hogy Tompos fiai: Fülöp, Eles (dict.) János és Miklós Ponik-i nemesek meg akartak osztolni birtokaikon, végül Pogranchus lipthói nemes Tompos említett fiaival a színük elé járult, s Tompos fiainak birtokai felosztásával kapcsolatban az alábbiakat adták elő. Kihagytak az osztály alól 2 malmot, amely anyjuknál matradt élelmezésre és öltözködése biztosítására olyan feltétellel, hogy Fülöp – anélkül, hogy e malmokat a neki jutó telkekhez kapcsolódva odaadták volna neki – rendelkezzen bennük az örletés szabad lehetőségével (tali interposita condicione, quod dictus Philippus in dictis molendinis liberam habeat ad ipsius curiam omni donacione remota molendi facultatem), amennyiben pedig Eles (dict.) János önállósulva függetlenítené magát anyjától és kisebb testvérüktől, az örletés ugyanilyen szabad lehetősége illeti meg. Ezenfelül anyjuknál marad egy fürdő (balneum) is, azzal, hogy az említett Fülöpnek és Eles Jánosnak szabadon lehetőségük van e fürdő használatára, ha pedig anyjuk elhunyna, akkor a fürdő és a malmok is Tompos fiaira háramlanak felosztásra, illetve birtoklásra. A hozzájuk tartozó bányarészt korábban fivérükre, Fülöpre bízták testvérei, ám a bánya művelése, azután, hogy Fülöp a bánya hasznából hiánytalanul kifizette az 54 ft.-nyi fizetési kötelezettséget, Tompos fiainak kezére száll, 3 részre megosztva. Megállapodnak abban is, hogy a m. hatóságának jelenlétében 6 jobbágyot kiválasztva azok végzik majd el Tompos fiai birtokainak felosztását. A testvérek kötelezettséget vállalnak arra, hogy alávetik magukat a birtokosztály eredményének, bárhogyan alakuljon is az, továbbá arra, hogy az eddig leírtakat visszavonhatatlanul elfogadják. A 3 részre történő felosztás kiterjed a curia-jukon lévő valamennyi vagyontárgyukra (res), összes öröklött javaikra, illetve birtokukra. Fülöpnek szabad lehetősége van arra, hogy 2 házuk közül válasszon magának, illetve arra, hogy a curia-ból részt vegyen ki (et de curia liberam habeat recipiendi facultatem). Fülöp gondja 2 leánytestvérnek – a középsőnek és a legfiatalabbnak – az eltartása, s azoknak a javaknak a kezelése is, amelyek jog szerint azokat megilletik. Aki közülük a fenti örök érvényű osztályt megszegi, a m.-i hatóság bírsága nélkül 5 M. kártérítés, bírságteherrel együtt 10 M. fizetség kötelezettségét vonja magára. D. f. V. prox. p. fe. B. Francisci conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 84 691. (Radvánszky cs. radványi lt. 1. 2. 18.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés, valamint 1 nagyobb és 2 kisebb kerek pecsét szalagjai és körvonala látható.

K.: –

678. 1350. okt. 8.

Tamás, a Demenk-i Szt. Szűz-monostor apátja és a konv. tudatják: kisdömölki (de Minori Demenk) Mihály fia: Chepanus azt vallotta előttük, hogy Kisdömölkben lévő részbirtokának negyedrészt minden hasznával, telkekkel, szántóföldekkel, kaszálókkel és más tartozékokkal együtt nővérének (soror uterina), Domokos özvegyének: Lilium-nak és a fiának, Miklósnak és utódaiknak adja örökös birtoklásra azzal, hogy ha Chepanus rokonai közül valaki a későbbiekben pert indítana e birtokrész miatt az asszony vagy fia ellen, patvarkodásban marasztalják el. A konv. minderről pecsétjével megerősített nyílt oklevelet állít ki. D. VI. f. prox. p. oct. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

Á.: Ország Mihály nádor, 1459. márc. 5. Magángyűjtemény, Sümeghy József gyűjteménye.
(Df. 286 491.)

K.: –

679. 1350. okt. 10.

István horvát-szlavón-dalmát herceg tudatja: Aklych-i várnagya, Zenth Jakab-i Simon fia László fia: Tamás kérte tőle a maga és rokona (fr.), Illés fia László fia: János számára az örökös nélkül elhunyt Miklós fia: Demeternek a szlavóniai Orbaz m.-ben lévő, hercegi kézre háramlott birtokait és részbirtokait, ti. Rastigh-ot, ahol a Szt. Szűz tiszteletére emelt [egyház] van, Ezeek-et, ahol Szt. György mártír tiszteletére épített kápolna van, valamint Kopeel-t, Laaz-ot, Polyna-t, Tharnowcz-ot és Kwchyan-t. A herceg a testvére, [I.] Lajos király (H, Je, Si) és anyja, Erzsébet királyné egyetértésével és hozzájárulásával, valamint a főpapok és bárók tanácsára korábbi hűséges szolgálatai jutalmául Simon fia László fia: Tamásnak, s általa Illés fia László fia: Jánosnak és utódaiknak adja örökös birtoklásra az örökös nélkül elhunyt Miklós fia: Demeternek fent említett, kezére háramlott birtokait és részbirtokait minden hasznukkal és tartozékokkal együtt, azokkal a határokkal, amelyekkel korábban Demeter és elődei birtokolták azokat. Mindezek megerősítésére a herceg hiteles kettős pecsétjével ellátott privilégiumot állít ki. Kelt György mr.-nek, a hercegi udvar prothonotarius-ának keze által, VI. Id. Oct., a. d. 1350., hercegségének 1. évében. A.

Á.: I. Mátyás király, 1458. március 28. > I. Mátyás király, 1464. aug. 27. Dl. 45 129. (Múz. Ta. Jankovich).

K.: Alsószlavónia 38–40. (30. szám); Smič. XI. 632–633. (487. szám).

R.: Halász É., Szlavón 225. (429. szám).

680. 1350. okt. 10. Eger

János mr. borsodi főesp., N. [Miklós] egri püspök lelkiekben általános vikáriusa tudatja: Istvánnak, a Varada-i egyház rectora-nak jelentése (l. 673. szám) szerint Vythez-i László fia: Lőrincnek okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) kellett megjelennie előtte Anarch-i István fia: László mr.-rel szemben, de Lőrinc nem jött el és nem is küldött maga helyett mást, így a felperes László mr. hiába várta, ezért őt László mr.-rel szemben bírságra ítéli, hacsak nem tudja alapos okkal kimenteni magát. D. Agrie, 5. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: –. Fk.: Dl. 96 317. (Vay cs. berkeszi lt. 309.)

K.: –

R.: Piti F., SzSzBSz 2007. 55.; Vay berkeszi 431. (120. szám).

681. 1350. okt. 11. Aversa, Szt. Lőrinc-monostor

Symone-i Bertalan Auersa-i bíró és Cruce-i Jakab nápolyi közjegyző (puplicus [!] per totum regnum Sicilie regia auctoritate notarius) 1350. okt. 11-én, az Auersa-i Szt. Lőrinc-monostorban, [L.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. a Nat. eiusdem 1350., regnante serenissimo princ. Ludoyco Dei gratia V, Je et Si rege, regnorum vero eius V a. 9., Je et Si a. 3., die 11. mensis Oct., 4. ind., apud monasterium S. Laurentii de Aversa) adományozásról szóló oklevelet állítanak ki.

E.: –. K. szerint a GA.-ban a Pergameni dei Monasterii sopressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 376. (304/F. szám, csak a vonatkozó részlet).

682. 1350. okt. 13. Buda

Miklós nádor 1350. okt. 13-án Budán (in a. d. 1350. 8. die oct. fe. S. Michaelis arch. Bude) kelt perhalasztó levele szerint korábbi oklevele értelmében okt. 6-án (in oct. fe. S. Michaelis arch.) egyik részről megjelent előtte [Warda-i László fia:] János mr., a másik részről pedig

[Losonch-i Dénes fia:] Tamás mr., s a köztük Galanga részbirtok ügyében folyó pert királyi parancsra (l. 646. szám) a szerb király ellen vezetett királyi had feloszlásának 15. napjára (ad quind. residentie exercitus regalis contra regem Rasscie) elhalasztotta az ügy korábbi állásának fenntartása mellett.

Tá.: Miklós nádor, 1352. jún. 12. Dl. 77 031. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 217.)

K.: Z. II. 485–486. (360. szám).

Megj.: A [] között lévő névalakok a Tá.-t adó oklevélből származnak.

683. 1350. okt. 13. Buda

Miklós nádor, a kunok bírāja tudatja: a Lelez-i konv. korábbi oklevele (l. 641. szám) értelmében okt. 6-án (in oct. fe. S. Michaelis arch.) egyik részről megjelent előtte Warda-i László fia: János felperes, a másik részről pedig Francyk fiainak: Péternek és Baxa-nak a képviselőjében Pál fia: András a Lelez-i konv. ügyvédvalló levelével, s a köztük folyó pert a felek akaratából jan. 13-ra (ad oct. fe. Epiph. d. nunc venturas) halasztja, ha időközben nem tudnának megegyezni. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 982. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 193.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, egykorú kéz írásával pedig *Ad oct. S. Georgii Stephanus de Warda pro in causam attractis cum Lelez, pro actore Paulus filius Alberti cum nostris* tartalmú feljegyzés, továbbá nagy kerek zárópecsét töredékei láthatók.

K.: Z. II. 436–437. (311. szám).

684. 1350. okt. 13. Buda

Tamás c., [I.] Lajos király (H) országbírója, Thuruch m. honorbirtokosa tudatja: Sarus m. alispánjának és szb.-inak korábbi oklevele értelmében (l. 672. szám) okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) egyik részről megjelent előtte Miklós Sarus-i perjel felperes a maga és konv.-je képviselőjében konvj.-ének ügyvédvalló levelével, a másik részről pedig Thekule nb. Nagy (Magnus) János fia: Beke az apja képviselőjében a Scepus-i kápt. ügyvédvalló levelével, s a

köztük lévő pert annak korábbi állását fenntartva a felek kérésére máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc prox. venturas) elhalasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

K.: Wagner, Sáros 521–522. (9. szám, a K. forrásául használt oklevél fellelhetősége nélkül); F. IX/1. 805–806. (429. szám, Wagner alapján).

685. 1350. okt. 13. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m. honorbirtokosa tudatja: korábbi oklevele értelmében okt. 6-án (in oct. fe. B. Michaelis arch.) egyik részről megjelent előtte Nagy (Magnus) István felperes, a másik részről pedig János fia: Fülöp és Miklós fia: János a közöttük Zeel (dict.) Péternek Beldre, Bykach és Budus birtokokban lévő részbirtokai miatt folyó perben, de miután a felek bemutatták előtte a király perhalasztó parancsát (l. 671. szám), az országbíró a pert korábbi állásának fenntartása mellett [1351.] máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) elhalasztja. Az országbíró a jelen oklevelet autentikus pecsétjének hiánya miatt prothonotarius-a, Petew mr. pecsétjével erősíti meg. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 983. (Zichy cs. zsélyi lt. 218. B. 52.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és egykorú kézzel írott *ad oct. S. Johannis Bapt.* feljegyzés. Kerek zárópecsét töredékeivel.

K.: Z. II. 437–438. (312. szám).

686. 1350. okt. 13.

Chytnek-i Péter mr. Nógrád m.-i alispán és a m. 4 szb.-ja tudatják, hogy Kalanda-i Rauaz fia: Miklós kérésére okt. 2-án (die sab. prox. an. fe. B. Michaelis arch.) tanúul küldték maguk közül Miko fia: Mihályt és az egyik várjobbágyot, János fia: Mihályt Rauaz fia: Miklós Rohman nevű birtokára, s a m.-i kiküldöttek egybehangzó jelentése szerint Rauaz fia: Miklós a helyszínen szemtől szemben eltiltotta az ugyanezen Rohman-ból való Marchel fia: Jánost és a hozzá tartozókat a birtokban őt illető részek használatától és hasznainak beszédésétől, a m.

kiküldöttéi továbbá vizsgálatuk során megtudták, hogy János és a hozzá tartozók Rauaz fia: Miklóst akadályozzák a birtokban. D. f. IV. prox. p. oct. B. Michaelis arch., a. d. 1350.

E.: Dl. 87 251. (Esterházy cs. hercegi ága. Repositorium 47. R. 1.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és későbbi kézzel írott tartalmi összefoglaló látható. Papír, 2 zárópecsét maradványaival.

K.: –

687. 1350. okt. 16. Modena

[I.] Lajos király (H, Je, Si) tudatja, hogy udvari lovagja, Zery-i Pousa fia: János mr. Crassou m.-i c. és Galambuch-i várnagy királyi szolgálatban szerzett érdemeiért adományba kérte tőle a maga és testvérei (fr. uterinus): László, Balázs, István és Miklós részére Ooch-i Kozma Krassó m.-i összes birtokát és részbirtokát, különösen Ooch és Week birtokokat, amelyek János mr. elmondása szerint Kozma utód nélküli halála miatt az ország szokásjoga szerint királyi kézre háramlottak. A király emlékezetébe idézve a kérelmezőnek Mo.-on és a Nápolyi Királyságban (Si) tett szolgálatait, mások jogainak sérelme nélkül János mr.-nek és testvéreinek adományozza a fent említett birtokokat, a jelen oklevélről pedig újbóli bemutatása esetén privilegium kiadását ígéri. D. in civitate Mutine, in patriarchatu, in fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

Á.: I. Lajos király, 1350. u. > I. Lajos király, 1350–1359. Dl. 93 872. (Festetics cs. lt.)

K.: –

Megj.: Az átíró privilegium jobb sarkának nagy része leszakadt, így keletkezésének pontos dátuma nem állapítható meg.

688. 1350. okt. 16. Modena

[I.] Lajos király (H, Je, Si) tudatja az aradi kápt.-nal, hogy udvari lovagja, Zery-i Pousa fia: János mr. Carassow m.-i c. és Galambuch-i várnagy kiváló érdemeiért és a királynak tett szolgálataiért adományba kérte tőle a maga és testvérei (fr. uterinus): László, Balázs, István és

Miklós részére Ooch-i Kozma Krassó m.-i összes birtokát és részbirtokát, különösen Ooch és Veek birtokokat, amelyek János mr. elmondása szerint Kozma utód nélküli halála miatt az ország szokásjoga szerint királyi kézre háramlottak. A király nem ismerve ezen birtokok milyenségét és nagyságát, s hogy valóban adományozhatók-e, meghagyja a kápt.-nak, hogy az ügyben különleges királyi megbízással kiküldött László fia: Miklós lovag, vagy Bolug (dict.) János, vagy Teyed-i Máté királyi emberek valamelyike mellé állítsanak tanút, az említett birtokok határait járják meg, a régi határjeleket újítsák meg, ahol szükséges, s ha nem lesz ellentmondás, királyi új adomány címén iktassák azokat János mr. és testvérei birtokába. Az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a történekről és a határok elhelyezkedéséről pedig küldjenek írásos jelentést. D. in civitate Mutine, in patriarchatu, in fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

Á.: a 742. számú oklevélben.

K.: –

R.: Juhász, Aradi reg. 11. (70. szám).

689. 1350. okt. 16. Modena

[I.] Lajos király (H, Je, Si) tudatja az erdélyi fehervári egyház kápt.-jával, hogy Bezermen Zanchal-i János fia: Egyed, István erdélyi vajda és Zonuk m.-i c. officialis-a 4 éven át hűségesen teljesített nápolyi (Si) szolgálatáért a maga és testvérei (fr. uterinus): István és János részére adományba kérte tőle a törvényes örökös nélkül elhunyt Pyrus (dict.) Pál fiainak: Miklósnak és Jakabnak, valamint ugyanezen Jakab fia: Jakabnak Kyskykullou m.-i Bezermen Zanchal birtokban lévő birtokrészét, ezért a király utasítja a kápt.-t, hogy Tyry-i Balázs fiai: László és János vagy Myske fia: Jakab királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút a szóban forgó birtokra, a szomszédok jelenlétében tartsanak hj.-t, a megújításra szoruló határjeleket újítsák meg, majd Egyedet, Istvánt és Jánost új adomány címén iktassák birtokba, ha az valóban adományozható. Az esetleges ellentmondókat a megfelelő időre idézzék jelenléte elé, a történekről és a birtok határaitól pedig küldjenek írásos jelentést. D. in civitate Muthine in patriarchatu, in fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 29 684. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-akból. Gyulafehervári kápt. o. lt. Cista comitatum. Küküllő 1. 50.) Hátlapján azonos és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, valamint piros viaszba nyomott gyűrűspecsét nyoma látható, a pecsét alatt *Relatio Stephani voyvode* feljegyzéssel.

K.: AO. V. 411–412. (252. szám, kihagyásokkal).

R.: Erdélyi Okm. III. 223. (575. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 553–554. (román nyelvű).

690. 1350. okt. 16.

A [pannonhalmi] Szt. Márton[-monostor] konv.-jének 1350. okt. 16-án (3. die f. V. prox. an. fe. B. Galli conf. in a. d. 1350.) kiállított nyílt oklevele szerint Swr-i Kopaz királyi ember mellé tanúul küldték János papot, akiknek jelentése szerint okt. 14-én (f. V. prox. an. fe. B. Galli conf. nunc preteritum) a Veszprém m.-i Cheeb és Dolosd, más néven Kerektelek birtokokra mentek, ahol a szomszédok és határtársak jelenlétében hj.-t tartottak, a birtokokat más birtokoktól elválasztották, majd ellentmondás nélkül Bana-i Mihály c. fia: Jánosnak és János fia: Gergelynek iktatták a néhai [IV.] László király (H) oklevelében szereplő határokkal és jogokkal.

Tá.: 1. Opuliai László nádor, 1370. febr. 5. Egyházm.-i lt. Győr. Győri székeskápt. mlt. Győri kápt. hh. lt. 183. (Df. 274 040.)

2. Opuliai László nádor, 1370. febr. 5. > bácsi kápt., 1435. szept. 5. Dl. 108 046. (Rákóczi-Aspremont cs. lt. 16. 1. 2.)

K.: –

R.: Dreska G., Pannonhalmi konvent I. 68–69. (60. szám).

Megj.: IV. László király hivatkozott – Opuliai László nádor Tá.-ban tartalmilag szintén átírt – , Dolosd birtokkal kapcsolatos 2 oklevelét l. Reg. Arp. 2621. (1275. júl. 18.) és uo., 2736. (1276.) számok alatt.

691. 1350. okt. 17.

A csázmai egyház kápt.-ja Bodin fia: Domokos mr. kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecsétjével ellátott oklevelében átírja Máté néhai szlavón bánnak [Szlavónia régi

szokásait és szabadságjogait (constituciones, libertates) megerősítő,] 1273. ápr. 19-én kelt privilégiumát. D. die domin. prox. p. fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

E.: HDA. Diplome. Privilegia regni 3. (Df. 268 067.) Szakadozott, felső részén hiányos.

Má.: 1. Dl. 708. (MKA. Acta Publica 40. 2.)

2. Dl. 36 250. (MKA. Collectio Kukuljevicsiana).

3. E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű újkori Má.

K.: Smič. XI. 619. (476. szám, E.-ről); F. IX/1. 794–795. (420. szám).

Megj.: Az oklevél jelenlegi hiányai Má. 1–3.-ban is tükröződnek. Má. 2. az oklevelet eredetileg a zágrábi kápt. pontos dátum nélküli átírásában másolta, de később ezt a keretoklevelet Má.-ból kihúzták, Máté bán oklevelét pedig bizonytalan olvasata miatt 1273. ápr. 14-re keltezték, ahogyan ezt Smič. is teszi. Az átírt oklevél [] között megadott tárgyát az átíró privilégium nem jelzi közvetlenül.

692. (1350.) okt. 17.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 654. szám) engedelmeskedve Ábrahám (Abram) királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Péter testvért, akiknek visszatérése u. a királyi ember a konv. tanújának hallatára és egyetértésével jelentette, hogy okt. 15-én (f. VI. prox. an. fe. B. Galli conf.) Zygan birtokra mentek, s a szomszédok és határtársak jelenlétében örök érvényű osztályt akartak tenni Konrád (Korrardus ~ Corradus) fia: László és István mr. volt szörényi (Zeurinium) bán között az egri kápt. nyílt oklevelében foglaltaknak megfelelően, de Konrád fia: László ezt megtagadta. D. die domin. prox. p. fe. B. Galli supradict., a. prenotato. [1350.]

E.: AL. Kolozsvár. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek. 46. (Df. 260 625.) K. szerint papír, hátlapján tárgymegjelöléssel és zárópecsét töredékével.

K.: Bánffy I. 172. (145. szám).

Megj.: Az oklevél dátumsora előtti mondat teljesen elhalványult, ezért nem olvasható.

693. 1350. okt. 17.

A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je tudatja, hogy Kalanda-i László, István Zeurinyum-i bán famulus-a ura nevében tiltakozott előttük amiatt, hogy Zygan-i Konrád (Corrardus) fia László Zemplén m.-ben, elhelyezkedő Zygan birtokában lévő teljes negyedrészt a Tyssia folyó Ny-i oldalán, amelyet 5 és fél M.-ért István bánnak zálogba adott, hatalmaskodva elfoglalva tartja, régóta beszedve annak javait és hasznait. D. die domin. prox. p. fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

E.: – K. szerint Erdődy cs. galgóczi lt. lad. 97. fasc. 8. no. 18. alatt volt. K. szerint hátlapján *Pro magistro Stephano quondam bano de Zeurynio protestatoria* tartalmú feljegyzéssel, papíron, „töredékes zárópecséttel és a c. capellae szokott pecsétjének az újból való lezárásra használt középső darabjával”.

K.: Bánffy I. 173. (146. szám).

694. 1350. okt. 18. Buda

Miklós nádor (H), a kunok bírja tudatja: amikor 1347-ben volt alnádora, László mr. közgyűlést tartott Bács városa (civitas) mellett, Doruzlou-i Lőrinc fia: János – miként azt László alnádornak a közgyűlésen kiállított oklevele tartalmazza – elpanaszolta, hogy Dorozlou-ban ~ Doruzlo-ban ~ Doruzlou-ban lévő öröklött félbirtokát ugyanezen Doruzlou-ból való Porbozlou fia: Pál elfoglalta, akit emiatt az országbíró e. perbe fogott, Porbozlou fia: Pál azonban a perfüggés ideje alatt e félbirtokot elzálogosította Miklós fiainak: Bichou-nak, Egyednek és Kelemennek, valamint Miklós litteratusnak, a király egykori dispensator-ának és Pál litteratusnak, Kálmán győri püspök egykori magister-ének, illetve tanítójának (informator). Porbozlou fia: Pál erre kijelentette, hogy Jánossal szemben fel tudja mutatni Pál c. országbíró oklevelét. László mr. ezután a pert máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart.) áthelyezte a nádor elé azzal, hogy Pál mutassa be okleveleit, János pedig adjon választ. A mondott időpontban mindkét fél személyesen megjelent a nádor e., ahol Doruzlou-i Pál bemutatta a bácsi kápt. 1331-ben kiállított, a néhai [I.] Károly királyhoz (H) szóló jelentését, amellyel szemben Lőrinc fia: János bemutatta a bácsi kápt. 1313-ban kelt oklevelét, mire Doruzlou-i Pál bemutatta a bácsi kápt. 1329-ben kiadott, [I.] Károly királyhoz szóló jelentését, amelyek Saar és Doruzlou birtokok birtoklásával és felosztásával kapcsolatban nem szolgáltak elegendő tájékoztatással az ügy eldöntéséhez, ezért a fenti oklevelek megtekintése u. a nádor aug. 1-jére (in oct. fe. B. Jacobi ap.) a helyszínen köztudományvételt rendelt el, amelyhez a bácsi kápt.-t a felek mellé tanú állítására kérte, s a történekről aug. 8-ra (ad 8.

diem dict. oct. fe. B. Jacobi ap.) jelentést kért (l. 360. szám). Ebben az időpontban személyesen megjelent a nádor e. mindkét fél, s bemutatta a bácsi kápt. jelentését (l. 575. szám). A nádor látva az abban foglaltakat, okt. 16-ra (a data presencium 62. die, videlicet in fe. B. Galli conf.) párbajt rendelt el (l. 604. szám) a felek között, amely során Lőrinc fia: Jánosnak egy gyakorlott bajvívót, Porbozlou fia: Pálnak pedig egy gyakorlatlan bajnokot kellett lovon harci fegyverzetben Budán a királyi udvarban kiállítania, a felek azonban a párviadal e. nádori engedély alapján fogott bírák közreműködésével békés megegyezésre jutottak egymással. Megállapodásuk értelmében Porbozlou fia: Pál öröklött Dorozlou birtokának felét a Doruzlou-ban Simon és Júdás apostolok tiszteletére alapított egyház kegyúri jogának felével – kivéve saját curia-ját és Retkus (dict.) János házát (domus) a Zyluazek-re vezető útig, továbbá ezek hasznait, valamint Tothfolu, Berezzel, Chereufolua és Vasarhel birtokainak felét minden hasznukkal, erdeikkel, rétjeikkel, vizeikkel és vízfolyásaikkal, szántóföldjeikkel, legelőikkel, ezenfelül Baka birtokban lévő negyedrészt is átadja – kivéve bizonyos nemesek birtokrészeit, amelyek Pálhoz vásárlással jutottak Baka birtokban – Lőrinc fia: Jánosnak és örököseinek egyenes ági rokonságuk okán, azokban semmiféle jogot nem tartva fenn magának, Lőrinc fia: János pedig Saar birtokának harmadrészét és a hozzá tartozó hasznokat adja át Pálnak. A felek kérték a nádortól megegyezésük megerősítését és privilégiumban történő rögzítését, amit a nádor elfogad és nádori hatalmánál fogva megerősít, s mindkét fél részére függőpecsétjével megerősített privilégiumot állít ki. D. Bude, 3. die predict. fe. B. Galli conf., a. d. 1350.

E.: DL. 4162. (MKA. NRA. 1509. 12.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés. Vöröszöld zsinóron függő sérült függőpecséttel.

K.: –

R.: Bács-Bodrog mon. I. 197. és 205.

Megj.: A bácsi kápt. itt hivatkozott, 1313-ban kiállított oklevelét l. Anjou-oklt. III. 646., a bácsi kápt. és I. Károly király 1329-ben kelt okleveleit Anjou-oklt. XIII. 673. és 676., az említett kápt. és I. Károly király 1331-ben kiadott, szóban forgó okleveleit pedig l. Anjou-oklt. XV. 465. és 466. számok alatt.

695. 1350. okt. 18. Sáros

Demeter, Simon mr. Sarus m.-i alispánja és a m. szb.-i elrendelik, hogy Zalanch-i Petheuch fia: László mr. okt. 25-én (in oct. datarum presencium) 2 nemes eskütárssal tegyen esküt előttük Sarus-ban Pertold-i Egyed fia: Simonnal szemben arról, hogy okt. 10-én (die domin. prox. an. fe. B. Galli conf. iam preteritum) a nevezett Simon birtokát képező Pertold faluban

egy bizonyos jobbágy házát nem rombolta le, Simon ottani házába nem tört be, és Simon nemes anyját lovával nem sebezte meg. D. in Sarus, f. II. prox. p. fe. B. Galli conf. prenominatum, a. d. 1350.

E.: Dl. 41 144. (Múz. Ta. Berthóty 39.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Pertolth* és *Peteuch* névalakokat tartalmazó tárgymegjelölés látható. Papír, hátlapján 5 kisebb kerek pecsét maradványaival.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű modern kori Má.

K.: –

696. 1350. okt. 18.

A csanádi kápt. e. András mr. aradi kanonok az aradi kápt. és prépostja képviselésében megjelenvén tiltakozva előadta, hogy az aradi egyház régen Itelaka-nak, újabban Mykelaka-nak nevezett Arad m.-i birtokát László mr. volt székely bíró és fiai jogtalanul elfoglalták, s az aradi egyház kárára használják. D. in fe. B. Luce ev., a. d. 1350.

Á.: 1. I. Lajos király, 1377. febr. 06. Dl. 29 673. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. Gyulafehérvári kápt. országos lt. Cista comitatum Máramaros 4. 31.)

2. Á. 1. > Erdélyi kápt., 1816. márc. 9. Á. 1-gyel azonos jelzet alatt.

K.: –

R.: Juhász, Aradi reg. 12. (71. szám); Tört. Adattár Csanád egyházm. II. 138.

697. (1350. okt. 21. e.)

I. Lajos király az udvarához tartozó tárnoki servitor, Jakab fia: Miklós útján hazaküldött levelében jelzi, hogy itáliai hadjáratából visszatér országába.

Eml.: a 698. és 700. számú oklevelekben.

K.: –

Megj.: Az irat *terminus ante quem*je a hazatérés hírének először említő királynéi oklevél keltéből adódik.

698. 1350. okt. 21. Pozsony

Erzsébet királyné (H) az őt illető királynéi rendelkezési joggal élve a fia, [I.] Lajos király (H, Je, Si) udvarához tartozó tárnoki servitor-nak (servitor thawarnicalis), Jakab fia: Miklósnak adományozza a Bars m.-i Vgroch birtokot és annak határai között 3 mansio-t, amelynek földjét Pasyth-nak nevezik, mert közölte vele azt az örömhírt, hogy a király – aki erről szóló levelét (l. 697. szám) vele küldte el – hazaért Mo.-ra. A királyné megígéri, hogy az adományt fiával is megerősítetteti, ha pedig ezt nem tudja elérni, egy másik, hasonló birtokadomány kieszközlésével fogja kárpótolni Miklóst. D. Posonii, in fe. undecim milium virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 98 186. (Bíróági lt.-akból. Tabula provincialis. Acta post advocatos.) Hátlapján piros viaszba nyomott kerek pecsét töredéke, s a pecsét alatt *commissio propria regine* feljegyzés látható.

K.: –

699. 1350. okt. 21.

A budai kápt. e. az apácák Bekasmeger-i jobbágynak villicus-a: Fabus, valamint Zeel (dict.) Mihály, továbbá a Pylis-i apát jobbágya: Péter fia: János, illetve a néhai István mr. jobbágynak villicus-a: Demeter fia: János, s még István fia: Péter, nemkülönben a budai kápt. jobbágynak villicus-a: Antal fia: István, végezetül Miklós fia: Péter Bekasmeger-i hospes-ek előadják, hogy Hosszú (Longus) Salamon budavári zsidó 10 ft. és halmozódó kamatai miatt az apácák Bekasmeger-i jobbágya, István ellen pert indított annak bírása e. Fabus villicus miután színe e. Salamon ismertette keresetét, a közösség, illetve a bírtok szokásjogának megfelelően határnapot tűzött ki István számára a válaszára azzal a kikötéssel, hogy a továbbiakban meg nem jelenő felet pervesztesnek nyilvánítják. Ezután István törvényesen megjelent a villicus e., Salamon azonban 2 további idézést követően sem jelent meg, és nem is képviseltette magát, ezért a villicus és bírótársai a város (civitas) szokásjogának megfelelően Salamont pervesztesnek nyilvánították Istvánnal szemben, míg utóbbit felmentették a további vádak alól. A kápt. e. megjelentek azt is kinyilvánították, hogy

az idézés kapcsán hatalmaskodva eljáró Salamon zsidó e viselkedésével több mint 4 ft. kárt okozott Istvánnak. D. V. f. prox. p. fe. B. Luce ev., a. d. 1350.

E.: Dl. 29 685. (Erdélyi országos kormányhatósági lt. Gyulafehérvári kápt. országos lt. Cista comitatum. Máramaros 5. 13.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint mandorla alakú pecsét szalagjai és körvonalai látszanak.

K.: AO. V. 410–411. (251. szám); Magyar-zsidó oklt. I. 67–70. (40. szám).

R.: Pest m. 58. (309. szám).

700. 1350. okt. 22. Pozsony

István horvát-szlavón-dalmát herceg [I.] Lajos király (H, Je, Si) Mo.-ra való szerencsés visszaérkezésének öröme – amelynek hírért az uralkodó a királyi udvar tárnoki servitor-a (servitor thavarnicalis), Jakab fia: Miklós útján elküldött levelében (l. 697. szám) adta hírül – hercegi méltóságát illető rendelkezési jogával élve Miklósnak adja örökös birtoklásra a Bars m.-i Vgroch birtokot és az annak határai között található 3 mansio-t, amelyek földjét Pasyth-nak nevezik. A herceg megígéri, hogy ki fogja eszközölni Miklós számára a király örök adományát is, amit ha mégsem tudna teljesíteni, egy másik, ezzel egyenértékű birtok kieszközléséről gondoskodik részére. D. Posonii, 2. die undecimi milium virg., a. d. 1350.

E.: SA. v Brne, Seilernové. Rodinny Archiv. Archiv Révayu a Serényiu 24. (Df. 249 099.) Hátlapján a pecsét alatt azonos kézzel írott *relatio magistrorum Thome filii Petri, Cyko et Nicolai filii Briccy* feljegyzés, valamint későbbi kézzel írott tárgymegjelölés látható.

K.: –

R.: Halász É., Szlavón 225. (430).

701. 1350. okt. 24.

A Warad-i kápt. e. személyesen megjelent Sixtus mr. egri, veszprémi és pozsonyi kanonok, Vngh-i főesp. előadta, hogy miután súlyosan elszegényedett egyrészt Lack fia: András mr.

székely ispán dűlása miatt, másrészt pedig azért, mert felettes főpapja, Miklós egri püspök indokolatlanul megharagudva rá, nélkül, hogy arra rászolgált volna, megfosztotta őt valamennyi javadalmának bevételeitől, ráadásul – bár semmi bűne nem volt – megmaradt javait is elvették tőle, emiatt képtelenné vált azon ünnepélyesen kinyilvánított fogadalmának beteljesítésére, hogy elzarándokol a tengerentúlra, ahol az Üdvözítő az emberi nem megváltásáért kínhalált szenvedett, de már megfelelően fenntartani sem tudta magát, s e helyzetében részint elkerülni igyekezve a mindenség teremőjének haragját ama zsoltárra figyelemmel, hogy „tegyetek fogadalmat az Úrnak és adjátok is meg azokat neki” [Zsolt. 75. 12.], részint a helyzetéhez méltó szükségletek biztosítása érdekében 3 évvel korábban ápr. 24-én (in oct. fe. B. Georgii mart., cuius nunc 4. preterisset reuolucio annualis) unokaöccseihez (nepotes sui), Pál fia: Jánoshoz és Iwanch fia: Györgyhoz folyamodott segítségért, akik 60 M. ezüstöt adtak neki, aminek fejében ő elzálogosította nekik Veszprém m.-ben lévő összes vásárolt, öröklött és bármely módon szerzett részbirtokát, ti. az Ayka, Aykaredneke és Evs nevűeket, azzal a feltétellel, hogy azokat tőlük 3 éven belül ugyanezen összegen visszaváltja, ha pedig ezt nem tudná vagy nem akarná megtenni, akkor a szóban forgó birtokokat összes haszonvételükkel és tartozékaikkal – ti. kegyurasággal, telekhelyekkel, művelt és műveletlen földekkel, erdőkkel, ligetekkel, rétekkel, kaszálókkal, vizekkel és vízfolyásokkal, s minden mással – együtt egyrészt a kölcsönvett összegért, másrészt nőtestvérei (sorores) leánynegyedéért az ország szokásjoga szerint végleges tulajdonukul átadja nekik, s a továbbiakban sem neki, sem rokonainak nem lesz a visszaváltásra lehetőségük. Sixtus a kápt. e. elmondta, hogy miután fogadalmát teljesítette, nem tudja az említett részbirtokokat visszaváltani, így véglegesen átadja azokat Jánosnak és Györgynek, illetve örökösöknek, magának semmilyen jogot nem tartva fenn bennük. A kápt. a jelen privilégiumot függőpecsétjével erősíti meg. D. domin. die prox. p. fe. B. Luce ev., a. d. 1350., Fülöp mr. lévén a prépost, Benedek mr. az olvasó-, László mr. az éneklő- és Gergely mr. az örkanonok.

E.: Dl. 66 138. (Thaly cs. lt. 66.) Függőpecsét zsinórjával.

K.: HO. IV. 173–175. (134. szám).

R.: Székely okl. I. 59–60. (46. szám).

702. 1350. okt. 25. Aversa, Szt. Lőrinc-monostor

Cicala-i Miklós bíró és Cruce-i Jakab nápolyi közjegyző (notarius publicus per totum regnum Sicilie regia auctoritate) 1350. okt. 25-én, az Auersa-i Szt. Lőrinc-monostorban, [I.] Lajos király (V, Je, Si) uralkodása idején (a. a Nat. eiusdem 1350., regnante serenissimo princ. Lodoyco Dei gratia V, Je et Si rege, regnorum vero eius V a. 9., Je et Si a. 3., die 25. mensis

Oct., 4. ind., apud monasterium S. Laurentii de Auersa) adományozásról szóló oklevelet állítanak ki.

E.: – K. szerint a GA.-ban, a Pergameni dei Monasterii soppressi között volt.

K.: Wenzel, Dipl. eml. II. 376. (304/G. szám, csak a vonatkozó részlet).

703. 1350. okt. 26.

A Clusmonustra-i Szt. Szűz-monostor konv.-je e. egyik részről Vs Miklós [!] Berekenes-i nemes, a másik részről pedig László fiai: Domokos és Beke megjelenvén, Miklós előadta, hogy Agaserdeu nevű öröklött erdőrészét, amely Ke felől az Arankuth-hoz tartozó erdő mellett helyezkedik el, s annál az útnál kezdődik, amely Zuath felől keresztülmegy egy Kapuus nevű helyen Cykud felé, elzálogosítja Domokosnak és Beke-nek a tőlük átvett 12 Clusuar-i M. ezüstért az oklevél keltének napjától addig, amíg római zarándoklatából egészségesen haza nem tér. Arra az esetre, ha nem térne haza, az erdőrészt Domokos és Beke örökösen birtokolhatja, ha pedig visszajönne, Vs fia: Miklós a legközelebbi ápr. 24-én (in fe. B. Georgii mart. nunc prox. affuturis) köteles visszaváltani az erdőt a konv. e. a zálogként átvett összeg visszafizetésével, ha pedig ezt nem teszi meg, az erdő az átvett összeg fejében legyen Domokosé és Beke-é. A konv. minderről pecsétjével megerősített nyílt oklevelet ad ki. D. f. III. prox. an. fe. OO. SS., a. d. 1350.

E.: Dl. 28 068. (Erdélyi országos kormányhatósági lt.-ból. KKOL. Vegyes iratok.)

Á.: Kolozsmonostori konv., 1370. ápr. 24. AL. Kolozsvár. Erdélyi Múzeum Egyesület egykori lt. Bánffy cs. nemzetségi lt. Oklevelek 83. (Df. 260 662.)

K.: AO. V. 412–413. (253. szám, kihagyásokkal); Bánffy I. 173–174. (147. szám. Á-ról).

R.: Erdélyi Okm. III. 223–224. (576. szám).

Ford.: Doc. Trans. IV. 555–556. (román nyelvű).

704. (1350. okt. 27. e.)

Tamás királyi országbíró az Vnd-i János fia: Pál által Feuldruh fia: László, Beke fiai: Feuldruh, Kelemen és Balázs, János fia: Péter, Balázs fia: Pál és Miklós fia: István Olazy-i nemesek ellenében indított perben a felek megjelenésére színe e. a király tengerentúli részokról való visszatérésének 15. napját ([ad] quind. reversionis d. nostri regis de partibus transmarinis) tűzi ki.

Eml.: a 724. számú oklevélben.

K.: AO. V. 416. (225. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keltének *terminus ante quem*je a király visszatérésének az említő oklevélben megadott napjából adódik.

705. 1350. okt. 27. Kőrös

Nagy (Magnus) Péter kőrösi c. tudatja, hogy a Kőrös m.-ből való Jakab fia Péter fia: László bemutatta előtte a császári egyház kápt.-jának jelentését (667. szám), amely szerint László és eskütársai a korábbi oklevelében (664. szám) László számára Miklós fia:edew-vel szemben előírt esküt okt. 4-én (f. II. prox. an. oct. B. Diionisii [!] mart.) ellentmondás nélkül letették a kápt. e., ezért a c. Lászlót mentesíti [az ügyben minden további kötelezettség alól. D. in] Crisio, in vig. BB. Simonis et Jude ap., a. d. 1350.

E.: DL. 103 279. (Batthyány cs. lt. Jelzet nélküli oklevelek.) Vízfoltos, restaurált, helyenként nehezen vagy nem olvasható. Hátlapjára nyomott egykori kerek pecsét maradványaival és bevágásaival. Papír.

K.: –

706. 1350. okt. 30.

[I.] Lajos király (H, Je, Si, Da, C, Ra, Se, L, G, Cu, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli d.) megörökítésre érdemesnek tartva István erdélyi vajda, Zonuk m.-i c. rendkívüli erényeit, állhatatosságát, hűségét, valamint az ország és a korona javára fordított folytonos igyekezetét,

melyek közül kiemeli elsőként azt, amikor András herceg, király (Je, Si) a Nápolyi Királyságban (Si), Auersa városában – amely inkább volt megrontott (subversa) – aljas gyilkosság áldozatává vált és a király az elkövetett nyilvánvaló jogtalanságot meg akarta bosszulni, maga mellé vette István vajdát, s az ország más báróival és lovagjaival Itáliába indult az András herceg megölésében részt vettek felkutatására és megleckéztetésére. Miközben a király a bűnösök megbüntetése u. visszatért Mo.-ra, ellenségei, Johanna és férje, Tarentum-i Lajos hadinépek sokaságával támadta a Nápolyi Királyságot, amiben segítették őket az árulók és lázadók is, így sokan elpártoltak hűségéről, ezért a király szükségesnek tartotta, hogy visszatérjen a Nápolyi Királyságba, nehogy ott fő ellenségei elnyomják híveit. Ekkor István erdélyi vajdának, tanácsosának (consiliarius) és familiaris-ának bízva hűségében – aki kora gyermekkorától fogva apjának, a néhai [I.] Károly királynak (H), majd miután a királyi trónt és méltóságot ő nyerte el, neki is számos szolgálatot tett szüntelenül és fáradhatatlan buzgalmával az ország (respublica) gyarapításáért, helyreállításáért és a béke megteremtéséért, de leginkább a maga és számtalan rokona vére ontásával hatalmas hírnevet és dicsőséget szerzett a végek megvédésével és a határok helyreállításával a szomszédos Ausztria és Csehország ellen, amely területek akkor veszték el, amikor a természetes ura által elhagyott Mo.-on nem volt, aki a gyeplőt fogva a helyes úton tartotta volna az országot – őt hatalmas sereggel a Nápolyi Királyságba küldte. Amikor István vajda Fogia-ban, a Nápolyi Királyságot erőszakkal elfoglaló Tarentum-i Lajost, a király nyilvánvaló ellenségét és híveit Luceria városában körbevette, az említett Lajos szorultságában félelembe esve, nem remélve saját és hadai épségét, kivonult a városból és Ascoli (Exculum ~ Exulum) városába akart menni, s amikor a vajda elől futva Troia (Troja) városába ért, István vajda – előrelátó férfiú lévén – bandériumokba rendezett seregeivel Lajost – elfogásának határozott szándékával – kiűzte a városból, s az Ascoli városába vezető, hegyektől elzárt völgyben megtámadta, hadaival megküzdött, s Isten segítségével győzelmet aratott felette. A levágottakon és halálra sebzetteken felül elfogott 300 lovagot (equites), elhozta Verner herceg, Acciaiuoli-i (Acherolis-i) Miklós, Gonosz lelkű (dict. Mali Spiritus) Fülöp, Sorgono-i (Surgonia-i) János és másik 3 nemes zászlóját, Verner herceg és Acciaiuoli-i Miklós pedig felettébb sok lovas támogatásával alig tudott elmenekülni a vajda kezei közül. A következő napokban a nagy veszteségeket szenvedő Tarentum-i Lajos az éj leple alatt Troiaból Ascoliba menekült, István vajda pedig Corneto (Corneth) városában fogságba ejtette Verner herceget 500 felfegyverzett társával együtt. Majd miután a Tarentum-i Lajoshoz csatlakozók hadat gyűjtöttek, és a Nápolyi Királyság megszámlálhatatlan hűtlenét maguk mellé állították, István vajdát ki akarván üzni az országból Nápoly városa e. megütköztek, s e csatában István vajda – a hűség buzgalmával felfegyverkezve inkább akarván a halál u. jó hírnév dicsősége által élni, mint megfutamodni az ellenség elől – győzelmet aratott, igen sok előkelőt, bárót és nagyhatalmú lovagot (magnates, barones et potiores milites) elfogott, sokszor legyőzte Tarentum-i Lajos számos seregét, igen sok várost elfoglalt, súlyos embervesztést okozva neki, s így a Nápolyi Királyság előkelőit és nemeseit (potiores et nobiliores, magnates et milites) [I.] Lajos hűségére vezette, amint ez egy szavahihető jelentésből tudható. A király István vajda hűséges szolgálatainak jutalmazására királyi tekintélyénél fogva, anyja, Erzsébet királyné (H), és testvére, István horvát-szlavón-dalmát herceg egyetértésével, valamint a bárók és előkelők tanácsára István vajdának és általa fiainak: Dénes lovászmr.-nek, Miklósnak, Imrének, Istvánnak, Lászlónak és örököseiknek adományozza a Drava és a Mura folyók között lévő

Oztrogo és Chiakturnia várakat – amelyeket egykor ősetől (avus), [V.] István egykori királytól (H) az osztrákok (Tetonicos Australes) erővel elfoglaltak, s egészen apja hatalomra kerüléséig elfoglalva tartottak, s bár apja óriási hadsereget mozgósítva vissza akarta őket foglalni, s mindkét oldalon sok vér folyt, végül mégis 4000 M. finom ezüstön váltotta vissza, s egészen eddig királyi kézen maradtak – minden hasznukkal, ti. lakott és néptelen falvakkal (villis populosus et desertis), a hozzájuk tartozó templomokkal és kápolnákkal (ecclesiis et capellis), valamint az említett várak falvaihoz és birtokaihoz tartozó épületekkel, szőlőkkel, erdőkkel, rétekkel, folyókkal, halastavakkal, halászhelyekkel, szántóföldekkel, mezőkkel, malmokkal, vámokkal, jövedelmekkel, jogokkal, hasznokkal és haszonvételekkel együtt, kivéve Chuz (dict.) János birtokát. A király minderről hiteles kettőspecsétjével megerősített privilégiumot bocsát ki. Kelt Thatamerius mr. fehérvári prépost, a királyi udvar alkancellárja keze által, a. d. 1350. III. die Kal. Nov., királyságának 9. évében, amikor Miklós a választott [és] megerősített (electus confirmatus) esztergomi [érsek] és Esztergom m. örökös c.-e, Domokos a spalatói érsek, Dénes testvér a választott kalocsai [érsek] (archyelectus), Miklós az egri, András az erdélyi, Demeter a Varad-i, Miklós a pécsi, Kálmán a győri, Mihály a váci, Peregrinus testvér a boszniai püspök, Miklós a zágrábi, János a veszprémi, István testvér a nyitrai, Tamás testvér a szerémi, Tamás a csanádi egyház választott [és] megerősített [püspöke], Miklós a nádor és a kunok bírja, Tamás az országbíró, a fent említett István az erdélyi vajda és Zonuk m.-i c., Olivér a király tárnokmr.-e és a királyné udvarbírója, Domokos a Machou-i bán, Zeech-i Miklós a Zeurin-i bán, Pál mr. a királyné tárnokmr.-e, Konth Miklós a király pohárnokmr.-e és Poson m.-i c., Theutus a királyi ajtónállómr. és pilisi c., Dénes a királyi lovászmr., Leustachius a királyi asztalnokmr.

E.: DL. 4151. (MKA. NRA. 516. 38.) I. Lajos király 1364. ápr. 26-án kelt megerősítő záradékával, és új királyi pecsétjével. Egykori függőpecsét zöld zsinórjával.

Á.: 1. Erzsébet királyné, 1351. márc. 27. [VI. Kal. Apr., a. d. 1351.] DL. 4152. (MKA. NRA. 394. 5.)

2. Erzsébet királyné, 1351. márc. 27. > István herceg, 1351. márc. 26. [! VII. Kal. Apr., a. d. 1351.] DL. 4153. (MKA. NRA. 516. 44.)

Tá.: I. Lajos király, 1376. febr. 28. DL. 73. (MKA. NRA. 516. 45.) E.-ről, ugyanitt Á. 1.-ről és Á. 2.-ről is.

K.: F. IX/1. 756–764. (399. szám, Á. 1. alapján); F. IX/1. 482–490. (nov. 3-i keltezéssel, Pray Diplom. Prof. Cod. 1. Tom. XIV. p. 64 sqq alapján); Tud. Gyűjt. 19. (1895) 92–99. (1359. évi keltezéssel); Kukuljevič I. 118–122.; Smič. XI. 619–624. (477. szám, Á. 2. alapján); Densușianu I/2. 9–13.

R.: Erdélyi Okm. III. 224–225. (577. szám); Vasi Szle. 1942–43. 90. (108. szám); Zala I. 123.

Ford.: Középk. hist. 276–281. (143. szám, magyar nyelvű, részlet); Doc. Trans. IV. 556–560. (román nyelvű).

[I.] Lajos király (H) mérlegelve udvari lovagjának, Gergely fia: Nemuth (Tá. 1-2.: Nemeth) (dict.) János mr.-nek az érdemeit, valamint azokat a szolgálatait, amelyeket még apjának, a néhai [I.] Károly királynak (H) és az országnak teljesített, s amelyek sorából kiemeli egyrészt azt, hogy János testvére (fr.): Miklós félelmetes oroszlánként küzdött akkor, amikor apja idejében Loránd fia: Loránd akkori vasvári c. hadba szállt Ausztria népével és hercegével szemben, s a csatában el is esett, másrészt azt, amikor a király meg akarta torolni testvérenek, András királynak (Je, Si) a halálát, és a Nápolyi Királyságba (Si) sietve hadat indított, János őt pénzt és fáradságot nem kímélve segítette, a jelenlétében meg is sebesült, majd az ő szolgálatára visszatért Mo.-ra, végül rövid idő múltán ismét a Nápolyi Királyságba utazott, ahol újfent szolgálatára volt. A király mindezek jutalmául mások jogainak sérelme nélkül a Vasvár m.-ben lévő Raba folyót a Rum birtokon rajta lévő híddal, nemkülönben szántóföldekkel, rétekkel, halastavakkal, szigetekkel, különösen a köznyelven Herpenye-nek mondott halászóhellyel (piscina), a fenti erdők vadjaival, továbbá minden egyéb haszonvétellel együtt azon határok között, amelyek között János mr. a szóban forgó folyót a vasvári c.-től, valamint a Raba folyó közönségesen warnagy-nak mondott c.-étől Bodorfeldew (Tá. 1.: Bodorfeulde, Tá. 2.: Bodorfelde), Rum, Gathardfeldew (Tá. 1.: Gothardfeulde, Tá. 2.: Gothardfelde), Chakan és Balasey (Tá. 1-2.: Balase) birtokaiknál más szomszédaik mellett haszonbérbe véve azt mind ez ideig kezén tartotta (utendo conductive hactenus conservasset), kivéve a Raba-i és a vasvári c. joghatósága alól, János mr.-nek és általa testvérenek (fr. carnalis), Gergelynek, valamint rokonainak (fr. patruelles), Doruzlo (Tá. 1-2.: Dorozlo) fiainak: Jánosnak, Doruzlo-nak (Tá. 1-2.: Dorozlo) és Imrének, ill. utódaiknak adja örökös birtoklásra. A király a jelen oklevél újbóli bemutatása esetén a fentiekről privilégium kiadását ígéri. D. Bude, in fe. OO. SS., a. d. 1350.

Á.: Pásztói János országbíró, 1396. febr. 19. Dl. 49 555. (Rumy cs. lt. 1. 28. A.)

Tá.: 1. Szécsényi Frank országbíró, 1402. aug. 1. Dl. 42 777. (Múz. Ta. 1913. 52.)

2. Szécsényi Frank országbíró, 1402. aug. 1. > vasvári kápt., 1402. aug. 15. Dl. 49 584. (Rumy cs. lt. 18. 8.)

K.: AO. V. 413–414.; F. IX/1. 778–780. (410. szám).

R.: Erdészeti Okl. I. 20–21. (71. szám).

Ford.: Középk. hist. 282–283. (144. szám, részlet.)

708. 1350. nov. 1. [vagy utána]

Tamás országbíró oklevele szerint 1350. nov. 1-jén (in fe. OO. SS. in a. d. 1350.) egyik részről Haripan-i Herbordus fia: Kozma és Malah-i János fia: Miklós – utóbbi ügyvédvalló levéllel testvérének, Györgynek a képviselőjében is eljárva –, a másik részről pedig Donch fia: Domokos személyesen megjelenvén Kozma és Miklós Donch abbéli kérdésére, hogy miért tiltakoztak Rechke, Kezw és Haripan birtokokba történő iktatása ellen – amint az az egri kápt. általa bemutatott oklevelében (l. 514. szám) olvasható –, azt válaszolták, hogy az említett birtokok az ő öröklött birtokaik, amit oklevelekkel tudnak bizonyítani az országbíró által kijelölt időpontban. Az országbíró ezért elrendeli, hogy [1351.] jan. 13-án (in oct. fe. Epiph. d. tunc venturis) mindkét fél mutassa be a szóban forgó birtokokkal kapcsolatos okleveleit.

Eml.: Tamás országbíró, 1351. ápr. 3. Dl. 57 082. (Dancs cs. lt.)

K.: –

R.: Abaffy–Dancs–Hanvay 44. (59. szám, Eml.-ben).

709. 1350. nov. 1.

A vasvári kápt. e. megjelent Buguth-i Domokos fia: János kinyilvánította: Beud, más néven Suran birtokának felső részén, a falu É-i végében, Peteu mr. özvegye: Margit asszony szintén Suran-nak nevezett birtoka mellett lévő 2 fél telkét (curia), melyek közül az egyik üres (deserta), a másikban pedig Briccius nevű jobbágya ül, továbbá az említett asszony birtoka mellett 3 hold szántóföldet és egy felet, az említett fél telkek kiegészítésére, valamint 90 hold szántóföldet, amelyek szintén az említett asszony Beud vagy más néven Suran birtoka mellett vannak, elzálogosítja Peteu mr. özvegyének: Margit asszonynak a mostani nov. 1-jétől (a presenti fe. OO. SS.) a következő év szept. 29-ig (usque fe. B. Michaelis arch. annualem nunc venturum) az asszonytól már teljes egészében átvett 3 M. és 3 pensa széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – azzal a feltétellel, hogy ha János, fiai, vagy rokonai a fenti időpontig nem váltanak meg a nevezett javakat, a későbbiekben ugyanígy számított 4 M. széles bécsi dénárért kötelesek megváltani Margit asszonytól, vagy halála esetén annak fiától: Miklóstól. D. in fe. OO. SS., a. d. 1350.

E.: Dl. 94 360. (Vegyes provenienciájú oklevelek. Vétel útján bekerült vegyes provenienciájú iratok 1952. 864. 1413.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és pecsét nyoma látszik.

K.: –

710. 1350. nov. 4. Buda

[I.] Lajos király (H, Je, Si) Zeend-i András fia: Tamás Fyzeer-i alvárnagy kérésére hűséges szolgálataiért, különösen a Nápolyi Királyságba (Si) vezetett hadjáratokban tanúsított hűségéért királyi új adomány címén neki és örököseinek adja az Abawyuar m.-i Kutleen birtokot, amely Tamás állítása szerint a néhai Gebryen fiainak: Tamásnak és Györgynek, Kozma fia: Miklósnak és az ugyanezen Kutleen-ből való Iwan fia: Lukácsnak (Lukachius) örökös nélküli elhalálozása u. királyi kézre szállt. A király az adományról oklevelének visszahozatala esetén privilégium kiállítását ígéri. D. Bude, 4. die fe. OO. SS., a. d. 1350.

E.: Dl. 89 307. (Radvánszky cs. sajkókezai lt. 36. 8.) Hátlapján későbbi kézzel írott magyar nyelvű tárgymegjelölés, továbbá vörös viaszba nyomott gyűrűspecst nyoma látszik, amely alatt, valamint a hátlap közepén és tetején *relatio Pauli filii Lochk* kancelláriai feljegyzés olvasható.

K.: –

711. 1350. nov. 4. Buda

[I.] Lajos király (H) tudatja az egri kápt.-nal, hogy Zeend-i András fia: Tamás Fyzeer-i alvárnagy a Nápolyi Királyságba (Si) vezetett hadjáratokban tett szolgálataiért kérte tőle Kuthlyn Abavivar m.-i birtokot, amely állítása szerint a néhai Gabryan fiai: Tamás és György, Kozma fia: Miklós és Iwan fia: Lukács (Luchasius) várnépbeliek (homines castrenses) örökös nélküli halála u. királyi kézre szállt, ezért a király kéri az egri kápt.-t, hogy Hegalya-i Tamás fia: László, a másik Hegalya-ról való Miklós fia: László vagy Cozma-i Kozma fia: Egyed királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút a birtokra, ott tartsanak hj.-t, s ha a birtok valóban adományozható, iktassák azt András fia: Tamásnak királyi új adomány címén, az esetleges ellentmondókat idézzék jelenléte elé, a történetekről pedig küldjenek írásos jelentést. D. Bude, 4. die fe. OO. SS., a. d. 1350.

Á.: a 733. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Á. szerint királyi gyűrűspecséttel ellátott oklevél volt.

712. (1350. nov. 9. e.)

Salamon mr. Thorda-i főesp.-nek, András püspök lelkiekben általános vikáriusának oklevele szerint Mihály mr. Zarrazberek és Syma birtokok leánynegyede miatt Nakas (dict.) János fiai: István és László ellen pert indított, amelyben a feleknek nov. 18-án (oct. B. Martini conf. prox. venturis) kell megjelenniük színe e., ha időközben nem tudnának megegyezni.

Eml.: a 714. számú oklevélben.

K.: –

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az Eml.-t adó oklevél kiállítási idejéből adódik.

713. 1350. nov. 9.

István prépost és a Saag-i Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je elnéptelenedett Zolnuk m.-i Iwa és Hatzuk birtokaikat a határaik között lévő összes hasznukkal és tartozékukkal együtt Tyteus királyi ajtónállómr.-nek, pilisi c.-nek, a jászok bírójának (iudex phillisteorum) birtokába adják 10 évre (a data presencium usque revolucionem decem annorum) azzal a feltétellel, hogy ezidő alatt népeket (populus) telepítsen ide, s minden év ápr. 24-én (in fe. B. Georgii mart.) 2 budai M.-t adjon át nekik dénárookban, amelynek kifizetéséről a konv. oklevelet fog kiadni. D. f. III. prox. an. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 76 984. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. B. 343.) Hátlapjára nyomott kerek pecsét töredékeivel.

K.: Z. II. 438. (313. szám); Gyárfás III. 486. (34. szám).

714. 1350. nov. 9.

János [Nemety-i] plébános, [András] erdélyi püspök Mezes-en túli vikáriusa e. nov. 9-én (in die datarum presencium) egyik részről , a másik részről pedig Nakas (dict.) János fia: István litteratus a maga és testvérei (fr.), László és Péter képviselésében megjelenvén utóbbi

előadta, hogy a köztük Zarrazberek és Syma birtokok leánynegyede ügyében folyó perben, amelyben Salamon mr. Thorda-i főesp. oklevele (l. 712. szám) szerint nov. 18-án (ad oct. B. Martini conf. prox. venturis) kellett volna megjelenniük, az alábbiak szerint egyeztek meg. Amennyiben a fenti birtokok Mihálynál maradnak a Tamás mr. országbíró e. Mihály mr. és Nagy (Magnus) János Chahul-i nemes között folyó perben, akkor az ügyben hozott ítélet u. mindkét fél fogott bírát jelöl ki, akiknek döntését kötelesek lesznek elfogadni, s annak értelmében fognak megegyezni. A felek e megegyezésnek János e. önként alávetik magukat. D. f. III. prox. an. fe. B. Martini [conf., a.] d. 1350.

E.: Dl. 72 380. (Mándy cs. lt. 7.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és mandorla alakú zárópecsét töredékei láthatók. Papír, igen piszkos, elhalványult írással. Szakadt, lyukas, felső része hiányzik.

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 225. (578. szám).

715. (1350. nov. 10. e.)

Erzsébet királyné meghagyja Tamás országbírónak, hogy Vnd-i János fia: Pálnak Feuldruh fia: László, Beke fiai: Feuldruh, Kelemen és Balázs, János fia: Péter, Balázs fia: Pál, ill. Miklós fia: István ellen indított perét halassza el a következő máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas).

Eml.: a 724. számú oklevélben.

K.: AO. V. 416. (225. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keltének *terminus ante quem*je a pernek az országbíró által eredetileg kitűzött, az említő oklevélből ismert határnapjából adódik (vö. a 1350. nov. 17. számú oklevéllel).

716. (1350. nov. 10. e.)

I. Lajos király meghagyja a somogyi konv.-nek, hogy embere mellé küldjenek tanút, s vizsgálják ki: a Tykon-i apátnak és monostorának van-e részbirtoka Igal-ban, amelyet a Buda

szigeti Szt. Klára-monostor apácáinak jobbágyai éves adó fejében birtokolnak, s az apácák megfizették-e az ezért járó éves adót.

Eml.: a 719. számú oklevélben.

K.: P. X. 554. (Eml.-ben).

717. 1350. nov. 11. Buda

[I.] Lajos király (H) Sopron város bírójának, polgárainak és hospes-einek abbéli panaszára, miszerint a tőle és a korábbi királyoktól kapott szabadságaikat nem tartják tiszteletben, megparancsolja Wolfurt-i Ulrik Sopron, Vasvár és Moson m.-i c.-nek, vagy távollétében Sopron m.-i alispánjának, továbbá Sopron m. más nemeseinek és előkelőinek, hogy a soproni polgárokat régi szabadságaikban ne zaklassák. D. Bude, in fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

E.: GYMSML. (Sopron) Sopron város. Diplomatarium 142. (Df. 201 776.) Az előlap alján és a hátlati pecsét alatt: *relatio Stephani woywode per Demetrium famulum suum ex parte domini regis* kancelláriai feljegyzés. A hátlapon 2 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és nagy kerek pecsét töredékei láthatók.

K.: Házi, Sopron I. 96–97. (157. szám).

R.: Vasi Szle. 1943/3–4. 82.

718. 1350. nov. 12.

A győri kápt. 1350. nov. 12-én (in crastino fe. B. Martini conf., a. d. 1350.) kiadott oklevele szerint egyik részről megjelent előttük Zek-i Tamás fia: Miklós, a másik részről pedig Kemene-i Miklós fia: Sebwk mr. Perlop (Tá. 3–5.: Perlap) c. képviselőjében, mindketten Moson m.-i nemesek, s Miklós előadta: a Moson m.-i Galws, Kallo és Zenthmaria (Tá. 2.: Galos, Zenmaria; Tá. 3.: Galos, Zentmaria; Tá. 5.: Galos, Zemmaria) nevű öröklött birtokai ügyében perbe fogta Perlop c.-t Rudolf Owar-i (Tá. 5.: Ovar-i) várnagy e. a Moson m.-ben tartott közgyűlésen, de fogott bírák segítségével megegyeztek oly módon, hogy Miklós a fenti

birtokokban Perlop c. kezén lévő részbirtokokat átadja Perlop-nak és örököseinek örökös birtoklásra, egyrészt rokonság miatt, másrészt a tőle átvett 27 pensa széles bécsi dénárért.

Tá.: 1. Pálóci László országbíró, 1451. márc. 3. Dl. 73 117. (Majtényi cs. lt. 22.)

2. Pálóci László országbíró, 1451. márc. 3. > Nagylucsei Orbán kincstartó, 1489. márc. 22. SML. Mohács e. oklevelek gyűjteménye 124. (Df. 288 466.)

3. I. Mátyás király, 1484. nov. 23. > I. Mátyás király, 1486. nov. 20. Dl. 4092. (MKA. NRA. 650. 32.)

4. I. Mátyás király, 1484. nov. 23. > I. Mátyás király, 1486. nov. 20. Dl. 4093. (MKA. NRA. 1016. 3.)

5. I. Mátyás király, 1484. nov. 23. > I. Mátyás király, 1486. nov. 20. > II. Ulászló király, 1491. dec. 15. Dl. 105 053. (Batthyány cs. lt. Illésházy cs. 9. 1. A.)

6. Pálóci László országbíró, 1451. márc. 3. > Nagylucsei Orbán kincstartó, 1489. márc. 22. > II. Mátyás király, 1612. SML. Mohács e. oklevelek gyűjteménye 124. (Df. 288 466.) Újkori egyszerű Má.-ban.

7. Pálóci László országbíró, 1451. márc. 3. > Nagylucsei Orbán kincstartó, 1489. márc. 22. > II. Mátyás király, [1612.] Dl. 73 156. (Majtényi cs. lt. 141. 2.) Újkori egyszerű Má.-ban. Kézírása és tartalma teljesen, kiállítási formája csaknem teljesen azonos a Tá. 6. alatt lévőével, de borítója és pecsétje, ill. keltezése hiányzik.

Má.: 1. Dl. 88 723. (Esterházy cs. hercegi ága. Repositorium 15. B. 17. NB. 2.) Tá. 4.-ről készült 18–19. sz.-i egyszerű Má.

2. Dl. 88 759. (Esterházy cs. hercegi ága. Repositorium 15. B. 17. NB. 5.) Tá. 5.-ről készült újkori egyszerű Má.

K.: –

Megj.: Tá. 5–6. szerint az oklevél E.-je pergamenre írott nyílt oklevél volt.

719. 1350. nov. 13.

A somogyi konv. – amint azt 1350. nov. 13-án (sab. prox. p. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.) kiállított zárt oklevele tanúsítja – jelentette [I.] Lajos királynak (H), hogy korábbi parancsának (l. 716. szám) engedelmeskedve a király és a konv. emberei 1350. nov. 10-én (f. IV. prox. an. fe. B. Martini conf. in eodem a.) vizsgálatot tartottak, amely során megtudták: a Tykon-i

apátnak és monostorának részbirtoka van Igal-ban, amelyet a Buda szigeti Szt. Klára-monostor apácáinak jobbágysági éves adó (pro debito seu censu annuali) fejében birtokolnak, s bár az 1350. évben (in predict. a. 1350.) fizetendő járandóságot és adót (debitum et censum) az apácák beszédtek, mégsem fizették azt meg az apátnak és a monostornak.

Tá.: Bebek Detre nádor, 1402. ápr. 16. GYEL. Győri Székeskápt. mlt. Győri kápt. hh. lt. 43. (Df. 273 902.)

Má.: Dl. 36 436. (MKA. Acta eccl. 68. 6.) Tá.-ról készült egyszerű újkori Má.

K.: P. X. 614–615. (104. szám, Má.-ban).

R.: Borsa I., Somogy m. lt. Évk. 1997. 43. (216. szám).

720. 1350. nov. 13.

János prépost és a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-monostor konv.-je Nagy (Magnus) Benedek mr., Demeter váradi püspök Huzyowazo-i officialis-a kérésére és oklevél-bemutatása alapján függőpecséttel megerősített privilégiumban átírja Demeter püspök 1349. jún. 6-án kelt oklevelét, amelyben az Benedeknek telket (fundus) és szőlőket adományoz. D. in fe. B. Briccii conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 4166. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson 61. 14.) Restaurált. Hátlapján egykorú és későbbi kézzel írott tárgymegjelölés, valamint vörös-zöld-sárga zsinóron függő restaurált pecsét látható.

K.: –

721. 1350. nov. 15. Buda

[I.] Lajos király (H) e. egyik részről Barlad-i Herbordus fia: Mark ~ Markus, a másik részről Thuteus ~ Tutheus királyi ajtónállómr. megjelenvén előbbi elmondta, hogy azt a Baranya m.-i Budmur birtokban lévő részbirtokot, amelyet a király kápolnaispánjának oklevele szerint Kuesd-i Miklós fia: Márk minden hasznával együtt zálogba adott neki 6 M.-ért – a M.-t 6

pensa-val számolva –, ugyanezen 6 M.-ért zálogba adja Thuteus mr.-nek nov. 1-jétől (an. fe. OO. SS. prox. preterito incipiens) számítva 9 évre azzal a feltétellel, hogy Herbordus fia: Mark ezt a részbirtokot a határidő lejártáig nem, de a 9 év eltelte u. bármikor visszaválthatja a 6 M. lefizetésével, Thuteus pedig annak átvétele u. köteles azt teljes joggal visszaadni. Thuteus mindezeknek önként aláveti magát a király e. D. Bude, f. II. prox. p. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 76 985. (Zichy cs. zsélyi lt. 211. b. 345.) Hátlapján későbbi kézzel írott *fassio super Bwdmur, Magistro Thewthws* kancelláriai feljegyzés, valamint nagy kerek pecsét helye látható. Foltos.

K.: Z. II. 439. (314. szám).

722. 1350. nov. 15. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. perelsőbbség miatt febr. 9-re (ad oct. fe. Purif. virg. glor. nunc venturas) elhalasztja azt a pert, amelyet Puthnuk-i Miklós fia: László indított az ugyanonnan való Miklós fia: János ellen, s amely az egri kápt. perbe hívó levele szerint nov. 8-án (in oct. fe. OO. SS.) volt színe e. esedékes, miután e napon egyik részről a felperes László képviselőjében országbírói ügyvédvalló levéllel felhatalmazott Mihály fia: Miklós, a másik részről pedig János helyett peridőpont elfogadására küldött személyek (assumptores termini) jelentek meg bírói széke e. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 89 308. (Radvánszky cs. sajókazai lt. 3. 8.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és nagy kerek zárópecsét töredékei láthatók. Papír.

K.: –

R.: F. IX/6. 52. (55. szám).

723. 1350. nov. 17. Buda

[I.] Lajos király (H) megjutalmazva mindazokat a szolgálatokat, amelyeket királyi udvarának ifja, Bulch-i Domokos fia: Zwdar (dict.) Péter mr. neki és az országnak teljesített, megengedi

számára, hogy valamennyi birtokán, bárhol legyenek is azok, testvéreivel (fr. uterinus) együtt fellépjen a tolvajokkal, rablókkel és gonosztevőkkel szemben, továbbá birtokain ítélkezzen, kínzást, akasztást vagy a bűnnek megfelelő bármely büntetést alkalmazzon, ill. akasztófát és más büntetőeszközöket állítson fel, ill. tartson, jelen oklevelének oltalma mellett. A király oklevelének újbóli bemutatása esetén minderről privilégium kiadását ígéri. D. Bude, f. IV. prox. an. oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

Á.: I. Lajos király, 1358. máj. 26. Az uralkodó 1364. febr. 3-án kelt megerősítő záradékával. Dl. 4154. (MKA. NRA. 1537. 40.)

K.: AO. V. 417–418. (257. szám, kihagyásokkal).

724. 1350. nov. 17. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. azt a pert, amelyet Vnd-i János fia: Pál indított Feuldruh fia: László, Beke fiai: Feuldruh, Kelemen és Balázs, János fia: Péter, Balázs fia: Pál és Miklós fia: István Olazy-i nemesek ellen, s amely korábbi oklevele (l. 704. szám) értelmében a király tengerentúli részekről való – budai tartózkodási helyére okt. 27-én bekövetkezett – visszatérésének 15. napján [azaz nov. 10-én] (in quind. reversionis d. nostri regis de partibus transmarinis in Budam locum mansionis sue f. IV. prox. an. fe. OO. SS. facte) lett volna esedékes, a királyné írásos parancsára (l. 715. szám) az ügy korábbi állásának fenntartása mellett a következő máj. 1-jére (ad oct. fe. B. Georgii mart. nunc venturas) elhalasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 31 270. (Csicsery cs. lt. 715.) Szakad, felső széle kissé hiányos. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, alatta egykorú kéz írásával *due*; valamint *ad oct. Strenarum ob regalem* feljegyzés látható. Hátlapján nagy kerek zárópecsét töredékeivel.

K.: AO. V. 415–416. (255. szám, kihagyásokkal).

R.: Kárffy Ö., TT. 1900. 406.

725. 1350. nov. 17. Buda

Tamás c. [országbíró] 1350. nov. 17-én, Budán (Bude, 10. die oct. fe. OO. SS. a. d. 1350.) kelt privilégiuma szerint korábbi ítéletének (l. 598. szám) megfelelően a kijelölt királyi ember és a budai kápt. tanúja a Benedek fia: Liptóv-i (Tá. 2.: Lyphou-i) (dict.) Miklós királynéi al-

asztalnokmr. ellenében oklevél-hamisítás miatt birtokvesztésre ítélt Jakab fia: János Neograd m.-i Ebeczk-ben (Tá. 2.: Abicz-k-ban) lévő részbirtokára mentek, s a szomszédok és határtársak jelenlétében megtekintették 6 ekényi földjét, amelyet az ország szokásainak megfelelően 18 M.-ra becsültek, a birtokon lévő Keresztelő Szt. János-egyház Jánosra eső részét 1 M.-ra, és a malmot, amivel oly régóta öröl, 3 M.-ra becsülték. Ugyanakkor kinyilvánították a hj.-t és becsüt a helyszínen megerősítő szomszédok, határtársak, valamint János rokonai e., hogy az országbíró ítélete szerint ezek kétharmada a bírót, egyharmada Benedek fia: Miklóst illeti, de aug. 27-én (in oct. fe. B. regis Stephani tunc prox. venturis), amikor a hj. és a becsú a királyi jelenlét e. megerősítésre kerül, megválthatják Jánosnak a bírói részre eső részbirtokait. Ebben az időpontban (eodem die et loco) Benedek fia: János az országbíró e. azt vallotta, hogy egyrészt a rokonság miatt, másrészt azért, mert a birtokban maga is résztulajdonos, János teljes részbirtokát magához akarja váltani, kijelentve, hogy azokból Nyénye-i Jakab fia: János leányának még leánynegyed jár, s kérte a c.-t, hogy a bírói rész megváltására tűzzön ki határidőt. Az országbíró megállapította (l. 617. szám), hogy Nyénye-i Jakab fia: János 22 M.-ra becsült birtokaiból, tekintetbe véve a leánynegyedet és Liptóv-i (dict.) Miklós részét, 11 M. bírói rész marad, aminek nov. 17-én (in oct. fe. OO. SS. tunc prox. venturis) történő kifizetésével Miklós magához válthatja a bírói részt. Végül Liptóv-i (dict.) Miklós a mondott időpontban Tamás c.-nek teljes egészében megfizette a 11 M.-t, aki a bírói részt neki ítélte.

Tá.: 1. I. Mátyás király, 1486. nov. 23. Dl. 67 564. (Tihanyi cs. lt. 34.) 5–6. old. (1740-ből származó hiteles Má.-ban).

2. I. Mátyás király, 1486. nov. 23. Dl. 67 569. (Tihanyi cs. lt. 39.) 7–8. old. (18. sz.-i Má.-ban.)

K.: –

726. 1350. nov. 17.

A győri kápt. e. megjelent András fia Péter fia: Andych mr., a Pozsony m.-i, Challokuz-i districtus-ban lévő Ogya-ból való nemes kinyilvánítja, hogy egy, a Pozsony m.-ben, a Challokuz kerületben fekvő Magyar nevű öröklött birtokán lévő curia-t, amely az ugyanezen Ogya-ból való Tamás fia: Miklósnak és az ugyanezen Magyar birtokban épült Szt. Kereszt-egyháznak a birtoka között van, az 58 hold szántót magában foglaló Nogianusfeldy földdel együtt, valamint Marchamagyarii-tól kezdődő vásárolt földrészét hasznaival, rétekkel, erdőkkel, vizekkel és gyümölcsösökkel együtt – kivéve az Wyvaasar falu felett lévő, öröklött birtokai között elhelyezkedő Ramathazegy-et –, továbbá Tekerew völgyet mindenfelől egészen Gomba határáig örökös birtoklásra eladományozza az említett Szt. Kereszt-

egyházban lévő Szt. Szűz-oltár javára az oltáron történő állandó mise tartására és az oltárt szolgálók fenntartására, azzal, hogy az említett egyház jelenlegi és mindenkori plébánosa ne rendelkezessen az oltárt szolgálóknak tett adománya fölött. D. f. IV. prox. an. oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

Á.: Győri kápt., 1359. nov. 11. Dl. 4817. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson 11. 50.)

K.: AO. V. 416–417. (256. szám, kihagyásokkal).

Megj.: Á. szerint nyílt oklevél volt.

727. 1350. nov. 18. Buda

[I.] Lajos király – amint azt 1350. nov. 18-án Budán (Bude, in a. d. 1350. in oct. fe. B. Martini conf.) nagypecsétje alatt kiállított nyílt oklevele tanúsítja – megjutalmazva Tót (Sclavus) Lőrinc mr. fiainak: Miklós mr. pozsonyi c.-nek, királyi pohárnokmr.-nek, valamint Leukus-nak és Bertalannak hűséges szolgálatait, az apja, a néhai [I.] Károly király által Chak nb. Márk fia István fia: Péter mr.-től csere címén megszerzett Batorkuu várat a hozzá tartozó jövedelmekkel, falvakkal és tartozékukkal, különösen Pethkalaztelek és Zalokteleke falvakkal és más megnevezett birtokokkal (et aliis possessionibus in eisdem litteris nominatim expressis) együtt új adományként a nevezetteknek és örököseiknek adományozza. Mivel annak idején Péter mr. a birtokcsere során a megnevezett birtokokra [I.] Károly király felé szavatosságot vállalt, Lajos király a megadományozottakkal szembeni szavatosság vállalásának kötelezettségét egyúttal Péter mr. fiára, Domokosra és örököseire hárítja.

Tá.: Szécsi Miklós országbíró, 1383. máj. 16. Veszprémi Érseki és Főkápt. lt. Veszprémi Székeskápt. mlt. Oklevelek. Kálozd 9. (Df. 201 040.)

K.: –

R.: Vesp. Reg. 170–171. (426. szám).

Megj.: A hivatkozott birtokcserére vonatkozó, I. Károly király által kiadott 1326. évi oklevelet l. Anjou-oklt. X. 566. szám alatt.

728. 1350. nov. 18.

Az esztergomi kápt. bizonyítja, hogy Germanus fia: Leustasius mr. Woot-i nemes az alábbi bevallást tette előttük. Egyrészt azért, mert nővérenek (soror uterina): Katalin asszonynak, Péter bán Byrche-i [ə: Bykche-i] nemes özvegyének a természetjog és a szokásjog szerint

leánynegyedek tartozik adni, másrészt azért, mert az ő sógora, Péter bán Cochk-i (dict.) Sándornak kifizetett 50 M.-t, s ezzel az összeggel őt annak fogságából és börtönéből kiszabadította, leánynegyedként Katalin asszonynak és örököseinek adja a Fejér m.-i Waal-ban lévő birtokrészét minden hasznával együtt. A kápt. a jelen adománylevél újbóli bemutatása esetén Katalinnak és fiainak privilégium kiadását ígéri. D. f. V. prox. an. fe. B. Katherine virg., a. d. 1350.

E.: Dl. 50 188. (Zerdahelyi cs. lt. 110.) Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölés és kerek pecsét töredéke látható.

Má.: E.-vel azonos jelzet alatt egyszerű 20. sz.-i Má.

K.: –

R.: Jakab, Bicske 205.

729. 1350. nov. 18.

A győri egyház kápt.-ja e. egyik részről Ogey-i András fia: Andich mr. Pozsony m.-ből, a Chollo-i ~ Chollokuz-i kerületből, a másik részről pedig Budrug-i Péter fia: Worew (dict.) Benedek mr. szentlőrinci nemes Győr m.-ből megjelenvén, előbbi kinyilvánítja, hogy Pozsony m.-ben, a Chollokuz kerületben lévő, nagyapjáról, Chekliz-i Buken fia: Buken-ről rá háramlott birtokát, a Beeke, Poka, Samoth, Wzzsur és Nemetsok falvak szomszédságában lévő birtokát: Nemethfolw-t minden hasznával és tartozékával együtt 40 M. széles bécsi dénárért – a M.-t 10 pensa-val számolva – elzálogosítja Budrug-i Péter fia: Worew (dict.) Benedek mr.-nek és örököseinek nov. 19-től számítva 5 évre (a prox. nunc venturo fe. B. Elizabeth usque ad 5. revolucionem eiusdem fe.) az alábbi feltételekkel. Ha az 5. év letelte u. Andich vagy utódai a birtokot meg akarják váltani, Benedek vagy örökösei a fenti összeg átvétele u. kötelesek azt teljes mértékben visszaadni. Amennyiben ezt mégis visszautasítanak, a per kezdete e. 20 M. széles bécsi dénár – a M.-t 10 pensa-val számolva – fizetnek Andichnak vagy utódainak. Ha Benedeket vagy örököseit a visszaváltás idejéig adósság terhelné, s a birtokot nem tudnák, vagy nem akarnák megtartani, akkor a fenti összeg erejéig szükségből elzálogosíthatják azt másnak vagy másoknak. Andich szavatosságot vállal a birtokkal kapcsolatban, amit ha nem tudna vagy nem akarna teljesíteni, 40, s azon felül még 20 M.-t fizet perkezdet e. Benedeknek vagy örököseinek, ill. annak, vagy azoknak, akinek vagy akiknek a birtokot zálogba adták. D. in oct. fe. B. Martini conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 4155. (MKA. NRA. 378. 17.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és rányomott pecsét darabkái látszanak.

K.: AO. V. 418–418. (258. szám, kihagyásokkal).

730. 1350. nov. 18.

A Kw-i kápt. jelenti István horvát-szlavón-dalmát hercegnek, hogy megkapták a kamara haszna (lucrum camere) királyi szándékból történő kivetéséről szóló levelét, s az abban foglaltaknak megfelelően Toka (dict.) Pál mr. rokona (proximus) és famulus-a, Tolna-i (dict.) Demeter mellé tanúul küldték István karpapot, aki társával egybehangzóan az alábbiakról számolt be előttük. Az esztergomi érsek emberével, István fia: Miklóssal, a királyi tárnokmr. emberével, István fia: Pállal, Lőrinc fia: István Wlkov ~ Wlkou m.-i alispánnal, valamint Ruch-i János, szentszalvatori (de S. Salvatore) Simon, Wzd és János fia: Balázs Wlkou m.-i szb.-kal együtt a m.-ben azon adófizetési nyilvántartás alapján eljárva, amelyet Endre mr. a királyi kamarák ispánja a lerovandó kamara hasznát 5, 4, 3 éve, ill. az elmúlt évben meg nem fizetőkről vezetett (secundum registrum et dicas magistri Endree comitis earundem camerarum regalium in exigendo lucrum earundem camerarum de non solutis annorum quinti, quarti, tertii ac proxime preteritorum ordine iuris per omnia processissent), a m. nemeseivel megegyeztek a kamara haszna megfizetéséről, de Márton egykori bán fia: Imre mr. és fiai ellenszegülve (rebellicando) nem akarták azt megfizetni, ezért az ország szokásjoga szerinti becsüt alkalmazva birtokaikon állatokból – lovakból, barmokból, lábasjóságokból (equis pecoribus et pecudis) – hajtották be az adót, s azt kamara haszna címén átadták Toka (dict.) Pál mr.-nek. D. in oct. fe. S. Martini conf., a. d. 1350.

E.: Dl. 91 420. (Festetics cs. lt. Valkó 23.) Papír, hátlapjára nyomott, közepén kitöredezett kerek pecséttel.

K.: –

731. 1350. nov. 18.

Mihály c., Wesseus mr. [Zólyom m.-i] alispánja és a m. 4 szb.-ja tudatja, hogy Michina-i Mike perbe idézte színük elé a radványi (de Raduano) Dénest, de ők elhárítva a felek

előterjesztéseinek meghallgatását, perüket a mostani időpontról dec. 2-ra (ad quind. datarum presencium) elhalasztják. D. f. V. prox. an. fe. B. Elizabet, a. d. 1350.

E.: Dl. 84 692. (Radvánszky cs. radványi lt. 1. 2. 17.) Hátlapján azonos, *Mika* névalakot tartalmazó, továbbá későbbi kézzel írott tárgymegjelölés és egykori kerek pecsét nyoma, ill. bevágásai láthatók.

K.: –

732. 1350. nov. 20. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: a királyné áttette bírósága elé a szentgotthárdi (S. Gothardus) egyház apátjának, Péter testvérnek a Rakus, Zakoufolua ~ Zakulfolua, Estephanfolua, Kalyndychfolua ~ Kalyndichfolua, Sydoufolua falvakban lakó jobbágyaival folytatott perét, amelyben Péter apát szept. 17-én (f. VI. prox. p. fe. Exalt. S. Crucis) bemutatta előttük Tethen mr. Vasvár m.-i alispán és az ottani szb.-k, valamint a veszprémi egyház kápt.-jának azonos formájú (sub una forma emanatas) vizsgálati oklevelét a következő tartalommal. A királyné a szentgotthárdi egyháznak és apátjának említett falvakból való jobbágysai által előterjesztett panaszára kérte a vasvári kápt.-t, hogy embere mellé küldjenek tanút a jobbágyok által előterjesztett ügy kivizsgálásához. A kápt. jelentése szerint a királyné embere, Lőrinc Chepreg-i plébános, királynéi káplán mellé tanúul küldték János mr. kanonokot, egyházuk dékánját, akik az alábbiakat jelentették. A júl. 23-án (f. VI. prox. an. fe. B. Jacobi ap. prox. preteritum) tartott vizsgálat során kikérdeztek minden nemest és közembert, akit lehetett, s megtudták, hogy az apát, Péter testvér Vngleh (dict.) Henrik újvári (Novum Castrum) várnagy és stájerországi (de Styria) nemesek emberei által Rakus falut lerombolta és kifosztotta, 112 lovat és ökröt, valamint 132 marhát (pecus) elvittek, 40 asszonyt és 16 lányt meztelenre vetkőztettek (enormiter pertractando denudari), 4 embert megsebesítettek, a feltört szekrényekből az ágyneműt is széthordták Mo. és Stájerország vidékeire, Rakus-ban felégettek 2 curia-t, és 2 elfogott embert, akiket Újvárba vittek, nyilvánosan kikötözték. Sidoufolua-ból ebben az évben elvittek 29 ökröt, amiről a Dobra-i várnagy azt mondta, hogy az apát serviens-einek tette miatt (propter factum serviencium predicti abbatis) vette el. Thouth-i Péter és Miklós, az apát famulus-ai Oldruh fia: Jakabot és Sydou fia: Istvánt a monostor megölték, Jakab vízbe vetett testét 10 nappal később találták meg. Esthephanfolua, Kalyndychfolua és Sydoufolua falvakban Péter elődje, János apát idején megölték 5 embert és 18-at megsebesítettek, akik közül most E vizsgálati levél tartalmát látva az apát azt felelte a bárók és a királyné e., hogy az abban foglalt bűnökre nézve ártatlan, az ő idejében az ő tudtával és közreműködésével ilyen dolgok nem történtek, Rakus birtokán csupán jogos és törvényes járandóságokat (debitum) szedett be, ellenben jobbágysai embereket öltek, lopásban és útonállásban segítettek a bűnözőket, s

amikor emiatt bírósága elé akarta őket állítani, azok ott nem akartak megjelenni. A javak elvételéről, az asszonyok és lányok levetköztetéséről, az emberek megsebesítéséről, a házak felégetéséről és a többi fenti bűnről azt vallotta, hogy azokban ártatlan, de a 4 ft-os királyi collecta befizetésének idején jobbágysai nem akartak fizetni, ezért egyházának javait – így könyveket és kelyheket – kellett zálogba adni, hogy a collecta-t megfizethessék. Amikor pedig az előző apát, János testvér, az ő rokona (fr. patruelis) követelte rajtuk a collecta-t, a jobbágysok elfogták, megverték és fogságban tartották, a közelmúlt napokban pedig arra készültek, hogy őt is elfogják, de felfegyverkezve a sekrestyébe szaladt előlük. Ezenfelül Rakus-i és Bodafolua-i jobbágysai júl. 23-án (2. die fe. B. Marie Magdalene) megölték a testvérét (fr. carnalis), Istvánt. Az apát azt is vallotta, hogy az 5 falu és az egyház összes többi birtoka, melyeket jobbágysaik a maguk idejében elhagytak, de azóta teljesen benépesedtek, semmiféle tisztelettel nem viseltetnek az apát és az egyház testvéreivel szemben. A királyné, mivel az ügyben nem lehetett igazságot tenni, elrendelte a m. c.-ének vagy alispánjának és szb.-inak, hogy Vasvár m.-ben a szokott helyen, később kihirdetendő időben tartandó legközelebbi megyegyűlésen az ott megjelentekkel, és a veszprémi kápt.-nal az ügyet részletesebben vizsgálják ki, majd tegyenek jelentést. Vasvár m. alispánja és szb.-i ezt követően azt válaszolták a királynénak, hogy a királyné embere, Deseu fia: Péter ifjú és a veszprémi kápt. tanúja a Vasváron aug. 23-ra (ad f. II. prox. p. oct. fe. Ass. virg. glor.) összehívott megyegyűlésen megjelent összes személytől, különösen a kérdéses kápt. szomszédjaitól és határtársaitól eskü terhe mellett kikérdezték az igazságot, s a vizsgálat teljes mértékben igazolta az apát ártatlanságával és jobbágysai bűneivel kapcsolatos vallomását, továbbá igazolást nyert egyrészt az, hogy az említett falvak a németekkel (Theuthonicus) határosak (confinium), s a jobbágysok segítik a rablókat, útonállókat, gyilkosokat és gonosztevőket, másrészt az, hogy a korábbi vizsgálat nem terjedt ki az 5 falu szomszédjaira és határtársaira, csupán a falvakban élőkre és az ottani jobbágysokra, ill. az apát ellenségeire, ezért lett terhelő az eredmény a monostorra nézve. Az apát egyúttal kérte a jobbágysai és ellenségei körében végzett vizsgálat semmisnek tekintését és újbóli elvégzését. Az ügyben végső ítéletet így nem lehetett hozni, leginkább a jobbágysok távolléte miatt, ezért az országbíró kérte a vasvári kápt.-t, hogy Arukkuz-i János fia: János, fia: Fábián, vagy Gudur-i Sandur fia: királyi emberek valamelyike mellett küldjön tanút, s nov. 8-ra (ad presentes oct. OO. SS.) személyes, ne képviselő útján történő megjelenésre idézzon a királyi jelenlét elé a Rakus-i és Bodafolua-i jobbágysok közül 12 időset vagy alkalmasat, Zakulfolua, Estephanfolua és Kalindichfolua jobbágysaiból pedig 4 alkalmasat vagy jobbat a falunaggyal (villicus), hogy a fentiekkel kapcsolatban tisztázhassák magukat Péter apáttal szemben, s az országbíró végső ítéletet hozhasson, s az idézésről nov. 8-ra (ad oct. fe. OO. SS.) küldjenek a királynak jelentést. A vasvári kápt. ezután jelentette az országbírónak, hogy levelét megkapta, s annak engedelmeskedve Arukkuz-i János fia: János királyi ember mellett tanúul küldték maguk közül Mihály papot, akik jelentették: okt. 1-jén (f. VI. prox. p. fe. B. Michaeli) a szentgotthárdi monostor jobbágysait, ti. Rakus Bodafolua, Ganoufolua-ból és Nykul-ból a falunaggyokat, Gergely fia: Mátét, és Corradus hospeseket, falunaggyot Bothfolua-ból, Illés fia:-t ugyanonnan, Wolkanth falunaggyot Tothfolua-ból és Lukácsot ugyanonnan, János falunaggyot Zakulfolua-ból 2 onnan való emberrel, Györgyötfolua-ból 2 onnan való emberrel, falunaggyot K.....-ból, Jakabot ugyanonnan, Fynta falunaggyot Farkasfolua-ból,

György fia: Pétert ugyanonnan, Fynta falunagyot Vzhazow-ból 2 onnan való emberrel, Domokos falunagyotrdunfalua-ból 3 onnan való emberrel, Bana falunagyot Gyrma.....-ból, Pál falunagyot Chyrnuk-ból, Anda fia: Tamást és Miklós fia: Pethus-t ugyanonnan, János falunagyot Kedhel-ből, Gyekmen fia: Bede-t és János takácsot Péter szentgotthárdi apáttal szemben megidézték nov. 8-ra (ad [oct. f]e. OO. SS.) a királyi jelenlét bírósága elé. Velük szemben Péter apát nov. 8-tól (a presentibus oct. fe. OO. SS.) 12 napot várt, de a jobbágyok nem jelentek meg és képviselőt sem küldtek maguk helyett, ezért az országbíró az alábbiak szerint ítélik. A szentgotthárdi apát és monostor jobbágysai által a királyné e. előterjesztett vádak alól a jelenlegi apátot és elődjét felmenti, azokban ártatlannak ítéli, a szentgotthárdi monostor jobbágysait pedig bűnösnek ítéli a collecta megfizetése idején tanúsított engedetlenségben, amiért az apát a monostor könyveit, kelyheit és egyéb javait kénytelen volt elzálogosítani, hogy azt kifizethesse. Bűnösnek ítéli őket továbbá János apát elfogásában, megverésében és fogságban tartása miatt, s amiatt, mert Péter apátot a napokban szintén el akarták fogni, aki felfegyverkezve a sekrestyébe menekült, ezért csak egyetlen szavakkal illették. Ezenfelül bűnösnek ítéli a Rakus-i és Bodafolua-i jobbágysokat Péter apát István nevű fr.-ének júl. 23-án (2. die fe. B. Mariemagdalene similiter hoc a.) történt megölésében, ill. a monostor valamennyi birtokát az apát és a monostor szerzetesei iránti engedetlenségben, a Rakus-i jobbágysokat pedig a rablók, útonállók, gyilkosok és gonosztevők segítségével. Mivel az első vizsgálat a monostorral szemben terhelő eredményt hozott, hiszen nem kérdezték meg a szomszédokat és határtársakat, csupán az említett falvak jobbágysait és az apát ellenségeit, Péter testvér kérte a vizsgálat újbóli elvégzését, de miután a név szerint idézett jobbágysok sem személyesen, sem képviselő útján nem jelentek meg, ezért a Vasvár m.-i alispán és szb.-k, valamint a veszprémi kápt. oklevelében megnevezett jobbágysokat, de különösen a vasvári kápt. oklevelében név szerint felsorolt falunagyokat és népeket hűtlenség bűne és uraik elárulása miatt teljes fő- és birtokvesztésre ítéli, melyek kétharmada az országbíró, egyharmada a perbeli ellenfél kezére hárul. A jobbágysok pedig hűségesen tartoznak szolgálni a szentgotthárdi monostort egyrészt szokásjoguk (iuxta legem ipsorum consuetudinariam) és a Szt. király ideje óta ez ideig Mo. királyai által a monostornak adott privilégiumokban megszabott szabadságok (iuxta libertatem privilegiam) szerint. Az országbíró mindezek bizonyosságára függőpecséttel ellátott privilégiumot bocsát ki. D. Bude, 13. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 100 046. (Batthyány cs. lt. Acta antiqua. Szentgotthárd 2. 8. 6.) Hátlapján 2 későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Szakadt, foltos, több helyen lyukas, egyes helyeken szélei hiányoznak, alján függőpecsétre utaló bevágások láthatók.

K.: –

733. (1350.) nov. 21.

Az egri kápt. jelenti [I.] Lajos királynak, hogy itt átírt parancsának (l. 711. szám) engedelmeskedve Hegalya-i Miklós fia: László királyi ember mellett tanúul küldték Péter mr.-t, egyházuk Szt. Erzsébet-oltárának papját, akik nov. 11-én (in die fe. B. Marci conf. iam preteriti) a szomszédok jelenlétében Kuthlin ~ Kuthlyn birtokon megtartották a hj.-t, s ellentmondás nélkül a birtokba iktatták András fia: Tamás mr.-t királyi új adomány címén. A birtok határai – amelyek alakulását a kápt. e. Kazmyr-i László fia: István a maga, valamint a vérrokona, Miklós fia: Pál nevében is, nemkülönben Elleus fia Petheu, továbbá László királyi ember személyesen is megerősítették – a következők. Ke felől, Kazmyr birtok felől a Nomsazege nevű helyen 1 régi és 2 új földjel; Ke felé a szántóföldek között új földjel; ugyanebben az irányban a Kalbasa ~ Kolbasa faluból Kazmyr birtokra vezető közút mellett földjel; az úton áthaladva ugyanezen irányban a Kolbasa ~ Kalbasa folyó mellett lévő régi és új földjelek; ezen folyó egy szigetig; Byste királyi föld; Megyepatak patakban egy gázló, ahol a patak partján 1 földjel van; a köznyelven Fayzreu-nek nevezett, földjellel jelölt gázló; Kabalak hely, ahol 1 cserfa és kő a határjel; É felé ugyanezen [!] berch-en Kolbasa birtok felől a Waythagordya hegy oldalában lévő új és régi földjel; Ke felé Wyzfolyas völgy kezdetén 1 új földjel; ugyanezen irányban Kalbasa birtok végében a birtokról kivezető út melletti völgyben 1 földjel; a Kalbasa folyó Ke-i partján földjel; a folyótól ugyanezen irányban 2 holdnyi szántóföld végében lévő földjel; Dé felé egy nyárfa emelt földjel; Ke felé régi és 2 új földjel, amely Ronua birtoktól határol; Dé felé egy lygeth végében régi és új földjel; ugyanezen lygeth mellett lévő régi és új földjel; végül visszatér az első határjelhez. D. in domin. prox. p. fe. S. Elizabeth, a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 41 145. (Múz. Ta. Orosz.) Hátlapján azonos kéz írásával: *domino regi super facto statutionis et erectionis metarum possessionis Kuthlyn vocate, pro Stephano filio Ladislai et Paulo filio Nicolai nobilis de Kazmyr contra Ladislaum filium Nicolai et alios nobiles de Ronua*. Hártya, hátlapjára nyomott kerek pecsét helyével és a pecsétre utaló bevágásokkal.

K.: AO. V. 419–422. (259. szám, kihagyásokkal).

734. 1350. nov. 22. Esztergom

Miklós választott és megerősített esztergomi [érsek], örökös esztergomi c. megerősítő záradékával látja el azt a búcsúengedélyt (l. 240. szám), amelyet Poncius orvietoi püspök

adott az egyházm.-jéhez tartozó Szt. Szűz-egyháznak, s az abban foglaltakon felül maga is 40 napnyi búcsút engedélyez. D. Strigonii, in fe. B. Cecylie virg. et mart., a. d. 1350.

E.: Dl. 39 260. (Bécsi lt.-akból kiszolgáltatott iratok.) Szakadt, restaurált, 5 vörös viaszba nyomott függőpecséttel.

K.: –

735. 1350. nov. 22.

A zágrábi egyház kápt.-ja nyílt oklevelében bizonyítja, hogy megjelent előttük Gerdos remete a maga és rokonai (fr.) nevében, s eltiltott mindenkit, különösen Iwan fiait: Balázst, Endre-t és Ruz-t ~ Ruh-ot, Wyck fiát:ramus-t, Wlchk fia: Mártont, Chuna fia: Petk-et, Raduzlaus fia: Istvánt, Ábrahám (Abram) fia Zo..... fia: Jánost és rokonaikat (generationes) attól, hogy az őt és rokonait (patruales et proximos) megillető – ezt Mo. királyainak okleveleivel bizonyítani is tudja – Mehly birtokot elfoglalják. D. in fe. B. Cecilie virg. et mart., a. d. 1350.

E.: AHA. Diplomata latina 4. 63. (Df. 230 433.) Előlapjának Fk.-én mandorla alakú pecsét átütő alakja látszik. Papír.

K.: Smič. XI. 626. (479. szám).

736. 1350. nov. 22. Veglia

Bertalan veglai és modrusi (Modrusia) c., a néhai Frigyes (Federicus) c. fia a néhai Cecilia asszony képviselőjeként és végrendeleti végrehajtójaként 1350. nov. 22-én (a Nat. eiusdem 1350. ind. 3. mensis Nov. die 22.) Maurus veglai bíró e., tanúk jelenlétében átadja Miklósnak, a néhai Schinelle-i c. fiának, a vegliai Szt. Ferenc-rendi szerzetesek képviselőjének Cecilia egy szőlőjét azzal, hogy a testvérek évente 1 gyertyát tartoznak gyújtani éjjel a veglai katedrális egyház Szentháromság-oltára e., továbbá évente kétszer körmenetet kell tartaniuk, egyet Cecilia, egyet pedig anyja, Ursa (gen.: Urse) asszony lelki üdvéért.

K.: Frangepán I. 78. (128. szám, Starine XX. kötet 7. old. alapján).

737. 1350. nov. 25. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Turuch m.-i c. tudatja: korábbi oklevele (l. 648. szám) értelmében egyik részről megjelent előtte Feyes (dict.) Mihály az egri kápt. ügyvédvalló levelével Nogsemyen-i István fia: István mr. felperes képviselőjében, a másik részről pedig Péter fia: Gergely a várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház konv.-jének ügyvédvalló levelével Nogsemyen-i Lengel (dict.) János fia: Jakab és Ábrahám (Abraam) képviselőjében, s kérésükre a felek között fennálló pert annak korábbi állását fenntartva [1351.] febr. 9-re (ad oct. fe. Purif. virg. glor. nunc prox. venturas) elhalasztja. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 51 574. (Kállay cs. lt. 1300. 969.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és kitöredezett kerek pecsét látható. Papír.

K.: –

R.: Kállay I. 239. (1041. szám).

738. 1350. nov. 25. Buda

Tamás, [I.] Lajos király (H) országbírója, Twruch m.-i c. az alábbiakról értesíti az esztergomi kápt.-t. Korábbi ítéletében (l. 565. szám) meghagyta nekik, hogy szept. 15-én (in oct. fe. Nat. virg. glor. prox. preteritis) egyrészt a felperes János pilisi apát, másrészt Egyed testvér Bozowk-i prépost oldalára kirendelt királyi emberek valamelyike mellé küldjenek tanút a pilisi Szt. Szűz-egyház és a Bozowk-i Szt. István király-monostor Hont m.-i Morowth ~ Morowd ~ Morwd nevű birtokaira, s miután a birtokokon a hj.-t törvényesen elvégezték, s a birtokokat elválasztották egymástól, iktassák azokat a felek részére, majd szept. 22-re (ad. 8. diem datarum oct. fe. Nat. B. virg.) küldjenek jelentést a királynak. Ezt a határidőt az országbíró később István herceg hozzá intézett parancsára (l. 645. szám) elhalasztotta (l. 661. szám) nov. 18-ra (ad oct. fe. B. Martini conf.) azzal, hogy János apátnak a terhére megállapított 6 M. bírságot a megjelenés újonnan kijelölt időpontjában meg kell fizetnie. Ezen a napon az országbíró e. egyik részről megjelent Pál fia: István litteratus a pilisi apát képviselőjében az apát ügyvédvalló levelével, a másik részről pedig János Bynh-i prépost a

Saagh-i konv. ügyvédvalló levelével Egyed testvér Bozowk-i prépost képviselésében, s bemutatták az esztergomi kápt. királyhoz szóló jelentését (l. 640. szám), amely szerint a kápt. a felek oldalára kirendelt királyi emberek mellé tanúkat küldött a helyszínre, de az apát vagy képviselője távolmaradása miatt a hj.-t nem tudták elvégezni, ezért az országbíró ismételtén kéri az esztergomi kápt.-t, hogy küldjenek tanút egyrészt a János pilisi apát mellé kijelölt Boyun-i Saar (dict.) Egyed, Zanto-i Dayka fia: Pál vagy Chytar (dict.) András, ill. az alperes Egyed prépost mellé kijelölt Dersenyé-i Lipoldus, Tezer-i János vagy Palast-i Liptow fia: István királyi emberek egyike mellé, s [1351.] máj. 3-án (3. die oct. fe. B. Georgii mart nunc prox. venturi) Morowd birtokon a törvényesen összehívott szomszédok és határtársak, valamint a peres felek vagy képviselőik jelenlétében a korábbi oklevelében foglaltak szerint eljárva tartsanak hj.-t, s [1351.] máj. 8-ra (ad 8. diem dict. oct. fe. B. Georgii mart.) tegyenek jelentést a királynak. Mivel az apát a számára kirótt bírságot nov. 18-án (in dict. oct. B. Martini conf.) nem fizette meg, az országbíró ezen összeg kétszeresében marasztalja el, a jelen oklevelet pedig hiteles pecsétjének távolléte miatt középpecsétjével erősíti meg. D. Bude, 8. die termini prenotati, a. d. 1350.

Á.: Esztergomi kápt., 1351. máj. 6. Dl. 39 185. (Regnicolaris lt.-ból. Archivum palatinale. Ismeretlen állag 25.)

K.: –

739. 1350. nov. 26.

Az esztergomi kápt. – 1350. nov. 26-án (f. VI. prox. p. fe. B. Katherine virg., a. d. 1350.) kiállított oklevele szerint – jelenti [I.] Lajos királynak, hogy [megtudták]: Wezeus mr. zólyomi c. hatalmaskodva Sember-i Egyed fia: Péter – aki a tengerentúlon volt a király szolgálatában – Sember-ben lévő házához küldte famulus-át, Jób fia: Jánost, aki Péter feleségének szekrényeit feltörte, a birtokkal kapcsolatos okleveleit elvette, az asszonyt a házból kizárta, a birtokot pedig elfoglalta.

Tá.: Garai Miklós nádor, 1407. febr. 27. Dl. 87 783. (Esterházy cs. hercegi ága. Repositorium 32. EE. 341.)

K.: –

740. 1350. nov. 27.

Az egri egyház kápt.-ja e. néhai kanonoktársuknak, Balázs papnak, az Eger-hegyfoki Szt. István király-egyház rectora-nak a testvére, János fia: Tamás 1350. nov. 27-én (sab. prox. an. fe. S. Andree ap. a. videlicet Nat. d. 1350.) megjelenvén kinyilvánította, hogy öröklött atyai birtokaiból – amelyek apja végrendelete által szálltak rá – Dániel fia: János c.-nek és nővéreinek adja örökös birtoklásra teljes szőlő- és malomrészét minden tartozékukkal együtt, magának semmilyen jogot nem tartva fenn azokban, mert nevezettek róla, aki hosszú ideje apjától, Balázs halála u. pedig tőle is árván maradt, s más árvákról is gondoskodtak, élelemmel és ruhával ellátva őket, s most is ezt teszik. D. et actum die et a. prenotatis.

E.: Dl. 86 578. (Lukács cs. kövecsesi lt.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Hártya, hátlapjára nyomott kerek pecsét maradványaival.

K.: –

741. (1350. nov. 29. e.)

I. Lajos király utasítja a leleszi konv.-et, hogy embere mellé küldjenek tanút Varada-i László fia: Jánosnak Fülöp váradi préposttal szembeni megidézéséhez.

Eml.: a 743. számú oklevélben.

K.: Z. II. 441. (316. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az idézés Eml.-t adó oklevélben szereplő napjából adódik.

742. (1350.) nov. 30.

Az aradi egyház kápt.-ja jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy itt átírt parancsának (l. 688. szám) engedelmeskedve Teyed-i Imre fia: Máté királyi ember mellé tanúul küldték kanonoktársukat, Pál mr.-t, akik visszatérve a következőkről számoltak be előttük. Nov. 19-én

(f. VI. prox. an. fe. B. Katherine virg. et mart. prox. preteritum) a néhai Kozma fia: Kozmának Fark, más néven Cosmafalua birtokára mentek, ott a törvényesen összehívott szomszédok jelenlétében megtartották a hj.-t, s ahol szükséges volt, a régi határjelek mellett újakat emeltek, majd a más birtokoktól és részbirtokoktól elválasztott birtokot mások, különösen egyházuk jogainak sérelme és ellentmondás nélkül Zer-i Pousa fiai: László, János, Balázs, István és Miklós mr.-ek részére iktatták királyi új adomány címén örökös birtoklásra. A birtok határai a következők. É felől, a Carassou folyó mellett emelt 2 régi földjel, amelyeket megújítottak; Ke-i felé; Wetelnek folyón átkel 2 régi földjelnél, ezeket megújították; Dé felé egy erdőn keresztül folyamatos határjelzés, a megújításra szoruló földjelek mellé újakat emeltek; mező; egy köznyelven zyfa-nak nevezett fa alatt 1 régi földjel, emellé 1 újat emeltek; Dé felé szederccserjés (ad quoddam virgultum rubeum); ennek közepén folyamatos kettős határjelzés, a kettős határjeleket megújították, a többi mellé újakat emeltek; 3 szögletföldjel, az egyik Gegus fiainak Gegus és Gegusfolua birtokaitól, a másik a király Ermen birtokától, a harmadik Pousa mr. fiainak Cosmafolua birtokától határol, ez utóbbit megújították; Ny felé 3 szögletföldjel, amelyek közül 2 a király Ermen és Ganou birtokaitól, a harmadik Cosmafolua-tól határol, ez utóbbit megújították; ugyanezen irányban folyamatos határjelzés a szederccserjésen keresztül, a megújításra szoruló határjeleket megújították; a köznyelven halm-nak nevezett domb mellett 2 régi földjelet megújítottak; ugyanabban az irányban folyamatos határjelzés Ganou és Cosmafolua birtokok között; az erdő közelében lévő árok mellett 2 régi földjelet megújítottak; az erdőn keresztül folyamatos határjelzés; Wetelnek folyó mellett 2 földjelet megújítottak, végül e folyón átkelve visszaér a Carassou folyó mellett megújított 2 földjelig. D. in die fe. B. Andree ap., a. supradict. [1350.]

E.: Dl. 91 421. (Festetics cs. lt. Krassó 23.) Alsó része szakadt, hiányos. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható.

Á.: I. Lajos király, 1353. nov. 22. Dl. 91 457. (Festetics cs. lt. Krassó 23.)

K.: –

R.: Juhász, Aradi reg. 12. (72. szám).

743. 1350. nov. 30.

Balázs prépost és a Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konv.-je jelenti [I.] Lajos királynak (H), hogy perbehívó oklevelének (l. 741. szám) engedelmeskedve Rozuad-i Balázs fia: Ábrahám (Abram) királyi ember mellé tanúul küldték familiaris-ukat, Mihály litteratust, akiknek előttük tett egybehangzó bevallása szerint nov. 29-én (in vig. fe. B. Andree ap.) Varada-i László fia: János Veresmoth birtokára mentek, s ott Jánost [1351.] jan. 13-ra (ad oct. fe. Epiph. d. nunc

venturas) a király elé idézték Fülöp váradi [préposttal] (contra Philippum [prepositum] ecclesie Waradiensis) és Miklós fia: András Kystarkan-i nemessel szemben, s egyben meghagyták, hogy László fia: János a serviens-eit, Balázs fia: Jánost és ennek rokonát (fr.), Istvánt, valamint Eleus (dict.) Jánost is állítsa majd elő. D. in crastino termini prenotati, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 986. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 195.) Hátlapján azonos kézzel írott, *Johannes dictus Eles és Tarkan* névalakokat tartalmazó tárgymegjelölés, egy másik kéz írásával pedig *procurator Johannis filii Ladislai de Warada, Paulus filius Alberti de Iburun ad oct. B. Georgii* feljegyzés látható. Kitöredezett kerek zárópecséttel.

K.: Z. II. 441. (316. szám).

Megj.: A szövegből kimaradt Fülöp préposti címe, amivel kapcsolatban l. Buny. II. 43.

744. 1350. dec. 3. Szenterzsébet mellett

Miklós nádor (H), a kunok bírása emlékezetül adja: a Pest és Pilis m.-k számára nov. 30-án (in fe. B. Andree ap.) Szenterzsébet mellett tartott közgyűlésén Gombad-i Herbord fiai: János, Miklós, László és Herbord mr.-ek azt vallották, hogy Teyteleky részbirtokuk Gomba birtokuk határai között van öröklött birtokaik között, s azt nagyapjuktól és annak elődeitől örökölték, s mindezt Pest m. szb.-i és esküdtjei hitükre, valamint a király és szent koronája iránti hűségükre megerősítették. A nádor minderről pecsétjével megerősített oklevelet ad ki. D. 4. die congregacionis nostre predict., in loco antedict., a. d. 1350.

E.: Dl. 35 855. (MKA. Collectio Kukuljevicsiana.) Több helyen lyukas. Hátlapján azonos és más kézzel írott tárgymegjelölés látható.

K.: –

R.: Pest m. 58–59. (310. szám); Historijski Zbornik 1959. 304. (JAL. Oršič cs. elenchusa alapján f. 915. 1340. évi keltezéssel); Bakács, Pest m. 189. (645. szám).

Megj.: Vö. Anjou-oklt. XXIV. 752–753. számok közötti oklevéllel.

745. (1350. dec. 6. e.)

Miklós nádor meghagyja a leleszi konv.-nek, hogy embere, Anarch-i Jakab fia: László mellé küldjenek tanút Lazar-i Tamás fiainak: Tamásnak, Mihálynak és Lászlónak a megidőzéséhez.

Eml.: a 748. számú oklevélben.

K.: Z. II. 442. (317. szám, Eml.-ben).

Megj.: Az irat keletkezésének *terminus ante quem*je az idézés Eml.-t adó oklevélben megadott napjából adódik.

746. 1350. dec. 6. Buda

I. Lajos király (H) meghagyja Miklós nádornak, Tamás országbírónak és helyetteseiknek, továbbá az összes m. c.-ének, alispánjának, szb.-jának, és az ország valamennyi egyházi és világi bírójának, hogy mivel Miklós nádornak bizonyos igen súlyos tennivalók elintézéséhez útra kell kelnie vele, András fiai: István és Imre pedig a nádort mint urukat fogják elkísérni, s mivel a nevezettek testvére (fr. carnalis), Miklós, aki közös életvitelt folytat velük, közös pereikben testvérei nélkül felelni nem tud, András fiainak: Imrének, Istvánnak és Miklósnak a peres ügyeit, különösen a mások számára valamely időpontban, annak nyolcadán és tizenötödén teljesítendő fizetési kötelezettségüket halasszák Budára való visszatérése 15. napjára (ad quind. reversionis nostre in Budam). D. in predicta nostra Buda, in fe. B. Nicolai conf., a. d. 1350.

Á.: Frank fiai: Mihály és Jakab zempléni alispánok, 1351. márc. 8. Dl. 85 289. (Sztáray cs. lt. 77.)

K.: Sztáray I. 223. (122. szám, Á.-ban).

Megj.: Az Á.-t adó oklevél szakadozott, szövege teljesen elhalványult.

747. 1350. dec. 7.

Miklós, Kelemen pápa által megerősített esztergomi érsek, esztergomi örökös c. 1350. dec. 7-én, Zólyomban (D. in Zolio, in crastino fe. B. Nicolai conf., a. d. 1350.) megerősítő záradékkal látja el a besztercebányai (villa militis) Szűz Mária és Szt. Antal tiszteletére emelt kápolnák javára febr. 13-án kiadott búcsúengedélyt (l. 143. szám), s az abban különböző ünnepek alkalmával odalátogatók és kegyes adományokat tevők számára engedélyezett 40 napnyi búcsú mellett további 40 napnyi búcsút engedélyez.

E.: Besztercebánya város lt. Besztercebánya város tanácsa. Oklevelek 1. 10. (Df. 280 662.)
Hátlapján egykorú kézzel írott tárgymegjelölések, Fk.-én függőpecsétek sodrata és egy függőpecsét egyik oldala látszik.

K.: –

748. 1350. dec. 13.

A Lelez-i Szt. Kereszt-egyház konv.-je jelenti Miklós nádornak (H), hogy kérésének (l. 745. szám) megfelelően embere, Anarch-i Jakab fia: László mellé tanúul küldték maguk közül Péter pap-testvért Lazar-i Tamás fiainak: Tamásnak, Mihálynak és Lászlónak a megidőzéséhez, s a nádori ember a kápt. tanújának egyetértésével arról számolt be előttük, hogy János említett fiait dec. 6-án (prox. f. II. p. fe. B. Andree ap.) a Bereg m.-i Carnaуда birtokban fekvő részbirtokukon jan. 13-ra (oct. Epiph. d. nunc prox. venturam) a nádor színe elé idézték, hogy ott egyrészt neki, mint bírónak, másrészt Kysvarad-i László fia: János mr.-nek szolgáltatassanak elégtételt összes kötelezettségvállalásukat és bírságterhüket illetően, kivéve, ha ezt az idézés napjáig már teljesítették, ellenkező esetben a számukra kiűzött napon minden további halasztás lehetősége nélkül a bíróval és a peres ellenféllel szembeni fizetési kötelezettségüknek eleget kell tenniük. D. in oct. dict. evocationis, a. d. 1350.

E.: Dl. 76 987. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. BB. 196.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés, benne *Johannes filius Ladislai de Kysvarada* névalakkal, alatta más kéz írásával: *Paulus filius Alberti de Ibron cum procuratoriis litteris nostris capitulo Varadiensis*. Hátlapjára nyomott kerek pecsét maradványaival és egy másik pecsétre utaló bevágásokkal.

K.: Z. II. 442. (317. szám).

749. (1350. dec. 13.)

[VI.] Kelemen pápa felszólítja a váradi püspököt, a péterváradi és a pécsváradi apátot, valamint a kalocsai és a pécsi prépostot, hogy vizsgálják meg: Ádám, az alsókeszi (Kezy Inferior) Szt. György-egyház plébánosa elfoglalván a Felsőkesziben lévő plébániát arra kényszerítette-e a környéket, hogy neki dézsmát fizessenek, s amennyiben a vádakat igaznak találják, a dézsmát továbbra is a veszprémi püspök javára szedessék be.

K.: –

R.: Pest m. 59. (311. szám); Vesp. Reg. 171. (427. szám); Bónis–Balogh 124. (1123. szám).

Megj.: Pest m. szerint az oklevél E.-je Jakab közjegyző átiratában megtalálható volt a veszprémi kápt. mlt.-ban. Veszpr. Reg. szerint az oklevél a veszprémi lt.-ban nem volt meg.

750. 1350. dec. 20. Buda

Miklós zágrábi püspök, [I.] Lajos király (H) kápolnaispánja és titkos kancellárja Heym fia Domokos fia: András litteratus, Zolouk nemzetségből való nemes kérésére és oklevél-bemutatása alapján kápolnaispáni pecsétjével megerősített privilégiumában átírja egyrészt titkos kancellári hivatali elődje, János veszprémi püspök, királynéi kancellár 1349. ápr. 18-án kelt [Kutus birtok felosztásával kapcsolatos] nyílt oklevelét, másrészt a somogyi konv. 1349. nov. 3-án kelt[, Kutus birtok hj.-áról szóló] nyílt oklevelét. D. Bude, in vig. fe. B. Thome ap., a. d. 1350.

E.: VEML. Szalóky cs. lt. 11. T. 6. (Df. 282 698.) Hátlapján egykorú kézzel írott latin nyelvű, és egy későbbi kézzel írott részletes magyar nyelvű tárgymegjelölés. Vörös-zöld zsinóron függő pecséttel.

K.: –

Megj.: Az átírt oklevelek [] között megadott tartalmát az átíró privilégium nem jelzi közvetlenül.

751. 1350. dec. 24.

Jakab, a Pothok-i Keresztelő Szt. János-egyház papja, Conversinus mr. ottani plébános vikáriusa, a királyné (H) káplánja, valamint Erne fia: Vid, a Pothok-i plébános bírójá e. Demeter váradi püspök officialis-ának, Miklós fia: Mihálynak a felesége, Chataz c. lánya Klára nevű lányával és Margit nevű lányának fiával: Istvánnal együtt, nemkülönben Péter fia: János, Varada-i Miklós fiai: László és Mihály, Nogsimien faluból való András fiai: Miklós, László és János pap, Kozma fiainak: Miklósnak és Demeternek a rokonai (proximus), akik egykor Nogsimien-iek voltak, de most Pothok-i polgárok (concivis) a maguk és más rokonaik nevében is megjelentek az ugyanezen Kozma fia: Demeter vejével (gener), Rad fia Tamás fia: Pethew Pothok-i polgárral, említett Demeter elhunyt lányának férjével szemben, s előbbiek előadták, hogy Demeter valamennyi, Pothok határai közé eső birtokából rokonság okán részt követeltek, s a köztük emiatt keletkezett perben fogott bírák közreműködésével a 2 fél elmondása szerint az alábbiakban állapodtak meg. A felperesek Demeter valamennyi Pothok határai közé eső birtokát, továbbá házhelyét (fundus curiae) pincével (celarium) és lakóépülettel (palacium) együtt, valamint a szőlőket is minden mással együtt Pethew és örökösei tulajdonába adják és iktatják a tőle megkapott 1 vég genti posztó fejében (pro una pecia panni de Gonti [!]) örökös birtoklásra, s egyúttal kijelentik, hogy ezzel kapcsolatos peres követeléseiket, ill. az üggyel kapcsolatos valamennyi oklevelüket semmisnek és hatálytalannak nyilvánítják, s Pethew háborítatlan birtoklásáért mindenkivel szemben szavatosságot vállalnak. Egyúttal Péter testvér perjel és Tamás testvér a maguk, ill. a Pothok-i Szt. Erzsébet-kolostor konventjéhez tartozó valamennyi domonkos rendi testvér nevében megjelenvén kijelentik, hogy a Demeter és testvére (germanus), Miklós által a fenti birtokaikból nekik juttatott negyedrészt visszaadják Pethew mr.-nek és utódainak örökös birtoklásra a tőle átvett 10 M. ellenében. Jakab vikárius és Vid bíró mindezek megerősítésére pecsétjükkel ellátott oklevelet bocsátanak ki. D. in vig. fe. Nat. d., a. d. 1350.

Á.: Patak város, 1351. jan. 13. Dl. 76 988. (Zichy cs. zsélyi lt. 1. B. 210.)

K.: Z. II. 444–445. (319. szám, Á.-ban).

752. 1350. dec. 28. Buda

István erdélyi herceg értesíti Miklóst, Esztergom város (civitas) bíróját, továbbá Reudel-t, a város vámszedőjét (tributarius), hogy az esztergomi egyház általa elfoglalt vámját visszaadja az esztergomi kápt.-nak, mivel az jog szerint őket illeti, ezért megparancsolja a címzetteknek, hogy a mondott vámot azonnal adják vissza a kápt. és officialis-ai kezére, azt a későbbiekben

ne szedjék be, mert azt a hozzájuk tartozó területen és az őket illető jog alapján csak a kápt. vámszedői szedhetik be. D. Bude, in fe. Innocencium, a. d. 1350.

E.: EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia. 24. 2. 6. (Df. 236 300.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések, valamint vörös színű viaszba nyomott gyűrűspecst látható.

K.: F. IX/1. 782. (412. szám, részlet); Str. IV. 43. (10. szám).

753. 1350. dec. 28. Buda

István erdélyi herceg tudatja: az esztergomi vámot – egyrészt mert annak beszédese az ő Esztergom városának polgárai számára számos sérelmet és zavart okozott, másrészt mert azt sem nem tudta, hogy e vám jog szerint az esztergomi egyházhoz tartozik – ez ideig jogtalanul elfoglaltatta és beszédette magának, de miután az ország báróinak jelentéséből megtudta, hogy a nevezett vám az esztergomi egyházat illeti, ezért azt visszaadja nekik. D. Bude, in fe. Innocencium, a. d. 1350.

E.: EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia. 24. 2. 7. (Df. 236 301.) Hátlapján későbbi kezekkel írott tárgymegjelölések és nagy kerek pecsét helye láthatók, a pecsét helyén *commissio domini ducis propria* feljegyzéssel.

K.: Str. IV. 43–44. (11. szám).

R.: Erdélyi Okm. III. 225. (579. szám).

754. 1350. dec. 29.

A Posaga-i Szt. Péter-egyház kápt.-ja e. egyik részről Thuten fia Zolouk fia: András Predisynth-i nemes, a másik részről Orboua-i Péter fia: Leukus mr. személyesen megjelenvén előbbi előadta, hogy Predisynth-ben lévő, öröklött teljes részbirtokát annak minden hasznával és tartozékával együtt örökös birtoklásra eladja Péter fia: Leukus mr.-nek a tőle átvett 15 M. veronai dénárért, felhatalmazást adva neki arra, hogy azt mások birtokaitól felosztás formájában elválassza és elkülönítse (*dando eidem ... a possessionibus aliorum per modum*

divisionis separandi et distingendi plenariam potestatem). D. f. IV. prox. p. fe. Nat. d., a. eiusdem 1350.

E.: Dl. 33 965. (MKA. NRA. 1598. 8.) Hátlapján későbbi kézzel írott tárgymegjelölés. Hártya, egykori pecsét helyével.

K.: Smič. XI. 627–628. (482. szám).

755. 1350. dec. 29. Buda

[I.] Lajos király (H) Thuteus királyi ajtónállómr. és testvére: Wezsceus zólyomi c. régóta tartó hűséges szolgálataira és érdemeire való tekintettel nekik adományozza az örökösök nélkül elhunyt Zowdou-i Jakab fia: Briccius minden birtokát, bárhol legyenek is azok az országban, különösen a Bars m.-i Zowdou birtokot annak régi határai között lévő minden hasznával együtt örökös birtoklásra, olyan jogokkal, amilyenekkel korábbi birtokosai rendelkeztek. A király a jelen oklevél újbóli bemutatása esetén a fentiekről privilégium kiadását ígéri. D. Bude, in fe. B. Thome mart., a. d. 1350. A

E.: Dl. 87 252. (Esterházy cs. hercegi ága. Repositorium. 32. C. 115.) A szöveg felett feljegyzés *relatio Benedicti filii Pauli filii Hem, eciam per Mathe notarium nostrum* tartalommal. Ugyanez azonos kéz írásával megismételve a pecsét alatt, *Heem* névalakkal. A hátlap jobb alsó sarkában egykorú kézzel írott *hic est litera cumqua dominus rex dedit villam Zodou Teteus et Vezzeus* tartalmú feljegyzés. Hártya, hátlapjára nyomott nagy kerek pecsét apró darabjaival.

K.: –

756. (1350.) dec. 31. Avignon

[VI.] Kelemen pápa értesíti [I.] Lajos királyt (U), hogy hozzá küldött követeit figyelmesen meghallgatta, s kérte Guido tusculumi püspököt és Guillermus-t, a S. Maria in Cosmedin presbiter kardinálisát, hogy a követek által előadottakat foglalják írásba. Egyúttal tudatja, hogy a Nápolyi Királyság (Si) elhagyása feltételül szabott pénzösszeg kifizetése ügyében

elküldte követét a mondott ország királyához és királynéjához. D. Auinione, II. Kal. Jan., [pápaságának] 9. év[é]ben.

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 195r–v. (Df. 291 938.)

K.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 153–154. (4845. szám, Reg. alapján); Theiner I. 790–791. (1202. szám, ASV. RV. Clementis VI. An. IX. secr. fol. 195. alapján).

757. (1350.) dec. 31. Avignon

[VI.] Kelemen pápa kéri István szlavón herceget, a jó emlékezetű [I.] Lajos [! 3: Károly] király (U) fiát (Stephano nato clarae memoriae Ludovici regis Ungariae), hogy járjon közben testvérénél a nála túszként lévő hercegek szabadon bocsátása érdekében. D. Auinione, II. Kal. Jan., [pápaságának] 9. év[é]ben. [1350.]

Reg.: ASV. RV. tom. 144. fol. 195v–196r. (Df. 291 938.)

K.: –

R.: Déprez–Mollat, VI. Kelemen A. III. 154. (4846. szám, Reg. alapján); Áldásy I. 27. (80. szám, 1350. aug. 31-i (D. Avinione, II. Kal. Sept., a. IX.) keltezéssel).

758. (1350.)

[Tarentum-i Lajos] király (Je, Si) saját katonáinak megkímélése és a további háborúk megelőzése érdekében személyes párbajra hívja Mo. királyát, aki – meggondolatlanul nem számolva az általa vezetett kunok és más pogányok kutya módjára történő elpusztulásával – országára rontott, azt ajánlva, hogy a győztes fél legyen az ország ura. Lajos kéri Mo. királyát, hogy a felajánlott helyszínek – a francia király e. Párizsban, Perugia-ban, Avignonban, vagy Nápolyban – közül válasszon, s választásáról értesítse.

K.: F. IX/1. 775. (406. szám, Murat alapján).

759. (1350.)

[I.] Lajos király értesíti Tarentum-i Lajost, hogy párbajra hívó levelét (l. 758. szám) a jelen levél közvetítője által megkapta, s bár a párbaj ötlete tetszik neki, egyik felajánlott helyszínt sem tudja elfogadni. A francia király ugyanis Tarentum-i Lajos anyai nagyapja, s jóllehet, hozzá is vérségi kötelék fűzi, az már nagyon távoli (longaevus). Igaz, hogy Avignon városa pápai székhelyként ismert, mégis Tarentum-i Lajos tartományának (provincia) a feje, ahol uralkodik. Perugia nem bizalmat keltő hely a számára, mivel Tarentum-i Lajos követőjének nyilvánította magát, bár a köznép a hatalom ellen lázadt. Végül Nápolyt sem tartja biztonságos helynek a lehetséges lázadások miatt, ezért új helyszíneket javasol. Legyen a párbaj a német császár (imperator Alemanniae) e., aki a legfőbb úr, vagy Anglia királya e., aki közös barátjuk, vagy az aquileai pátriárka e., aki katolikus és semleges. Amennyiben e felajánlott helyek egyike sem tetszik, [I.] Lajos király a határidő mielőbbi kitűzésének előmozdítása érdekében hadaival Lajoshoz siet, ahol a párbajt is megejthetik.

K.: F. IX/1. 775–776. (407. szám, Dlugoss alapján).

Ford.: Makkai–Mezey 271. (171. szám).

760. 1350.

[I.] Lajos király – 1350-ben (in a. d. 1350.) kiállított, gyűrűspecsjével megerősített nyílt oklevele szerint – megparancsolja valamennyi szárazföldi és vízivám birtokosának és azok vámszedőinek, hogy a Helymba-i, Zoob-i és Lethkes-i saycas-nak nevezett hajósoktól, akik régi szokás szerint Pozsony és Zalonkemen városok között személyük és javaik u. nem tartoznak vámot fizetni, ne merészeljenek vámot szedni.

Tá.: I. Lajos király, 1355. márc. 12. > Zsigmond király, 1416. nov. 25. > Zsigmond király, 1436. márc. 18. > I. Mátyás király, 1465. márc. 9. > II. Ulászló király, 1491. dec. 21. EPL. Esztergomi Székesfőkápt. mlt. Acta radicalia. 33. 1. 2. (Df. 236 795.)

K.: –

R.: Str. IV. 44. (12. szám, Tá.-ban).

761. 1350.

[I.] Lajos király – miként azt 1350-ben (a. d. 1350.) kiadott, középső és titkos pecsétjével megerősített nyílt oklevele tanúsítja – szolgálatai jutalmául Tamás fia: Miklósnak adományozza a Tamás fia: Miklós nemzetségébe tartozó várnépbeli (castrensis) Gergen-nek Palast-on levő birtokát, mivel az köztudomásúlag királyi adományozás hatálya alá esik.

Tá.: I. Lajos király, 1352. > Kont Miklós nádor, 1358. okt. 26. > Szécsi Miklós országbíró, 1358. nov. 7. KML Palásty cs. lt. 1. 1. 29. (Df. 281 821.)

K.: –

R.: Kub. 181. (111. szám, Tá.-ról).

762. (1350.)

[I.] Lajos király (H) tudatja a városok bíráival, esküdt polgáraival és hospes-eivel, hogy testvére, András herceg ártatlan vére kiontásának és erőszakos halálának megbosszulásáért bizonyos bárókkal, lovagokkal és kísérelőivel a tengeren túli részekre és Itáliába akar menni. Mivel a hadjáratot túlságosan nagy távolságra vezeti, sok pénz szükséges hozzá, ezért anyjával, Erzsébet királynéval (H), ill. az előkelőkkel és bárókkal elhatározták: minden, Mo. határain belül lévő királyi és királynéi város (civitas), valamint a királynéi várakhoz tartozó szabad falvak (libera villa) a király emberein keresztül (per homines et nuncios nostros fidedignos) fizessenek hadiadót (subsidium) a maguk gazdagságához képest, inkább többet, mint kevesebbet. A király tehát az alapításuktól fogva vagy később e rangra emelt városoknak megparancsolja, hogy a fenti költségek fedezésére udvari ifján keresztül (per iuvenem nobilem, filium talis [!], aule nostrae militem) késedelem nélkül fizessenek adóként (stipendium) 40 M.-t jó garasokban vagy aranyft.-ban 8 napon belül, a következő ünnepnapig (usque ad tales [!] oct., talis [!] fe. iam venturi). Az az országlakó (regnicola), aki ennek nem tesz eleget, a király haragját vonja magára. D. die tali [!].

K.: Katona, Hist. Crit. IX. 602–604; F. IX/1. 766–768. (402. szám).

763. 1350.

[I.] Lajos király (H) az újhelyi (Vihely) remeték birtokait megerősíti. [D.] a. 1350.

K.: –

R.: F. IX/1. 808. (432/1. szám, forrás megadása nélkül).

764. 1350.

[I.] Lajos király meghagyja a Zircz-i prépostnak, hogy 5 falujának tizedeit azonnal küldje vissza a veszprémi püspöknek; a. d. 1350.

K.: –

R.: F. IX/7. 106. (53. [!] szám).

Megj.: R. szerint „E.-je a veszprémi lt.-ban.”

765. 1350.

[I.] Lajos király (H) tudatja a Lelez-i konv.-tel: Damanhyda-i Péter fia: János elmondása szerint a váradi kápt.-hoz intézett korábbi oklevelében a királyi hadoszlás 15. napjára (ad quind. residencie exercitus nostri) rendelte halasztani annak a János által a váradi kápt. e. kifizetendő összegnek a megfizetését, megparancsolja D.

E.: SNA. Leleszi konv. hh. lt. Acta Bercsényiana 31. 4. (Df. 284 907.) Az oklevél előlapjának nagy részén és a hátoldalán is elhalványult az írás. Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés és töredezett zárópecsét látszik. Az iratról készült Fk. mellett található különálló lapon újkori kéz írásával 1350. *Inquisitoria et evocatoria pro Stephano de Mand contra Johannem filium Petri de Domanhyda* tartalmú feljegyzés olvasható.

K.: –

Megj.: A keltezés az irat borítóján lévő feljegyzés és az oklevél mellékletében található újkori tartalmi összefoglaló adatain alapszik.

766. 1350.

Gelet fia: Miklós nádor (H) a fiaival: Miklóssal és Lászlóval megalapítja a pálosok Boldogságos Szűz kolostorát Porna-ban; a. d. 1350.

K.: –

R.: F. IX/7. 105–106. (52. szám, ex archivio PP. Paulinorum).

Megj.: Doc. Art. Paulin nem ismeri.

767. 13[50].

A keresztes konv. e. a Nyulak-szigeti [apácák] képviselőjében officialis-uk, Simon eltiltotta [Jánost, a fehérvári egyház] prépostját Igal és Borhud birtokok elfoglalásától [D.] a. d. 13[50].

E.: Dl. 4156. (MKA. Acta eccl. ord. et mon. Poson 64. 15.) Hátlapján azonos kézzel írott tárgymegjelölés látható. Az oklevél bal és jobb oldalán is csonka, a keltezésnél foltos. Papír.

K.: –

Megj.: A [] között lévő kiegészítések a keltezés évének kivételével a hátlapon szereplő tárgymegjelölésből származnak. Mivel a papír a dátumsornál foltos, s a szöveg vége is hiányzik, nem látható biztosan az oda leírt évszám. A fenti keltezés emiatt a MNL nyilvántartásán alapszik.

768. 1350.

Az egri kápt. – 1350-ben (in a. d. 1350.) kiállított vizsgálati levelének (littere inquisicionales) tanúsága szerint – jelenti [I. Lajos] királynak, hogy miután Malah-i Donch fia: Domokos – akinek panasza szerint Gumur m.-ben lévő Kezeu ~ Kezew, Kueches és Haripan birtokokban lévő részbirtokait Chynige (dict.) Miklós és Malah-i János fia: György régóta hatalmaskodva elfoglalták, s e részbirtokokat és azok hasznait jogtalanul használják annak ellenére, hogy ettől eltiltotta őket – tanú állítására kérte őket a helyszínen elvégzendő vizsgálatához, a vizsgálat során megtudták, hogy Chynige (dict.) Miklós és Malah-i János fia: György a nevezett részbirtokokat valóban régóta hatalmaskodva elfoglalva tartják, s azokat hasznaikkal együtt jogtalanul használják annak ellenére, hogy Donch fia: Domokos ettől eltiltotta őket.

Tá.: Tamás országbíró, 1351. ápr. 3. Dl. 57 082. (Dancs cs. lt.)

K.: AO. V. 446. (274. szám, Tá.-ban).

R.: Abaffy–Dancs–Hanvay 43. (56. szám).

769. 1350.

A fehérvári kápt. 1350-ben (in a. d. 1350.) kiállított privilégiumában átírja egyrészt a néhai [I.] Béla király (H) fia: [I.] László [király] 1082-ben kelt privilégiumát, amelyben 3 hold földet, 2 szőlőt, erdőt, halászhelyeket a Boloton-on, condicionarius-okat és szolgálónőket (ancilla) Beren falu egyházának adott, másrészt [II.] András király (H) 1222-ben kelt privilégiumát, amelyben más adományok mellett az oklevélben foglalt okoknál fogva a veszprémi egyháznak adott 2 telket (mansio) Beren faluban, harmadrészt [V.] István király (H) 1270-ben kelt privilégiumát, amely szerint aranyművese, Máté kérte tőle az örökös nélkül elhunyt Felch fia: Salamon Zaarberen faluban keverten lévő földjeit, amelyeket neki adományozott, s a fehérvári keresztes konv.-nek a királyi privilégiumba foglalt jelentése alapján 60 hold földet, szőlőhelyeket és telkeket Máténak iktattak, végül a Tikon ~ Tykon-i konv. 1297. évi oklevelét, amely szerint Máté aranyműves összes Zaarberen-ben lévő birtokát, azaz Felch fia: Salamon utód nélkül elhalt Zaarberen-i nemes királyi adományként privilégium által megkapott és törvényesen neki iktatott birtokait az ott részletesen felsorolt minden hasznukkal együtt a veszprémi Szt. Mihály-egyháznak és konv.-jének adja szolgálataikért és saját lelki üdvéért.

Tá.: Lackfi István nádor, 1389. jún. 1. Dl. 7460. (MKA. Acta Jesuitica, Jaurin. 3. 17.)

K.: –

Megj.: II. András király itt emített, 1222. évi (hamis) privilégiumát I. Reg. Arp. 386. szám alatt. I. László fent hivatkozott 1082. és V. István király 1270. évi oklevelét Reg. Arp nem tartja számon.

770. 1350.

A veszprémi kápt. 1350-ben (a. d. 1350.) kiállított oklevele szerint Sixtus mr., az egri egyházm.-hez tartozó ungi egyház főesp.-e rokona (proximus), András fia: János egyetértésével az Ayka-i Szt. Remig tiszteletére emelt templomnak adományozott bizonyos részbirtokokat, pontosabban az egyház Ny-i felén lévő 2 telket és a közönségesen irtuan-nak nevezett kaszálót a kisdumb nevű domb mellett.

Tá.: János prépost, veszprémi vikárius 1360. júl. 25. Dl. 66 147. (Thaly cs. lt. 75.)

K.: –

Megj.: Vö. a 701. számú oklevéllel.

771. 1350.

János Nemethy-i plébános, András erdélyi püspök általános vikáriusa 1350-ben kelt oklevelében bizonyítja, hogy a Loskud-i, Waya-i és Chaholy-i nemesek a megítélt hitbért és jegyajándékot megfizették.

Tá.: Zsigmond király, 1412. okt. 28. > Perényi Péter volt székelyispán és Pálóci Máté borsodi c., 1413. ápr. 6. Dl. 96 841. (Vay cs. berkeszi lt. 779.)

K.: –

R.: Erdélyi Okm. III. 225. (580. szám); Vay berkeszi 431. (121. szám).

772. 1350. Terebes

A Therebes-i Szűz Mária-egyház és Kilianus mr., a Zeech-i Szt. Mária Magdolna-egyház rector-a jelentik János mr. barsi főesp.-nek, N. [Miklós] egri püspök lelkiekben [általános] vikáriusának, hogy itt átírt, 1349. dec. 11-én kelt parancsának engedelmeskedve a mondott időpontban (in prefato.....) Vpor birtokra mentek, s az említett Margith asszonnyal kapcsolatban, majd kedden [f. III. prox. p. predict. oct.] Therebes faluban [István?] plébános távollétében Hog-i Ramatha nevű megtudták, hogy Nog birtokot, azután egy ezt követő időpontban (..... prox.) az említett kápt. Márton mr. [mellé rendelt tanújával?] Chelench faluba mentek, s ott a nemes asszonyoktól,-tól, nemkülönben László mr. feleségétől megtudták, hogy végül Zor nemes asszonytól [?], Simon özvegyétől a fentieket válaszolta, Boronch nevű és Doman özvegyétől Docnh [!] mr.-nek D. in villa Therebes, f. IV. in die [a.] d. 1350.

E.: Dl. 41 146. (Múz. Ta. 1894. 24.) Hátlapján egykorú kéz írásával [*prorogatoria magistri Martini Ladislai dicti Tarnok ad oct. Purif. B. virg. n[unc prox.] venturas contra magistrum Johannem filium magistri Michaeli dicti Fizeri*] tartalmú feljegyzés látható. Hátlapján mandorla alakú pecsét maradványaival. Az oklevél csonka, a vége hiányzik, a meglévő rész a papír rongált volta miatt csak helyenként olvasható.

K.: –

773. 1350. (?)

A Dalka cs. nevében tiltakoznak az ellen, hogy a Beel-i apát megszerezzen az Agyaglikhoz tartozó birtokokból 2 malmot, s Odocskához tartozó bizonyos földrészt.

K.: –

R.: Reizner, TT. 1893. 604.

774. 1350. (?)

Tóth János és Bulgar László megalapítják a Szentkirály vagy köznyelven Székelyháza falu melletti Boldogságos Szűz pálos kolostort; a. d. 1350.

K.: –

R.: F. IX/7. 106. (53. szám, ex archivio PP. Paulinorum).

Megj.: Doc. Art. Paulin szerint az irat 1370-ben kelt.

INDEX NOMINUM ET RERUM

A

Abádszalók l. Tizzaszalók
 Abasár l. Sármonostor
 Abaújkér l. Kér
Abaújvár (Abauyuar, Abavivar, Abavyuar, Abawyuar, Abbawyuar, Abwyuar, Wyuwar, Wyuar), m. 5, 48, 145, 150, 179, 241, 626, 710, 711
 Abauyuar l. Abaújvár
 Abavivar l. Abaújvár
 Abavyuar l. Abaújvár
 Abawyuar l. Abaújvár
 Abbawyuar l. Abaújvár
 Abicz l. Ebeck
 Abraam l. Ábrahám
Ábrahám (Abraam), birtok (Zala m.) 414
 Ábrahám, dobai nemes 639
 – (Abram), Balázs fia, rozvádi, királyi ember 654, 692, 743
 – (Abram), János fia 195
 – (Abraam, Abram), Lengel (dict.) János fia, Leukus, Jakab, László és János testvére, nagyszemjéni 377, 578, 648, 737
 – (Abraam, Habraam), Mihály fia, Katalin férje, laskodi 142
 –, mr., Dénes fia, algerlai 180
 –, Tamás fia, Dénes, Abych, Miklós és János testvére 180
 – (Abraham) fia László mr., Szatmár m.-i alispán 7, 472, 513
 – (Abram) fia Sebus, Bozyn-i 380
 – (Abram) fia, János apja 735
 – (Abram) testvére János, királyi ember 57
 Abraham l. Ábrahám
 Abram l. Ábrahám
 Abulma l. Bolmány
 Abwyuar l. Abaújvár
 Abych, Tamás fia, Dénes, Ábrahám, Miklós és János testvére 180
Acchator (Achator), folyó 502
Acci, Fro. 143
Acciaiouli (Acherolis), O. 706
 Achator l. Acchator
 Acherolis l. Acciaiouli
 Ács l. Vas
Ad (Od), ma Diósd (Dioşod), Ro. 72, 185

Adam l. Ádám
 Ádám (Adam), püspök (Perpernensis) 143
 –, alsókeszi Szt. György-egyház plébánosa 749
 –, Péter fia, János testvére, Zala-i 400
Adamfelde, föld, Egerszalók környékén 566
adás-vétel 47–48, 60, 67, 69, 74, 126, 176, 185, 193, 204, 263, 286–287, 393, 410, 448, 457, 479, 533, 538, 580, 584, 586, 592, 644, 754
adó 256, 716, 719, 730 l. még nyestadó, hadiadó
adófizetési nyilvántartás 730
adószedő 104, 184, 515
adómentes telek 558
adomány 49, 59, 66, 81, 105, 113, 139, 143, 150, 157–159, 167, 171, 174, 178, 181–182, 193, 196, 208, 210, 214, 217, 233, 260, 270, 285, 287, 292, 294, 334–355, 358, 399, 421, 449, 451–452, 469–470, 501, 518, 526–528, 554–555, 561, 567, 595, 628, 649, 656–657, 679, 681, 687–689, 698, 700, 702, 706–707, 710–711, 720, 726–728, 733, 742, 747, 755, 761, 769–770
adományozási jogkör 761
 Adorján, István testvére 396, 372
 –, Jakab és Albert apja, komlósi 10
Adryan, birtok 99
Aga (Szabolcs m.) 404
Agaserdeu, erdő, Berekenyes közelében 703
 Ágnes, királyné (U, V) 119, 399, 510, 601
Agóc (Agouch), birtok (Zemplén m.) 369
 Ágoston, püspök (Destillariensis) 143
 –, Gál fia, rádi, hercegi ember 427
 –, György fia, László testvére, ményői 185
 –, Loránd fia, ondi 200
 –, Lőrinc fia István unokája, mikói 639
 – fia Lőrinc 197
Ágoston-rend 32
 Agouch l. Agóc
 Agria l. Eger
Agyaglik, birtok a mai Pápa területén 773
ágyneű 732
ajándék 328

Ajka (Ayca, Ayka) 222, 701, 770 l. még
 Ajkarendek
 –i (Ayka) *Szt. Remig-templom* 770
 Ajka (Ayca) fia András, ajkai 222
Ajkarendek (Aykaredneke), ma Ajka
 része 701
akasztás 723
akasztófa 626, 723
 Aklych l. Oklics
akó 497
 Ákos (Akus) 389, 488
 – (Akus), mr., Mikhc szlavón bán fia,
 Klára férje 150
 –, Miklós mr. fia, Benedek unokája,
 Miklós, Domokos, György és László
 testvére, csetneki 471
 – (Akus) fia István mr. 347, 381
 Akus l. Ákos
 Aladár fia György, kálnoki, királyi ember
 524
 – fia Péter, mesteri 335, 336, 455
Alag (Olugh) (Fejér m.), ma Dunakeszi
 része 337
 Alba Ecclesia l. Fehéregyháza
 Alba Iulia l. Gyulafehérvár
 Albert l. még Albrecht
 –, mr., királyi specialis notarius l
 –, Adorján fia, Jakab testvére, komlósi 10
 –, Pál országbíró veje, Anna férje
 (Nagymartoni cs.), Putethaym-i 154
 – fia Pál, ibronyi 683, 748
 – fia Tamás, királyi ember, mojádi 72
 – fiai Mihály és Miklós mr.-ek 582
albi egyházmegye (Albiensis diocesis) 81
 Albiensis diocesis l. albi egyházmegye
albíró 656
 Albrecht Strezen 215
 Alemannia l. Németország
Alesio 652
alesperes 142, 539–540, 557, 581
 Alexandertelke l. Sándortelke
 Algerla l. Gerla
 Alis, nemes asszony 561–562 között
alispán 7, 45, 47, 107, 123, 198, 249, 279,
 315, 321, 357, 370, 372, 397, 398, 417,
 429, 446, 465, 472, 506, 513, 524, 549,
 556, 568, 569, 583, 596, 602, 603, 686,
 732
állat 51, 317, 485, 547, 587, 730 l. még
 barom, borjú, csikó, juh, kakas, kappan,

kecske, lábasjószág, ló, ökör, marha,
 sertés, vadak
 – *elvétele* 397, 411, 482, 732
allodium 287
 Almad l. al mádi konv.
almádi (Almad) konv. (Zala m.) 165
Almás (Almas), folyó 526, 639
 – (**Almas**), ma Magyaralmás 621
 Almas l. Almás; Nagyalmás
 Almascentgurg l. Almásszentgyörgy
Almasfew (Almisfew), Lóc határában
 (Nógrád m.) 172
 Almásrákos l. Rákos
Almásszentgyörgy (Almascentgurg)
 (Bács m.) 169
 Almisfew l. Almasfew
alnádor 694 l. László
al-olvasókanonok 333, 458
 Alsócsáj l. Csáj
 Alsóelefánt l. Elefánt
 Alsógagy l. Gagy
 Alsóittebe l. Ittebő
 Alsókecel l. Kecel
 Alsókeszi l. Keszi
alsókeszi Szt. György-egyház 749
 Alsókörtvélyes l. Körtvélyes
Alsómutna (Olsoumuthna) 529 l. még
 Mutna
 Alsóörs l. Örs
 Alsópusztaszer l. Szer
 Alsószemeréd l. Szemeréd
 Alsóvály l. Vály
Altaluc 586
altárnokmester 208
alvajda 410 l. Pető
alvárnagy 73, 254, 362, 421, 670, 710–711
alvikárius 647, 653
 Amadé (Homodeus, Amade) 210
 – (Omodeus), János fia, Lodhardus
 unokája, Miklós mr. budai kanonok, István
 és Lodhardus testvére, királyi ember,
 várkonyi 153, 352, 588, 597
 – (Homodeus, Omodeus), Miklós fia,
 Miklós bán unokája, János testvére 531,
 532
 – (Omodeus) fia Pál, ábrahámí 414
 Amade l. Amadé
 Ambrosius fia Miklós, kamaricsai 117
 – lánya Katha, kamaricsai 117
 Ambrus fia Miklós 118

- Anancius, xanti püspök 143
- Anarch l. Anarcs
- Anarcs (Anarch, Arnach)**, birtok (Szabolcs m.) 54, 209, 211, 232, 435, 663, 673, 680, 745, 748
- Anda fia Tamás, csörötneki 732
- Andich l. Andics
- Andics (Andich), mr., András fia, ogyai, királyi ember 153, 729
- (Andych), mr., Péter fia, András unokája, ogyai nemes, királyi ember 128, 502, 726
- András l. Chytar (dict.) András
- l. Goor (dict.) András
- l. Hegy (dict.) András
- l. Vrdung (dict.) András
- 212
- 227
- 660
- , larinoi püspök 240
- , erdélyi püspök 125, 157–159, 208, 210, 227, 389, 433, 488, 659, 706, 712, 714, 771
- , mr., aradi kanonok 696
- , mr., vasvári prépost 239, 480
- , pankatai főesperes 5, 59, 103
- , scardonai püspök 448
- , szemerédi rector 11
- , Szt. Márton-egyház papja 243
- , herceg, király (Si, Je), Károly király és Erzsébet királyné fia, Lajos király testvére 210, 290, 600, 706–707
- , II., király (H) 171, 184, 278, 449, 656, 769
- , III., király (H) 130
- , officialis, famulus 101
- , Ajka fia, ajkai 222
- , András fia 359
- , András fia, kistapolcsányi 39
- , András fia, Fülöp, Márk és Pál testvére, kispalugyai 130
- , András mr. fia, Péter unokája, Mark, János, Fülöp és Miklós testvére, kispalugyai 492–493, 523–524, 536
- , Bedek fia, Péter és István testvére, László apja, hernádnémeti 592
- , Bertalan fia, Mihály, Miklós és Péter testvére 446
- , Bertalan fia, Miklós és János testvére, Péter és János apja 534
- , Bodug fia, Zoard és Benedek apja 219
- , c., Mihály fia, komoróci 610
- , Dénes fia, [pécs-]várad 533
- , Domokos fia, Péter, Benedek és Barnabás testvére, kupai 48
- , Domokos fia, Him unokája, Szalók nemzetségből való nemes, litteratus 750
- , Domokos litteratus fia 241
- , Ferenc fia, ferrarai, császári közjegyző 162, 178
- , Folkus fia, Domokos és János testvére, családi 216
- , György fia, András unokája, Péter és Jakab testvére 359, 546
- , György fia, ricsei polgár 613
- , Herbordus fia, királyi ember, Demyan-i 2, 140
- , Imre fia, Bencench unokája, Miklós és Lőrinc testvére, aracsai 198, 406
- , István fia, János testvére 622
- , Iván fia, Egyed unokája, László és Demeter testvére 377
- , János fia, Jakab testvére, Kalsa-i 263
- , János fia, Liptó és Körös m.-i szb. 174
- , Jolad (Jolath) fia, m.-i ember, fogott bíró, vajai 7, 142
- , Kozma fia 166
- , Kilianus fia, István testvére, altárnokmr. 208
- , Kysa fia, Miklós testvére, kaladei, Hont m.-i nemes 353, 402
- , Loránd fia 570, 574, 605
- , Loránd fia, Márk unokája, szalóki 566
- , Lukács fia 164
- , Máté fia, famulus 69
- , Mihály fia 550, 611
- , Miklós fia, Bertalan unokája, nagyteleki 477, 479
- , Miklós fia, kistárcányi nemes 743
- , Miklós fia, kürti 650
- , mr., András fia bacskai 54, 349, 386–387
- , mr., Lack fia 127, 189
- , mr., Lack fia, székely ispán, Szatmár, Beszterce, Máramaros és Brassó m.-i ispán 127, 189, 245, 247, 701
- , mr., Péter fia, János, Mark, András, Fülöp és Miklós apja, kispalugyai 492–493, 523–524, 536

- , mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, László, János, Jakab, Imre és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
- , Pál fia 683
- , Péter fia, György testvére, bresztóci nemes 508
- , Péter fia, királyi ember 525, 579
- , Péter fia, kupai 48
- , Péter fia, mikolai 422, 564
- , Péter fia, perekedí 176
- , Pobor fia, győrödi 562
- , Ponith fia, királyi ember 293
- , Ponya fia, Imre, László, István és Pál testvére, vasi 246
- , Prouchul fia 197
- , Rogerio-i, bíró 652
- , Rugas fia
- , Sándor fia, nádori ember, szkárosi 410
- , Sol fia, Kubuch-i, nádori ember 656
- , Vana fia, jobbágy 204
- , Varisa fia, István testvére, Sornow-i 669
- , Zolouk fia, Thuten unokája, Predisynth-i nemes 754
- , Mária férje, Irugd-i 169
- fia Andics mr., ogyai, királyi ember 153, 729
- fia Balázs, Miklós apja 666
- fia Domokos, somkeréki 106
- fia Egyed 476
- fia Fülöp mr., litteratus, Márk, András és Pál testvére, kispalugyai 130
- fia György, András, Péter és Jakab apja 541, 546
- fia István, Chaby-i 165
- fia János 365
- fia János 770
- fia János, Filgewart-i, királyi ember 73
- fia János, panaszi, királyi ember 403
- fia Karaz Pál, királyi ember 224
- fia László mr., kápt.-i kiküldött 167
- fia László, Benedek unokája, hernádnémeti 592
- fia László, királyi ember, malahi 41, 63
- fia László, maróti, királyi ember 403
- fia Lőrinc, tibai 261
- fia Marchardus, károlyi 651
- fia Mihály 365
- fia Mihály, Ug nemzetségbeli 69
- fia Mihály, halápi, nádori ember 656
- fia Mihály, jékei, nádori ember 560, 641–642
- fia Mihály, nádori ember 623, 633
- fia Mihály, Zuty-i, nádori ember 674
- fia Miklós 324
- fia Miklós 47
- fia Miklós, királyi ember, Fyues-i 69
- fia Miklós, rendesi 414
- fia Pál, jékei, nádori ember 560
- fia Péter 253, 288
- fia Péter, Andics mr. apja, ogyai 726
- fia Péter, jobbágy 281, 311
- fia Péter, Lukács és Pál apja 230
- fia Sebestyén, János apja 163
- fia Tamás mr., szendi, füzéri alvárnagy 710–711, 733
- fiai Benedek és Zoárd 219
- fiai Coza, Balázs és János, Irugd-iak 169
- fiai Jakab és János, csépániak 400
- fiai László és Dénes 622
- fiai László, Miklós és András, bacskaiai 54
- fiai Miklós, István és Imre 746
- fiai Miklós, László és János pap, nagysemmjéniek 751
- , mr. fiai Gyurk, Erne mr. és Sándor mr., illyei nemesek 547
- gener-e Mihály 365
- Andrea, Dandulo, velencei dózse 317
- Andych I. Andics
- Angel (dict.) János fiai László, Miklós és János, Gresencha-i nemesek 595
- Angelus fia Domokos, Sandur apja, horváti 46, 103
- Anglia** 759
- , királya 759
- Anibaldus, pápai legátus, tuscolumi püspök 71, 425, 432, 460, 473, 590, 594
- Anna, Albert felesége, Pál országbíró leánya 154
- , komlósi László és Kathlyn testvére, László anyja 630
- , laki Mihály lánya, Miklós és Péter testvére, Goor (dict.) András mr. felesége 440
- , Tobias lánya, Zsuzsanna testvére 11
- Annus, Bálint lánya 620
- , Hegy (Hygy) (dict.) András lánya, Ilona testvére, ilkai 650
- Antal, karpap 258

- , pap, tassi rector 673
- , Jakab fia, somogyi, királyi ember 360
- , László fia, királyi ember 163
- , Pál fia 195
- fia István, villicus, békásmegyeri hospes 699
- fia János, pécsi kanonok, pécsi egyházmegyei pap 82, 87–90, 95–98
- fia Pál, somogyi, királyi ember 575
- Antimus, Beke fia 354
- Anych, Domokos lánya 125
- Ányos 197, 202, 376
- fia Péter, szentkirályszabadjai nemes 376
- apácák* 201, 265, 445, 582, 618, 699, 716, 719, 767
- Apagh l. Apagy
- Apagy (Apagh), birtok (Szabolcs m.) 54, 435 l. még Apajtelke
- Apaj (Apay), Erzsébet apja, László és Domokos nagyapja, keresztúri 435
- (Apay) lánya, monostori 54
- Apaj (Apey)**, ma Opoj, Sz. 153, 400
- Apajkeresztúr (Kerezthur)** (Szabolcs m.) 435
- Apajtelke (Apaytelke, Apayteleke, Zeuleus)**, Apagy része (Szabolcs m.) 54, 435
- Apamolna**, birtok (Bihar m.) 403, 478
- Apát (cognomine Abbatis) Miklós, testvér, esztergomi prépost, nyitrai püspök, nyitrai főesperes, zágrábi kanonok, zágrábi püspök, zágrábi érsek, királyi kápolnaispán, királyi titkos kancellár 13, 32, 39–40, 64, 81 – 82, 91, 95, 135–136, 144, 157–159, 208, 210, 236, 243–244, 294–295, 299, 303, 306, 494, 498, 706, 750
- apát* 93, 96, 105, 119, 137, 175, 184, 196, 214, 217, 233, 243–244, 259, 272, 296, 300, 304, 342, 361, 407, 434, 436, 453, 486, 490–491, 501, 509, 528, 535, 537, 539–540, 543, 565, 571, 640, 644–645, 656, 661–662, 678, 699, 716, 719, 732, 738, 749, 773
- *kiküldöttje* 184
- Apathy l. Apáti
- Apáti (Apathy)** (Zala m.) 372
- (**Apati**), birtok (Szabolcs m.?) 279, 310, 504
- (**Apati**), ma Apatin, Sze. 549
- (**Apaty**), birtok, (Bihar m.), ma Apateu, Ro. 49
- (**Appati**), birtok (Gömör m.) 163
- Apati l. Apáti
- Apatin l. Apáti
- Apátistvánfalva l. Istvánfalva
- apátnő* 115
- Apaty l. Apáti
- Apay l. Apaj
- Apayteleke l. Apajtelke
- Apaytelke l. Apajtelke
- Apey l. Apaj
- Appahalma** 586
- Appati l. Apáti
- Aprod (dict.) János fia Imre 287
- Apulia (regnum Apulie)**, ma Puglia, O. 313–314, 437
- Apuz**, birtok 163
- Aquilea** 759
- i pátriárka* 759
- Arach l. Aracs
- Aracha l. Aracs
- Arachteluk**, birtok 69
- Aracs (Arach)**, birtok (Zemplén m.) 624
- Aracs (Arach), Pál fia, szalóki 74
- (Arach), Péter fia, Slauikfalua-i 75
- Aracs (Aracha)** (Zala m.) 198, 406
- Arad, m.* 260, 696
- i (ma Orod, Ro.) kápt., prépostja* 52, 403, 463, 478, 563, 688, 696, 742,
- Arancuta l. Aranykút
- Arankuth l. Aranykút
- arany* 143, 162, 556, 600
- bánya* 180
- forint* 762
- műves* 769
- Aranyas l. Aranyos
- Aranykút (Arankuth)**, ma Arancuta, Ro. 703
- Aranyos (Aranyas)**, szék 626–627 között
- (**Aranyas**), vár 659
- Arlandus fia Miklós 51
- Arnach l. Anarcs
- Arnaldus de la Caucina, Mo. és Lo. pápai adószedője (collector) 104
- Arnold fia László, Kathlyn és Anna testvére, komlósi 10, 630
- árok* 69, 130, 258, 524, 742
- meder* 130

Árokköz (Arukkuz), birtok (Vasvár m.),
ma Szentpéterfa része 583, 732
Arpaione l. Arpajon
Arpajon (Arpaione), város, Fro. 61, 71,
177
Arteus fia István, Fyles-i 41
áru 191, 587, 626
Arukkuz l. Árokköz
árulás 732
árulók 706
árva 146, 150, 740
Ascoli (Exculum, Exulum), város, O. 706
Asisi l. Assisi
Assisi (Asisi), város, O. 227, 240
assumptor termini 222, 648, 722
Aszó (Markfeulde, Azou), birtok (Gömör
m.) 410
Asszonyfalva (Azunfalua), birtok
(Bodrog m.) 549
Ataad l. Atád
Atád (Ataad), birtok (Somogy m.), ma
Nagyatád 320
Auersa l. Aversa
Auinion l. Avignon
Ausztria (Oesterreich) 601, 706–707
– hercege 601
auxilium 256
Aversa (Auersa), város, O. 115, 122, 554,
626, 628, 631, 637, 649, 657, 681, 702,
706,
–i Szt. Balázs-monostor, konv.-je, apátnője
115
–i Szt. Lőrinc-monostor 681, 702
Avignon (Auinion, Avinion), város, Fro.
13–20, 21–38, 61–62, 71, 78–98, 104, 112,
135–138, 143, 147, 177, 207, 235–236,
264–276, 289–290, 294–306, 424–426,
432, 451–454, 459–462, 468, 473, 484,
516, 544, 552–553, 573, 589–590, 594,
756–759
–i egyházmegye 395, 407, 409, 413, 419,
442
–i sekrestyés 85, 90, 94, 98, 138, 276, 297,
301, 305
Avinion l. Avignon
Ayca l. Ajka; ajkai Szt. Remig-templom
Aykaredneke l. Ajkarendek
Azou l. Aszó
Azunfalua l. Asszonyfalva
Azzwny (Arad m.) 260

B

Bab l. Cserőbáb
Babareth l. Polyánfalva
Babun (Szabolcs m.) 404
Bach, birtok (Szatmár m.) 99
Bachka l. Bacska
Bačka l. Bacska
Bács, város 694
–, m. 169
–i kápt. 360, 427, 456, 475, 482, 485, 575,
604, 694
Bacska (Bochka, Bachka) (Zemplén m.),
ma Bačka, Sz. 54, 349, 386–387
Bácsszentiván l. Szentiván
Badafalva (Bodafolua), ma
Weichselbaum, Au. 732
Bagdan l. Bogdány
Bagos (Bogus, Bagus, Bugus), birtok, ma
Csengerbagos (Boghiş), Ro. 513, 576, 607
Baksa l. Baksa
Bagus l. Bagos
Bágyogszovát l. Szovát
Báhoň l. Kápolna
Báhony l. Kápolna
Baica l. Bányika
Bajka (Bayka), Sz. 39
Bajorország (Bauaria) 648, 661
bajvivó 556, 694
Bayun, birtok 173
Baywr, birtok 309
Báka (Baka), ma Szabolcsbáka 375, 623,
633, 560, 694
Baka l. Báka
Bakonybél l. béli Szt. Mór- monostor,
apátja
Bakonycsernye l. Dolosd
Bakos (Bakous) (dict.) Domokos, Lőrinc
testvére 148
Bakos (Bakous) dict.) Lőrinc, Domokos
testvére 148
Bakou, kustányi, m.-i ember 123
Bakous l. Bakos
Baksa (Bogsa, Boksa, Bagsa), ma
Koksóbaksa (Kokšov-Bakša), Sz. 561–562
között

Baktalórántháza l. Lórántháza; Laskod
 Bala l. Balázs
Bala, birtok (Hevesújvár m.) 566
 Balase l. Balozsa
 Balasey l. Balozsa
Balaton (Boloton) 769
 Balatonalmádi l. Szárberény
 Balatoncsicsó l. Csicsó
 Balatonkeresztúr l. Keresztúr
 Balatonrendes l. Rendes
 Balázs l. Nyerges Balázs
 – 384
 –, hántai prépost, vikárius 332
 –, mr., leleszi prépost 381 519–520, 743
 –, pap, egri kanonok, eger-hegyfoki Szt. István király-egyház rectora, János fia, Tamás testvére 740
 –, plébános, zágrábi Szt. János-egyház rector-a 539–540,
 –, kápt.-i kiküldött 325
 –, kovács, György és Benedek apja, jobbágy 120
 –, András fia, Coza és János testvére, Irugd-i 169
 –, András fia, Miklós apja 666
 –, Beke fia, Kelemen és Feuldruh testvére, olaszi nemes 704, 715, 724
 –, György fia, Imre és Péter testvére, komlósi 10
 –, Illés fia, ricsei polgár 613
 –, Iván fia, Endre és Ruz (Ruh) testvére 735
 –, János fia, Valkó m.-i szb. 730
 –, Mihály fia 624
 –, Mihály fia, királyi ember 463, 563
 –, mr., Pousa fia, János mr., László, István és Miklós testvére, szeri 687–688, 742
 –, Péter fia, János unokája, János testvére 359, 541, 546
 –, Ponith fia 324
 –, Pousa fia 404
 –, István fia, Lőrinc unokája, rácsei 639
 –, Simon fia, nyomári 231
 –, fia Ábrahám, rozvádi, királyi ember 743
 –, (Bala) fia Gyure mr., hermáni 331, 394
 –, fia János, serviens 743
 –, fia Mihály, Ricse-beli nemes 505
 –, fia Miklós, jobbágy 372, 396
 –, fia Pál, mutnai nemes 483
 –, fia Pál, olaszi nemes 704, 715, 724

– fiai Gyapul (dict.) Benedek és János 615, 624,
 – fiai László és János, túriek 689
 Bálint 568, 596
 –, jobbágy 620
 –, Iouka fia, Lőrinc és János testvére, divéki 225
 –, István fia 328
 –, Karachon fia, Lukács, Miklós és Serachen testvére 245
 –, Péter fia, királyi ember 129
 –, fia Miklós, vámosi, királyi ember 376
 –, (Wallentinus) fia Szabó (Sartor) János, [székes-]fehérvári polgár 644
 Balog l. Kalade
Balog (Bolugh), ma Nagybalog (Vel'ký Blh), Sz. 410
 Balog (Claudus) Benedek 328
Balozsa (Balasey, Balase), ma Meggyeskovácsi része 707
 Baluan l. Bálvány
 Balvan l. Bálvány
Bálvány (Balwan, Balvan, Baluan, Leuche), birtok (Bars m.) 53, 584
 Balwan l. Bálvány
bán 69, 123, 148, 150, 155, 157–159, 166, 178, 183–184, 193–194, 208, 210, 222, 237, 262, 278, 292, 317, 334, 347, 354, 359, 372, 381, 396, 401, 406, 505, 531–532, 555, 616, 654, 658, 691–693, 706, 728, 731 l. még András, Domokos, Pál, Mikcs, Miklós, István, Máté, Péter, Márton
–i gyűlés 278
Bana, birtok 690
 Bana, gyarmati falunagy 732
 Banatski Brestovac l. Bresztóc
 Bancha l. Báncsa
Báncsa (Bancha) (Bács m.) 360, 575,
bandérium 706
 Banka l. Bányika
bánya 180, 677 l. még aranybánya
 – *haszna* 677
 – *művelése* 677
 Banoštor l. kő kápt.
 Banská Bystrica l. Besztercebánya
Bányika (Banka), ma Baica, Ro. 526, 639
Bara, szántó föld 69
 Barana l. Baranya
Barancs (Boronch), birtok (Zemplén m.), ma Zemplínsky Branč, Sz. 772

Baranya (*Barana*, *Barania*), m. 4, 40, 64, 73, 123, 141, 148, 181, 226, 234, 497, 721
barázda 561–562 között
 Barbara, girincsi Gergely lánya, Beke felesége 635–636, 638
Bárca (**Barca**, **Barcha**, **Barcza**), ma Barca, Kassa (Košice) településrésze, Sz. 8, 499
 Barca l. Bárca
 Barcha l. Bárca
 Barcza l. Bárca
Bari, város 637
Barkfalua, birtok (Baranya m.) 4
 Barlad l. Borjád
barlang 130, 524
 Barnabás 391
 –, Domokos fia, Péter, Benedek és András testvére, kupai 48
 –, János fia, Demeter, Miklós és Benedek testvére, hosszúmezői 615, 624,
 –, Mihály fia, Jakab, László és Pál testvére, izsépi 615, 624,
 –, Veychy-i 375, 391
báró 9, 113, 114, 121, 146, 153, 157, 158, 208, 210, 285, 292, 327, 352, 400, 410, 515, 565, 587, 598, 637, 679, 706, 732, 753, 762
barom 141, 485, 730
Bars, m. 2, 44, 53, 113, 126, 160, 287, 323, 490, 562, 698, 700, 755
Bartka kuta, Lóc határában (Nógrád m.) 172
Bartka, Lóc határában (Nógrád m.) 172
 Bartol, Markalf fia 390
 Basahíd l. Bikács
 Bašaid l. Bikács
Basel 510
 Batho, Illés fia, salamoni 341
 Bathow fia Miklós, alagi 337
Batka (Szabolcs v. Szatmár m.) 576–578
Bátmonostor (Batmonustra) 456
 Batmonustra l. Bátmonostor
Bátor (**Bator**, **Batur**), birtok (Heves m.) 359, 666
 – (**Batur**), ma Nyírbátor 255, 345, 378, 546
 Bator l. Bátor
Bátorkő (**Batorkuu**), vár 727
 Batorkuu l. Bátorkő

Batthyan (**Batthyany**), birtok (Vasvár m.) 585, 593
 Batthyany l. Batthyan
 Batur l. Bátor
 Bauaria l. Bajorország
 Baxa, Francyk fia, Péter testvére 683
Baxabottyana, föld (Vasvár m.) 593
 Bayka l. Bajka
 Bazarab (dict.) Péter 328
 Bebeg (dict.) Domokos mr., István, György, Miklós és Domokos mr.-ek apja 471
 Beche fia László, mérai 199
 Beche l. Becse
 Bechey l. Becse
Becse (**Beche**, **Bechey**), ma Szigetbecse 2, 4, 60, 287, 668
 Becsei (Beche-i; Beche-i dict.) Imre, mr., Töttös és Vesszős mr.-ek apja, becsei 4, 60, 287, 668–669
becsérték 54
becsű 54, 121, 128, 180, 195, 197, 202, 335–336, 376, 400, 501, 531–532, 647, 725, 730
 Bede, jobbágy 200, 203
 –, mr. 52
 –, Gyekmen fia 732
 – fia Miklós 662
 – fia Péter 324
 Bedek fiai András, Péter és István, hernádnémetiek 592
 Beder, zselízi officialis 53
Bednie, folyó 121
Beeb, birtok 327
Beek, nemzetség 527
Beeke, falu 729
 Beel l. Bél; béli Szt. Móric-monostor, apátja
 Beelfenek l. Fenék
 Been l. Bény
 Begze fia István 39
 Bekasmeger l. Békásmegyer
Békásmegyer (**Bekasmeger**) 699
 Bekch fia István, Margit testvére, zsidói 496
 Beke, személy 469
 –, Nyitra m.-i alispán 567–568, 596, 602–603,
 –, királyi ember, harasztai 167
 –, Benedek fia, Seymoch-i 417

–, Demeter fia, zubogyi nemes 542
 –, Kurnel fia 73, 254
 –, László fia, Domokos testvére, iklódi nemes 639, 703
 –, Mátyás fia 197
 –, Miklós fia, János testvére, királyi ember 57
 –, Miklós fia, kürti, királyi ember 153
 –, Miklós fia, Pál testvére, biri 450
 –, Nagy (Magnus) János fia, Thekule nb. 684
 –, Péter fia, enyedi, nádori ember 495
 –, Zaccio fia, girincsi Barbara férje 635–636, 638,
 –, Zoym fia, dobokai 123
 – fia Antimus 354
 – fia Mihály, nádori ember 410
 – fia Miklós, Beke és János apja 57
 – c. fiai László és János, Baywr-iak 309
 – fiai Feuldrüh, Kelemen és Balázs, olasz nemesek 704, 715, 724
 – fiai László és Bertalan 53–54 között, 134–135 között
békebírság 132, 383, 464
 – *elengedése* 132
Bekölce (Bukulche) (Heves m.) 359
 Bekus, Pál fia, János unokatestvére, polyáni, Erzsébet férje 480
 – fiai János, Jakab és Miklós 231
Bél (Beel), districtus 500
 – (**Beel**), ma Mikófalva (Heves m.) 359, 541, 546
 – (**Beel**), völgy (Heves m.) 541, 546
 Bel l. béli Szt. Móríc-monostor, apátja
 Bela (dict.) Benedek, Liptó és Kőrös m.-i szb. 174
 Béla, I., király (H) 769
 –, II., király 501
 –, III., király 171
 –, IV., király (H) 47, 134, 159, 469, 501, 587, 670
Belaurnepe, birtok 312, 334
 Belch l. Bélcs
Bélcs (Belch), ma Belecska (Tolna m.) 195
Beldre, birtok, ma Novo Miloševo, Törökbecse (Opština Novi Bečej) része, Sze. 685
 Belecska l. Bélcs
 Beled l. Vica
 Belfenek l. Fenék

béli (Beel, Bel; ma Bakonybél) Szt. Móríc-monostor, apátja 434, 528, 571, 773 l. még
 Miklós bakonybéli apát
Bélifölde, föld (Vasvár m.) 593
 Bélmegyer l. Fás
 Belsse Valpot 204
 Belud fia Miklós, ricsei polgár 613
 Belyd fia János, vicai 331, 394
 Bencench fia Imre, László testvére, Lőrinc, Miklós és András apja, aracsai 198, 406
 – fia László, István és János apja, Imre testvére, aracsai 198, 406
 Benchek, Hank fia, Hank apja 47
Benchench, birtok (Valkó m.) 201
Bene, birtok (Hevesújvár m.), ma puszt Gyöngyös mellett 205, 212–213, 224
 Bene l. Nagy (Magnus) Bene
 – fia György, alsómutnai 529
 – fia Miklós, Péter és László apja, alsómutnai 529
 Benech fia János 619
 – fia Márk 619
 Benedek l. Balog (Claudus) Benedek
 – l. Bela (dict.) Benedek
 – l. Gyapul (dict.) Benedek
 – l. Liptói Benedek
 – l. Nagy (Magnus) Benedek
 – l. Worew (dict.) Benedek
 –, mr., pap, a szepesi kápt. scolasticus-a 67, 428
 –, sasadi rector 371
 –, püspök (Sydoniensis), vikárius 143
 –, [székes-]féhérvári olvasókanonok 416
 –, mr. [nagy-]várad dékánkanonok 173
 –, mr. [nagy-]várad olvasókanonok, vikárius 180, 507, 701
 –, Ilona jegyese, famulus, officialis 277
 –, mérai, hercegi ember 375
 –, mr., pomázi, Margit férje 496
 –, András fia 375, 391
 –, András fia, Zoard testvére 219
 –, Balázs fia, György testvére, csukmai jobbággy 120
 –, Csanád fia, Simon, Pál és Imre testvére 359, 541, 500, 546
 –, Damianus fia 328
 –, Dezső fia, Dezső és János apja 444
 –, Domokos fia, Péter, Barnabás és András testvére, kupai 48
 –, Feulthyenus fia, nádori ember 410

–, Izath fia, zimányi 39
 –, Jakab fia, György testvére, komlósi 10
 –, János fia, Markalf unokája, Barnabás, Miklós és Demeter testvére, hosszúmezői 615, 624
 –, Lőrinc fia, Doboka m.-i szb. 152
 –, Lőrinc fia, Imre unokája, csornai 628
 –, Lőrinc fia, Péter és Dorogh testvére, Doby-i 263
 –, Osl c. fia, Tamás és Márton testvére 469
 –, Pál fia, Hem unokája 755
 –, Péter budai olvasókanonok és János testvére 58
 –, Pousa fia, dobokai 123
 –, Rouaz fia, István testvére, liskai 632
 – fia Beke, Seymoch-i 417
 – fia Demeter 328
 – fia János 617, 725
 – fia László, Ilona férje 456
 – fia Merse mr., Miklós, Péter és Domokos testvére, Péter apja, Merse unokája, szinyei 42, 199
 – fia Miklós mr., Domokos, Miklós, Ákos, György és László apja, csetneki 471
 – fia Miklós, Chenkezeu-i 586
 – fia Pál, Magyarfolua-i, királyi ember 524
 – fiai István és Mihály 194
 Benedicta, Zala fia János özvegye 109
 Benenigh fia János 212
Benevento, O. 516
Bengh, falu, birtok (Baranya m.) 73
 Benk fia Iván, esküdt 417
Benk, birtok (Szabolcs m.) 54, 435
Bény (Been, Beyn), ma Bíňa, Sz. 287, 323, 661
 Berchieș l. Berekenyes
bérc 172, 332, 504, 529, 566, 733
Berchor, hegyorom Zauz határában 333
 Bercu l. Szárazberek
Bereg (Berek), m. 625, 641, 748
Bereg, birtok 254
 Beregsău Mare l. Berekszó
 Beregsurány l. Surány
Beregszász (Loprethzaza), ma Berehove, Ukr. 625
 Berehove l. Beregszász
 Berek l. Bereg
Berek, birtok 456
berek 172, 332, 496
 Berekenes l. Berekenyes

Berekenyes (Berekenes), ma Berchieș, Ro. 512, 703
Berekszó, birtok, ma Beregsău Mare, Ro. 52
 Beremen l. Beremend
Beremend (Beremen, Beremenen) (Baranya m.) 156, 226
 Beremenen l. Beremend
 Beren l. Berény, Szárberény
 Berench l. Berencs
Berencs (Berench), birtok (Szabolcs m.), ma Rétközberencs 349, 386–387, 641
Berény (Beren), ma Csákberény 621
Beresfolua, birtok (Baranya m.) 73
Beresztócszentmárton (Bereztouchzenthmarton), birtok (Pozsega m.), ma Brestovac Požeški, Sze. 354
Berezgel, birtok (Bács m.), Doroszló közelében 694
 Bereztouchzenthmarton l.
 Beresztócszentmárton
 Bergendych Miklós 448
Berisafeulde, birtok 51
 Berkis, személy 184
 Berkus fia Jakab 320
bérleti jog 141
 Bernát, testvér, assisi püspök 240
 Bertalan, vilói 541
 –, mr., Bostario-i, ügyhallgató 244
 –, Symone-i, aversai bíró 122, 649, 657, 681
 –, Frigyes (Federicus) c. fia, Doym c. testvére, veglai és modrusi c., Zengg örökös ura, Bescha város ura 157–159, 162, 178, 736
 –, István [!] apja 592
 –, Beke fia, László testvére, zselízi 134–135 között, 53–54 között
 –, Dezső fia, Simon, Miklós, István és Ilona testvére, bólyi 277
 –, János fia, kámoni 647, 653
 –, László fia, Lőrinc és László testvére 592
 –, Márk fia, ricsei polgár 613
 –, mr., Tót (Sclauus) Lőrinc mr. fia, Miklós és Leukus mr.-ek testvére 66, 210, 450, 727
 – fia Domokos 457
 – fia Donch 77

– fia István, Péter és Miklós apja, marcaltói 340
 – fia János 592
 – fia János, salamoni 341
 – fia Miklós, András apja, nagyteleki 477, 479
 – fia Tamás, nagyteleki 479
 – fiai András, Miklós és János 534
 – fiai Péter, Mihály, Miklós és András 446
 Bertrandus, lombezi püspök, pápai kincstartó 573
 –, testvér, assisi püspök 143, 227
 Berzetthe (dict.) Miklós mr. 183
 Berzeuiche l. Berzevice
Berzevice (Berzeuiche), ma Brezovica, Sz. 179
Bescha, város, O. 178
 Besenyő (Byssenus) Gergely mr., besenyő kapitány 195
besenyő nemes 195
Beszterce (Bistercia), m. 245
Besztercebánya (Villa militis), ma Banská Bystrica, Sz. 143, 747
 –i Szt. Antal-kápolna 143, 747
 –i Szűz Mária-kápolna 143, 747
beteg 142, 240
beteggy 43
 Bethlem l. Bethlen
 Bethlen (Bethlem) fia Gergely, csákányi nemes 542
 – fia Simon, Balázs apja, nyomári 231
betörés 695
 Beud l. Bőd
 Beus l. Bős
bevezetés tisztségbe, javadalomba 84–94, 96–98, 136–138, 274–276, 295–297, 299–301, 303–305
Beya 277
 Beya l. Bóly
 Beyke fia István, csukmai jobbágy 120
 Beyn l. Bény; Binóc
Bezded (Bezded), ma Tiszabezded (Szabolcs m.) 560, 642
 Bezded l. Bezded
 Bezermen Zanchal l. Szancsal
 Bezther fia Domokos, Anyich apja 125
Bibal, Lóc határában (Nógrád m.) 172
 Bichou, Miklós fia, Egyed és Kelemen testvére 694
Bicske (Byrche, Bykche) 728

Bihar (Byhor), m. 49, 403, 435, 471
 Bijacovce l. Mindszent
 Bikač l. Bikács
Bikács (Bykach), ma Bikač, Basahíd (Bašaid) része, Sze. 685
Bikszád (Bikzad), ma Buková, Sz. 587
 Bikzad l. Bikszád
 Bíňa l. Bény
Binóc (Beyn), ma Biňovce, Sz. 587
 Biňovce l. Binóc
bíráskodás, bíróság joghatósága alóli mentesség 146, 327
bíráskodás joga 558
Biri (Byr, Biry, Byry) (Szabolcs m.) 230, 281, 311, 377, 415, 450
bíró 43, 53–54 között, 69, 114, 122–123, 125, 134–135 között, 162, 178, 195, 243, 259, 281, 302, 307, 329, 333, 342, 352, 361, 366, 400, 406, 410, 418, 423, 428, 464, 467, 505, 507, 523, 531, 591, 598, 601, 631–632, 644, 649, 652, 655–657, 660, 681, 696, 702, 713, 717, 725, 736, 746, 748, 751–752, 762 l. még jászok
 bírója, kunok bírja
 –i rész 54, 225, 286, 406, 410, 523, 547, 581, 617, 632, 725
 –i rész *elengedése* 286
 Birow (dict.) Pál, Péter fia, István, Hannus és Miklós apja 287
bíróság 100, 123, 146, 281, 288, 307, 335, 365, 396, 400, 410, 418, 428, 449, 467, 505, 597, 609, 626, 655–656, 672, 722, 732
bírság 8, 53–54 között, 111, 123, 133, 134–135 között, 204, 212, 286, 308, 343, 361, 376, 434, 523, 547, 558, 565, 579, 581, 602–603, 620, 626–627 között, 650, 656, 661, 677, 680, 738, 748
birtok, bérelt 141
 –, *condicionarius* 360
 –, *elnéptelenedett* 713
 –, *használatba kapott* 571
 –, *öröklött* 64, 68, 76, 114, 141, 150, 188, 195, 219, 230, 278, 287, 320, 359, 393, 402, 415, 444, 521, 560, 583–584, 592, 639, 656, 670, 676–677, 694, 701, 708, 718, 726, 729, 740, 744, 754,
 –, *szerezett* 263, 390, 701
 –, *vásárolt* 51, 141, 148, 397, 511, 521, 653, 694, 701, 726

- átadása 42, 58, 150, 164, 169, 241, 246, 277, 328, 390, 410, 435, 440, 481, 496, 502, 522, 555, 624–625, 630, 666, 678, 694, 701, 713, 718, 728, 740, 751
- átadásának megghiúsulása 106
- átadásának megtagadása 625
- átengedése 52, 258, 546
- benépesítése, betelepítése 24, 481, 522, 555, 713, 732
- bérbeadása 175
- elcsatolása 224, 248, 278, 334
- élethosszig tartó élvezete 150, 216
- felosztása 10, 51, 54, 64, 163, 185, 188, 225, 324, 359, 368, 383, 392–393, 404, 446, 464, 497, 500, 534, 541, 547, 654, 566, 559, 575, 615, 624, 677, 692, 694, 750, 754
- felosztásának megtagadása 692
- háramlása bírói, ill. perbeli ellenfél kezére 114, 163, 505, 556, 598, 725, 732
- háramlása házasság révén 495, 644
- háramlása hercegi kézre 679
- háramlása királyi kézre 113, 193, 210, 260, 285, 292, 687–688, 710–711
- háramlása vajdai kézre 355, 358
- hasznai, haszonvételei, tartozékai 4–5, 7, 10, 47, 49–50, 107, 113–114, 117, 128, 148, 150, 163, 167, 175, 188, 277, 287, 292, 320, 330–331, 337, 359, 368, 410, 435, 440, 476, 481, 555–556, 561–562 között, 571, 584, 592, 621, 624, 628, 630, 665, 676, 678–679, 686, 693–694, 701, 706–707, 713, 726, 729, 754–755, 768–769,
- hasznainak elvétele, jogtalan használata, jogtalan beszédése 7, 41, 50, 63, 194, 357, 412, 474, 490, 506, 513, 519, 520, 550, 583, 611, 662, 675, 686
- jogtalan elfoglalása, használata 48, 166, 168, 221, 291, 307, 320, 341, 354, 357, 365, 372, 374, 396–397, 400, 402, 412, 423, 450, 474, 505–506, 519, 543, 549–550, 567, 572, 592, 610, 656, 670, 675, 686, 693–694, 739, 768, 696
- közös használata 180, 185, 188, 225, 352, 368, 497, 547, 566
- külső haszonvételei 185
- lefoglalása 428
- megőrzése 481
- megtámadása, feldúlása, kirablása, lerombolása, kifosztása 45, 230, 370, 397, 732, 739
- megváltása, visszaváltása, kiváltása 75, 180, 198, 287, 393, 406, 556, 613, 617, 660, 663, 706, 725, 729
- visszaadása 320, 414, 458, 512, 729, 751
- visszakövetelése 144
- visszaszállása 49, 440
- visszaszerzése, visszavásárlása 180, 195, 335, 365, 499, 523, 655
- visszatartása 126, 410
- visszavétele 334
- birtokba iktatás* 11, 60, 66, 72–73, 140, 167, 170, 172, 180, 185, 195, 206, 220, 241, 254, 258, 332, 334, 336, 355, 365, 373, 394, 400, 455–456, 478, 492, 499–500, 504, 511, 514, 523–524, 529–530, 532, 541, 556, 561–562 között, 565, 585, 592–593, 632–633 között, 690, 708, 733, 742, 751, 769
- elrendelése 57, 76, 113, 129, 153, 156, 292, 312, 335, 351, 359, 367, 372, 394, 406, 421–422, 455, 466, 487, 495, 501, 617–618 között, 670, 711, 738
- megghiúsulása 101, 234, 339, 363, 626–627 között
- birtokba lépés* 8, 114, 503, 669
- birtokba való visszahelyezés* 291, 329
- birtokból való kizárás* 195, 427
- birtokcsere* 2, 4, 44, 114, 124, 126, 140, 286–287, 392, 410, 448, 727
- birtoklás, bérleti jogon* 141
- , *prediális jogon* 166
- birtokra telepítés* 341
- birtoktalan serviens* 467
- birtokvesztés* 617, 725
- Biry I. Biri
- Bistercia I. Beszterce
- Biszte (Byste)**, királyi föld 733
- Bisztra (Byztra)**, folyó 529
- Bittnergrund (Bittnergrundt)**, forrás 561–562 között
- Bittnergrundt I. Bittnergrund
- bivalyszarv* 365
- Blagay** 134
- Blagonya, Jakou fia, Liptó és Körös m.-i szb. 174
- Blyna**, districtus 668–669
- Bobonigh 134

Bochfolua l. Pócsfalua
 Bochka (dict.) Péter, Gesche-i, m.-i ember 123
 Bochka l. Bacska
 Bocho, salamoni nemes 502
Bod, birtok (Heves m.), ma Tarnabod 391
 Bod fiai Péter, László, Imre és Domokos, botházaiak 348, 382
 Boda l. Kis (Parvus) Boda
 – (Bodou), László fia, Miklós apja, kispalugyai 130, 523–524, 536, 492–493
 – fia Miklós, kispalugyai 130, 523–524, 536, 492–493
 Bodafolua l. Badafalva
 Bodhaza l. Botháza
 Bodin fia Domokos mr. 691
Bodmér (Budmur, Bodmer), birtok (Baranya m.) 73, 721
 Bodmer l. Bodmér
 Bodorfelde l. Bodorfölde
 Bodorfeldew l. Bodorfölde
 Bodorfeulde l. Bodorfölde
Bodorfölde (Bodorfeldew, Bodorfeulde, Bodorfelde), birtok, később pusztá Győrtelek határában 707
 Bodou l. Boda
Bodrog (Budrug), birtok 729
 – (*Budrug*), m. 99, 549
 Bodrogszerdahely l. Szerdahely
 Bodug, András, Zoard, Miklós és Benedek apja, János nagyapja 219
 Bodugazunfolua l. Boldogasszonyfalva
 Bódvaszilas l. Szilas
 Bogdan l. Bogdány
 –, személy 184
Bogdány (Bagdan, Bogdan), birtok (Szabolcs m.), ma Nyírbogdány 466, 504, 577–578, 654
 Boghiş l. Bagos
 Bogomerius 287
 Bogsa l. Baksa
 Bogus l. Bagos
bokor 172, 497
 Boksa l. Baksa
Boldogasszonyfalva (Bodugazunfolua), falu 47
 Bolmán l. Bolmány
Bolmány (Abulma), ma Bolmán, Ho. 549
 Bologna l. Sebes
Bologna (Bononia), Olo. 238, 280

Boloton l. Balaton
Bolschyak, hegy 448
 Bolug (dict.) János, királyi ember 688
 Bolug (dict.) Miklós, János apja 172
 Bolugh l. Nagybalog
Bóly (Boya, Beya), birtok (Baranya m.) 156, 206, 226, 234, 277
 Bonch fia János mr., királyi ember, királyi udvari lovag 66
Bonchida (Bunchida), ma Bonțida, Ro. 152
 Boniohannes, boszniai püspök, pécsi kanonok 82, 87
 Bononia l. Bologna
 Bonthol l. Bwntwl
 Bonțida l. Bonchida
bor 9, 43, 184, 204, 328, 528
Borhud, birtok (Somogy m.) 767
Borjád (Barlad), birtok (Baranya m.) 721
borjú 51
 Boronch l. Barancs
 Borosgödör l. Gödör
Boroszló (Woratislava, Wratislava, Voratia), ma Wrocław 81, 266, 270
 –i egyházmegye 266
 Borş l. borsi Szűz Mária-egyház, kolostor, apátja, szerzetesei
borsi (Burs; ma Borş, Ro.) Szűz Mária-egyház, kolostor, apátja, szerzetesei 486
Borsod, m. 134–135 között, 476, 676
borsodi főesperesség 5, 59, 103, 369 l. még
 János borsodi főesperes
borsovai (Borsua; ma Borzsava, Ukr.) alesperesség 581 l. még István borsovai alesperes
borsovai (Borsua; ma Borzsava, Ukr.) főesperesség 5, 54, 59, 103 l. még
 Domokos borsovai főesperes
 Borsua l. borsovai alesperesség; borsovai főesperesség
Borzlyuk (Borzlyuk), hegy Örs birtokban 328
 Borzsava l. borsovai alesperesség, borsovai főesperesség
Bosafalua (Bosafolua), birtok (Szepes m.) 8, 499
 Bosafolua l. Bosafalua
 Bossan l. Bossány

Bossány (Bossan), ma Kis- és Nagybossány (Malé és Velké Bošany), Sz. 225

Bossina l. Bosznia

Bostario 244

Bosznia (Bossina) 658

– bánja 658

– *i kápt.* 40, 64, 144

Boteni l. Botháza

Both fia János, Gál apja 512

– fia Péter 190, 242

Botháza (Bodhaza, Bothaza), ma Boteni, Ro. 348, 382, 512

Bothaza l. Botháza

Botonus, Péter fia, Jegerdorf-i Pál testvére 268

Boxa, Franchyk fia, Péter testvére, szerdahelyi 606, 623, 633–634, 643, 674

– (Boxsa) fia György, jobbágy 281, 311

Boxsa l. Boxa

Boya l. Bóly

Boyun l. Nagybjom

Bozita (Bozyta), birtok (Nógrád m.), ma Buzitka, Sz. 333

bozóki (Bozou, Bozouk, Bozowk; ma Bzovik, Sz.) Szt. István király-egyház, monostora, prépostja 491, 501, 509, 535, 543, 565, 640, 645, 661, 738 l. még Egyed bozóki prépost

Bozou l. Bozók

Bozouk l. Bozók

Bozowk l. Bozók

Bozuk l. Bozsok

Bozyn, birtok 380

Bozyta l. Bozita

Bozsok (Bozuk), ma Palotabozsok (Baranya m.) 123

Bód (Beud, Suran), ma Nemesbód 709

Bögöt (Buguth) 709

Bős (Beus), ma Gabčíkovo, Sz. 597

Brādeni l. Hégen

Braşov l. Brassó

Brassau l. Brassó

Brassó (Brasso, Brassou, Brassau), ma Braşov, Ro. 245, 639, 526

Brasso l. Brassó

Brassou l. Brassó

Bratizlou, jobbágy 497

Breber, ma Bribir (Novi Vinodolski), Ho. 448

Bremiue, személy 184

Bresztóc (Brestouch), ma Banatski

Brestovac, Sze. 508

Brezina l. Kolbása

Brezovica l. Berzevice

Brestouch l. Bresztóc

Bribir l. Breber

Briccius l. Cantor (dict.) Briccius

– 631

–, győri prépost, vikárius 196, 392, 469, 505, 470, 647, 653

–, Cantor (dict.) János fia, jánosi, fogott bíró 142

–, István fia, Isak testvére 619

–, Jakab fia, szodói 755

–, Péter fia, bákai, nádori ember 560

– fia János mr., László és György apja 345, 378

– fia Miklós mr., bátori 345, 378

– fia Péter 446

– fiai Cyko és Miklós 700

búcsúengedély 143, 227, 240, 264, 271, 734, 747

Buda, vár, város 1–2, 9, 41–42, 46, 50, 57, 72, 99, 105, 113, 124, 129, 132, 144–146, 148–149, 154, 156, 160, 163, 165, 173, 179, 181, 191, 195, 209, 216, 224, 241, 245, 254–256, 259–260, 266, 269, 285–286, 291–292, 307, 317–320, 327, 339–340, 352–353, 362, 365, 376–387, 397–398, 400, 403–404, 414, 418, 421–423, 427, 429, 434, 436, 444–445, 447, 463–464, 466–467, 481, 486–487, 489, 495, 501, 505, 509, 511, 515, 517, 522, 526, 527, 537, 541, 546, 558, 560, 565, 576–578, 582, 587, 591, 598, 604–606, 613, 616, 618, 623, 632–633, 648, 654, 656, 661, 682–685, 694, 699, 707, 710–711, 717, 721–725, 727, 732, 737–738, 746, 750, 752–753, 755

– *i kápt.* 113, 150, 286 – 287, 367, 373, 390, 410, 496, 538, 650, 665, 699, 725

– *i prépost* 97

Budakeszi l. Keszi

Budaörs l. Örs

Buda-sziget l. Nyulak szigete

Budaváralja (suburbium castris Novi Montis Pestyensis) 660, 665

Budernus telke, Divina környékén 522

Budmur l. Bodmér

Budrug l. Bodrog
Budus, birtok, Beldre és Bikács környékén 685
 Bugus l. Bagos
 Buguth l. Bögöt
 Buken 546
 –, Buken fia, Chekliz-i, Andich mr. nagyapja 729
 – fia János, Tamás mr. testvére, béli nemes 350, 359, 500, 541, 546
 – fia Tamás mr., János testvére, béli nemes 546
 Buková l. Bikszád
 Bukulche l. Bekölce
Bulch, birtok 723
 Bulgar László 774
 Bunchida l. Bonchida
 Bunești l. Vízszentgyörgy
 Burs l. borsi Szűz Mária-egyház, kolostor, apátja, szerzetesei
 Burzlyuk l. Borzlyuk
 But fia Péter 385
 Buzitka l. Bozita
bűn elkövetése 631
bűnöző 732
büntetőeszköz 723
 Bwntwl (Bonthol) fia Miklós, János apja, Cheb-i 124
 Byhor l. Bihar
 Bykach l. Bikács
 Bykche l. Bicske
Bynh, birtok 738
 Byr l. Biri
 Byrche l. Bicske
 Byry l. Biri
 Byste l. Biszte
 Byztra l. Bisztra
 Bzovík l. bozóki Szt. István király-egyház, monostora, prépostja

C

Cabsdorf l. Káposztafalva
cahors-i (Caturicensis) egyházmegye, Fro. 104
Cagli, O. 143
 Caila l. Kajla

Caivano 652
 Čajakovo l. Lekér
 Čakovec l. Csáktornya
Campune (Kampune), hely Nóráp határában 392
 campus Zagrabiensis l. Zágrábmező
 Cantor (dict.) Briccius 7
 Cantor (dict.) János, Miklós fia, Briccius apja, fogott bíró 142
 Cantor (dict.) Mihály 7, 631
 Caproncha l. Kapronca
 Capu l. Kapuvár
Capua, O. 419
 Caracou l. Karakó
 Carassou l. Krassó
 Carassow l. Krassó
 Carei l. Károly
 Carnauoda l. Csarnavoda
Casina, birtok 51
 Cassa l. Kassa
 Cassan (dict.) János c., István apja 363
 Cassan fia Márk 228
 Castrum Albensis l. Székesfehérvár
 Castrum Ferreum l. Vasvár
 castrum Novi Montis Pestyensis l. Pestújhegy
 Castrum Veteri Bude l. Óbuda
 Căţălul unguresc l. Kecel
 Cecília, glavnicai Paris c. felesége 51
 –, Ursa lánya 736
 Cehalul Unguresc l. Csaholy
 Čel'adice l. Család
 Celldömölk l. dömlői konvent; Ság
 Cenad l. Csanád
 Cenk fia Egyed, Tamás apja 525
 Cernus fia Marinus, zárai, Faffogna-i 178
 Cerová l. Korlátkö
 Červený Kameň l. Vöröskő
 Cetatea de Baltă l. Küküllő
Chaby, birtok 165
 Chahol l. Csaholy
 Chaholy l. Csaholy
 Chahul l. Csaholy
 Chak l. Csák
 Chakan l. Csákány
Chakfelde, birtok 502
 Chala (Clara), Péter lánya, Margit anyja 584
 Chalad l. Család
 Challo l. Csalló

Challokuz l. Csallóköz
 Chamas fia Lőrinc, officialis, Vyslasuereb-
 i 555
 Chanad l. Csanád
 Chanadinus l. Csanád
 Chanak l. Csanak
 Chanava l. Hanva
 Changrad l. csongrádi főesperesség
Chanouch, birtok 121
 Chap l. Csap
 Charnauoda l. Csarnavoda
Charzeleye, szőlő Páliban (Baranya m.)
 497
 Chatar l. Csatár
 Chataz, c., Klára és Margit nagyapja 751
 Chath l. Chaty
 Chathy l. Chaty
Chaty (Chath, Chathy, Choth) 338
 Chay l. Csáj
 Chazlou fia Gaan, Chaby-i 165
 Chazlou l. Császló
 Cheb l. Cseb
 Cheby l. Cseb
 Checer l. Csicsér
 Checher l. Csicsér
 Chechiş l. Kettősmező
 Cheeb l. Cséb
 Cheech fia Jakab, Péter apja, bátori 666
 Chees l. Tés
 Cheged l. Csegöd
 Cheh (dict.) István, Jakab fia, Miklós
 litteratus testvére, Felician nemzetségbeli
 167, 527
 Cheh (dict.) Miklós, bényi, királyi ember
 287
 Cheh l. Csehi
Chehtelke, birtok 51
 Cheke fia Miklós, királyi ember 359
 Chekliz 729
Chelench, falu (Zemplén m.?) 772
 Chemper (Chempur) (dict.) Mihály, királyi
 ember 501, 640
 Chempur (dict.) Mihály l. Chemper (dict.)
 Mihály
 Chendrea l. Kendermező
 Chene fia János 401
 Chenkez fia Morus, Péter apja,
 Chenkezeti-i 586
Chenkezeti, birtok 586
 Chepan l. Csépán

Chepanus, Mihály fia, Lilium testvére,
 kisdömölki 678
 – fia János 665
 – fia Miklós, királyi ember 669
 Chepreg l. Csepreg
 Chereufolua l. Cserőfalva
 Chereukezy l. Cserőköz
 Cherne l. Csernely
Chernomel 243
 Cherreukezy l. Cserőköz
Cheunekfeu, birtok 67
 Cheuzfolua l. Csőszfalva
 Cheuzfolua l. Csőszfalva
 Chiakturnia l. Csáktornya
chirographum 5, 59–60, 103, 150, 239,
 390, 480, 496, 538, 559, 592, 665
 Chisindia l. Keszend
 Chituar (dict.) Lőrinc mr. fia Miklós 549
 Chl'aba l. Helemba
 Chmel'ov l. Komlós
 Chohol l. Csaholy
 Chokaku l. Csókakő
 Chokakw l. Csókakő
 Chollo l. Csallóköz
 Chollokuz l. Csallóköz
 Chonko fia Miklós, m.-i ember 123
 Chorba (dict.) Pál, Miklós és István apja,
 Kayl-i 559
 Chorba (dict.) Pál, Vörös (Rufus) Miklós
 apja, salgói 110
 Chorna l. Csorna
 Chornauoda l. Csarnavoda
 Choth l. Chaty
 Choukakew l. Csókakő
 Chubud fiai Tamás, János és Péter 187,
 229
 Chuche fia Mátyás, jobbágy 204
 – fia Petana, jobbágy 204
Chudum, tó (Baranya m.) 73
 Chuer (dict.) János, Imre apja, Fornus-i
 167
 Chugul, jobbágy 497
 Chugur, jobbágy 497
 Chuk, személy 359
 Chukma l. Csukma
 Chulnuk, mr. 69
 Chuma (dict.) Pál 400
 Chuna fia Petk 735
 Churke, Hedricus fia, Leuche-i 67

Churna l. csornai premontrei Szt. Mihály
 arkangyal-egyház monostora, prépostja
 Chutka, szolgálónő 51
 Chuz (dict.) János 706
 Chychol l. Csicsal
 Chychwa l. Csicsva
 Chyde fia János, Péter apja 665
 Chymas fia Péter, Kayl-i nemes 559
 Chyne (dict.) Péter, Marouth és László
 mr.-ek, ill. Kathlyn apja, olaszi 49, 651
 Chynige (dict.) Miklós, György testvére
 514, 768
 Chyre (dict.) Péter, Krassó m.-i szolgabíró
 45
 Chyre, jobbágy 497
 Chyrnuk l. Csörötnek
 Chytar (Citar, Cytar) (dict.) András, királyi
 ember 501, 640, 738
 Chythnyk l. Csetnek
 Chytnek l. Csetnek
Cicala 702
 Cichou l. Csicsó
 Čičva l. Csicsva
Cigánd (Zygan), birtok (Zemplén m.) 654,
 692–693
Cikud (Cykud), ma Mezőceked (Valea
 Largă), Ro. 703
cipészség 558
 Cips l. szepesi Szt. Márton-egyház, kápt.
 Citar (dict.) András l. Chytar (dict.) András
 civitatis Vigintimiliensis l. Ventimiglia 395
 Clara l. Chala
 Claudus l. Balog
 Cluj l. Kolozsvár
 Cluj-Mănăstur l. kolozsmnostoni Szt. Szűz-
 egyház, monostor, konv.-je
 Cluj-Napoca l. kolozsmnostoni Szt. Szűz-
 egyház, monostor, konv.-je
 Clus l. Kolozs
 Clusmonustra l. kolozsmnostoni Szt. Szűz-
 egyház, monostor, konv.-je
 Clusmunustura l. kolozsmnostoni Szt.
 Szűz-egyház, monostor, konv.-je
 Clusuar l. Kolozsvár
 Clyssya l. Klissza
 Cochk l. Köcsk
 Cola di Rienzo 600
collecta 184, 732
comes 9, 45, 51, 53–54 között, 74–75, 113,
 129, 134, 134–135 között, 154, 157–159,
 162, 172, 178–179, 192, 205, 208, 212–
 213, 221, 223–224, 245–246, 248, 285,
 287, 307, 309, 327, 354, 359, 363, 365,
 389, 394, 429–430, 448–449, 455, 457,
 469, 470, 476, 488, 494, 499, 505, 515,
 517, 522, 527, 549, 556, 558, 561–562
 között, 580, 593, 597–598, 610, 637, 640,
 660, 666, 584, 690, 694, 707, 718, 725,
 731, 736, 740, 751
comes terrestris 111, 133, 161, 308, 326,
 343
comitatus 5, 196, 214, 217, 567, 613
commendator 243, 540
condicionarius 769
 Condor (dict.) János, villicus 279, 310
 Conradus l. Konrád
conservatorium 410
 Constantina l. Konstanz
 Cont (dict.) Miklós l. Konth Miklós
 Conth (dict.) Miklós l. Konth Miklós
 Conversinus, mr., pataki plébános 751
 Conya l. Konya
 Copus l. Kapos
 Copy l. Kapi
 Corardus l. Konrád
 Corlad (Corlat) fia Péter, Chala (Clara)
 apja, Margit nagyapja 584
 Corlat l. Corlad
 Corneth l. Corneto
Corneto (Corneth), O. 706
Corno, város, O. 122, 649, 567
 Corradus l. Konrád
 Cosma l. Kozma
 Cosmafalua l. Kozmafalva
 Cosmafolua l. Kozmafalva
 Cosmas l. Kozma
 Coza, András fia, Balázs és János testvére,
 Irugd-i 169
Cozma, birtok (Abaújjár/Zemplén m.?)
 711
 Cracerius, budai polgár, budai és
 esztergomi királyi kamaraispán 618
 Crassou l. Krassó
 Crassow l. Krassó
 Craz fia János, mutnai nemes 483
 Crazna l. Kraszna
 Crig l. Krig
 Crisium l. Körös
 Crisium l. Körös
Cristolfelde, birtok 164

Cruce 681, 702
 Crumpah l. Korompa
 cultellus Musoniensis l. mosoni tizedkés
curia 51, 141, 170, 225, 230, 241, 336, 338, 497, 644, 677, 694, 709, 726, 732,
 Custan l. Kustány
 Cutdar lánya Krisztina 561–562 között
 Cyko, Briccius fia, Miklós testvére 700
 Cykud l. Cikud
 Cyne (dict.) Péter l. Chyne (dict.) Péter
 Cytar (dict.) András l. Chytar (dict.)
 András
Csaholy (Chahul), ma Magyarcsaholy
 (Cehalul Unguresc), Ro. 714
 – (**Chohol, Chahol, Chahul, Chaholy**),
 ma Nyírcsaholy (Szatmár m.) 7, 472, 771
Csáj (Chay), birtok (Abaújvár m.), ma
 Alsó- és Felsőcsáj (Nižný és Vyšný Čaj),
 Sz. 179
Csák (Chak) nem 134–135 között, 727
Csákány (Chakan), birtok (Gömör m.)
 542
 – (**Chakan**), birtok (Vasvár m.), ma
 Doroszlócsákány 707
 Csákberény l. Berény
Csáktornya (Chiakturnia), vár ma
 Čakovec, Ho. 706
Család (Chalad), ma Čeladice, Sz. 216
csalás 123
Csalló (Challo), folyó 342
Csallóköz (Chollo, Chollokuz,
Challokuz), districtus 341, 726, 729
 Csallóközkürt l. Kürt
 Csana fiai Egyed és Péter, roskoványiak,
 királyi emberek 561–562 között
 Csanád (Chanad), Simon, Benedek, Pál és
 Imre apja 359, 500, 541, 546
 – (Chanad, Chanadinus, Cenad),
 esztergomi érsek 3, 20, 83, 371
csanádi kápt. 69, 423, 555, 696
Csanak (Chanak), ma Ménfőcsanak 175
Csap (Chap), ma Csop, Ukr. 606
Csarnavoda (Carnauoda, Charnauoda,
Chornauoda), ma Csaroda (Bereg m.)
 641, 748
 Csaroda l. Csarnavoda
Császló (Chazlou), birtok 127, 189
csata 210, 706–707
Csatár (Chatar), birtok (Zala m.) 334

– (**Chatar**), birtok, ma Hegyközcstatár
 (Cetariu), Ro. 69
 – (**Chatar**), ma Veszprém része 376
csázmai kápt. 164, 525, 579, 595, 664,
 667, 691, 705
Cseb (Cheb, Cheby), birtok, ma puszta
 Edelény közelében 53–54 között, 124,
 134–135 között
Cséb (Cheeb) 690
Csegöd (Cheged) (Bihar m.), ma
 Csegődpuszt, Erdőgyarak (Ghiorac) része,
 Ro. 403, 478
 Csegődpuszt l. Csegöd
Csehi (Cheh), birtok, később puszt
 (Veszprém m.) 656
Csehország 706
 Cseledoboka l. Doboka
 Csengerbagos l. Bagos
 Csengersima l. Sima
Csépán (Chepan) (Pozsony m.) 400
 Csepel-sziget l. Nagysziget
Csepreg (Chepreg) 732
cserje, cserjés 73, 571, 742
Csernely (Cherne) (Borsod m.) 359
Cserőbáb (Bab), birtok (Heves m.)
 Poroszló környékén 391
Cserőfalva (Chereufolea), falu (Bács m.)
 694, 575
Cserőköz (Chereukezy, Cherreukezy),
 birtok (Heves m.), ma puszt, Tiszaderzs
 része 391
Csetnek (Chythnyk, Chytnek), ma
 Štítník, Sz. 471, 686
Csicsal (Chychol), ma puszt Karád
 mellett 662
Csicser (Checer, Checher), ma
 Čičarovce, Sz. 53–54 között, 134–135
 között
Csicsó (Cichou), ma Balatoncsicsó (Zala
 m.) 123
Csicsva (Chychwa), vár, ma Čičva, Sz.
 626
csikó 51, 141, 632
 Csilizpatas l. Patas
Csókakó (Chokaku, Chokakw,
Choukakew), vár 109, 121, 340, 505, 644
csongrádi (Changrad) főesperesség 217
 Csop l. Csap
Csorna (Chorna) 628

*csornai (Churna) premontrei Szt. Mihály
arkangyal-egyház, monostora, prépostja*
469–470 l. még Simon csornai prépost

Csörötnék (Chyrnuk) 732

csősz 181

Csőszfalu (Cheuzfalu, Cheuzfolua),

birtok (Somogy m.) 181, 226, 234

Csukma (Chukma), birtok, ma hegy, dűlő
Siklós határában (Baranya m.) 120

D

Dăbăca l. Doboka

Dada, birtok 107

Dág (Dag), birtok (Esztergom m.) 99

Dag l. Dág

Daganas, birtok (Szabolcs m.) 663

Dáka (Dalka) (Veszprém m.) 392

Dalka l. Dáka, Dalkai

Dalkai (Dalka) család 773

Dalmácia (Sclauonia, Slavonia) 192,
237, 238, 317

Damanhyda l. Domahida

Damas l. Damásd

Damásd (Damas), birtok, ma

Garamdamásd (Domaša), Sz. 287

Damianus 365

– fia Benedek 328

– fia István, jobbagy 225

–, Miklós fia, Kalsa-i 263

–, Woytech (Voyteh) fia, Demeter, Márton
és Zelyn testvére 365

Dániel fia János c. 740

Danus fia Miklós c., László mr. és György
apja 580

Darabus (dict.) Péter, Mihály fia, jutasi 222

Dáró (Darou, Darow) (Tolna m.) 195,
490

Daróc (Daroch), birtok (Nógrád m.), ma
Nagydaróc (Veľké Dravce), Sz. 293, 333

– **(Doroche),** birtok (Bereg m.), ma
Beregdaróc 625

Daroch l. Daróc

Darou l. Dáró

Darow l. Dáró

Dausa l. Dosa

Dávid, szabolcsi főesperes 5, 59

Dawsa l. Dosa

Dayka fia Pál, szántói, királyi ember 501,
535, 640, 738

Debey, hely Vejk birtokban 497

debitum 116, 719, 732

Debrecen (Debrechen) 58

Debrechen l. Debrecen

Debrechen-i (dict.) Péter, Péter budai
olvasókanonok sógora 58

Decea l. Décse

Deche fia Lacha 662

Décse (Deyche), birtok, ma Marosdécse
(Decea), Ro. 675

Dedbor fia Mihály, kércsi 59

Deerche l. Dercse

Dees fia Miklós 410

dékán 243–244, 557

dékánkanonok 109, 150, 173, 202, 239,
416, 480, 732

Demecser (Deuecher), birtok (Szabolcs
m.) 99

Demenk l. dömölki Szt. Szűz-monostor,
apátja, konv.-je

Demeter l. Kaba (dict.) Demeter

– l. Lepes (dict.) Demeter 255

– l. Tolna-i (dict.) Demeter

–, [nagy-]várad püspök 157, 159, 173,
208, 210, 507, 582, 706, 720, 751

–, [székes-]fehérvári örkanonok 109, 416

–, mr., esztergomi olvasókanonok 60

–, mr., budai kanonok 665

–, pap, várad kanonok, királynéi

kinstartó, Mariad-i 266–267, 273–276

–, mr., Zólyom m.-i ispán 365, 493, 524

–, Sáros m.-i alispán 695

–, nádori ember 500

–, csernelyi, nádori ember 359

–, mr., Duby-i 173

–, kemecsei 180

–, semjéni ember 548

–, Benedek fia 328

–, Gál fia 365

–, Iván fia, Egyed unokája, András és
László testvére 377

–, János fia, Markalf unokája, Barnabás,
Benedek és Miklós testvére, János apja,
hosszúmezői 615, 624

–, Kozma fia, Miklós testvére,
nagysemjéni, pataki polgár 751

- , Kozma fia, Pető pataki polgár apósa, Miklós germanus-a 751
- , Mihály fia, Péter, Pál és Miklós testvére, Zenthe-i 427
- , Miklós fia 679
- , Miklós fia, István testvére 57, 101
- , Olivér fia, bogdányi, királyi ember 577–578. 654
- , Olup fia, István és Pál testvére, ajkai 222
- , Péter fia, Miklós, Pál és Péter testvére 482
- , Tamás fia, solymosi 212–213, 224, 307
- , Woytech (Voyteh) fia, Damian, Márton és Zelyn testvére 365
- fia Beke, zubogyi nemes 542
- fia István, tárnoki 456
- fia János, Doboka m.-i szb. 152
- fia János, itteböi, kevei várjobbágy 423
- fia János, letenyei villicus 334
- fia János, tolcsvai, királyi ember 53–54 között, 134–135 között
- fia János, villicus, békásmegyeri hospes 699
- fia Kozma, alagi 337
- fia Péter, sztaskóci, királyi ember 561–562 között
- Demianus, Pazman fia 130
- , Péter fia, Kozma, Miklós és Péter testvére 130
- Demyan fia Imre, királyi ember, Gyua-i 2
- Demyan**, birtok 2, 140
- Demyen**, birtok 501
- dénár* 43, 148, 175, 204, 218, 410, 558, 580, 613, 650, 662, 713
- , *báni* 176
- , *bécsi* 154, 342, 400, 584, 587
- , *bécsi széles* 331, 338, 394, 709, 718, 729
- , *friesachi* 184
- , *széles* 586
- , *velencei kis dénár* 448
- , *veronai* 393, 754
- dénárszolgáltatás* 116
- Dench l. Dencs
- Dencs (Dench)** (Zala m.) 208
- Dénes, jobbágy 225
- , kalocsai érsek, zágrábi püspök 26, 157–159, 208, 210, 549, 706
- , királyi lovászmr., István vajda fia, Miklós, Imre, István és László testvére 157–159, 208, 210, 706
- , hercegi ember 334
- , radványi 731
- , mr., István apja, futaki 169
- , mr., Mária fivére 169
- , András fia, László testvére 622
- , Dezső fia, Lőrinc testvére, vátkai 616
- , Egyed fia 56
- , Imre fia 320
- , Imre fia, Chanouch-i 121
- , János fia, Valh-i 41
- , Kozma fia 55, 70, 525, 579
- , Pous fia, Miklós és Péter apja, Kayl-i nemesek 559
- , Tamás fia, Abych, Ábrahám, Miklós és János testvére 180
- , Tohna fia 56
- fia Ábrahám mr., algerlai 180
- fia András, [pécs-]várad 533
- fia Imre, csebi 53–54 között, 134–135 között
- fia István mr., szörényi bán, gimesi várnagy 293
- fia János, lörintei 434
- fia Márton, köveskáli 333
- fia Pál 197
- fia Péter, ricsei polgár 613
- fia Tamás mr. 646, 560
- fia Tamás mr., losonci 251–252, 292, 682
- fia Tamás mr., szentmártoni 65
- Denk, mr., nekcsei 40, 64, 144
- Derche l. Dercse
- Dercse (Deerche, Derche)**, birtok (Somogy m.) 41, 411
- Derencsény l. Pápocs
- Ders l. Derzs
- Ders, c., István bán apja, Ug nemzetségbeli 359
- , c., Katalin apja 389, 488
- Dersenye l. Derzsénye
- Derzs (Ders)**, ma Nyílderzs 142
- Derzsénye (Dersénye)**, ma Drženice, Sz. 661, 738
- descensus* 184
- Desk** (Arad m.) 260
- Dessinich Jakab 162, 178
- Detricus, a Syhestan-i Szt. Bertalan-egyház papja 243
- fia Jakab mr., litteratus 397, 428–429, 430, 489, 599

Deua l. Déva
 Deuecher l. Demecser
Déva (Deva, Deua), ma Deva, Ro. 547
 Deva l. Déva
 Deyche l. Décse
 Dezső (Deseu) 387
 – (Deseu), királyi ember, bólyi 156, 206, 226, 234
 – (Desew), mr., albíró 656
 – (Deseu), c., János mr. győri kanonok apja, poki 597
 – (Deseu, Desew), János és Miklós apja, vezekényi 114, 286–287
 – (Deseu), vajai Klára férje, liszkai 632
 – (Deseu), Benedek fia, Dezső unokája, János testvére 444
 – (Desew), mr., Iván fia 346, 379
 – (Deseu, Desew), Loránd nádor fia, Péter apja, gedei 444, 676
 – (Deseu, Desew), Roman fia, János és Miklós apja 287
 – (Deseu), Simon fia, Ilona testvére, Beya-i 277
 – (Deseu) fia Benedek, Dezső és János apja 444
 – (Deseu) fia György 639
 – (Deseu) fia Jakab, nádori ember 205
 – (Desew) fia János, Bereg-i 254
 – fia Miklós, berekszói 52
 – (Deseu) fia Péter, királynéi ember 732
 – (Deseu) fia Tamás, Chaby-i 165
 – (Deseu) fiai Dénes és Lőrinc, vátkaiak 616
 – (Deseu, Desew) fiai János és Miklós 287, 323
 – (Deseu) fiai László és Miklós, kaplaiak 444
 Dico (dict.) Miklós 547
 Diósad l. Ad
 Dioşod l. Ad
districtus 142, 341, 457, 500, 613, 668–670, 726, 729
Divék (Dyvek), ma Nyitradivék (Diviaky nad Nitricou), Sz. 225
 Diviaky nad Nitricou l. Divék
Divina, telepítvény, a mai Nagydívénnyel (Divina) területén, Sz. 522
Doba (Dobey), ma Kis- és Nagydoba (Doba Mare, Doba Mică), Ro. 639
 Doba Mare l. Doba

Doba Mică l. Doba
 Dobey l. Doba
Doboka (Dobouka), birtok, (Baranya m.) falu, ma Cseledoboka, Görcsönydoboka része 123
 –, ma Dăbăca, Ro. 639
 –, m. 106, 152, 639
 Dobouka l. Doboka
Dobra, vár, ma Vasdobra (Neuhaus am Klausenbach) 732
 –i várnagy 732
Doby, birtok 263, 602–603
 Docley fia Kede, jobbágys 204
 –, szentmárki 204
 Docnh l. Donch
 Doior fia Miklós, mutnai nemes 483
 Dolné Lefantovce l. Elefánt
 Dolné Semerovce l. Szemeréd
Dolosd (Kerektelek), a mai Bakonycsérnyé területén 690
Domahida (Damanhyda, Domanhyda) (Szatmár m.), ma Domăneşti, Ro. 765
Domán (Doman), birtok, falu (Szepes m.) 494, 498
Doman 772
 Doman l. Domán
 Domăneşti l. Domahida
 Domanhyda l. Domahida
 Domaša l. Garamdamásd
domb 504, 528, 632–633 között, 742, 770
 Dombo (dict.) Miklós 644
 Domokos l. Bakos (dict.) Domokos
 – l. Bebeg (dict.) Domokos
 – l. Machka (dict.) Domokos
 – 328
 –, kolozsmonostori perjel 457
 –, mr., borsovai főesp., egri kanonok 5, 54, 59, 103
 –, mr., pécsi kanonok 63
 –, mr., vasvári éneklőkanonok 480
 –, spalatói érsek 157–159, 208, 210, 706
 –, váci prépost 217
 –, vasvári olvasókanonok 239
 –, bán, Valkó m.-i ispán 183
 –, c., officialis 549
 –, gárdonyfalvai falunagy 732
 –, litteratus, András apja 241
 –, macsóti bán, Baranya m.-i ispán 123, 157–159, 208, 210, 222, 354, 706
 –, serviens 482

- , ládi 231
- , nádasdi, Klára férje, Klára apja 179
- , András fia, somkeréki 106
- , Angelus fia, Sandur apja, horváti 46, 103
- , Benedek fia, Merse mr., Péter és Miklós testvére, szinyei 5–6, 42
- , Bertalan fia 457
- , Bezther fia, Anych apja 125
- , Bod fia, László, Imre és Péter testvére, botházai 348, 382
- , Donch fia, malahi 514, 708, 768
- , Folkus fia, András és János testvére, családi 216
- , Guna fia, István testvére 474, 506
- , Him fia, András litteratus apja, Szalók nemzetségből való nemes 750
- , István fia, berencsi 349, 386
- , István és Erzsébet fia, László testvére, János apja, anarcsi 54, 211, 435
- , Jakab fia, Miklós és Leustachius testvére, taskándi 146
- , János fia 542
- , Jób fia, István és Miklós apja 348, 382
- , Kelemen fia, salamonai 341, 502
- , Kerisius fia 464
- , László fia, Beke testvére, iklódi nemes 639, 703
- , Lilium férje, Miklós apja 678
- , Márk fia, királyi ember 129
- , Miklós mr. fia, Benedek unokája, Miklós, Ákos, György és László testvére, csetneki 471
- , mr., Bebeg (dict.) Domokos mr. fia, György, Miklós és István mr.-ek testvére 471
- , mr., Bodin fia 691
- , mr., Miklós fia, küküllői alvárnagy 73
- , mr., Miklós fia, Lőrinc és Miklós mr.-ek testvére, Chaty-i 338
- , mr., Miklós nádor fia, Hont m.-i ispán 182, 324, 402, 567
- , Pál fia, Miklós és Domokos testvére, mindszeri 200
- , Péter fia 254
- , Péter fia, Domokos mr. küküllői alvárnagy rokona 73
- , Péter mr. fia, István unokája, Csák nembeli 727
- , Tamás fia, János és Jakab testvére 132
- , Tamás fia, kistárkányi 572
- , Zoárd fia 219
- fia György 518
- fia Jakab 185
- fia Jakab, kusalyi 72
- fia János 209, 232
- fia János 627, 641
- fia János, bögöti 709
- fia János, csicséri 53–54 között, 134–135 között
- fia László, hercegi ember, bákai 375
- fia Miklós 648
- fia Péter, litteratus, Benedek, Barnabás és András testvére, kupai 48
- fia Péter, királyi ember, örsi, 376
- fia Péter, Miklós apja, Vászolyból való 571
- fia Tamás, nádori ember 410
- fia Zwdar (dict.) Péter mr., Bulch-i, királyi udvari ifjú 723
- fiai János és Miklós, komlósi nemesek 10
- domonkos rend* 751
- Doncs (Donch, Docnh), mr. 772
- (Donch), alesperes, szedikerti rektor 557
- (Donch), királyi ember, Apuz-i 163
- (Donch), Bertalan fia 77
- (Donch), Rouaz (dict.) Miklós fia, Damsa-i, nádori ember
- (Donch) fia Domokos, malahi 514, 708, 768
- (Donch) fia Jakab 518
- Donk, [székes-]fehérvári dékánonok 109, 416
- , Hank őse 47
- Doroche l. Daróc
- Dorog (Dorogh), Lőrinc fia, Péter és Benedek testvére, Doby-i 263
- fia Péter Liptó és Kőrös m.-i szb. 174
- Doroslovo l. Doroszló
- Doroszló (Dorozlo, Doruzlou, Dorozlou, Doruzlo, Doruz),** ma Doroslovo, Sze. 360, 575, 604, 694
- i *Simon és Júdás apostolok-egyház* 694
- Doroszlócsákány l. Csákány
- Dorozlo l. Doruzlo
- Dorozlou l. Doroszló
- Doruz l. Doroszló
- Dorozlo (Dorozlo), Doruzlo (Dorozlo) fia, János és Imre testvére 707

Doruzlo l. Doroszló
Doruzlou l. Doroszló
Dosa (Dausa, Dawsa) nádor, Jakab és Pál mr.-ek apja 186, 218, 229, 230, 250, 281, 310–311, 548, 551, 569, 612
Dousa, János fia, Lőrinc testvére, Wruzy-i 370, 411
Doym (Duim, Duym), c., Bertalan c. testvére, zenggi 157–159, 178
Dömölk (Kisdömölk, Minor Demenk), ma Celldömölk 678
–i (Demenk; ma Celldömölk) Szt. Szűz-monostor konv.-je, apátja 464, 678
Dragizlow fia Vadak, Kazimer és Habach apja, Vorsan-i 393
Dragmygy, falu 421
Dragona, O. 143
Dragsa (Drassa), jobbágy 497
Drasmus fia János 448
Drassa l. Dragsa
Drassa, curia 497
Dráva (Drava), folyó 141, 706
Drava l. Dráva
Drávasztára l. Sztára
Drienčany l. Pápocs
Drienov l. Somos
Drugeth Vilmos, nádor 241
Drženice l. Derzsénye
Duby, birtok (Nyitra m.?) 173, 568, 596
ducatus 317
Duh, jobbágy 225
Duim l. Doym
dukát 162
dúlás 192
Dúló (Dulo, Duulo), ma Dulov, Dúlóújfalu (Dulov) része, Sz. 431, 556
Dulo l. Dúló
Dúlóújfalu l. Dúló
Dulov l. Dúló
Dumbo, birtok (Valkó m.) 485
Duna, folyó 9, 287, 485, 587, 621
Dunakeszi l. Alag
Dunapentele l. Pentele
Duratia l. Durazzo
Durazzo (Duratia), hercegség, ma Durrës, Albánia 473, 600
Durrës l. Durazzo
Duulo l. Dúló
Duym l. Doym
Dyumus, c., Radozlaus c. fia, Blagay-i 134

Dvorníky l. Udvarnok
Dvory na Žitavou l. Udvard
Dyan, Koztaneuch-i 204
Dyuch (Dywich), birtok (Nyitra m.) 66, 210
Dyvek l. Divék
Dywich l. Dyuch

E

Ebeck (Ebeczk, Abicz), birtok (Nógrád m.), ma Obeckov, Sz. 725
–i Keresztelő Szt. János-egyház 725
Ebeczk l. Ebeck; ebecki Keresztelő Szt. János-egyház
Echardus, pap, garamszentbenedeki szerzetes 39, 53
Echy l. Écs
Ector l. Hektor
Écs (Echy) (Győr m.) 436, 537
Egech 11
Egeg, birtok 509
Eger (Agria) 54, 211, 435, 467, 680, 701
– (**Agria, Egwr, Eger**), folyó 167, 258, 359, 541
eger-hegyfoki Szt. István király-egyház 740
Egerszalók (Egurzalouk, Zolouk, Zolok, Zoulou, Slauk) 74, 205, 224, 248, 566
Eghashos Thezer l. Egyházasteszér
Eghazasfenek l. Fenék
Egresd (Egrusd) (Trencsén m.) 556
Egri (de Agria) János 467
egri egyházmegye 54, 95, 770
egri kápt. 5–6, 42, 46, 48, 59, 103, 124, 130, 163, 167, 224, 231–232, 248, 263, 277, 287–288, 359, 361, 375, 391, 410, 415, 435, 439, 440, 476, 500, 514, 518, 541, 546, 555, 566, 570, 574, 576–578, 592, 605, 607–609, 615, 623–624, 634, 648, 666, 676, 692, 708, 711, 722, 733, 737, 740, 768
egri Mária anyja Szt. Anna-oltár 500
egri Szt. Erzsébet-oltár 733
Egrusd l. Egresd
Egur l. Eger
Egurzalouk l. Egerszalók
Egwr l. Eger

Egyed l. Saar (dict.) Egyed
 – 391
 –, bozóki prépost 491, 501, 509, 535, 543, 565, 640, 645, 661, 738
 –, ferences szerzetes, Erzsébet királyné gyóntatója 266
 –, hercegi ember, fogacsi 375
 –, Veychy-i 375
 –, András fia 476
 –, Csana fia, Péter testvére, roskoványi, királyi ember 561–562 között
 –, János fia, Gecse unokája, László mr., János és István testvére, felpesesi 355, 358
 –, János fia, István és János testvére, officialis, szancsali 689
 –, Kozma fia, Cozma-i, királyi ember 711
 –, Miklós fia, Bichou és Kelemen testvére 694
 –, Miklós fia, László testvére 209
 – fia Dénes 56
 – fia Gergely 108
 – fia Iván, László, András és Demeter apja 377
 – fia Péter, Sember-i 739
 – fia Simon, Imre és Péter apja, orosi 54, 211
 – fia Simon, Pertold-i 695
 – fia Tamás 55, 70
 – fia Tamás, bozsoki officialis, m.-i ember 123
 – fia Tamás, Cenk unokája 525, 579
egyház 43, 71, 116, 119, 142, 184, 240, 243–244, 259, 263, 287, 366, 440, 459, 476, 491, 497, 501, 509, 521, 524, 540, 561–562 között, 579, 593, 621, 679–680, 694, 725–726, 732, 738, 749, 752–753, 769, 772 l. még templom, kápolna
 – *építése* 43, 227
 – *építésének joga* 558
 – *i nemes jobbágy* 521
 Egyházaskarcsa l. Karcsa
Egyházasteszér (Eghashos Thezer) 617–618 között, 632–633 között
 Egyháznagyszeg l. Szeg
eke 141
ekealj 292, 592, 725
 Ekch fia János, Miklós apja 361, 656
 Ekus (dict.) Miklós, Tamás fia, budaváraljai 665
electus 81–83, 135, 208, 294, 706

Elefánt (Elefanth), birtok (Nyitra m.), ma Alsó- és Felsőelefánt (Dolné és Horné Lefantovce), Sz. 153, 220, 400
 Elefanth l. Elefánt
élelem, élelmiszer 9, 482, 740
 Eles (dict.) János, serviens, tárkányi 743
 Eles (dict.) János, Tompos fia, Fülöp és Miklós testvére, Ponik-i nemes 677
Éleskő (Elezkeu) (Borsod m.) 555
Eleutomelleke (Elleutomelleke), föld, birtok, Tuzsér mellett 560 642
 Elezkeu l. Éleskő
elfogató parancs 659
elhunyt 359, 410, 421, 427, 446, 495, 482, 500, 541, 546, 590, 594, 631, 665, 679, 687–689, 707, 710–711, 751, 755, 769
 Elke fia Tamás, mutnai nemes 483
ellátmány 280
ellenszegülés 730
ellentmondás 101, 114, 234, 253, 286–288, 396, 406, 412, 445, 564, 572, 626–627 között
 – *figyelmen kívül hagyása* 195, 585, 593
 – *tiltása* 8
 Elleus fia Miklós mr., János mr. apja, árokközi 583
 – fia Pető 733
 Elleutomelleke l. Eleutomelleke
elmarasztalás 258, 277, 308, 343, 365, 434, 446, 541, 556, 565, 598, 624, 626–627 között, 650, 678, 738
 Eloron l. Oloron
előállítás 187, 230, 310, 578, 609, 641, 743
előkelő 157–158, 292, 327, 359, 412, 460, 505, 706, 717, 762
 Elsua l. Ósva
eltartás 651, 677
eltiltás 7, 44, 50, 64, 67, 107, 110, 127, 144, 168, 174, 179, 182, 189, 194, 201, 213, 219, 231, 258, 261, 307, 324, 334, 341, 354, 356–357, 363–364, 374, 396, 401, 412, 444, 449–450, 471, 474, 485, 490, 503, 506, 513, 514, 518–520, 528, 550, 564, 567, 572, 583, 610–611, 622, 668–669, 675, 686, 735, 767–768
 Elya l. Illye
emberek kikötözése 732
emberek lemeztelenítése 732

emberölés 198, 210, 218, 431, 523, 556, 706, 732
 – kísérlete 209, 232
 éneklőkanonok 5, 59, 104, 109, 169, 180, 196, 390, 392, 469–470, 480, 575, 665, 701
 éneklőszerzetes 175
 Endre I. András
 –, Iván fia, Balázs és Ruz (Ruh) testvére 735
 –, János fia, Máté és István testvére 193
 –, jobbágy 225
 –, mr., királyi kamarák ispánja 730
Endréd (Endred), (Bars m.) 422
 Endred I. Endréd
 Enfelen I. Urbánföldre
 engedélyező pecsét 528
 engedetlenség 732
Enyed (Sopron m.) 495
Eperjes (Eperyes), ma Prešov, Sz. 557
 Eperyes I. Eperjes
 épület 330, 538, 547, 644, 665, 706
Erdély 355, 675
 –i ([gyula-]fehérvári) egyházmegye 82, 227, 433
 –i kápt. 106, 457, 675, 689
 –i Szt. András-templom 227
 érdem 32, 95, 113, 134–135, 157–158, 210, 273, 285, 294, 527, 554, 628, 637, 655, 687–688, 706–707, 755
 erdő 10, 47, 107, 130, 150, 180, 225, 263, 292, 364, 368, 374, 390, 392–393, 402, 428, 440, 449, 487, 493, 496–497, 504, 512–513, 523, 536, 547, 561–562 között, 566, 624, 632–633 között, 694, 701, 703, 706–707, 726, 742, 769
 Erdőgyarak I. Csegőd
 Eresstwen I. Eressthen
Eressthen (Eresstwen), erdő Kolinfalva mellett 561–562 között
Ergow, tartomány Ausztriában 601
Ermen, királyi birtok 742
 Érmihályfalva I. Nagymihály
 Erne, mr., András mr. fia, Sándor mr. és Gyurk testvére, illyei nemes 547
 –, mr., Sándor mr. fia, András mr. unokája, illyei nemes 547
 – fia Mihály, márkai 209
 – fia Vid, bíró 751
 Érolaszi I. Olaszi

erősség 61, 71
 – építése 262
 érsek 3, 5, 13, 18, 20, 26, 37, 116, 147, 157–159, 208, 210, 235–236, 274, 371, 462, 494, 498, 505, 549, 587, 706, 730, 734, 747
 –i ember 730
 –i kinevezés 20, 26
 –i szék 5, 11, 13, 20, 26, 59, 103
 Érsekújvár I. Nyárhíd
 Erzsébet (Helisabet), királyné (H, U, V), Károly király felesége, Lajos király, András és István hercegek anyja 9, 43, 99, 113, 157–159, 181–182, 191, 195, 207–208, 210, 264–271, 272–273, 285, 289, 293, 302, 317, 319, 429–430, 437, 467, 489, 537, 567, 614, 679, 698, 706, 715, 724, 732, 762
 –, László és Domokos anyja, János nagyanyja 435
 –, Hank lánya 561–562 között
 –, Magyar (dict.) Pál mr. lánya 99
 –, Péter fia János [székes-]fehérvári polgár lánya 644
 –, vajai Klára lánya, Miklós és Klára testvére 632
 –, zákányi György felesége 531–532
 –, hermáni Marcell felesége, németselestei Iván fia Pál lánya, polyáni Bekus özvegye 480
 –, Duym veglai c. özvegye 162, 178
 –, Karachinus özvegye, Péter anyósa, Mihály anyja 660
 Erzsébetkápolna I. Kápolna
Escen, birtok 65
 eskü 144, 153, 165, 187, 220, 229, 249–250, 333, 400, 462, 547–548, 551, 562, 568–570, 574, 596, 605, 664, 667, 695, 705, 732
 – szövegének elvétele 64
 esküdt 262, 400, 591, 644
 esküdt nemes 417
 esküdt polgár 43, 259, 660, 762
 esküdt ülnök 355, 358, 744
 eskütárs 153, 220, 250, 333, 547–548, 551, 562, 568–570, 574, 596, 664, 667, 695, 705
 esküvő 648, 661 l. még házasságkötés
 esőpatak 332
Essed, birtok 632–633 között

Estefan molna, malom Zauz határában 333
 Estephanfolua l. Istvánfalva
Eszék (Ezeek) (Orbász m.), ma Osijek, Ho. 679
 –i Szt. György mártír-kápolna 679
Esztergom (Strigonium), város 22–23, 116, 371, 459, 587, 734, 752–753
 –, m. 99, 371, 706, 734, 747
 –i egyházmegye 22–24, 91, 93, 96, 135, 143, 240, 294, 451, 543–454, 734
 –i egyházmegye vasallus-ai 24
 –i egyházmegyei Szt. Szűz-egyház 734
 –i érsek l. Csanád; Miklós
 –i kápt. 2–3, 21, 11, 44, 60, 113, 116, 126, 129, 140, 167, 205, 212–214, 219, 258, 286–287, 323, 339, 410, 422, 492–493, 501, 509, 517, 523–524, 535, 543, 564–565, 617–618 között, 626–627 között, 632–633 között, 640, 661, 728, 738–739, 752–753
 –i Szt. István király-egyház keresztes konv.-je 287, 339
 –i Szt. Mária Magdolna-egyház 116
esztergom-szentgyörgyi Szt. György vértanú-egyház és prépostja 3, 11
 Ethele, István apja, kartali 423
 Eugen telke, Korompán 561–562 között
Euze, birtok 504
 Evs l. Öcs
 Ewginus (Ewnginus), c., Gyank fia, krigi 74–75
 Ewnginus l. Ewginus
 Ewr l. Ör
Ewsy, birtok (Szabolcs m.) 404
examinator 448
 Exculum l. Ascoli
 Exulum l. Ascoli
 Eynardus mr. fia János, zsámboki 420, 445
 Ezeek l. Eszék
ezüst 47, 106, 141, 143, 287, 389, 399, 427, 482, 523, 547, 701, 703, 706

F

fa 73, 130, 170, 172, 180, 188, 332, 497, 504, 524, 558, 586, 632–633 között, 733, 742
 Faas l. Fás
 Fábián, királyi ember 732
 –, ricsei falunagy 505
 –, Wlaska [?] fia, ricsei polgár 613
 – fia János 193–194
 Fabus, villicus, békásmegyeri hospes 699
Faffogna, város, O. 178
falu 24, 123, 128, 130, 139, 170, 175, 180, 209, 230, 232, 240, 255, 258, 332, 336, 357, 392, 408, 410, 436, 449–450, 458, 465, 472, 474, 485, 497–498, 501, 504, 506, 515, 542, 547, 558, 571, 579, 587, 593, 611, 623, 629, 632–633 között, 633–634, 660, 674, 695, 706, 709, 727, 732, 764, 769, 772, 774
 falunagy l. villicus
familiaris 81, 185, 193–194, 641, 674, 706, 743
famulus 100–101, 121, 182, 209, 211, 232, 258, 277, 327, 440, 450, 485, 569, 582, 616, 623, 641, 642–643, 693, 730, 732, 739
 Fanchyk l. Franchyk
 Farcasius l. Farkas
 Fark l. Kozmafalva
 Farkas (Farcasius), Miklós fia, Farkas (Farcasius) unokája, ricsei 505, 613
 – (Farcasius), Péter fia, Tamás és István testvére, lekéri 44, 53, 287, 323, 339
 – (Farcasius) fia Miklós, Farkas (Farcasius) apja, ricsei 505, 613
 – (Farcasius) fia Péter mr., István, Tamás és Farkas apja, lekéri 44, 53, 287, 323, 339
Farkas curia-ja 170
 Farkasfa l. Farkasfalva
 Farkasfalua l. Farkasfalva
Farkasfalva (Farkasfalua, Farkasfolua), ma Farkasfa, Szentgotthárd része 69, 481, 732
Farkasfeld, föld (Vas m.) 170
 Farkasfolua l. Farkasfalva
Farkashida (Farkashyda), ma Vlčkovce, Sz. 587
 Farkashyda l. Farkashida
 Farcasius l. Farkas
 Farkasuy (dict.) Péter, jobbágy 497
Farkasy, birtok (Vas m.) 170

Farkmihályháza (Farkmyhalhaza), birtok (Kraszna m.), elnéptelenedett település Kusaly környékén 1
 Farkmyhalhaza l. Farkmihályháza
Fás (Faas), birtok, ma Fáspuszta, Bélmegyer határában (Békés m.) 180
 Fáspuszta l. Fás
Fayzreu, gázló 733
Fedémes (Fedemus), birtok (Hont m.) 188
 Fedemus l. Fedémes
 Federicus l. Frigyes
fegyver, fegyverzet 141, 397, 549, 694, 706, 732
Fehéregyháza (Alba Ecclesia, Wyuar), ma Holics (Holič), Sz. 587
Fehér-Körös (Keres), folyó 547
Fehérvár (Castrum Albensis), vár, város, ma Székesfehérvár 109, 302, 644
 –i (ma Székesfehérvár) *egyház, kápt.-ja, prépostja* 89, 109, 165, 416, 458, 621, 769
 –i (ma Székesfehérvár) *keresztes konv.* 769
 fehérvári egyházmegye l. erdélyi egyházmegye
Fejér, m. 337, 728
Fejérem (Feyerem) (Békés m.) 180
 Fekete (Niger) István 595
 Fekete (Niger) Kozma, jobbágy 497
fekete-erdei (Nigra Silva) Szt. Balázs Benedek-rendi monostor, apátja, konv.-je 119
 Felch fia Salamon, szárberényi nemes 769
felszentelés 235, 462
Felician nemzetsége 527
Felkerth-domb, Nyúlön (Győr m.) 528
Felnémeti (Nempti, Feulnempti, Feulnempty, Felnempty, Felnemety, Németi), birtok (Abaújház m.), ma Migléc (Milhost'), Sz. 150, 241
 Felnemety l. Felnémeti
 Feulnempty l. Felnémeti
 Felpestes l. Felsőpestes
 Felpinch Péter, lévai várnagy 195
 Felseumuthna l. Felsőmutna
Felseuwynadal, birtok 166
 Felsew Thezer l. Felsőteszér
 Felsőcsáj l. Csáj
 Felsőelefánt l. Elefánt
 Felsőgagy l. Gagyi
 Felsőittebe l. Ittebe
 Felsőkeszi l. Keszi

Felsőmutna (Felseumuthna) 529 l. még Mutna
 Felsőörs l. Örs
Felsőpestes (Felpestes), ma Peștișu Mic, Ro. 355
 Felsőpusztaszer l. Szer
Felsőteszér (Felsew Thezer) 632–633 között
 Felsővály l. Vály
 Felsővásárd l. Vásárd
Felsynk, birtok (Zemplén m.), Leszna és Körtvélyes környékén 624
Felvinc (Felwynch), ma Vințu de Sus, Ro. 626–627 között
 Felwynch l. Felvinc
Fenek (Eghazasfenek, Belfenek, Beelfenek), birtok (Somogy m.), ma puszta Potony mellett 181, 226, 234
 Feraria l. Ferrara
 Ferenc, István fia, zárai 421
 –, Pauo Miklós fia, velencei 178
 –, acci püspök 143
 –, püspök (Vrehensis) 143
 – fia András, ferrarai, császári közjegyző 162, 178
ferencesek 51, 178, 272, 736
 – *Mo.-i tartománya* 272
Ferrara (Feraria), város, O. 162, 178
 Fertes fia Lukács 48
 – fia Péter, András apja, kupai 48
Fertheu, mocsár Bagdan és Zonuk környékén 504
 Feuldes l. Földes
 Feuldruh, Beke fia, Kelemen és Balázs testvére 704, 715, 724
 – fia László, olasz nemes 704, 715, 724
 Feulnempti l. Felnémeti
 Feulnempty l. Felnémeti
 Feulthyenus fia Benedek, nádori ember 410
 Feyerem l. Fejérem
 Feyes (dict.) Mihály 737
 Feyes (dict.) Miklós, [pécs-]várad 533
Filgewar, birtok 73
 Finta (Fynta), farkasfalvai falunagy 732
 – (Fynta), huszászói falunagy 732
 Fizeri (dict.) Mihály, mr., János mr. apja 772
Fleiszdorffzaigt, utca 561–562 között
 Fodor (Crispus) Mihály 185

Fodor (Crispus dict.) Pál 121
 Fogach l. Fogacs
Fogacs (Fogach) (Heves m.) 375
fogadalom 701
Foggia (Fogia), O. 706
 Fogia l. Foggia
fogott bírák 5, 8, 39, 123, 125, 142, 154, 179, 195, 202–203, 216, 310, 323, 365, 376, 392, 410, 435, 446, 464, 480, 494, 498–499, 523, 541, 547, 562, 566, 569, 582, 592, 613, 650, 664, 694, 714, 718, 751,
fogság, fogságba ejtés 427, 482, 576, 623, 633–634, 674, 706, 728, 732
 Folkus fiai Domokos, János és András, családi 216
folyó 121, 130, 141, 164, 167, 170, 180, 221, 258–259, 263, 332, 336, 355, 359, 362, 365, 390, 392, 440, 485, 496–497, 502–503, 522, 524, 526, 529, 541, 547, 566, 587, 592, 624, 628, 632–633 között, 639, 693, 706–707, 733, 742
font 154, 448
forint 49, 148, 180, 259, 337, 538, 556, 573, 665, 677, 699, 732 l. még aranyforint
 Fornos l. Fornus
Fornus (Fornos), birtok 167, 258
Foro 243
–i Szt. Péter-egyház papja 243
forrás 130, 448, 497, 524, 547, 561–562 között
 forum Toplice l. Toplicavásárhely
fő- és birtokvesztés 114, 241, 286, 505, 598, 613, 732
főbenjáró bűn 327, 467
főesperes l. András, Dávid, Domokos, Gergely, János, László, Mihály, Miklós, Pál, Péter, Salamon, Sixtus, Tamás
főesperesség l. barsi, borsodi, borsovai, csongrádi, gercsei, hevesi, homorogi, krassói, nyitrai, pankotai, pesti, szabolcsi, szigetfői, szolnoki, tordai, ungi, váci, valkói, vaskai, zólyomi főesperesség
Földes (Feuldes), ma Paks-Földespusztá 195
földeskü 64, 195, 220, 547
 Földespusztá l. Földes
 Franchyk (Francik, Fanchyk) fiai Péter és Boxa (Baxa), szerdahelyiek 606, 623, 633–634, 674, 683

Franciaország, királya 758–759
 Francik l. Franchyk
 Frank fiai Mihály és Jakab, Zemplén m.-i alispánok 622, 261
 Frichko, urburarius 259
 Frigyes (Federicus), c., Bertalan veglai és modrusi c. apja 736
 Fudur (dict.) János, István fia István fia 193
Fuenes, föld, Siklós falu határában (Baranya m.) 120
Fulseu Adryan, birtok (Bodrog m.) 99
Futak 169
 Fülöp l. Gonosz lelkű (dict. Mali Spiritus)
 Fülöp
 –, nádor 150, 241
 –, királyi udvari lovag 491
 –, gragnanai, visitorator 244
 –, mr., [nagy-]váradai prépost 180, 572, 701, 741, 743
 –, mr., litteratus, András mr. fia, Péter unokája, Márk, András, János, Pál és Miklós testvére, kispalugyai 130, 492–493, 523–524, 536
 –, Raducis-i bíró 178
 –, zenggi bíró 162
 –, János fia 671, 685
 –, Kenecz (Kenez) fia, páldi, geszti, királyi ember 153, 650
 –, Miklós fia, nádori ember 205, 212
 –, Paris c. fia, Pasa testvére, glavnicai 51
 –, Tompos fia, Eles (dict.) János és Miklós testvére, Ponik-i nemes 677
 –, Tor (dict.) Péter fia, Jakab testvére 431, 556
 – fia Péter, Kelemen-i, hercegi ember 427
 – fiai János, Márk, Lukács (Luchacius) 669
fürdő 677
Füzér (Fyzeer, Fyzer), vár 325, 710–711
 Füzesszentpéter l. Szentpéter
Fyles, birtok 41
 Fynta l. Finta
Fys, birtok 180
Fyues, birtok 69
 Fyzeer l. Füzér
 Fyzer l. Füzér

G

Gabčíkovo l. Bős

gabona, gabonafélék 139, 184, 528, 606

Gabryan l. Gebryen

Gagy (Gogh, Gogy, Gugg), ma Alsó- és Felsőgagy 231, 617–618 között

Gál l. Vamus (dict.) Gál

– (Galus), János fia, Both unokája 512

– fia Ágoston, rádi, hercegi ember 427

– fia Demeter 365

– fia Mikós, nádori ember 410

– fia Passca 312, 334

– (Gallus, Galus) fiai István és János, mesteriek 443, 464

Galambóc (Galambuch), vár, ma

Golubac, Sze. 670, 687–688

Galambuch l. Galambóc

Galanga, föld, részbirtok Kisvárd

környékén 251, 293, 682

Galgóc (Galgouch), birtok (Nyitra m.), ma

Hlohovec, Sz. 66, 210

Galgouch l. Galgóc

Gallus l. Gál

Gálos (Galws, Galos) (Moson m.) 718

Galos l. Gálos

Gălpâia l. Galponya

Galponya (Galpulna), ma Gălpâia, Ro. 526, 639

Galpuna l. Galponya

Galsa, ma Ipolygalsa (Holiša), Sz. 293, 333

Galus l. Gál

Galws l. Gálos

gálya 237, 280, 313–314, 484

Ganou, királyi birtok 742

Ganoufolua l. Gyanafalva

Garam (Goron, Gron, Gran), folyó 39, 53, 93, 96, 175, 258–259, 287, 490, 562, 584

Garam melletti Szt. Benedek-monostor l. garamszentbenedeki monostor, konv.-je, apátja

Garamdamásd l. Damásd

Gammikola l. Mikola

Garamsalló l. Salló

Garamszentbenedek l. garamszentbenedeki monostor, konv.-je, apátja

garamszentbenedeki (ma Hronský Beňadik, Sz.) (Garam folyó melletti Szt. Benedek-) monostor, konv.-je, apátja 39, 53, 93, 96, 175, 258–259, 287, 490, 562, 584 l. még

Szigfrid garamszentbenedeki apát

Garas, birtok (Krassó m.) 412

garas 54, 185, 211, 218, 263, 330, 410, 415, 435, 476, 512, 542, 580–581, 663, 762

Gárdonyfalva (Gardunfalua), ma Kondorfa 732

Gardunfalua l. Gárdonyfalva

Garešnica l. Gresencha

Gargow l. Görgő

Garić l. Garics

Garicza, hegy 448

Garics (Garig), hegy, ma Garić, Ho. 595

– *i (Garig-hegyi) Boldogságos Szűz-egyház, remetéi, perjele* 595

Garig l. Garics

Garmanus, serviens 100

Gathardfeldew (Gothardfeulde,

Gothardfelde) birtok 707

gázló 733

Gebryen (Gabryan) fiai Tamás és György 710–711

Gecse fia János, László mr., Egyed, János és István apja, felpestesi 355

– (Geche) fiai Gergely, János, Tamás és Mihály, semjéni 218

Gede (Gedey) (Gömör m.) 444

–, birtok (Borsod m.), ma Várgede (Hodejov), Sz. 676

Gedey l. Gede

Gegech, Gergely fia 613

Gegus 185

– fia Péter, királyi ember 463

– fiai 742

Gegus l. Gegusfolua

Gegusfolua (Gegus), birtok 742

Gehaan fia István mr., [székes-]fehérvári bíró 644

Gelet (Gelethus, Gelethius) fia Miklós l. Miklós nádor

– (Geleth) fia László, Doboka m.-i ispán 152

– (Gelethius, Geletius), Pál apja 285

– (Geletus) fia Miklós 354

- Gelethius fia Miklós l. Miklós nádor
 Gelethus fia Miklós l. Miklós nádor
 Gelethus l. Gelet
 Geletius l. Gelet
 Geletus l. Gelet
 Gelnica l. Gölnicbánya
 Gelyanus fia János, nádori ember 359, 500
 Gemerská Hôrka l. Malah
 Gench l. Gencs
Gencs (Gench, Gencs), ma Gencsapáti 441
 Gencsapáti l. Gencs
Genda, birtok (Hevesújvár m.) 440
Genova (Janua), ma Genoa, O. 147, 395, 442, 468, 484
Gent (Gonti), Belgium 751
 Georgény l. Görgény
 Georgyn l. Görgény
Gepu, birtok 670
 Gerardus fia Konrád (Conradus), császári olvasókanonok 80, 83
 – fia Márk, scardonai examinátor 448
 Gérce l. Taskánd
 gercsei (Guerche) főesperesség l. János
 gercsei főesperes
 Gerdos, remete 735
 Geregen l. Gereven
 –, István fia 509
 Gereu 639
 Gereuen l. Gereven
 Gereven (Gereuen, Geregen) fia Mihály, Péter apja, királyi ember, gagyi 231, 440, 617–618 között
 Gerew fia Miklós, László apja 389, 488
 Gergely l. Besenyő (Byssenus) Gergely
 – l. Vörös (Rufus) Gergely
 – l. Zekul (dict.) Gergely
 –, csanádi püspök 157–159, 210
 –, oppido lucanoi püspök 143
 –, salornoi püspök 143
 –, mr., váradi örkanonok 180, 701
 –, mr., vasvári örkanonok 239, 480
 –, pap, Szt. István első vértanú-egyház mr.-e 524
 –, szerzetes 240
 –, mr., sebesi alvárnagy, kazai 670
 –, mr., Szabolcs m.-i alispán, péci 186–187, 218, 229–230, 249–250, 279, 281, 310–311
 –, bíró 507
 –, királyi ember, batkai 576–578
 –, m.-i ember, csicsói, 123
 –, Bethlen (Bethlem) fia, csákányi nemes 542
 –, Egyed fia 108
 –, Geche fia, János, Tamás és Mihály testvére, Miklós és Jakab apja, semjéni 218
 –, Gergely fia, Nemuth (Nemeth) (dict.) János mr. és Miklós testvére 707
 –, György fia, Leukus, Twrul, György, István és Simon testvére, nagymihályi 49
 –, Imre fia, Bodrog m.-i szb. 549
 –, István fia, Jurk unokája, esküdt 417
 –, János fia 690
 –, János fia, gyűrűsi 372, 396
 –, János fia, László és György apja, velezdi 231, 635–636, 638
 –, Lamperdus fia, Lázár testvére 476
 –, Lampert fia, nádori ember 359, 500
 –, László fia, Miklós és Kelemen testvére, biri 450
 –, Leustachius fia 668–669
 –, Lőrinc fia 396
 –, Márk bíró fia, veszprémi kanonok, a királyné káplánja, vaskai főesperes, székesfehérvári kanonok 302–305
 –, Miklós fia, Barbara apja, girincsi 635–636, 638
 –, Nagy (Magnus) Kelemen fia, [pécs-]várad polgár 176
 –, Pál horvát bán fia 178
 –, Péter fia 737
 – fia Gegech 613
 – fia György mr., rozsályi 472
 – fia István, Lőrinc és Miklós testvére, Domokos mr. küüllői alvárnagy rokona 73
 – fia Jakab, Kezw-i 68
 – fia János, Moscha-i, királyi ember 53–54 között
 – fia Máté, pócsfalui hospes 732
 – fia Mihály 111, 343
 – fia Miklós 519–520
 – fia Miklós mr., Varasd m.-i alispán 417
 – fia Miklós, István és Lőrinc testvére 73–
 fia Nemuth (Nemeth) (dict.) János mr., királyi udvari lovag, Miklós és Gergely testvére 707
 – fia Péter 11
 – fiai Demeter, Dénes és László 369

– fiai István, Lőrinc és Miklós 254
 Gaan, Chazlou fia, Chaby-i 165
 Gergen, várnépbeli 761
 Gerinch l. Girincs
 Gerk fia Mark, patasi 446
Gerla (Olgerla, Algerla), ma Békéscsaba külterülete 180
 Germanus fia Leustasius mr., Katalin testvére, Woot-i nemes 728
Gesche, birtok 123
Geszt (Geztu), ma Kisgeszt (Hoste), Sz. 153
 Geured l. Györöd
 Geustusera l. Tuzsér
 Gewmer l. Gömör
 Geycha l. Géza
 Géza (Geycha), II. király 656
 Geztu l. Geszt
Ghebe, birtok 7
 Ghiorac l. Csegöd
Gimes (Gymus), vár (Nyitra m.), ma Jelenec, Sz. 216, 293
Girincs (Gerinch) 635–636, 638
 Giulia l. Gyula
 Giurfaläu l. Györgyfalva
Glarus, tartomány Au.-ban 601
 Glaunycha l. Glavnica
Glavnica (Glaunycha), birtok, ma Donja és Gornja Glavnica, Ho. 51
 Gogh l. Gagy
 Gogy l. Gagy
Goldbah 228
 Golgoch l. Galgóc
 Golubac l. Galambóc
Gomba (Gombad) (Pest m.) 744
 – (**Gumba**), ma Nemesgomba (Hubice), Sz. 495, 726
 Gombad l. Gomba
 Gonda l. Gyanda
 Gonosz lelkű (dict. Mali Spiritus) Fülöp 706
gonosztevő 723, 732
 Gonslaus, a Foro-i Szt. Péter-egyház papja 243
 Goor (dict.) András mr., Terpen-i Miklós fia, laki Anna férje 440
Gorba (Bihar m.) 403
 Goron l. Garam
 Gostue, személy 184

Gothardus, Péter fia, Tamás apja, szentpéteri 639
Gödör (Gudur), ma Borosgödör (Inzenhof), Au. 732
gödör 497
Gölnicbánya (Gölniczbánya, Gölnicz), ma Gelnica, Sz. 561–562 között
 Gölnicz l. Gölnicbánya
 Gölniczbánya l. Gölnicbánya
Gömör (Gumur), falu 410, 542
Gömör (Gewmer, Gumer, Gumur), m. 163, 277, 390, 410, 476, 542, 620, 768
 – m. *alispánja* 542
 Gömörhorka l. Malah
Görbő (Kurbeu, Kurbo), ma Pincehely része 107, 165, 506
 Görcsönydoboka l. Cseledoboka
Görgény (Georgény, Georgyn), ma Görgényszentimre (Gurghiu), Ro. 355, 358
 Görgényi (Georgyn-i dict.) Péter, István apja 358
 Görgényszentimre l. Görgény
Görgő (Gargow; Szepes m.), ma Spišský Hrhov, Sz. 494
Grab, birtok (Krassó m.) 463
Grabrai Zane, falu 421
Gagnana, O. 244
 Gran l. Garam
 Grech l. Zágráb
 Grech-hegy l. Zágráb
 Grecz l. Zágráb
Gresencha, ma Garešnica, Ho. 595
 Gron l. Garam
 Groth, serviens 469
Gudur (Bars m.) 422
 Gudur l. Gödör
 Guerche l. gercsei főesperesség
 Gugg l. Gagy
Gughzeuley, Szalatnokhoz tartozó szőlő, túl a Dráva folyón 141
 Guido, pápai legátus, a római Szt. Cecília-egyház bíboros papja, tuscolumi püspök 61–62, 71, 177, 207, 243–244, 289, 405, 407, 409, 413, 425, 539–540, 552–553, 460, 756
 Guillelmus l. Vilmos
 Gula l. Gyula
 Gumba l. Gomba
 Gumer l. Gömör
 Gumur l. Gömör

Guna (Gunia, Gwnya), mr., Domokos és István apja 4, 357, 474, 506
 – fiai Domokos és István 474, 506
 Gundur (dict.) István 123
 Gundyr fia Mihály, nádori ember 410
 Gunia l. Guna
 Gurdanch, hely, Páliban (Baranya m.) 497
 Gurdanch-i (dict.) László, jobbagy 497
 Gurghiu l. Görgényszentimre
 Gurka (Gyurke) fia Pál 357, 506
 Gurkus fia Miklós, konv.-i kiküldött 396
 Guth fia Mihály, Werbuze-i, királyi ember 364
 Gwla l. Gyula
 Gwnya l. Guna
Gyanafalva (Ganoufolua), ma Jennersdorf, Au. 732
Gyanda (Gonda) (Abaúj m.) 231
Gyanfeulde (Kőrös m.) 51
 Gyank fia Ewginus (Ewnginus) c., krige 74–75
Gyanó (Gyanou), birtok (Vasvár m.), ma Gyanógeregye része 655
 Gyanógeregye l. Gyanó
 Gyanou l. Gyanó
 Gyapul (dict.) Benedek, Balázs fia, János testvére 615, 624
Gyarmat (Gyarmath) 182
 – (**Gyrmath**), ma Rábagyarmat 732
 Gyarmath l. Gyarmat
 Gyekmen fia Bede 732
 Gyke fia Jakab, tárkányi, királyi ember 224
 Gymus l. Gimes
 Gyngus l. Gyöngyös
Gyoldozfeuldy (Gyoldozfeldi), föld 392
Gyóró (Gyoro) (Sopron m.) 465
 Gyoro l. Gyóró
Gyöngyös (Gyungus) (Hevesújvár m.) 205, 212–213, 224, 248
 Gyöngyöshermán l. Hermán
 Gyöngyössolymos l. Solymos
Győr, város 139, 352, 528, 656
 –, m. 291, 436, 528, 656, 729
 –i kápt. 196, 246, 329, 341, 380, 392, 418, 469 – 470, 588, 597, 718, 726, 729
 győri püspökség l. Kálmán győri püspök
 György l. Sánta (Claudus) György 497
 – l. Teke (dict.) György 639
 – l. Thornus (dict.) György
 – 12

– 732
 –, csanádi püspök 208
 –, győri éneklőkanonok 196, 392, 469, 470
 –, jászói prépost 561
 –, tárcai főesp. 103
 –, plébános 363
 –, famulus 641
 –, pozsonyi esküdt polgár 43
 –, hercegi ember, Jakch testvére 487
 –, hercegi ember, kutasi 597
 –, királyi ember, puksai 606
 –, mr., hercegi udvari prothonotarius 505, 679
 – c., Kér nemzetségbeli 327
 –, salamoni nemes 502
 –, vilói 541
 –, László és Ágoston apja, ményői 185
 –, Chynige (dict.) Miklós testvére 514
 –, Aladár fia, kálnoki, királyi ember 524
 –, András fia, András, Péter és Jakab apja 546
 –, Balázs fia, Benedek testvére, csukmai jobbagy 120
 –, Bene fia, alsómutnai 529
 –, Boxa (Boxsa) fia, jobbagy 281, 311
 –, Dezső fia 639
 –, Domokos fia 518
 –, Gebryen fia, Tamás testvére, várnépbeli 710–711
 –, György fia, Leukus, Twrul, Gergely, István és Simon testvére, nagymihályi 49
 –, István fia 166
 –, Iwanch fia, Sixtus mr. unokaöccse 701
 –, Jakab fia 626–627 között
 –, Jakab fia, Benedek testvére, komlósi 10
 –, János fia, László és Gergely apja, vелеzdi 231, 635–636, 638
 –, János fia, Miklós testvére 163
 –, János fia, Miklós testvére, malahi 708, 768
 –, János mr. fia, Briccius unokája, László testvére 345, 378
 –, Konrád c. fia, Klára férje, görgői 494
 –, Kylienius fia 328
 –, László fia, Miklós testvére 512
 –, Lőrinc fia, biri 450
 –, Lőrinc fia, Leukus, Twrul, György, Gergely, István és Simon apja, nagymihályi 49

–, Miklós c. fia, Danus unokája, László mr. testvére 580
 –, Miklós mr. fia, Benedek unokája, Miklós, Ákos, Domokos és László testvére, csetneki 471
 –, mr., Bebeg (dict.) Domokos mr. fia, István, Miklós és Domokos mr.-ek testvére 471
 –, mr., Gergely fia, rozsályi 472
 –, mr., Hektor (Hector) fia, Miklós és Zonkur testvére, dácai 383, 392
 –, Péter fia, András testvére, bresztóci nemes 508
 –, Péter fia, jobbágy 497
 –, Rucha fia, jobbágy 204
 –, Salamon fia, Miklós testvére 168
 –, Vid fia, m.-i ember 123
 –, Zakan-i (dict.) Pál fia, Erzsébet férje 531–532
 – c. fia Pál c. 448
 – fia András, ricsei polgár 613
 – fia István 582
 – fia István, Krassó m.-i szb. 45
 – fia Jakab, királyi ember 57
 – fia János 121
 – fia János 209
 – fia János, kéki, királyi ember 360
 – fia László, vajdai 200, 203
 – fia Péter, farkasfalvai 732
 – fia Phyle 619
 – fiai András, Péter és Jakab 359
 – fiai Imre, Balázs és Péter, komlói nemesek 10
 – mr. lánya, Margit 49
Györgyfalva (Gyurfalua), ma Giurfaläu, Ro. 526, 639
Györöd (Geured), birtok (Bars m.), ma Nagygyöröd (Veľký Ďur) település része, Sz. 562
 Gyrmath l. Gyarmat
 Gyrolth fia Simon, nádori ember 410
 Gyrus l. Gyűrűs
Gyua 2
gyertya 736
 – kioltása 557
 –szolgáltatás 116
gyilkos 279, 310, 706
 gyilkosság l. emberölés
gyónás 142, 240
gyóntatói kegyelem 266

gyűjtogatás 230, 562, 732
Gyula (Gyulay), ma Kolozsgyula (Giula), Ro. 526
 Gyula (Gula), Péter, Miklós és Péter apja 204
 – (Gula), Pál fia, siklósi 102, 120
 – (Gula), Pál fia, mutnai nemes 483
 – (Gula), Miklós fia, Isicha és Rimko testvére, Varasd vári 204
 – (Gula) fia János 50
 – (Gula) fia János, gyulai, királyi ember 526
 – (Gula) fia Miklós, Kelemen apja, Varasd vári 204
 – (Guula, Gwla) fia Miklós, István apja, salamoni nemes 502
 Gyulaféhevár l. Pappataka
gyulaféhevári districtus 457
 Gyulay l. Gyula
 Gyungus l. Gyöngyös
 Gyure, mr., Balázs (Bala) fia, hermáni 331, 394
 Gyurfalua l. Györgyfalva
 Gyurk, András mr. fia, Erne mr. és Sándor mr. testvére, illyei nemes 547
 Gyurke l. Gurka
 –, János fia, Chaby-i 165
 – fia Péter 107
gyümölcsfa 130, 172, 180, 497, 524
gyümölcsös 225, 332, 726
Gyűrűs (Gyrus) (Zala m.) 372, 396

H

Habach, Vadak fia, Dragizlow unokája, Kazimer testvére, Vorsan-i 393
háború 758
 Habraam l. Ábrahám
had, hadinép 192, 237, 280, 314, 317, 437, 614, 706–707, 759
hadakozás 256
hadiadó 762
hadjárat 208, 210, 247, 316, 321, 628, 637, 682, 710–711, 762
 hadoszlás l. királyi hadoszlás
 Háj l. Turócliget
hajósok 760

hajózás 614

Hajdúszoboszló l. Szigetegyház

Hajdúszovát l. Szovát

halál 20, 43, 51, 142, 180, 198, 210, 225, 359, 378, 410, 427, 445, 482, 541, 554, 600, 628, 665, 687–688, 701, 706–707, 709–711, 741, 762

halálbüntetés 626

Haláp (Halap), ma Zalahaláp 656

Halap l. Haláp

Halastó (Halasto), birtok (Vasvár m.) 76

Halasto l. Halastó

halastó 180, 440, 621, 706–707

halászhely 263, 440, 706–707, 769

Halava (Holova, Halyava), birtok 561–562 között

Halaz, birtok 327

Halyava l. Halava

hamis oklevél bemutatása 365, 505, 613

Hangan l. Hangony

Hangon l. Hangony

Hangony (Hangan, Hangan) (Gömör m.) 476

– *i Szt. Miklós-egyház* 476

Hank, Benček apja 47

– lánya, Erzsébet 561–562 között

Hannus, Birow (dict.) Pál fia, István és Miklós testvére 287

– fia Hencman, széki 561

– fia Zonk 351, 363, 397, 429–430, 489, 599

Hanua l. Hanva

Hanva (Honua, Hanua); Gömör m.), ma Chanava, Sz. 620

Hany (Heves m.) 527

Haram l. Palánk

háramlás 256, 665, 677 l. még birtok

háramlása bírói, ill. perbeli ellenfél kezére; birtok háramlása házasság révén; birtok háramlása hercegi kézre; birtok háramlása királyi kézre; birtok háramlása vajdai kézre

Harang (Békés m.) 180

Harangláb (Haranglab), ma Hărănglab, Ro. 125

Haranglab l. Harangláb

Hărănglab l. Harangláb

harangok megkongatása 557

harangszó 240

Haraszti (Harazty), ma Dunaharaszti (Pest m.) 167

Hărău l. Haró

Harazty l. Haraszti

Hard (Hord), birtok (Fejér m.), ma pusztá

Cece határában 337

Haripan l. Herepány

harmincad 587

harmincadhely 587

Harnad l. Hernád

Haró (Hora), ma Hărău, Ro. 507

Hartvik-legenda 196, 214, 217, 233

Harumaruk, birtok, Temes m. 52

használati tárgy 216

haszonbér, haszonbérlet 122, 662, 707

hasznföld 368, 566

hatalmaskodás 45, 114, 120, 183, 224, 286, 402, 411, 482, 505, 549, 576, 582, 606–607, 623, 633, 643, 670, 674, 699

határidő elhalasztása 410, 430, 437

határjárás, határok megújítása, határ megállapítása 44, 57, 64, 66, 69, 73, 101, 128, 140, 167, 170, 172, 180, 212, 224,

239, 248, 254, 258, 278, 286, 288, 323, 332, 334, 336, 373, 412, 463, 478, 491,

493, 504–505, 514, 517, 524, 529, 561, 564, 593, 613, 624, 632–633 között, 689–

690, 725, 733, 742, 750

– *elrendelése, kérése* 2, 40, 57, 72–73, 76, 113, 129, 205, 226, 292, 335, 351, 367,

372, 400, 403, 422, 466, 483, 487, 495, 501, 505, 561–562 között, 617–618 között,

635, 565, 638, 688, 711, 738

– *elhalasztása* 636

– *meghiúsulása* 101, 114, 363, 396, 535, 640

határjel jogtalan kitűzése 213, 472, 675

határjel lerombolása 353, 463, 560, 563, 642

Hatzuk, birtok (Szolnok m.) 713

havasok 492–493, 523

ház (domus, palacium) 43, 162, 178, 184, 215, 230, 448, 497, 547, 558, 644, 665, 677, 694–695, 739, 751 l. még épület

– *lerombolása* 695

házasságkötés 12, 58, 99, 216, 427, 473, 482, 533, 644, 648, 661 l. még esküvő

házhely (fundus curie, locus residencie) 47, 392, 497, 538, 547, 751

háznép 184

Hector l. Hektor

Hédervár (Hedruhwar, Hedruhvar) 588, 597

Hedreez, birtok (Valkó m.) 485

Hedreh fia Miklós, hédervári 588, 597

Hedricus fia Churke, Leuche-i 67

Hedruhvar l. Hédervár

Hedruhwar l. Hédervár

Heem l. Him

Hegalya l. Hegyalja

Hégen, ma Brädeni, Ro. 433

–i *Szt. András-templom* 433

hegy 130, 170, 172, 180, 328, 332, 448, 497, 524, 561–562 között, 632–633 között, 706, 733 l. még havasok, Meszes hegység –*orom* 332

Hegy (Hygy) (dict.) András lányai Annus és Ilona, ilkaiak 650

Hegyalja (Hegalya), birtok (Zemplén m.) 711, 733

Hegykő (Igkew) (Sopron m.) 465

Hegyközcsatár l. Csátár

hegyvám 328

Heißseüffn, patak 561–562 között

Hektor (Hector, Ector), Miklós, Zonkur és György mr.-ek apja, dácai 383, 392

– (Hector), Vincencius fia, genovai polgár 147

Helbrandus fia Miklós 558

Helemba (Helymba), ma Chľaba, Sz. 760

Helisabet l. Erzsébet

Helmec (Helmech), ma Királyhalmec (Král'ovský Chlmec), Sz. (Zemplén m.) 168

– (**Helmuch**), birtok 381

Helmech l. Helmec

Helmuch l. Helmec

Helymba l. Helemba

helytartó 317

Hem l. Him

Henc, intéző, jobbágys 612

Hencman, Hannus fia, széki 561

Hene, birtok 504

Henndorf 227

Henrik l. Honberth Henrik

– l. Vngleh (dict.) Henrik

–, commendator 243

–, pap 243

–, szerzetes, commendator 540

Herbeech (dict.) Illés, jobbágys 186

Herbeech (dict.) János, jobbágys 186

Herberd 227

Herbordus 469

– (Herbortus) c. fiai János, Miklós, László és Herbordus (Herbortus) mr.-ek, gombaiak 470, 744

– (Herbortus), mr., Herbordus (Herbortus) fia, Miklós, László és János mr.-ek testvére, gombai 470, 744
– fia András, királyi ember, Demyan-i 2, 140

– fia Kozma, malahi, herepányi 514, 708

– fia Márk, borjádi 721

Herbortus l. Herbordus

herceg 757 l. még András herceg; András, II., király, herceg; István erdélyi, ill. horvát–szlavón–dalmát herceg; István ifjabb király, Au. hercege; Verner
–i *ember* 312, 334, 375, 391, 427, 475, 482, 485, 588, 597

–i *kápolnaispán* 615, 624

–i *titkos kancellár* 615, 624

–i *udvar* 679

–i *udvari apród* 1

–i *udvari ifjú* 485

–i *udvari lovag* 491

hercegnő l. Mária

Heréd (Hered) (Heves m.) 375, 391

Hered l. Heréd

Herenchenfev, Lóc határában (Nógrád m.) 172

Herepány (Harypan, Haripan), birtok (Gömör m.), Sajókeszi környékén 163, 514, 708, 768

Herincse l. Szőlőmező

Herke, mr., Mihály fia, Pous unokája 545, 557

Hermán (Herman), ma Gyöngyöshermán, Szombathely része (Vas m.) 331, 394, 480

Herman l. Hermán

Hermannus, Miklós fia, Stephlinus és Loránd testvére, budai 266

Hernád (Harnad), districtus 142

– (**Hernad, Harnad**), folyó 592, 561–562 között

Hernad l. Hernád

Hernádnémeti (Hernadnempty) 592

Hernadnempty l. Hernádnémeti

Herpenye, halászó hely a Rába folyón 707
Herranch fia István 647, 653

hetivásár 191, 255, 436, 547, 537, 626

Heues l. hevesi főesperesség
 Heuesvyuar l. Hevesújvár
 Heueswiuar l. Hevesújvár
 Heueswyuar l. Hevesújvár
 hevesi (Heues) főesperesség l. Péter hevesi
 főesperes
Hevesújvár (Heuesvyuar, Heueswiuar, Heueswyuar, Hewesuywar), m. 129, 205, 212, 440, 517, 527, 541, 566
 Hewesuywar l. Hevesújvár
 Heym l. Him
 Hidaskürt l. Kürt
híd 628, 707
Hideg Víz, patak 561–562 között
hídvám 587
Hídvég (Hidvég) (Hont m.), ma
 Ipolyhídvég (Ipeľské Predmostie), Sz. 324
 – (**Hydweg**) (Vasvár m.) 583
 – (**Hydweg**), ma Sajóhídvég 402
 Hildebrand (Ildebrand), padovai püspök
 407, 409
 –, pannonhalmi éneklőszerzetes 175
 Him (Heym) fia Domokos, András
 litteratus apja, Szalók nemzetségből való
 nemes 750
 – (Heym) fia János, Tamás apja, biri 450
 – (Heym) fia Pál, János mr. apja 52
 – (Hem, Heem) fia Pál, Benedek apja 755
 – (Heym) fia Péter c., Krassó m.-i alispán
 45
 Hincovce l. Nádasd
hitbér 11, 142, 172, 389, 480, 482, 488, 507, 632, 650–651, 653, 771
 Hlohovec l. Galgóc
 Hoal fia Pál, Lukács apja, Gresencha-i 164
 Hodejov l. Gede
Hódoska (Odocska), birtok a mai Pápa
 területén 773
Hog, birtok (Zemplén m.?) 772
hold 128, 153, 285, 328, 335–226, 365, 400, 446, 482, 586, 653, 709, 726, 733, 769
 Holíč l. Fehéregyháza
 Holics l. Fehéregyháza
 Holiša l. Galsa
 Holova l. Halava
 Homodeus l. Amadé
 homorogi (Hwmruk) főesperesség l. László
 mr. homorogi főesperes
 Honberth (dict.) Henrik, Offre férje 266

honor 278, 558, 561–562 között, 626–627
 között, 628, 684–685, 706
Hont, vár 632–633 között
 –, *m.* 2, 53, 188, 287, 324, 353, 356, 402, 491, 501, 543, 554, 738
 Honth, László fia, Paznan unokája, Miklós
 testvére, kóvári 356
 Hontianske Tesáre l. Teszér
 Honua l. Hanva
 Hora l. Haró
 Hord l. Hard
hordó 43, 184
 Horincseve l. Szőlőmező
 Horná Potôň l. Patony
 Horné Lefantovce l. Elefánt
 Horné Trhovište l. Vásárd
 Horoatu Crasnei l. Horvát
 Horuati l. Horváti
Horvát (Matthias Horuatha, Sadan Horuatha), ma Krasznahorvát (Horoatu Crasnei), Ro. 247
Horváti (Horuati), birtok, ma Chorvaticce,
 Kistompa (Tupá) része, Sz. 46, 103
hospes 9, 152, 172, 184, 191, 259, 262, 353, 364, 374, 429–430, 447, 457, 475, 485, 487, 489, 505, 515, 538, 591, 665, 699, 717, 732, 762
 Hoste l. Geszt
 Hosomezeu l. Hosszúmező
 Hosszú (Longus) Péter, jobbágy 497
 Hosszú (Longus) Salamon, budavári zsidó
 699
Hosszúaszó (Huzyowazo), ma Ususău,
 Ro. 720
 Hosszúhetény l. Szentlászló
Hosszúmező (Hosomezeu), birtok
 (Zemplén m.), ma Varannó (Vranov nad Topľou) része, Sz. 615, 624
Hoy, város 587
hozzájárulás, egyetértés, engedély 112–113, 157–158, 176, 185, 202, 208, 210, 256, 272, 285, 292, 440, 448, 496, 527, 542, 547, 556, 568, 587, 644, 651, 665, 679, 706, 770
 Hronovce l. Lekér
Hrychen, birtok 155, 278
 Huan fia Péter 417
 Hubice l. Gomba
 Hugo, mr., arpajoni, rodezi kanonok, pápai
 követ 61, 71, 177

Hugolinus, sutri püspök 240
Hunfalva (villa Canis) 75
 Hungl. ungi főesperesség
Hunyad, m. 547
–i főesperesség 675
Huszászó (Vzhazow), ma elnéptelenedett
 major Farkasfa mellett 732
 Hutenfalu l. Hutensfolua
Hutensfolua (Hutensfalua), birtok (Somogy
 m.) 181, 226, 234
 Huzyowazo l. Hosszúaszó
Huzyuer, erdő Botháza határában 512
hűség 706, 710
–, szent koronához 292, 744
hűtlenség 210, 706, 732
 Hwmruk l. homorogi főesperesség
 Hydweg l. Hídvég
 Hygy l. Hegy
 Hylbrandus l. Lucifer (dict.) Hylbrandus
 Hylta, Leustachius felesége 656

I

Iakus fia János, jobbágy 225
 Iam l. Jám
 Ianus l. János
 Ibron l. Ibrony
Ibrony (Ibron), ma Nyíribrony 748
 Iclod l. Iklód
 Icrin l. Ikrény
 Ictor, Lukács apja 367, 373
Ida (Yda), birtok, ma Kis- és Nagyida
 (Malá és Vel'ká Ida), Sz. 545, 557
–i (Yda) egyház 557
idézés, perbehívás 44, 48, 53–54 között,
 65, 101, 111, 133, 134–135 között, 149,
 155, 190, 212, 222, 234, 242, 261, 278–
 279, 281, 322, 325–326, 334, 339, 375,
 380, 391, 396, 434, 491, 525, 545, 564,
 577–578, 588, 597, 608–609, 612, 627,
 641, 648, 673, 699, 722, 731–732, 741,
 743, 745, 748
 Iep l. Izsép
Igal, birtok (Somogy m.) 716, 719, 767
 Igkew l. Hegykő
íjász 484
Iklad (Zoda, Iklod), birtok (Pest m.) 496

Iklód (Yklod), ma Nagyiklód (Iclod), Ro.
 639
 Iklod l. Iklad
Ikrény (Icrin), birtok (Győr m.) 291, 329
 Ilanch, János lánya, Rusynth és Miklós
 anyja 185
 Ildebrand l. Hildebrand
 Ilidia l. Illyéd
 Ilioara l. Illye
Ilka, ma Jóká (Jelka), Sz. 650
 Illés l. Herbeeck (dict.) Illés
 – bribiri c., István és Tamás c.-ek apja 448
 –, medvei, Ricse-beli nemes 505
 –, István fia, Péter, Tamás és Miklós apja
 393
 –, mr., János fia, Jakab és János mr.-ek
 testvére, koltai 655
 – fia, pócsfalvi 732
 – fia Balázs, ricsei polgár 613
 – fia Batho, salomoni 341
 – fia István, moni 185
 – fia László, János apja 679
 – fia Mihály, királyi ember 360
 – fia Mihály, rádi, királyi ember 575
 – fia Mihály, teki, királyi ember 360
 Ilona, Benedek fia László felesége 456
 –, Beya-i Dezső lánya, Miklós, Simon,
 Bartholom és István testvére, Benedek
 jegyese 277
 –, Hegy (Hygy) (dict.) András lánya,
 Annus testvére, ilkai 650
 –, horvát bálné 178
 –, patonyi László felesége 495
 Iluka fia János 626–627 között
Illye (Elya), ma Kisilleye (Illoara), Ro. 547
Illyéd, ma Ilidia, Ro. 670
 Imre l. Becsei Imre
 – 359
 –, győri örkanonok 139, 196, 469, 470
 –, mr., budai kanonok 150, 496, 538, 665
 –, prebendarius pap 579
 –, László testvére, Lőrinc, Miklós és
 András apja, aracsai 198, 406
 –, András fia, István és Miklós testvére 746
 –, Aprod (dict.) János fia 287
 –, Bencench fia, László testvére, Lőrinc,
 Miklós és András apja, aracsai 406
 –, Bod fia, László, Péter és Domokos
 testvére, botházai 348, 382

–, Chuer (dict.) János fia, Fornus-i 167, 258
 –, Csanád fia, Benedek, Pál és Simon testvére 359, 500, 541, 546
 –, Demyan fia, királyi ember, Gyua-i 2
 –, Dénes fia, csebi 53–54 között, 134–135 között
 –, Doruzlo fia, Doruzlo és János testvére 707
 –, György fia, Balázs és Péter testvére, komlói 10
 –, István vajda fia, Miklós, Dénes, István és László testvére 706
 –, János fia, János testvére, necpáli 50
 –, János fia, Miklós, Péter, és István testvére 190, 242
 –, mr., Márton bán fia 730
 –, mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, László, János, Jakab, András és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
 –, mr., Simon fia, Péter testvére, orosi 54, 211, 249–250, 279, 281–282, 310–311, 377, 435, 439, 467612
 –, Ponya fia, András, László, István és Pál testvére, vasi 246
 –, Tyba fia 518
 – fia Dénes 320
 – fia Dénes, Chanouch-i 121
 – fia Gergely, Bodrog m.-i szb. 549
 – fia Imre, Kayl-i nemes 559
 – fia Lőrinc, Benedek apja, csornai 628
 – fia Máté, Teyed-i, királyi ember 742
 – fia Miklós, görböi 165
 Inabor gener-e Pető, m.-i ember 123
ingatlan (birtok, erdő, szőlő)
elzálogosítása 49, 52, 68, 106, 109, 120–121, 128, 247, 263, 287, 330–331, 337–339, 393, 400, 415, 417, 465, 476, 495, 508, 542, 592, 621, 660, 676, 693–694, 701, 703, 709, 721, 729, 732
ingóság 141, 154, 225, 360, 389, 488
 Insula Leporum l. Nyulak szigete
interdictum 116, 545, 557
 Inzenhof l. Gödör
 Iouka (Iouna) fia, János, Lőrinc és Bálint, divékiek 225
 Iouna l. Iouka
 Ipel'ské Predmostie l. Ipolyhidvég
Ipoly (Ypol), folyó 333
 Ipolygalsa l. Galsa

Ipolyhidvég l. Hidvég
 Ipolynyitra l. Nyitra
 Ipolyság l. Ság; sági konv.
irtás 522
Irugd 169
Isa, birtok 257, 361, 656
 Isak, István fia, Briccius testvére 619
 Isep l. Izsép
 Isicha, Miklós fia, Gyula és Rimko testvére, Varasd vári 204
 Isowcreuaya l. Szilágykirva
 ispán l. Domokos, István, Jakab, Kont Miklós, László, Paharus (dict.) Péter, Pál, Tamás, Tót Lőrinc, Töttös, Ugrin, Vesszős
Isten 701
 István l. Cheh (dict.) István
 – l. Fekete (Niger) István
 – l. Gundur (dict.) István
 – l. Nagy (Magnus) István
 – l. Orrus (dict.) István
 – l. Pagan (dict.) István
 – l. Szigeti István
 – l. Vrdug (dict.) István
 – 361
 – 656
 – 660
 –, mr. 699
 –, apát 644
 –, garicsi (Garig-hegyi) perjel 595
 –, karpap, káptalani kiküldött 730
 –, nyitrai karpap 101
 –, pap 368
 –, testvér,-i püspök 240
 –, szerzetes 240
 –, testvér, lekéri apát 175
 –, pap, kisvárdai rector, borsovai alesperes 673, 581, 680
 –, vajai rector 142
 –, mr., pozsonyi kanonok 380
 –, mr., boszniai kanonok 64
 –, mr., esztergomi kanonok 535
 –, váci kanonok 172
 –, zágrábi olvasókanonok 166
 –, sági prépost 713
 –, a Vinica vári Szt. Kereszt-egyház papja 204
 –, horvát-szlavón-dalmát herceg, erdélyi herceg, Szepes és Sarus ura, Károly király és Erzsébet királyné fia, Lajos király és András herceg testvére 1, 5, 47, 157–159,

- 166, 182, 184, 192, 256, 262, 278, 312, 314, 317–318, 320, 334, 340, 362, 375, 391, 404, 414, 427, 437–438, 475, 482, 485–487, 489, 491–492, 501, 505, 515, 524, 546, 549, 565, 567, 587–588, 591, 597, 599, 614–616, 618, 624, 636, 638, 645, 648, 661, 679, 700, 706, 730, 738, 752–753, 757
- , I. Szent, király (H) 105, 171, 196, 214, 217, 233, 528, 732
- , ifj. király, erdélyi herceg 404
- , III., király (H) 656
- , V., király (H) 706, 769
- , Szerbia királya 405
- , bán, Ders c. fia, Ug (Wgh) nemzetségbeli 359
- , erdélyi vajda, királyi tanácsos, királyi familiaris, Szolnok m.-i ispán, a Nápolyi Királyság (Si) kormányzója, Dénes, Miklós, Imre, István és László apja 49, 157–159, 208, 210, 346, 355, 358, 379, 547, 675, 689, 706
- , békásmegyeri jobbággy 699
- , budai polgár, budai és esztergomi királyi kamaraispán 618
- , famulus, szolga 623, 633–634
- , királyi ember, beremendi 156, 226
- , királyi ember, szilvaközi 422
- , litteratus 501, 565
- , mr., litteratus, hanvai klerikus 620
- , m.-i ember 222
- , Pozsony m.-i alispán 101
- , serviens 743
- , serviens, csehi 656
- , Wodycha-i c. 134
- , kisvárdai 683
- , mándi 765
- , mr., sitkei 593, 585
- , Adorján testvére 372, 396
- , András altárnokmr. testvére 208
- [!] apja, Bertalan 592
- , kaproncai Orsolya férje 530
- , Simon, Bertalan, Miklós és Ilona testvére 277
- , mr., pacsai, Zala m.-i alispán 198, 396, 372, 406
- , mr., pannonhalmi notarius 214, 217, 233
- , mr., Péter apja 391
- , mr., Péter apja, notarius 375
- , András fia, Chaby-i 165
- , András fia, Miklós és Imre testvére 746
- , Antal fia, villicus, békásmegyeri hospes 699
- , Arteus fia, Fyles-i 41
- , Bedek fia, András és Péter testvére, hernádnémeti 592
- , Begze fia 39
- , Bekch fia, Margit testvére, zsidói 496
- , Benedek fia, Mihály testvére 194
- , Bertalan fia, Péter és Miklós apja, marcaltői 340
- , Beyke fia, Pál fiainak csukmai jobbággya 120
- , Birow (dict.) Pál fia, Hannus és Miklós testvére 287
- , c., Illés bribiri c. fia, Tamás c. testvére 448
- , Cassan (dict.) János c. fia, királyi ember 363
- , Chorba (dict.) Pál fia, Miklós testére, Kayl-i nemes 559
- , Damianus fia, jobbággy 225
- , Demeter fia, tárnoki 456
- , Dénes mr. fia, futaki 169
- , Domokos fia, Jób unokája 348
- , Ethele fia, kartali 423
- , Gál fia, János testvére, mesteri 443, 464
- , Georgyn-i (dict.) Péter fia 358
- , Gergely fia, Lőrinc és Miklós testvére, Domokos mr. küüllői alvárnagy rokona 73, 254
- , Guna (Gunia, Gwnya) mr. fia, Domokos testvére 4, 357, 474, 506
- , György fia, fogott bíró 582
- , György fia, Krassó m.-i szolgabíró 45
- , György fia, Leukus, Twrul, György, Gergely és Simon testvére, nagymihályi 49
- , Herranch fia 647, 653
- , Illés fia, moni 185
- mr., István fia 548, 551, 569
- mr., István mr. fia, nagysejéni 377, 513, 576–578, 607–609, 648, 737
- , István fia, Babareth-i 637
- , István fia, Fudur (dict.) János apja 193
- , István fia, Miklós testvére 127, 189
- , István vajda fia, Miklós, Imre, Dénes lovászmr. és László testvére 706
- , Jakou fia, Jakou apja, szuhai 188
- , János fia 465

- , János fia, Egyed és János testvére, szancsali 689
- , János fia, Gecse unokája, László mr., János és Egyed testvére, felpeseti 355, 358
- , János fia, Jakusfolde-i 193
- , János fia, Lodhardus unokája, Miklós, Amadé és Lodhardus testvére, várkonyi 352, 588, 597
- , János fia, Máté és Endre testvére, István apja 193
- , János fia, Miklós, Imre és Péter testvére 190, 242
- , János fia, Pál unokája, Miklós és Mihály testvére, vejki 497
- , Jób fia, Miklós testvére 382
- , Jurk fia, Gergely apja 417
- , Keled fia, Domokos és László apja, anarcsi 54, 211
- , Lack c. fia, Pál és János testvére, Bosafalua-i 499
- , László fia, Bencench unokája, János testvére, aracsai 198, 406
- , László fia, kázméri nemes 733
- , László fia, Makou testvére, királyi ember 364
- , Lőrinc fia, Baranya m.-i alispán 123
- , Lőrinc fia, Fornus-i 167
- , Lőrinc fia, királyi kápolnaispán, budai prépost, János mr. királyi udvari lovag testvére 628
- , Lőrinc fia, László testvére 231
- , Lőrinc fia, Miklós apja 164
- , Lőrinc fia, récei Balázs, mikói Ágoston, Teke (dict.) Mihály és Teke (dict.) György nagyapja 639
- , Lőrinc fia, Valkó m.-i alispán 730
- , Lukács fia, Lukács testvére, marjai 471
- , Lukács fia, Lukács testvére, ökördi 234
- , Lypto (Lyptou, Liptou, Lipptow) fia, kóvári Margit férje, palásti, királyi ember 356, 501, 509, 535, 543, 661, 617–618 között, 632–633 között, 640, 738
- , Mark fia, János testvére, komlósi 10
- , Márk fia, Péter mr. apja, Domokos nagyapja, Csák nembeli 727
- , Markalf fia, halastói, királyi ember 76
- , Mihály fia 123
- , Mihály fia, árokközi 583
- , Mihály fia, Simon unokája 651
- , Mihály fia, teki, királyi ember 360
- , Miklós fia Mihály és Margit fia 751
- , Miklós fia, Apuz-i, királyi ember 163
- , Miklós fia, bekölcei, nádori ember 359, 500
- , Miklós fia, Demeter testvére 57, 101
- , Miklós fia, enyedi, nádori ember 495
- , Miklós fia, Gyula unokája, salamoni nemes 341, 502
- , Miklós fia, olaszi nemes 704, 715, 724
- , Miklós fia, óvári 577, 608
- , mr., Ákos fia 347, 381
- , mr., Bebeg (dict.) Domokos mr. fia, György, Miklós és Domokos mr.-ek testvére 471
- , mr., Dénes fia, szörényi bán 292, 332, 654, 692–693
- , mr., Gehaan fia, [székes-]fehértvári bíró 644
- , mr., János fia, Varasd m.-i alispán 417
- , mr., Lőrinc fia, Dorogh, Péter és Benedek apja, Doby-i 263
- , mr., Mihály fia, ozalji várnagy 262
- , mr., Miklós fia, Ung m.-i alispán 12, 519–520, 550, 610–611
- , mr., Pousa fia, János, Balázs, László és Miklós mr.-ek testvére, szeri 687–688, 742
- , Mykow fia, Pál testvére 50
- , Nakas (dict.) János fia, László és Péter testvére, litteratus 712, 714
- , Olup fia, Demeter és Pál testvére, ajkai 222
- , Pál fia 328
- , Pál fia, dulói 431, 556
- , Pál fia, litteratus 738
- , Pál fia, Luue-i, királyi ember 224
- , Pál fia, Olivér unokája 533
- , Pál fia, sallói, királyi ember 2, 140, 287, 323
- , Pál fia, Terke (Terk) unokája 446
- , Péter fia, biri 450
- , Péter fia, János testvére, görgényi 355
- , Péter fia, Tamás és Farkas testvére. lekéri 44, 287, 323, 339
- , Péter fia, Zemteu férje 403, 478
- , Péter szentgotthárdi apát testvére 732
- , Peterka fia, Iván testvére 668–669
- , Phyle fia, gyűrűsi 372, 396
- , plébános 772

–, Ponya fia, András, László, Imre és Pál testvére, vasi 246
 –, Pouch fia, hangonyi 476
 –, Raduzlaus fia 735
 –, Rouaz fia, Benedek testvére, liszkai 632
 –, Simon fia, nádori ember 205
 –, Sydou fia 732
 –, Tiba fia, jutasi, királyi ember 376
 –, Ugrin fia, Miklós és János apja, ményői 185
 –, Varisa fia, András testvére, Sornow-i 669
 –, Zenggi Máté fia, lovag 178
 – fia Bálint 328
 – fia Domokos, berencsi 349, 386
 – fia Geregen, királyi ember 509
 – fia György 166
 – fia Illés, Péter, Tamás és Miklós apja 393
 – fia István, németi 241
 – fia Jakab, Sal-i, királyi ember 76
 – fia János 335–336, 455
 – fia János 417
 – fia János, adi, királyi ember 72, 185
 – fia János, Ivan-i, m.-i ember 123
 – fia János, kéri, királyi ember 113, 172
 – fia János, királyi ember 50
 – fia János, László apja, daróci 625
 – fia Kelemen, máriásfalvai 228
 – fia Kuren, jobbágy 204
 – fia László mr., Miklós apja, anarcsi 54, 209, 211, 232, 435, 663, 673, 680
 – fia László, Ilona férje, patonyi 495
 – fia László, örsi 68
 – fia Lőrinc 380
 – fia Mihály 619
 – fia Miklós 365
 – fia Miklós 588, 597
 – fia Miklós, dárói, udvari lovag, királyi ember 195
 – fia Miklós, érseki ember 730
 – fia Miklós, Mihály és László apja 185
 – fia Miklós, Sal-i, királyi ember 76
 – fia Miklós, tarnóci 190, 242
 – fia Myklen 365
 – fia Myko 365
 – fia Pál, jékei, királyi ember 209
 – fia Pál, királyi tárnokmr. embere 730
 – fia Péter mr., dárói, Bars m.-i ispán 490
 – fia Péter, békásmegyeri hospes 699
 – fia Péter, demjéni, királyi ember 501

– fia Péter, semjéni, királyi ember 640
 – fia Pouch mr. Szepes m.-i nemes 408
 – fia Tamás 328
 – fia Tamás, dercsei 41
 – fiai Domokos és László, berencsiek 386
 – fiai Isak és Briccius 619
 – fiai János és András 622
 – fiai Miklós és István 127, 189
 – fiai Miklós és Tamás 592
 – fiai Miklós, Péter, János és Tamás, Fornus-iak 167, 258, 592
Istvánfalva (Estephanfolua), ma Apátistvánfalva 732
 Isyph l. Izsép
Iszkornya (Zkorna), ma major Palást (Plášťovce) határában (Hont m.) 188
Itália 706, 762
 Ite fia János, Orsolya (Vrsula) apja, kaproncai 530
 Itelaka l. Mikelaka
ítélet 47, 114, 123, 195, 197–198, 202–203, 241, 243–244, 286, 288, 333, 335, 365, 376, 400, 410, 423, 429, 455, 494, 505, 531–532, 536, 593, 598, 603, 617, 631, 655–656, 664, 714, 725, 732, 738
 – *alóli felmentés* 286, 637
ítéletlevél 455,
ítélkezési jog 184, 328, 467, 723
 Ithebew l. Ittebö
Ittebö (Ithebew), ma Alsó- és Felsőittebe (Novi és Srpski Itebej), Sze. 423
 Iuachinus fiai, kajdacsiai 195
 Iuan l. Iván
Iuanfelde, birtok (Vasvár m.) 583
Ivan (Iwan), birtok (Baranya m.) 73
 Iván (Iuan), Nezeba fia, jobbágy 204
 – (Ivan), jobbágy 225
 – (Ivan), Benk fia, esküdt 417
 – (Ivan), Ivan fia, esküdt 417
 – (Yuan, Juan), Egyed fia, László, András és Demeter apja 377
 – (Iwan), Kozma fia, nádori ember 560
 – (Yuan, Yvan), Peterka fia, István testvére 668–669
 – (Iwan) fia Dezső mr. 346, 379
 – (Ywan) fia János, Bodrog m.-i szb. 549
 – (Iuan, Jowan) fia László mr., kállói 186–187 279, 310
 – (Iwan) fia Lukács, Kutleen-i, várnépbeli 710–711

– (Iwan) fia Lukács 8
 – (Iwan) fia Mihály, vajdai 183
 – (Iwan) fia Pál, Erzsébet apja, németselestei 480
 – (Iwan) fia Balázs, Endre és Ruz (Ruh) 735
 Ivan I. Iván
 Iwanch fia György, Sixtus mr. unokaöccse 701
 Ivánka (Iwanka), Lénárd fia, királyi ember 293
 – (Ivanka) fia János, kiscsepcesényi, királyi ember 529
 – (Iwanka) fia János 260
 – (Iwanka) fia Ug (Wgh), Ug (Wgh) nemzetségbeli 359
 Ivanka I. Ivánka
Iwa, birtok (Szolnok m.) 713
 Iwan I. Iván; Karusuch (dict.) Iván
 Iwanka I. Ivánka
 Izath fia Benedek, zimányi 39
Izsép (Iep) 8
 – (**Isep**), ma Magyarizsép (Nižný Žipov), Sz. 499
 – (**Isyph**), ma Tapolyizsép (Vyšný Žipov), Sz. 615, 624

J

Jablánc (Jablunczha), ma Jablonica, Sz. 587
 Jablonica I. Jablánc
 Jablunczha I. Jablánc
 Jadra I. Zára
 Jadrius, Lucianus apja, zenggi polgár 162
Jagodna, birtok (Baranya m.) 40, 64, 144
Ják (Jak, Tyak) (Vasvár m.) 449, 465
 Jak I. Ják
 Jakab I. Dessinich Jakab
 – I. Nagy (Magnus) Jakab
 – 732
 –, mr., esztergomi kanonok 524
 –, pap, garamszentbenedeki szerzetes 39
 –, pap, zágrábi Szt. Márk-egyház rector-a, zagorjai alesperes 539–540
 –, pataki pap, vikárius, királynéi káplán 751

–, idai dékán 557
 –, a Methlika-i Szűz Mária-egyház papja 243
 –, nepi (Nepesiensis) püspök 227, 240
 –, mr., káplán, veszprémi kanonok 334
 –, mr., Kőrös m.-i ispán, nagykemléki várnagy 508
 –, mr., Tolna m.-i alispán 107, 357, 474, 506
 –, budaváraljai polgár 660
 –, pozsonyi bíró 43
 –, pozsonyi esküdt polgár 43
 –, pozsonyi polgár 43
 –, királyi ember 466
 –, Cruce-i, nápolyi közjegyző 681, 702
 –, kápt.-i kiküldött 561–562 között
 –, Cheh (dict.) István és Miklós litteratus apja, Hany-i, Felician nemzetségbeli 527
 –, vámszedő, servitor 342
 –, vásárdi 220
 –, brassói 526, 639
 –, zenggi bíró 162, 178
 –, Adorján fia, Albert testvére, György és Benedek apja, komlósi 10
 –, Adorján fia, Albert testvére, komlósi 10
 –, András fia, János testvére, csépáni 400
 –, Bekus fia, János és Miklós testvére 231
 –, Berkus fia 320
 –, c., Mátyás fia, egresdi 556
 –, Cheech fia, Péter apja, bátori 666
 –, Dezső fia, nádori ember 205
 –, Domokos fia, kusalyi 72, 185
 –, Donch fia 518
 –, Frank fia, Mihály testvére, Zemplén m.-i alispán 261, 622
 –, Geche fia, Miklós testvére, semjéni 218
 –, Gyke fia, tárkányi, királyi ember 224
 –, György fia, András unokája, Péter és András testvére 359, 546
 –, György fia, királyi ember 57
 –, István fia, Sal-i, királyi ember 76
 –, Jakab fia, Pyrus (dict.) Pál unokája 689
 –, Jakab fia doroszlói 360
 –, János fia, András testvére, Kalsa-i 263
 –, János fia, Domokos testvére 132
 –, János fia, vaskapui, királyi ember 120
 –, János fia, zselízi 60
 –, Kasas fia 328
 –, komlósi Kathlyn fia, Péter, Mihály, Miklós és Máté testvére 630

–, Lengel (dict.) János fia, Leukus, László, Ábrahám és János testvére, nagysemjéni 377, 578, 648, 737
 –, Leukus fia, Miklós és László testvére, Chaty-i 338
 –, Lodomerius fia, m.-i kiküldött 372
 –, Medue fia, Pál testvére, János apja 368
 –, Mihály fia, Barnabás, László és Pál testvére, izsépi 615, 624
 –, Miklós fia, királyi ember 561–562 között
 –, Miklós fia, pozsonyi bírós 342
 –, Miklós, Domokos és Leustachius apja, taskándi 146
 –, mr., Detricus fia, litteratus 397, 428–430, 489, 599
 –, mr., Dosa (Dausa, Dowsa) nádor fia, Pál mr. testvére, Szabolcs m.-i ispán 65, 186, 218, 229, 230, 250, 281, 310, 548, 551, 569, 612, 311
 –, mr., Jakab fia, lónyai 581
 –, mr., János fia, Illés és János mr.-ek testvére, koltai 655
 –, mr., Paska fia 66
 –, mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, László, János, Imre, András és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
 –, Mike fia 320
 –, Myske fia, Pál testvére, örsi 68, 689
 –, Oldruh fia 732
 –, Péter fia, csebi 53–54 között, 134–135 között
 –, Rosth fia, Miklós és Mihály apja, patasi 446
 –, Sampson fia, surányi 385
 –, Terk (Terke) fia, Pál testvére, János apja 446
 –, Tor (dict.) Péter fia, Fülöp testvére 431, 556
 – fia Antal, somogyi, királyi ember 360
 – fia Briccius, szodói 755
 – fia Gergely, Kezw-i 68
 – fia György 626–627 között
 – fia János 253, 288
 – fia János 598, 725
 – fia János mr. 234
 – fia János, nyényei 617, 725
 – fia János, ricsei hospes, polgár 505, 613
 – fia László, anarcsi, királyi ember 209, 232, 745, 748

– fia Miklós 626–627 között
 – fia Miklós, csegödi, királyi ember 403, 478
 – fia Miklós, Kraszna m.-i nemes 247
 – fia Miklós, tárnoki servitor 697–698, 700
 – fia Pál mr., János, Mihály és Péter apja 174
 – fia Péter, András apja, pereked 176
 – fia Péter, László apja 667
 – fia Péter, László apja, Körös m.-i 664, 705
 – fia Simon, Miklós apja, korongi 503
 – fiai Miklós, Domokos és Leustachius, taskándiak 146
Jakabus Gemulche, gyümölcsös Zauz határában 333
 Jakch, mr. 185
 –, György testvére, hercegi ember 487
 –, mr., Miklós testvére, királyi udvari lovag 1, 72, 511,
 Jakou, István fia, szuhai 188
 – fia Blagonya, Liptó és Körös m.-i szb. 174
 –fia István, Jakou apja, szuhai 188
 – fia László mr., nagymihályi 550, 611
 – fia Miklós, Miklós apja, fedemesi 188
Jakusfeulde (Jakusfolde), birtok (Zala m.) 193–194
 Jakusfolde l. Jakusfeulde
Jám (Jam), birtok (Krassó m.), ma Iam, Ro. 463, 563
 – **(Jam)**, patak 563
 Jam l. Jám
Jamnik (Jemnyk), ma Jamník, Sz. 494
 Jamník l. Jamnik
Jánk (Jank), ma Jánkmajtis része 45, 412, 463, 563,
 Jank l. Jánk
 Jánkmajtis l. Jánk
 János l. még Johan, Jans
 – l. Angel (dict.) János
 – l. Aprod (dict.) János
 – l. Bolug (dict.) János
 – l. Cantor (dict.) János
 – l. Cassan (dict.) János
 – l. Chuer (dict.) János
 – l. Chuz (dict.) János
 – l. Condor (dict.) János
 – l. Egri (de Agria) János
 – l. Eles (dict.) János

- l. Fudur (dict.) János
- l. Herbeech (dict.) János 186
- l. Lengel (Lengen) (dict.) János
- l. Lupchyn
- l. Nagy (Magnus) János
- l. Nagy Fekete (Magnus Niger) János
- l. Nakas (dict.) János
- l. Nemuth (Nemeth) (dict.) János
- l. Nogh (dict.) János
- l. Pelvos János
- l. Perles János
- l. Pouch (dict.) János
- l. Repas (dict.) János
- l. Retkus (dict.) János
- l. Roh (dict.) János
- l. Stiptouich János
- l. Streconich János
- l. Sydou (dict.) János
- l. Szabó (Sartor) János
- l. Taplan (dict.) János
- l. Thezer (dict.) János
- l. Thorny János
- l. Tóth János
- l. Vörös (Rufus) János
- l. Werthes-i (dict.) János 423
- l. Zacalus (dict.) János
- , mr. 576
- , mr., aradi kanonok 563
- , mr., barsi főesp., vikárius 772
- , bényi prépost 661, 738
- , borsodi főesp., egri kanonok, vikárius 5, 59, 103, 369, 439–440, 635, 638
- , mr., budai dékánkanonok 150, 732
- , mr., budai kanonok 665
- , mr., budai örkanonok 150, 496, 538, 665
- , mr., borsodi főesp., vikárius 54, 211, 435, 545, 557, 581, 673, 680
- , mr., boszniai kanonok 64
- , dragonai püspök 143
- , esztergomi érsek 143
- , egri olvasókanonok 5, 59, 103
- , egri örkanonok 5, 59, 103
- , mr., [székes-]fehértvári éneklőkanonok 109
- , [székes-]fehértvári olvasókanonok 416
- , [székes-]fehértvári prépost 767
- , gercsei főesperes 243, 278, 540
- , mr., győri kanonok, poki Dezső c. fia 597
- , hunfalvai plébános, főesp. 75
- , jánosi rector 142
- , káplán 43
- , kaposi rector 242
- , karpap 482
- , kőri olvasókanonok 169
- , maróti rector 11
- , németi plébános, vikárius 142, 714, 771
- , őrszerzetes 342
- , mr., nyitrai olvasókanonok 233, 559
- , pap 360
- , pap 391
- , pap, András fia, László és Miklós testvére, nagysejéni 751
- , pap, konv.-i kiküldött 690
- , pap, vasvári kanonok 593
- , perjel 342
- , pilisi apát 491, 501, 509, 535, 543, 565, 645, 661, 699, 738
- , prebendárius 632–633 között
- , presbiter, turóci örkanonok 529
- , somosi rector 545, 557
- , szentgotthárdi apát 732
- , szerzetes 240
- , újudvari Szt. Péter-egyház papja, káplán, protonotarius 200
- , ternopoli (Ternopolensis) püspök 143
- , pannonhalmi perjel 196
- , trebinjei (Tribuniensis) püspök 143
- , várad-előhegyi prépost 185, 330, 651, 720
- , valkói főesperes 132
- , zágrábi apát 243, 539–540
- , zólyomi főesperes 217, 323
- , mr., vasvári dékánkanonok 239, 480
- , veszprémi al-olvasókanonok, kanonok, bíró 332, 458
- , veszprémi olvasókanonok 416
- , veszprémi püspök, királynéi kancellár, titkos kancellár 157–159, 208, 210, 275, 371, 706, 749–750, 764
- , Valente-i, genovai kormányzó 395, 442, 468, 484
- nádor, Miklós mr. apja, Ung m.-i ispán 12, 519–520, 610–611, 550
- , mr., Sopron m.-i alispán 465
- , Turóc m.-i ispán 365
- , kedhelyi falunagy 732
- , szakonyfalui falunagy 732
- , királyi notarius 404
- , mr., érseki notarius 371

- , Valkó m.-i szb., Ruch-i 730
- , Veszprém m.-i szb. 222
- , litteratus 434
- , famulus 209, 232
- , famulus 582
- , pesti kézműves 660
- , takács 732
- (Ianus), jobbágy 225
- , Aga-i 404
- , sorgonoi 706
- , Ábrahám testvére, királyi ember 57
- , Péter budai olvasókanonok és Benedek testvére 58
- , András fia 365
- , András fia 770
- , András fia, Bertalan unokája, Péter testvére 534
- , András fia, Coza és Balázs testvére, Irugd-i 169
- , András fia, Filgewart-i, királyi ember 73
- , András fia, Jakab testvére, cséáni 400
- , András fia, panaszi, királyi ember 403
- , András mr. fia, Péter unokája, Mark, András, Fülöp és Miklós testvére, kispalugyai 492–493, 523–524, 536
- , Angel (dict.) János fia, Miklós és László testvére, Gresencha-i nemes 595
- , Antal fia, pécsi egyházmegyei pap, pécsi kanonok 82, 87–90, 95–98
- , Balázs fia, Gyapul (dict.) Benedek testvére 615, 624
- , Balázs fia, László testvére, túri, királyi ember 689
- , Balázs fia, serviens 743
- , Beke c. fia, László testvére, Baywr-i 309
- , Bekus fia, Jakab és Miklós testvére 231
- , Belyd fia, vicai 331, 394
- , Benech fia 619
- , Benedek fia 617, 725
- , Benedek fia, Dezső unokája, Dezső testvére 444
- , Benenigh fia 212
- , Bertalan fia 592
- , Bertalan fia, Miklós és András testvére 534
- , Bertalan fia, salamoni 341
- , Bolug (dict.) Miklós fia 172
- , Both fia, Gál apja 512
- , Buken fia, Tamás mr. testvére, béli nemes 350, 359 500, 541, 546
- , Chene fia 401
- , Chepanus fia 665
- , Chubud fia, Tamás és Péter testvére, jobbágy 187, 229
- , Chyde fia, Péter apja 665
- , Craz fia, mutnai nemes 483
- , c., Dániel fia 740
- , Demeter fia, Doboka m.-i szb. 152
- , Demeter fia, János unokája, hosszúmezői 615, 624
- , Demeter fia, letenyei villicus 334
- , Demeter fia, tolcsvai, királyi ember 53–54 között, 134–135 között
- , Demeter fia, villicus, békásmegyeri hospes 699
- , Dezső fia, Miklós testvére, vezekényi 114, 286–287
- , Dezső fia, Bereg-i 254
- , Domokos fia 209, 232
- , Domokos fia 627, 641
- , Domokos fia, bögöti 709
- , Domokos fia, csicseri 53–54 között, 134–135 között
- , Domokos fia, István unokája, anarcsi 211, 435
- , Domokos fia, Miklós testvére, komlói 10
- , Doruzlo fia, Doruzlo és Imre testvére 707
- , Drasmus fia 448
- , Ekch fia, Miklós apja 656
- , Eynardus mr. fia, zsámboki 420, 445
- , Fábián fia 193–194
- , Folkus fia, András és Domokos testvére, családi 216
- , Fülöp fia, Márk és Lukács testvére 669
- , Gál fia, István testvére, mesteri 464
- , Geche fia, Gergely, Tamás és Mihály testvére, semjéni 218
- , Gecse fia, László mr., Egyed, János és István apja, felpestesi 355
- , Gelyanus fia, nádori ember 359, 500
- , Gergely fia, Moscha-i, királyi ember 53–54 között
- , Gyula fia 50
- , György fia 121
- , György fia 209
- , Gyula fia, gyulai, királyi ember 526
- , Him fia, Tamás apja, biri 450
- , Iakus fia, jobbágy 225

- , Iluka fia 626–627 között
- , Iouka fia, Lőrinc és Bálint testvére, divéki 225
- , István fia 335, 336, 455
- , István fia 417
- , István fia, adi, királyi ember 72, 185
- , István fia, András testvére 622
- , István fia, Ivan-i, m.-i ember 123
- , István fia, kéri, királyi ember 113, 172
- , István fia, királyi ember 50
- , István fia, László apja, daróci 625
- , István fia, Miklós testvére, ményői 185
- , István fia, Miklós, Péter és Tamás testvére, Fornus-i 167
- , Ite fia, kaproncai, Orsolya (Vrsula) apja 530
- , Iván fia, Bodrog m.-i szb. 549
- , Ivánka fia, kiscsepcsényi, királyi ember 529
- , Ivánka fia 260
- , Jakab fia 253, 288
- , Jakab fia 598, 725
- , Jakab fia, Medue unokája 368
- , Jakab fia, nyényei 617, 725
- , Jakab fia, ricsei hospes, polgár 505, 613
- , Jakab fia, Terk unokája 446
- , János fia 180
- , János fia 336
- , János fia, árokközi, királyi ember 732
- , János fia, Egyed, László és István testvére, felpestesi 358
- , János fia, Gecse unokája, László mr., Egyed és István testvére, felpestesi 355
- , János fia, Imre testvére, necpáli 50
- , János fia, István és Egyed testvére, szancsali 689
- , János fia, jáki 449
- , János fia, László testvére, kajlai 106
- , Jauorsak-i 204
- , Jób fia, famulus 739
- , Kozma fia, bátori, nádori ember 359
- , Kuuer (dict.) Miklós fia, György, László és Gergely apja, velezdi 231, 635–636, 638
- , Lachk c. fia, Pál és István testvére, Bosafalua-i 499
- , Lampert fia, László és Péter testvére 321
- , Langeus fia, nádori ember 410
- , László fia 197
- , László fia 560, 642
- , László fia, Bayun-i 173
- , László fia, Bekus unokatestvére, polyáni 480
- , László fia, Bencench unokája, István testvére, aracsai 198, 406
- , László fia, Illés unokája 679
- , László fia, László apja, tornai 354
- , László fia, nádasdi 170, 239
- , László fia, Pál testvére, királyi ember 163
- , Lengel (dict.) János fia, Leukus, Jakab, Ábrahám és László testvére, nagysemjéni 377, 578, 648, 737
- , Lepes Demeter és Loránd testvére 255
- , Lodhardus fia, István, Miklós mr. budai kanonok, Omode és Lodhardus apja, várkonyi 352
- , Lőrinc fia, doroszlói 360, 575, 604, 694
- , Lőrinc fia, nagyörsi 332
- , Lukács (Luca) fia, Mihály testvére 57, 101
- , Marcell fia 73, 254
- , Marchel fia, romhányi 686
- , Mark fia, István testvére, komlói 10
- , c., Márkus fia 394
- , Markalf fia, János, Miklós, Barnabás, Benedek és Demeter apja, hosszúmezői 615, 624
- , Márton fia, óbudai hospes 665
- , Máté fia 225
- , Mihály apja 11
- , Mihály c. fia, banai 690
- , Mihály fia 322, 325
- , Mihály fia 360
- , Mihály fia, györgyfalvai, királyi ember 526, 639
- , Mihály fia, Miklós apja, mérai 5–6, 42
- , Mihály fia, nádori ember 623, 634
- , Miklós fia 219
- , Miklós fia 671, 685
- , Miklós fia, bárcai 499
- , Miklós fia, Beke testvére, királyi ember 57
- , Miklós fia, biri 450
- , Miklós fia, Cheb-i 124
- , Miklós fia, dobokai nemes 639
- , Miklós fia, királyi ember 242
- , Miklós fia, László és Renoldus testvére 63
- , Miklós fia, László testvére 231

- , Miklós fia, Miklós bán unokája, Amadé testvére 334, 531–532
- , Miklós fia, Mikó testvére, bárcai 8
- , Miklós fia, ninaji 168
- , Miklós fia, Pál testvére, almási 621
- , Miklós fia, Péter és Miklós testvére, mesteri 335–336, 455, 464
- , Miklós fia, putnoki 722
- , Miklós fia, Ugrinus unokája 595
- , Miklós fia, Vak (Cecus) Mihály unokája 363
- , Miklós fia, zsujtai 48
- , mr., Bonch fia, királyi ember, a királyi udvar lovagja 66
- , mr., Briccius fia, László és György apja 345, 378
- , mr., Fizeri (dict.) Mihály mr. fia 772
- , mr., Herbordus fia, Miklós, László és Herbordus mr.-ek testvére, gombai 744
- , mr., Jakab fia 234
- , mr., János fia, Illés és Jakab mr.-ek testvére, koltai 655
- , mr., László fia, kisvárdai 251–252, 345, 378, 560, 623, 625, 627, 633–634, 641, 646, 663, 674, 682–683, 741, 743, 748
- , mr., Lőrinc fia, kanizsai 200, 203
- , mr., Lőrinc fia, királyi udvari lovag, István királyi kápolnaispán, budai prépost testvére 628
- , mr., Miklós mr. fia, Elleus unokája, árokközi 583
- , mr., Pál fia, Him unokája 52
- , mr., Pál fia, kaproncai várnagy 505
- , mr., Pál fia, Marchardus unokája 545, 557
- , mr., Péter fia, csaholyi 7, 472
- , mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, László, Imre, Jakab, András és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
- , mr., Pető fia, székelyalvai, Szepes m.-i nemes 408
- , mr., Petőc fia, szinyei 369
- , mr., Pousa fia, László, Balázs, István és Miklós testvére, szeri, Krassó m.-i ispán, galambóci várnagy, királyi udvari lovag 69, 412, 687–688, 742
- , mr., Sándor fia, köveskáli officialis 332
- , mr., Tamás fia, Tamás, Mihály és László apja 127, 189, 330
- , Mykou fia, Mihály és Miklós testvére, Jakab és András apja, Kalsa-i 263
- , Orrus (dict.) István fia, Ilanch apja 185
- , Pál bán fia, Pál mr. testvére, veszprémi püspök 148
- , Pál fia, István, Miklós és Mihály apja, vejki 497
- , Pál fia, Medue unokája, Mihály testvére 368
- , Pál fia, Miklós és János testvére, mindszei 200
- , Pál fia, Péter és Pál testvére, csukmai 120
- , Pál fia, Reynold testvére, örsi 68
- , Pál fia, Sixtus mr. unokaöccse 701
- , Pál mr. fia, Mihály és Péter testvére 174
- , Péter fia 751
- , Péter fia, [székes-]fehérvári polgár, Erzsébet apja 644
- , Péter fia, Ádám testvére, Zala-i 400
- , Péter fia, dobai nemes 639
- , Péter fia, domahidai 765
- , Péter fia, földesi 195
- , Péter fia, István testvére, görgényi 355
- , Péter fia, János unokája, Balázs testvére 359, 541, 546
- , Péter fia, jobbágy, békásmegyeri hospes 699
- , Péter fia, Katha férje 118
- , Péter fia, ügyvivő 65
- , Péter fia, Miklós apja, Kalsa-i 263
- , Péter fia, Miklós testvére 197
- , Péter fia, mutnai nemes 483
- , Péter fia, Persen unokája, királyi ember 561–562 között
- , Péter fia, salamoni 341
- , Péter fia, simonyi 585, 593
- , Ratold (Ratolth) fia, béli nemes 350, 359, 500, 541, 546
- , Salamon fia, Péter apja 315, 321
- , Sándor fia, Gömör m.-i ispán 277
- , Sándor fia, királyi ember 607–609
- , Sándor fia, rohodi, királyi ember 576–578
- , Sándor fia, váncsodi 507
- , Sebestyén fia 163
- , Simon fia, Miklós testvére, komlósi 10
- , Szilveszter fia 359
- , Tamás fia, csapi 606, 643

- , Tamás fia, Dénes, Abych, Ábrahám és Miklós testvére 180
- , Tamás fia, Domokos és Jakab apja 132
- , Tamás fia, komorói 65
- , Tamás fia, László testvére, biri 230
- , Tamás fia, Tamás apja 627, 641
- , Tamás fia, Tamás, László és Mihály apja, lázári 404
- , Tamás mr. csókakői várnagy, Liptó m.-ispán fia, Péter testvére 109
- , Thuhan fia 365
- , Tiba fia 176
- , Vece (dict.) Miklós fia, Renoldus és László testvére, putnoki 41
- , Vulkouim fia, jobbágy 204
- , Wach-i (dict.) Pál fia, óbudai hospes 538
- , Wirzvig (Wirzing) fia, Miklós krakkói polgár testvére 451–452
- , Zala fia 109
- , Zo..... fia, Ábrahám unokája 735
- fia Ábrahám 195
- fia András, Liptó és Kőrös m.-i szb. 174
- fia Balázs, Valkó m.-i szb. 730
- fia Bertalan, kámoni 647, 653
- fia Dénes, Valh-i 41
- fia Domokos 542
- fia Fülöp 671, 685
- fia Gergely 690
- fia Gergely, gyűrűsi 372, 396
- fia György, Miklós testvére, malahi 163, 708, 768
- fia Gyurke, Chaby-i 165
- fia Imre, Fornos-i 258
- fia Imre, János testvére, necpáli 50
- fia István 465
- fia István mr., Varasd m.-i alispán 417
- fia István, Jakusfolde-i 193
- fia Jakab, vaskapui, királyi ember 120
- fia Jakab, zselízi 60
- fia László 186
- fia László mr., rozgonyi 626
- fia László, pelejte 322, 325
- fia László, szedleci, királyi ember 364
- fia László, vajai, fogott bíró 142
- fia Lőrinc, esküdt 417
- fia Máté 133
- fia Máté, szvinnai 111, 161, 308, 326, 343
- fia Máté, bárcai 499
- fia Máté, izsépi 8, 499
- fia Mihály 11
- fia Mihály 167
- fia Mihály, Gudur-i, királyi ember 422
- fia Mihály, kéri, királyi ember 113
- fia Mihály, Pál unokája, Miklós és István testvére, vejki 497
- fia Mihály, szegi 182, 567
- fia Mihály, várjobbágy, m.-i kiküldött 686
- fia Miklós mr., Valkó m.-i alispán 183
- fia Miklós, Cheunekfeu-i 67
- fia Miklós, Ekch unokája 361
- fia Miklós, György testvére, malahi 163, 708
- fia Miklós, vajdai 183
- fia Pál mr., berényi nemes 621
- fia Pál mr., Ponya apja, sztárai 141
- fia Pál, báncai, királyi ember 360, 575
- fia Pál, béli 359, 365, 541, 546
- fia Pál, jobbágy 120
- fia Pál, sztárai 234
- fia Pál, undi, olasz nemes 704, 715, 724
- fia Péter 48
- fia Péter, János és Balázs apja 359, 541, 546
- fia Péter, olasz nemes 704, 715, 724
- fia Péter, panyolai 377
- fia Péter, Pulky-i 179
- fia Péter, Salamon unokája 315, 321
- fia Péter, somosi, Klára férje 179
- fia Tamás mr., biri 415
- fia Tamás, Balázs egri kanonok testvére 740
- fia Tamás, litteratus, szántói 582
- fia Tamás, Miklós apja 330
- fia Tamás, mutnai nemes 483
- fiai Dousa és Lőrinc, Wruzy-iak 370, 411
- fiai Egyed, István és János, szancsaliak 689
- fiai István, Lothardus és Amadé, várkonyiak 597, 588
- fiai Jakab, Illés és János mr.-ek, koltaiai 655
- fiai László, Egyed, János és István, felpesiesiek 358
- fiai Máté, Endre, István 193
- fiai Péter, Miklós, Imre és István 190, 242
- Jánosi (Janusy), ma Kántorjánosi 142**

Jans, Albrecht Strezzén fia, pozsonyi polgár 215
 Janua l. Genova
 Janus fia Jób (Joob) c. 359
 Janusy l. Jánosi
járandóság (debitum) 732, 719
 Jaša Tomić l. Vida
 Jasov l. jászói Keresztelő Szt. János-monostor, konv.-je, prépostja
jászói (Jazou Jazow, Jazo; ma Jasov, Sz.) Keresztelő Szt. János-monostor, konv.-je, prépostja 10, 67, 77, 112, 199, 277, 253, 288, 364, 374, 561 l. még György jászói prépost
jászok bírója 713
Jauorsak 204
 Jazo l. jászói Keresztelő Szt. János-monostor, konv.-je, prépostja
 Jazou l. jászói Szt. Kereszt-egyház konv.-je és prépostja
 Jazow l. jászói Keresztelő Szt. János-monostor, konv.-je, prépostja
Jazurmegye, birtok (Szepes m.) 363
Jazuynnak, folyó 51
Jegendorph (Jegerdorf, Jegherdorf, Jeghendorp) 78, 135, 268
 Jegerdorf l. Jegendorph
 Jeghendorp l. Jegendorph
 Jegherdorf l. Jegendorph
jegyajándék 11, 142, 172, 216, 247, 389, 427, 480, 482, 488, 507, 584, 632, 650–651, 771
jegy 277
Jéke (Jeke) (Szabolcs m.) 209, 560, 641–642
 Jeke l. Jéke
 Jelenec l. Gimes
 Jelka l. Ilka
 Jemnyk l. Jamnik
Jenkfalva (Genkfalva), Kolinfalva közelében 561–562 között
 Jennersdorf l. Gyanafalva
jeruzsálemi Szt. János keresztes lovagok rendje, perjele 51, 147, 244, 405, 539
 Joachim (Yoachim), Trottus fia, Nigha férje, Bescha-i 162, 178
 Jób (Job) fia Domokos, István apja, Miklós testvére 348, 382
 – (Job) fia János, famulus 739
 – (Joob) c., Janus fia 359

Job l. Jób
 Jobagy l. Jobbágyi
jobbágy 7, 41, 63, 120, 123, 175, 183, 186–187, 191, 200, 203–204, 225, 228, 241, 311, 327, 340, 357, 372, 392, 396–397, 402, 412, 428, 436, 447, 467, 474, 486, 497, 506, 509, 543, 547–548, 558, 560, 568, 570, 574, 576, 578, 596, 605, 609, 612, 616, 618, 620, 648, 677, 695, 699, 709, 716, 719, 732 l. még szökött jobbágy, egyházi nemes jobbágy
Jobbágyi (Jobagy) (Nógrád m.) 179
jobbágytelek 68
jobbágytelek-hely 185
joghatóság alóli kiemelés 626
jogok elfoglalása 172
jogok megosztása 118
jogtudós 78
 Johan von Arwangen 399
 Johan, bíró, helytartó 601
 Johanna, királynő (Si), András herceg, ill. Tarantói Lajos felesége 61, 177, 210, 395, 409, 419, 425, 442, 460, 468, 484, 516, 589–590, 594, 706, 756
 Jóka l. Ilka
 Jolad (Jolath) fia András, m.-i ember, fogott bíró, vajai 7, 142
 Jolath l. Jolad
 Joob l. Jób
 Jorius fia Károly, serviens armorum 573
 Joseph, Miklós fia, mátyásfalvai 179
 – fia Mihály 501, 565, 661
jótállás 464
jóváhagyás 270
 Jowan l. Iván
 Juan l. Iván
jubileum 425
juh 4, 587
 Jurk fia István, Gergely apja 417
 Jutas, ma Veszprém része 222, 376
 Jwga fia Lupchyn (István), vajda 670

K

Kaba (dict.) Demeter fia Miklós mr., balai 566

Kabalak, hely, Kucslin birtok határában 733
Kajdacs (Kaydach) (Tolna m.) 195
Kajla (Kayla), ma Caila, Ro. 106
kakas 184
Kakonya (Somogy m.) 531–532
Kál (Kal), falu, ma Mindszentkál 458
– (**Kal**), falu, ma Szentbékáll 458
Kal l. Kál
Kal l. Köveskál
Kal'ava l. Kalyava
Kalach l. Kalács
Kalács (Kalach), birtok (Sopron m.) 331, 394
kalács 328
Kalade (Kaladei), birtok, később pusztá Patak (Nógrád m.) és Balog (Hont m.) között 353, 402
Kaladei l. Kalade
Kalanda l. Kalonda
Kalanga l. Kalongya
Kalbasa l. Kolbása
Kalindichfolua l. Kalindicsfalva
Kalindicsfalva (Kalyndichfolua, Kalyndichfolua, Kalindichfolua), falu Szentgotthárd mellett 732
Kaliua l. Kalyava
kalmár 255, 447, 626
Kálló (Kallo) (Moson m.) 718
Kallo l. Kálló
Kálló l. Nagykálló
Kallow l. Nagykálló
Kálmán, győri püspök 139, 157–159, 208, 210, 352, 392, 528, 647, 653, 694, 706
Kalnik l. Nagykemlék
Kálnok (Kalnuk), ma Máriakálnok 524
Kalnuk l. Kálnok
Kalocsa, város 28, 459
–i (*Calocensis*) *kápt.* 27
–i *egyház suffraganeus-ai* 30
–i *egyház vassallus-ai* 29
–i *egyházmegye* 28, 80, 83, 298
–i *prépost* 749
Kalonda (Kalanda), ma Kalonda, Sz. 686, 693
Kalongya (Kalanga), föld Tuzsér (Geustusera) birtokban, ma pusztá Tuzsér mellett 642, 646, 560
Kalsa 263

Kalyava (Kaliua), ma Szepeskárolyfalva (Kal'ava), Sz. 408
Kalyndichfolua l. Kalindicsfalva
Kalyndichfolua l. Kalindicsfalva
kamarahaszna 618, 730
Kamaricha l. Kamaricsa
Kamaricha l. Kamaricsa
Kamaricsa (Kamaricha), birtok 117
Kámon (Kamun), ma Szombathely része 647, 653
Kampune l. Campune
Kamun l. Kámon
kancellár, országé 184 l. még királyi titkos kancellár, királynéi kancellár
Kanda, birtok (Nógrád m.) 293
Kanisa l. Kanizsa
Kanizsa (Kanisa, Kanyza), ma Nagykanizsa 200, 203
kánonjogi doktor 91
kanonok 95, 334, 352, 380, 390, 392, 410, 416, 439, 458, 478, 485, 496, 498, 500, 524, 535, 538, 543, 563, 575, 593, 597, 626–627 között, 639, 665, 669, 692, 696, 701, 732, 740, 742 l. Leukus, Gergely, Domokos, Hugo, Imre, István, János, László, Márton, Mátyás, Mihály, Péter, Pál, Perles János, Sarkan (dict.) Mihály, Tamás
–i *javadalom* 78, 81–82, 84, 87, 91, 95, 267, 268, 270, 273, 298, 302, 306, 451–452, 459 l. még bevezetés
–i *javadalom bevételeitől való megfosztás* 701
–i *javadalom megerősítése* 87
Kántorjánosi l. Jánosi, Laskod
Kanyza l. Kanizsa
Kapi (Copy), ma Kapușany, Sz. (Sáros m.) 145
Kapla (Kapulya) (Gömör m.) 204, 444, 676
káplán 43, 128, 200, 203, 334 l. még Miklós
– *javadalmazása* 43
Kaplán l. Kápolna
Kápolna (Kapulna), ma Erzsébetkápolna (Kaplán), Báhony (Báhoň) része, Sz. 128, 153, 220
kápolna 58, 143, 679, 706, 747
Kapornak (Kopurnuk, Kapornak) (Zala m.), ma Nagykapornak 372, 406

–i (*Kopurnuk, ma Nagykapornak*) Szt.
Megváltó-monostor, konv.-je 372, 396, 406
Kapornokvölgy (Kapurnukwelgh), völgy
170

Kapos (Copus, Kapus), ma Nagykapos
(Vel'ké Kapušany), Sz. 12, 242, 519–520,
550, 610–611

Káposztafalva (Cabsdorf) 453

kappan 328

Kapronca (Kaproncha), ma
Magyarkapronca (Koprivnica), Sz. 530

– (**Kaproncha, Caproncha**), vár, város,
ma Koprivnica, Ho. 117, 180, 505, 579

Kaproncha l. Kapronca

káptalan l. aradi, boszniai, budai, csanádi,
egri, erdélyi, esztergomi, fehérvári,
kalocsai, nyitrai, pécsi, pozsonyi, pozsegi,
szepesi, váci, váradi, vasvári, zágrábi kápt.

–i *kiküldött* 44, 60, 63, 66, 69, 73, 110,
114, 120, 128, 165, 170, 172, 180, 197,
201–202, 212, 216, 220, 222, 232, 234,
248, 257–258, 286, 323, 332, 334, 336,
359, 363, 373, 376, 391, 410, 428, 463,
478, 482, 489, 495, 500, 514, 524–525,
530, 541, 543, 561–562 között, 563–564,
575, 579, 593, 597, 607–609, 624, 632–
633 között, 634, 640, 669, 725, 730, 732–
733, 738, 742, 748

–i *örzöhely (camara)* 46, 103

Kaptol l. pozsegi kápt.

Kapulna l. Kápolna

Kapulya l. Kapla

Kapurnukwelgh l. Kapornokvölgy

Kapus l. Kapos

Kapušany l. Kapi

Kapuas, hely, Berekenyes közelében 703

Kapuvár (Capu), vár 628

kár megfizetése, helyreállítása, jóvátétele
313–314, 317, 437

Karachinus nemzetsége 660

Karachinus özvegye, Erzsébet 660

Karachon fiai Serachen, Bálint, Miklós és
Lukács 245

Karakó (Karakou, Caracou), ma pusztá
Szécsény közelében (Nógrád m.) 555

Karakou l. Karakó

Karaso l. Krassó

Karassow l. Krassó, krassói főesperesség

Karaz (dict.) Pál, András fia, királyi ember
224

Karcha l. Karcsa

Karcsa (Karcha), ma Egyházaskarcsa
(Kostolné Kračany) v. Királyfiakarcsa
(Kráľovičove Kračany) része, Sz. 153
kardinális 238, 280, 289, 405, 407, 409,
413, 425, 459–460, 539–540, 552–553,
600, 756

károkozás 55, 283–284, 313–314, 317,
412, 437, 485, 523, 543, 562, 675, 699

Károly (Karul), ma Nagykároly (Carei),
Ro. 651

Károly, durazzo herceg 600

–, I., király (H, U, Da, C), Lajos király,
valamint András és István hercegek apja,
Erzsébet királyné férje 5–6, 9, 42, 113,
150, 157–159, 197, 208, 256, 285, 287,
293, 320, 359–360, 423, 441, 449, 458,
526–528, 554, 587, 617–618 között, 624,
628, 632–633 között, 694, 707, 727

–, Jorius fia, serviens armorum 573

karpap 101, 258, 374, 428, 482, 564, 730

kárpótlás 572

kártérítés 677

Karthal l. Kartal

Karul fia Miklós, Chaby-i 165

Karul l. Károly

Karusuch (dict.) Iván (Iwan), jobbág

Kasas fia Jakab 328

Kassa (Cassa), ma Košice, Sz. 210, 629

Kassad (Bihar m.) 471

kasza (eszköz) 549

kasza (mértékegység) 586

kaszáló 47, 68, 172, 263, 292, 392, 496–
497, 547, 571, 625, 678, 701, 770

Katalin, Ábrahám felesége, Mako lánya
142

–, Gerew fia Miklós fia László felesége,
Ders c. lánya, László anyósa 389, 488

–, Germanus lánya, Leustasius mr.

testvére, Péter bán özvegye 728

–, szentmihályi Mihály mr. lánya, szentei
Péter felesége 427, 482

Katha, Ambrosius lánya, Miklós testvére,
Kamaricha-i 117

–, Péter fia János özvegye 118

Kathlyn, Cyne (dict.) Péter lánya, Marouth
mr. testvére, károlyi Miklós mr. özvegye
651

–, komlósi László és Anna testvére,
Miklós, Péter, Mihály, Jakab és Máté anyja
630
katona 758
Kaydach l. Kajdacs
Kayl 559
Kayla l. Kajla
Kaza, birtok (Borsod m.), ma Sajókaza
670, 676
Kazimer l. Kázmér
Kazimír l. Kázmér
Kázmér (Kazmyr), ma Kazimír, Sz. 733
Kázmér (Kazmerius) litteratus, Tamás és
Miklós apja 190, 242
–, lengyel király 256
– (Kazimer), Vadak fia, Dragizlow
unokája, Habach testvére, Vorsan-i 393
Kazmerius l. Kázmér
Kazmyr l. Kázmér
Kecel (Keczal), ma Magyarkecel,
Alsókecel (Căţăluş unguresc, Meseşeni de
Jos), Ro. 247
kecske 141, 587
Keczel l. Kecel
Kede, Docley fia, jobbágy 204
Kedhel l. Kedhely
Kedhely (Kedhel), ma Rábakedhely 732
Keer l. Kér
Keeth l. Kércs
kegyuraság, kegyúri jog 119, 188, 263,
378, 440, 497, 561–562 között, 621, 629,
694, 701
kehely 143, 732
Kehidakustány l. Kustány
Kek, birtok 504
Kekche l. Kékcse
Kékcse (Kekche), birtok (Szolnok m.) 163
Kéki (Keky) (Bács m.) 360
Keky l. Kéki
Keled fia István, Erzsébet férje, László és
Domokos apja, anarcsi 54, 211, 435
Kelemen, birtok (Bács m.?) 427
Kelemen l. Nagy (Magnus) Kelemen
– fia Domokos, salamoni nemes 341, 502
– fiai 50
–, Beke fia, Feuldruh és Balázs testvére,
olaszi nemes 704, 715, 724
–, István fia, máriásfalvai 228
–, jobbágy 497

–, László fia, Miklós és Gergely testvére,
biri 450
–, Miklós fia, Egyed és Bichou testvére
694
–, Miklós fia, Isicha, Gyula és Rimko apja,
Varasd vári 204
–, VI., pápa 13–38, 61–62, 71, 78–98, 104,
112, 135–138, 143, 147, 177, 207, 227,
235–236, 240, 243–244, 264–276, 289–
290, 294–306, 395, 407, 409, 413, 419,
424–426, 432, 442, 451–454, 459–462,
468, 473, 484, 516, 544, 552–553, 573,
589–590, 594, 747, 749, 756, 757
Kelemes fia Mykech zágrábmezei
várjobbágy 155, 278
Kelianus l. Kilianus
Kemeche l. Kemece
Kemece (Kemeche), birtok, falu 180, 504
Kemen fia Miklós, jáki 465
Kemene l. Kimle
Kemyn 639
Kendermező (Kendurmezeu), ma
Chendrea, Ro. 526, 639
Kenderpathaka, Lóc határában (Nógrád
m.) 172
Kendurmezeu l. Kendermező
Kenecz l. Kenez
kenéz, kenézség 24
Kenegech (Kenegench), birtokok 51
Kenegench l. Kenegech
Kenez (Kenecz) fia Fülöp, geszti, páldi,
királyi ember 153, 650
kenyér 184
kepe 606
képviselő, ügyvivő 1, 5–6, 8, 42, 44, 48–49,
51, 58–59, 65, 67–69, 74–75, 101, 111,
114, 121, 123, 130, 133, 134–135 között,
150, 160–161, 163, 165–167, 169, 172–
173, 175, 179, 182, 185, 193, 195, 211,
214, 217, 222, 231, 233, 241, 244, 246,
258, 263, 277–278, 287–288, 293, 308,
323, 326, 329–330, 334, 339, 341, 343,
359, 361, 364–365, 368–369, 371, 376,
380, 386–387, 389, 400, 404, 410, 412,
415, 423, 434–435, 440, 444, 446, 450,
455, 457–458, 464, 471, 476, 501, 503,
519, 523, 541, 546, 555, 561–562 között,
565, 582, 592, 595, 615, 624, 626–627
között, 632, 640, 648, 650, 656, 661, 675,
683–684, 693, 696, 708, 714, 718, 722,

732, 735–738, 751, 767 l. még procurator, assumptor termini

Kér (Keer) (Somogy m.) 320

– (**Keer**), ma Abaújkér 113

– (**Keer**), ma Szamoskér 415

– (**Keer**), nemzetség 327

Kerchiche (Vasvár m.) 481

Kércs (Keeth), ma Nyírkércs, birtok 59

Kerecsend l. Laksó

Kerektelek l. Dolosd

Keres l. Fehér-Körös

kereskedő 255, 447, 587, 626

Kereskus l. Körösköz

kereszt 130, 172, 365

keresztelés 405

keresztesek 256

Keresztúr (Kerezthur), birtok (Somogy m.), ma Balatonkeresztúr 141

Kerezthur l. Apajkeresztúr

Kerezthur l. Keresztúr

Kerisius fia Domokos 464

kert 497, 538, 547, 561–562 között

Kesovce l. Keszi

Keszend (Kuzund), hegy 180

– (**Kuzund**), ma Chisindia, Ro. 180

Keszi (Alsókeszi, Kezy Inferior, Felsőkeszi), ma Budakeszi 749 l. még alsókeszi Szt. György-egyház

– (**Kezeu, Kezew, Kezw**), birtok (Gömör m.), ma Sajókeszi (Kesovce), Sz. 163, 514, 518, 708, 768

Ketteusmezeu l. Kettősmező

Kéttornyúlak l. Lak

Kettősmező (Ketteusmezeu), ma Chechiș, Ro. 526, 639

Keuar l. Kóvár

Keue l. Keve

Keve (Keue, Kewe), m. 113, 149, 423

Kewe l. Keve

Kezeu l. Keszi

kezes 620

kezesség 281

Kezew l. Keszi

Kezey, birtok 101

kézműves 660

Kezw l. Keszi

Kezw l. Kiskeszi

Kezy Inferior l. Keszi

kifogás 339

kifogással élés 47

kikiáltás, kihirdetés vásárokon és nyilvános helyeken 191, 255, 436, 447, 525, 579, 626

kikötő 237

kiközösítés 243–244, 413, 539–540, 545, 557

Kilianus, mr., a szécsi Szt. Mária

Magdolna-egyház rector-a 772

– (**Kelianus, Kylianus**), Loránd fia 375, 391

– (**Kylianus, Kilienus**) fia András, István testvére, altárnokmr. 208

– (**Kylienius**) fia György 328

Kilienus l. Kylianus

Kimle (Kemene), birtok (Moson m.) 718

kínzás 723

király, kísérete 237, 762

– *visszaérkezése* 429–430, 489, 697–698, 700

– *i ajtónállómr. l. Töttös*

– *i dispensator* 694

– *i ember* 40–41, 44, 50, 53, 53–54 között, 57, 63–64, 66, 72–73, 76, 101–102, 110, 113–114, 120, 128–129, 134–135 között, 140, 153, 156, 163, 167, 170, 172, 180, 185, 190, 195, 197, 201–202, 206, 209, 220, 224, 226, 232, 234, 242, 248, 258, 287, 292, 323, 325, 332, 335–336, 359, 363–364, 373–374, 376, 400, 403, 422, 463, 466, 474, 478, 485, 492–493, 501, 504, 509, 514, 524, 526, 529–530, 535, 543, 561–562 között, 563–565, 575, 577–578, 585, 593, 606–609, 617–618 között, 632–633 között, 639–640, 643, 654, 668–669, 688–690, 692, 711, 716, 719, 725, 732–733, 738, 742–743, 762

– *i hadoszlás* 637, 646, 682, 765

– *i jogok elfoglalása* 365

– *i kamaraispán* 618

– *i kancellár* 184

– *i káplán* 78, 135, 268, 294

– *i kápolna c.-ének helyettese* 135, 294

– *i kápolnaispán* 39–40, 44, 64, 78, 114, 144, 149, 160, 323, 339, 494, 498, 628, 721, 750

– *i lovászmr.* 157, 706

– *i méltóság* 628, 706

– *i mérték* 128, 285, 336

– *i nemes serviens* 103

– *i servitor* 285

– *i tanácsos* 706

–i titkos kancellár 39–40, 64, 144, 494, 498, 750
 –i trón 256, 628, 706
 –i udvar (*curia*) 365, 604, 694, 697–698, 700
 –i udvari alkancellár 109, 157–159, 208, 210, 416, 706
 –i udvari ifjú 292, 723, 762
 –i udvari lovag 1, 66, 72, 80, 109, 126, 145, 195, 210, 260, 390, 511, 628, 637, 687–688, 707
 –i zászlótartó 204
 Királyfiakarcsa l. Karcsa
 királynak tett szolgálat 49, 113, 157–158, 181, 210, 260, 285, 292, 421, 527, 554, 626, 628, 637, 655, 687, 688–689, 707, 710–711, 723, 727, 739, 755, 761
 királyné, gyóntatója 266
 –i al-asztalnokmr. 725
 –i ember 732
 –i kancellár 750
 –i káplán 302, 732, 751
 –i kincstartó 273
 –i officialis 269
 –i tárnokmr. 157, 706
 –i udvarbíró 157, 481, 706
 –i vámszedő 269
 királynő l. Johanna
 Kis (Parvus) Boda 130
 Kis Kezw l. Kiskeszi
 Kisbossány l. Bossány
Kiscsepcsény (Kysmayus), ma Malý Čepčín, Sz. 529
 Kisdoba l. Doba
 Kisdömölk l. Dömölk
Kisfalud (Kysfolud) (Baranya m.) 497
 – (**Kysfolud**), ma Barskisfalud (Vieska nad Žitavou, Sz.), birtok (Bars m.) 60
 Kisgeszt l. Geszt
 Kisida l. Ida
 Kisillye l. Illye
Kiskeszi (Kis Kezw, Minor Kezw, Kezw) (Komárom m.), ma Malé Kosihy, Nagykeszi (Vel'ké Kosihy) része, Sz. 246
kiskorú 48, 146, 444, 518, 557, 601, 615, 624
 Kislóc l. Lóc
 Kismákfa l. Mákfa
 Kismarja l. Marja
 Kispaluga l. Kispalugya

Kispalugya (Kispaluga, Kyspalugia, Kyspalugya, Palugya, Paluga, Palugia, Pologya, Kyspalogya), birtok, falu (Liptó m.), ma Palúdzka, Liptószentmiklós (Liptovský Mikuláš) része, Sz. 130, 492–493, 523–524, 536
 Kissáros l. Sáros
Kis-Szamos (Wizzamos, Wyzzamos), folyó 355, 358
Kistapolcsány (Kysthopolchan), ma Topol'čanky, Sz. 39
Kistárkány (Kystarkan, Tarkan), ma Malé Trakany, Sz. 743, 572
 Kisugróc l. Ugróc
Kisvárda (Kysvarad, Kysvarada, Varada, Warada, Warda) 251–252, 292, 378, 560, 581, 623, 625, 627, 633–634, 641, 646, 663, 673–674, 680, 682–683, 741, 743 748, 751
 Kisvitéz l. Vitéz
kiváltság 134, 591
kivégzés 198
kizárás (házból, házhelyből, birtokból, javakból) 482, 739
 Klára, Ákos mr. felesége, Fülöp nádor özvegye
 –, görgői György özvegye 494
 –, Klára és nádasdi Domokos lánya, somosi János fia Péter felesége 179
 –, Miklós fia Mihály lánya, Chataz c. unokája 751
 –, nádasdi Domokos özvegye, berzevicei Mihály mr. felesége, Klára anyja 179
 –, nemes asszony, sztárai János fia Pál mr. felesége 141
 –, vajai Klára lánya, Miklós és Erzsébet testvére 632
 –, vajai Miklós lánya, liszkai Dezső özvegye, Miklós, Erzsébet és Klára anyja 632
 Kláštor pod Znievom l. turóci Szt. Szűz-egyház, konv.-je, prépostja
klerikus 232, 416
 Kliknoh l. Kluknó
 Klis l. Klissza
Klissza (Clyssya), ma Klis, Ho. 448
 Kluknava l. Kluknó
Kluknó (Kluknow, Kluknoh, Kliknoh, Klyknoff), ma Kluknava, Sz. 408, 561–562 között

- Kluknoh l. Kluknó
 Kluknow l. Kluknó
 Klyknoff l. Kluknó
 Knin l. Tinin
 Koksóbaksa l. Baksa
 Kokšov-Bakša l. Baksa
 Koláre l. Kóvár
Kolbása (Kolbasa, Kalbasa), birtok, falu, ma Brezina, Sz. 733
 – **(Kolbasa, Kalbasa)**, folyó 733
 Kolbasa l. Kolbása
 Kolinfalu l. Kolinfalva
Kolinfalva (Kolinfalu, villa Kolin), ma Kolinovce, Sz. 561–562 között
 Kolinovce l. Kolinfalva
 Kolontár l. Lörinte
kolostor 751, 766, 774
 –*alapítás* 766, 774
Kolozs (Clus), m. 639
 Kolozsgyula l. Gyula
kolozsmonostori (Clusmonustra; ma Cluj-Mănăstur, Kolozsvár – Cluj része) Szt. Szűz-egyház, monostora, konv.-je, perjele 512, 457, 526, 639, 675, 703 l. még
 Domokos kolozsmonostori perjel
Kolozsvár (Clusuar), ma Cluj, Ro. 433, 703
 Kolozsvár l. Kolozsmonostor
Kolta, ma Nemeskolta
Komárom, m. 246, 656
Komjáti (Komyathy), birtok, Abaújvár m. 48
Komlós (Komlous), birtok (Sáros m.), ma Komlóskeresztes (Chmel'ov), Sz. 630
 –, (Sáros m.), ma Tapolykomlós 10
 Komlóskeresztes l. Komlós
 Komlous l. Komlós
Komoró (Komorowd), birtok 65
Komoróc (Komoroch), birtok (Ung m.), ma Palágykomoróc (Palagy Komarivci) része, Ukr. 610
 Komoroch l. Komoróc
 Komorowd l. Komoró
 Komyathy l. Komjáti
 Kondorfa l. Gárdonyfalva
 Konrád (Corardus) 656
 – (Corardus), pócshalui hospes 732
 – (Corardus), prépost 342
 – (Corardus), a Szt. Márton-egyház papja 243
 – (Conradus), Gerardus fia, császári olvasókanonok 80
 – (Conrardus, Corardus), mr., Zayhan fia 234
 – (Corardus, Corardus), Péter fia, sztárai 234
 – (Corardus) fia Wza, nádori ember 410
 – c. fia György, Klára férje, görgői 494
 – (Korardus, Corardus) fia László, cigándi 692–693, 654
 –, Gerardus fia 83
 Konská l. Konszka
Konstanz (Constantina), No. 119
 –*i egyházmegye* 119, 601
Konszka (Kunszka), ma Konská, Sz. 558
 Konth l. Kont
 Kont (Konth, Cont, Conth dict.) Miklós, királyi pohárnokmr., Pozsony és Nyitra m.-i ispán 110, 157–159, 208, 210, 706
Kony 167
 Konya (Conya), mr. 291
 – (Kounya), mr., Nógrád m.-i ispán 353, 402, 527
 –, mr., rector 334
 –, sarmasági, királyi ember 72
 – mr. fia István 527
konvent l. aversai Szt. Balázs monostor konv.-je; garamszentbenedeki, turóci, leleszi, szekszárdi, tihanyi, turóci, várad-előhegyi
 –*i kiküldött* 39, 50, 53, 123, 134–135 között, 185, 200, 203, 206, 242, 325, 374, 396, 411, 529, 532, 639, 641–643, 674, 690, 692, 719, 743
 Kopaz, sári, királyi ember 690
Kopeel (Orbász m.) 679
 Koprivnica l. Kapronca
 Kopurnuk l. Kapornak, kapornaki konv.
 Korardus l. Konrád
 Korlathkw l. Korlátkö
Korlátkö (Korlathkw), vár, ma Cerová, Sz. 587
kormányzó 210, 395, 442, 468, 484
 Korog l. Korong
 Korogh l. Korong
Korompa (Crumpah), ma Lublókorompa (Kremná), Sz. 408
 – **(Kropach, Krompah, Krumpach, Krumbach)**, ma Kropachy, Sz. 561–562 között

–i Szt. János ap. és ev.-egyház 561–562 között
 korona 260, 554, 600, 628, 706, 744 l. még szent korona
 koronázás 600
Korong (Korog, Kurug, Kurung, Kurungh, Nogkurug, Nagy Kurugh), ma Krog, Sze 40, 64, 131, 144, 149, 151, 384, 481, 503
Korotnok (Korytnik), ma Korytné, Sz. 637
 Korytné l. Korotnok
 Korytnik l. Korotnok
 Košice l. Bárca
 Košice l. Kassa
 Kostolné Kračany l. Karcsa
 Kostolný Sek l. Szeg
Kosutberke, Lóc határában (Nógrád m.) 172
 Kounya l. Konya
 kovács 120
 –mesterség 558
Kóvár (Keuar), ma Koláre, Sz. 356
 Koyno fia Pál, mutnai nemes 483
 Kozma l. Fekete (Niger) Kozma
 – (Cosma), pap, káplán 203
 – (Cosmas), veszprémi dékánkanonok 416
 –, bácsi éneklőkanonok 575
 –, budai kanonok 150, 538
 –, mr., notarius, pozsegi kanonok 669
 –, Ooch-i 687–688
 –, Demeter fia, alagi 337
 –, Herbordus fia, herepányi, malahi 514, 708
 –, Kozma fia 742
 –, Péter fia, Miklós, Demianus és Péter testvére 130
 – fia András 166
 – fia Demeter, Pető pataki polgár apósa, Miklós germanus-a 751
 – fia Dénes 55, 70, 525, 579
 – fia Egyed, Cozma-i, királyi ember 711
 – fia Iván, nádori ember 560
 – fia János, bátori, nádori ember 359
 – fia Miklós, várnépbeli 710–711
 – fiai Miklós és Demeter, nagysejéniek, pataki polgárok 751
Kozmafalva (Fark, Cosmafalua, Cosmafola) 742
 Koztaneuch l. Koztanouch

Koztanouch (Koztaneuch) 204
Köcsk (Kuchk, Cochk), falu (Vas m.) 336, 728
 Köcski (Cochk-i dict.) Sándor, c., országbíró 522, 728
 kő 172, 632–633 között, 733
 köből 184, 204, 328
 kő (Kw; ma Banoštor, Sze.) kápt. 169, 730
Kökényesd (Kukenes) (Ugocsa m.), ma Porumbesti, Ro. 330
 kölcsön 211
Köln (Sancta Colonia), No. 587
 költség 499, 572, 762
Königsfelden (Kunsvelden, Kungezfelt) 399, 510
 –i kolostor, szerzetesei 399
 könyv 143, 732
 körmenet 736
Körös (Crisium), folyó 180 l. még Fehér-Körös
Körös (Crisium), ma Križevci, Sz. 174, 508, 705
 Körös, m. 55, 70, 108, 121, 174, 340, 365, 482, 493, 505, 508, 524–525, 534, 536, 579, 613, 664, 667
Körösköz (Kereskuz) 219
 Köröstarcsa l. Tarcsa
Körtvélyes (Kurthyuelys, Kurtheuelyes, Kurtuelus) (Baranya m.) 181, 226, 234
 – (**Kurtueles**), birtok (Zemplén m.), ma Alsókörtvélyes (Nižný Hrušov) 624
 – (**Kwrthueles, Kurtuvyl**) falu, ma Lajtakörtvélyes (Pama), Au. 139
Kövecses (Kueches), birtok (Gömör m.), ma Štrkovec, Sz. 768
Kövesd (Kuesd), birtok, ma Villánykövesd 721
Köveskál (Kal, Kueskal), falu 332, 458
 követ 71, 236, 268, 283–284, 290, 405, 419, 413, 425–426, 437, 460, 515, 540, 614, 628, 658, 675, 756
 közbüntett 578
Középnémeti (Kuzepnemety, Kuzepnempti, Kuzepnemty, Németi), birtok (Abaújvár m.), ma Tornyosnémeti 150, 241
 közgyűlés 5, 47, 69, 166, 261, 353, 357–358, 365, 400, 402, 410, 449–450, 465, 472, 489–490, 541, 567–568, 592, 656, 694, 718, 732, 744

– *tartásának elrendelése* 47, 449–450, 567
közjegyző 122, 162, 196, 649, 652, 657, 681, 702
közrendű 12, 166, 196, 214, 217, 221, 233, 365, 450, 489, 543, 563, 630, 733
krakkói egyházmegye 451
 Král' l. Recske
 Kráľovičove Kračany l. Karcsa
Krassó (Carassou), folyó 497, 742
 – (*Carassow, Crassou, Crassow, Karaso, Karassow, Krassou*), m. 45, 412, 463, 670, 687–688, 563
 –i (*Karassow*), *főesperesség* 69 l. még Pál mr. krassói főesperes
 Krassou l. Krassó
Kraszna (Kraznya, Crazna) m. 1, 247
 Krasznahorvát l. Horvát, Szolváttó
 Krasznarécse l. Récse
 Kraznya l. Kraszna
 Kremná l. Korompa
Krig (Crig), ma Vojňany, Sz. 74–75
 Krisztina, Cutdar lánya 561–562 között
Krisztus teste 240
 Križevci l. Kőrös
 Krog l. Korong
 Krombach l. Korompa
 Krompach l. Korompa
 Krompachy l. Korompa
 Krompah l. Korompa
 Krumbach l. Korompa
 Krumpach l. Korompa
Kublus, birtok (Arad m.) 260
Kubuch, birtok 656
 Kuchk l. Köcsk
Kucslin (Kuthlyn, Kuthlin, Kutleen), birtok (Abaújvár m.) 710–711, 733 l. még
 Kabalak
 Kueches l. Kövecses
 Kuer (dict.) Miklós l. Kuuer (dict.) Miklós
 Kuesd l. Kövesd
 Kueskal l. Köveskál
 Kuke l. Küke
 Kukenes l. Kökényesd
 Kukulleu l. Küküllő
 Kukullew l. Küküllő
Kulcs (Kulch), 262
 Kumpurd fia Miklós, gombai 495
kun kapitány 327
 Kunczlinus c. fia Mihály, a pestújhegyi vár bírása 660

Kungezfelt l. Königsfelden
kunok 758
 kunok bírása l. Tamás
 Kunszka l. Konszka
 Kunsvelden l. Königsfelden
Kupa, birtok (Torna m.) 48
 Kupse fia Pál, jobbágys 497
 Kurbeu l. Görbő
 Kurbo l. Görbő
Kurchicha, folyó 170
 – (**Kurchycha, Kurchiche**), föld, birtok (Vasvár m.), Nádasd környékén 76, 170, 239
 Kurchiche l. Kurchicha
 Kurchycha l. Kurchicha
 Kuren, István fia, jobbágys 204
 Kurnel fia Beke 73, 254
 Kurtheuelyes l. Körtvélyes
 Kurthyuelys l. Körtvélyes
 Kurtueles l. Körtvélyes
 Kurtuelus l. Körtvélyes
 Kurtuvyl l. Körtvélyes
 Kurug l. Korong
Kurumspergh 259
 Kurung l. Korong
 Kurungh l. Korong
 Kusal l. Kusaly
Kusaly (Kusal), ma Coșeiu, Ro. 72
Kustány (Custan), ma Kehidakustány része (Zala m.) 123
kút 172
Kutas (Kutus) (Somogy/Zala m.) 750
 – (**Kutus**) 597
 Kuthlin l. Kucslin
 Kuthlyn l. Kucslin
 Kutleen l. Kucslin
 Kutus l. Kutas
 Kutusyzenthpeter l. Szentpéter
 Kuuer (Kuer) (dict.) Miklós, János, György, László és Gergely apja, vezedi 231, 635–638
 Kuzepnemety l. Középnémeti
 Kuzepnempti l. Középnémeti
 Kuzepnempty l. Középnémeti
Kuzepseumonyra, birtok 180
 Kuzund l. Keszend
Küke (Kuke) (Krassó m.), Jám mellett 463, 563
Küküllő (Kyskykullou), m. 689

Küküllő (Kukulleu, Kukullew), vár, ma Cetatea de Baltă, Ro. 73, 254
Kürt (Kürt), ma Hidaskürt (Mostová), Sz. 650
 – (**Kyurty**), ma Csallóközkürt (Ohrady), Sz. 153
 Kw l. kőí kápt.
Kwchyan (Orbász m.) 679
 Kwrthueles l. Körtvélyes
Kyeugegen, birtok 504
 Kyrth l. Kürt
 Kysa fiai András és Miklós, kaladeiek, Hont m.-i nemesek 353, 402
 Kysded (dict.) Miklós, Kokzou-i 369
 Kysfolud l. Kisfalud
 Kyskykullou l. Küküllő
 Kysmayus l. Kiscsepcsény
 Kyspalogya l. Kispalugya
 Kyspalugia l. Kispalugya
 Kyspalugya l. Kispalugya
 Kystarkan l. Kistárkány
 Kysthopolchan l. Kistapolcsány
 Kysvarad l. Kisvárda
 Kysvarada l. Kisvárda
 Kyurty l. Kürt
Kyws, birtok (Krassó m.) 412, 463

L

Laad l. Lád
Laaz, birtok (Orbász m.) 679
láb (testrészt) 549
lábajóság 587, 730
 Lach l. Lóc
 Lacha, Deche fia 662
 Lack (Lachk, Lochk), c., Péter fia, János, Pál és István apja, Bosafalua-i 8, 499
 – (Lachk, Lack, Laczk) fia András mr., székelly ispán, Szatmár, Beszterce, Máramaros és Brassó m.-i ispán 127, 189, 245, 247, 701
 – (Lachk) fiai Miklós és Pál, Zemplén m.-i ispánok 261, 622
 – (Lochk) 181
 – (Lochk) fia Pál 710
 – (Lochk), László fia, gencsi 441

Lachk l. Lak
 Laczk l. Lachk
Lád (Laad), ma Szendrőlád 231
Ladamóc (Ladomuch) (Zemplén m.), ma Ladmovce, Sz. 530
 Ladan, Pocrus fia, mutnai nemes 483
 Ladmovce l. Ladamóc
 Ladomuch l. Ladamóc
 Lajos (Lodoycus, Lodovicus, Ludovicus), I. király (H, U, V, Je Si, Da, C, Ra, Se, G, L, Co, Bu, princ. Sal., honoris mont. S. Angeli. d.) Károly király és Erzsébet királyné fia, András és István hercegek testvére 1–2, 4–5, 9, 12, 19, 25, 31, 38, 41, 43–46, 49–50, 53, 53–54 között, 57, 61–63, 66, 69, 71–73, 76, 78–79, 101–103, 107, 113, 115, 120, 122, 129, 131, 134–135 között, 135, 140, 145–146, 148–149, 151, 154, 156–159, 162–163, 167, 170, 172, 177–179, 181–182, 185, 190–193, 195, 197, 201–202, 204, 206–210, 216, 221, 224, 226, 228, 232, 234, 237, 242, 245, 247–248, 251, 254–256, 258–260, 280, 282–285, 287–291, 293–294, 309, 313–314, 316–319, 327, 329, 333, 339, 344–349, 352–353, 358, 364–365, 367, 373–376, 381–387, 395, 397–398, 400, 402–405, 407, 409–410, 413–414, 418–426, 428–430, 432, 434, 436–437, 442, 444–445, 447–450, 455, 460, 463–464, 466–468, 473–474, 478, 483–485, 489–490, 501, 504, 506, 509, 511, 516–517, 524, 526, 529–530, 535, 537, 543, 546, 554, 558, 561–562 között, 563–565, 567, 573, 576–578, 582, 587, 589–590, 593–594, 598, 606–609, 612, 614, 618, 626, 626–627 között, 628–629, 631–632, 637, 639–640, 643, 646, 648–649, 652, 654–655, 657, 659, 661, 668–669, 671, 675, 679, 681–682, 684–685, 687–689, 692, 697–698, 700, 702, 704, 706–707, 710–711, 716–717, 719, 721–724, 727, 730, 732–733, 737–739, 741–744, 746, 750, 755–765, 768
 –, tarantói, király (Si), Johanna királynő (Si) férje 61–62, 177, 210, 280, 409, 425–426, 432, 442, 460–461, 468, 484, 589–590, 516, 589, 590, 594, 706, 756, 758–759
 Lajtakörtvélyes l. Körtvélyes

Lak (Loc), birtok, ma Kéttornyúlak, Pápa része 392

– **(Lok)** (Borsod m.) 231, 440

–, falu (Vas m.) (Alsóújlak/Répcelak?) 336
Lakach l. Lakács

Lakács (Lakach), birtok (Nyitra m.), ma Lukáčovce, Sz. 182, 567

Laksó (Laxo, Laxow), birtok (Hevesújvár m.), Kerecsend mellett 129, 258, 517, 527

Laktelek, birtok (Vasvár m.) 504

Lamperdus l. Lampert

Lampert (Lamperdus, Lampertus), László fia, Gergely és Lázár apja 476

–, Zsófia (Sophya) férje, Miklós apja 501

– fia Gergely, nádori ember 359

– fia László 359

– fiai János, László és Péter 315–316, 321

Lampertus l. Lampert

Langeus fia János, nádori ember 410

Langon, város, Fro. 143

Lapanya l. Laponya

Laponya (Lapanya), birtok (Gömör m.), Balog mellett 410

Lapunya l. Laponya

Larino (Larinum), O. 240

Larinum l. Larino

Laskod (Laskud, Loskudh, Loscud, Loskud), birtok Baktalórántháza és Kántorjánosi között (Szatmár m.), Ro. 142, 209, 232, 771

Laskud l. Laskod

László l. Bulgar László

– l. Gurdanch-i (dict.) László 497

– l. Potroh (dict.) László 64

– l. Tanchus (dict.) László

– l. Tarnok (dict.) László

– 705

–, pap 411

–, csongrádi főesp. 217

–, mr., hunyadi főesp. 675

–, szolnoki főesp. 217

–, mr., budai kanonok 150, 410, 496, 538, 665

–, mr., esztergomi kanonok 212, 323, 535, 543

–, esztergom-szentgyörgyi prépost, vikárius 3, 11

–, mr., váradi éneklőkanonok 180, 701

–, váradi-előhegyi őrszerzetes 330

–, zágrábi perjel 243

–, I., király 171, 416, 769

–, IV., király (H) 46, 50, 59, 103, 157–158, 561, 365, 690

–, mr., alnádor 694

–, mr., kápt.-i ember 140

–, mr., székely bíró 696

–, galsai, királyi ember 293, 333

–, herédi, hercegi ember 375, 391

–, tárkányi, királyi ember 572, 606

–, kalondai, famulus 693

–, Kanda-i, királyi ember 293

–, famulus 209

–, Katalin és László veje 389

–, Imre testvére, aracsai 198

–, András fia, Bedek unokája, hernádnémeti 592

–, András fia, Dénes testvére 622

–, András fia, királyi ember, malahi 41, 63

–, András fia, maróti, királyi ember 403

–, András fia, Miklós és András testvére, bacskai 54

–, András fia, Miklós és János pap testvére, nagysemmjéni 751

–, Angel (dict.) János fia, Miklós és János testvére, Gresencha-i nemes 595

–, Arnold fia, Kathlyn és Anna testvére, komlósi 10, 630

–, Balázs fia, János testvére, túri 689

–, Beche fia, mérari 199

–, Beke c. fia, János testvére, Baywr-i 309

–, Beke fia, Bertalan testvére, zselizi 53–54 között, 134–135 között

–, Bencench fia, Imre testvére, István és János apja, aracsai 198, 406

–, Benedek fia, Ilona férje 456

–, Bod fia, Péter, Imre és Domokos testvére, botházai 348, 382

–, Dezső fia, Miklós testvére, kaplai 444, 676

–, Domokos fia, Baka-i 375

–, Feuldrub fia, olaszi nemes 704, 715, 724

–, Gelet fia Miklós nádor fia, Miklós testvére 766

–, Geleth fia, Doboka m.-i ispán 152

–, György fia, Ágoston testvére, ményői 185

–, György fia, vajdai 200, 203

–, Illés fia, János apja 679

–, István fia, Domokos testvére, berencsi 386–387

- , István fia, Ilona férje, patonyi 495
- , István vajda fia, Miklós, Imre, István és Dénes lovászmr. testvére 706
- , Iván fia 186–187
- , Iván fia, Egyed unokája, András és Demeter testvére 377
- , Jakab fia, anarcsi, királyi ember 209, 232, 745, 748
- , János fia 186
- , János fia, György és Gergely testvére, velezdi 231, 635–636, 638
- , János fia, István unokája, daróci 625
- , János fia, János testvére, kajlai 106
- , János fia, László unokája, tornai 354
- , János fia, pelejte 322, 325
- , János fia, szedleci, királyi ember 364
- , János fia, vajai, fogott bíró 142
- , János mr. fia, Briccius unokája, György testvére 345, 378
- , János mr. fia, Mihály és Tamás testvére, lázári 127, 189, 330, 404
- , komlósi Anna fia 630
- , Konrád fia, cigándi 693–693, 654
- , Lampert fia 359
- , Lampert fia, János és Péter testvére 321
- , laponyai Péter fia, Pál testvére 410
- , László fia Rátót nembeli 68
- , László fia, Lőrinc és Bertalan testvére 592
- , László fia, salamoni nemes 502
- , László fia, Tamás és Mihály testvére, szécsi 369
- , Lengel (Lengen) (dict.) János fia, Leukus, Jakab, Ábrahám és János testvére, nagysemjéni 186–187, 229, 377, 548, 551, 569, 578, 612
- , Leukus fia, Miklós és Jakab testvére, Chaty-i 338
- , Loránd fia, vámosi 521
- , Lőrinc fia, István testvére 231
- , Lukács fia, nádori ember 560
- , Máté fia 572
- , Mihály fia, Barnabás, Jakab és Pál testvére, Mihály apja, izsépi 615, 624
- , Mihály fia, konv.-i kiküldött 643
- , Mihály fia, Mihály és Ubul apja, semjéni 415
- , Mihály fia, Péter, Miklós, Mihály és Tamás apja 377
- , Mike fia, harói 507
- , Miklós fia, Bene unokája, Péter testvére, alsómutnai 529
- , Miklós fia, Egyed testvére 209
- , Miklós fia, Gerew unokája, Katalin férje, László apósa 389, 488
- , Miklós fia, hegyaljai, királyi ember 711
- , Miklós fia, hegyaljai, királyi ember 733
- , Miklós fia, János és Renoldus testvére 63
- , Miklós fia, János testvére 231
- , Miklós fia, márkai
- , Miklós fia, Mihály testvére, kisvárdai 751
- , Miklós fia, putnoki 722
- , Miklós fia, ronyvai nemes 733
- , Miklós mr. fia, Benedek unokája, Miklós, Ákos, György és Domokos testvére, csetneki 471
- , mr. 772
- , mr., Ábrahám fia, Szatmár m.-i alispán 7, 472
- , mr., András fia, kápt.-i kiküldött 167
- , mr., Chyne (dict.) Péter fia, váradi kanonok, homorogi főesperes, olaszi 49
- , mr., Herbordus fia, Miklós, János és Herbordus mr.-ek testvére, gombai 744
- , mr., István és Erzsébet fia, Domokos testvére, Miklós apja, anarcsi 54, 209, 211, 232, 435, 663, 673, 680
- , mr., Iván fia, kállói 279, 310
- , mr., Jakou fia, nagymihályi 550, 611
- , mr., János fia, Gecse unokája, Egyed, János és István testvére, felpestesi 355
- , mr., János fia, rozgonyi 626
- , mr., Lőrinc fia, gimesi várnagy 216
- , mr., Miklós c. fia, Danus unokája, György testvére 580
- , mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, Imre, János, Jakab, András és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
- , mr., Petőc fia, szalánci 695
- , mr., Pousa fia, János, Balázs, István és Miklós mr.-ek testvére, szeri 687–688, 742
- , Nagy (Magnus) Miklós fia 541, 546
- , Nakas (dict.) János fia, István és Péter testvére 712, 714
- , Paznan fia, Honth és Miklós apja, kóvári 356
- , Péter fia, Jakab unokája, Kőrös m.-i 664, 667, 705

–, Péter fia, vámosi, királyi ember 376
 –, Ponya fia, András, Imre, István és Pál testvére, vasi 246
 –, Potroh (dict.) László fia, királyi ember 64
 –, Sándor fia, Miklós apja 388
 –, Simon fia 4
 –, Simon fia, Mihály testvére 651
 –, Simon fia, Tamás apja, szentjakabi 679
 –, Tamás fia, hegyaljai, királyi ember 711
 –, Tamás fia, János testvére, biri 230, 281, 311
 –, Tamás fia, Mihály és Tamás testvére, lázári 745, 748
 –, Teuteus fia 262
 –, Ug fia 359, 541
 –, Vece (dict.) Miklós fia, Renoldus és János testvére, putnoki 41
 – fia Antal, királyi ember 163
 – fia Boda (Bodou), Miklós apja, kispalugyai 523, 536, 492–493
 – fia István, kázméri nemes 733
 – fia János, Benchench unokája, István testvére, aracsai 198, 406
 – fia János 197
 – fia János 642
 – fia János mr., kisvárdai 251–252, 292, 345, 378, 560, 623, 625, 627, 633–634, 641, 646, 663, 674, 682–683, 741, 743, 748
 – fia János, Bayun-i 173
 – fia János, Bekus unokatestvére, polyáni 480
 – fia János, László apja, tornai 354
 – fia János, nádasdi 76, 170, 239
 – fia János, Pál testvére, királyi ember 163
 – fia Lampert, Gergely és Lázár apja 476
 – fia Lochk, gencsi 441
 – fia Lőrinc, vitézi 673, 680
 – fia Mihály 65
 – fia Mihály, Escen-i 65
 – fia Miklós 209
 – fia Miklós, lovag, királyi ember 688
 – fia Pál, János testvére, királyi ember 163
 – fia Pál, salamoni 341
 – fia Péter, királyi ember 654
 – fia Tamás 133, 161, 308, 326, 343
 – fia Tamás mr., Bereg m.-i alispán 625
 – fia Makou, királyi ember 374

– fiai Domokos és Beke, iklódi nemesek 639, 703
 – fiai György és Miklós 512
 – fiai István és János 198
 – fiai Kelemen, Miklós és Gergely, biriek 450
 – fiai László, Lőrinc és Bertalan 592
 – fiai László, Tamás és Mihály, szécsiek 369
 – fiai Makou és István, királyi emberek 364
 – lánya, Ilona 495
 – mr. fiai Miklós és Pál mr.-ek, udvari lovagok 260
Lászlótövisse (Lazloutiuisse), föld, telki hely Fás birtokban (Békés m.) 180
latto 587
 Laxo l. Laksó
Laxo, birtok (Pest m.) 167
 Laxow l. Laksó
Laz, birtok 168
lázadás 210, 759
lázadó 706
Lázár (Lazar) (Szabolcs m.) 404
 Lazar l. Lázár; Lázári
 Lázár, Lamperdus fia, Gergely testvére 476
Lázári (Lazar; Szatmár m.), ma Lazuri, Ro. 330, 745, 748
 Lazloutiuisse l. Lászlótövisse
Lazonpatak (Lazsnowpataka, Pozproch, Pothproch), ma Podprocs (Podproč), Nagyolsva (Olšavica) része, Sz. 580
 Lazuri l. Lázári
 Lazsnowpataka l. Lazonpatak
leánynegyed 11, 49, 54, 117–118, 169, 180, 211, 231, 247, 277., 389, 435, 440, 488, 584, 617, 619, 630, 632, 650, 666, 701, 712, 714, 725, 728
Ledenyk, falu 64
 Lefantovce l. Elefánt
legátus 280, 289, 407, 409, 413, 425, 432, 460, 473, 552–553, 589–590, 594 l. még
 Guido, Hugo
legelő 225, 368, 390, 440, 496, 547, 566, 694
 Leker l. Lekér; lekéri Szt. Üdvözítő-monostor, apátja
Lekér (Leker, Leyker), birtok, ma Čajakovo, Hronovce része, Sz. 53, 287, 339

lekéri (Leker, Szerafinmonostora, monasterium Seraphini; ma Čajakovo, Sz.) Szt. Üdvöztető-monostor, apátja 175
 Leles l. Lelesz; leleszi Szt. Kereszt-egyház, monostor, konv.-je, prépostja
Lelesz (Lelez; ma Leles, Sz.), falu 629
 –i (*Lelez; ma Leles, Sz.) Szt. Kereszt-egyház, monostor, konv.-je, prépostja 53–54 között, 127, 134–135 között, 190, 292, 322, 325, 242, 347, 381, 386–387, 435, 519–520, 560, 572, 581, 606, 624, 629, 627, 633, 641–643, 654, 663, 674, 683, 692–693, 741, 743, 745, 748, 765 l. még*
 Balázs mr. leleszi prépost
 Lelez l. Lelesz, leleszi Szt. Kereszt-egyház, monostor, konv.-je, prépostja
lelki üdv 512, 528
lelki üdvért való felajánlás, adakozás, adomány 43, 51, 141, 501, 736, 769
 Lénárd fia Ivánka, királyi ember 293
 Lendava l. Lendva
Lendva (Lyndua, Lyndwa), ma Lendava, Sz. 401, 494
 Lengel (dict.) Péter, Mihály fia, korotnoki 637
 Lengel (Lengen) (dict.) János, László, Leukus, Jakab, Ábrahám és János apja, nagysemjéni 186–187, 218, 229, 377, 548, 551, 569, 609, 612, 648, 737
 Lengen (dict.) Péter Szepes m.-i alispán, szepesi alvárnagy 397–398, 428
Lengyelország (Polonia, regnum Polonie) 104, 256
 Lentilhac l. Lentillac
Lentillac (Lentilhac), parókia, Cahors-i egyházmegye, Fro. 104
 Lepes (dict.) Demeter, Loránd és János testvére 255
 Lesné l. Lezna
Leszna (Lezna), föld, ma Lesné, Sz. 261, 624
 Leteneya l. Letenye
 Letenya l. Letenye
Letenye (Leteneya, Letenya), birtok (Zala m.) 334
 Lethkes l. Letkés
Letkés (Lethkes), birtok 760
 Leua l. Léva
 Leuche l. Bálvány
Leukafeldy (Lyiwkafeldi), föld 392

Leukus, dobokai nemes 639
 –, madai, nádori ember 560
 –, Zolouk-i, titeli kanonok 298–301
 – (Lewkus), Lengel (Lengen) (dict.) János fia, László, Jakab, Ábrahám és János testvére, nagysemjéni 218, 377, 578, 648
 – (Lewkus) mr., Tót Lőrinc mr. fia, Miklós mr. és Bertalan testvére 66, 210, 450, 727
 –, György fia, Twrul, György, Gergely, István és Simon testvére, nagymihályi 49
 –, Lőrinc fia, gyűrűsi 372, 396
 –, Miklós fia, királyi ember 64
 –, mr., Péter fia 111, 161, 308, 326, 343
 –, mr., Péter fia, orbovai 754
 –, Péter fia 133
 –, mr., Pous fia, Mihály testvére 545, 557
 – fiai Jakab, Miklós és László, Chaty-iak 338
 Leurent l. Lörinte
Leus (Lews), birtok (Baranya m.) 73, 254
 Leustachius, királyi asztalnokmr. 706
 –, Hylta férje 656
 –, Jakab fia, Miklós és Domokos testvére, taskándi 146
 –, mr., Germanus fia, Katalin testvére, Woot-i nemes 728
 – fia Gergely 668–669
Léva (Lewa, Leua, Liua), vár, város, ma Levice, Sz. 195, 490
levél közvetítése 362, 397–398, 419, 424, 428, 759
levelesítés 355, 358
 Levice l. Léva
 Levos fia Senk, jobbágys 225
 Lewa l. Léva
 Lewkus l. Leukus
 Lews l. Leus
 Leyker l. Lekér
 Lezna l. Leszna
libra 43
 Lider l. Lórántháza
liget 10, 180, 225, 390, 513, 529, 566, 701, 733
Lika (Lyka), folyó 624
 Lilium, Chepanus testvére, Domokos özvegye, Miklós anyja 678
 Lipcsa l. Lipcse
Lipcse (Lypche) (Máramaros m.), ma Lipcsa, Ukr. 245

Lipoldus (Lypoldus), a vivodinai Szt. György-egyház papja 243
 – (Lypoldus), derzsényei, királyi ember 661, 738
 Lipovany l. Romhány
Lippa, hegy 632–633 között
Lippó (Lyppow), birtok (Baranya m.) 338
 Liphou l. Liptó; Liptói
Liptó 677
 –, *m.* 47, 109, 121, 130, 174, 340, 365, 492–493, 505, 523–525, 534, 536, 579, 613, 644
 Liptó (Liptou, Liptow, Liptow, Lyphou, Lypto) fia István, palásti, királyi ember, kóvári Margit férje 356, 501, 509, 535, 617–618 között, 632–633 között, 640, 661, 738
 Liptói (Liptov-i, Liptóv-i, Liphou-i, Lyphou-i dict.) Miklós, Benedek fia, királynéi al-asztalnokmr. 598, 617, 725
 Liptószentmiklós l. Kispalugya
 Liptov l. Liptó
 Liptóv l. Liptó
 Liptovský Mikuláš l. Kispalugya
 Liptow l. Liptou
 Lišane Ostrovičke l. Ostrovica
Liszka (Lyzka), ma Olaszliszka 632
litteratus 114, 130, 160, 167, 180, 190, 241, 364, 397, 429–430, 434, 489, 501, 527, 541, 565, 582, 599, 620, 656, 660, 694, 714, 738, 743, 750
 Liua l. Léva
ló 45, 51, 99, 141, 152, 184, 209, 397, 411, 427–428, 482, 485, 512, 568, 587, 596, 632, 694–695, 706, 730, 732
Lóc (Lach, Loch, Louch), birtok (Nógrád m.), ma Nagylóc (Nógrád m.) 113, 172
 – (**Lowch**), ma Kislóc (Lovce), Sz. 153
 Loc l. Lak
 Loch l. Lóc
 Lochk l. Lack
 Lochk l. Lak
Lochnicz 454
 Lodhardus (Lothardus), János fia, Lodhardus unokája, Miklós mr. budai kanonok, Omode és István testvére, várkonyi 352, 588, 597
 Lodomarius fia Jakab, m.-i kiküldött 372
 Lodovicus l. Lajos
 Lodoycus l. Lajos

Lok l. Lak
Lombardia 552–553, 628
lopás 55, 562, 568, 596, 732
Lónya (Lonya) (Bereg m.) 581
 Lonya l. Lónya
 Loprethzaza l. Beregszász
 Loránd 631
 – nádor, Dezső apja, Péter nagyapja, gedei 676
 –, Lepes Demeter és János testvére 255
 –, Loránd fia, Vasvár m.-i ispán 707
 –, Mark fia, András apja, szalóki 566
 –, Miklós fia, Stephlinus és Hermannus testvére, budai 266
 –, mr., Vid (Vyd) fia, Szabolcs m.-i alispán 65, 548, 551, 569, 612
 –, Mykch bán fia, Miklós testvére 347, 381
 – fia Ágoston, ondi 200
 – fia András 570, 574, 605
 – fia István, királyi ember, tolcsvai 53–54 között
 – fia Kilianus 375, 391
 – fia László, vámosi 521
 – fia Lőrinc, csatári, királyi ember 376
Lórántháza (Lider, Loranthaza), ma Baktalórántháza 142
 Loranthaza l. Lórántháza
 Loscud l. Laskod
 Loskud l. Laskod
 Loskudh l. Laskod
Losonc (Losonch), ma Lučenec, Sz. 251–252, 292, 682
 Losonch l. Losonc
 Lothardus l. Lodhardus
 Louch l. Lóc
 Lous l. Lózs
lovag 178, 688, 706, 762
lovas 706
 Lovce l. Lóc
 Lovs l. Lózs
 Lowch l. Lóc
 Loz l. Lózs
Lózs (Loz, Lous, Lovs), birtok, (Sopron m.), ma Kis- és Nagylózs 331, 394
 Lőrinc l. Bakos (dict.) Lőrinc
 – l. Chituar (dict.) Lőrinc
 – l. Og (dict.) Lőrinc
 – l. Tót Lőrinc
 –, csepregi plébános, királynéi káplán, királynéi ember 732

–, familiaris, famulus, konv.-i kiküldött 641–642, 674
 –, lesznai 261
 –, Ágoston fia 197
 –, András fia, tibai 261
 –, Chamas fia, Vyslasuereb-i, officialis 555
 –, Dezső fia, Dénes testvére, vátkai 616
 –, Gergely fia, István és Miklós testvére 73, 254
 –, Imre fia, Bencench unokája, Miklós és András testvére, aracsai 198, 406
 –, Imre fia, Benedek apja, csornai 628
 –, Iouka fia, János és Bálint testvére, divéki 225
 –, István fia 380
 –, János fia, Dousa testvére, Wruzy-i 370, 411
 –, János fia, esküdt 417
 –, László fia, László és Bertalan testvére 592
 –, László fia, vitézi 673, 680
 –, Loránd fia, csatári, királyi ember 376
 –, Lőrinc fia, Phyle unokája, valkói 475, 485
 –, Márton fia, m.-i kiküldött 372, 396
 –, Moius fia 253, 288
 –, mr., Miklós fia, Domokos és Miklós mr.-ek testvére, Chaty-i 338
 –, mr., Zunga (dict.) Péter fia, Péter mr., Miklós mr. és Pál mr. testvére, vetési 330
 –, Pál fia, Cheb-i 124
 –, Péter fia, Miklós unokája, mesteri 335–336
 –, Phyle fia, Lőrinc apja, valkói 475, 485
 –, Simon fia, Miklós és Nykul mr.-ek apja, nagymartoni 101, 291, 329, 481
 –, Simon fia, Péter testvére, helmeci 168
 – fia Benedek, Doboka m.-i szb. 152
 – fia Gergely 396
 – fia György, biri 450
 – fia György, Leukus, Twrul, György, Gergely, István és Simon apja, nagymihályi 49
 – fia István mr., Dorogh, Péter és Benedek apja, Doby-i 263
 – fia István, Baranya m.-i alispán 123
 – fia István, Miklós apja 164
 – fia István, récsei Balázs, mikói Ágoston, Teke (dict.) Mihály és Teke (dict.) György nagyapja 639

– fia István, Valkó m.-i alispán 730
 – fia János mr., kanizsai 200, 203
 – fia János mr., királyi udvari lovag, István királyi kápolnaispán, budai prépost testvére 628
 – fia János, doroszlói 360, 575, 604, 694
 – fia János, nagyörsi 332
 – fia László mr., gimesi várnagy 216
 – fia Leukus, gyűrűsi 372, 396
 – fia Lőrinc 485
 – fia Mihály 336
 – fia Miklós mr., Pozsony és Nyitra m.-i ispán 43
 – fia Miklós mr., Varasd m.-i ispán 417
 – fia Miklós, János apja, zsujtai 48
 – fia Nykul mr., nagymartoni 149, 154, 384, 503
 – fia Pál mr. Pozsega m.-i ispán 111, 133, 161, 326, 308, 343
 – fia Pál, Ricse-beli nemes 505
 – fia Péter, tóti, nádori ember 656
 – fia Phylpus mr., korongi 40, 64
 – fia Tamás, egyházasteszéri, királyi udvarnok 617–618 között, 632–633 között
 – fiai László és István 231
Lőrinte (Leurente), ma Lőrinte-pusztá, Kolontár külterülete 434
 Lőrinte-pusztá l. Lőrinte
 Lövvöpetri l. Petri
 Lublókorompa l. Korompa
 Luca l. Lukács
Luca, falu 421
 Lucachius l. Lukács
 Lucan l. Lucfalva
 Lucasius l. Lukács
 Lučenec l. Losonc
Lucera (Luceria), O. 706
 Luceria l. Lucera
Lucfalva (Lucan) (Nógrád m.) 172
 Luchasius l. Lukács
 Luchunch l. Losonc
 Lucianus, Jadrius zenggi polgár fia 162
 Lucifer (dict.) Hylbrandus 75
Ludbreg (Ludbreggh) (Varasd m.), ma Ho. 334
 Ludbreggh l. Ludbreg
 Ludovicus l. Lajos
Luduigfolua (Szepes m.) 408
 Lueu (dict.) Miklós, Doby-i 568, 596, 602–603

Luka, birtok (Baranya m.) 40, 64, 144
 Lukachius l. Lukács
 Lukáčovce l. Lakács
 Lukács l. Stoyslauich Lukács
 – 732
 –, zágrábi olvasókanonok 51
 – (Luchasius), tuzséri nemes, officialis 65
 – (Lucachius), András apja 164
 – (Lucasius), karcsai 101
 – (Lucachius), Pál fia, Gresencha-i
 – (Lucasius), Fertes fia 48
 – (Lucasius), Ictor fia 367, 373
 –, Iván fia 8
 – (Lucasius), Karachon fia, Bálint, Miklós és Serachen testvére 245
 – (Lucasius), Lukács fia, István testvére, marjai 471
 – (Lucasius), Máté fia, királyi ember 57, 101
 – (Luchacius), Fülöp fia, Márk és János testvére 669
 – (Lukachius), Iván fia, Kutleen-i, várnépbeli 710–711
 –, Péter fia, Verus Pál testvére 230
 – (Lukachius), Lukács fia, István testvére, ökördi 234
 – (Lukasius) fia László, nádori ember 560
 – (Lucasius) fiai István és Lukács, marjaiak 471
 – (Luca) fiai János és Mihály 57, 101
 Lukasius l. Lukács
 Lupchyn (János), vajda, Jwga fia 670
Luue (Heves m.) 224
 Lužany l. Sarlóska
 Lužianky l. Sarlóska
Lychaan (Lychan), falu 64
 Lychan l. Lychaan
 Lyka l. Lika
 Lyndua l. Lendva
 Lyndwa l. Lendva
lyoni (Lugdonensis) egyházmegye 407
 Lypche l. Lipcse
 Lypoldus l. Lipoldus
 Lyppow l. Lippó
 Lypthou l. Liptou, Liptói
 Lypto l. Liptou, Liptói
 Lyzka l. Liszka

M

Macha, folyó 221, 365
 Machka (dict.) Domokos mr., aranyasi várnagy 659
 Macho l. macsói bánság
 Machou l. macsói bánság
 Machow l. macsói bánság
 Mačva l. macsói bánság
macsói (Macho, Machou, Machow; ma Mačva, Sze.) bánság 123, 157–159, 208, 210, 222, 354, 706 l. még Domokos macsói bán
Mada, ma Nyírmada 560
 Magas, Péter fia, c. terrestris 111, 133, 161, 308, 326, 343
magister 694
Mágor (Magur), ma Mágor-pusztá, Vésztő mellett (Békés m.) 180
 Magur l. Mágor
 Magyar (dict.) Pál mr., Erzsébet apja 99
Magyar, birtok (Csallóköz) 726
Magyarád (Magyarad), falu, ma Vágmagyarád (Modranka), Sz. 400
 Magyarad l. Magyarád
 Magyaralmás l. Almás
 Magyarcsaholy l. Csaholy
magyari Szt. Kereszt-egyház, és Szt. Szűz-oltára 726
 Magyarizsép l. Izsép
 Magyarkapronca l. Kapronca
 Magyarkecel l. Kecel
Magyarország (H, U, regnum Hungarie) 79, 104, 184, 196, 214, 217, 233, 237–238, 256, 272, 280, 283–284, 404–405, 407, 419, 432, 437, 444, 460, 539–540, 544, 552–554, 587, 589, 614, 626, 628, 687, 698, 700, 706–707, 732, 735, 757–758, 762
Magyerfolua 524
 Magyth, laponyai Péter özvegye 410
 Maior Almas l. Nagyalmás
 Maior Kallow l. Nagykalló
 Maior Kemluk l. Nagykemlék
major 287
Majtény (Mohten) (Szatmár m.) 7, 513
Mákfa (Nemethmakua, Makua), ma Kis- és Nagymákfa, Vasvár településrészei 401
 Makian, jobbágy 225

Maklyánvár (Mokyanwara), vár 566
Maklyánváralja (Mokyanuaralya),
 legelő a Szikszó folyó mellett 566
 Makó (Mako), Katalin apja, szigeti és
 tokaji 142
 – (Makou), László fia, István testvére,
 királyi ember 364, 374
 Mako I. Makó
 Makou I. Makó
 Makua I. Mákfa
 Malá Ida I. Ida
Malah, ma pusztá Gömörhorka (Gemerská
 Hôrka, Sz.) közelében 41, 63, 514, 708,
 768
 Malé Bošany I. Bossány
 Malé Kosihi I. Kiskeszi
 Malé Trakany I. Kistárkány, Tárkány
 Malé Uherce I. Ugróc
 Malý Čepčín I. Kiscsepcesény
malom 12, 58, 167, 180, 224–225, 248,
 258–259, 287, 332, 336, 393, 450, 496–
 497, 558, 561–562, között, 628, 677, 706,
 725, 740, 773
 –*hely* 167, 653
 –*kerék* 259
Mánd (Mand) (Szatmár m.) 765
 Mand I. Mánd
Manfredonia, O. 355
Máramaros (Maramorisium), m. 245
 Maramorisium I. Máramaros
Marcaltó (Marceltw) 340
 Marcell, Erzsébet férje, hermáni 480
 – fia János 73, 254
 Marceltw I. Marcaltó
Marchamagyarai, birtok 726
 Marchardus, András fia, károlyi 651
 – fia Pál, János mr. apja 545
 Marchel fia János, romhányi 686
 Marchus I. Márk
 Marcus I. Márkus
 Margit, Chala lánya, Péter unokája 584
 –, György mr. lánya 49
 –, kóvári Paznan lánya, László testvére,
 Lypto fia István felesége 356
 –, Miklós fia Mihály lánya, Chataz c.
 unokája, István anyja 751
 –, Pető mr. özvegye 709
 –, zsidói Bekch lánya, István testvére,
 pomázi Benedek mr. felesége 496
 – (Margith), asszony 772

Margitsziget I. Nyulak szigete
marha 4, 45, 287, 570, 574, 732
 Mária, durazzo hercegnő 473
 –, Irugd-i András felesége, Coza, Balázs és
 János anyja, Dénes mr. nővére 169
Mariad 266–267, 273–276
 Máriakálnok I. Kálnok
 Marias 228, 568
 –, Doby-i 602–603, 596
 Máriásfalva I. Márkusfalva
 Mariasfolua I. Márkusfalva
 Marinus, Cernus fia, zárai, Faffogna-i 178
Marja (Marya), birtok (Bihar m.), ma
 Kismarja 471
 Mark I. Márk
Márk (Mark), falu (Szabolcs m.) 209,
 232, 258
 Márk, lórántházai rector 142
 –, Zemch-i Szt. István király-egyház papja
 243
 – (Mark), András mr. fia, Péter unokája,
 János, András, Fülöp és Miklós testvére,
 kispalugyai 130, 492–493, 523–524, 536
 –, Benech fia 619
 –, Cassan fia 228
 –, Fülöp fia, János és Lukács testvére 669
 –, Gerardus fia, scardonai examiner 448
 – (Mark), Gerk fia, patasi 446
 – (Mark, Markus), Herbordus fia, borjádi
 721
 –, Miklós fia, kövesdi 721
 –, Pál fia, csukmai jobbágy 120
 – fia Gergely, veszprémi kanonok,
 királynéi káplán, vaskai főesperes, [székes-]
]fehértvári kanonok 302–305
 – fia Bertalan, ricsei polgár 613
 – fia Domokos, királyi ember 129
 – fia István, Péter mr. apja, Domokos
 nagyapja, Csák nembeli 727
 – (Mark) fia Loránd, András apja, szalóki
 566
 – fia Mihály, Ung m.-i alispán 168
 – (Marchus) fia Miklós, electus a kalocsai
 egyházmegyében 83
 – (Mark) fia Pető mr., németmákfai 401
 – (Mark) fia István és János, komlói
 nemesek 10
márka 6, 12, 41–42, 47, 49, 52, 54, 60, 65,
 106, 123, 176, 180, 185–186, 198, 204,
 218, 247, 258, 286–287, 330–331, 338,

342, 361, 376, 389, 393–394, 399, 400, 406, 410–411, 415, 427, 512, 523, 533, 547, 562, 569, 580, 584, 613, 617, 621, 632, 644, 650, 656, 661, 677, 693, 701, 706, 709, 721, 725, 728–729, 738, 754, 762
 –, *budai* 114, 148, 263, 713
 –, *kassai* 211, 410, 435, 440, 476, 542, 581, 663
 –, *kolozsvári* 703
 –, *rövid* 457
 –, *szepesi* 8, 580
Markalph I. Markalf
Markalf fia Bartol 390
 – fia István, halastói, királyi ember 76
 – (Markolph, Markalph) fia Tamás 67
 – (Markolphus) fia János, Demeter, Miklós, Barnabás és Benedek apja, hosszúmezői 615, 624
Markolph I. Markalf
Markolphus I. Markalf
Markfeulde I. Aszó
Markus I. Márk, Márkus
Márkus (Markus) fia János c. 394
 – (Markus) fia Pál, jobbágy 225
 – (Markws, Marcus) fia János, décsi nemes 675
Márkusfalva (Mariasfolua), ma
Markušovce, Sz. 228
Markušovce I. Márkusfalva
Markws I. Márkus
Maros (Morisium), folyó 180, 547
Marosdécse I. Décse
Marosszentkirály I. Szentkirály
Marót (Morowth, Morowd, Morwd, Moroth, Morouth, Morout, Moruth),
 birtok (Hont m.) ma Pilismarót 11, 403, 491, 535, 501, 509, 543, 565, 640, 738
Marouth, mr., Chyne (dict.) Péter testvére, olaszi 49
 –, mr., Torda m.-i ispán, Cyne (dict.) Péter fia, Kathlyn testvére, olaszi nemes 651
Martand (Martund), birtok (Hont m.) 2, 140
Martin I. Szentmárton
Márton I. Og (dict.) Márton
 –, mr. 772
 –, pozsonyi kanonok, Szt. Márton-egyház plébánosa 43
 –, szentpéteri rector 545, 557

–, várad-előhegyi szerzetes 330
 – bán, Imre mr. apja 730
 –, jobbágy 497
 –, jobbágy, kaplai 204
 –, Dénes fia, köveskáli 332
 –, Osl c. fia, Tamás és Benedek testvére 469
 –, Wlchk fia 735
 –, Woytech (Voyteh) fia, Damian, Demeter és Zelyn testvére 365
 – fia János, óbudai hospes 665
 – fia Lőrinc, m.-i kiküldött 372, 396
 – fia Mihály 365
 – fia Myko, Chaby-i 165
Martonoskeszend (Mortunuskuzyndy),
 birtok (Arad m.), Ro. 180
Martonteleke, telek (Sopron m.) Szovát
 mellett 628
Martund I. Martand
Marya I. Marja
Mate I. Máté
Máté I. Panky Máté
 – I. Zenggi Máté
 –, langoni (Langonensis) püspök 143
 –, szlavón bán 691
 –, királyi aranyműves 769
 –, pányoki 385
 – (Mate, Mathe), notarius 1, 4, 181, 191, 195, 755
 –, Gergely fia, pócsfalui hospes 732
 –, Imre fia, Teyed-i, királyi ember 688, 742
 –, János fia, bárcai 499
 –, János fia, Endre és István testvére 193
 – (Mathe), János fia, szvinnai 111, 161, 308, 326, 343
 –, János fia, izsépi 499
 – (Mathius), komlói Kathlyn fia, Péter, Mihály, Miklós és Miklós testvére 630
 –, Renden fia, ricsei polgár 613
 – fia András, famulus 69
 – fia János 225
 – fia László 572
 – fia Lukács, királyi ember 57
Mathe I. Máté
Mathius I. Máté
Matiašovce I. Mátyásfalva
Mattersburg I. Nagymarton
Matthias Horuatha I. Horvát
Mátyás 365
 –, mr., nyitrai kanonok 66

–, szoldobágyi alesp., piricsei rector 142
 –, kápolnai, királyi ember 128, 153, 220
 –, Chuche fia, jobbágy 204
 –, János fia, izsépi 8
 –, Mátyás fia, Miklós és Tamás testvére, elefánti 153, 220, 400
 –, Vid fia 323
 –, Zeurus fia 489, 599
 – fia Beke 197
 – fia Jakab c., egresdi 556
 – fia Mihály, Miklós apja 197
 – fia Miklós 128, 220
Mátyásfalva (Matyasfolua), ma Szepesmátyásfalva (Matiašovce), Sz. 179
 Matyasfolua l. Mátyásfalva
 Maurus, vegliai bíró 736
 Maytuh l. Moytuh
 Medue fiai Pál és Jakab 368
 Medurić l. Ricse
Medve (Medwe), ma Medved'ov, Sz. 505
 Medved'ov l. Medve
 Medwe l. Medve
 Meestur l. Mesteri
 Meger l. Megyer
megerősítő záradék 734, 747
megyei ember 7, 12, 65, 107, 123, 152, 222, 230, 370, 372, 394, 396, 402, 411, 506, 520, 525, 612, 686
Megyepatak, patak 733
Megyer (Meger), ma Nógrádmegyer 172
 Meggyeskovácsi l. Balozsa
Mehy, birtok 735
Meldur, birtok 75
 Mendzent l. Mindszent
 Mendzenth l. Mindszent
 Meneu l. Ményő
 Ménfőcsanak l. Csanak
 Mentzenth l. Mindszent
Ményő (Meneu), ma Mineu, Ro. 185
Méra (Mera, Olmera) 5, 42, 199, 375
 Mera l. Méra
mérő 328
mérőkötél 624
Merse, falu 107
 Merse, mr., Benedek fia, Miklós, Péter és Domokos testvére, színyei 5–6, 42, 199
 Meseşeni de Jos l. Kecel
 Mester l. Mesteri
Mesteri (Mester, Meestur, Mestur), birtok, falu 335–336, 443, 455, 464, 593,

Mestur l. Mesteri
mészárszék 558
Meszes (Mezes), hegység 142, 714
 Methlica l. Metlika
 Methlika l. Metlika
Metlika (Methlika, Methlica) város, egyházkerület, ma Sz. 243, 540
 –i *Szűz Mária-egyház* 243
 Mezes l. Meszes
mező 152, 368, 390, 402, 706, 742
 Mezőceked l. Cikud
 Mezőzsadány l. Zsadány
mezsgye 561–562 között
 Micălaca l. Mikelaka
 Michald l. Miháld
 Michalovce l. Nagymihály
Michcku, hely Lóc határában 172
Michina (Zólyom m.) 731
 Micola fia Miklós, egyházasteszéri, királyi udvarnok 617–618 között, 632–633 között
 Migléc l. Felnémeti
Miháld (Michald), birtok (Somogy m.) 481
 Mihalk, jobbágy 225
 Mihály l. Cantor (dict.) Mihály
 – l. Chemper (dict.) Mihály
 – l. Feyes (dict.) Mihály
 – l. Fizeri (dict.) Mihály
 – l. Fodor (Crispus) Mihály
 – l. Nogh (dict.) Mihály
 – l. Sarkan (dict.) Mihály 73
 – l. Teke (dict.) Mihály
 – l. Vak (Cecus) Mihály
 – l. Zeel (dict.) Mihály
 – l. Zekul (dict.) Mihály
 – 365
 –, mr. 712, 714
 –, pap,-oltár mr.-e 504
 –, pap, a Szt. Imre hitvalló-oltár mr.-e 607–609
 –, pap, kápt.-i kiküldött 732
 –, karpap 428
 –, szigetfői főesp. 217
 –, Szt. Bertalan-egyház plébánosa 366
 –, váci püspök 157–159, 208, 210, 706
 –, veszprémi (Veszprém várbeli)
 Mindenszentek-egyház prépostja 416
 –, őrsi rector 371
 –, mr., budai kanonok 150, 496, 538, 665

- , mr., litteratus, jászói konv. notarius-a 288, 364
- , mr., Trencsén m.-i alispán és trencsényi várnagy 556
- , c., officialis, Zólyom m.-i alispán 677, 731
- , litteratus, familiaris, konv.-i kiküldött 743
- , lóci, királyi ember 153
- , bákai, nádori ember 623, 633
- , királyi udvari ifjú, királyi ember 293
- , famulus, szolga 623, 633–634
- , mr., berzevicei, Klára férje 179
- , mr., szentmihályi, Katalin apja 427, 482
- , András gener-e 365
- , Zenthe-i Péter fr.-e, 427
- , Zenthe-i, Péter apja 427
- , füzéri 325
- , szilasi 288
- , Zonuk-i 504
- , András bán fia 69
- , András fia 365
- , András fia, halápi, nádori ember 656
- , András fia, nádori ember 623, 633
- , András fia, Pál testvére, jékei, nádori ember 560, 641, 642
- , András fia, Zuty-i, nádori ember 674
- , Balázs fia, Ricse-beli nemes 505
- , Beke fia, nádori ember 410
- , Benedek fia, István testvére 194
- , Bertalan fia, Péter, Miklós és András testvére 446
- , Dedbor fia, kércsi 59
- , Erne fia 209
- , Erzsébet fia 660
- , Frank fia, Jakab testvére, Zemplén m.-i alispán 261, 622
- , Geche fia, Gergely, Tamás és János testvére, semjéni
- , Gereuen (Gereven) fia, Péter apja, gagyi 231, 440
- , Gergely fia 111, 343
- , Gundyr fia, nádori ember 410
- , Guth fia, Werbuze-i, királyi ember 364
- , Illés fia, rádi, királyi ember 575
- , Illés fia, teki, királyi ember 360
- , István fia 619
- , Iván fia, vajdai 183
- , Jakab fia, Rosth unokája, Miklós testvére, patasi 446
- , János fia 11
- , János fia 167
- , János fia, Gudur-i, királyi ember 422
- , János fia, kéri, királyi ember 113
- , János fia, Pál unokája, Miklós és István testvére, vejki 497
- , János fia, szegi 567
- , János fia, várjobbágy, m.-i kiküldött 686
- , János mr. fia, Tamás és László testvére, lázári 127, 189, 330, 404
- , Joseph fia 501, 565
- , komlósi Kathlyn fia, Péter, Miklós, Jakab és Máté testvére 630
- , Kunczlinus c. fia, a pestújhegyi vár bírása 660
- , László fia, Escen-i 65
- , László fia, Mihály és Ubul testvére, semjéni 415
- , László fia, Mihály unokája, Miklós, Péter és Tamás testvére, Barnabás, Pál, Jakab és László apja, izsépi 377, 615, 624
- , László fia, Tamás és László testvére, szécsi 369
- , Lőrinc fia 336
- , Lukács (Luca) fia, János testvére 57, 101
- , Márk fia, Ung m.-i alispán 168
- , Márton fia 365
- , Mátyás fia, Miklós apja 197
- , Mihály fia, gorbai, királyi ember 403
- , Miklós fia, Klára és Margit apja, István nagyapja, officialis 751
- , Miklós fia, László testvére 185
- , Miklós fia, László testvére, kisvárdai 751
- , Miko fia, m.-i kiküldött 686
- , mr., Albert fia, Miklós mr. testvére 582
- , Mykou fia, János és Miklós testvére, Péter apja, Kalsa-i 263
- , Nagy (Magnus) Pál fia, péli 160
- , Nog (dict.) Pál fia 287
- , Pál fia 126, 323
- , Pál fia, haranglábi 125
- , Pál fia, Medue unokája, János testvére 368
- , Pál mr. fia, János és Péter testvére 174
- , Pous fia, Leukus mr. testvére, Herke mr. apja 545, 557
- , Simon fia, László testvére, István apja 651

–, Tamás fia, Tamás és László testvére, lázári 745, 748
 –, Tamás testvére, fia 476
 –, Vid (Wydus) fia 665
 –, Zepud fia, Tamás testvére, Miklós, Anna és Péter apja, laki 440
 – c. fia János, banai 690
 – fia Ábrahám, Katalin férje, laskodi 142
 – fia András, c., komoróci 550, 610–611
 – fia Balázs 624
 – fia Balázs, királyi ember 463, 563
 – fia Chepanus, Lilium testvére, kisdömölki 678
 – fia Darabus (dict.) Péter, jutasi 222
 – fia István 123
 – fia István mr., ozalji várnagy 262
 – fia István, árokközi 583
 – fia István, teki, királyi ember 360
 – fia János 322, 325
 – fia János 360
 – fia János, györgyfalvai, királyi ember 526, 639
 – fia János, Miklós apja, mérai 5–6, 42
 – fia János, nádori ember 623, 634
 – fia László 65
 – fia László, konv.-i kiküldött 643
 – fia László, Mihály és Ubul apja, semjéni 415
 – fia László, Péter, Miklós, Mihály és Tamás apja 377
 – fia Lengel (dict.) Péter, korotnoki 637
 – fia Mihály, gorbai, királyi ember 403
 – fia Mihály, szentiváni, királyi ember 360
 – fia Miklós 197, 202
 – fia Miklós 231
 – fia Miklós 476
 – fia Miklós 722
 – fia Miklós, királyi ember 564
 – fia Miklós, örsi 328
 – fia Miklós, sárói, királyi ember 422
 – fia Miklós, szentkirályszabadjai 376
 – fia Péter, királyi ember 364
 – fia Péter, Péter apja, Zenthe-i 482
 – fia Poka (Pouka) 253, 288
 – fia Tamás 575
 Mikch l. Mikcs
 Mikes (Mikch, Mikhc, Mykch), horvát-szlavón bán, Ákos, Loránd és Miklós apja 150, 262, 347, 381, 505

– (Mykch, Mikech), királyi ember, bálványi 53, 584
 – (Mykch, Mykth), jobbágy 225
 Mike, Michina-i 731
 – (Myke), jobbágy 497
 – (Myke) fia Miklós, Chaby-i 165
 – (Myke) fia Miklós, győrödi 562
 – fia László, harói 507
 – (Myke) fia Jakab 320
 – (Mikel) fia Mysith, szepetneki 200, 203
 Mikech l. Mikcs
 Mikech l. Mikcs
 Mikecs (Mykech), Kelemes fia 155, 278
 Mikel l. Mike
Mikelaka (Mykelaka, Itelaka), ma Micălaca, Ro. 696
 Mikhc l. Mikcs
 Miklós l. Apát Miklós
 – l. Bergendych Miklós
 – l. Berzette (dict.) Miklós
 – l. Bolug (dict.) Miklós
 – l. Cheh (dict.) Miklós
 – l. Chynige (dict.) Miklós
 – l. Dico (dict.) Miklós
 – l. Dombo (dict.) Miklós
 – l. Ekus (dict.) Miklós
 – l. Feyes (dict.) Miklós
 – l. Gegus Miklós
 – l. Kont Miklós
 – l. Kuuer (dict.) Miklós
 – l. Kysded (dict.) Miklós
 – l. Liptói Miklós
 – l. Lueu (dict.) Miklós
 – l. Nagy (Magnus) Miklós
 – l. Nemut (dict.) Miklós
 – l. Nerges (dict.) Miklós
 – l. Pahar (dict.) Miklós
 – l. Pauo Miklós
 – l. Petrouych Miklós
 – l. Rouaz (dict.) Miklós
 – l. Rudas (dict.) Miklós
 – l. Szabó (Sartor) Miklós
 – l. Treutel (dict.) Miklós
 – l. Variw (dict.) Miklós
 – l. Varjú (dict.) Miklós
 – l. Vece Miklós
 – l. Vok (dict.) Miklós
 – l. Vörös (Rufus) Miklós
 – l. Wos (dict.) Miklós
 – l. Zarka (dict.) Miklós

- 115
- 181
- , budai kanonok 496
- , a pozsonyi Szt. Mihály-egyház plébánosa 43
- , egri pap, a Mária anyja, Szt. Anna-oltár mr.-e 500
- , egri prépost 5, 59, 103
- , egri püspök 5, 54, 59, 92, 103, 157–159, 208, 210, 369, 435, 439 – 440, 545, 557, 581, 635–636, 638, 680, 701, 706, 772
- , esztergomi érsek, kalocsai érsek, Esztergom m. örökös ispánja 20, 26, 37, 143, 147, 157 – 159, 208, 210, 214, 235, 240, 274, 371, 505, 587, 706, 734, 747
- , győri olvasókanonok 196, 392, 469–470
- , kőí éneklőkanonok 169
- , leleszi szerzetes 134–135 között
- , mr., budai kanonok, János fia, Lodhardus unokája, István, Amadé és Lodhardus testvére, várkonyi 352
- , mr., kanonok 478
- , mr., váci olvasókanonok 217
- , Panewicz-i, boroszlói örkanonok 266
- , pap, egri kanonok 359
- , pap, prebendárius, a pécsi Szt. Miklós-oltár mr.-e 120
- , pap, szerzetes 639
- , pécsi püspök 157–159, 171, 208, 210, 706
- , pesti főesperes 217
- , pozsonyi káplán 128
- , sárosi perjel 672, 684
- , somogyi főesperes 416
- , mr., szolnoki főesperes 217, 675
- , tokaji pap 218
- , váci főesp. 217
- , váradi pap, szerzetes 201
- , zalavári apát 105
- , szőrényi bán, szécsi 210, 706, 555
- , mr., Pozsony m.-i ispán, királyi pohárnokmr., Tót Lőrinc mr. fia, Leukus és Bertalan testvére, udvari lovag 210, 450, 727
- , Veszprém m.-i szb. 222
- , Vayuada-i (Wyuoda-i), hercegi ember 427, 482
- , királyi ember 170
- , királyi udvari lovag 80, 83
- , Esztergom város bírója 752
- , litteratus, budaváraljai polgár 660
- , litteratus, királyi dispensator 694
- , Cicala-i, bíró 702
- , Acciaiouli-i 706
- , királyi ember 606
- , nádori ember 205
- , nádori prothonotarius 365
- , pozsonyi polgár 43
- , terpényi, Goor (dict.) András mr. apja, famulus 440
- , tóti, famulus 732
- , Waryu (dict.) Miklós apja, szentdomonkosi, Beek nemzetségbeli 527
- , Tamás testvére 67
- , mr., jánki 412, 463, 563
- , mr., tizzaszalóki 570, 574, 605
- , a Schinelle-i c. fia 736
- , Ambrosius fia, kamaricsai 117
- , Ambrus fia 118
- , András fia 324
- , András fia 47
- , András fia, István és Imre testvére 746
- , András fia, László és András testvére, bacsikai 54
- , András fia, László és János pap testvére, nagysejéni 751
- , András fia, rendesi 414
- , András mr. fia, Péter unokája, Mark, András, Fülöp és János testvére, kispalugyai 492–493, 523–524, 536
- , Angel (dict.) János fia, László és János testvére, Gresencha-i nemes 595
- , Arlandus fia 51
- , Balázs fia, András unokája 666
- , Balázs fia, jobbágy 372, 396
- , Bálint fia, vámosi, királyi ember 376
- , Bathow fia, alagi 337
- , Bede fia 662
- , Beke fia, Beke és János apja 57
- , Bekus fia, Jakab és János testvére 231
- , béli apát 434, 528, 571, 773
- , Belud fia, ricsei polgár 613
- , Bene fia, Péter és László apja, alsómutnai 529
- , Benedek fia, Chenkezeu-i 586
- , Benedek fia, Merse, Péter és Domokos testvére, szinyei 5–6, 42
- , Bertalan fia, András apja, nagyteleki 477, 479

- , Bertalan fia, András és János testvére 534
- , Bertalan fia, Mihály, Péter és András testvére 446
- , Birow (dict.) Pál fia, Hannus és István testvére 287
- , Boda fia, László unokája, kispalugyai 130, 492–493, 523–524, 536
- , Bodug fia, János apja 219
- , Briccius fia, Cyko testvére 700
- , Bwntwl fia, János apja, Cheb-i 124
- , c., Danus fia, László mr. és György apja 580
- , c., Vgrin fia, országbíró, Turóc m. honorbirtokosa, szécsi 53–54 között, 134–135 között, 561–562 között, 626–627 között
- , Cheh (dict.) István testvére, litteratus 167
- , Cheke fia, királyi ember 359
- , Chepanus fia, királyi ember 669
- , Chituar (dict.) Lőrinc mr., fia 549
- , Chonko fia m.-i ember 123
- , Chorba (dict.) Pál fia, István testére, Kayl-i nemes 559
- , Dees fia 410
- , Demeter germanus-a 751
- , Dénes fia, Pous unokája, Péter testvére, Kayl-i nemes 559
- , derzsi alesp. 142
- , Dezső fia, János testvére, vezekényi 114, 286–287
- , Dezső fia, László testvére, kaplai 444, 676
- , Dezső fia, Simon, Bertalan, István és Ilona testvére, Beya-i 277
- , Dezső fia, berekszói 52
- , Doior fia, mutnai nemes 483
- , Domokos és Lilium fia 678
- , Domokos fia 648
- , Domokos fia, János testvére, komlósi 10
- , Farkas (Farcasius) fia, Farkas (Farcasius) apja, ricsei 505, 613
- , Gál fia, nádori ember 410
- , Geche fia, Jakab testvére, semjéni 218
- , Gelet (Gelethius, Gelethus) fia, Domokos mr., Miklós és László apja, nádor, kunok bírása 8, 42, 44, 102, 105, 113, 124, 153, 157–160, 165, 182, 205, 208, 210, 212, 241, 251, 257, 263, 285–287, 292, 307, 322–325, 339, 344–346, 350, 359–361, 365–366, 377–380, 384, 400, 402, 410, 423, 467, 495, 531–532, 541, 546, 556, 560, 567, 570, 574–575, 592, 597, 604–605, 623, 627, 633–634, 641–642, 646, 656, 674, 682–683, 694, 706, 744–746, 748, 766
- , Geletus fia 354
- , Gerew fia, László apja 389, 488
- , Gergely fia 519–520
- , Gergely fia, István és Lőrinc testvére 73
- , Gergely fia, Lőrinc és István testvére 254
- , Gergely fia, Nemuth (Nemeth) (dict.) János mr. és Gergely testvére 707
- , Gyula fia, Kelemen apja, Varasd vári 204
- , Gurkus fia, konv.-i kiküldött 396
- , Gyula fia, salamoni nemes 502
- , Hedreh fia, hédervári 588, 597
- , Helbrandus fia 558
- , Ilanch fia, Rusynth testvére 185
- , Illés fia, István unokája, Tamás és Péter testvére 393
- , Imre fia, Bencench unokája, Lőrinc és András testvére, aracsai 406
- , Imre fia, görböi 165
- , Imre fia, Lőrinc és András testvére 198
- , István fia 190, 242
- , István fia 232
- , István fia 365
- , István fia 588, 597
- , István fia, anarcsi 209
- , István fia, dárói, udvari lovag, királyi ember 195
- , István fia, érseki ember 730
- , István fia, István testvére 127, 189
- , István fia, János testvére, ményői 185
- , István fia, Mihály és László apja 185
- , István fia, Péter testvére, marcaltői 340
- , István fia, Sal-i, királyi ember 76
- , István fia, Tamás testvére 592
- , István fia, tarnóci 242
- , István vajda fia, Dénes lovászmr., Imre, István és László testvére 706
- , Jakab fia 626–627 között
- , Jakab fia, csegődi, királyi ember 403, 478
- , Jakab fia, Domokos és Leustachius testvére, taskándi 146

- , Jakab fia, Kraszna m.-i nemes 247
- , Jakab fia, Rosth unokája, Mihály testvére, patasi 446
- , Jakab fia, tárnoki servitor 697–698, 700
- , Jakch mr. testvére, hercegi udvari apród 1
- , Jakou fia, Miklós apja, fedémesi 188
- , János és Mikó apja, bárcai 8
- , János fia, Cheunekfeu-i 67
- , János fia, Demeter, Barnabás és Benedek testvére, hosszúmezői 615
- , János fia, Ekch unokája 361, 656
- , János fia, György testvére, malahi 163, 708
- , János fia, Markalf unokája, Barnabás, Benedek és Demeter testvére, hosszúmezői 624
- , János fia, mérai 5–6, 42
- , János fia, Pál unokája, István és Mihály testvére, vejki 497
- , János fia, Péter, Imre és István testvére 190, 242
- , János fia, Tamás unokája 330
- , János fia, vajdai 183
- , Jób fia, Domokos és István testvére 348, 382
- , Joseph fia 661
- , Karachon fia, Bálint, Lukács és Serachen testvére 245
- , Karul fia, Chaby-i 165
- , Kázmér litteratus fia, Tamás testvére 190, 242
- , Kemen fia, jáki 465
- , Klára apja, vajai 632
- , komlósi Kathlyn fia, Péter, Mihály, Jakab és Máté testvére 630
- , Kozma fia, Demeter testvére, nagysemjéni, pataki polgár 751
- , Kozma fia, várnépbeli 710–711
- , Kumpurd fia, gombai 495
- , Kysa fia, András testvére, kaladei, Hont m.-i nemes 353, 402
- , Lack fia, Pál testvére, Zemplén m.-i ispán 261, 622
- , Lampert és Zsófia fia 501
- , László fia 209
- , László fia, György testvére 512
- , László fia, Kelemen és Gergely testvére, biri 450
- , László fia, lovag, királyi ember 688
- , László fia, Mihály unokája, Péter, Mihály és Tamás testvére 377
- , László fia, Paznan unokája, Honth testvére, kóvári 356
- , László fia, Sándor unokája 388
- , Leukus fia, Jakab és László testvére, Chaty-i 338
- , Liptói Benedek fia 598
- , Jakab fia, Cheh (dict.) István testvére, Felician nemzetségbeli, litteratus 527
- , Lőrinc fia 101
- , Lőrinc fia 164
- , Lőrinc fia, János apja, zsujtai 48
- , Margit fia 709
- , Márk fia, kalocsai egyházmegyei pap, electus a kalocsai egyházmegyében 80, 83–86
- , Mátyás fia 128
- , Mátyás fia 197
- , Mátyás fia 220
- , Mátyás fia, Mátyás és Tamás testvére, elefánti 153, 400
- , Micola fia, egyházasteszeri, udvarnok 617–618 között, 632–633 között
- , Mihály fia 202
- , Mihály fia 231
- , Mihály fia 476
- , Mihály fia 722
- , Mihály fia, királyi ember 564
- , Mihály fia, Péter, Pál és Demeter testvére, Zenthe-i 427
- , Mihály fia, sárói, királyi ember 422
- , Mihály fia, Zepud unokája, Anna és Péter testvére, laki 440
- , Miklós bán fia, János és Amadé apja 334, 531–532
- , Miklós fia 588, 597
- , Miklós fia, fedémesi 188
- , Miklós fia, János és Péter testvére, mesteri 335–336, 464
- , Miklós fia, mersei 107
- , Miklós fia, Pál testvére 622
- , Miklós mr. fia, Benedek unokája, Domokos, Ákos, György és László testvére, csetneki 471
- , Miklós nádor fia, Gelet unokája, László és Domokos testvére 766
- , mr., Albert fia, Mihály mr. testvére 582

- , mr., Bebeg (dict.) Domokos mr. fia, György, István és Domokos mr.-ek testvére 471
- , mr., Briccius fia, bátori 345, 378
- , mr., Elleus fia, János mr. apja, árokközi 583
- , mr., Gergely fia, Varasd m.-i alispán 417
- , mr., Hektor fia, György és Zonkur testvére, dáakai 383, 392
- , mr., Herbordus fia, János, László és Herbordus mr.-ek testvére, gombai 744
- , mr., István fia, bán, Zala m.-i ispán 193–194, 372, 396, 401, 406, 616
- , mr., János fia, Valkó m.-i alispán 183
- , mr., János nádor fia, Ung m.-i ispán 168, 519–520, 550, 610–611
- , mr., János nádor fia, Ung m.-i ispán 12
- , mr., Kaba (dict.) Demeter fia, balai 566
- , mr., László fia, Pál testvére, udvari lovag 260
- , mr., Lőrinc fia, Pozsony és Nyitra m.-i ispán 43, 100
- , mr., Lőrinc fia, Varasd m.-i ispán 417
- , mr., Lőrinc mr. fia, Leukus mr. és Bertalan mr. testvére 66
- , mr., Miklós c. fia, perényi 561–562 között
- , mr., Miklós fia, Domokos és Lőrinc mr.-ek testvére, Chaty-i 338
- , mr., Péter fia, Péter testvére, osztrovicai várnagy 421
- , mr., Pető mr. alvajda fia, Imre, László, János, Jakab, András és Péter mr.-ek testvére, balogi 410
- , mr., Petőc fia, jobbágyi, erdélyi vajda 163, 179
- , mr., Pousa fia, János, Balázs, István és László mr.-ek testvére, szeri 687–688, 742
- , mr., Rikolphus mr. fia 59
- , mr., Simon fia, nagymartoni 329
- , mr., Thorny (dict.) János fia, szolváttói 247
- , mr., Vrdung (dict.) András fia, Kathlyn férje, károlyi 651
- , mr., Zunga (dict.) Péter fia, Péter mr., Pál mr. és Lőrinc mr. testvére, vetési 330, 472
- , Mikcs bán fia, Loránd testvére 347, 381
- , Mike fia, Chaby-i 165
- , Mike fia, győródi 562
- , Mikó fia, Mihály és János testvére, Damian apja, Kalsa-i 263
- , Pál fia 126
- , Pál fia, Domokos és János testvére, Mindszenti 200, 203
- , Pál fia, éleskői várnagy, officialis 555
- , Pál fia, Mortunus unokája, harangi 180
- , Pangracius fia, nádori ember 322, 325
- , Pangracius testvére, bényi, királyi ember 323
- , Petenye fia, Terethew-i, nádori ember 560
- , Péter fia 518
- , Péter fia 542
- , Péter fia 619
- , Péter fia, Domokos unokája, Vászolyból való 571
- , Péter fia, famulus 450
- , Péter fia, János testvére 197
- , Péter fia, Kalsa-i 263
- , Péter fia, Kozma, Demianus és Péter testvére 130
- , Péter fia, ludbregi
- , Péter fia, németi 234
- , Péter fia, Péter testvére 204
- , Péter fia, Péter, Pál és Demeter testvére 482
- , Pyrus (dict.) Pál fia, Jakab testvére 689
- , Ratholt fia 647, 653
- , Rauaz fia, kalondai 686
- , Salamon fia, endrédi, királyi ember 422
- , Salamon fia, György testvére 168
- , Salman fia 522
- , Sándor fia 541, 546
- , Sándor fia, rohodi, királyi ember 577–578
- , Simon fia vályi, nádori ember 410
- , Simon fia, Jakab unokája, korongi 131, 149, 151, 384, 503
- , Simon fia, jamniki 494
- , Simon fia, János tetvére, komlósi 10
- , Somorak fia 476
- , Steephk fia 47
- , Tamás fia 328
- , Tamás fia 761
- , Tamás fia 761
- , Tamás fia, Dénes, Abych, Ábrahám és János testvére 180
- , Tamás fia, jánki 45

- , Tamás fia, ogyai 726
- , Tesk fia, jobbágy 225
- , Thyl fia 558
- , Tompos fia, Eles (dict.) János és Fülöp testvére, Ponik-i nemes 677
- , Tyburcius fia 338
- , Ugrinus fia, János apja 595
- , vajai Klára fia, Erzsébet és Klára testvére 632
- , Vak (Cecus) Mihály fia, János apja 363
- , Vs (Ws) fia, berekenyesi nemes 512, 703
- , Wirzvig fia, krakkói polgár, János testvére 451
- , Zacha fia, Fülöp apja 205
- c. fia Miklós mr., perényi 561–562 között
- c. fia Vince mr., perényi 561–562 között
- fiaedew 664, 667, 705
- fia András, kistárkányi nemes 743
- fia András, kúrti 650
- fia Beke, királyi ember, kúrti 153
- fia Cantor (dict.) János, fogott bíró 142
- fia Demeter 679
- fia Domokos mr., küküllői alvárnagy 73, 254
- fia Fülöp, nádori ember 212
- fia Gergely, Barbara apja, girincsi 635–636, 638
- fia István 163
- fia István mr., Ung m.-i alispán 12, 519–520, 550, 610–611
- fia István, Apuz-i, királyi ember 163
- fia István, bekölcei, nádori ember 359, 500
- fia István, Demeter testvére 57, 101
- fia István, enyedi, nádori ember 495
- fia István, olaszi nemes 704, 715, 724
- fia István, óvári 577, 608
- fia István, salamoni 341, 502
- fia Jakab, királyi ember 561–562 között
- fia Jakab, pozsonyi bíró 342
- fia János 671
- fia János 685
- fia János, bárcai 499
- fia János, biri 450
- fia János, dobokai nemes 639
- fia János, királyi ember 242
- fia János, lóci 113
- fia János, ninaji 168
- fia János, putnoki 722
- fia Joseph, mátyásfalvai 179
- fia László, baksai
- fia László, Egyed testvére 209
- fia László, hegyaljai, királyi ember 711, 733
- fia László, márkai 232
- fia László, putnoki 722
- fia László, ronyvai nemes 733
- fia Leukus, királyi ember 64
- fia Márk, kövesdi 721
- fia Mihály, Klára és Margit apja, István nagyapja, officialis 751
- fia Mikó 359, 541, 546
- fia Pál 365
- fia Pál, kázméri nemes 733
- fia Péter 619
- fia Péter mr., balogi 410
- fia Péter, békásmegyeri hospes 699
- fia Péter, gyűrűsi 396
- fia Péter, pestújhegyi polgár, Karachinus nemzetségéből 660
- fia Péter, rozgonyi 626
- fia Pető mr., alvajda, Imre, Miklós, László, János, Jakab, András és Péter mr.-ek apja, balogi 410
- fia Pető, petri 634
- fia Pethus, csörötneki 732
- fia Renoldus mr. 370, 411
- fia Sebwk mr., kimlei 718
- fia Tamás 285
- fiai Bichou, Egyed és Kelemen 694
- fiai Demeter és István 57, 101
- fiai János és László 231
- fiai János, László és Renoldus 63
- fiai János, Péter és Miklós, mesteriek 335–336, 443, 455, 464
- fiai László és Mihály, kisvárdaiak 751
- fiai Lőrinc, Domokos és Miklós mr.-ek, Chaty-iak 338
- fiai Pál és Beke, biriek 450
- fiai Pál és János, almásiak 621
- fiai Pál és Miklós 622
- fiai, Loránd, Stephlinus és Hermannus, budaiak 266
- Mikó (Myko)**, elnéptelenedett település Hídalmás (Hida) és Drág (Dragu) között, Ro. 639
- Mikó (Myko), famulus 100
- (Myko), jobbágy 225

– (Myko), István fia 365
 – (Myko), Márton fia, Chaby-i 165
 – (Mikow), Miklós fia, János testvére, bárcai 8
 – (Mykou, Myko, Mikow), Miklós fia 359, 541, 546
 – (Mykou), Tamás fia 359
 – fia Mihály, m.-i kiküldött 686
 – (Mykow) fiai István és Pál 50
 – (Mykou) fiai Mihály, Miklós és János, Kalsa-iak 263
 Mikófalva l. Viló
Mikola (Mychala, Mykala), birtok, ma Gammikola (Mikula) Zselíz (Želiezovce) városrésze, Sz. 422, 564
 Mikula l. Mikola
 Milhost' l. Felnémeti
Mindszent (Mendzent, Mendzenth), ma Zalamindszent, Zalalövő része 200, 203
 – (Mendzenth), ma Szepesmindszent (Bijacovce), Sz. 397, 428–430, 489
 Mindszentkálta l. Kál
 Mineu l. Ményő
 Minor Demenk l. Kisdömölk, Dömölk
 Minor Kezw l. Kiskeszi
 minoriták l. ferencesek
 Miräsläu l. Miriszló
Miriszló (Mirizlow), birtok, ma Miräsläu, Ro. 675
 Mirizlow l. Miriszló
mise, istentisztelet 51, 143, 726
 Misyth (Mysith), Mike (Mikel) fia, szepetneki 200, 203
Mizse (Myse), birtok (Heves m.) 367, 373
mocsár 188, 504
Modena (Muthina, Mutina), O. 687–689
Modor (Modur), birtok, ma Modra, Sz. 362
 Módos l. Vida
 Modra l. Modor
 Modranka l. Magyarád
Modrus (Modrusia) 736
 Modrusia l. Modrus
 Modur l. Modor
Mogyorós (Monyarous, Monyorous), birtok, ma Tiszamogyorós (Szabolcs m.) 54, 435
 Mohten l. Majtény
 Moius fia Lőrinc 253, 288
Mojád (Moyad), ma Moiad, Ro. 72

Mojmírovce l. Salgó
 Mokou, királyi ember 654
 Mokyanwara l. Moklyánvár
 Moldava nad Bodvou l. Szepsi
Mon, birtok (Szolnok m.), ma Nagymon (Naimon), Ro. 72, 185, 511
Monaco 280
Monahfölde, föld 593
 Monas (dict.) Péter, jobbágy 497
 monasterium Seraphini l. Ilekéri Szt.
 Üdvözítő-monostor, apátja
Monostor (Monustor), birtok, ma Szamosmonostor [?] 54
 Monustor l. Monostor
 Monyarous l. Mogyorós
 Monyorous l. Mogyorós
 Moravany l. Morva
 Morisium l. Maros
 Morochuk, mr., Bereg m.-i ispán 625
 Moroith l. Marót
 Morout l. Marót
 Morouth l. Marót
 Morowd l. Marót
 Morowth l. Marót
Mortond, birtok 287, 339
Mortund, birtok (Bars m.) 60
Mortunus, birtok 180
 Mortunus fia Pál, pápocsi 410
 – lánya, harangi Wyda fia Pál felesége, Miklós anyja 180
 – lánya, kemecsei Demeter özvegye 180
 Mortunuskuzyndy l. Martonoskeszend
Mortunusylese, föld 180
 Morus, Chenkez fia, Péter apja, Chenkezeti-i 586
 Moruth l. Marót
Morva, birtok, ma Moravany, Sz. 624
 Morwd l. Marót
Moson (Mosun), m. 591, 717–718
mosoni tizedkés (cultellus Musoniensis) 139
 Mostová l. Kürt
 Mosun l. Moson
 Moyad l. Mojád
Moytuh (Maytuh), birtok, falu 128, 153, 220, 400
Mura, folyó 334, 503, 706
 Muthina l. Modena
 Muthna l. Mutna
 Mutina l. Modena

Mutna (Muthna) 483, 529 l. még Alsó- és Felsőmutna
 Mychala l. Mikola
 Mychuk, jobbágy 225
Mygliz (Arad m.) 260
Myhalwelge, völgy Lóc határában (Nógrád m.) 172
 Mykala l. Mikola
 Mykch l. Mikcs
 Mykch l. Mikcs
 Mykelaka l. Mikelaka
 Myklen, István fia 365
 Myko l. Mikó
 Mykocha fia Pál 288
 Mykou l. Mikó
 Mykth l. Mikcs
Mylek, birtok (Vasvár m.), Kolta környékén 655
 Mylk fia Zorardus, gyarmati 182
Mylkofalua, birtok (Valkó m.) 183
 Mysal fiai 130
 Myse l. Mizse
 Mysith l. Misyth
 Myske fia Jakab, királyi ember, örsi 68, 689
 – fia Pál, királyi ember, örsi 68, 202, 328
Mysuky (Szabolcs m.) 404
Myzka, birtok 379

N

Nádasd (Nadasd), ma Szepesnádasd (Hincovce), Sz. 179
 – (Nadasd), ma Vasnádasd (Vas m.) 76, 170, 239
 Nadasd l. Nádasd
Nadassar 524
nádor l. Dosa, Drugeth Vilmos, Fülöp, János, Miklós, Radó
 –i ember 165, 205, 212, 286, 322, 359, 410, 495, 500, 532, 541, 560, 623, 627, 633–634, 641–642, 656, 674, 745, 748,
 Nagy (Magnus) Bene, [nagy-]várad polgár, Péter budai olvasókanonok apja 58
 Nagy (Magnus) Benedek mr., officialis 720
 Nagy (Magnus) István 671, 685

Nagy (Magnus) Jakab, jobbágy 497
 Nagy (Magnus) János, csaholyi nemes 714
 Nagy (Magnus) János, Beke apja, Thekule nb. 672, 684
 Nagy (Magnus) Kelemen fia Gergely [pécs-]várad polgár 176
 Nagy (Magnus) Miklós 197
 Nagy (Magnus) Miklós fia László 541, 546
 Nagy (Magnus) Pál fia Mihály, péli 160
 Nagy (Magnus) Pál, jobbágy 497
 Nagy (Magnus) Péter 324
 Nagy (Magnus) Péter fia Tamás mr., János és Péter apja, csókakői várnagy, Liptó m.-i ispán, királyi udvari lovag 109
 Nagy (Magnus) Péter, Kőrös m.-i ispán 664, 667, 705
 Nagy (Magnus) Tamás 176
 Nagy Fekete (Magnus Niger) János, c., apáti, officialis 549
 Nagy Almas l. Nagymás
 Nagy Kurugh l. Korong
Nagymás (Maior Almas, Almas), ma Szurdokpüspöki része 172
 Nagyatád l. Atád
Nagybajom (Boyun) (Somogy m.) 481, 501, 738
 Nagybalog l. Balog
 Nagybossány l. Bossány
 Nagydaróc l. Daróc
 Nagydivény l. Divina
 Nagydoba l. Doba
Nagyfalu 123
Nagygyimes (Nog Gymus) 191
 Nagygyőröd l. Győröd
 Nagyida l. Ida
 Nagyiklód l. Iklód
Nagykálló (Maior Kallow, Kallow, Kallo, Kálló) (Szabolcs m.) 65, 186–187, 209, 218, 229–230, 232, 250, 279, 281, 310–311, 551, 569, 612
 Nagykanizsa l. Kanizsa
 Nagykapornak l. Kapornak
 Nagykapos l. Kapos
 Nagykároly l. Károly
Nagykemplék (Maior Kemluk), vár, ma Kalnik, Ho. 508
 Nagykeszi l. Kiskeszi
 Nagylóc l. Lóc
 Nagymákfa l. Mákfa

Nagymarton (Nogmartun, Nogmortun), ma Mattersburg, Au. 291, 329, 384, 481, 503

Nagymihály (Nogmihál), ma Michalovce, Sz. 611

– (Nogmyhal, Nagymihály), ma Érmihályfalva (Valea lui Mihai), Ro. 49
Nagymon l. Mon

Nagyolsva l. Lazonpatak, Olsavica

Nagyőr l. Őr

Nagyörs l. Őrs

Nagyrákos l. Rákos

Nagysáros l. Sáros

Nagysemjén (Semien, Semyan Semyen, Noghsemien, Nogsemien, Nogsemen, Nogsemyen, Nogsimien, Nogysemyen)

218, 377, 415, 548, 576–578, 607–609, 640, 648, 737, 751

Nagysimonyi l. Simony

Nagysurány l. Szeg

Nagyszád (Nogzad), víz 547

Nagyszalánc l. Szalánc

Nagyszeben l. Szeben

Nagysziget, ma Csepel-sziget 287

Nagyszilva (Nogzylua, Zylua), birtok (Sáros m.) ma Vel'ký Slivník, Sz. 5–6, 42

Nagyszombat (Tyrnavia), ma Trnava, Sz. 587

Nagyszőlős l. Szőlős

Nagytárkány l. Tárkány

Nagytelek (Nogtelek, Noghtelek) (Sáros m.) 477, 479

Nagyugróc l. Ugróc

Nagyvárad l. Várad

Nagyvezekény l. Vezekény

Nagyvitéz l. Vitéz

Naimon l. Mon

Nak (Nook, Nok, Noc, Noak), birtok (Tolna m.) 4, 357, 474, 506

Nakas (dict.) János, István litteratus, László és Péter apja 712, 714

Napkor, birtok (Szabolcs m.) 54, 435

Nápoly (Neapoli), ma Napoli, O. 280, 758–759

Nápolyi Királyság (Si, regnum Sicilie, regnum Sycilie, terra citra Farum, tengeren túli részek) 49, 61, 71, 177, 207, 210, 290, 316, 321, 344–346, 352, 355, 395, 409, 429–430, 442, 460, 473, 484, 489, 516, 527, 589–590, 594, 626, 628,

637, 652, 655, 687, 689, 704, 706–707, 724, 710–711, 739, 756, 762

Narad (Narag), folyó 69

Narag l. Narad

Našice l. Nécse

Neapoli l. Nápoly

Necpál (Neczpál), birtok, ma Necpaly, Sz. 50

Neczpál l. Necpál

Nedan, jobbágy 225

Neguen l. Negyven

Negyven (Neguen), birtok (Baranya m.) 4

Nehche l. Nécse

Nekche l. Nécse

Nécse (Nehche, Nekche), ma Našice, Ho. 40, 64, 144

Nemesböd l. Böd

Nemesgomba l. Gomba

Nemeskolta l. Kolta

Nemesvámos l. Vámos

Német Lovagrend 243, 540

Német Lovagrend Szűz Mária-háza, testvérei 243

németek 61, 732 l. még osztrákok

Németfalu (Nemethfolw), ma Vásárosfalu 729

Nemeth l. Nemuth

Nemethfolw l. Németfalu

Nemethmakua l. Mákfa

Nemethy l. Németi

Nemethzeleste l. Németszeleste

Németi (Nemethy, Nemety, Nempthi), birtok (Szatmár m.), ma Szatmárnémeti (Satu Mare) része, Ro. 142, 714, 771

– (Nempthy), ma Szalánta része (Baranya m.) 234

– (Nempty), ma Sajónémeti 359

Németország (Alemannia), császára 759

Nemetsok, falu 729

Németszeleste (Nemethzeleste), ma Szeleste (Vas m.) 480

Nemety l. Németi

Nempthi l. Németi

Nempthy l. Németi

Nempti l. Németi

Nempty l. Németi

Nemut (dict.) Miklós, Escen-i

Nemuth (Nemeth) (dict.) János mr.,

Gergely fia, királyi udvari lovag, Miklós és Gergely testvére 707

Neograd l. Nógrád
Nepi, város, O. 227, 240
 Nerges (dict.) Miklós 547
 Neuhaus am Klausenbach l. Dobra
 Nezeba fia Iván, jobbágy 204
Nezebur, birtok (Krassó m.) 463
 Nigha, Joachim (Yoachim) felesége 162, 178
 Nigra Silva l. fekete-erdei Szt. Balázs
 Benedek-rendi monostor, apátja, konv.-je
 Nilas l. Nyilas
 Ninai l. Ninaj
Ninaj (Ninai), ma Minaj, Ukr. 168
 Nitardus, ... (Termopolensis) püspök 143
 Nitra l. Nyitra
 Nitra nad Ipľom l. Nyitra
 Nitrianske Rudno l. Rudnó
 Nižný Čaj l. Csáj
 Nižný Hrušov l. Körtvélyes
 Nižný Žipov l. Izsép
 Noak l. Nak
 Noc l. Nak
 Nog (dict.) Pál fia Mihály 287
 Nog Gymus l. Nagygyimes
Nog, birtok (Zemplén m.?) 772
 Nogfalu l. Nagyfalu
 Nogh (dict.) János mr. 607
 Nogh (dict.) Mihály 113
Noghreth, legelő a Szikszó folyó mellett 566
 Noghsemien l. Nagysemjén
 Noghtelek l. Nagytelek
Nogianusfeldy, föld (Magyar birtokban) 726
 Nogkurug l. Korong
 Nogmartun l. Nagymarton
 Nogmihal l. Nagymihály
 Nogmortun l. Nagymarton
 Nogmyhal l. Nagymihály
Nógrád, m. 113, 293, 333, 353, 555, 686, 725
 Nógrádmegyer l. Megyer
 Nogsemen l. Nagysemjén
 Nogsemien l. Nagysemjén
 Nogsemyen l. Nagysemjén
 Nogsimien l. Nagysemjén
 Nogtelek l. Nagytelek
 Nogwrs l. Örs
 Nogzad l. Nagyszád
 Nogzylua l. Nagyszilva

Nogysemyen l. Nagysemjén
 Nok l. Nak
 Nomar l. Nyomár
Nomsazege, hely Kuthlin birtok határában 733
Nona, város, O. 192
 Noog (dict.) Pál, Wezeus mr. officialis-a 53
 Nook l. Nak
Nóráp (Norap), birtok (Veszprém m.) 392
 l. még Campune
 Norap l. Nóráp
notarius 214, 217, 364, 371, 375, 519, 626–627 között, 669
 Nova Curia l. Újudvar
 Nové Zámky l. Nyárhíd
 Novi Itebej l. Ittebő
 Novi Vinodolski l. Breber
 Novo Miloševo l. Beldre
 Novum Castrum l. Újvár
nőági leszármazott 666
nyakkaloda 626
Nyárhíd (Nyarhyd), a mai Érsekújvár (Nové Zámky) területén 587
 Nyarhyd l. Nyárhíd
 Nyclinus l. Nykil
 Nyclinus l. Nykil, Nykyl
 Nyékvárkony l. Várkony
Nyeky (Békés m.?) 219
nyelvváltás 65
Nyénye 617, 725
 Nyerges (Selliperius, Selliper) Balázs 44, 339
nyestadó 184
Nyilas (Nilas), Lak közelében (Borsod m.) 231
 Nyírbátor l. Bátor
 Nyírbogdány l. Bogdány
 Nyírcsaholy l. Csaholy
 Nyínderzs l. Derzs
 Nyíregyháza l. oros
 Nyíribrony l. Ibrony
 Nyírmada l. Mada
 Nyírtass l. Tass
Nyitra (Nitra, Nytra), ma Ipolynyitra (Nitra nad Ipľom), Sz. 34–35, 293, 333, 459
 –, *m.* 100, 110, 182, 210, 567–568, 596, 602–603
 –*i egyház vasallus-ai* 36

–i egyházmegye 34–35
 –i főesperesség 135, 290, 294
 –i kápt. 33, 57, 66, 101, 110, 182, 216, 225, 233, 400, 559
 Nyitradivég l. Divék
 Nyitrarudnó l. Rudnó
 Nyitraújlak l. Újlak
 Nykil (Nyclinus, Nykyl), Nykyl (Nykil, Nyclinus) fia [Nagymartoni cs.] 154
Nykul, falu 732
 Nykul, mr., Lőrinc fia, Simon unokája, nagymartoni 149, 154, 384, 481, 503
 Nykyl l. Nykil
nyolcvanad 587
Nyomár (Nomar) 231
 Nytra l. Nyitra
Nyúl (Győr m.) 528
Nyulak szigete (Buda-sziget, Insula Leporum) 201, 445, 618, 716, 719, 767
Nyulak szigeti Boldogságos Szűz-kolostor, apácái 618
Nyulak szigeti Szt. Klára-monostor apácái 201, 719, 767

O

Obeckov l. Ebeck
 Obroua l. Orbova,
Óbuda (Castrum Veteri Bude, Vetus Buda), vár, város 181, 226, 264–265, 271–272, 538, 587, 665
 –i Szt. Ferenc-kolostor 538
 –i Szt. Klára-monostor, apácái, apátnője, konv.-je 264–265, 271–272
 Och l. Ocs
Ocs (Och, Ooch), birtok, ma Ociu, Ro. királyi 45, 687–688
 Od l. Ad
 Odocska l. Hódoska
 Oduardus fia Péter, Pál fia Gyula siklósi jobbágya 120
 Oduornuk l. Udvarnok
 Oduory l. Udvari
 Odvarnoc l. Udvarnok
 Oesterreich l. Ausztria
officialis 53, 65, 100–101, 329, 333, 400, 414, 485, 522, 528, 549, 555, 558, 587, 618, 677, 720, 751–752, 767

Offre, Honberth Henrik felesége 266
 Ogey l. Ogya
 Og (dict.) Lőrinc, királyi ember 195
 Og (dict.) Márton, Harkyan-i hospes 172
 Ogh (dict.) Péter, jobbágys 570, 574, 605
 Ogia l. Ogya
Ogya (Ogia, Ogey) 128, 153, 502, 726, 729
 Ohrady l. Kürt
 Okić l. Oklics
oklevél 448
 – *átadása* 60, 241, 410
 – *átírása* 3, 6, 42, 46, 74, 77, 103, 105, 109, 116, 124, 134, 145, 164, 171, 184, 193, 199, 228, 309, 366, 408, 416–418, 441, 456, 458, 469–470, 477, 479, 517, 557, 561, 599, 659, 691, 720, 769
 – *átírása és megerősítése* 1, 157–159, 208, 210, 254, 339, 537, 404, 449, 511
 – *bemutatása* 1, 3, 5–6, 8, 42, 44, 47, 59, 74, 77, 105, 109, 116, 124, 134, 145, 157–159, 164, 166, 171, 184, 193, 199, 208, 210, 228, 254, 287–288, 309, 321, 329, 339, 359, 361, 365–366, 397, 400, 404, 408, 410, 416–418, 423, 428–430, 439, 441, 449, 455–456, 458, 465, 469–470, 476, 489, 491, 499, 501, 517, 528, 537, 541, 559, 561, 565, 587, 592, 599, 604–605, 612, 618, 626–627 között, 653, 656, 659, 661, 670, 685, 691, 694, 705, 708, 720, 732, 750
 – *elrablása* 739
 – *érvénytelennek nyilvánítása* 60, 123, 154, 166, 180, 287, 392, 410, 480, 584, 751,
 – *hamisítás* 598, 725
 – *közkézre adása* 51
 – *másolat* 410
 –, *hamis* 365, 410
Oklics (Aklych), vár, ma Okić, Ho. 679
oláhok 24, 547
Olaszi (Olaszy), ma Szepesolaszi (Spišské Vlachy), Sz. 561–562 között
 – **(Olazy)** 704, 724
 – **(Olazy)**, ma Érolaszi (Olosig), Ro. 49, 651
 Olaszliszka l. Liszka
 Olazy l. Olaszi
 Oldalfala l. Szentlélekfalva
 Oldruh fia Jakab 732
 Olgerla l. Gerla

Olivér, királyi tárnokmr., királynéi
udvarbíró 157–159, 208, 210, 481, 706
– fia Demeter, bogdáni, királyi ember 577–
578
–fia Pál, István apja 533
Olmera l. Méra
Olmütz (Olomuc) 270
–i (*Olmussensis*) egyházmegye 78
Olomuc l. Olmütz
Oloron (Eloron) 227
Olosig l. Olaszi
Olsavica (Olsowycha), ma Nagyolsva
(Olšavica), Sz. 580
Olšavica l. Olsavica, Lazonpatak
Olsou Adryan, birtok (Bodrog m.) 99
Olsoumuthna l. Alsómutna
Olšovany l. Ósva
Olsowycha l. Olsavica
oltalomba vétel 309, 340, 486, 616, 670
oltár 120, 234, 332, 500, 504, 607–609,
726, 733, 736
Olugh l. Alag
Olup fiai, Demeter, István és Pál, ajkaiak
222
olvasókanonok l. Benedek, Domokos,
István, János, Lukács, Miklós, Péter, Vörös
(Rufus) Péter, Konrád
–i *javak, jogok* 80, 83
Omodeus l. Amadé
Ond (Zala m.) 200
Onth fia Pál, királyi ember 336
Ooch l. Ocs
Opoj l. Apaj
Oppido Lucano, O. 143
Opština Novi Bečej l. Beldre
Ópusztaszer l. Szer
Oradea l. Várad
Orbán, kőí örkanonok 169
Orbász (Orbaz), m. 679
Orbaz l. Orbász
Orboua l. Orbova
Orbova (Orboua, Obroua), ma Vrbova,
Ho. 51, 754
Orod l. Arad
Oros (Orus, Vrus), birtok (Szabolcs m.),
ma Nyíregyháza része 54, 211, 349–250,
279, 281–282, 310–311, 435, 439, 612
Orrus (dict.) István mr., Esztergom m.-i
alispán, János apja 185, 315, 321

Orsolya (Vrsula), kaproncai János lánya,
István felesége 530
országbíró l. Miklós, Pál, Tamás
országglakó 762
országos nemes 613
Orthalfus, a metlikai Szűz Mária-egyház
papja 243
Orus l. Oros
Orvieto, város, O. 240
Osanna l. Zsuzsanna
Osijek l. Eszék
Osl c. fiai Benedek, Tamás és Márton 469
Ossanna l. Zsuzsanna
ostrom 637
Ostroviza l. Osztrovica
Ósva (Elsua), ma Olšovany, Sz. 179
osztrákok 706
Osztrovica (Ostroviza, Oztrouicha), vár,
ma Lišane Ostrovičke, Ho. 192, 313–314,
317, 421
Ouar l. Óvári
Ovar l. Óvár
Óvár (Owar, Ovar), vár (Moson m.) 718
Óvári (Owar, Owuar, Ouar) (Szatmár
m.) 472, 577, 608
Ovčie l. Vitéz
Owar l. Óvári
Owuar l. Óvári
Ozalj (Ozul), vár 262
Oztrogo l. Sztrigó
Oztrouicha l. Osztrovica
Ozul l. Ozalj
Őcs (Evs), birtok (Veszprém m.) 701
ököl (mértékegység) 184
ökör 51, 65, 120, 184, 249, 434, 482, 576,
587, 732
ökörszarv 365
Ökörd (Wkurd) (Baranya m.) 234
öl 128
Őr (Ewr), birtok (Szatmár m.) 368
– (**Ewr**), ma Nagyőr (Strážky), Szepesbela
(Spišska Belá) része, Sz. 150
örkanonok l. Demeter, Gergely, Imre,
János, Péter, Miklós, Orbán, Péter
–i *feladatok ellátása* 139
–i *jövedelem* 139
örök földje 170
örök hallgatás 323, 365, 423, 536, 656
örökös ispán 371, 706, 734, 747

Örs (Nogwrs, Nagyörs, Wrs, Vrs), ma
Felsőörs 68, 328, 332, 376
– (**Wrs**), ma Budaörs 371
örszerzetes 330, 342
öv 141, 427, 482

P

Pacha l. Pacsa
Pacsa (Pacha) (Zala m.) 198, 372, 396, 406
Padova (Padua), ma Padua, O. 405, 407, 409
Padua l. Padova
Pagan (dict.) István 526, 639
Pahar (dict.) Miklós 67
Paharus (dict.) Péter, királyi udvari lovag, Abaújház m.-i ispán 145
Paks-Földespuszta l. Földes
Pál l. Birow (dict.) Pál
– l. Chorba (dict.) Pál
– l. Chuma (dict.)
– l. Fodor (Crispus dict.) Pál
– l. Karaz (dict.) Pál
– l. Magyar (dict.) Pál
– l. Nagy (Magnus) Pál
– l. Nog Pál
– l. Noog (dict.) Pál
– l. Puha (dict.) Pál
– l. Pyrus (dict.) Pál
– l. Toka (dict.) Pál
– l. Touth (dict.) Pál
– l. Twruch-i (dict.) Pál
– l. Tyzai (dict.) Pál
– l. Verus (dict.) Pál
– l. Vörös (Rufus) Pál
– l. Wach-i (dict.) Pál
– l. Zakan-i (dict.) Pál
–, nyitrai főesperes, királyi követ 207, 290, 419
–, pap 170, 336
–, pap, szerzetes 206
–, mr., pap 248
–, karpap 374
–, karpap 564
–, mr., karpap 232
–, mr., aradi kanonok 742

–, mr., pozsonyi kanonok 128
–, mr., krassói főesperes, csanádi kanonok 69
–, mr., szepesi kanonok 498
–, jászói prépost 10, 67, 77, 199, 253, 277, 288, 364
–, turóci prépost 50, 529
–, horvát-szlavón bán, ugali 148, 155, 166, 184, 278, 317, 505
–, csörötneki falunagy 732
–, puksai, királyi ember 606, 643
–, Zenkyralur-i, királyi ember 163
–, mr., kápt.-i kiküldött 561–562 között
–, mr., királynéi tárnokmr. 157–159, 208, 210, 706
–, mr., litteratus 160
–, mr., prothonotarius 634
–, mr., scholasticus 640
–, litteratus, Kálmán győri püspök tanítója 694
–, bátori 546
–, cseröközi 391
–, klisszai c. 448
–, szentkirályi 639
–, mr., valkóci 44, 287, 339
–, Albert fia 683
–, Albert fia, ibronyi 748
–, Amadé fia, ábrahámfi 414
–, András fia, Fülöp, Márk és András testvére, kispalugyai 130
–, András fia, Mihály testvére, jékei, nádori ember 560
–, Antal fia, somogyi, királyi ember 575
–, Balázs fia, mutnai nemes 483
–, Balázs fia, olasz nemes 704, 715, 724
–, Benedek fia, Magyarfolva-i, királyi ember 524
–, c., György c. fia 448
–, c., Simon fia, Anna apja, országbíró 154, 205, 212, 246, 522, 637, 694
–, Corno-i, aversai közjegyző 122, 649, 657
–, Csanád fia, Benedek, Simon és Imre testvére 341, 359, 356, 500
–, Dayka fia, szántói, királyi ember 501, 535, 640, 738
–, Dénes fia 197
–, Gergely apja, horvát bán 178
–, Gurka (Gyurke) fia 357, 506
–, Him fia, Benedek apja 755

- , Him fia, János mr. apja 52
- , Hoal fia, Lukács apja, Gresencha-i 164
- , István fia, jékei, királyi ember 209
- , István fia, királyi tárnokmr. embere 730
- , Iván fia, Erzsébet apja, németselestei 480
- , János fia 365
- , János fia, báncai, királyi ember 360, 575
- , János fia, béli 359, 541, 546
- , János fia, siklósi jobbágy 120
- , János fia, sztárai 234
- , János fia, undi, olaszi nemes 704, 715, 724
- , Koyno fia, mutnai nemes 483
- , Kupse fia, jobbágy 497
- , Lack c. fia, János és István testvére, Bosafalua-i 499
- , Lack fia, Miklós testvére, Zemplén m.-i ispán 261, 622
- , laponyai Péter fia, László testvére 410
- , László fia, János testvére, királyi ember 163
- , László fia, salamoni 341
- , Lack fia 710
- , Lőrinc fia, Ricsé-beli nemes 505
- , Marchardus fia, János mr. apja 545, 557
- , Márkus fia, jobbágy 225
- , Medue fia, Jakab testvére, János és Mihály apja 368
- , Mihály fia, Barnabás, Jakab és László testvére, izsépi 615, 624
- , Mihály fia, Péter, Miklós és Demeter testvére, Zenthe-i 427
- , Miklós fia 365
- , Miklós fia, Beke testvére, biri 450
- , Miklós fia, János testvére, almási 621
- , Miklós fia, kázméri nemes 733
- , Miklós fia, Miklós testvére 622
- , mr., Dosa nádor fia, Jakab mr. testvére, Szabolcs m.-i ispán 65, 186, 218, 229 – 230, 250, 281, 310–311, 548, 551, 569, 612
- , mr., Jakab fia, János, Mihály és Péter apja 174
- , mr., János fia, berényi nemes 621
- , mr., János fia, Ponya apja, sztárai 141
- , mr., László fia, Miklós testvére, udvari lovag 260
- , mr., Lőrinc fia, Pozsega m.-i ispán 111, 308, 326, 343
- , mr., Pál bán fia, János veszprémi püspök testvére 148
- , mr., Thimadnius fia 522
- , mr., Zunga (dict.) Péter fia, Péter mr., Miklós mr. és Lőrinc mr. testvére, vetési 330
- , Mykocha fia 288
- , Mykow fia, István testvére 50
- , Myske fia, Jakab testvére, Reynold és János apja, királyi ember, örsi 68, 202
- , Olivér fia, István apja 533
- , Olup fia, Demeter és István testvére, ajkai 222
- , Onth fia, királyi ember 336
- , Pál fia, Miklós apja, vejki 497
- , Pál fia, Péter és János testvére, csukmai 120
- , Péter fia 198
- , Péter fia, Botonus testvére, Jegendorph-i (Jegherdorph-i, Jegerdorf-i), esztergomi kanonok, nyitrai főesperes, királyi káplán, királyi kápolnaispán, a királyi kápolna c.-ének helyettese, követ, jogtudós 78, 135–138, 268, 294–297
- , Péter fia, jobbágy 578, 609, 648
- , Péter fia, Miklós, Péter és Demeter testvére 482
- , Ponya fia, András, László, István és Imre testvére, vasi 246
- , Porbozlou fia, doroszlói 360, 575, 604, 694
- , Repche és Gyngus melléki főesp., alvikárius 647, 653
- , Salamon fia, [pécs-]várad 533
- , Seruusdey fia, dobokai 123
- , Terk (Terke) fia, Jakab testvére, István apja 446
- , Vendyg (dict.) Péter fia 186
- , Vida fia, Péter testvére, jobbágy 123
- , Wyda fia, Miklós apja, harangi 180
- fia András 683
- fia Antal 195
- fia Arach, szalóki 74
- fia Bekus, polyáni, Erzsébet férje 480
- fia Egyed 328
- fia Gyula, mutnai nemes 483
- fia Gyula, siklósi 102, 120
- fia István 328

- fia István, dúlói 431, 556
- fia István, litteratus 738
- fia István, Luue-i, királyi ember 224
- fia István, sallói, királyi ember 2, 140, 287, 323
- fia János mr., kaproncai várnagy 505
- fia János, István, Miklós és Mihály apja, vejki 497
- fia János, Sixtus mr. unokaöccse 701
- fia Márk, csukmai jobbágy 120
- fia Mihály 126, 323
- fia Mihály, haranglábi 125
- fia Miklós 126
- fia Miklós, éleskői várnagy, officialis 555
- fia Miklós, Mindszenti 200, 203
- fia Miklós, Mortunus unokája, harangi 180
- fia Tamás 197
- fia, Lőrinc Cheb-i 124
- fiai János, Péter és Pál, csukmaiak 120
- Pala, jobbágy 497
- Palád (Palad)** (Szatmár m.) 472
- Palad l. Palád
- Palagy Komarivci l. Komoróc
- Palagykomoróc l. Komoróc
- Palánk (Haram)**, ma Ópalánka (Stara Palanka), Sze 45
- Palást (Palast, Palasth)**, ma Plášťovce, Sz. 501, 509, 535, 543, 617–618 között, 632–633 között, 738, 761
- Palast l. Palást
- Palasth l. Palást
- Páld (Pauldy)**, ma Pavlice, Sz. 650
- Páli (Paly)** (Baranya m.), Bodola mellett 497
- pálosok* 763, 766, 774
- Palotabozsok l. Bozsok
- Palúdzka l. Kispalugya
- Paluga l. Kispalugya
- Palugia l. Kispalugya
- Palugya l. Kispalugya
- Palugya**, folyó, forrása 130, 524
- Paly l. Páli
- Pama l. Körtvélyes
- Panasz (Panazy)**, elnéptelenedett település Ártánd határában (Bihar m.) 403
- panasz* 45, 81–82, 100, 147, 195, 209, 224, 259, 353, 370, 397, 409, 427, 463, 475,

- 509, 515, 549, 560, 572, 576, 591, 606, 623, 633, 694, 717, 732, 768
- Panazy l. Panasz
- Pancracius l. Pongrác
- Pangracius l. Pongrác
- Pongrác (Pangracius), bényi, Miklós testvére 323
- (Pancracius) fia Tamás, mr., kánonjogi doktor, nyitrai főesperes, győri kanonok, pápai ügyhallgató, esztergomi prépost 91–94, 135, 294
- (Pangracius) fia Miklós, nádori ember 322, 325
- Panewicz** 266
- Panila l. Panyola
- Pankata l. pankotai főesperesség
- Pankatha l. pankotai főesperesség
- pankotai (Pankata, Pankatha; ma Pínkota, Ro.) főesperesség* 5, 59, 103
- Panky Máté 519
- Pannonhalma (Zentmarton)**, falu 436
- pannonhalmi (Sacer Mons Pannonie) Szt. Márton-egyház, monostor, konv.-je, apátja* 175, 196, 214, 217, 233, 342, 380, 436, 357, 656, 662, 690 l. még Vilmos
- pannonhalmi apát
- Panyla l. Panyola
- Pányok (Panky)** 385, 519
- Panyola (Panila, Panyla)** 377, 415
- pap* 116, 142, 170, 200–201, 203–204, 206, 218, 222, 243–244, 248, 336, 359, 368, 391, 411, 500, 504, 524, 539–540, 544, 579, 581, 593, 607–609, 620, 639, 673, 690, 733, 740, 748, 751
- Pápa l. Agyaglik, Hódoska, Lak
- pápa* l. Kelemen
- i *bullá* 235–236, 462
- i *jóváhagyás, hozzájárulás, engedély* 78–82, 104, 451
- i *kincstartó* 83, 573, 600
- i *székhely* 759
- i *udvar (curia)* 83
- Pápasalamon l. Salamon
- Papča l. Pápocs
- Pápocs (Papuch)**, ma Papča, Derencsény (Drienčany) része, Sz. 410
- Pappataka**, Gyulafehérvár mellett 457
- Paprethe (Paprethi)**, rét, Zauz határában 333
- Paprethi l. Paprethe

Papuch l. Pápocs
Parasa, birtok (Hont m.) 188
párbaj 365, 431, 556, 604, 694, 758–759
–vesztes 277, 446, 464, 556, 624
 Paris, c., Paris fia, Cecília férje, Pasa és Fülöp apja, glavnicai 51
–, személy 619
Parishaza, birtok 619
Párizs, Fro. 758
parókia 104
 Pasa, Paris c. fia, Fülöp testvére, glavnicai 51
 Pasaga l. pozsegai Szt. Péter-egyház, kápt.-ja
 Paska fia Jakab mr. 66
 Passca, Gál fia 312, 334
Pasyth, föld Ugróc birtokban 698, 700
Paszab (Pazab) (Szabolcs m.) 404
Pásztó (Paztuh, Pazthuz) (Hont m.) 172, 554
Pata (Patha), birtok (Somogy m.) 41, 63, 370, 411
Patak (Pathak, Pothok), ma Sárospatak 353, 402, 592, 751
–i Keresztelő Szt. János-egyház 751
–i Szt. Erzsébet-kolostor, konv.-je 751
patak 130, 172, 180, 185, 520, 524, 561–562 között, 563, 593, 632–633 között, 733
–völgy 561–562 között
Patas (Pathas, Pothus, Pothos, birtok), ma Csilizpatas (Pataš), Sz. 446
 Pataš l. Patas
 Patha l. Pata
Pathak (Hont m.) 402
 Pathak l. Patak
 Pathas l. Patas
pátriárka 759
Patony (Pothun) (Pozsony m.), ma Felsőpatony (Horná Potôň) része, Sz. 495
patvarkodás 218, 508, 541, 546, 632, 637, 678
 Pauldy l. Páld
 Pauo Miklós, Ferenc apja, velencei 178
 Pavlice l. Páld
 Pazab l. Paszab
 Pazman fia Demianus 130
 Paznan, hercegi képviselő 334
– fia László, Honth és Miklós apja, kóvári 356
 Pazthuz l. Pásztó

Paztuh l. Pásztó
Péc (Pech, Peech), ma Felpéc 279, 310–311, 186–187, 218, 249–250, 281
 Pech l. Péc
 Pechwarad l. pécsváradi konv., apát
Pécs (Quinqueecclesie), vár, város 63, 141
–i (Pécs várbeli) Szt. János-egyház 63, 73
–i egyházmegye 82
–i kápt. 41, 63, 73, 102, 120, 141, 226, 234, 254, 278, 338, 497
–i prépost 749
–i Szt. Ferenc-kolostor 141
pecsét 508, 557, 620
–, függőpecsét 204, 342
–, gyűrűspecsét 365
–, hamis 365
–, alispáni 556
–, apáté, függőpecsét 342
–, báni, autentikus 184, 278
–, báni, függőpecsét 166
–, érseki 116, 235
–, esküdt nemeseké, függőpecsét 417
–, hercegi, autentikus, kettős pecsét 679
–, hercegi, függőpecsét 256
–, hercegi, gyűrűspecsét 599
–, hercegi, középpecsét 404
–, káptalani 5, 60, 77, 103, 134, 164, 199, 228, 239, 309, 390, 408, 435, 439, 441, 458, 480, 496, 538, 599, 665
–, káptalani, autentikus 130, 139, 150, 180, 217, 233, 368, 393, 408, 416, 469–470, 479, 559, 561–562 között, 632–633 között, 691, 701
–, káptalani, autentikus, függőpecsét 6, 59
–, káptalani, függőpecsét 43, 169
–, káptalani, kispecsét 404
–, királyi 511
–, királyi (I. Károly) 3. és utolsó pecsétje 208
–, királyi kápolnaispáné 750
–, királyi, autentikus 5, 130, 416
–, királyi, autentikus, kettőspecsét 210, 260, 706
–, királyi, függőpecsét 256, 656
–, királyi, gyűrűspecsét 63, 206, 228, 309, 327, 329, 375, 377, 458, 618, 760
–, királyi, kerek 184
–, királyi, kettőspecsét 134, 184, 208,
–, királyi, középső és titkos 761
–, királyi, nagypecsét 73, 156, 727

- , *királynéi* 99
- , *királynéi, függőpecsét* 399, 510
- , *konventi* 10, 77, 199, 651, 659
- , *konventi, autentikus, függőpecsét* 330
- , *konventi, függőpecsét* 171, 193, 512, 529, 561, 720
- , *megyei* 168
- , *nádori* 105, 410, 744
- , *nádori, autentikus, függőpecsét* 541
- , *nádori, függőpecsét* 42, 124, 241, 339, 410, 694
- , *országbírói* 418, 648, 661
- , *országbírói prothonotarius-é* 620, 648, 661, 685
- , *országbírói, autentikus* 685, 738
- , *országbírói, autentikus, függőpecsét* 400
- , *országbírói, függőpecsét* 732
- , *országbírói, középpecsét* 738
- , *püspöki* 236, 462
- , *püspöki, függőpecsét* 139, 143, 240
- , *szolgabírói* 556
- , *vajdai, autentikus, függőpecsét* 547
- , *városi, függőpecsét* 644
- , *vikáriusi* 435
- , *vikáriusi, függőpecsét* 142
- pecséthamisító* 400
- pecsétpénz* 528
- pécsváradi (Pechwarad, Várad) konv., apát* 123, 156, 176, 206, 338, 533, 749
- Peech l. Péc
- Peel l. Pél
- pékség* 558
- Pél (Pel, Peel, Pell)**, birtok (Bars m.) 126, 160, 286–287
- Pelehte l. Pelejte
- Pelejte (Pelehte)** (Zemplén m.), ma Plechotice, Sz. 322, 325
- Pell l. Pél
- Pelsőc (Pluseh)** (Gömör m.), ma Plešivec, Sz. 620
- Pelvos János, pap, Vilmos (Guillelmus) magyarországi familiaris-a és procurator-a, boroszlói kanonok 81
- pensa* 175–176, 184, 204, 331, 338, 342, 400, 584, 586, 644, 650, 662, 709, 718, 721, 729
- Pentele (Penthele)**, ma Dunaújváros, korábban Dunapentele 621
- i *Szt. Panthaleon-egyház* 621
- Penthele l. Pentele
- pénz* 480, 762
- *fizetése* 126, 186, 211, 218, 258, 746, 748, 756, 765
- *fizetésének megtagadása* 211, 259, 372
- *visszatartása* 147
- Perchtoldus, tihanyi apát 571
- per átszállása* 359, 410
- per áttétele* 39, 223, 365, 672, 675, 694, 732
- Pereche l. Piricse
- Pereg** (Fejér m.) 2, 287
- Peregrinus, testvér, boszniai püspök 157–159, 208, 210, 706
- Pereked (Perekud)** (Baranya m.) 176
- Perekud l. Pereked
- Perekudmal**, hely Pereked Ke.-i határában 176
- Peren l. Perény
- Perény (Peren)**, ma Perín, Perény-Hím (Perín-Chym) része, Sz. 561–562 között
- Perény-Hím l. Perény
- perhalasztás* 8, 47, 55–56, 70, 108, 149, 160, 165, 173, 179, 186, 244, 288, 293, 310–311, 315, 321, 350, 359, 369, 371, 371, 377–382, 384–387, 410, 429, 443, 445, 464, 489, 499, 507, 541, 582, 592, 612, 638, 647–648, 661, 682–685, 722, 724, 731, 737–738, 748
- *elrendelése* 131, 149, 151, 252, 282, 293, 311, 316, 321, 344–349, 352, 420, 445, 645–646, 671, 715, 746, 765
- Perín l. Perény
- Perín-Chym l. Perény
- perköltés* 125
- Perlap l. Perlop
- Perles János, zágrábi kanonok 86
- Perlop (Perlap) c., Moson m.-i nemes 718
- Persen, Péter fia, János apja, királyi ember 561–562 között
- Pertold (Pertolth)**, falu 695
- Pertolth l. Pertold
- Perugia** 758–759
- Peryche l. Piricse
- Pessce l. Peze
- Pesth l. Pest
- Pest (Pesth)** 660
- , *m.* 447, 496, 744
- i *főesperesség* 217
- Peștișu Mic l. Felsőpestes

Pestújhegy (castrum Novi Montis Pestyensis), vár 660

Petana, Chuche fia, jobbágy 204

Petche fia Tamás, egyházasteszéri, királyi udvarnok 617–618 között, 632–633 között

Petenye fia Miklós, Terethew-i, nádori ember 560

Péter I. Bazarab (dict.) Péter

– I. Bochka (dict.) Péter

– I. Chyne (dict.) Péter

– I. Chyre (dict.) Péter

– I. Darabus (dict.) Péter

– I. Debrechen-i (dict.) Péter

– I. Farkasuy (dict.) Péter

– I. Felpinch Péter

– I. Görgényi Péter 358

– I. Hosszú (Longus) Péter

– I. Lengel (dict.) Péter

– I. Lengen (dict.) Péter

– I. Monas (dict.) Péter

– I. Nagy (Magnus) Péter 324

– I. Ogh (dict.) Péter 570

– I. Paharus (dict.) Péter

– I. Rossz Péter

– I. Tor (dict.) Péter

– I. Vendyg (dict.) Péter

– I. Vörös (Rufus) Péter

– I. Zeel (dict.) Péter

– I. Zeuke (dict.) Péter

– I. Zunga (dict.) Péter

– I. Zwdar (dict.) Péter

–, 412

–, budai kanonok 150, 496

–, mr., budai éneklőkanonok 665

–, mr., budai kanonok 665

–, mr., budai olvasókanonok 496., 538

–, mr., csanádi kanonok 69

–, esztergomi örkanonok 116

–, leleszi kanonok, konv.-i kiküldött 692

–, mr., nyitrai kanonok 66

–, pozsonyi örkanonok 43

–, veszprémi kanonok, dékán 202

–, leleszi prépost 134–135 között, 629

–, kői prépost 169

–, Egech-i rector 11

–, hevesi főesperes 5, 59, 103

–, pap 220

–, pap, szerzetes, konv.-i kiküldött 748

–, pelsőci pap 620

–, pataki perjel 751

– (Peter), oloroni püspök 227

–, szentgotthárdi apát, István testvére 732

–, várad-előhegyi szerzetes 330

–, cagli püspök 143

–, mr., capua-i, secretarius, pápai követ 419

–, bán, Katalin férje 728

–, mr., csetneki, Nógrád m.-i alispán 686

–, mr., dadai, m.-i kiküldött 107

–, mr., m.-i kiküldött 506

–, gondnok 342

–, hercegi udvari ifjú, hercegi ember 485

–, királyi ember, Arachteluk-i 69

–, szalóki, királyi ember, nádori ember 205, 224, 248

–, tóti, famulus 732

–, famulus 234

–, pozsonyi polgár 43

–, Zala-i 400

–, bodrogi, Worew (dict.) Benedek mr. apja 729

–, Aladár fia, mesteri 335–336, 455

–, András fia 253, 288

–, András fia, Andych mr. apja, ogyai 726

–, András fia, Bertalan unokája, János testvére 534

–, András fia, jobbágy 281, 311

–, András fia, Lukács és Pál apja 230

–, Bede fia 324

–, Bedek fia, András és István testvére, hernádnémeti 592

–, Bene fia, János és Benedek testvére, Debrechen-i (dict.) Péter sógora, budai olvasókanonok 58

–, Benedek fia, Merse, Miklós és Domokos testvére, szinyei 5–6, 42

–, Bertalan fia, Mihály, Miklós és András testvére 446

–, Bod fia, László, Imre és Domokos testvére, botházai 348, 382

–, Both fia 190, 242

–, Briccius fia 446

–, But fia 385

–, c., Him fia, Krassó m.-i alispán 45

–, Chubud fia, János és Tamás testvére, jobbágy 187, 229

–, Chymas fia, Kayl-i nemes 559

–, Corlad fia, Chala apja, Margit nagyapja 584

- , Csana fia, Egyed testvére, roskoványi, királyi ember 561–562 között
- , Demeter fia, sztaskóci, királyi ember 561–562 között
- , Dénes fia, Pous unokája, Miklós testvére, Kayl–i nemes 559
- , Dénes fia, ricsei polgár 613
- , Dezső fia, királynéi ember 732
- , Domokos fia, Benedek, Barnabás és András testvére, kupai 48
- , Domokos fia, Miklós apja, Vászolyból való 571
- , Dorog fia, Liptó és Körös m.-i szb. 174
- , Egyed fia, Sember-i 739
- , Erzsébet veje 660
- , Farkas fia, István, Tamás és Farkas apja, lekéri 44, 53, 287, 323, 339
- , Fertes fia, András apja, kupai 48
- , Franchyk (Fanchyk, Francyk) fia, Boxa (Baxa) testvére, szerdahelyi 287, 606, 623, 633–634, 643, 674, 683
- , Fülöp fia, Kelemen-i, hercegi ember 427
- , Gegus fia, királyi ember 463
- , Gegus Miklós fia, Simon testvére 185
- , Gergely fia 11
- , Gyula fia, Miklós és Péter apja 204
- , György fia, András unokája, András és Jakab testvére 359, 546
- , György fia, farkasfalvai 732
- , György fia, Imre és Balázs testvére, komlósi 10
- , Gyurke fia 107
- , Huan fia 417
- , Illés fia, István unokája, Tamás és Miklós testvére 393
- , István fia, békásmegyeri hospes 699
- , István fia, demjéni, királyi ember 501
- , István fia, Miklós testvére, marcaltői 340
- , István fia, semjéni, királyi ember 640
- , István mr. fia 375, 391
- , Jakab fia, András apja, perekedei 176
- , Jakab fia, Cheech unokája, bátori 666
- , Jakab fia, László apja, Körös m.-i 664, 667, 705
- , János apja, dobai nemes 639
- , János fia 48
- , János fia, Chyde unokája 665
- , János fia, János és Balázs apja 359, 541, 546
- , János fia, Miklós, Imre és István testvére 190, 242
- , János fia, olaszi nemes 704, 715, 724
- , János fia, panyolai 377
- , János fia, Pulky-i 179
- , János fia, Salamon unokája 315, 321
- , János fia, somosi, Klára férje 179
- , komlósi Kathlyn fia, Miklós, Mihály, Jakab és Máté testvére 630
- , Lampert fia, László és János testvére 321
- , László fia, királyi ember 654
- , László fia, Mihály unokája, Miklós, Mihály és Tamás testvére 377
- , Lőrinc fia, Dorogh és Benedek testvére, Doby-i 263
- , Lőrinc fia, tóti, nádori ember 656
- , Mihály fia, Gereven unokája 440
- , Mihály fia, Kalsa-i 263
- , Mihály fia, Miklós, Pál és Demeter testvére, Péter apja, Zenthe-i 427, 482
- , Mihály fia, Zepud unokája, Anna és Miklós testvére, laki 440
- , Miklós fia 619
- , Miklós fia, békásmegyeri hospes 699
- , Miklós fia, Bene unokája, László testvére, alsómutnai 529
- , Miklós fia, gyűrűsi 396
- , Miklós fia, János és Miklós testvére, Lőrinc apja, mesteri 335–336, 455, 464
- , Miklós fia, pestújhegyi polgár, Karachinus nemzetségéből 660
- , Miklós fia, rozgonyi 626
- , Morus fia, Chenkez unokája, Chenkezeti-i 586
- , mr., Benedek mr. fia, szinyei 199
- , mr., Dezső fia, Loránd nádor unokája, gedei 444, 676
- , mr., esztergomi kanonok, jegyző 626–627 között
- , mr., hercegi kápolnaispán és titkos kancellár 615, 624
- , mr., István fia, dárói, Bars m.-i ispán 490
- , mr., István fia, Márk unokája, Domokos apja, Csák nembeli 727
- , mr., János fia, jáki 449
- , mr., Péter fia, Miklós testvére, osztrovicai várnagy 421

- , mr., Pető mr. alvajda fia, Miklós, László, János, Jakab, András és Imre mr.-ek testvére, balogi 410
- , mr., Szt. Erzsébet-oltár papja 733
- , mr., Zunga (Zonga) (dict.) Péter fia, Pál, Miklós és Lőrinc mr.-ek testvére, vetési 330, 472
- , Nakas (dict.) János fia, László és István testvére 714
- , Oduardus fia, Pál fia Gyula siklósi jobbágya 120
- , Pál fia, János és Pál testvére, csukmai 120
- , Pál mr. fia, János és Mihály testvére 174
- , Péter fia, Kozma, Miklós és Demianus testvére 130
- , Péter fia, Mihály unokája, Katalin férje, Zenthe-i 482
- , Péter fia, Miklós testvére 204
- , Péter fia, Miklós, Pál és Demeter testvére 482
- , Puha (dict.) Pál fia, Magyth férje, Pál és László apja, laponyai 410
- , Rumbold fia, Margit testvére 561–562 között
- , Salamon fia 315
- , Simon fia 344
- , Simon fia, Imre mr. testvére, orosi 54, 211, 281, 311, 377, 435, 467
- , Simon fia, Lőrinc testvére, helmeci 168
- , Tamás mr. csókakői várnagy, Liptó m.-ispán fia, János testvére 109
- , Ulrik (Uldrikus) fia 561–562 között
- , Vida fia, Pál testvére, jobbágy 123
- , Vilmos (Vyllermus) fia, [pécs-]váradi 533
- , Vrack fia, Vrachina unokája 669
- fia András mr., János, Mark, András, Fülöp és Miklós apja, kispalugyai 492–493, 523–524, 536
- fia András, m.-i ember 525, 579
- fia András, mikolai 422, 564
- fia Andych mr., ogyai 502
- fia Arach, Slauikfalua-i 75
- fia Bálint, királyi ember 129, 258
- fia Beke, enyedi, nádori ember 495
- fia Birow Pál, István, Hannus és Miklós apja 287
- fia Briccius, bákai, nádori ember 560
- fia Domokos, 73, 254
- fia Gergely 737
- fia Gothardus, Tamás apja, szentpéteri 639
- fia György, jobbágy 497
- fia István, biri 450
- fia István, Zemteu férje 403, 478
- fia Jakab, csebi 53–54 között, 134–135 között
- fia János 751
- fia János mr., csaholyi 7, 472
- fia János, [székes-]fehértvári polgár, Erzsébet apja 644
- fia János, domahidai 765
- fia János, földesi 195
- fia János, jobbágy, békásmegyeri hospes 699
- fia János, Katha férje 118
- fia János, Miklós apja, Kalsa-i 263
- fia János, mutnai nemes 483
- fia János, salamoni 341
- fia János, simonyi 585, 593
- fia János, ügyvivő 65
- fia Konrád, sztárai 234
- fia Lack, Bosafolua-i 8
- fia László, vámosi, királyi ember 376
- fia Leukus mr. 111, 133, 161, 308, 326, 343
- fia Leukus mr., obrovai 754
- fia Magas c. terrestris 111, 133, 161, 308, 326, 343
- fia Miklós 518
- fia Miklós 542
- fia Miklós 619
- fia Miklós, famulus 450
- fia Miklós, ludbregi 334
- fia Miklós, németi 234
- fia Pál 198
- fia Pál, Botonus testvére, Jegendorph-i (Jegherdorph-i, Jegerdorf-i), esztergomi kanonok, nyitrai főesperes, királyi káplán, királyi kápolnaispán, a királyi kápolna c.-ének helyettese, követ, jogtudós 78, 135–138, 207, 290, 268, 294–297, 419
- fia Pál, jobbágy 578, 609, 648
- fia Pető, [pécs-]váradi 533
- fia Salamon 108
- fia Tamás mr. 700
- fia Tamás mr., bolmányi, Bodrog m.-i alispán 549

– fia Tamás mr., Liptó és Kőrös m.-i ispán, ricsei c., csókakői várnagy 55–56, 70, 108, 121, 174, 365, 493, 505, 523–525, 534, 536, 579, 613, 644
 – fiai György és András, bresztóci nemesek 508
 – fiai István és János, görgényiek 355
 – fiai Kozma, Miklós, Demianus és Péter 130
 – fiai Miklós és János 197
 – fiai Miklós, Pál és Demeter 482
 – fiai Péter és Miklós mr.-ek, osztrovicai várnagyok 421
 Peterka fiai István és Iván 668–669
 Peterke fia Vörös (Rufus) János 666
pétervárad apát 749
 Peteu l. Pető
 Peteu l. Tuuz (dict.) Pető
 Peteuch l. Petőc
 Petew l. Pető
 Petheu l. Pető
 Petheuch l. Petőc
 Pethevc l. Petőc
 Pethew l. Pető
Pethkalaztelek, falu 727
 Pethus, Miklós fia, csörötneki 732
 Petk, Chuna fia 735
 Pető (Pethew) 457
 – (Peteu), mr., alvajda, Miklós fia, Imre, Miklós, László, János, Jakab, András és Péter mr.-ek apja, balogi 410
 – (Peteu, Petew), mr., országbírói prothonotarius 505, 648, 661, 685
 – (Petheu), mr., Veszprém m.-i alispán 222
 – (Peteu), mr., Margit férje 709
 – (Petheu), Inabor gener-e, m.-i ember 123
 – (Petheu), jobbágy 225
 – (Petheu), Elleus fia 733
 – (Peteu), Péter fia, [pécs-]várad 533
 – (Petew) fia János mr., székelyfalvai, Szepes m.-i nemes 408
 – (Petheu), Miklós fia, petri, nádori ember 623, 633–634
 – (Petheu), mr., Mark fia, németmákfai 401
 – (Pethew), Tamás fia, Rad unokája, Kozma fia Demeter veje, pataki polgár 751
 Petőc (Peteuch), Pertold-i Simon anyja 695
 – (Petheuch) fia János mr., szinyei 369
 – (Petheuch) fia László mr., szalánci 695

– (Petheuch, Pethevc) fia Miklós mr., jobbágyi, erdélyi vajda 163, 179
Petri (Petry), ma Lövépetri 623, 633–634
 Petrouych Miklós, bribiri 448
 Petry l. Petri
Peze (Pessce), birtok (Veszprém m.), Szentkirályszabadja mellett 197. 202. 376
 Philippa, nővér, aversai Szt. Balázs-monostor apátnője 115
 Phyle, György fia 619
 – fia István, gyűrűsi 372, 396
 – fia Lőrinc, Lőrinc apja, valkói 475
 Phylpus, mr., Lőrinc fia, korongi 40, 64, 144
Pilis, m. 181, 706, 713, 744
 –i (Pylis, Pylys) Szt. Szűz-egyház, monostora, apátja 491, 501, 535, 565, 640, 645, 661, 699, 738
 Pilismarót l. Marót
 Pilisszántó l. Szántó
Pinc (Pynch, Pinch), ma Pinciná, Sz. 293, 333
pince (celarium) 751
 Pincehely l. Görbő
 Pinch l. Pinc
 Pinciná l. Pinc
Piricse (Pereche, Peryche), birtok 142, 257, 361, 656
 Plášťovce l. Palást
plébánia 82, 95, 451, 749,
plébános 43, 363, 366, 539–540, 714, 726, 732, 749, 751, 771–772,
 Plechotice l. Pelejte
 Plešivec l. Pelsőc
Plissimca, hegy 448
 Pluseh l. Pelsőc
 Pobor fia András, győrödi 562
 Poch (Pooch), famulus, serviens 548, 551, 569
 Pocrus fia Ladan, mutnai nemes 483
Pócsfalu (Bochfolua), ma Rosendorf, Au. 732
 Podproč l. Lazonpatak
 Podprocs l. Lazonpatak
pogácsa 184
pogányok 758
Pogorach, birtok 64
 Pogranchus, lipthói nemes 677
Pok (Győr m.) 597
Poka, falu 729

Poka, pap 469
 – (Pouka), Mihály fia 253, 288
 – fia Zuthka (Zuithka) 365
 Poľanovce l. Polyánfalu
Polány (Polyan, Polyán), ma Sorokpolány (Vas m.) 480
polgár 9, 43, 58, 147, 162, 176, 215, 317, 364, 374, 448, 451, 475, 485, 515, 587, 591, 601, 613, 618, 644, 660, 717, 751, 753
 Pologya l. Kispalugya
 Polonia l. Lengyelország
 Polyan l. Polány
 Polyán l. Polány
Polyánfalu (Babareth), ma Poľanovce, Sz. 637
Polyna (Orbász m.) 679
Pomáz (Pomaz) 496
 Pomaz l. Pomáz
 Poncius, orvietoi püspök, vikárius 240, 734
pondus 587
Ponik 677
 Ponith fia András, királyi ember 293
 – fia Balázs 324
 Ponya, Pál mr. fia, sztárai 141
 – felesége 141
 – fiai Imre, András, László, István és Pál, vasiak 246
 Pooch l. Poch
Popy (Szabolcs m.) 404
 Porbozlou fia Pál, doroszlói 360, 575, 604, 694
 Porna l. pornói Boldogságos Szűz-kolostor
pornói (Porna) Boldogságos Szűz-kolostor 766
Poroszország (Pruscia) 256
 Porthyua, zenggi püspök 162, 178
 Porumbesti l. Kökényesd
 Pós (Pous), Dénes apja, Miklós és Péter nagyapja, Kayl-i 559
 – (Pous), Leukus mr. és Mihály apja, Herke mr. nagyapja 545, 557
 Pousa l. Pósa
 Pósa (Pousa, Powsa), mr., János fia, János mr., László, Balázs, István és Miklós apja, szeri, Krassó m.-i ispán, galambóci várnagy 69, 412, 463, 670, 687–688, 742
 – (Pousa) fia Balázs 404
 – (Pousa) Pousa fia Benedek, dobokai 123
 – fia István, hangonyi 476

Posaga l. Pozsega
 Posega l. pozsegai Szt. Péter-egyház, kápt.-ja
 Poson l. Pozsony
 Posonium l. Pozsony
posztó 751
Pótharaszt (Potharazta), ma Pótharasztpuszt (Pest m.) 447
 Pótharasztpuszt l. Pótharaszt
 Potharazta l. Pótharaszt
 Pothok l. Patak
 Pothos l. Patas
 Pothproch l. Lazonpatak
 Pothun l. Patony
 Pothus l. Patas
Potkan Jacob, szőlő, Várad mellett 58
 Potony l. Fenék
 Potroh (dict.) László fia László, királyi ember 64
 Pouch (dict.) János mr., egri kanonok 500
 Pouch, mr., István fia, Szepes m.-i nemes 408
 Pouchuk, Iván testvére, jobbágy 225
 Pouk, jobbágy 225
 Pouka l. Poka
 Pous l. Pósa
 Pousa l. Pósa
 Powsa l. Pósa
Pozan 211
 Požega l. Pozsega
 Pozproch l. Lazonpatak
Pozsega (Posaga), ma Požega, Ho. 754
 – (*Posaga*), m. 111, 133, 161, 308, 326, 343,
 –i (*Pasaga Posega; ma Pozsega-szentpéter – Kaptol, Ho.*) Szt. Péter-egyház, kápt.-ja 117–118, 393, 668–669, 754
 Pozsega-Szentpéter l. pozsegai Szt. Péter-egyház, kápt.-ja
Pozsony (Posonium), város 9, 43, 215, 342, 698, 760, 700, 701
 – (*Poson*), m. 100 – 101, 110, 208, 210, 365, 400, 446, 706, 726, 729,
 –i kápt. 43, 128, 153, 220, 362, 366, 380, 400, 446, 487, 495, 502, 586, 650
 –i Szt. Márton-egyház 43
 –i Szt. Mihály-egyház 43
Prága, ma Praha, Csehoo. 268, 587, 600
 –i egyházmegye 544
 –i püspök 600

Praha l. Prága
prebendarius 120, 234, 579, 632–633
között
prediálisi jog 166
Predisynth (Pozsega m.) 754
predium 481
Prelacha l. Prelaka
Prelachan l. Prelaka
Prelaka (Prelacha, Prelachan), birtok, falu 64, 278
premontrei rend 112, 469–470
prépost l. András, Balázs, Briccius, Domokos, Fülöp, János, László, Miklós, Pál, Péter, Tamás, Thatamerius
–i javadalom 459
presbiter 120, 234, 243–244, 529
Prešov l. Eperjes
Prigrevica l. Szentiván
procurator 81, 96–98, 274–276, 295–297, 299–301, 303–305,
prothonotarius 200, 365, 505, 634, 648, 661, 679, 685
Prouchul fia András 197
provincia 505, 759
Pruscia l. Poroszország
Prusqmegy, falu 421
Ptrukša l. Puksa
Puha (dict.) Pál, Péter apja, laponyai, Balog melletti 410
Puksa (Puxa), birtok (Ung m.), ma Szirénfalva (Ptrukša), Sz. 606, 643
Pulky, birtok 179
Puthnuk l. Putnok
Putnok (Puthnuk) 41, 722
Puxa l. Puksa
püspök l. András, Anibaldus, Boniohannes, Demeter, Dénes, Gergely, János, Kálmán, Miklós, Mihály, Peregrinus, Poncius, Porthyua, Szigeti István, Tamás, Ulrik
–i kinevezés 13
–i szék 32, 95
Püspökszentlászló l. Szentlászló
Pylis l. pilisi Szt. Szűz-egyház, monostora, apátja
Pylys l. pilisi Szt. Szűz-egyház, monostora, apátja
Pynch l. Pinc
Pyrus (dict.) Pál fiai Miklós és Jakab 689

Q

Quinqueecclesie l. Pécs

R

Raad l. Rád
Rába (Raba), folyó, várnagya 336, 628, 707
Raba l. Rába
Rábagyarmat l. Gyarmat
Rábakedhely l. Kedhely
Rábatótfalu l. Tótfalu
Rabe, erdő (Vasvár m.) 449
rablás 230, 467
rabló 626, 723, 732
Racăș l. Rákos
Rád (Raad), birtok (Bács m.) 427, 575
Rad fia Tamás, Pető [sáros-]pataki polgár apja 751
Radchecz l. Radchnech
Radchnech (Radchecz), pap, zágrábi (Grech) Szt. Márk-egyház rector-a 539–540
Radó, nádor 171
Radozlaus, vinicai Szt. Kereszt-egyház papja 243
– Chrusuegnacych, sebenicoi polgár 448
– (Raduzlaus) fia István 735
– c. fia Duymus c., Blagay 134
Raduan l. Radvány
Raduzlaus l. Radozlaus
Radvány (Raduan) 731
Rajmund, sutri püspök 143
Rajna, folyó 587
Rakacaszend l. Szend
Rákóc (Rakolch), birtok, ma Rakovec nad Ondavou, Sz. 624
Rakolch l. Rákóc
Rákos (Rakus), ma Almásrákos (Racăș), Ro. 639
– **(Rakus)**, ma Nagyrákos 732
– **(Rakus)**, folyó 496
Rakovec nad Ondavou l. Rákóc
Rakus l. Rákos
Ramatha, birtok 772

Ramathazegy, birtok 726
Raquithnica, birtok 448
Rascina, falu 579
–i Szt. Kereszt-egyház 579
Rastigh (Orbász m.) 679
–i Szt. Szűz-egyház 679
Rathold l. Rátót nem
Ratold l. Ratolth
Ratolth, Zerye fia 359
– (Ratold) fia János, béli nemes 350, 359, 500, 541, 546
– fia Miklós 647, 653
Rátót (Rathold) nem 68
Rauaz fia Miklós, kalondai 686
Raxia l. Szerbia
Raymund, szentszéki legátus, thérouanne-i püspök 424–426, 589–591, 594
Recea l. Récse
Reche l. Récse
Rechege l. Recsege
Rechke l. Recske
Récse (Reche), ma Krasznarécse (Recea), Ro. 639
Recsege (Rechege) (Szatmár m.) 513
Recske (Rechke, Rekee), ma Sajórecske (Riečka) Sajószentkirály (Kráľ) része, Sz. 163, 514, 708
rector 142, 237, 242–244, 332, 334, 371, 515, 539–540, 545, 557, 581, 673, 680, 740, 772
regnum Apulie l. Apulia
regnum Hungarie l. Magyarország
regnum Polonie l. Lengyelország
regnum Sclauonie l. Szlavónia
regnum Sicilie l. Nápolyi Királyság
regnum Sycilie l. Nápolyi Királyság
Rekee l. Recske
Reketye, birtok (Vasvár m.) 481
remeték 526, 595, 639, 735, 763
rendelkezési jog 698, 700
Renden fia Máté, ricsei polgár 613
Rendes, ma Balatonrendes 414
Renoldus l. Rénold
Rénold (Renoldus), mr., Vece (dict.) Miklós fia, László és János testvére, putnoki 41, 63, 370, 411
– (Reynold), Pál fia, János testvére, örsi 68
Repas (dict.) János 167
residencia 47, 141, 262, 497, 547, 656

rét 47, 150, 172, 180, 225, 258, 263, 292, 332, 336, 368, 392, 440, 487, 496, 513, 549, 561–562 között, 586, 592, 694, 701, 706–707, 726,
Rétközberencs l. Berencs
Retkus (dict.) János 694
Reudel, vámszedő 752
rév 632–633 között
révvám 342
Reynold l. Rénold
rezerválás 79, 81, 91, 95, 135, 267–268, 273, 294, 298, 553
Richnava l. Rihnó
Ricse (Ryuche), comitatus 613
– (**Ryuche**), falu, ma Megyericse (Međurić), Ho. 505, 579, 613
Riečka l. Recske
Rihnó (Rychnow), ma Richnava, Sz. 408
Rikolphus (Rykolphus) mr. fia, Miklós mr. 59
Rykolphus l. Rikolphus
Rimaszécs l. Szécs
Rimavská Seč l. Szécs
Rimko, Miklós fia, Gyula és Isicha testvére, Varasd vári 204
Rimóc (Rimouch) 172
Rimouch l. Rimóc
Ryuche l. Ricse
Roaz l. Rouaz
Róbert, király (Si) 600
Rodez, város, Fro. 61, 71
Rofayun, karcsai, királyi ember 153
Rogério 652
Roh (dict.) János, dulói 556
Rohman l. Romhány
Rohod (Ruhud), birtok (Szabolcs m.) 576–577
Roklian l. Rokolyán
Rokolyán (Roklian) (Zala m.) 481
Roma l. Róma
Róma (Roma, Urbs), O. 99, 141, 227, 240, 243–244, 425, 552, 655
–i S. Grisogon-egyház 243–244
–i S. Maria in Cosmedin-egyház 81, 459, 756
–i Szt. Cecília-egyház 61, 177, 207, 243–244, 289, 405, 407, 409, 413, 425, 460, 539–540, 552–553
Roman fia Dezső, János és Miklós apja 287

Romhány (Rohman), birtok, ma Romhánypuszta (Lipovany), Sz. 686
 Romhánypuszta l. Romhány
 Ronua l. Ronyva
Ronyva (Ronua), birtok (Zemplén m.) 733
 Rosal l. Rozsály
 Rosendorf l. Pócsfalu
 Roskovan l. Roskovány
Roskovány (Roskovan), birtok (Sáros m.), ma Rožkovany, Sz. 561–562 között
 Rosth fia Jakab, Miklós és Mihály apja, patasi 446
 Rossz (Mali dict.) Péter, jobbágy 204
 Rouaz (dict.) Miklós fia Donch, Damsa-i, nádori ember 410
 Rouaz (Roaz) fiai Benedek és István, liszkaiai 632
Rozgony (Rozguni), ma Rozhanovce, Sz. 626
 Rozguni l. Rozgony
 Rozhanovce l. Rozgony
 Rožkovany l. Roskovány
 Rozuad l. Rozvád
Rozvád (Rozuad), birtok, ma Rozvadze, Trencsénsztankóc (Trenčianske Stankovce) része, Sz. 654, 572, 743
 Rozvadze l. Rozvád
Rozsály (Rosal) (Szatmár m.) 472
Rózsavölgy, ma Ružindol, Sz. 366
–i Szt. Bertalan-egyház 366
Ruch (Valkó m.) 730
 Rucha fia György, jobbágy 204
 Rudas (dict.) Miklós, famulus 100
rudas 587
 Rudna l. Rudnó
Rudnó (Rudna), ma Nyitrarudnó (Nitrianske Rudno), Sz. 225
 Rudolf, Moson, Vasvár és Sopron m.-i ispán, óvári várnagy 591, 718
 Rudolf von Arbarg 601
 Rugas fia András 69
 Ruh l. Ruz
ruhanemű 143, 740
 Ruhman, Sándor fia, apáti, m.-i kiküldött 372
 Ruhud l. Rohod
Rum, birtok (Vasvár m.) 707
 Rumbold fia Péter, Margit testvére 561–562 között
Ruscia (regnum Rusciae) 256

Rusynth, Ilanch lánya, Miklós testvére 185
 Ruz (Ruh), Iván fia, Endre és Balázs testvére 735
 Ružindol l. Rózsavölgy
 Rüti, helység, kolostor 601
 Rychnow l. Rihnó

S

S. Dominicus l. Szentdomonkos
 S. Egidius l. Szentegyed
 S. Gothardus l. Szentgotthárd
 S. Marcus l. Szentmárk
 S. Maria in Cosmedin l. római S. Maria in Cosmedin-egyház
 S. Michael e l. Szentmihály
 S. Petrus l. Szentpéter
 S. Rex l. Szentkirály
 S. Salvator l. Szentszalvátor
S. Secana-egyház (lyoni egyházmegye) 407
 Saag l. Ság; sági Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je, prépostja
 Saagh l. Ság; sági Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je, prépostja
 Saar (dict.) Egyed, Boyun-i, királyi ember 501, 640, 738
 Saar l. Sár; Sárvár
 Saarmonustora l. Sármonostor
 Saaswar l. Sasvár
 Sabaria l. Szombathely
 Saboch l. Szabolcs
 Sacer Mons Pannonie l. pannonhalmi Szt. Márton-egyház, monostor, konv.-je, apátja
 Sadan Horuatha l. Horvát
 Sadan l. Zsadány
Ság (Saag), falu (Vasvár m.), ma Celldömölk része 593
Ság (Saagh), birtok (Nyitra m.), ma Sasinkovo, Sz. 66, 210
–i (Saag, Sagh, Saagh; ma Ipolyság – Šahy, Sz.) Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je, prépostja 501, 509, 565, 661, 713, 738
 Sagh l. sági Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je, prépostja
 Šahy l. Szt. Szűz-monostor premontrei testvéreinek konv.-je, prépostja

- Sajókaza l. Kaza
 Sajókeszi l. Keszi
 Sajónémeti l. Németi
 Sajórecske l. Recske
 Sajószentandrás l. Szentandrás
 Sajószentkirály l. Recske
 Sajószentpéter l. Szentpéter
 Sajóvelezd l. Velezd
Sál (Sal), falu, birtok (Vasvár m.), ma Šalovce, Szl. 76, 170
 Sal l. Sál
Salamon, ma Pápasalamon 341
 Salamon l. Hosszú (Longus) Salamon
 – fia János, Péter apja 315, 321
 – fia Miklós, endrédi, királyi ember 422
 – fia Pál, [pécs-]várad 533
 – fiai György és Miklós 168
 –, birtok (Pozsony m.) 502
 –, Felch fia, szárberényi nemes 769
 –, mr., tordai főesperes, ideiglenes bíró, vikárius 125, 389, 488, 712, 714
 –, Péter fia 108
Salgó (Solgow), birtok (Nyitra m.), ma Svätoplukovo, Űrmény (Mojmírovce) része, Sz. 110
Salló (Sarlow, Sorlou, Sorlow, Sorloud, Sarloud; Salló, Sarlód) (Hont m.), ma Garamsalló (Šalov), Sz. 287, 323, 339
 –i Szt. László király-egyház 287
 Salman fia Miklós 522
Salorno, O. 143
 Šalov l. Salló
 Šalovce l. Sál
 Sambuk l. Zsámbok
Samoth, falu 729
 Sampson fia Jakab, surányi 385
 Sâncel l. Szancsal
 Sanche l. Szenic
 Sâncraiu de Mureș l. Szentkirály melletti Boldogságos Szűz pálos kolostor
 Sâncraiu Silvaniei l. Szentkirály
 Sancta Colonia l. Köln
Sandec (Sandecz), Lo. 451
 Sandecz l. Sandec
 Sándor l. Köcski Sándor
 –, egri éneklőkanonok 5, 59, 103
 –, tési, királyi ember 593
 – (Sandur), Angelus fia, horváti 46
 –, mr., András mr. fia, Erne mr. és Gyurk testvére, Erne mr. apja, illyei nemes 547
 – (Sandur), Domokos fia, horváti 103
 –, Teha (Theha) fia, királyi ember 156, 226
 – (Sandur) fia, gödöri, királyi ember 732
 – (Sandur) őse, Angelus 103
 – fia János mr., köveskáli officialis 332
 – fia János, Gömör m.-i ispán 277
 – fia János, rohodi, királyi ember 576–578, 607–609
 – fia János, váncsodi 507
 – fia László, Miklós apja 388
 – fia Miklós 541, 546
 – fia Miklós, rohodi, királyi ember 577–578
 – fia Ruhman, apáti, m.-i kiküldött 372
 – fia András, nádori ember, szkárosi 410
Sándortelke (Alexandertelke) (Szatmár m.) 576, 607
 Sandur l. Sándor
 Sânpetru Almașului l. Szentpéter
 Sánta (Claudus) György, jobbágy 497
 Santăul Mare l. Szántó
 Santăul Mic l. Szántó
 Sântejude l. Szentegyed
Sár (Saar), birtok, föld Doroszlóban (Bács m.) 360, 575, 694
 sár 130
 Sarachen l. Serachen
Saras, birtok (Esztergom m.) 99
 Sarkan (dict.) Mihály mr., pécsi kanonok 73
 Sarlód l. Salló
 Sarlókajsa l. Sarlóska
Sarlóska (Sorlo) (Nyitra m.), ma Lužany, Sarlókajsa (Lužianky) része, Sz. 210
 Sarloud l. Salló
 Sarlow l. Salló
Sarmaság (Sarmasagh), ma Șarmășag, Ro. 72
 Sarmasagh l. Sarmaság
Sármonostor (Saarmonustora), monostor a mai Abasár területén 378
Sáró (Sarou) (Bars m.), ma Šarovce, Sz. 422
Sáros (Sarus), birtok, ma Kissáros (Șaroșul Delenii), Ro. 125
 – (Sarus), város, ma Nagysáros (Vel'ký Šariš), Sz. 5, 695
 –i (Sarus) konv., perjele 672, 684
 – (Saros, Sarus), m. 5, 10, 42, 477, 479, 630, 672, 684, 695

Saros l. Sáros
 Sárospatak l. Patak; pataki Keresztelő Szt.
 János-egyház; pataki Szt. Erzsébet-
 kolostor, konv.-je
 Şaroşul Delenii l. Sáros
 Sárossztaskóc l. Sztaskóc
 Sarou l. Sáró
Sarouicha, királyi föld (Turóc m.) 221,
 223
 Šarovce l. Sáró
 Sárretudvari l. Udvari
 Sartor l. Szabó
 Sarus l. Sáros; sárosi konv., perjele
Sárvár (Saar), vár 449–450
Sasad, falu 371, 660
 Sasinkovo l. Ság
 Šaštín l. Sasvár
 Šaštín–Stráže l. Sasvár
Sasvár (Saaswar), ma Šaštín, Sasvár-
 Morvaőr (Šaštín–Stráže) része, Sz. 587
 Sasvár-Morvaőr l. Sasvár
 Sátoraljaújhely l. Újhely; újhelyi remeték
 Satu Mare l. Németi
Scardona, ma Skradin, Ho. 448
 Sceech l. Szécs
 Scelen l. Szelény
 Scempmarthon l. Szentmárton
 Scen l. Zengg
 Scenth Jacob l. Szentjakab
 Scentmargita l. Szentmargita
 Scentmartun l. Szentmárton
 Scepel l. Zepud
 Scepsy l. Szepsi
 Scepus l. Szepes; szepesi Szt. Márton-
 egyház, kápt.-ja, prépostja
Scewnice, folyó 632–633 között
Schinelle 736
 Schof (dict.) Ulrik 270
 Scigedfew l. szigetfői főesperesség
 Scilag l. Szilágy
 Scinnye l. Szinye
 Sclauonia l. Dalmácia
 Slavonia l. Dalmácia
scolasticus 67, 428, 640
 Scylagh l. Szilágy
 Scyne l. Szinye
 Scynnye l. Szinye
 Sebe, c. 666
Sebenicum (Sibenicum, Sibinicum), ma
 Šibenik, Ho. 192, 283, 317, 448

Sebes (Sebus), vár, település, ma Sebesvár
 (Bologa), Ro. 670
 – (*Sebus*), *districtus* 670
 Sebestyén, pap 222
 –, András fia, János apja 163
sebesülés 706–707
 – *okozása* 100, 120, 152, 165, 209, 232,
 333, 523, 576, 623, 633–634, 674, 695,
 732
 Sebesvár l. Sebes
 Sebus l. Sebes
 Sebus, Ábrahám fia, Bozyn-i 380
 Sebwk, mr., Miklós fia, kimlei 718
secretarius 419
Sedfeu (Baranya m.) 497
 Seek l. Szék
 Segnia l. Zengg
 Segny l. Zengg
sekrestye 46, 103, 732
 Sekule l. Székelyfalva
 Seľany l. Szelény
 Selliper l. Nyerges
 Selliperius l. Nyerges
 Selyz l. Zselíz
Sember, birtok 739
 Semcy l. Sempte
 Semien l. Nagysemjén
seminarium 240
Semjén (Semmyen), ma Kérsemjén
 (Szatmár m.) 513
 Semmyen l. Semjén
Sempte (Semcy), ma Šintava, Sz. 587
 Semyan l. Nagysemjén
 Semyen l. Nagysemjén
 Seneu l. Sényő
 Senica l. Szenic
 Senk, Levos fia, jobbágy 225
 Senthtrinitas l. Szenttrinitás
 Senya l. Zengg
Sényő (Seneu), birtok (Szabolcs m.) 54,
 435
 Sepethnik l. Szepetnek
 Serachen (Sarachen), Karachon fia, Bálint,
 Miklós és Lukács testvére 245
Seregel, völgy, Lóc határában (Nógrád m.)
 172
serleg 141, 427, 482
sertés 51, 141, 184, 287, 587
 Seruusdey fia Pál, dobokai 123

serviens 65, 100, 467, 482, 548, 551, 656, 732, 743

serviens armorum 573

servitor 342

Seymoch, birtok (Varasd m.) 417

Si l. Nápolyi Királyság

Sibenicum l. Sebenicum

Šibenik l. Sebenicum

Sibinicum l. Sebenicum

Sibiu l. Szeben

Sic l. Szék

Sicilia l. Nápolyi Királyság

Sidoufolua l. Zsidófalva

Șieu-Sfântu l. Szentandrás

Sifridus l. Szigfrid

Siklós (Soklos, Soklous) 102, 120, 148

Sima (Syma), birtok, ma Csengersima 712, 714

Simon, bagosi 576, 607

–, csornai prépost 469–470

–, mr., Szepes és Sáros m.-i ispán 479, 695

–, daróci, királyi ember 293

–, litteratus, királyi ember 180

–, officialis 767

–, szentszalvatori, Valkó m.-i szb. 730

–, Lőrinc és Péter apja, helmeci 168

–, Zor férje 772

–, Csanád fia, Benedek, Pál és Imre testvére 359, 500, 541, 546

–, Dezső fia, Miklós, Bartholom, István és Ilona testvére, Beya-i 277

–, Egyed fia, Imre mr. és Péter apja, orosi 54, 211, 281, 311, 377, 435, 467

–, Egyed fia, Pertold-i 695

–, Gegus Miklós fia, Péter testvére 185

–, György fia, Leukus, Twrul, György,

Gergely és István testvére, nagymihályi 49

–, Gyrolth fia, nádori ember 410

–, Tamás fia, Zepud unokája, laki 231, 440

–, Zoltan fia, Miklós és János apja, komlósi 10

– fia Dezső, Miklós, Simon, Bertalan és István apja, Beya-i 277

– fia Imre mr., orosi 249–250, 279, 310, 439, 612

– fia István, nádori ember 205

– fia László 4

– fia László, Tamás apja, szentjakabi 679

– fia Lőrinc, Miklós és Nykul mr.-ek apja, nagymartoni 101, 291, 329, 481

– fia Miklós, jamniki 494

– fia Miklós, korongi 131, 149, 151, 384, 503

– fia Miklós, vályi, nádori ember 410

– fia Pál, c., Anna apja, országbíró 154, 205, 212, 246, 522, 637, 694

– fia Péter 344

– fiai László és Mihály 651

Simony, birtok (Vasvár m.), ma Nagysimonyi 585, 593

Šintava l. Sempte

Șintereag l. Somkerék

Sitke (Sittke), birtok (Vasvár m.) 585, 593

Sittke l. Sitke

Sixtus (Syxtus), mr., egri, veszprémi és pozsonyi kanonok, ungi főesperes 5, 701, 770

Skarus l. Szkáros

Skradin l. Scardona

Slanec l. Szalánc

Slatvina l. Szék

Slauikfalua 75

Slauk l. Egerszalók

Slauk l. Szalók

Smižany l. Sümeg

Soklos l. Siklós

Soklous l. Siklós

Sol fia András, Kubuch-i, nádori ember 656

Solgow l. Salgó

Solmus l. Solymos

Sol'nička l. Szolnocska

Solos l. Szőlös

Solumus l. Solymos

Solymos (Solmus, Solumus, Solymus) (Hevesújvár m.), ma Gyöngyössolymos 212, 224, 248, 307

Solymus l. Solymos

soltészség (villicatus) 558

soltészség jövedelme, joga 558

Somkerék (Sumkereek), ma Șintereag, Ro. 106

Somogy, birtok 360

– (*Symig*), m. 141, 181, 196, 214, 217, 226, 233, 320, 370, 411, 481, 531–532

–i *Szt. Egyed-monostor, konv.-je* 370, 411, 532, 662, 716, 719, 750

Somorak fia Miklós 476

Somos (Somus), ma Drienov, Sz. 179, 545, 557

Somus l. Somos
 Sophya l. Zsófia
Sopron, város 591, 717
 –, m. 331, 394, 465, 591, 628, 717
Sorgono (Surgonia), O. 706
 Sorlo l. Sarlóska
 Sorlou l. Salló
 Sorloud l. Salló
 Sorlow l. Salló
Sornow 669
 Sorouicha l. Sorouycha
Sorouycha (Sorouicha, Zorouicha),
 királyi föld (Turóc m.), Turócszentmihály
 (ma Turčiansky Michal, Sz.) és Turócliget
 (ma Háj, Sz.) környékén 365
 –i Szt. Mihály-egyház 365
Spalato, ma Split, Ho. 159, 706
 Spišska Belá l. Ör
 Spišské Vlarchy l. Szepesolaszi
 Spišský Hrhov l. Görgő
 Split l. Spalato
 Srpski Itebej l. Ittebö
Stájerország (Styria) 732
 Stara l. Sztára
 Stari Slankamen l. Szalánkemen
 Steephk fia Miklós 47
Steina, város, No. 119
Steitsgessergrunden
(Strittgessergrundt), utca 561–562 között
 Stephlinus, Miklós fia, Loránd és
 Hermannus testvére, budai 266
 Stiptouich János c. 448
 Štítník l. Csetnek
 Stoyslauich Lukács (Luca) 448
 Stránska l. Szentlélekfalva
 Strážky l. Ör
 Streconich János 448
 Streda nad Bodrogom l. Szerdahely
Stres, birtok (Gömör m.) 277
 Strigonium l. Esztergom
 Štrigova l. Sztrigó
 Strittgessergrundt l. Steitsgessergrunden,
 utca
 Štrkovec l. Kövecses
 Stubnyaafürdő l. turócszentmihályi Szt.
 Mihály-egyház
Strassburg (Strazburg, Straspurg) 510
 Strazburg l. Strassburg
 Straspurg l. Strassburg
 Styria l. Stájerország
 suburbium castris Novi Montis Pestyensis l.
 Budaváralja
subsidium 256
Sucischa 448
 Sumkerek l. Somkerék
Sumudor, birtok (Esztergom m.) 445
 Sumugy l. Sümeg
 Sun l. Zsuny
Supk, birtok 253, 288
Súr (Swr) 690
 Suran l. Bőd
 Suran l. Surány
Surány (Suran), ma Beregsurány 385
 Šurany l. Szeg
 Surgonia l. Sorgono
Sutri, város, O. 143, 227, 240
Sümeg (Sumugy), ma Szepessümeg
 (Smižany), Sz. 150
 Svätoplukovo l. Salgó
 Svinia l. Szinye
 Svodov l. Szodó
Swm, birtok 77
 Swr l. Súr
 Sydou (dict.) János 246
 Sydou fia István 732
 Sydoufolua l. Zsidófalva
 Sydow l. Zsidó
 Sygra l. Zsigra
Syhembergh-i egyházkerület 243
Syhestan 243
 –i egyházkerület 243
 –i Szt. Bertalan-egyház 243
 Sylina l. Zsolna
 Syma l. Sima
 Symig l. Somogy
Symone 122, 649, 657, 681
 Syvne l. Szinye
 Sywne l. Szinye
 Syxtus l. Sixtus
szabad falu 467, 762
szabadság 112, 262, 515, 591, 691, 717,
 732
 Szabó (Sartor) János, Bálint fia, [székes-]
 Jéhvári polgár 644
 Szabó (Sartor) Miklós 65
Szabolcs (Saboch, Zaboch, Zabolch,
Zabouch, Zabolch), m. 65, 99, 186–187,
 218, 229–230, 249–250, 279, 281–282,
 310–311, 435, 548, 466, 551, 560, 569,
 612, 642, 663

szabolcsi (Zabouch, Zabolch) főesperesség
 I. Dávid szabolcsi főesperes
 Szabolcsbáka I. Báka
Szakoly (Zakol) 249
Szakonyfalu (Zakoufolua, Zakulfolua)
 732
Szalánc (Zalanch), ma Nagyszalánc
 (Slanec), Sz. 695
Szalánkemén (Zalonkemen), ma Stari
 Slankamen, Sze. 760
 Szalánta I. Németi
Szalatna (Zalatna, Zhalatna), birtok, Lóc
 mellett (Nógrád m.) 172
Szalatnok (Zalathnok) 141
Szalók (Zolouk), nemzetség 750
 Szalók I. Egerszalók
 Szamos I. Kis-Szamos
 Szamoskér I. Kér
Szancsal (Bezermen Zanchal), ma
 Sâncel, Ro. 689
Szántó (Zanthow), ma Kis- és Nagyszántó
 (Santăul Mic és Santăul Mare), Ro. 582
 – **(Zanto, Zantho, Zanthow)** (Hont m.),
 ma Pilisszántó 501, 535, 738
szántó 68–69, 107, 150, 225, 263, 323,
 332, 336, 390, 393, 400, 410, 440, 482,
 496–497, 504, 547, 549, 566, 571, 586,
 624–625, 678, 694, 706–707, 709, 726,
 733,
Szárazberek (Zarrazberek), ma Bercu,
 Ro. 712, 714
Szárberény (Beren, Zaarberen), ma
 Vörösberény, Balatonalmádi része 769
Szatmár (Zathmar, Zothmar), m. 7, 99,
 247, 263, 368, 472, 513
 Szatmárnémeti I. Németi
szavatosság 148, 162, 241, 258, 263, 277,
 287, 330, 338, 410, 435, 440, 448, 457,
 496, 546–547, 586, 595, 644, 665, 727,
 729, 751
Szeben (Zeben), ma Nagyszeben (Sibiu),
 Ro. 582
Szécs (Sceech, Zech, Zechy, Zeech), ma
 Rimaszécs (Rimavska Seč, Sz.) 278, 369,
 561–562 között, 626–627 között, 706, 772
 –i *Szt. Mária Magdolna-egyház* 772
szegény, szegénység 43, 230, 620, 701
Szedikert (Zegekerthy), ma Záhradné, Sz.
 557
 –i *egyház* 557

Szedlec (Zedluch) (Abaúj m.) 364
Szeg (Zeegh), ma Egyháznagyszeg
 (Kostolný Sek), Nagysurány (Šurany)
 település része, Sz. 182, 567
Szék (Seek), birtok (Szepes m.), ma
 Szlatvina (Slatvina), Sz. 561
 – **(Zeekakna)**, ma Sic, Ro. 152
 – **(Zek)**, birtok 718
 – **(Zek, Zeky)**, birtok (Bars m.) 126, 286–
 287
székely 626–627 között
 –*bíró* 696
 –*ispán* 245, 701
Székelyfalva (Zeek), ma Sekule, Sz. 408
 Székelyháza I. Szentkirály melletti
 Boldogságos Szűz pálos kolostor
székér 576, 587, 607
 Székesfehérvár I. Fehérvár; fehérvári
 egyház, kápt.-ja, prépostja; fehérvári
 keresztes konv.
szekrény 732, 739
szekszárdi monostor, konv.-je 171, 195,
 388
Szelény (Scelen), birtok (Hont m.), ma
 Seľany, Sz. 356
 Szeleste I. Németszeleste
Szemercsesmál (Zemercesmal), hegy Örs
 birtokban 328
Szemeréd (Zemerred), ma Alsószemeréd,
 Dolné Semerovce, Sz. 11
széna 576, 607
Szend (Zeend), ma Rakacaszend 710–711
 Szendrölád I. Lád
Szenic (Zynche, Sanche), ma Senica, Sz.
 587
szent korona 260, 292, 744 I. még korona
Szentandrás (Zenthandryas) (Doboka
 m.), ma Sajószentandrás (Șieu-Sfântu), Ro.
 106
 Szentbékállá I. Kál
Szentdemeter (Zendemeter), birtok 132
Szentdomonkos (S. Dominicus,
Zenthdomunkus) (Heves m.) 527, 359
Szentegyed (S. Egidius), ma
 Vasasszentegyed (Sântejudé), Ro. 152
Szenterzsébet (Pest m.), ma Budapest
 része 744
Szentföld 269
Szentgotthárd (S. Gothardus) 732 I. még
 Farkasfalva, Tótfalu, Zsidófalu

–i egyház, monostor, apátja 732
Szentgyörgy (Zenthgyurg) 63
Szentiván (Zenthyuan), ma
 Bács-szentiván (Prigrevica), Sze. 360
Szentjakab (Scenth Jacob), birtok
 (Pozsony m.) 57, 101
Szentjakabfalva (villa S. Jacobi), ma
 Budapest része 99, 587
Szentkirály (S. Rex), ma
 Szilágyszentkirály (Sâncraiu Silvaniei),
 Ro. 639
 – (Székelyháza; ma Marosszentkirály –
 Sâncraiu de Mureș, Ro.) melletti
 Boldogságos Szűz pálos kolostor 774
Szentkirályszabadja (Zenthkylalabady,
Zentkylalabady, Zabody, Zabady,
Zenthkylal Zabady) 197, 202, 376
Szentlászló (Zentlazzlou, Zenthlazzlou),
 ma Püspökszentlászló, Hosszúhetény
 mellett 40, 64, 144
Szentlélekfalva (Zenthleluk), birtok
 (Gömör m.), ma Oldalfala (Stránska), Sz.
 390
Szentlőrinc (Győr m.) 729
Szentmargita (Scentmargita) (Szepes m.)
 580
Szentmária (Zenthmaria, Zenmaria;
Zentmaria; Zemmaria) (Moson m.) 718
Szentmárk (S. Marcus) (Varasd/Pozsega
 m.?) 204
Szentmárton (Scempmarthon,
Scentmartun), birtok (Szabolcs m.), ma
 Tiszaszentmárton 65, 560, 642
Szentmárton (Zenthmarton), királyi
 város, ma Turócszentmárton (Martin), Sz.
 365
Szentmihály (S. Michael), birtok (Bács
 m.?) 427, 482
Szentpéter (Kutussyzenthpeter), ma
 puszta Zalalövő közelében (Zala m.) 401
Szentpéter (S. Petrus), ma
 Füzes-szentpéter (Sânpetru Almașului), Ro.
 639
Szentpéter (Zenthpetur, Zenthpethur),
 ma Sajó-szentpéter 545, 557
 Szentpéterfa l. Árokköz
Szentszalvátor (S. Salvator) 730
Szentszék 243–244, 280, 395, 589, 594
Szenttrinitás (Senthtrinitas) (Somogy
 m.) 531–532

Szentvid (Zenthwyd), (ma Nemes/Nagy
 Kosztolány?) 100
Szepes (Scepes), vár 428
 – (*Scepus*), m. 5, 8, 150, 351, 363, 397–
 398, 428, 479, 489, 561, 637
 –i (*Cips*) Szt. Márton-egyház, kápt.-ja,
prépostja 6, 8, 42, 67, 74–75, 77, 179, 199,
 228, 309, 363–364, 374, 398, 408, 428,
 451–452, 471, 477, 479, 494, 498–499,
 530, 561–562 között, 580, 599, 630, 684
 Szepesbéla l. Ör
 Szepeskárolyfalva l. Kalyava
 Szepesmátyásfalva l. Mátyásfalva
 Szepesmindszent l. Mindszent
 Szepesnádasd l. Nádasd
 Szepessümeg l. Sümeg
Szepetnek (Sepethnik, Zepethnuk) 200,
 203
 Széplak l. Víz-szentgyörgy
Szepsi (Scepsy), ma Moldava nad Bodvou,
 Sz. 364, 374
Szer (Zeer, Zer, Zery), ma Alsó- és
 Felsőpusztaszer, Ópusztaszer része 463,
 670, 687–688, 742
 Szerafinmonostora l. lekéri Szt. Üdvözítő-
 monostor, apátja
Szerbia (Raxia), királya 405, 658, 646,
 682
Szerdahely (Zerdahel, Zeredahel),
 birtok, falu (Zemplén m.), ma
 Bodrogszerdahely (Streda nad Bodrogom),
 Sz. 170, 606, 623, 633–634, 674
Szerep (Zerep) (Békés m.) 219
Szigetegyház (Ziketh) (Hernád districtus),
 ma puszta Hajdúszoboszló határában 142
szigetfői (Scigedfew) főesperesség 217
sziget 663, 707, 733
 Szigeti (de Insula) István, nyitrai püspök,
 teológia mr.-e, Ágoston-rendi szerzetes 32,
 37–38, 82, 84, 157–159, 208, 210, 462,
 706
 Szigfrid (Sifridus, Zyfridus), testvér,
 garam-szentbenedeki apát 259, 490
szikla 524, 561–562 között
Szikszó (Zykzou), folyó 566
Szilágy (Scilag, Scylagh, Zillagh, Zillag,
Zyllag, Zyllagh), birtok, falu (Tolna m.)
 107, 357, 474, 506
Szilágykirva (Isowcreuaya), birtok
 (Szolnok m.), ma Chilioara, Ro. 1

Szilágyszentkirály l. Szentkirály
Szilas (Zilas), ma Bódvaszilas 288
Szilvaköz (Ziluakuz) (Bars m.) 422
 Szilveszter fia János 359
Szinye (Scyne, Scynnye, Scinnye, Syvne, Sywne), ma Svinia, Sz. 5–6, 42, 199, 369
 Szípen, jobbágy 225
 Szirénfalva l. Puksa
Szkáros (Skarus) (Gömör m.) 410
 Szlatvina l. Szék
Szlavónia (regnum Sclauonie) 150, 166, 515, 664, 679, 691
Szob (Zoob) 760
Szodó (Zodo Zowdou, Zodou), birtok (Bars m.), ma Svodov, Zselíz (Želiezovce) része, Sz. 564, 755
szokás, helyi 328
szokásjog 128, 180, 201, 229, 248, 292, 374, 410, 467, 523, 525, 529, 604, 639, 647, 651, 660, 665, 687–688, 691, 699, 701, 725, 728, 730, 732
Szólát (Zolathk), birtok (Hevesújvár m.) 566
Szólátmonostor (Zolathmonustora), birtok (Bihar m.), később Monostor nevű pusztá Debrecentől É-ra 54, 435
szoldobágyi (Zoldubag) alesperesség 142
szolga 51, 340, 501, 633–634, 674
szolgabíró 7, 12, 47, 107, 123, 152, 168, 174, 186–187, 198, 218, 222, 229–230, 261, 357, 372, 394, 396, 402, 406, 446, 449–450, 463, 465, 467, 472, 474, 477, 479, 489–490, 506, 519–520, 542, 548, 549–551, 556, 562–563, 567–569, 596, 610–612, 622, 625, 664, 672, 677, 684, 686, 695, 730, 744, 746
Szolgaerdő (Zulgaerdey), Fás birtok része (Békés m.) 180
szolgalat 355
szolgáló 272
szolgálónő 51, 265, 287, 501, 769
Szolnocska (Zonuk), birtok, ma Sol'nička, Sz. 606, 643
Szolnok (Zonuk, Zolnuk), m. 1, 72, 157–159, 163, 208, 210, 355, 379, 511, 547, 639, 689, 706, 713
szolnoki (Zonuk, Zolnuk) főesperesség l. Miklós mr. szolnoki főesperes

Szolváltó (Zolwattthew, Zolwattheu), Krasznahorvát (Horoatu Crasnei) közelében, Ro. 247
Szombathely (Sabaria) 653 l. még Hermán, Kámon
 – **(Zombathhel)**, birtok (Baranya m.) 64
szomszédjog 401
Szovát (Zoath), várföld (Sopron m.), ma Bágyogszovát része 628
 – **(Zuath)**, ma Hajdúszovát 703
szökött jobbágy 281, 548
szőlő 58, 99, 141, 176, 204, 224, 248, 328, 364, 372, 374, 396, 421, 450, 457, 497, 528, 571, 595, 660, 706, 720, 736, 740, 751, 769
 – *telepítése* 328, 364, 374
Szőlőmező (Zeuleumzew, Zelewmezew) (Máramaros m.), ma Herincse (Horincseve), Ukr. 245
Szőlős (Solos) (Ugocsa m.), ma Nagyszőlős (Vinogradiv) 82, 95
szörényi (Zeurinium, Zewrinum, Zeurinyum, Zwrimum) bán 210, 293, 555, 654, 692, 706 l. még Miklós szörényi bán, István mr. szörényi bán
Szt. Benedek-rend 119
Szt. Bernát-rend 486
Szt. Ferenc-rend l. ferencesek
Szt. Gellért-egyház 593
Szt. Imre hitvalló-oltár 607–609
Szt. János lovagrend l. jeruzsálemi Szt. János lovagrend
Szt. Márton-egyház 243
Sztára (Stara), birtok (Somogy m.), ma Drávasztára (Baranya m.) 141, 234
Sztaskóc (Ztasik), ma Sárossztaskóc (Veľké Staškovce), Sz. 561–562 között
Sztrigó (Oztrigo), vár, ma Štrigova, Ho. 706
Szuha (Zwha, Zwhay) (Hont m.) 188
 Szurdokpüspöki l. Nagyalmás
szüret 204, 328
Szvinna (Zuuyinna, Zwuynna) 111, 133, 161, 308, 326, 343

T

Tacskánd I. Taskánd

Takachfeulde, birtok (Kőrös m.?) 174

Tamás I. Nagy (Magnus) Tamás

– 660

–, esztergomi érsek 116

–, királyi kancellár, veszprémi prépost 184

–, mr., bácsi kanonok 485, 575

–, budai kanonok 496

–, mr., váci kanonok, Szt. Márton hitvalló-oltár rector-a 333

–, terni püspök 227, 240

–, Chernomel-i, pap 243

–, csanádi püspök 459, 706

–, testvér, szerémi püspök 157–159, 208, 210, 216, 706

–, pataki szerzetes 751

–, [székes-]fehérvári prépost, Mo. kancellárja 184

–, a Zemch-i Szt. István király-egyház papja 243

–, dömölki apát 678

–, mr., c., országbíró, Turóc és Keve m.-i ispán, nádori ember 69, 113, 128–129, 131–132, 149, 153, 157–159, 172–173, 179–180, 205, 208, 210, 212–213, 220–221, 223–224, 248, 253, 285, 288, 307, 335–336, 347–351, 354, 363, 365, 381–385, 386–387, 392, 400, 418, 429–430, 434, 443–445, 455, 464, 467, 489, 491, 501, 505, 517, 522, 527, 535, 546, 558, 565, 582, 585, 593, 598, 617, 640, 645, 648, 661, 671, 684–685, 694, 704, 706, 708, 714–715, 722, 724–725, 732, 737–738, 746

–, mr., erdélyi vajda 167, 258

–, mr., Liptó m.-i alispán 47, 524

–, Zólyom m.-i ispán 365

–, litteratus 541

–, mr., litteratus 656

–, Zolnuk-i, királyi ember 654

–, Alesio-i, nápolyi közjegyző 652

–, mr., László és János apja, biri 230, 281, 311, 377, 415

–, doroszlói 360

–, veglai 162

–, Albert fia, mojádi, királyi ember 72

–, Anda fia, csörötneki 732

–, András fia, szendi, füzéri alvárnagy 710–711

–, Bertalan fia, nagyteleki 479

–, c., Illés bribiri c. fia, István c. testvére 448

–, Chubud fia, János és Péter testvére, jobbágy 187, 229

–, Dénes fia 560

–, Dezső fia, Chaby-i 165

–, Domokos fia, nádori ember 410

–, Egyed fia 55, 70

–, Egyed fia, bozsoki officialis, m.-i ember 123

–, Egyed fia, Cenk unokája 525, 579

–, Elke fia, mutnai nemes 483

–, Gebryen fia, György testvére, várnépbeli 710–711

–, Geche fia, Gergely, János és Mihály testvére, semjéni 218

–, Gothardus fia, Péter unokája, [füzes-]szentpéteri 639

–, Illés fia, István unokája, Péter és Miklós testvére 393

–, István fia 328

–, István fia, m.-i kiküldött, dercei 41, 411

–, János fia, Balázs egri kanonok testvére 740

–, János fia, Him unokája, biri 450

–, János fia, litteratus, szántói 582

–, János fia, Miklós apja 330

–, János fia, mutnai nemes 483

–, János fia, Tamás unokája 627, 641

–, Kázmér litteratus fia, Miklós testvére 190, 242

–, László fia 133, 161, 308, 326, 343

–, László fia, László és Mihály testvére, szécsi 369

–, László fia, Mihály unokája, Miklós, Mihály és Péter testvére 377

–, László fia, Simon unokája, szentjakabi, oklicsi várnagy 679

–, Lőrinc fia, udvarnok, egyházasteszérei 617–618 között, 632–633 között

–, Markalf fia 67

–, Mátyás fia, Miklós és Mátyás testvére, elefánti 153, 400

–, Mihály fia 575

–, Mihály testvére 476

–, Miklós fia 285

–, Miklós testvére 67

–, mr., András fia 733

–, mr., Buken fia, János testvére 546

–, mr., Dénes fia, losonci 251–252, 292, 682, 646
 –, mr., Dénes fia, szentmártoni (Tomaj nem) 65
 –, mr., László fia, Bereg m.-i alispán 625
 –, mr., Nagy (Magnus) Péter fia, János és Péter apja, Liptó és Kőrös m.-i ispán, csókakői várnagy, királyi udvari lovag 47, 55–56, 70, 108–109, 121, 174, 340, 365, 493, 523–525, 536, 613, 644
 –, mr., Pancracius fia, kánonjogi doktor, nyitrai főesperes, esztergomi és győri kanonok, esztergomi prépost, pápai ügyhallgató, vikárius 1, 11, 78–79, 91–94, 135, 294
 –, mr., Péter fia 700
 –, mr., Péter fia, bolmányi, Bodrog m.-i alispán 549
 –, Osl c. fia, Benedek és Márton testvére 469
 –, Pál fia 197
 –, Petche fia, udvarnok, egyházasteszeri 632–633 között, 617–618 között
 –, Péter fia, Farkas és István testvére 44, 287, 323, 339
 –, Rad fia, Pető pataki polgár apja 751
 –, Zadur (Zador) fia, csákányi nemes 542
 –, Zepud fia, Mihály testvére, Simon apja, laki 231, 440
 – fia Demeter, solymosi 212–213, 224, 248, 307
 – fia Domokos, kistárányi 572
 – fia Ekus (dict.) Miklós, budaváraljai 665
 – fia János mr., Tamás, Mihály és László apja, lázári 127, 189, 330, 404, 745, 748
 – fia János, csapi 606
 – fia János, komorói 65
 – fia János, Tamás apja 627, 641,
 – fia László, hegyaljai, királyi ember 711
 – fia Miklós 328
 – fia Miklós 761
 – fia Miklós 761
 – fia Miklós mr., jánki 45
 – fia Miklós, ogyai 726
 – fia Miklós, széki, Moson m.-i nemes 718
 – fia Mykou[, mikófalvai] 359
 – fiai Dénes, Abych, Ábrahám, Miklós és János 180
 – fiai János, Domokos és Jakab 132

Tana (Thonya, Tonya), halastó Pentelén 621
 Tanchus (dict.) László 368
tanító (informator) 694
tanú 448
tanúállítás kérése, elrendelése 2, 39–41, 50, 53–54 között, 57, 72, 76, 102, 113, 123, 129, 153, 156, 163, 190, 195, 203, 205, 209, 224, 226, 287, 292, 312, 322, 334–335, 353, 359, 364, 370, 372, 375, 376, 400, 403, 410, 422, 427, 455, 463, 466, 474–475, 483, 487, 492, 493, 494–495, 501, 509, 526, 541, 560, 565, 576–578, 585, 588, 606, 617–618 között, 623, 627, 633, 654, 656, 668, 686, 688–689, 694, 711, 716, 732, 738, 741, 745, 768
tanúvallatás 45
 Taplan (dict.) János mr. 121
Tapolca (Tapolcha, Thapolcha, Topolcha) folyó 164, 392
 Tapolcha l. Tapolca
Tapolcsány, ma Nagytapolcsány (Topolčany), Sz. 556
 Tapolyizsép l. Izsép
Taranto (Tarentum), O. 61–62, 71, 177, 210, 280, 409, 425–426, 432, 442, 460–461, 468, 484, 516, 589, 590, 594, 706, 756, 758, 759
tárcafői (Tarcha) főesperesség 103
 Tarcha l. Tarcsa; tárcafői főesperesség
Tarcsa (Tarcha), birtok, (Bihar m.), ma Köröstarcsa 49
 Tarentum l. Taranto
 Tarkan l. Kistárány
 Tarkan l. Tárány
Tárány (Tarkan), ma Felsőtárány (Heves m.) 167, 224, 248, 258
 – **(Tarkan)**, ma Nagy- és Kistárány (Velké és Malé Trakany), Sz. 606
 Tarnabod l. Bod
 Tarnóc (Tornolch, Thornolch), ma Ungtarnóc (Tarnovci), Ukr. 242
 Tarnok (dict.) László 772
Tárnok (Tarnuk), birtok 456
tárnoki servitor 697–698, 700
tárnokmester, királyi 157, 481, 503, 706, 730
 – *embere* 730
 Tarnovci l. Tarnóc
 Tarnuk l. Tárnok

Taskánd (Taskand), ma Tacskánd, Gércse része 146

Taskand l. Taskánd

Tass (Thos), ma Nyírtass (Szabolcs m.) 673

Tatamerius (Tathamerius, Thathamarius), mr. [székes-]fehérvári prépost, királyi udvari alkancellár 157–158, 208, 416, 706

Tathamerius l. Tatamerius

távolmaradás 415, 434, 556, 626–627 között, 640, 663, 680, 699, 732

Teha fia Sándor, királyi ember 226

Tehemer, birtok (Hevesújvár m.) 566
tehén 51

Tek (Teky) (Bács m.) 360

Teke (dict.) György, Lőrinc fia István unokája 639

Teke (dict.) Mihály, Lőrinc fia István unokája 639

Tekerew, völgy 726

Teky l. Tek

telek (fundus, laan, laneus, mansio, sessio)

121, 180, 241, 368, 392–393, 446, 508, 533, 538, 558, 561–562 között, 571, 592–593, 628, 665, 678, 698, 700, 720, 769–770,

telepítvény 522

telki hely 180, 185, 263, 338, 377, 446, 497, 500, 566, 625, 701

Temes, m. 52

temetés 51

templom 188, 526, 557, 639, 706, 770

– *építése* 240

tenger 237, 437, 614

tengeren túli részek l. Nápolyi Királyság

teológia mr.–e 82

Terebes (Therebes), ma Töketerebes (Trebišov), Sz. 772

– *i Szűz Mária-egyház* 772

Terethew 560

Terien l. Terjén

Terjén (Teryen, Terien), birtok 632–633 között

Terk (Terke) fiai Pál és Jakab 446

Terke l. Terk

Terme, Koztanouch-i, jobbágy 204

termény 548

természetes jog 666

természetjog 728

Terni (Ytern), város, O. 227, 240

Terpen l. Terpény

Terpény (Terpen, Terpenye) (Hont m.), ma Trpín, Sz. 287, 339, 440

Terpenye l. Terpény

terra citra Farum l. Nápolyi Királyság

Teryen l. Terjén

Tés (Thees, Chees) 593

Tesk fia Miklós, jobbágy 225

Teszér (Tezer), birtok, ma Hontianske

Tesáre, Sz. 11, 324, 501, 640, 661, 738

Teteus l. Töttös

Tethen (Theten), mr., c., sárvári

várnagy, Vasvár m.-i alispán 449–450, 583, 732

Tetous l. Töttös

Teuteus l. Töttös

Teutos l. Töttös

Tewteus l. Töttös

Teyed, birtok 688, 742

Teyteleky, részbirtok Gomba birtokban (Pest m.) 744

Tezer l. Teszér

Thapolcha l. Tapolca

Tharnowcz (Orbász m.) 679

Thatamerius l. Tatamerius

Thaym 620

Thees l. Tés

Theha fia Sándor, királyi ember 156

Thekule nem 672, 684

Therebes l. Terebes

Thérouanne, város, Fro. 424–426, 589–590, 594

Theuteus l. Töttös

Theutos l. Töttös

Theutus l. Töttös

Thezer (dict.) János (Thezer-i János), királyi ember 11, 324, 501, 509, 640, 661, 738

Thezer l. Teszér

Thezer-i János l. Thezer (dict.) János

Thiba l. Tiba

Thimadnius fia Pál mr. 522

Thobias l. Tobias

Thokay l. Tokaj

Tholchua l. Tolcsva

Tholna l. Tolna

Tholnauar l. Tolna

Thomasy 67

Thonya l. Tana

Thopolcha l. Toplica

Thopolchan l. Tapolcsány
 Thorda l. tordai főesperesség
 Thornolch l. Tarnóc
 Thornus (dict.) György 593
 Thorny (dict.) János, Miklós apja, szolváttói 247
 Thos l. Tass
 Thoty l. Tóti
 Thouth l. Tótfalu
 Thuhan fia János 365
 Thurch l. turóci Szt. Szűz-egyház, konv.-je, prépostja
Thurgow, tartomány Ausztriában 601
 Thurocz l. Turóc
 Thurócz l. Turóc
 Thuruch l. Turóc
 Thurucz l. Turóc
 Thusyr l. Tuzsér
 Thuten fia Zolouk, András apja, Predisynth-i nemes 754
 Thutus l. Töttös
 Thwteus l. Töttös
 Thyl fia Miklós 558
Tiba (Tyba, Thiba), falu, ma Tibava, Sz. 12, 261, 550, 611
 Tiba (Tyba) fia Imre 518
 – (Tyba) fia István, jutasi, királyi ember 376
 – (Tyba) fia János 176
tihanyi (Tikon, Tykon) Szt. Ányos-monostor, konv.-je, apátja 68, 521, 571, 662, 716, 719, 769
 Tikon l. tihanyi Szt. Ányos-monostor, konv.-je, apátja
tiltakozás 48, 67, 106, 110, 166, 172, 183, 212–213, 224, 230, 248, 339, 364, 412, 472, 519, 550, 561–562 között, 572, 611, 625, 668, 675, 693, 696, 708, 773
Tinin, ma, Knin, vár, város, Ho. 192, 317
Tisza (Tyssia), folyó 440, 693
 Tiszabездé l. Bezdéd
 Tiszaderzs l. Cserőköz
 Tiszmogyorós l. Mogyorós
Tiszaszalók (Tyzazolok), ma Abádszalók része 570, 574, 605
 Tiszaszentmárton l. Szentmárton
 Tiszaveresmart l. Veresmart
titeli (Tytulium; ma Sze.) egyház, kápt.-ja 298, 412 l. még Leukus titeli kanonok
 Tiur l. Tűr
tized 139, 196, 214, 217, 233, 244, 528, 749, 764
 tizedkés l. mosoni tizedkés
tizedszedő 528
tó 73 l. még halastó; Balaton; Chudum; Tana
 Tobias, Anna és Zsuzsanna apja 11
 – (Thobias), egyházasteszéri, királyi udvarnok 617–618 között, 632–633 között
 Tohnia, gyilkos 279, 310
 – fia Dénes 56
 Toka (dict.) Pál, mr., Tolna-i (dict.) Demeter rokona 730
Tokaj (Tokay, Thokay) 142, 218
 Tokay l. Tokaj
Tolcsva (Tholchua), birtok 53–54 között, 134–135 között
 Tolna l. Tolnavár
Tolna (Tholna), m. 4, 107, 195, 357, 474, 506
 Tolna-i (dict.) Demeter, famulus, Toka (dict.) Pál mr. rokona 730
Tolnavár (Tholna, Tolnavár, Tholnauar), ma Tolna 357, 730
Tolsacz, hegy 448
tolvajok 626, 723
tolvajok, rablók felkutatása, elfogása 626
 Tompos fiai Fülöp, Eles (dict.) János és Miklós, Ponik-i nemesek 677
 Tonya l. Tana
Toplica (Thopolcha), ma Topusko, Ho. 184
 –i Szt. Szűz-monostor, apátja 184
Toplicavásárhely (forum Toplice) 184
 Topolcha l. Tapolca
 Tor (dict.) Péter fiai Jakab és Fülöp 431, 556
Torda, m. 651
 –i (Thorda; ma Turda, Ro.), főesperesség 125, 389, 488, 712, 714 l. még Salamon tordai főesp.
Torna, ma Turňa nad Bodvou, Sz. 354
 –, m. 48, 410
 Tornolch l. Tarnóc
 Tornyosnémeti l. Középnémeti
Toscana (Tuscia) 628
 Tót (Sclauus; Touth dict.) Lőrinc mr., Miklós, Leukus és Bertalan mr.-ek apja 66, 210, 450, 727

Tótfalu (Thouth, Tót, Tothfolua), ma Rábatótfalu, Szentgotthárd része 732
 – (**Totfalu, Tothfalu, Toutfalu**) (Baranya m.), Siklós mellett 148, 156, 206
 – (**Tothfolu**), birtok (Bács m.), Doroszló közelében 694
 Totfalu l. Tótfalu
 Tóth János 774
 Tothfalu l. Tótfalu
 Tothfolu l. Tótfalu
 Tothfolua l. Tótfalu
Tóti (Thoty), ma Káptalantóti 656
Tótvázsony (Totwasun) 208
 Totwasun l. Tótvázsony
 Toutfalu l. Tótfalu
 Touth (dict.) Lőrinc l. Tót Lőrinc
 Touth (dict.) Pál 320
 Töketeres l. Terebes
törvény (lex) 630
törvénysértés alóli felmentés 441
 Töttös (Teuteus) fia László 262
 – (Teuteus, Thuteus, Theuteus, Tetous, Teteus, Tuteus, Tutheus, Theutus, Theutos, Teutos, Tewteus, Thwteus, Thutus, Tutews, Tyteus) Imre fia, Wezzeus mr. testvére, [sziget-]becsei, királyi ajtónállómr., Pilis m.-i ispán, visegrádi és óbudai várnagy, jászok bírója 2, 4, 53, 60, 113, 132, 140, 148, 156, 181, 195, 206, 234, 226, 286–287, 323, 339, 554, 665, 668–669, 706, 713, 721, 755
Tövéseskütfü, hely (Vasvár m.) 593
Tövésesmegyér, hely (Vasvár m.) 593
Tragur 284
Trebench, birtok 51
Trebinje, város, BH. 143
 Trebišov l. Terebes
 Trenčianske Stankovce l. Rozvád
 Trenčín l. Trencsén
Trencsén (Trinchin), ma Trenčín, Sz. 556 –, m. 431, 556
 Trencsénsztankóc l. Rozvád
 Tretul (dict.) Miklós l. Treutel (dict.) Miklós
 Treutel (Tretul, Treutul) (dict.) Miklós mr., Pozsony m.-i ispán 100, 365
 Treutul (dict.) Miklós l. Treutel (dict.) Miklós
 Trinchin l. Trencsén
 Tristan, Tristan fia, nádori ember 359

Trnava l. Nagyszombat
Troia (Troya), O. 706
 Trotus fia Joachim, Bescha-i 162
 Troya l. Troia
 Trpín l. Terpény
Tura, birtok 504
 Turch l. turóci Szt. Szűz-egyház, konv.-je, prépostja
 Turčianske Teplice l. turócszentmihályi Szt. Mihály-egyház
 Turčiansky Michal l. turócszentmihályi Szt. Mihály-egyház
 Turda l. Torda
Turóc (Turoch, Turuch), folyó 390, 529 – (*Thurócz, Thurocz, Thuruch, Thurucz, Turoch, Turuch, Twruch*), m. 132, 173, 179, 221, 223, 285, 288, 365, 381–384, 385–387, 400, 418, 434, 444–445, 464, 501, 522, 546, 558, 561–562 között, 565, 582, 626–627 között, 648, 661, 684–685, 722, 732, 737–738
 –i (*Turch, Turuch, Turóc; ma Znióvárálja – Kláštor pod Znievom, Sz.*) Szt. Szűz-egyház, konv.-je, prépostja 47, 50, 365, 483, 493, 523–524, 529, 619 l. még Pál turóci prépost
 Turoch l. Turóc
Turócliget (ma Háj, Sz.) l. Szt. Mihály-egyház 365
 Turócszentmárton l. Szentmárton *turócszentmihályi (ma Turčiansky Michal, Stubnyafürdő – Turčianske Teplice – része, Sz.) Szt. Mihály-egyház* 365
 Turuch l. Turóc
 Turuch l. Turóc, turóci Szt. Szűz-egyház, konv.-je, prépostja
 Turul (Twrul), György fia, Leukus, György, Gergely, István és Simon testvére, nagymihályi 49
 Tuscia l. Toscana
 Tuscolo l. Tusculum
Tusculum, ma Tuscolo O. 71, 425, 460, 473, 590, 594, 756
túsz 757
 Tutews l. Töttös
 Tutheus l. Töttös
 Tuuz (dict.) Pető 519–520
Tuzsér (Geustusera, Thusyr), birtok (Szabolcs m.) 560, 642
Túr (Tyry), ma Tiur, Ro. 689

Twrch l. Turóc
 Twrch-i (dict.) Pál, Gelethius fia, királyi
 servitor 285
 Twrul l. Turul
 Tyak l. Ják
 Tyburcius fia Miklós 338
 Tykon l. tihanyi Szt. Ányos-monostor,
 konv.-je, apátja
 Tyrnavia l. Nagyszombat
 Tyry l. Tűr
 Tyssia l. Tisza
 Tyteus l. Töttös
 Tytulium l. Titel
Tyuis, birtok 670
 Tyzai (dict.) Pál, szakolyi 249–250
 Tyzazolok l. Tizzaszalók

U

Ubul, László fia, Mihály testvére, semjéni
 415
Udal (Vdal, Wdal, Vdol), birtok (Bars m.)
 2, 140, 287
 Uduornuk l. Udvarnok
Udvard (Vduard), ma Dvory na Žitavou,
 Sz. 587
Udvari (Oduory), ma Sárrétudvari 219
Udvarnok (Oduornuk, Uduornuk,
Wduarnuk), ma Dvorníky, Sz. 66, 110,
 210
 – (**Odvarnoc**), birtok 632–633 között
udvarnok 617–618 között, 632–633 között
 Ug (Wgh), Ivánka fia, Wgh nemzetségbeli
 359
 – (Vgh, Wgh) fia László 359, 541
 – (Wgh), *nemzetség* 359
Ugal (Vgal, Wgal), birtok (Somogy m.)
 166, 184, 278, 505
Ugocsa (Wgacha), m. 330
 Ugrin (Vgrinus), mr., királyi zászlótartó,
 Varasd m.-i ispán 204, 417
 – (Vgrin), mr., budai kanonok 496, 665
 – fia István, Miklós és János apja, ményői
 185
 – (Ugrinus) fia Miklós, János apja 595
 – (Vgrin) fia Miklós, c., országbíró, Turóc
 m. honorbirtokosa, szécsi 53–54 között,

134–135 között, 561–562 között, 626–627
 között
 Ugrinus l. Ugrin
Ugróc (Vgroch), birtok (Bars m.), ma Kis-
 és Nagyugróc (Malé és Veľké Uherce), Sz.
 698, 700
 Ugulin, sutri püspök 227
új adomány 113, 210, 292, 628, 688–689,
 710–711, 727, 733, 742
Újfalú (Wyfolu) 325
Újhely (Vihely), ma Sátoraljaújhely 763
 –i *remeték* 763
ujj (mértékegység) 184
Újlak (Wylak, Wylok), birtok (Nyitra m.),
 ma Nyitraújlak (Veľké Zalužie), Sz. 66,
 210
Újudvar (Wyoduor), birtok 51
 –i (*Nova Curia*) *ispotályos ház keresztes*
testvéreinek konv.-je 200, 203
 –i *Szt. Péter-egyház* 200
Újvár (Novum Castrum), vár 732
 Uldrikus l. Ulrik
 Ulrik l. Schof Ulrik
 –, konstanzi (Constantiensis) püspök 119
 –, wolfurti, Sopron, Vasvár és Moson m.-i
 ispán 717
 – (Uldrikus) fia Péter 561–562 között
uncia 600
Und (Vnd), birtok 704, 715, 724
Ung (Vng, Vngh), m. 12, 168, 519–520,
 550, 592, 610–611
 ungi (Vngh, Hung) főesperesség l. Sixtus
 mr. ungi főesperes
 Ungaria l. Magyarország
 Ungtarnóc l. Tarnóc
urburarius 259
Uosar, falu 240
 –i *Szűz Mária-egyház* 240
Upor (Vpor), birtok (Zemplén m.) 772
 Urbanfeuldde l. Urbánföldre
Urbánföldre (Urbanföldre, Urbanfeuldde,
Vrbánföldre, Enfelen), föld 561–562
 között
 Urbanföldre l. Urbánföldre
 Urbs l. Róma
 Ususău l. Hosszúaszó
út 69, 73, 162, 170, 172, 176, 178, 180,
 332, 336, 497, 504, 529, 561–562 között,
 566, 593, 632–633 között, 642, 660, 694,
 703, 733

utca 368, 497, 533, 547, 561–562 között
 utolsó kenet 142
 útonállás 732
 útonállók 732
 Ürmény I. Salgó
 Üdvözítő 701
 ügyhallgató 244
 ügyvédvalló levél 8, 44, 58, 69, 114, 123, 160, 165, 173, 175, 179–180, 211, 278, 287–288, 293, 323, 339, 359, 371, 376, 380, 385–387, 400, 410, 423, 434–435, 455, 464, 480, 501, 523, 541, 546, 555, 565, 582, 592, 624, 626–627 között, 648, 650, 656, 661, 683, 684, 708, 722, 737, 738

V

Vaarkun I. Várkony
Vác (Wach) 459, 538
 –i Boldogságos Szűz-egyház 217
 –i kápt. 44, 113, 172, 188, 217, 287, 293, 323, 333, 337, 339, 356, 410
 –i Szt. Márton hitvalló-oltár 333
 Vácegres I. Zsidó
 Vadak, Dragizlow fia, Kazimer és Habach apja, Vorsan-i 393
 vadak 707
Vág (Vagh), folyó 522
 Vagh I. Vág
 Vágmagyarád I. Magyarád
Vaja (Vaya, Voya, Woya, Waya) 7, 142, 368, 632, 771
Vajda (Voyda, Woyda) (Zala m.) 200, 203
 – (**Woyda**) (Valkó m.) 183
 vajda I. István, Miklós, Tamás
Vajta (Woyata), birtok (Fejér m.) 337
 Vak (Cecus) Mihály, Miklós apja, János nagyapja 351, 363
Vál (Waal), birtok (Fejér m.) 728
 Valea Largă I. Cikud
Valente 468, 484
Valfer, birtok (Bodrog m.) 549
Valh, birtok 41
 Valice I. Vály
Valkó (Wolkou), folyó 485

– (*Wolkou, Wolkow, Wlkov, Wlkou*), m. 183, 201, 730
 –i (*Volkou*) főesperesség 132
Valkóc (Walkowch, Wolkouch), ma Volkovce, Sz. 44, 287, 339
Valkóvár (Wolkou, Wolkouar) 475, 485
Vály (Valy), ma Alsó- és Felsővály (Valice és Vyšné Valice), Sz. 410
 Vály I. Vály
 vám 9, 150, 255, 587, 628, 706, 753, 760 l. még révvám, hegyvám, hídvám
Vamas 277
 vámmentesség 9, 228, 760
Vámos (Wamus), ma Nemesvámos 376, 521
 vámszedő 9, 342, 587, 752, 760
 – hely 587
 Vamus (dict.) Gál 285
 Vana fia András, jobbágy 204
 Vanchud I. Váncsod
 Vanchuk (Wanchuk) 519–520
Váncsod (Vanchud) 507
 vár 204, 222, 262, 292, 558, 566, 587, 626, 628, 632–633 között, 644, 660, 706, 727, 762
 Várad I. Pécsvárad
 Varad I. Várad
 Varad I. váradi egyház kápt.-ja
Várad (Varad, Warad, Waradinum), ma Nagyvárad (Oradea), Ro. 58, 173, 201, 507, 572, 706
 –i Szűz Mária-kápolna 58
 –i (*Warad, Varad*) egyház, kápt.-ja 1, 54, 58, 180, 189, 201, 267, 273, 368, 404, 582, 626–627 között, 701, 748, 765
 –i egyházmegye 54
 –i püspök 749
 –i Szt. Anna-kolostor, apácái 582
 –i konv. I. pécsváradi konv.
 Varada I. Kisvárd
 várad-előhegyi Szt. István első vértanú-egyház, monostor, konv.-je, prépostja 49, 72, 180, 185, 247, 330, 511, 651, 720, 737 l. még János várad-előhegyi prépost
Varadizurduk, Lóc határában (Nógrád m.) 172
 várakozás 343, 434, 529, 626–627 között, 640, 663, 680
Varannó (Vranio, Vranjo), ma Vranov nad Topľou, Sz. 626 l. még Hosszúmező

Varasd (Varosd), vár 204, 417

–, *m.* 204, 417

Varasy, birtok (Valkó m.) 485

várföld 628

Várgede l. Gede

Varisa fiai András és István, Sornow-iak 669

Variw (dict.) Miklós, famulus 258

*várjobbág*y 46, 278, 423, 686

Várkony (Vaarkun, Varkun), ma

Vrakúň, Nyékvárkony (Vrakúň) része, Sz. 153, 352, 597, 588

Varkun l. Várkony

várnagy 109, 121, 181, 192, 216, 226, 262, 292, 313–314, 340, 362, 421, 449–450, 505, 508, 515, 522, 554–556, 558, 587, 628, 644, 659, 670, 679, 687–688, 707, 718, 732

várnép 184, 711, 761

város 128, 159, 162, 178, 210, 365, 467, 515–516, 533, 538, 561–562 között, 587, 592, 644, 694, 699, 706, 717, 752–753, 762

–*kapu* 587

Varosd l. Varasd

Vas (Wos) (Komárom m.), ma Vaspusztá, Ács külterületén 246

vásár 191, 209, 255, 436, 547, 626, 629

Vásárd (Vasard), ma Felsővásárd (Horné Trhovište), Sz. 220

Vasard l. Vásárd

Vasarhel l. Vásárhely

Vásárhely 222

– (Vasarhel), birtok (Bács m.), Doroszló közelében 694

Vásárosfalu l. Németfalu

vásártér 209, 232

Vasasszentegyed l. Szentegyed

Vasdobra l. Dobra

vaskai (Waska) főesperesség 302

Vaskapu (Voskapu), birtok 120

Vasmuet, Henndorf-i 227

Vasnádasd l. Nádasd

Vaspusztá l. Vas

Vasvár (Castrum Ferreum, Vosuar, Woswar) 394, 449, 450, 732 l. még Mákfa

–*i kápt.* 76, 170, 239, 331, 335, 336, 394, 401, 441, 455, 465, 480, 503, 585, 593, 709, 732

–, *m.* 76, 239, 394, 449, 450, 486, 503, 583, 591, 593, 655, 707, 717, 732

Vászoly (Wazul), falu (Veszprém m.) 571

Vátka (Wathka), birtok (Zala m.), a mai Zalaszentő területén 616

Vatna, jobbág 225

Vaya l. Vaja

Vayuada, birtok (Bács m.?) 427

Vdal l. Udal

Vdol l. Udal

Vduard l. Udvard

Vece (dict.) Miklós, László, Renoldus és János apja, putnoki 41

védlevél 230

védőszent 143

Vegla (Veglia, Vegle), ma Krk, Ho. 162, 178, 736

–*i katedrális egyház Szentháromság-oltára* 736

–*i Szt. Ferenc-rendi szerzetesek* 736

Vegle l. Vegla

Veglia l. Vegla

végrendelet 43, 51, 67, 99, 142–143, 154, 178, 660, 736, 740

–*i hitelesítő tanú* 43

–*i segítő* 43

–*i végrehajtó* 43, 51, 736

Vejk (Weyk), birtok (Baranya m.) 497

–*i Szt. György vértanú-egyház* 497

Vejkstein l. Weikstein

Vel'ké Kapušany l. Nagykapos

Vel'ké Kosihi l. Kiskeszi

Vel'ké Vozokany l. Vezekény

Vel'ký Šariš l. Sáros

Velence (Venetia), ma Venezia, O. 178, 192, 237, 238, 280, 283, 284, 313, 405, 437, 438, 614, 658

–*i államkönyv* 192, 237–238, 283–284, 437, 658

–*i dózse* 280, 313, 317, 405

–*i tanács* 192, 237–238, 437–438, 614

Velezd (Verez), ma Sajóvelezd 231, 635–636, 638

Vel'ká Ida l. Ida

Vel'ké Bošany l. Bossány

Vel'ké Dravce l. Daróc

Vel'ké Kapušany l. Kapos

Vel'ké Staškovce l. Sztaskóc

Vel'ké Trakany l. Tárkány

Vel'ké Uherce l. Ugróc

Vel'ké Zálužie l. Újlak
Velkenye (Wylchyna), birtok (Szepes m.),
 ma Vlkyňa, Sz. 397, 428–430, 489, 351,
 363
 Vel'ký Blh l. Balog
 Vel'ký Ďur l. Győröd
 Vendyg (dict.) Péter, Pál apja 186
 Venetia l. Velence
 Venezia l. Velence
Ventimiglia (civitatis Vigintimiliensis),
 O. 395, 442, 468, 484
Verboulch (Verbulcha) (Vasvár m.) 503
 Verbulcha l. Verboulch
 Verena von Arwangen 399
verés 183, 209, 333, 549, 634, 674, 732
Veresalma, birtok 59
Veresmart (Veresmorth), ma
 Tiszaveresmart 743
 Veresmorth l. Veresmart
 Verez l. Velezd
 Verner, herceg 706
 Verolus, Zengg város bírása 162, 178
vérontás 165, 549, 637, 655, 706, 762
Vértes (Werthes) 423
 Verus (dict.) Pál, Péter fia, Lukács testvére
 230
Veszprém (Wesprim), vár, város 222,
 332, 376, 416, 701, 764 l. még Csatár,
 Jutas
 –i püspökség l. János veszprémi püspök
 –i egyházmegye 89, 97, 137, 264, 266, 296,
 300, 302, 304
 –i egyház, *kápt.-ja* 197, 202, 222, 257, 312,
 328, 334, 376, 416, 434, 458, 521, 656,
 732, 769–770
 –i *Mindenszentek-egyház* 416
 –i *Szt. Mihály arkangyal-egyház, konv.-je*
 521, 769
 –, *m.* 208, 222, 341, 690, 701
 Vesszős (Wezeus, Wesseus, Vezeus,
 Vezzeus, Wezzeus, Vezzeus, Wezsceus,
 Veyzeus, Veyzes), mr., Imre fia, Teuteus
 testvére, [sziget-]becsei, Zólyom m.-i
 ispán, királyi udvari lovag 2, 4, 44, 53, 60,
 113, 126, 132, 140, 148, 156, 160, 181,
 206, 226, 234, 286–287, 323, 339, 554,
 677, 731, 739, 755
Vésztő (Weyzteu) (Békés m.) 180 l. még
 Mágor
Vetelnék, patak 563

Vetelnuk, birtok (Krassó m.) 412
Vetés (Wetes) (Szatmár m.), ma Vetis, Ro.
 330
vetés 64
 Vetis l. Vetés
 Vetus Buda l. Óbuda
Veychy, birtok (Heves m.) 375, 391
 Veyzes l. Wezeus
 Veyzeus l. Wezeus
 Vezeken l. Vezekény
Vezekény (Vezekyn, Vezeken), ma Kis-
 és Nagyvezekény (Malé és Vel'ké
 Vozokany), Sz. 44, 113, 126, 286–287,
 323, 339
 Vezekyn l. Vezekény
 Vezeus l. Wezeus
 Vezzeus l. Wezeus
 Vgal l. Ugal
 Vgh l. Ug
 Vgrin l. Ugrin
 Vgrinus l. Ugrin
 Vgrinus l. Ugrin
 Vgroch l. Ugróc
viasz 365
Vica (Vichcha, Viccha), birtok (Sopron
 m.) ma Beled része 331, 394
 Viccha l. Vica
 Vichcha l. Vica
 Vid, Erne fia, bíró 751
 – (Wydus), Wrach fia 660
 – (Vitus) fia Mátyás 323
 – (Vitus) fia Mátyás mr., János mr. barsi
 főesp. testvére 287
 – (Vyd) fia Loránd mr., Szabolcs m.-i
 alispán 65, 548, 551, 569, 612
 – (Wydus) fia Mihály 665
 – fia György, m.-i ember 123
Vida (Wyda), birtok (Keve m.), később
 puszta Módos (Jaša Tomić) környékén 423
 Vida (Wyda) fia Pál, Miklós apja, harangi
 180
 – fiai Pál és Péter, jobbágysok 123
Vidafelde, birtok (Liptó m.) 534
 Vihely l. Újhely
vikárius 54, 142, 178, 211, 240, 333, 369,
 389, 435, 439–440, 488, 507, 545, 557,
 581, 635, 638, 647, 653, 680, 712, 714,
 751, 771, 772
 – *embere* 54
világítás 139, 143, 227, 240

villa Canis l. Hunfalva
 villa Kolin l. Kolinfalva
 villa militis l. Besztercebánya
 villa S. Jacobi l. Szentjakabfalva
Villanova, ma Villeneuve-les-Avignon,
 Fro. 395, 407, 409, 413, 419, 442
 Villánykövesd l. Kövesd
 Villeneuve-les-Avignon l. Villanova
 Villermus l. Vilmos
villicus 186, 262, 279, 310, 334, 467, 505,
 699, 732
 Vilmos l. Drugeth Vilmos
 – (Guillelmus), kardinális diakónus 81,
 459, 756
 – (Vyllermus) fia Péter, [pécs-]várad 533
 – (Wilhelm, Willermus, Wyllermus,
 Vyllermus), a pannonhalmi Szt. Márton-
 monostor apátja 175, 196, 214, 217, 233,
 342, 361, 537, 656, 662
 –, toplicai apát 184
 – (Wyllermus), c., [gyula-]fehérvári hospes
 457
Viló (Vylo), birtok (Heves m.), ma pusztá
 Mikófalva határában 541
 Vince, mr., Miklós c. fia, perényi 561–562
 között
 –, presbiter, prebendárius, a Szt. János
 evangélista-oltár mr.-e 234
 Vincencius fia Hector, genovai polgár 147
Vinica (Vinnicha), vár (Varasd m.), ma
 Ho. 204, 243
 –i (*Vinica vári*) Szt. Kereszt-egyház, papja
 204, 243
 Vinnicha l. Vinica
 Vinogradiv l. Szőlős
 Vințu de Sus l. Felvinc
Visegrád (Visegrad, Wissegrad,
Wyssegrad), vár, város 53–54 között, 137,
 167, 181, 226, 296, 300, 304, 364, 554,
 617–618 között, 626–627 között
 –i Szt. András-monostor, apátja 137, 296,
 300, 304
 Visegrad l. Visegrád
visitor 244
Viszoka (Wyzoka), ma Vysoká nad
 Uhom, Sz. 519–520
 Vít'az l. Vitéz
Vitéz (Vythez), ma Kis- és Nagyvitéz
 (Vít'az és Ovčie), Sz. 673, 680
 Vitus l. Vid

Viuodina l. Vivodina
Vivodina (Viuodina), ma Ozalj része, Ho.
 243
 –i Szt. György-egyház 243
víz, vízfolyás 150, 694, 701, 225, 258, 292,
 334, 390, 496, 497, 524, 547, 726, 732 l.
 még folyó, patak, esőpatak
 Vizzow, személy 389, 488
vizsgálat 12, 53, 63, 150, 120, 147, 152,
 166, 187, 200, 209, 224, 232, 248, 257,
 278, 287, 323, 339, 353, 359, 365, 370,
 402, 410, 411, 427, 463, 475, 482, 485,
 489, 509, 526, 528, 539–541, 543, 560,
 563, 575–576, 604, 606, 607, 623, 633–
 634, 639, 642–643, 656, 674, 686, 694,
 716, 719, 732, 739, 749, 768, 772
Vízszentgyörgy (Zentt Georg,
Zentgeorgh), birtok, egykori település
 Széplak (Bunești) határában, Ro. 355, 358
 Vlčkovce l. Farkashida
 Vlkyňa l. Velkenye
 Vnd l. Und
 Vng l. Ung
 Vngh l. Ung; ungi főesperesség
 Vngleh (dict.) Henrik, újvári várnagy 732
Vntato, híd a Rába folyón 628
Vodokul, birtok (Valkó m.) 485
 Voikfalva l. Vojkfalva
Vojkfalva (Voikfalva, Voykfalva,
Woykfolua), ma Vojkovce, Sz. 408, 561–
 562 között
 Vojkovce l. Vojkfalva
 Vok (dict.) Miklós 547
 Volfardus l. Wolfardus
 Volfingus, budai, Erzsébet királyné
 vámszedője és officialis-a 269
 Volkou l. Valkó
 Volkovce l. Valkóc
 Voratia l. Boroszló
Vorsan (Pozsega m.) 393
 Voryu (dict.) Miklós l. Waryu (dict.)
 Miklós
 Voskapu l. Vaskapu
 Vosuar l. Vasvár
Votha, birtok (Csallóköz) 341
 Voya l. Vaja
 Voyda l. Vajda
 Vojkfalva l. Vojkfalva
 Voyteh l. Woytech

völgy 73, 130, 170, 172, 332, 504, 524,
529, 546, 561–562 között, 593, 632–633
között, 706, 726, 733

Vörös (Rufus) Demeter fiai 172

Vörös (Rufus) Gergely, Pozan-i, famulus
211

Vörös (Rufus) János, Peterke fia 666

Vörös (Rufus) Miklós, Chorba (dict.) Pál
fia, salgói 110

Vörös (Rufus) Pál, jobbágy 497

Vörös (Rufus) Péter 328

Vörös (Rufus) Péter, csanádi
olvasókanonok 80, 83

Vörösberény l. Szárberény

Vöröskő (Wereskw), vár, ma Červený
Kameň, Sz. 362

Vpor l. Upor

Vrachina fia Vrack, Péter apja 669

Vrakúň l. Várkony

Vranio l. Varannó

Vranov nad Topľou l. Varannó

Vranyo l. Varannó

Vrbanföldre l. Urbánföldre

Vrbova l. Orbova

Vrdug (dict.) István, officialis 100

Vrdung (dict.) András fia Miklós mr.,
[nagy-]károlyi, Kathlyn férje 651

Vrs l. Örs

Vrsula l. Orsolya

Vrus l. Oros

Vs (Ws) fia Miklós, berekenyesi nemes
512, 703

Vulkouim fia János, jobbágy 204

Vyd l. Vid

Vyllermus l. Vilmos

Vylo l. Viló

Vyulasuereb, birtok (Nógrád m.) 555

Vyšné Valice l. Vály

Vyšný Čaj l. Csáj

Vyšný Žipov l. Izsép

Vysoká nad Uhom l. Viszoka

Vythez l. Vitéz

Vzhazow l. Huszászó

W

Waal l. Vál

Wach l. Vác

Wach-i (dict.) Pál, János óbudai hospes
apja 538

Waldsdchut (Walzhut) 601

Walkowch l. Valkóc

Wallentinus l. Bálint

Wamus l. Vámos

Wanchuk l. Vanchuk

Warad l. Váradi, váradi káptalan

Warada l. Kisvárdá

Waradinum l. Váradi

Warasdobus, birtok (Szatmár m.) 263

Warda l. Kisvárdá

Warkun l. Várkony

Waryu (Vorju) (dict.) Miklós,
szentdomonkosi Miklós fia, Beek
nemzetségbeli 359, 527

Wasad (Bihar m.) 471

Waska l. vaskai főesperesség

Wathka l. Vátka

Waya l. Vaja

Waythagordya, hegy Kucslin birtok
határában 733

Wazul l. Vászoly

Wcrachk, jobbágy 497

Wdal l. Udál

Wduarnuk l. Udvarnok

Week, birtok (Krassó m.) 687–688

Weichselbaum l. Badafalva

Weikstein (Vejkstein), szikla 561–562
között

Wekes fiai 440

Welkun fia János, János és László apja,
kajlai 106

Werbuze 364

Wereskw l. Vöröskő

Werthes-i (dict.) János 423

Werthes l. Vértes

Wesprim l. Veszprém

Wesseus l. Vesszős

Wezeus l. Vesszős

Wetelnek, folyó 742

Wetes l. Vetés

Weyk l. Vejk

Weyzteu l. Vésztő

Wezeken l. Vezekény

Wezzeus l. Vesszős

Wezsceus l. Vesszős

Wgacha l. Ugocsa

Wgacha l. Ugocsa

Wgal l. Ugal

Wgh l. Ug
 Wilhelm l. Vilmos
 Willermus l. Vilmos
 Wirzing l. Wirzvig
 Wirzvig (Wirzing) fia Miklós, krakkói
 polgár, János testvére 451–452
Wisenthal, No. 119
 Wissegrad l. Visegrád
 Witenbach l. Wittenbach
Wittenbach (Witenbach) 399
 Wizzamos l. Kis-Szamos
Wkruszugh, hely Vejkben (Baranya m.)
 497
 Wkurd l. Ökörd
 Wlaska [?] fia Fábián, ricsei polgár 613
 Wlchk fia Márton 735
 Wlchyna l. Velkenye
 Wlful, officialis, ikrényi bíró 329
 Wlkan, személy 184
 Wlkou l. Valkó
 Wlkov l. Valkó
Wodach, birtok (Bars m.) 60
Wodycha 134
 Wolfardus (Volfardus), mr., Vasvár m.-i
 ispán 449–450
Wolfurt, város, Au. 717
 Wolkanth, falunagy 732
 Wolkou l. Valkó
 Wolkou l. Valkóvár
 Wolkouar l. Valkóvár
 Wolkouch l. Valkóc
 Wolkow l. Valkó
Woot, birtok 728
 Woratislava l. Boroszló
 Worew (dict.) Benedek, mr., bodrogi Péter
 fia, szentlőrinci nemes 729
 Was (dict.) Miklós 152
 Was l. Vas
 Waswar l. Vasvár
 Woya l. Vaja
 Woyata l. Vajta
 Woyda l. Vajda
 Woykfolua l. Vojkfalva
 Woytech (Voyteh) fiai, Demeter, Damian,
 Márton és Zelyn 365
 Wrach fia Wydus 660
 Wratislava l. Boroszló
 Wrocław l. Boroszló
 Wrs l. Örs
Wruzy (Somogy m.) 370, 411

Ws l. Vs
 Wyck, személy 735
 Wyda l. Vida
 Wydus l. Vid
 Wyfolu l. Újfalu
 Wylak l. Újlak
 Wylch út l. Wylchwtha
 Wylchwta l. Wylchwtha
Wylchwtha (Wylch út, Wylchwta), út
 170
 Wylchyna l. Velkenye
 Wyllermus l. Vilmos
 Wylok l. Újlak
 Wyoduor l. Újudvar
 Wysesgrad l. Visegrád
 Wyuar l. Abaújvár; Fehéregyháza; Újvár
Wyuoda 482
 Wyuwar l. Abaújvár
Wyvaasar, falu 726
Wyzfolyas, völgy Kucslin birtok határában
 733
 Wyzoka l. Viszoka
 Wyzamos l. Kis-Szamos
 Wza, Konrád fia, nádori ember 410
 Wzd, Valkó m.-i szb. 730
Wzeren, birtok (Gömör m.) 163
Wzzsur, falu 729

X

Xanthi, Görögország 143

Y

Yda l. Ida
 Yklod l. Iklód
Ymolasueug, völgy (Baranya m.) 73
 Yoachim l. Joachim
 Ypol l. Ipoly
 Ytern l. Tern
 Yuan l. Iván
 Yuan l. Iván
 Yvan l. Iván
 Ywan l. Iván

Z

Zaarberen l. Szárberény
 zab 184, 328
 Zabady l. Szentkirályszabadja
 Zaboch l. Szabolcs
 Zbody l. Szentkirályszabadja
 Zabolch l. Szabolcs, szabolcsi főesperesség
 Zabouch l. Szabolcs, szabolcsi főesperesség
 Zacalus (dict.) János, királyi ember 129
 Zaccio fia Beke, girincsi Barbara férje 635–636, 638
 Zacha fia Miklós, Fülöp apja 205
 Zadar l. Zára
 Zador l. Zador
 Zador (Zador) fia Tamás, csákányi nemes 542
 Zagoria l. Zagorja
Zagorja (Zagoria, Zagorya), ma Zagorje, Ho. 539–540
 Zagorje l. Zagorja
 Zagorya l. Zagorja
Zágráb (Zagrabia, Grech-hegy, Grech, Grecz), vár, város, ma Zagreb, Ho. 15, 166, 243–244, 278, 459, 515, 539–540
 –, m. 51
 –i (Czagrabiensis, Zgrabiensis) püspökség l. Miklós zágrábi püspök
 –i egyházmegye 15–16, 80, 243–244, 302, 306, 539–540
 –i egyház vasallus-ai 17
 –i kápt. 14, 51, 134, 144, 155, 166, 244, 278, 539, 735
 –i (Grech, Grecz) Szt. Márk plébániaegyház, rector-a 539–540
 –i (Zagrabia) Szűz Mária-egyház, apátja 539–540
 –i ciszterci-monostor 243
 –i Szt. Ferenc-egyház 51
 –i Szt. János-egyház, rectora 539–540
 –i Szt. Miklós konv. 243
 Zagrabia l. Zágráb
Zágrábmező (campus Zagrabienensis) 278
 Zagreb l. Zágráb
 Zahany l. Zayhan
 Záhradné l. Szedikert
 Zakan l. Zákány

Zakan-i (dict.) Pál, György apja 531–532
Zákány (Zakan) (Somogy m.) 531–532
 Zakol l. Szakoly
 zaklatás 192
 Zakoufolua l. Szakonyfalu
 Zakulfolua l. Szakonyfalu
Zala, birtok 400
 –, m. 193, 198, 208, 372, 396, 401, 481, 616
 –i (Zala) Szt. Adorján-monostor, konv.-je, apátja 105, 193–194, 203
 Zala fia János 109
 Zalalövő l. Mindszent, Szentpéter
 Zalamindszent l. Mindszent
 Zalanch l. Szalánc
 Zalaszántó l. Vátka
Zaláta (Zalatha), birtok (Baranya m.) 141
 Zalatha l. Zaláta
 Zalathnok l. Szalatnok
 Zalatna l. Szalatna
Zalatna, völgy Lóc határában (Nógrád m.) 172
 zálog megváltása 415
 zálogjogon való birtoklás 339, 400–401
 zálogosítás l. ingatlan elzálogosítása
Zalokteleke, falu 727
 Zalonkemen l. Szalánkemén
Zamotha (Zorfalua, Zorkfalwa), föld (Turóc m.) 285
Zanad (Arad m.) 260
 Zantho l. Szántó
 Zanthow l. Szántó
 Zanto l. Szántó
Zára (Jadra), ma Zadar, Ho. 178, 192, 421
 zarándoklat 99, 141, 269, 701, 703
 Zarka (dict.) Miklós mr. Somogy m.-i alispán 370, 411
Zaroiusna, birtok 613
 Zarrazberek l. Szárazberek
 zászló 706
 Zathmar l. Szatmár
Zauz, birtok (Nógrád m.), Bozita mellett 293, 333
 Zayhan (Zahany, Zeyhan) fia Konrád mr. 234
 Zeben l. Szeben
 Zech l. Szécs
 Zechy l. Szécs
 Zedluch l. Szedlec

Zeech l. Szécs
 Zeegh l. Szeg
 Zeek l. Székelyfalva
 Zeekakna l. Szék
 Zeel (dict.) Mihály, békásmegyeri hospes 699
 Zeel (dict.) Péter 685
 Zeend l. Szend
 Zeer l. Szer
 Zegekerthy l. Szedikert
 Žehra l. Zsigra
 Zek l. Szék
 Zekul (dict.) Gergely mr., királyi udvari lovag, Zekul (dict.) Mihály testvére 390
 Zekul (dict.) Mihály, Zekul (dict.) Gergely mr. testvére 390
 Zeky l. Szék
Zela, birtok 668–669
 Zelemer, keceli 247
 Zeles l. Zselíz
 Zelewmezew l. Szőlőmező
 Zelez l. Zselíz
 Želiezovce l. Zselíz; Mikola; Szodó
 Zelis l. Zselíz
Zelne, birtok 51
 Zelyn, Woytech (Voyteh) fia, Damian, Márton és Demeter testvére 365
 Zelys l. Zselíz
Zemch 243
 –i *Szt. István király-egyház, papja* 243
 Zemercesmal l. Szemercesmál
 Zemerred l. Szemeréd
 Zemlen l. Zemplén
 Zemleny l. Zemplén
 Zemlien l. Zemplén
 Zemlin l. Zemplén
 Zemlyen l. Zemplén
 Zemlyn l. Zemplén
 Zemmaria l. Szentmária
 Zempleen l. Zemplén
Zemplén (Zemlen, Zemleny, Zemlien, Zemlin, Zemlyn, Zemlyen, Zemplen, Zempleen), m. 134–135 között, 261, 530, 592, 622, 624, 626, 643, 674, 693
 Zemplen l. Zemplén
 Zemplínsky Branč l. Barancs
 Zemteu, Péter fia István felesége 403, 478
 Zendemeter l. Szentdemeter

Zengg (Scen, Segnia, Segni, Segny, Senya), ma Senj, Ho. 157, 159, 162, 178, 313–314, 237
 –i *minoriták* 178
 Zenggi (Segniensis) Máté, vikárius, István lovag apja 178
 Zenmaria l. Szentmária
 Zentgeorgh l. Vízszentgyörgy
 Zenth Jakab l. Szentjakab
 Zenthandryas l. Szentandrás
 Zenthdomunkus l. Szentdomonkos
Zenthe, birtok (Kőrös m.) 427, 482
Zenthgyurg 41
 Zenthgyurg l. Szentgyörgy
 Zenthkyral Zabady l. Szentkirályszabadja
 Zenthkyralzabady l. Szentkirályszabadja
 Zenthlazlou l. Szentlászló
 Zenthleluk l. Szentlélekfalva
 Zenthmaria l. Szentmária
 Zenthmarton l. Szentmárton
 Zenthpethur l. Szentpéter
 Zenthpetur l. Szentpéter
 Zenthwyd l. Szentvid
 Zenthyan l. Szentiván
Zentkyralur, birtok 163
 Zentkyralzabady l. Szentkirályszabadja
 Zentlazlou l. Szentlászló
 Zentmaria l. Szentmária
 Zentmarton l. Pannonhalma
 Zentt Georg l. Vízszentgyörgy
 Zepethnuk l. Szepetnek
Zepud, birtok 456
 – (Sceped), Tamás és Mihály apja, Simon nagyapja, laki 231, 440
 Zer l. Szer
 Zerdahel l. Szerdahely
 Zeredahel l. Szerdahely
 Zerep l. Szerep
 Zerie fia, salamoni 341
 Zery l. Szer
 Zerye fia Ratolth 359
Zeuch 547
Zeudy, birtok 255
 Zeuke (dict.) Péter 292
 Zeuleumezew l. Szőlőmező
 Zeuleus l. Apajtelke
 Zeurinium l. szörényi bánság
 Zeurinyum l. szörényi bánság
 Zeurus fia Mátyás 489, 599
 Zeurynium l. szörényi bánság

Zewrinum l. szörényi bánság
 Zhalatna l. Szalatna
 Ziketh l. Szigetegyház
 Zilas l. Szilas
 Žilina l. Zsolna
 Zillag l. Szilágý
 Zillagh l. Szilágý
 Ziluakuz l. Szilvaköz
Zirc (Zircz) 764
 –i *prépost* 764
 Zircz l. Zirc
 Zkorna l. Iszkornya
Zkornapotaka, mocsár (Hont m.) 188
 Znióváralja l. turóci Szt. Szűz-egyház,
 konv.-je, *prépostja*
 Zo....., Ábrahám fia, János apja 735
 Zoard, András fia, Benedek testvére 219
 – (Zorard) fia Domokos 219
 Zoath l. Szovát
 Zobolch l. Szabolcs
zobori konv. 400
 Zoda l. Iklad
 Zodo l. Szodó
 Zodou l. Szodó
 Zolathk l. Szólát
 Zolathmonustora l. Szólátmonostor
 Zoldubag l. Szoldobágy
 Zolium l. Zólyom
 Zolnuk l. Szolnok
Zolnuk, birtok 654
 Zolok l. Szalók; Egerszalók
 Zolothmonostora l. Szólátmonostor
 Zolouk l. Szalók, Egerszalók
 Zolouk, Thuten fia, András apja,
Predisynth-i nemes 754
 Zoltan fia Simon, komlósi 10
 Zolum l. Zólyom
 Zolwattheu l. l. Szolváttő
 Zolwatthew l. Szolváttő
Zólyom (Zolium) 747
 – (*Zolium, Zolum, Zolyum*), m. 44, 53, 60,
 148, 160, 287, 339, 524, 529, 554, 677,
 731, 739, 755
 Zolyum l. Zólyom
 Zombathhel l. Szombathely
Zomor, telek (curia) (Nyitra m.) 225
 Zonga (dict.) Péter l. Zunga (dict.) Péter
 Zonk, Hannus fia 351, 363, 397, 429–430,
 428, 489, 599
 Zonkor l. Zonkur

Zonkur (Zunkur, Zonkor), mr., Hektor fia,
 Miklós és György testvére, dáakai 392, 418
Zonuk 504
 Zonuk l. Szolnocska
 Zonuk l. Szolnok
 Zoob l. Szob
Zoppya, birtok 141
 Zor, nemes asszony, Simon özvegye 772
 Zorard l. Zoard
 Zorfalua l. Zamotha
 Zorkfalwa l. Zamotha
 Zorouicha l. Sorouycha
 Zothmar l. Szatmár
 Zoulou l. Egerszalók
 Zoulou l. Szalók
 Zowdou l. Szodó
 Zoym fia Beke, dobokai 123
 Ztasik l. Sztaskóc
 Zuath l. Szovát
Zubogy (Zubug, Zubud) 542
 Zubud l. Zubogy
 Zubug l. Zubogy
zug 497
 Zuhtha l. Zsujta
 Zuithka l. Zuthka
 Zulgaerdey l. Szolgaerdő
 Zunga (Zonga) (dict.) Péter, Pál, Péter
 Miklós és Lőrinc mr.-ek apja, vetési 330,
 472
 Zunkur l. Zonkur
 Zupka 365
 Zuthka (Zuithka), Poka fia 365
Zuty, birtok (Zemplén m.), Jéke
 környékén 674
 Zuuyinna l. Szvinna
Zürich 510
 Zvolen l. Zólyom
 Zwdar (dict.) Péter mr., Domokos fia,
 Bulch-i, királyi udvari ifjú 723
 Zwaha l. Szuha
 Zwhay l. Szuha
 Zwrimum l. szörényi bánság
 Zwuyinna l. Szvinna
 Zyfridus l. Szigfrid
 Zygan l. Cigánd
 Zykzou l. Szikszó
 Zyllag l. Szilágý
 Zyllagh l. Szilágý
 Zylua l. Nagyszilva

Zyluazek, birtok (Bács m.), Doroszló közelében 694
Zylwakuz, hely 68
Zyman 39
 Zynche l. Szenic
Zsadány (Sadán), ma Mezőzsadány (Cornești), Ro. (Temes m.) 52
Zsámbok (Sambuk) 420, 445
Zselíz (Zelys, Zeles, Zelis, Selyz), birtok (Bars m.), ma Želiezovce, Sz. 2, 53, 53–54 között, 60, 134–135 között, 140, 287, 339 l. még Mikola; Szodó
Zsidó (Sydow), ma Vácegres (Pest m.) 496
zsido 699
Zsidófalva (Sydoufolua, Sidoufolua), falu, a mai Szentgotthárd területén 732
Zsigra (Sygra), ma Žehra, Sz. 580
 Zsófia (Sophya), Lampert felesége, Miklós anyja 501
Zsolna (Sylina), vár, ma Žilina, Sz. 558
–i német jog 558
zsoltár 701
Zsujta (Zuhtha), birtok 48
Zsuny (Sun), ma Zsunypusztá, Nagylóc mellett (Nógrád m.) 172
 Zsunypusztá l. Zsuny
 Zsuzsanna (Osanna, Ossanna), Tobias lánya, Anna testvére 11

....., bogdányi 466
 , Illés fia, pócsfalvi 732
 , prágai egyházmegyei pap 544
 , ricsei nemes 505
 , Zerie fia, salamoni 341
 , Miklós fia 664, 667, 705
 fia János, királyi ember 201
 , Wyck fia 735
 fia Miklós, királyi ember 606
 fia Fábián, királyi ember 732
 fia Péter 412
 fia Sándor, András nádori ember apja, szkárosi 410
 fiai Tamás és Mihály 476
 keresztes konv. 767

nő l. Alis; Anna; Annus; Anych; Barbara; Benedicta; Cecília; Chala, Erzsébet; Hylta; Ilanch; Ilona; Katalin; Katha; Kathlyn; Klára; Krisztina; Lilium; Margit; Margith; Mária; Nigha; Offre; Orsolya; Peteuch; Rusynth; Ursa; Zemteu; Zor; Zsófia
 –, Apay lánya 54
 –, aracsai Imre felesége 406
 –, Beke özvegye, János anyja, Péter anyósa 417
 –, biri Tamás felesége 230
 –, Bolug (dict.) Miklós lánya, János nővére, lóci János özvegye 172
 –, Cantor (dict.) János felesége 142
 –, családi János özvegye 216
 –, Doman özvegye 772
 –, Domokos fia Jakab (kusalyi) felesége 72
 –, Fülöp nádor özvegye 150
 –, Fülöp, Eles (dict.) János és Miklós Ponik-i nemesek anyja 677
 –, gagy Gereuen lánya 231
 –, Geletus fia Miklós özvegye 354
 –, Gwnya mr.özvegye 4
 –, Hoal fia Pál fia Lukács felesége 164
 –, Imre felesége 198
 –, István mr. özvegye, Péter anyja 375, 391
 –, Jakusfolde-i István lánya és özvegye 193
 –, jánosi Briccius felesége 142
 –, Kozma fia Demeter lánya, Pethew [sáros-]pataki polgár felesége 751
 –, ládi Domokos lánya, Balázs anyja 231
 –, laki Anna, Miklós és Péter nagyanyja 440
 –, László mr. felesége 772
 –, Lőrinc fia István leánya, Teke (dict.) Mihály és Teke (dict.) György anyja 639
 –, marcaltői István özvegye, Péter és Miklós anyja 340
 –, Markolphus fia János felesége 624
 –, Mortunus lánya, harangi Wyda fia Pál felesége, kemecsei Demeter özvegye, Miklós anyja 180
 –, nyényei Jakab fia János leánya 617, 725
 –, orosi Simon felesége 211
 –, pécsváradi Dénes fia András felesége 533
 –, Ponya felesége, János fia Pál mr. (sztárai) menyé 141
 –, Sember-i Egyed fia Péter felesége 739
 –, vajai János fia László felesége 142

–, vajai Jolath fia András felesége 142
–, váncsodi Sándor fia János és harói Mike
fia László nagyanyja 507
–, Vrdug (dict.) István felesége 100
nők, Dániel fia János c. nővérei 740
–, Fülöp, Eles (dict.) János és Miklós
Ponik-i nemesek lánytestvérei 677

–, ilkai András lányainak, Annusnak és
Ilonának anyja, nagyanyja 650
–, orosi Imre mr. nővérei 211